

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Günahkârlar sahnede,
turnede, yatakta
dünyanızı sarsacaklar...

Shahin
RITİM

OLYMPIA CUNNINGHAM

OLYMPIA CUNNINGHAM
RITİM
SHAHİN

"Dâhi bir müzisyen ve deli
dolu bir genç kızın, komik
ve bir o kadar da ateşli
yolculuğu sizleri
bekliyor."

—Fresh Fiction

"Sert müzik ve ateşli
ritimlerden
vazgeçemeyenler için..."

—The Reading Cafe

"Bu çocuklar başımı
döndürüyor..."

—Good, Bad and Unread

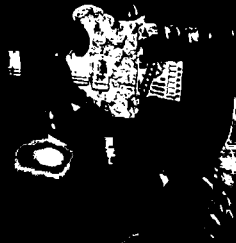
"Bir heavy metal grubunun
sahne arkası dünyasına
erotik bir baskın."

—Fresh Fiction

"Bu seri bir efsane olacak!"

—Sia McKye's Thoughts
Over Coffee

"Tüm genç kadınların rock
grupları hakkında
kurdukları romantik
fantazileri anlatıyor."

Ahlaksız
RİTİM
OLIVIA CUNNING

AHLAKSIZ RİTİM

Orijinal Adı: Wicked Beat

Yazarı: Olivia Cunning

Genel Yayın Yönetmeni: Mustafa Güneş

Çevirmen: Tuba Özkat

Editör: Gökçe Çiçek

Redaktör: Nilüfer Savaşer Nişli

Kapak Tasarım: Duygu Serin

Basım yılı: 2014

ISBN: 978-605-5358-66-2

Yayinevi Sertifika No: 20610

© 2013, Olivia Cunning

Türkçe Yayın Hakkı: Nurihan Kesim Telif Hakları Ajansı aracılığıyla

© Mürekkep & Divit Bas. Yay. San. ve Dış Tic. Ltd. Şti.

Kapak Görseli, Nurihan Kesim Telif Hakları Ajansı aracılığıyla

Sourcebooks Inc.'den alınmıştır.

Ephesus Yayınları, Mürekkep & Divit Yayın Grubu'nun tescilli markasıdır.

Baskı: Gülmat Matbaacılık-2

Matbaacılar Sitesi E-Blok No: 6/3

Topkapı/İstanbul

Tel: 0 (212) 577 79 77

Cilt: Yıldız Mücellit

Davutpaşa Cad. Emintaş Kazım Dinçol San. Sitesi 2. Bodrum

No: 81/25 Topkapı/İstanbul

Tel: 0 (212) 501 31 17- 613 17 33

Ücretsiz PDF Kitap Yükleme: <https://ranteey.org>

Mürekkep & Divit Bas. Yay. San. ve Dış Tic. Ltd. Şti.

Ahlaksız

RİTİM

OLIVIA CUNNING

Çeviri
Tuba Özkat

SheWolf & Elysion

Jimmy "The Rev" Sullivan'ın
Anısına.

Kalbimin ritmini sarmaya devam edecek,
Sonsuza kadar.
(foREVer)

www.Webcanavari.Net

Bölüm 1

Rebekah, ağabeyinin başının altındaki yastığı kabarttı. Genç adamın kucağındaki battaniyeyi düzeltti. Hastane önlüğünün üzerindeki bir tel saçı aldı ve açık mavi halının üzerine attı. Ağabeyinin kolunu daha doğal bir pozisyona getirdi. Rebekah başparmağını yaladı ve genç adamın ağzının kenarındaki hardal lekesini ovaladı.

İrkilen Dave, onun tükürük banyosundan kaçmaya çalışarak kafasını çevirdi. "Şunu kesecek misin, Reb?"

Rebekah, "Üzgünüm," dedi. "Sadece gerginim. Gerçekten geliyorlar mı?"

"Tabii ki geliyorlar. Önümüzdeki hafta turneye döntüyorlar ve henüz beni kovmadılar." Dave kaşlarını çatı ve tek eliyle battaniyesini kavradı. Artık daha sertçe kavrayabiliyordu. Rebekah, onun kazadan bu yana ne kadar ilerleme kaydettiğini ve iyileşmek için daha ne kadar zaman geçmesi gerektiğini düşünürken gururla umutsuzluk arasında gidip geliyordu. "Bu planı asla kabul etmeyecekler, Reb. Asla."

"Sadece geçici olarak senin yerini dolduracağım, Dave. Sen onlarla turneye dönene kadar. Sen gezegendeki en iyi FOH mühendisisin ve grubun sorununa mükemmel bir çözüm buldun. Seni kovmayacaklar."

"Gerçek bir seçim şansları yok, Reb. Ses konsoluma bile uzanamıyorken bir FOH olarak çalışmaya devam edemem. Ve uzanabiliyor olsam bile, canlı konser sırasında düğmeleri gruba yetiştirecek kadar hızlı bir şekilde kaydırmamın hiç bir yolu yok."

"Ama yapacaksın Dave. Sadece iyileşmek için biraz daha zamana ihtiyacın var. Sen işe geri dönmeye hazır olana kadar müksleme konsolunda ben çalışabilirim. Sana yardım etmekten mutlu olurum."

Aslında, Rebekah'ın ona yardım ettiği kadar, Dave de ona yardım ediyordu. Hiçbir metal grubu bir kadın canlı ses mühendisini işe almak istemezdi. Dave onu okula başlamadan önce uyarıyordu. Rebekah'ya, alışveriş merkezi konserlerindeki pop müziklere müksleme yapıpıya saplanıp kalacağını söylemişti. Rebekah ağabeyine tam tersini göstermeye kararlardı ama şu ana kadar kararlılık onu hiçbir yere götürmemişti. Eğer birisi ona sadece bir şans verse, onlara bir kadının da bir erkek kadar iyi metal müzik yapabileceğini gösterecekti.

"Yardım etmeyi ne kadar istediğini biliyorum kardeşim, fakat onların bunu kabul edeceğini sanmıyorum. En alt basamaktan başlaman ve çalışarak yukarıya çıkmalısın. Okuldan çıkar çıkmaz piyasadaki en büyük gruplardan birisiyle çalışmayı beklememelisin."

Neşesini yitiren genç kız, iç peidi. Çok fazla somurtmamaya çalıştı. Ağabeyinin haklı olduğunu biliyordu ama sabır asla Rebekah'ın en harika erdemlerinden birisi olmamıştı. Aslına bakılırsa, sabır genç kızın nerede yaşadığını bile bilmiyordu.

"Ama bunun geçerli bir çözüm olduğunu görmeleri için elimden gelenin en iyisini yapacağım," dedi Dave. "Yerimi dolduracak kadar iyi olduğunu, yani."

Rebekah ona, *ağabeyim kardeşim - bir - süper - kahraman - gibi - kassetti gülünsemesiyle* karşılık verdi. "Gerçekten mi?"

"Sadece, hayır derlerse çok fazla hayal kırılglığına uğrayacağına söz ver."

Bu onu paratıp arça ederdi. Günahkârlar'a ve bütün şarkıların birer birer notalarıyla ağızları, ayakları ve bedenlerinin müzik yaratan herhangi bir kısmına

tapıyordu. Rebekah üniversitede, final projesini Günahkârlar üzerine yapmıştı. Bu işte harika olduğu ortaya çıkmış ve bu durum onun mezun olmasına olanak sağlamıştı.

Dave gülümserken bakışları genç kuzın gözlerinden, kısa süre önce boyadığı saçlarına kaydı. Genç adam irkildi.

“Annem saçlarını gördü mü?” diye sordu.

Rebekah sırttı ve omuzlarına gelen platin sarısı saçlarını tek eliyle düzeltti. Kısa süre önce alt katırı kobalt mavisine boyamıştı. Saçları yeniden uzamaya başladığından beri dik-katleri saçına çekecek şeyleri yapmaktan hoşlanıyordu. Yirmi dört yaşında ve tamamen kel olmanın bir kuzu yaptırdığı şey-ler garipti. Ayrıca, Rebekah her zaman annesini kolayca si-nirlendirecek şeyleri severdi. Düzenli olarak şeytan çıkarma ayinlerine maruz kalsa bile...

“Sence hoşuna gidecek mi?”

“Im, hayır.”

“İyi.” Kıkırdadı. “Şimdi bütün grup üyeleri seni ziyarete mi gelecek yani?” Kalbi heyecanla çarpıyordu.

Dave ona sırttı. “Trey de onlarla olacak mı?” demek istiyorsun.”

Yakalanmıştı. Günahkârlar'ın ritim gitaristi Trey Mills için nefes nefese, şehvetli bir şeyler hissediyor sayılırdı ve Dave bunu biliyordu. Bu durum muhtemelen Dave'le her konuş-masında, mesajlaşmasında veya ona e-posta atışında Trey'in nasıl olduğunu sormasından kaynaklanıyordu. Dave ise her seferinde ona Trey'in kimi becerdiğini anlatıyordu. Ancak bu, Rebekah'nun ilgisini bir milim bile azaltmamıştı. Tam aksine, Trey'in fetihlerinin uzun listesi genç adamı onun için daha ilgi çekici hale getirmişti. Rebekah, Trey'in ona yatak odasında birkaç şey öğretebileceğinden emindi ve bu konuda genç ku-zu'nun fena halde ilgiye ihtiyacı vardı.

"Ama yapacaksın, Dave. Sadece iyileşmek için biraz daha zamana ihtiyacın var. Sen işe geri dönmeye hazır olana kadar mikseleme konsolunda ben çalışabilirim. Sana yardım etmekten mutlu olurum."

Aslında, Rebekah'nın ona yardım ettiği kadar, Dave de ona yardım ediyordu. Hiçbir metal grubu bir kadın canlı ses mühendisini işe almak istemezdi. Dave onu okula başlamadan önce uyarmıştı. Rebekah'ya, alışveriş merkezi konserlerindeki pop müziklere mikseleme yapmaya saplanıp kalacağını söylemişti. Rebekah ağabeyine tam tersini göstermeye kararlıydı ama şu ana kadar kararlılık onu hiçbir yere götürmemişti. Eğer birisi ona sadece bir şans verse, onlara bir kadının da bir erkek kadar iyi metal müzik yapabileceğini gösterecekti.

"Yardım etmeyi ne kadar istediğini biliyorum kardeşim, fakat onların bunu kabul edeceğini sanmıyorum. En alt basamaktan başlamalısın ve çalışarak yukarıya çıkmalısın. Okuldan çıkar çıkmaz piyasadaki en büyük gruplardan birisiyle çalışmayı beklememelisin."

Neşesini yitiren genç kız, iç çekti. Çok fazla somurtmamaya çalıştı. Ağabeyinin haklı olduğunu biliyordu ama sabır asla Rebekah'nın en harika erdemlerinden birisi olmamıştı. Aslına bakılırsa, sabır genç kızın nerede yaşadığını bile bilmiyordu.

"Ama bunun geçerli bir çözüm olduğunu görmeleri için elimden gelenin en iyisini yapacağım," dedi Dave. "Yerimi dolduracak kadar iyi olduğunu, yani."

Rebekah ona, ağabeyine kendini—bir—süper—kahraman—gibi—hissettir gülümsemesiyle karşılık verdi. "Gerçekten mi?"

"Sadece, hayır derlerse çok fazla hayal kırıklığına uğramayacağına söz ver."

Bu onu paramparça ederdi. Günahkârlar'a ve bütün şarkıların her bir notasını üreten o yetenekli elleri, ağızları, ayakları ve bedenlerinin müzik yaratan herhangi bir kısmına

tapıyordu. Rebekah üniversitede, final projesini Günahkârlar üzerine yapmıştı. Bu işte harika olduğu ortaya çıkmış ve bu durum onun mezun olmasına olanak sağlamıştı.

Dave gülümserken bakışları genç kızın gözlerinden, kısa süre önce boyadığı saçlarına kaydı. Genç adam irkildi.

“Annem saçlarını gördü mü?” diye sordu.

Rebekah sırtı ve omuzlarına gelen platin sarısı saçlarını tek eliyle düzeltti. Kısa süre önce alt katını kobalt mavisine boyamıştı. Saçları yeniden uzamaya başladığından beri dikkatleri saçına çekecek şeyleri yapmaktan hoşlanıyordu. Yirmi dört yaşında ve tamamen kel olmanın bir kıza yaptırdığı şeyler garipti. Ayrıca, Rebekah her zaman annesini kolayca sinirlendirecek şeyleri severdi. Düzenli olarak şeytan çıkarma ayinlerine maruz kalsa bile...

“Sence hoşuna gidecek mi?”

“Im, hayır.”

“İyi.” Kıkırdadı. “Şimdi bütün grup üyeleri seni ziyarete mi gelecek yani?” Kalbi heyecanla çarpıyordu.

Dave ona sırtı. “Trey de onlarla olacak mı?” demek istiyorsun.”

Yakalanmıştı. Günahkârlar’ın ritim gitaristi Trey Mills için nefes nefese, şehvetli bir şeyler hissediyor sayılırdı ve Dave bunu biliyordu. Bu durum muhtemelen Dave’le her konuşmasında, mesajlaşmasında veya ona e-posta atışında Trey’in nasıl olduğunu sormasından kaynaklanıyordu. Dave ise her seferinde ona Trey’in *kimi* becerdiğini anlatıyordu. Ancak bu, Rebekah’nın ilgisini bir milim bile azaltmamıştı. Tam aksine, Trey’in fetihlerinin uzun listesi genç adamı onun için daha ilgi çekici hale getirmişti. Rebekah, Trey’in ona yatak odasında birkaç şey öğretebileceğinden emindi ve bu konuda genç kızın fena halde ilgiye ihtiyacı vardı.

"Brian'ın henüz şehre döndüğünü sanmıyorum," dedi Dave. "Muhtemelen hâlâ karısıyla birlikte Kansas City'dedir. Ama diğerlerinin uğrayacağından oldukça eminim. Trey 'Şeyini Pantolonunun İçinde Tutamayan' Mills de dâhil. Ondan uzak durman en iyisi olur, Reb."

Ah, hayır, bunu yapmak hiçbir hayal dünyasında 'en iyisi' olmazdı. O adamı bütünüyle yiyip bitirmesi gerekiyordu. Mide fesadı kimin umurundaydı ki? Onun değildi.

Bir grup eklem kapıya vurdu.

Onlar mıydı? Rebekah'nun kalbi bir ritim kaçırdı.

"İçeri gelin," diye seslendi Dave.

Kapı açıldı ve Rebekah'nun ıslak rüyalarının adamı odanın içine kafasını soktu. Simsiyah saç, ateşli yeşil gözlerinden birisini kapatıyordu. Her gözeneğinden seksilik fışkıran Trey Mills, Rebekah'yı baştan ayağa süzdü. Genç kızın tüm bedeni alev alarak kızardı. Trey, çarpık bir sırıtışla Dave'e baktı. Rebekah'nun ateşi birkaç derece daha yükseldi.

"Cümbüşünü böldüğüm için üzgünüm dostum." Trey koyu kaşlarını havaya kaldırdı, kaşlarından birisinde gümtüş bir halka vardı. "Daha sonra geliriz."

Kapıyı kapattı.

Aman Tanrım, uzaklaşıyordu!

Rebekah odanın diğer yanına koştu ve kapıyı açıverdi. "Bekleyin, gitmeyin. Cümbüş falan yok. Ben Dave'in kız kardeşiyim. Rebekah."

Eric'in, Jace'in alnında duran eli yana düştü ve genç adam ağzı açık bakakaldı.

O kıza.

Yaklaşık beş dakika boyunca.

Jace'i niçin boğazlamakta olduğunu unutmuştı. Herhâlde bir nişan yüzüğü ve Jace'in dominatriks kız arkadaşı Aggie'yle ilgili bir şeydi. Hastaneden eve yeni gönderilmiş şu adamı—artık adı her neyse... ah, Dave!—ziyaret ettikten sonra batisine yeni bir ısmarlama zil alacağı için sabırsızlandığını unuttu. Yürümek için bir sol, bir sağ ayak dizisi gerektiğini—sol ayak değil, sol, sol, tökezle, sağ ayak—unuttu. Nefes almak için göğsünün genişlemesi gerektiğini de unuttu.

Eric kendi dilini yutup geberecekti.

Bu kız oydu. Tam orada dikiliyordu. Neredeyse omzuna geliyordu. Minyon. Dişi. Sarı ve mavi saçlı. Uyumsuz çizgili çorapları, mor bir sıfır kollu tişört ve yeşil bir mini etekle hem güzel, hem de tatlı görünüyordu. Bu gerçekten de oydu. Eric'in ıslak rüyalarının kadını.

Ve tam anlamıyla Trey'e asılıyordu.

Orospu çocuğu.

Bekle, diye düşündü Eric. Belki de hiç düşünmeden bir sonuca varmıştı. Muhtemelen işaretler tamamıyla yanlıştı. Kızı daha önce hiç görmemişti, yani emin olması gerekiyordu. Eric, hiç atlamadan kırk dokuz günde bir enerjik bir renge boyadığı uzun saç tutamını kaldırdı ve baktı. Hafızası onu yanıltmamıştı. Saç tutamı şu anda kobalt mavisiydi. *Onun* saçının alt katıyla tamamen aynı tondaydı. Bunun rastlantı olması olası mıydı? Bu kısmet olmak zorundaydı. Kader. Yazgı. Taktır. Yukarıdakilerin hepsi birden...

Kız, adının Rebekah olduğunu söyledi. Bu Eric'in en sevdiği isimdi. En azından, artık öyleydi. Rebekah gözlerini kısa bir süreliğine Trey'den ayırdığında, Eric'in bir gerizekâlı gibi kendi saçına baktığını fark etti. Genç kız şeytani bir sırıtsla, "Güzel renk," dedi.

Eric ağzı iki karış açık bir halde ona baktı.

O kıza.

Yaklaşık beş dakika boyunca.

Çevresindeki muhabbet devam ediyordu ama Eric ona bakmadan duramıyordu. Gözkapaklarını kırpmayı reddettiği için gözleri kurumaya ve acımaya başlamıştı.

Bir şey kafasının yanına çarptı. Eric irkildi ve kafasını çevirdiğinde Günahkârlar'ın vokalisti Sed'i sanki bir şey bekliyormuşçasına ona bakarken buldu. "Ee?"

"Ee, ne?"

"Sence kıza bir şans vermeli miyiz?" diye sordu Sed.

Görünüşe göre Eric ağzı açık bir şekilde bakarken, tökezlerken, nefes alamazken, biraz daha ağzı açık bakarken ve gözlerini kırpmazken—tam olarak bu sırayla—bir şeyleri kaçırmıştı.

Jace, Eric'in sırtına vurdu. "Kafan yerinde mi, Sticks?" diye sordu. "Bozuk peynir falan mı yedin?"

Peynir mi? Peynir de neydi?

Eric'in beyni normalde oldukça iyi çalışırdı fakat görünüşe göre bu *seksenfes* varlık odadayken değil.

"Elimden gelenin en iyisini yapacağıma söz veriyorum," dedi Rebekah. Kızın yumuşak sesi, Eric'in göğsündeki bütün garip duyguları birbirine karıştırdı. Kız Trey'in kolunu bıraktı ve tam olarak Eric'in önünde durmak üzere hareket etti. Kızın çilek kokulu şampuanı Eric'in dizlerinin bağını çözdü. Belki de bunun sebebi kalın, siyah kirpiklerin altından ona bakan bir çift bebek mavisi gözdü. "Sizin için çalışmama izin verecek misin?" Eric'in göğsünün ortasına dokundu ve genç adamın kalbi onun parmak uçlarının altında sekiyordu. "Pişman olmayacaksın."

Eric güçlükle yutkundu. Ne hakkında konuştuğuna dair hiçbir fikri yoktu ama ne şekilde çalışırsa çalışsın, kızın onun için çalışması kulağına güzel ve mükemmel bir fikir gibi geliyordu. "Evet."

Kız küçük, mutlu bir cırlama sesi çıkardı, kollarını Eric'e doladı ve onu sıktı. Kız heyecanla yukarı aşağı zıplarken neredeyse genç adamın dengesini bozuyordu. Eric kollarını ona dolayıp, sonsuzluk yeminlerini edebilmek için kızı en yakın sulh yargıcına götüremeden kız onu bıraktı ve önce Jace'e, ardından da Sed'e sarıldı. Kız kendini Trey'e yapıştırdığında Eric irkildi. Kızın kimi istediği yüzde yüz ortadaydı. Artık Trey'le birlikte grupta bekâr kalan son iki kişi olduklarından, Eric kendisine iyi bir kız seçebilmek için oldukça büyük bir şans olduğunu düşünmüştü.

Hiç şansı yoktu.

Trey kızın kulağına bir şeyler fısıldadı. Kız kıkırdadı ve fısıldayarak cevap verdi, "Burada olmaz."

Eric döndü, en yakınındaki duvara yöneldi ve kafasını tekrar tekrar duvara vurdu.

SheWolf & Elysion

www.webcanavari.net

Bölüm 2

Rebekah bavulunu tur otobüsünün basamaklarından yukarıya taşıdı ve gıcırdayan eşiğe geldi. Bu, Kanada'da ikiye bölünen ve yanan otobüs değildi, değil mi? Olması muhtemel bile değildi ama koridoru ve mümkün olan her yüzeyi kaplayan atık yığınınun altında ne olduğunu kim bilebilirdi ki?

Kırmızı ekoseli şort çamaşırının üzerine siyah ve bol kesimli bir kot şort giyen, siyah saç ve dövmeyle kaplı bir adam yığınlardan birinin altından çıktı. Göğüs ucundaki piercing'e bağlı olan çeşitli zincirlerin, pantolonunun içinde nereye gittiğini Tanrı biliyordu. O ayağa kalkana kadar Rebekah onun orada oturduğunu bile fark etmemişti. Neyin üzerinde oturduğu hile belli değildi, bir kanepe veya bir karton kutu ya da doldurulmuş bir boz ayı kafası da olabilirdi.

"Sen yeni FOH mühendisi olmalısın."

Gururlu bir heyecan dalgası Rebekah'nun göğsünü kapladı. Tabii onun, Rebekah Esther Blake'in, Günahkârlar'ın geçici sahne öntü ses mikslleme operatörü olması aslında ağabeyinin talihsizliğinden kaynaklanıyordu fakat işte buradaydı ve değerli olduğunu kanıtlamaya hazırdı. İşildayarak "O benim," dedi. Bir kulağından diğerine uzanan sırtışını gizlemek için kendini zorladı. Muhtemelen biraz daha erkek gibi davranmalıydı yoksa bu sert rodiler onu kahvaltı niyetine yerd.

"Ben Travis. Şu da Jake. Marcus da yakında burada olur."

Rebekah dağınık yığını taradı. Sonunda bir çamaşır dağı ve bira kutularının altında olması muhtemel bir yemek masasının kenarından beliren sarışın bir mohawk'ın hareketini fark etti.

Jake ayağa kalktı, elini siyah tişörtüne sildi ve ardından genç kıza doğru uzattı. "Dave'in kız kardeşi, değil mi?"

"İm, evet." Adamın elini tutup sıktı. "Ben Rebekah ama insanlar bana çoğunlukla Reb der."

Jake onun acayip kıyafetlerine ve mavi saçına bakarken, "Bunun, 'ası'nın" kısaltması olmadığına emin misin?" diye sordu.

Travis kahkaha attı. "Eğer sen ve bğnaz Dave aynı aileden geliyorsanız bu daha çok anlam ifade eder."

"Annem beni yüzden fazla kez evlatlıktan reddetti." Rebekah o ufak galibiyet hatıralarını düşünerek sırıttı. "Dave'i ise toplasan on iki kez reddetmiştir."

Travis kahkaha attı. Koyu gözleri neşeyle oynasırken genç kızın elini sıktı.

Rebekah bu dağınıklığın içinde bir yatak olup olmadığını düşünerek, "Ee, ben nerede uyuyacağım?" diye sordu. Ve ardından farkına vardı. O dağınıklıklar birer yataktı! Ranzaların hepsi yedek yastıklarla, örtülerle, muhtemelen temiz kıyafetlerle ve bariz kirli kıyafetlerle doldurulmuştu. Barizdi, çünkü Rebekah durduğu yerden kokularını alabiliyordu.

Birisi arkasındaki basamaklardan içeri daldı. Derin bir ses arkasından konuştu, "Seni kurtarmaya geldim."

Rebekah döndü ve Günahkârlar'ın bateristi Eric'i arkasında buldu. Ona gülümsediğinde genç adam da gülümseyerek karşılık verdi. Eric, sanki yılbaşı ağacının altında her zaman istediği yavru köpeği bulmuş gibi görünüyordu.

"Beni kurtarmak mı? Neden?"

"Gerçekten de seni domuz ahır otobüsünde bırakacağımızı mı düşünüyorsun?"

"Buna aldırmam," dedi.

"Bu yer duyarlı dişiler için yüksek derecede zehirli."

* Ası kelimesinin İngilizcesi *Rebel*'dir. Kelime oyunu yapıyor. (Çev.)

Rebekah kahkaha attı ve genç adamın koluna vurdu. “O zaman bu otobüsle mükemmel derecede iyi geçineceğim.”

Eric durdu ve elini çılgın saçının içinden geçirdi.

Anlaşılmaz bir nedenden ötürü Rebekah da elini onun saçından geçirmek istedi. Eric Sticks’in saçı, sanki bir çeşit sanat eseri gibi, dikkat talep ediyordu. Saçının bir tarafı uzundu, Rebekah’ya tutunabileceği bir şey sağlıyordu. Diğer yarısı kısacık kırpılmıştı. Rebekah bu saçların parmak uçlarından nasıl yumuşak ve ipeksi bir şekilde kayacağını hayal etti. Alnundan ensesine kadar uzanan birkaç santim uzunluğundaki diken gibi şerit, saçlarının uzun kısmını kısa kısımdan ayırıyordu. Saçları parlaktı ve boğazına doğru kıvrılıp sol köprücük kemiğine doğru inen uzun tutam hariç kapkaraydı. Garip bir tesadüfle bir hafta önce kendi saçını boyamak için seçtiği renkle—bunun asıl sebebi annesini gıcık etmekte—ayrı tonda bir maviydi.

Saçının gerçek mi, yoksa şu sahte eklemelerden mi olduğunu merak etti. Uzanıp bir parmağını onun uzun, mavi buksesine doladı. Gerçek gibiydi. İpeksi. Yumuşak. Vücut ısısından dolayı sıcak. Saç tutamını kendi parmağıyla onun boğazının arasında okşadı. Eric sertçe yutkunurken Adem elması inip çıktı. Rebekah ona bakarken başını yana eğdi, onu ilk kez gerçek anlamda görüyordu. Adama alıcı gözle baktığında, aslında oldukça çekici olduğunu fark etti. Daha önce onu niçin fark etmemişti? Korkunç derecede uzun—Rebekah’nın bulunduğu alçak noktadan öyle görünüyordu—ve sırm gibiydi. Yüz hatları sağlamdı. Güçlü bir çene. Düz burun. Eric’in gülümsemeye hazır ince dudakları ve çenesinin ortasında parmak ucuyla sıvazlaması için yalvaran seksi bir çıkıntısı vardı. Bir Trey Mills değildi, ama...

Rebekah'nun bakışı Eric'in gözleriyle buluşmak için yukarı kalktı. O gözler ki parlak kış göğüyle aynı renkteydi. "Trey de diğer otobüste olacak mı?" diye sordu.

Eric'in ince, siyah kaşları birleşerek bir kaş çatısına dönüştü. "Evet," dedi. "Tabii ki."

"O zaman oradayım."

Rebekah döndü, Eric'e sürtünerek geçti ve otobüsün basamaklarından indi.

Travis'in domuz ahır otobüsünden seslendiğini duydu, "Sonra görüşürüz, Reb."

Eric basamaklardan atladı ve onun arkasında durdu. Rebekah başka bir otobüs ararcasına park yerine göz gezdiriyordu. Taksi onu bıraktığında yalnızca bir otobüs görmüştü. Büyük bir tur otobüsünü gözden kaçırarak hali yoktu. Domuz ahır otobüsünün gerisinde, arkasında Günahkârlar'ın logosu olan geniş, siyah bir taşıma kamyoneti fark etti ama yoktu; başka bir otobüsten iz falan yoktu. "Diğer otobüs nerede?"

"Sed getiriyor. Arayıp yolda olduğunu söyledi. Ve sen sormadan önce söyleyeyim, evet, Trey onunla birlikte." Eric gözlerini gökyüzüne çevirdi ve başını iki yana salladı.

Rebekah bavulunu ayaklarının dibine yerleştirip bekledi. Park yerine bir bakış daha attı ve bir palmiye ağacının altına park edilmiş klasik Stingray Corvette'i fark etti. Geldiğinden beri orada duruyor olamazdı. Öyle olsaydı onu kesinlikle fark ederdi. Otomobil 1965'te üretilmiş gerçek bir güzellikti. Belki 66'da. Parlak zümrüt yeşiline boyanmıştı. Açılıp kapanabilen tavanı açıktı. Güney Kaliforniya'da sürekli yağmur yağmıyor olması iyi bir şeydi.

Neredeyse arabanın güzelliğine salya akıtırken, "Çok hoş!" dedi. Kaputun altındaki saf gücü hissedebiliyordu.

"Ne?" diye sordu Eric.

Rebekah coşkuyla park yerinin karşısını işaret etti. "Şurada ki harika metal yığını."

Eric'in bakışı onun parmak ucunu takip etti. Gözleri kadının saplantısının objesine takıldığında kulağının arkasını kaşıdı. "Benim arabamdan mı bahsediyorsun?"

Rebekah irileşmiş gözlerle ona baktı. "O senin mi?"

Eric sınırtırken onayladı. "Evet. Kızım la gurur duyarım. Bugün sadece iki dur ışığında bayıldı." İki parmağını havaya kaldırdı.

"Bayıldı mı?"

Eric tekrar kulağının arkasını kaşıdı ve bakışlarını parlak göğe çevirdi. "Zamanlamasını doğru ayarlayamıyorum galiba. Ya da belki şu yeni bujileri yanlış taktım. Emin değilim."

"Bir göz atabilir miyim?" Rebekah bavulunu otobüsün yanına bıraktı ve Eric'in cevap vermesini beklemeden park alanının karşısına doğru yürüdü. Eric iki uzun adımda ona yetişti.

Rebekah petrol kuyusu işi ve yengeç avcılığında başarısız olmadan önce, araba tamirciliğinde başarısız olmuştu. Kötü olduğundan falan değildi bu, başarısız olmuştu çünkü kimse onu ciddiye almıyordu. Petrol kuyusunda ve yengeç yakalamakta başarısız olmuştu. Yapmak istediği için ısrar ettiği işlerde, yüz elli sekiz santim boyun ve kırk sekiz kilonun sırlıklam olup çıkması, onu bu işler için pek de uygun hale getirmiyordu.

Arabaya ulaştığında genç kızın içi sızladı. Taba rengi, deri iç döşemeler tam anlamıyla paramparçaydı. "Bu kıza ne yaptın sen?" diye bağırarak Eric'e döndü. Eric, gülümsemesi so-larken geriye doğru bir adım attı.

"Onu aldığında bu haldeydi."

"Ve sen onu bu şekilde mi bıraktın? Ne kadar zamandır sende?"

Eric kalçalarını geriye doğru çıkardı, parmak uçlarında havaya kalktı ve siyah Converse'lerinin boğazlarına baktı.

"Im, on civarında..."

"On gün mü?"

"Im..." Kafasını iki yana salladı.

"On hafta?"

Eric boğazını temizledi. "Im... on... yıl." Son kelimeyi fısıldamıştı.

Rebekah açık eliyle onun göğsüne bir tokat attı. "Nasıl *ya-pabildin*? Bu şey paha biçilemez bir sanat eseri ve sen ona çöp gibi davranıyorsun."

"Çöp mü? Hayır, çöp falan değil. O benim bebeğim." Sevgiyle arabanın kapısına vurdu.

"Bebeğin mi? Bu tepemi daha fazla attırıyor." Rebekah kaputu kaldırmak için aracın ön tarafına geçti. "Eğer motor da iç döşeme kadar kötü görünüyorsa gözlerini oyacağım."

Eric iki eliyle birden gözlerini kapattı.

Ve kapatması için haklı bir sebebi vardı! "Ah, Tanrım." Rebekah, birisinin bir zamanlar görkemli bir V-8 olan motora yaptıklarını hayal etmeye çalışırken soluğu kesildi. "O bir şey mi? O... Yani karbüratörü açık tutan şey, bir askı mı?"

"Kızımı iyileştirmeye çalıştım," dedi Eric. Uzun parmaklı elleri hâlâ gözlerini koruyordu.

Gülünç görünüyordu. Ve bir şekilde çekici. Rebekah kendi kendine gülümsedi ve metal çubukla kaputu sabitledi; ve işte başka bir askı daha.

"Onu iyileştirmeye çalışması gereken kişinin *sen* olduğuna emin misin?"

"Bu model için bir tamir el kitabım var," dedi. "Gerçekten iyi bir tane."

"Bu felaketi nasıl düzelttiğimizi bulmanız gerekecek."

Eric gözlerindeki ellerini indirdi. "Bulmamız mı gerekecek?"

"Ben bir tamirci sayılırım. Ya da eskiden öyleydim. Eğer istiyorsan onu doğru düzgün çalıştırmaya yardım ederim. İç döşemeyi yapmam tabii."

Eric tereddüt etti.

Rebekah parmağını motorun kenarında gezdirdi ve yağ sızdığını fark etti. "Daha iyi bir önerin var mı?" diye sordu. Bozuk kapak contası. *Harika*. Ağır ağır iç çekti. Zavallı araba... Eric nasıl olur da ona *bebeğim* derdi?

Eric onun yanında gitmek için hareketlendi. Başını eğip, gururlu bir ifadeyle tamamen boku yemiş olan motora baktı. "Onu çöplükten evime doğru çekerken bütün işi kendim yapacağıma dair kendime söz verdim. Artık çalışıyor." Rebekah'ya bir bakış attı. "Bazen."

"Bir kere bile çalışmasına şaşırdım."

Eric kızardı ve park alanının karşısına baktı. Rebekah kafası karışarak gözlerini dikip ona baktı. Eric on dakika önce bu kadar tatlı değildi, değil mi? Belki de adam ona bu kadar yaklaştığı için onu daha iyi görebiliyordu. Ayrıca, çok güzel kokuyordu. Bir parça deri ve tıraş losyonu; tamamen erkeksi bir koku. Rebekah aniden adamın onu fark etmesini istedi. Bir kadın olarak.

Rebekah kenara doğru kaydı ve kolunu onunkine sürttü. Sanki bir kazaymış gibi davranıyordu. Eric uzaklaşmadı ama aralarındaki teması artırmadı da.

"Sözünü tutmalısın. Eğer sana yardım edersem," dedi, "bütün işi sen yapacaksın. Ben sadece seni yönlendireceğim."

Adamın parlak, içten gülümsemesi kalbine garip bir şeyler yaptı. Kalbi yukarı doğru süzülür ve boğazının çevresinde çırpınmaya başladı.

"Bu kulağa çok hoş geliyor, Reb."

Eli, genç kadının belinin aşağılarına kaydı. Bir heyecan kıpırtısı omurgasından yukarı çıktı.

“Bana gönüllü olarak yardım etmeni beklemiyorum,” dedi Eric. “Yardıma karşılık olarak ne istersin?”

Adamın başparmağı kızın omurgasında küçük daireler çiziyordu. Reb’in nefesi kesildi. Göğüs uçları niçin birdenbire sertleşmişti? Eric’in, göğüslerini fark etmesini isteyerek onları ileri doğru çıkardı. Adamın tahrik olduğunu görmenin kendisini niçin heyecanlandığından emin değildi. Genç kız ona bir bakış attığında adamın gözlerinin kapalı olduğunu gördü. İçeri birazcık sızladı. Ona dikkat etmiyordu bile. Rebekah hafifçe ondan uzaklaşarak diğer yana döndü. Bu şekilde adamın tek kollu sarılışından tam olarak kurtulamamıştı ama en azından onun tarafından daha az... *yutuluyordu*. Adam tam yanında, ondan otuz santim uzun boyuyla dikiliyordu. Bu durum genç kıza kendini fazlasıyla dışı ve ufak tefek hissettiriyordu. Rebekah bu histen hoşlanıp hoşlanmadığından emin değildi.

Rebekah, “İm, aklında ne var?” diye sordu soluk soluğa.

“Oldukça iyi masaj yaparım,” dedi Eric. Düşük tonlu sesi genç kızın ensesindeki tüyleri diken diken etti. Eric’in gözleri açıldı ve anında Reb’in ince tişörtünün önündeki ufak yükseltilere odaklandı. Adamın nefesi kesildi. Rebekah tişörtünün kenarını aşağıya doğru çekerek ona göğüs çatalının oldukça iyi bir manzarasını da sundu. Bu da kazaymış gibi davrandı. İşte, Eric şimdi kesinlikle dikkatini ona vermeye başlamıştı.

Şimdi, saçlarının uzun kısmını kavramak ve o sürekli gülümseyen ince dudakları boynuna doğru çekmek için tam zamanı gibiydi.

Bekle. Ne düşünüyordu böyle? Trey—tamamıyla *cool*, çekici ve seksi Trey—merhametsizce asılmak istediği tek grup üyesiydi, bu sersem adam ya da ya, büyüleyici elleri değildi.

Ah. Sadece belinde daireler çizen başparmağı bile genç kızın kaslarını eritiyordu. Karnı titreşti. Göğüs uçları sertleşti.

Eric arkasına geçti ve uzun parmaklarıyla omuzlarına tam olarak doğru ölçüde baskı uygulayıp, genç kızın sırtını o harika ellere doğru bırakmasını sağladı. Aşağıya doğru inerken başparmakları kızın omurgasının iki yanına masaj yapıyordu. Daha aşağı. Aşağı. Mmmmm, aşağı.

Derinden gelen bir titreme Rebekah'nun tüm bedenini sarsarken genç kız, "Satıldı!" diye bağırdı. Yüce Tanrım, bu adamın elleri...

Eric güldü ve o güçlü, uzun parmaklı ellerini kızın belinden karnına doğru kaydırdı. Rebekah'yı kendi sırtı gibi kaslı bedenine doğru çekti. Reb kafasını geriye doğru eğdi ve Eric'in bakışlarının, yakasından içeriye kilitlendiğini gördü. Eric kaddının kulağına yaklaşmak için başını eğdi. "Diğer şeylerde de iyiyimdir," diye mırıldandı.

Bahse girerim öylesindir. "Ama arabaları düzeltmekte iyi değilsin," diyerek ona takıldı.

Adamın elleri Reb'in karnını okşadı ve Reb, onun ellerini biraz daha yukarıya kaydırarak ağrıyan göğüslerine masaj yapmasının özlemini duydu. Eğer elleri sırtında ve karnında bu kadar iyi hissettiriyorsa, kim bilir orada nasıl hissettiriyordu? Ah ve tabii aşağıda da.

"Bu hiç de iyi değildi, küçük Reb."

"İyi olduğumu kim söyledi?"

Eric, "Bana oldukça iyi göründün," diye mırıldandı.

Rebekah tişörtünü birazcık daha aşağıya çekti. Şimdi tişörtü göğüs uçlarını zar zor kapatıyordu.

Eric dişlerinin arasından titek bir nefes çekti. Adam onu istiyor muydu? Rebekah, Eric'in onu istemesini istiyordu. Daha doğrusu, buna ihtiyaç duyuyordu.

Gürültülü, boğuk bir kükreme Rebekah'nun dikkatini çekti. Gök gürültüsü? Güneşli bir Kaliforniya gününde mi? Kırmızı bir Harley park alanına girdi ve geniş beton alanda onlara doğru yöneldi. Motor tam yanlarında durdu ve tamamen deri giyinmiş sürücüsü motoru arkaya doğru çekerek ayaklığını açtı.

Eric adamı selamladı, "Tripod!"

Rebekah da onun yankısı gibi, "Tripod?" dedi.

Sürücü kaskını çıkardığında Günahkârlar'ın en tatlı üyesi, bas gitarist Jace Seymour ortaya çıktı. Jace, Rebekah'nın 'ateşli' skalasında mükemmel bir on numaraydı. Koyu renk kirli sakalı ve sarıya boyanmış, diken diken saçları ona çok yakışıyordu. Rebekah her Günahkârlar üyesini kendi halinde çekici bulurdu. Solo gitarist Brian, o harika kapak modeli görünüşüyle mükemmel bir on numaraydı. Vokalist Sed, boylu poslu ve yakışıklı haliyle başka bir mükemmel on numaraydı. Ritim gitarist Trey, ateşli, seksi ve birazcık kötü çocuk imajıyla en azından on birdi. Ve sonra Eric vardı. Bateristleri. Rebekah gerçekten de ona hiç dikkat etmemişti. Trey'e salya akıtmakla fazlasıyla meşguldü. Trey—num num num—Mills. Genç kız onun ne zaman geleceğini merak etti.

Jace motorunun arkasındaki elastik kordonu açtı ve taşına ağı serbest kaldı. Koltuğun arka kısmından bir sırt çantası çıkarıp Eric'e attı.

"Eğer onu arabanla etkilemeye çalışıyorsan adamım," dedi Jace, "Bence stratejini bir kez daha değerlendirmelisin." Kahkahasını bastırmaya çalışırken homurdandı.

"Ona bayıldı," dedi Eric.

"Sen ağlama diye öyle söylüyor."

Rebekah kafasını iki yana salladı. "Hayır, o haklı. Bayıldım. Motoru yenilemesine yardım etmek için sabırsızlanıyorum."

Jace'in kahverengi kaşlarından birisi havaya kalktı. "Onun yenilemesine *sen* mi yardım edeceksin?"

Rebekah, Jace'i kadınların özgürlüğü ve bu gibi konular hakkında benzetmeden Eric araya girdi, "Görünüşe göre feci tamir yetenekleri varmış. Değil mi Reb?"

"İm, evet. Sanırım." Kızardı. "Pekâlâ, araba tamir etmeyi biliyorum fakat bazen yeterince güçlü değilim. Ama ufak ellerim var, o yüzden küçük yerlere kolayca ulaşabiliyorum." Ellerini havaya kaldırıp parmaklarını genişçe açtı ve parmak uçlarını bir araya getirdi. "Büyük metal parçalarıyla çalışmayı tercih ediyorum."

"Büyük metal parçaları mı? O zaman doğru grupla anlaşma imzaladın," dedi Eric.

Jace gülerken Eric'in omzuna vurdu.

Rebekah, Eric'e gözlerini devirirken kahkaha atmamaya çalıştı. "Diyordum ki, elektronik bileşenlerin pek hayranı değilim. O yüzden eski arabaları bu kadar çok seviyorum." Eric'e gözleri ışıdayarak bir gülümseme gönderdiğinde genç adamın gözlerinde beliren yumuşamış bakış, Rebekah'ya Dave'in canlı bir ilgiyle sevimli, küçük kız kardeşine bakışını hatırlattı. *İyk!* Erkeklerin ona bu şekilde bakmasından nefret ediyordu. Rebekah, Eric'in sevimli, küçük kız kardeşi değildi. Rebekah iradeli, keskin görüşlü, sert, bağımsız, şehvetli bir varlıktı ve bu herif bunu hatırlasa iyi ederdi.

Rebekah, Eric'i beyaz tişörtünün önünden yakaladı ve adamı göz seviyesine getirmek için aşağıya doğru çekti. Ona iyi bir ders vermeye hazırlandı. "Mi-minyon olmam kendi başımın çaresine bakamayacağım ya da se-seksi olmadığım anlamına gelmez." Tedirgin olduğunda kekelemekten nefret ediyordu. Bu bir bakıma kelimelerindeki önemi azaltmış sayılırdı.

Eric ona sadece sırttı, adamın bakışındaki kalp eritici ifade daha da yoğunlaştı. "Bundan emin misin, kıymetli şey?"

Belki ona diliyle saldırmaktan daha farklı bir şey yaparak düşüncesini belli ederse daha iyi olurdu. O kıymetli değildi. Değildi. O cesurdu. Cüretli. Ve kesinlikle iradeli, kesin görüşlü, sert, bağımsız *ya da* şehvetli olmaktan daha çok, düşünmeden hareket eden birisiydi. Genç kızın boştaki eli Eric'in boynundaki uzun saç tutamlarını buldu. Adamın dudaklarını kendininkilere doğru çekerek onu sertçe öptü. Eric, Rebekah'nın beklenmedik öpücüğüne karşı hiç direnç göstermedi ama genç kızın umduğu şekilde de cevap vermedi.

Rebekah onu ağızla öptü. Açık bir ağız ve araştıran bir dille adamı öperken, daha yeni tanışmış olmaktan çok, kızışmış âşıklar gibiydiler.

Eric boğazının gerisinden garip bir ses çıkardı, Jace'in sırt çantasını ayaklarının dibine düşürdü ve iki koluyla birden genç kızı kendine doğru çekti. Rebekah genç adamın sert bedenine yapıştı; Eric dimdik dururken Rebekah'nın ayakları yerden kesildi. Güçlü bir el sırtının ortasına bastırdı ve Eric onu daha yakına çekip, kendinden geçmişçesine öperken diğer eli genç kızın kalçasına doğru kaydı.

Vay canına! Rebekah'nın niyeti bu değildi. Asıl niyeti ona 'ayak parmaklarının kıvrılmasını sağla ve kalp atışlarını hızlandır' demekten çok, 'gücümü hafife alma' demekti. Rebekah'nın, Eric'in tişörtünü ve saçını tutan elleri gevşedi ve genç adamın sert omuzlarına doğru kaydı. Evet, sert. Bu adamla ilgili her şey sert ve sağlamdı. Şey, en azından fiziksel olarak.

"İm," Rebekah'nın bacağının kenarındaki bir yerden derin, kısık bir ses geldi, "siz eğer birazcık... izin verirsiniz... şey, bari çantamı alayım." Jace sırt çantasını kızın ayaklarının altından çekerken gürültülü bir *umph* sesi çıkardı. "Yolunuzdan çekileceğim."

Hissizliğinin birazını geri kazanan Rebekah ağzını Eric'in kinden uzaklaştırdı ve gözlerini açtı. "Bu da sana ders olsun," diye fısıldadı nefes nefese.

Eric ona bakmak için gözlerini açarken kirpikleri çırpındı. "Ders mi?"

"Ben senin hayatında gördüğün en değerli, sevimli, küçük şey değilim."

Eric, "Ah, evet... öylesin," diye mırıldandı ve dudakları arasındaki ufak boşluğu kapatarak genç kızı tekrar öptü.

Vay anasını be! Neler oluyordu? Rebekah'nın tüm bedeni beklenmedik bir cinsel enerjiyle cızırdıyordu. Rebekah hafifçe uzaklaştı. Eric'i aralıklı olarak öpmek, ağzını onun dudaklarını emmeye teşvik etmek yerine onu yavaşça öpmeye yönlendiriyordu. Hatta bir elini Eric'in yüzüne dayadı ve dudaklarına ulaşamaması için onu önlemeye çalıştı. Pek etkili sayılmazdı doğrusu. Eric onun yönlendirmesiyle geriye doğru çekilse de Rebekah onu ileriye doğru takip ediyordu. Lanet olsun, adamın ne güçlü dudakları vardı! Ve elleri. Yüce Tanrım, elleri kalçalarında ve belinde gezinirken ona kendini çok iyi hissettiriyordu.

Rebekah dudaklarını Eric'inkilerden ayırmak için kendini zorladı. Dayanılmaz mavi gözlerine bakarken eliyle genç adamın yanağını kavradı. "Ben sevimli değilim," diye ısrar etti. Rebekah genç adamdan bir öpücük daha çalmak için uzanırken gözleri yine kayarak kapandı. Sadece bir tane daha ihtiyacı vardı ve sonra tamam olacaktı. Sadece bir tane daha. "Ben... Ben seksiyyim ve... Mmmm..." Ya da iki. Onu tekrar öptü. Ve tekrar. Eric'in dili onun üst dudağına sürtündüğünde Rebekah ürpererek geri çekildi ve ardından uslu durmak için alt dudağını ısırdı. Adamın dudaklarının tadını böylesine adanıklı çıkarmaktan sakınıyordu. Rebekah gözlerini açtığı anda, yeniden onun bakışında kayboldu ve en başta vermek istediği

mesajın ne olduğunu unuttu. "Ben seksiylim ve... şehvetliyim ve..." *Bir kadını.*

"O konuda hiç şüphem yok, küçük Reb. Sadece senin bundan emin olup olmadığını bilmiyordum."

Kenarında kiraz kırmızısı logoyla Günahkârlar yazan sağlam, siyah tur otobüsü gürültülü bir korna çalarak park alanına girdi ve domuz ahır otobüsünün yanına çekerek park etti.

Eric, Rebekah'yı ayaklarının üzerine indirerek onu bıraktı. Genç kız dengesini kazanana kadar kolundan tuttu ve sonra Corvette'in kaputunu indirmek için döndü. Ardından arabasının arkasına geçerek bagajı açtı.

Eric'in ani nezaketsizliği yüzünden Rebekah'nun biraz kafası karışmıştı. Büyük ihtimalle kendini adamın üzerine attıktan sonra, Eric ona olan tüm saygısını kaybetmişti. Düzenli olarak, gördüğü her yakışıklı herifin üstüne atlıyor değildi herhâlde. Bunu hiç yapmazdı, aslına bakılırsa. Sadece Eric'in öpücüğünden bu kadar hoşlanacağını beklememişti. O sadece derdini kendince anlatmaya niyetlenmişti. Bu da şeydi... ım... Anlatmak istediği şey neydi ki? Soğuk parmak uçlarıyla ısınmış yanaklarına dokundu.

Eric bagajdan geniş bir sırt çantası çıkardı ve kapağı kapattı.

Rebekah'nun kararsızca orada dikildiğini fark ettiğinde, "Ee, hadi. Yeni otobüsün içini görmek istemiyor musun?" dedi.

Reb gülümseyip heyecanla kafasını salladı.

Eric dudaklarını ısırırken ona bakarak kafasını iki yana salladı. "Hâlâ bugüne kadar gördüğüm en değerli, sevimli, küçük şey olduğunu söylüyorum."

Rebekah kızgınca soludu. Ah evet. Anlatmak istediği şey buydu. "Eric Sticks, sana bir ders daha vermeme istemezsin, değil mi?"

Eric sırttı ve Rebekah'nun kalp atışı hızlandı.

"Evet, aslına bakarsan isterim."

Bölüm 3

Yeni tur otobüsü, Eric'e fazlasıyla zevk verecek şekilde dört yerine altı perdeli ranzaya sahipti ve yataklar en az otuz santim daha genişti. Eric gibi korkunç şekilde uzun bir adamın, ortalama büyüklükteki bir çocuğun uyuyabileceği şekilde tasarlanmış bir kompartımanda uyumaya zorlandığı onca zamanın ardından, gördükleri ona birer hayal gibi geliyordu. Mükemmel birer centilmen olarak—*ya, tabii*—çocuklar Rebekah'nın ranzasını ilk olarak seçmesine izin verdiler. Rebekah banyoya en yakın, alt ranzayı seçti. Burası Sed'in eski otobüste uyuduğu kısımdı. Trey arında onun üstündeki ranzayı kendisinin ilan etti. Ki o da normalde Eric'in uyuduğu kısımdı.

Trey, "Böylece her gece, her gece, her gece Rebekah'nın üstüne çıkacağım," derken dudaklarını ısırıp kıza doğru eğildi ama ona dokunmadı. Reb'in göz kapakları titreyişirken dudakları aralandı ve Trey'e doğru sallandı. Şimdiden Trey'in büyüğü altındaydı. Orospu çocuğu. Bu herifin herkesi nasıl tahrik edeceğini bilmek gibi esrarengiz bir kabiliyeti vardı. Brian haricinde. Yillardır solo gitaristlerinin donunun içine girmeye çalışıyordu. Eric'in bildiği kadarıyla Trey bunu asla başaramamıştı.

Rebekah kızardı ve Trey'in hafifçe dikkatini verdiği çoğu kadın gibi kıkırdadı. Eğer aynı şeyi ona Eric söylemiş olsaydı, muhtemelen bir domuz gibi davrandığını söyleyerek dişlerine yumruğu indirirdi.

Eric koridorda Rebekah'nın karşısındaki ranzayı seçti. Çünkü üst ranzada yatmaktan bıkmıştı. Yoksa Reb'in küçük

dersini tekrar tekrar zihninden geçirmesiyle bunun hiçbir alakası yoktu. Ve tüm bu düşüncelerin aletini heyecanla sızlatmasıyla da hiçbir alakası yoktu. Ve Reb uyurken onun görüntüsünü yakalayabilme ihtimaliyle ise hiç ama hiç alakası yoktu. Öhöm, evet, tabii ki yoktu.

Jace sırt çantasını Eric'in üstündeki ranzaya attı. "Sonunda kendime ait ranzam var." Jace eskiden hangi ranza boştıysa onda uyurdu. Bu da, hangi grup üyesinin bir tanecik yatak odasındaki büyük yatakta yattığına bağlı olarak değişiyordu.

Sed banyonun karşısındaki alt ranzayı aldı, üstündeki ranzayı Brian için bıraktı. O da artık ne zaman gelecekse...

Trey, "Bu otobüste yatak odası var mı?" diye sordu. Bir parmağıyla Rebekah'nın sıfır kollu tişörtünün askısını omzundan kaydırды. Genç kız ise yine bir kızarma ve kıkırdama nöbeti geçirmekle meşguldü. Ama göğüs uçları sert değildi. Eric onun sırtına masaj yaparken olduğundaki gibi değildi. Ve Trey'e ders falan vermiyordu. En azından, henüz.

Sed, "Tabii ki yatak odası var," dedi. Koridorun sonundaki kapıyı açtı. "Fakat şimdi hepimizin ranzası olduğundan oda için kavgaya etmemize gerek kalmadı."

Eric dikkatini Jace'e çevirdi. Adamın kirli sakal kaplı suratında her zamanki gibi sinir bozucu, anlayışlı bir ifade vardı. Jace bakışlarını Trey'den Rebekah'ya çevirdi ve Eric'e gözlemlerini devirdi. Yani Jace, Eric'in Rebekah'yı feci şekilde istediğinin farkına varmıştı. Ahmak. Eric bunu fark etmenin o kadar da zor olmadığını varsaydı fakat bunun çözümü çok basitti. Eğer kız, Trey'i istiyorsa bunu neden önemseyecekti ki? Trey onu alabilirdi. Hı-hı, evet.

Grup üyeleri hep birlikte yatak odasını incelediler. İçerisi, son otobüslerindeki yatak odasından biraz daha küçüktü. Bunda da diğeri kadar büyük bir yatak vardı fakat şifonyier için hiç yer yoktu. Eric, Jace'i omzundan itip sırtıttı. Tavanı

işaret etti. "Esaret oyunların için kanca yok, Tripod. Hevesini nasıl alacaksın?"

"Eve kadar saklayacağım. Turnenin bu ayağını bitirdiği. mizde Aggie'nin zindanı da bitmiş olur." Jace sohbet ne zaman cinsel veya romantik bir şeye kaysa yaptığı gibi kızardı. Herifin hoşuna giden sert tarzdaki seks dikkate alındığında utanması tuhaf sayılırdı.

Eric yatak odasının daha küçük, banyonun ise daha büyük olmasından memnundu. Aslına bakılırsa dirseğini duvara çarpmadan kendi etrafında bile dönebiliyordu. Geri kalanı eski otobüsleriyle benzerdi. Tabii renklerin farklı olması haricinde. Yemek masasının koltukları, kanepeler ve tekli koltuklar krem yerine siyah deri döşemelerle kaplıydı. Halı bej yerine kırmızıydı. Siyah, granit bir tezgâh. Parlak, siyah lambri. Siyah, apartman ölçekli mutfak aletleri. Ranzaları gizleyen perdeler kırmızıydı. Yatak örtüsü? Kırmızı. Ranzaların çevresindeki çerçeve? Siyah.

Eric'in baktığı her yer kırmızı ve siyahtı.

"Im, Sed?" Eric kulağının arkasını kaşıdı. "Bu şeyi özellikle mi Günahkârlar'ın renklerinde yaptırдың?"

"Evet, Jerry'nin fikriydi. Klas, sence de öyle değil mi?"

Bu kâbus gibi renkler menajerlerinin fikri miydi? Jerry'i tanıdığı kadarıyla bunu muhtemelen reklam kampanyası için kullanacaktı. "Sanırım..." Eric kafasını iki yana salladı.

"Benim hoşuma gitti," dedi Rebekah. "Hem şık, hem de metal görünüyor."

"Aynen!" Sed öylesine genişçe gülmüşü ki, iki gamzesi birden göründü. Ancak Eric'in gözleriyle buluştuğunda Sed'in aptal sırtışı solarak kaç çatışa dönüştü. "Metal," diye hırladı.

Trey, Rebekah'ın kişisel alanını tekrar işgal ettiğinde Eric'in eğlencesi bir kez daha soldu. Kızın yanakları pembeleşti ve bileğindeki bilezikleri düzeltti. Belki de Eric ona bilezikleriyle

oynamasını sevimli bulduğunu söylerse genç kız ona bir ders daha verirdi. Eric bir derse daha hayır demezdi. Ya da bir veya iki milyon tanesine.

“Bu lanet olası şey de ne?” Brian’ın sesi otobüsün girişine yakın bir yerden geliyordu. Yeni otobüsün dekoruna bakarken tek eliyle yüzünü ovaladı.

“Brian!” Eric gözünü bile kırpmadan Trey koridordan aşağıya gitmiş, Brian’a sarılıp sırtına hafifçe vurmaya başlamıştı.

Rebekah yüzündeki şaşkın ifadeyi arkadaşça bir gülümsemenin ardına saklamayı başarmadan önce Eric o ifadeyi yakaladı. Reb, Brian’la tanıştırmak için Trey’i takip etti. Trey arkadaşına bir dakikada bir milyon soru soruyordu. Rebekah’ı arkasında garip bir şekilde dikilip Brian’la tanışmayı bekler halde bıraktı.

Artık Brian burada olduğuna göre, belki kızın dikkatini tekrar çekebilmek için Eric’in bir şansı olurdu. Eğer en yakın arkadaşı Brian yakındaysa, Trey bir hatunla vakit kaybetmezdi.

“Aruba’da eğlendin mi?” diye sordu Trey. En sonunda Brian’ın beş aylık karısıyla gerçek bir balayına çıkacak zamanı olmuştu.

Brian, sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi, “Tabii ki. Myrna’yla birlikteydim,” dedi. “Neden logomuz siktiğimin otobüsünün *devasa* bir bölümünü kaplıyor?”

“Çünkü bizim logomuz harika,” dedi Trey. Brian’la yumruklarını tokuşturmak için elini kaldırdı.

Brian eklemeleriyle Trey’in eklemelerine vurdu, fakat yeni otobüslerinin rengi karşısında hiç de heyecanlı görünmüyordu. “Gittiğimiz her yerde peşimizden gelip bizi takip eden bir grupie konvoyumuz olacak.”

“Böylece mola verdiğimizde rodiler onlara tişört satabilir.” Sed omzunu silkti.

"Ve bira parası için Trey'in dudaklarını açık arttırmaya ça-
karabiliriz," diye ekledi Eric.

Trey'in gözleri büyüdü. "Ah, hayır. Ya çatlağın birisi ka-
zanırsa?"

"O zaman kız parasının karşılığını alana kadar seni tuta-
rım," dedi Eric.

"Beni daha çok endişelendiren şey, bir mola yerindeki yalnız
bir kamyon sürücüsünün kazanması olurdu," dedi Rebekah,
Eric kahkaha attı. "Ya da cinsel açıdan ezik bir politikacı."
Rebekah kahkahalara boğuldu. "Ya da bunak bir sirk pa-
yaçosu."

"Ya da kaçak bir mahkûm."

Trey kollarını göğsünde kavuşturarak, "Siz ikiniz bitirdi-
niz mi?" dedi.

Brian başıyla Rebekah'ı işaret ederek, "Bu kim?" diye sordu.
Sed açıkladı, "Geçici FOH mühendisimiz."

Brian'ın ağzı açık kaldı. "FOH mühendisimiz bir hatun mu?"

"Fark ettiğin için sağ ol." Rebekah gülümsedi ve elini ona
doğru uzattı.

Brian onun elini yavaşça sıkarken, yoğun kahverengi göz-
leri kızı olduğu yere sabitledi. Reb kızarıp bakışlarını eğdi-
ğinde Brian örümcek ağılarını temizlemek ister gibi kafasını iki
yana salladı. Kızın elini bırakıp dikkatini Sed'e çevirdi. "Ne-
den FOH mühendisimiz başka biri oldu? Dave'in yerini Mar-
cus dolduracak sanıyordum." Bir grup üyesinden diğerine ba-
karken tamamen kafası karışmış görünüyordu.

"Ses mühendisliğinde diplomam var," dedi Rebekah ona
garanti vererek. "Haziran'da mezun oldum."

"Bu yılın Haziran'ında mı?" Brian'ın sesi son kelimedede
çatladı.

Trey, Brian'ın dikkatini çekebilmek için onun kolunu kavradı. Büyük altından, "Dave'in küçük kardeşi," diye fısıldadı. "Dave mesleki sırları konusunda kıza güveniyor. Başka hiç kimseye değil. Sadece ona."

Rebekah bakışlarını indirdi. "Evet, tüm şovu nasıl hazırlamam ve sürdürmem gerektiği konusunda gereken talimatları aldım." Eric kızın bu konuda neden bu kadar kederli görünüşünden emin değildi. Dave canlı şovu miksleme konusunda bir büyücüydü. Diğer grupların ses mühendisleri onun yöntemlerini öğrenebilmek için büyük paralar ödemeyi teklif ediyorlardı. Özellikle de bir solo düellosu sırasında bir ritim gitarı ve solo gitarı muntazam bir şekilde mikslediği için.

Brian, "Ama yeni albüme uyum sağlamak için şarkı listemiz değişecek," diyerek onlara hatırlattı. "Bu bizim için keşfedilmemiş bir bölge. Pişano introsu. Bas gitar solosu. Vokal düeti." Ki bu fikir Eric'i kusturacak gibiydi. En yeni albümlerindeki şarkı *Kopar*'da canlı olarak şarkı söyleyecek ve aynı anda inanılmaz derecede hızlı olan bateri kısmını çalmayı başaracaktı.

Yeni şarkıdan bahsedilmesiyle birlikte Rebekah ışıldadı; mavi gözleri heyecanla parlıyordu. "Sesin muhteşem çıkmasını sağlayacağım!" Yumruğunu havaya kaldırdı. "Bekleyip görün."

Eric onun coşkusuna karşılık sırttı. Tamamıyla sevimliydi. Fakat metalmci değildi. Hem de hiç.

Brian, "Yeni miks üzerinde çalışması gereken kişi Dave, daha yeni mezun olmuş bir kolejli değil. İmmmm," dedi. "Adınız neydi bayan?"

Rebekah, "Reb," diye cevap verdi.

"Reb, grubumla küçük bir toplantı yapmam gerekiyor." Tek eliyle onları işaret etti. "Bir dakikalığına müsaade edebilir misin?" Anlamlı bir ifadeyle omzunun üzerinden çıkışa doğru baktı.

Rebekah'nın alt dudakları titredi. Eric bir an için onun göz yaşlarına boğulacağını düşündü. Ancak genç kız derhâl sırtını dikleştirdi. Kısaca başını salladı. "Tabii ki."

Rebekah çıkışa doğru ilerlemeye başladı. Eric'in ilk dürtüsü onu takip etmek ve iyi olduğundan emin olmaktı. Brian kıza fazla sert davranmıştı. Eric, Brian'ın tepkisinin, karmaşık müziklerinin bir amatörün merhametine kaldığını düşünmesiyle yaşadığı şokun etkisi olduğunu fark etti. Üstad Sinclair canlı şovlarında mükemmellik beklerdi. Tıpkı Günahkârlar hayranları gibi. Fakat o şeyleri Rebekah'nın öntünde söylemeliydi. Genç kız omzunun üzerinden gruba özlemle baktı ve ardından basamaklardan inmek için trabzanı kavradı. Eric bu kadar hayat dolu birisini böylesine mağdur görmeye dayanamıyordu.

Eric ona seslendi, "Hey, Reb."

Genç kız omzunun üzerinden baktı, soluk renkli kaşları soru sorar gibi havaya kalkmıştı.

"Bana büyük bir iyilik yapar mısın?"

Genç kız sinsi bir şekilde sırtığında Eric'in kalbi tekleli. "Ne istediğine bağlı."

"Im, arabamı garaja çekebilir misin? Travis nereye park edeceğini gösterir."

Reb gülümsedi ve başını hevesle sallayarak onayladı. Eric anahtarlarını ona attığında Reb yakaladı. Anahtarları göğsüne dayadı ve yaylanarak basamaklardan atladı. Eric sırtıttı. İnatçı arabasının bu sefer sorunsuz bir şekilde çalışması için dua etti.

Sed tipik, bariton hırlamasıyla, "A-ov," dedi.

"Houston, bir kalkışımız var," dedi Trey. Elleriyle ağzını kapatarak bir telsiz sesi çıkardı. "Aklının bir karış havada olduğu onaylandı. Tamam."

Eric grup arkadaşlarına döndüğünde onları yüzlerinde geniş sırıltılarla kendisine bakarken buldu.

Eric, "Ne?" diye sordu.

"Birisini birazcık çarpılmış," dedi Sed.

"Yoo."

"Dostum, kıza arabayı sürmesi için izin veriyorsun," dedi Trey. "Sen hiç kimsenin arabasını sürmesine izin vermezsin."

Sed güldü. "Sürmek o bok parçası metal yığını için doğru bir kelime olmaz."

Eric homurdanarak, "Siktir oradan," dedi.

Sed sadece daha fazla kahkaha attı.

Eric kafasını iki yana salladı. "Sürmesi için izin vermemin sebebi o değil. 'Ondan hoşlanıyorum' hoşlanmasa değil bu."

Jace kahkahalara boğuldu. Eric ona uyarıcı bir bakış gönderdi. Kimse şimdiden Rebekah'yla dudaklarını birleştirdiğini bilmek zorunda değildi. Ve ah evet, ondan *hoşlanır* gibi hoşlanıyordu.

"Onun görünüşü sadece..." Eric, *kimse—benim—arabamı—süremez* kuralını bozmasının sebebini açıklayacak doğru kelimeyi aradı. "...üzgündü."

Trey tavsiye vererek, "Eğer ondan hoşlanıyorsan, yani hoşlandığını söylemiyorum fakat eğer hoşlanabileceğini düşünüyorsan, diğerlerinin yaptığı gibi seni kullanmasına izin verme," dedi.

Eric, "Ondan hoşlanmıyorum," dedi ısrarla. "Ayrıca, senin için bir şeyler hissediyor Trey."

"Hissediyor mu?" Trey sırttı. "Sanırım bunun devasa avantajını kullanmak zorunda kalacağım."

"Ne demek istiyorsun?"

Trey'in sırtışı genişledi. "Görürsün."

Brian konuşmayı bölerek, "Eric'in var olmayan aşk hayatından bahsetmek için grup toplantısı istemedim," dedi. "Bana damşmadan onu üşensiz anlatamazsın?"

"Ulaşılmazdın," dedi Sed.

"Bu saçmalık, Sed. Beni arayabilirdin. Bu havadan verebileceğin önemsiz bir karar değil. Onun çalışmasını gördün mü ki?"

Sed kollarını geniş göğsünde bağladı. "Pekâlâ, pek sayılmaz ama Dave ona kefil oldu. Bu da kızı benim için tamam yapar."

"Tabii ki Dave ona kefil olur. Adamın kız kardeşi sonuçta."

"Peki, ne yapmamızı önerirsin?" diye sordu Sed.

"Ne yaptığını bilen birini bulun. Bu nasıl fikir?"

"Bence kovmadan önce ona bir şans vermeliyiz," dedi Jace.

Herkes tereddüt etti; Jace'in kendi fikrini söylemesine hâlâ alışamamışlardı. Saygı duymadıklarından değil, sadece onun böylesine isteyerek sesini duyurmasını beklemiyorlardı. Jace'in kadını bir şekilde, onun grubun bir üyesi olduğundan beri ardına saklandığı o aşılmaz duvarı kırabilmeyi başarmıştı. Aggie, çok gizli askeri silah geliştirme ya da onun gibi bir şeyde çalışmayı göz önünde bulundurmalıydı. Eğer Jace'in savunmasını kırabilseyse her şeyi kırabilirdi.

"Katlıyorum," dedi Eric. "Bence Reb iyi iş çıkaracak. Dave onu emniyet kemeri olmadan uçurumdan atmaz."

Brian, "Marcus bunu biliyor mu?" diye sordu.

Siktir. Vay canına, şu yeni haliye da bak. Ne kadar da güzel. Eric, Brian'ın suçlayıcı bakışından sakınmak için yere bakarken kırmızı zemindeki siyah benekleri ilk kez fark etti.

"Bunu hayır olarak kabul ediyorum." Brian iç çekti. "FOH mühendisliği pozisyonunu Marcus'un istediğini biliyorsunuz. Monitör mühendisi olduğu için onun önceliği var."

"Katlıyorum, ama Dave geri dönecek," dedi Sed. "Dave'in işini Marcus'a vermeyeceğiz. Dave'e en azından bu kadarını borçluyuz. Bu sadece geçici bir görev, Dave geri dönene dek."

Brian tek eliyle yüzünü ovaladı. "Haklı olmanı umduğumu biliyorsun adamım ama gerçeklerle yüzleşelim. Dave felç oldu. Onun bir daha geri dönebilme şansı nedir sence?"

"Artık hareket edebiliyor," dedi Jace. "Onu birkaç gün önce gördük. Hareket ediyordu. Etmiyor muydu millet?"

Trey hafifçe başını salladı. "Evet. Birazcık." Trey başını eğerek ellerine baktı ve sınıksız sıkarak yumruk haline getirdikten sonra Brian'a bakmak için başını kaldırdı. "Acelece bir iş yapmadan önce ona iyileşmesi için biraz daha zaman vermeliyiz."

Eric araya girerek, "Yani, o zaman Rebekah'a bir şans vereceğiz?" dedi.

"İçimde bu işle ilgili kötü bir his var," dedi Brian.

Eric, "Benim de içimde senin yüzünle ilgili kötü bir his var ama yine de etrafta dolanmana izin veriyoruz," dedi.

Brian kollarını göğsünün üzerinde bağladı ve uzun, gergin bir andan sonra onayladı. "Peki. Ona şans vereceğiz. Sadece üç gün sonra 'Ben size söylemişim' dememeyi umut ediyorum."

Eric sırttı. "Harika, gidip ona söyleyeyim."

Trey, "Hayır, ona ben söyleyeceğim," dedi ve basamaklara doğru koştu.

Eric de onun ardından koştu.

Bölüm 4

Rebekah, Eric'in Corvette'ini kapattı ve başını kaldırıp baktığında Trey Mills'i arabanın yanında durmuş, ona sırtırken buldu. Ateşli, yeşil gözlerinde parlak bir adilik vardı. Kalbi bir ritim kaçırdı. Bu adam her zaman, önceki geceyi fantastik bir düzüşmeyle geçirdikten sonra yataktan yeni çıkmış gibi görünüyordu. Rebekah bu görüntüyü ona bizzat verebilmek isterdi. Bu adam fazlasıyla, neredeyse kendine zarar verecek kadar hoştu. Ya da genç kıza zarar verecek kadar, Rebekah hangisi olduğundan emin değildi.

"Hey." Trey'in derin, ona takılan ses tonu Rebekah'nın omurgasına bir zevk ürpertisi gönderdi.

Rebekah kızarıırken bu adamın bakışlarının niçin kendisini böylesine ateşlendirdiğini merak ediyordu. Biraz gecikmeyle de olsa, Trey'in Eric'i gırtlaklayarak, eliyle onun ağzını kapatmış fark etti. Eric, Trey'in kaburgalarını dürtüyor, bu da Trey'i kıvrandırıyordu, fakat yine de onu bırakmayı reddediyordu.

Rebekah, "Trey, Eric'e ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Bu iğrenç herifi elimden alamazsın," dedi Trey. "Brian, senin bir ses operatörü olarak iyi bir iş çıkaracağına karar verdi."

Rebekah sırtırken kafasını iki yana salladı. "Yalançı."

Reb arabanın kapısını açtığında Trey geriye doğru adım attı, Eric'i de kendisiyle birlikte hareket etmesi için zorluyordu. Eric karşı çıkarak, Trey'in elinin ardından boğuk ses çıkardı.

Trey'in yüzünde garip bir ifade belirdi ve ardından kahkhalara boğuldu. "Elimi yalamanın seni serbest bırakacağını mı düşündün, Sticks?"

"Ee, Brian *gerçekten* ne söyledi?" diye sordu Rebekah.

Rebekah, iki eliyle birden Eric'in elini kavradı. Trey'e bakarken dilini Eric'in avucunda gezdirdi. Eric ürperdi.

Trey, "Senin bir şansın hak ettiğini söyledi," dedi. "Brian gerçekten harika bir adamdır, bilirsin. Adil. Düşünceli."

Eric, Trey'in elinin ardından bir şeyler söyledi ve karşılık olarak kaburgalarına bir dirsek darbesi aldı.

Rebekah, Trey'e hâlâ inanmıyordu. Brian onu istemiyordu ve genç kız bunun farkındaydı. Sadece ona bu işte üstün bir performans sergileyebileceğini ve ses mühendisliği konusundaki kabiliyeti hakkında onun fikrini değiştirebileceğini Brian'a göstermesi gerekiyordu. Adama harika şeylerin küçük paketlerden çıktığını göstermeliydi. Bir kitabı ve/veya FOH mühendisini kapağına göre yargılamaması gerektiğini. Ve akla gelebilecek, amacına uygun her türlü klişeyi.

Rebekah dilinin ucuyla Eric'in hayat çizgisini izlediğinde, adamın parmakları kıvrıldı. Eric'in boğazının derinlerinden çıkardığı işkence dolu küçük ses Trey'in eliyle boğuldu.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu Trey. Rebekah her seferinde Eric'in parmaklarından birisini yalarken Trey'in yeşil gözleri onun hareketini takip ediyordu. Ona masaj yapan güçlü parmaklarını. Rebekah onun küçük parmağına ulaştığında Eric'in tüm bedeni titremeye başlamıştı.

"Eğer onun elini yalarsam, onu bırakabileceğini düşündüm." Eric'in orta parmağını ağzına alarak emdi.

Trey, onun Eric'in parmağına ağzında daha derinlere ilerletişini izledi. Trey dudağına ısırarak ellerinden birisi ona doğru uzattı. "Benim sıram."

Artık ağız boşa kalan Eric, kıvrınarak Trey'in tutuşundan kurtuldu ve doğruldu. Rebekah'nun planı işe yaramıştı. Ve bonus olarak Trey'in dikkatini çekmeyi de başarmıştı.

Eric, "Eğer fermuarımı daracak yapmaya çalışıyorsan küçük Reb," dedi, "başanyorsun." Genç adam acılı bir irkilikle pantolonun önünü düzeltti.

Rebekah onun parmağının çevresinden sırttı. Asıl niyeti bu değildi fakat Eric'in, onun üzerindeki etkisini böyle kolayca kabullenmesi hoşuna gitmişti. Rebekah'nun kendini arzularan bir kadın gibi hissetmeye ihtiyacı vardı. Uzun bir süredir o şekilde hissetmiyordu. Çok uzun. Ameliyattan sonra bedeni iyileşmişti fakat bir şeylerinin eksik olduğunu biliyordu. Farklı hissediyordu. Boş. Ve uzun süreli sevgilisi Isaac onunla sevişmeye çalıştığı zaman, Rebekah'ya rahminin yokluğunu ruhunun derinliklerine kadar hissettirmişti. Isaac ona özellikle acımasız davranmamıştı, fakat her şeye rağmen bu Rebekah'yı yaralamıştı. Bir zamanlar Isaac'i ne kadar sevmiş olursa olsun, ondan ayrılmaktan başka bir şans kalmamıştı.

Rebekah, Trey'in uzattığı elini yakalayarak, onu kendine doğru çekti. Eric'in parmağını ağzından çıkararak Trey'inkini içeri kaydırıldı. Eric uzaklaşmaya başladığında Rebekah onun elini sertçe kavradı. Onun gitmesini istemiyordu. Eric'in onu istemesini istiyordu. Ve Trey'in de onu istemesini istiyordu. İkisinin de arzularıyla ilgili bir şey yapmalarını istediğinden emin değildi. Sadece o arzuların var olduklarından emin olmalıydı.

Eric, Rebekah'nun dönüşümlü bir şekilde Trey'in parmağını emmesinden hoşnut görünürken, Trey o kadar da sabırlı değildi. Rebekah ilgisini ikinci kez Eric'e çevirdiğinde Trey onun arkasında durmak için harekete geçti. Trey'in elleri kavgaları ve kalça kemiklerinin üzerinde geziyor, genç kızı geriye doğru yatmaya zorluyordu. Rebekah onu belinin altında

hissetti—onu; Trey’in pantolonunun içindeki aletin sert çıkıntısını—ve ürperdi.

Eric’in ona karşı duyduğu arzuyu da hissetmek istedi. Rebekah onu kendine doğru eğilmeye zorladı. Ta ki bedenlerinin arasında kısıtlı mesafeler kalana kadar. İki kolunu birden Eric’e doladı ve o uzun, sert bedenini kendisinininkine doğru çekti. Tıpkı söylediği gibi sertti. *Onun için sertleşmişti.* Karnının ısırılmış teninde adamın sert penisini hissetti. İstedikleri her kadını elde edebilecek kadar yakışıklı, seksî iki adamın arzuladığı kişi... *kendisiydi.*

Evet, ama bu ne zamana kadar sürecekti? Eğer Rebekah’nın bedeninin ne kadar değersiz olduğunu öğrenirlerse bu onları aksi yöne doğru kaçırırdı. Gözyaşları gözlerini doldurdu ve çenesini aşağıya doğru eğerek alnını Eric’in sert göğsüne dayadı. Tahrik olmaktan başka hiçbir şey hissetmemesi gerekirken duyulandığını görmesine izin veremezdi.

Trey’in elleri Eric’le genç kızın arasına kaydı ve göğüslerinin alt kıvrımlarını okşadı. Çenesiyle Rebekah’nın saçını kenara doğru çekiyordu, böylece hemen kulağının arkasından boynunu emebilecekti. Rebekah kendini anın içinde kaybederken düşünceleri dağıldı.

Soluğu kesilerek, “Ah,” dedi. Trey’in bu kadar hızlı hareket etmesini beklemiyordu ama ağzı, elleri, arkasındaki bedeninin sağlam gücü o kadar iyi hissettiriyordu ki, onu durdurmayı sadece bir milisaniye için düşünebilmişti.

Trey dizlerini eğerek, ereksiyonunu genç kızın kalçalarını arasındaki aralığa kaydırды.

“Oh!” Rebekah başını geriye doğru eğip Eric’e baktı. Genç adam başını eğmiş ona bakarken canlı mavi gözleri ağır gözkapaklarıyla kısmen örtülüydü. Trey’de doğal biçimde bulunan o ateşli bakış, Eric’in yüzünde daha da iyi görünüyordu. Eric’in elleri Trey’in kalça kemiğiyle genç kızın poposunun

arasına kaydı ve Rebekah'yı kendine yaklaştırdı. Eric onun ayaklarını yerden kesip aletine doğru çekti. Ta ki penisi onun kadınlığına dayanana kadar. Trey genç kızın yukarıya hareketini takip etti, aletini sertçe kalçasına bastırmaya devam ediyordu. Rebekah bu güçlü ve seksi iki erkeğin arasında sıkışmaktan daha heyecan verici bir şey düşünemiyordu. Daha heyecan verici hiçbir şey düşünemiyordu. Ta ki Eric başını eğerek onu öptüncye kadar. Eric'in sırtına tutundu ve ağzını açarak genç adamın soruşturan diline geçit verdi.

Eric dikkatini dağıtmışken, Trey'in elleri genç kızın göğüslerinden taytının beline kaydı. Tayt yavaşça aşağıya doğru indirdi. Trey'in genç kızın kalçalarının arasındaki çıplak tene dokunan parmakları Rebekah'yı kendine getirdi.

Dudaklarını Eric'in dudaklarından ayırdı ve inledi. "Hayır!"

Trey kulağına, "Evet," diye fısıldadı. "Evet demek istiyorsun. Evet de, Rebekah."

"Evet," diye soludu.

"İyi kız." Trey, Rebekah'nın omzunun üzerinden Eric'e baktı. "Lütfen üzerinde birkaç tane kondom olduğunu söyle. Bende hiç yok."

Kondomlar mı? Niçin birkaç tane kondoma ihtiyacı vardı ki? Rebekah, özellikle onun birden fazla kondoma ihtiyaç duymasına şaşırmıştı. İdrak ettiğinde Rebekah'nın tüm bedeni gerildi. Trey onun bunu yapacağını mı düşünmüştü? Burada? Onunla ve Eric'le? Aynı anda? Bu mümkün müydü ki? Nasıl yaparlardı? Sırayla mı? Yoksa ikisi birden... Kalbi öyle sert çarpı ki, Rebekah kalbinin göğsünden fırlayacağını düşündü.

"Bırakın gideyim," diye fısıldadı.

Trey mırıldanarak, "Şişt, şişt, tatlım, bizimlesin," dedi. Kulağının kenarındaki sıcak soluğu omurgasından aşağıya zevk ürpertileri gönderdi. "Sadece rahatla. Sana kendini çok iyi hissettireceğiz."

Rebekah, içine bir panik yumrusu çöreklenirken özgür kalmak için çabaladı. Eric bir adım geri gidip onun ayaklarını yere indirdi. "Eğer istemiyorsan yapmak zorunda değilsin," diye mırıldandı. Ellerini kızın poposundan çekti ve tek elini onun yüzünü kavramak için hareket ettirdi.

Garip olan şey, Rebekah'nın içten içe bunu *istiyor* olmasıydı. Trey aletini onun arkasına kaydırırken, Eric'in de onun sıcak, sızlayan kadınlığına kendini gömmesini istedi. İçine darbeler yapılmasını. Birlikte. Onları durdurmasını sağlayan şey *bu* düşünce değildi. Sebebi onların öğrenmesiydi. Bilmeleleri. Rebekah'nın artık tam olmadığını öğreneceklerdi.

Isaac bütün kanser tedavileri ve ameliyatı sırasında onun yanında durmuştu. Rebekah iyileşirken, genç kıza karşı tükenmez bir şekilde sabırlı ve anlayışlı olmuştu. En sonunda tekrar ilişkiye girdiklerinde Isaac ereksiyonunu kaybetmiş ve genç kızın içinin tuhaf hissettirdiğini söylemişti. O kadar tuhaftı ki, artık onu istemiyordu bile. Rebekah onu suçlayamayacağını düşündü. Isaac çocuk istiyordu. Rebekah ne kadar istiyor olsa da ona çocuk veremezdi. Ve şimdi, elinde olmadan hiçbir erkeğin onu istemeyeceğini düşünüyordu. Tabii, onun hakkındaki gerçeği bilmeden önce isteyebilirlerdi fakat rahminin alındığını keşfettikleri anda...

Rebekah titremeyi kesemiyordu. Yere yığılacakmış gibi hissetti.

Fısıldayarak, "Ben... İstemiyorum," dedi. Bu yalandı. Ama onların öğrenip, Isaac'in ona davrandığı gibi—boş, işe yaramaz bir kadın gibi—davranmalarından daha iyiydi.

Trey soluğunun altından, "Gösterip de vermeyenlerden sin demek," diye homurdandı. Rebekah'dan uzaklaştı ve öfkeyle garajdan çıktı.

Rebekah neden bu kadar üzüldüğünü anlamadan onun gidişini izledi. "Şimdi ben de ne yapacağımı bilmiyorum," diye fısıldadı.

"Atlattır." Eric tek kolunu onun sırtına doladı ve cesareti verircesine kolunun üst kısmını okşadı. "Sen iyi misin? Her yerin titriyor."

Rebekah tehditkâr gözyaşlarını yutup, başını sallayarak onayladı. Gözlerini kapattı ve kendini sakinleştirmek adına birkaç derin nefes aldı. Eric'in sakinleştirici gücü Rebekah'ı genç adamın fark ettiğinden daha çok rahatlatıyordu. Rebekah'ın niçin bu kadar üzgün ve aptal olduğunu öğrenmeyi talep etmemesi Eric'e o kadar büyük bir artı puan kazandırmıştı ki, genç adam kırk sekiz komşu eyaletteki bütün kız izcilere liderlik edebilirdi. Rebekah onun bir kız olduğunu düşündüğünden değildi tabii. O taş gibi sert aleti kadınlığında hissettikten sonra böyle düşünemezdi. Ayrıca, pantolonunun fermuarı hâlâ tehlikeli bir şekilde patlatmaya yakındı. Oraya baktığından falan da değildi.

Eric, "Ee kızı çalıştırdın mı?" diye sordu.

Rebekah sıçradı ve gözlerini Eric'in pantolonundaki çukırtıdan, immm, kendi *ayakkabılarından* ayırıp, ona soru sorar gibi baktı. "Hi?"

"Arabam."

Rebekah konunun değişmesine minnettar kalarak gülümsedi. Bu tüm acısını gömmeye ve dikkatini onun pantolonundaki, immm, şeyden, az kalsın başını belaya sokacak olan şeyden çekmeye yardım etti. "Evet, çalıştı."

"Senden gerçekten hoşlanmış olmalı."

Rebekah'ın gülümsemesi genişledi. "Öyle mi dersin?"

"Tabii ki. Kadınlar konusunda ağzının tadını iyi bilir."

Rebekah yanaklarının pembeleştiğini hissetti. "Demek çok fazla kadın için çalışıyor?" Eric Sticks gibi yakışıklı, başarılı bir müzisyenin emrinde bir harem dolusu kadın olduğu kesindi. Reb başını kaldırıp baktığında adamı kendisine yarı kapalı gözkapaklarının ardından bakarken buldu. Adamın ilgisinin

altında göğüs uçları sertleşti. Rebekah yutkunup bakışlarını gizledi. Göğüs uçları, Trey göğüslerini okşarken bile sertleşmemişti. Neden Eric? Yakışıklı olduğunu inkâr etmiyordu ama Trey... Vay anasını! Rebekah, Trey Mills'in Çin porseleninden bile daha iyi olduğunu düşündürdü. Belki de sorun buydu. Belki Corelle yemek takımı çok daha pratik olurdu. Belki Eric onun günlük yemek tabağı olabilir, Trey'i ise özel durumlarda dışarı çıkarabilirdi. Sanki bu olacaktı gibi! Trey büyük ihtimalle sadece Rebekah'nın Çin porselenlerini sakladığı dolapta, koruyucu camın arkasında güzel görünürdü.

Eric sırttı. Rebekah'mn zihninde onu bir sofraya takımıyla kıyasladığından habersiz olduğu barizdi. "Benim bebeğim her öptüğü kadını dile getirmeyiz."

Kahkaha attı. "Bana uyar."

"Yola çıkmaya hazırsın o zaman?"

"Hem de nasıl hazırım."

"SRC belgenin yanında olduğunu varsayıyorum."

"SRC?"

"Ticari araç ehliyeti. Otobüsü sürmek için ihtiyacın olacak."

Rebekah'nın kalbi kaburgalarına çarptı. "Ben otobüs sürmem!"

"O zaman kim sürecek? Dave bizim aynı zamanda şoförümüzü."

"Ben sürecek değilim herhâlde." Dave bahsi geçen otobüsle kaza yapmıştı ve neredeyse ölüyordu. Jace onu yanan enkazdan çekmese ya da Eric ona kalp masajı uygulayarak hayata döndürmese şimdi ölmüş olacaktı. Eric'le ikisi garajdan çıkarak otobüse doğru yürürken Rebekah durdu ve onu da durdurmak için kolunu yakaladı. "Eric?"

Eric başını eğip baktığında genç kızın kalbi tekrar hızla çarpmaya başladı. Kalbi niçin bunu yapıp duruyordu? Adam sadece orada duruyordu. Evet, Rebekah'ya tıpkı aklıktan

ölürken en sevdiği yemeğe bakarmış gibi bakıyordu fakat bu Rebekah'nın ona olan tepkisini açıklamıyordu.

"Evet?" diye sordu Eric.

Rebekah'nın onun kolunu tutan eli sıkılaştı. Eric'in, ona duyduğu minnettarlığını hissetmesini istedi. Gözlerinde görmesini. "Ağabeyimin hayatını kurtardığın için teşekkürler. Tüm iştinliğimle teşekkür ederim. Eğer karşılık olarak senin için yapabileceğim bir şey olursa..." Ve bununla her şeyi kast ediyordu. Şey... depoda üçlü seks yapmak haricinde tabii.

Eric omzunu silkti fakat dudaklarındaki küçük, memnun gülümsemeyi gizleyemedi. "Büyük bir şey değil. Bu grubun çevresindeyken şu kalp masajı şeyi oldukça yararlı oluyor. Sertifikan var mı? Birisinin ne zaman büyük bir epilepsi nöbeti geçireceğini, otobüs kazası yaşayacağını ya da kendi kusmuğunda sızıp kalacağını asla bilemezsin."

lyk. Rebekah'nın midesi çalkalandı. "İh. Kusmuk mu?"

"Endişeye gerek yok. Bütün kusmuklularla ben ilgilenirim."

Rebekah kıkırdadı ve ardından eğlenceli kahkahaları patlak verdi.

Eric sırıttı. "Espri yaptığımı anladın mı?"

"Şey, tabii ki espri yapıyorsun. Kusmuklular." Tekrar kahkaha attı. "Çok komik."

"Çoğu insan benim esprilerimi anlamaz. Uygunsuz olduklarını söylerler." *Uygunsuz* derken parmaklarıyla tırnak işareti yaptı.

"Gerzek oldukları için mi?"

"Tartışılır."

Rebekah tekrar kahkaha attı.

"Espirilerimi anlayan bir kadın..." Eric'in memnun, küçük sırıtışı geniş bir gülümsemeye dönüştü. "Sana bir ara kahve alabilir miyim? Ya da bir jet?"

"Jet mi?" Rebekah karnı ağrıyana kadar kahkaha attı. Nefesini toplamak için eğilerek ellerini dizlerine dayamak zorunda kaldı. "Beni gebertiyorsun."

"Sunî teneffüs pratiği yapmam için bana fırsat tanıyor-sun işte. O yumuşak ve leziz dudaklarınla buna gönüllü ol-man ne hoş."

Eric eğilerek yaklaştığında Rebekah tek elini onun yüzüne dayayarak, adamın aranan dudaklarını durdurdu. "Yavaş ol bakalım. İlk yardım maketi gibi mi görünüyorum?"

"Hiç de değil. Ama eğer kendini daha iyi hissettirecekse, gözlerimi kapatıp öyleymiş gibi davranabilirim."

Aslında, Rebekah kendini şimdiden daha iyi hissediyordu. Öyleymiş gibi davranmasına gerek yoktu. Eric Sticks tazeleyici bir hava gibiydi. Güneşini kapatmakta ısrarlı bütün bulutları yok ediyordu. Kalbinin hâlâ Trey'de olması ne kadar da kötüydü.

"Dö
dok
ve

Bölüm 5

Boş midesi isyan eden Eric, küçük buzdolabını açtı ve yenilebilir bir şey aradı. Önceki otobüslerini kaybetmelerinin tek bir iyi yanı vardı. Bütün şüpheli görünüşlü, son kullanma tarihi geçmiş sosların yerini yeni şişeler almıştı. Ne yazık ki Eric'in gizli sosis zulası da gitmişti. Tıpkı biranın çoğu gibi. Ekip, buzdolabını şüpheli bir şekilde sebze ve çiğ ete benzeyen şeylerle doldurmuştu.

Eric geriye doğru kaydıldı ve tek elini buzdolabına doğru salladı. "Yemeklerin nesi var böyle? Benim sosislerim nerede?"

Jace yemek masasının olduğu kabinden çıktı ve Eric'in yanında durdu, alnı kafa karışıklığıyla kıışmıştı. "Onlar sebze mi?"

"Öyle görünüyor."

Trey ile Brian da yanlarına gelerek buzdolabının açık kapısının önündeki minik gruba katıldılar. Dördü orada durup, sanki derin anlam taşıyan bir modern sanat eserini inceliyor-
muş gibi buzdolabının içine baktılar.

"Bekle. O şey... karnabahar mı?" diye sordu Brian. Uzandı ve sanki kendisini ısırmasını bekliyormuş gibi karnabahar paketini dürtükledi.

Trey, Dave'in yokluğunda otobüsü süren Sed'e seslendi. "Sed!" Mümkün olan en kısa sürede bir şoför işe almaya karar vermişlerdi fakat şimdilik Sed yeterince iş görüyordu.

Sed sürücü koltuğundan, "Ne?" diye karşılık verdi.

"Buzdolabındaki sebzeler hakkında bir fikrin var mı?"

"Jessica daha iyi beslenmem gerektiğini söyledi."

Trey, "Yani bu şeyleri buzdolabına koyarken gerçekten de bunları yiyeceğini mi düşündü?" diye sordu.

"Sanırım."

"Hiçbirimizin yemek yapamadığını unuttu mu?"

Eric, "Biraz çırpılmış yumurta pişirebilirim," dedi. Nasıl pişirildiğini bildiği tek şey oydu. Ve yumurta neredeyse her şeyle tatlandırılabilirdi. Yeni baharatlar denemeyi seviyordu. Belki de bu kez Hindistan cevizi ve adaçayını aynı anda...

Eric yumurta kartonuna uzandı.

Jace bir karate hareketiyle onun bileğine vurduğunda Eric'in parmakları uyuştı. "Yumurtalardan uzaklaş, Sticks."

Eric söylenmeye yeltendi fakat Rebekah onun çabasına kırdığında, genç adamın konsantrasyonu bozuldu. Ayaklarını altına almış bir halde tekli koltuklardan birisinde oturan kıza bir bakış attı. Birbiriyle eşleşmeyen çorapları, içinde yüzüğü devasa kapüşonlunun altında zar zor görünüyordu. Rengi solmuş kırmızı kapüşonlu, bir zamanlar yüz seksen kiloluk bir defans oyuncusuna ait olmalıydı. Az önce onu üzerine giydiğinde Eric ona takılmıştı ama genç kız üşüdüğü konusunda ısrarcıydı. Zaten feci şekilde sevimliydi ve o devasa kıyafet onu daha da minyon gösteriyordu. Eric onu kollarına alıp, yüzünü onun boynuna gömme dürtüsünü bastırdı. Ve göğüs uçları yine sert mi diye bakmak için ellerini o bol kapüşonlunun içine sokma dürtüsünü...

Brian dondurucuyu açarken, "Belki burada donmuş pizza falan vardır," dedi. Daha yakından incelemek için eğildi. "Tavuk mu? Niçin dondurucuda tavuk var?"

Sed sürücü koltuğundan, "Jessica'nın fikri," diye seslendi.

Trey, "Onun zeki bir hatun olması gerektiğini sanıyorum," dedi. "Gerçekten de bu karmaşık şeyleri yiyeceğimizi mi sanıyor?"

Sed, "O zeki bir hatun. Sonuçta benimle evleniyor," diye seslendi.

Eric ve çocukların hepsi kahkahalara boğuldu. "Bu onun duvar kadar gerzek olduğunu kanıtlar."

Sed frenlere asıldı ve dört grup arkadaşını bowling kukaları gibi birbirlerine doğru sektirdi. Eric anında kendine geldi. Parçalanmış metalin anıları, ölüm korkusu ve bileğindeki acı verici sızı durumun bütün eğlencesini kaçırdı. Otobüs kazasının ardından günlerce sekerek yürümüşü fakat her şey göz önüne alındığında, Dave'in yaralanması hariç, şanslı sayılırlardı.

Rebekah ayaklarını kapüşonlusunun altından çıkardı ve buzdolabının içine bakmak için çocukların arasına sıkıştı. "Sarırm bir şeyler uydurabilirim."

Brian'ın kafası, hızla genç kıza doğru döndü. "Nasıl pişireceğini biliyor musun?"

Genç kız onlara gülümsedi. "Bir iki kez mutfığa girmiştim."

Gözleri Trey'e odaklandığında, Trey döndü ve otobüsün ön tarafına doğru hareket etti. Gösterge paneline yaslanıp kollarını göğsünde bağladı ve Sed'le muhabbete koyuldu. Eric, Rebekah'nın sıkıntılı gözlerindeki acıyı gördü ama genç kız parlak bir gülümsemeye anında bu ifadeyi kapattı. "Gidip oturun çocuklar. Akşam yemeğini ben hazırlarım."

Brian onu kemiklerini sıkıştıran bir kucaklamaya hapsettiğinde Rebekah'nın gözleri genişçe açıldı. Brian, "Teşekkürler," derken kızın şakağına bir öpücük kondurdu ve onu koşuyla sıkarak sağa sola salladı.

Eric, Brian'la Rebekah'nın arasına kolunu soktu. "Myrna ne olacak? Kışt!"

Brian, Rebekah'yı serbest bıraktığında kafası karışmış görünüyordu. "Ne demek istiyorsun? Bütün bunlar zaten en baştan Myrna'nın hatası. Yemekleriyle beni o kadar çok şımarttı

ki, yollardayken tükettiğimiz o saçmalıkları yiyebileceğimi sanmıyorum.”

Yani Brian sadece midesini memnun etmeyi düşünüyordu? Eric, Brian'ın sarılması ve platonik öpücüğünün neden bütün kıskançlık düğmelerine bastığından emin değildi. Belki de sebebi Rebekah'nın halinden memnun görünmesiydi. Brian'a karşı da mu bir şey hissediyordu? Çoğu hatun Brian/Trey karışımını isterdi. Belki de depo kısmında çıldırmasının sebebi buydu. Belki de Brian/Trey sandviçinin arasını doldurmak istiyordu ve Eric yanlış türden ekmekti. Genç kız iki eliyle birden Eric'in elini kavradığında, genç adamın kalbi tekledi.

Rebekah başını kaldırarak genç adama baktı, mavi gözleminde bir parıltı vardı. “Bana yardım edeceksin, değil mi Eric?”

“Yardım etmek mi?”

“Evet. Sebzeleri falan doğrayabilirsin değil mi?”

Pek sayılmaz ama... Eric kayıtsızca sıırttı. Bu kadına hayır deme yetisine sahip olduğundan şüpheliydi. “Tabii.”

Rebekah buzdolabından yiyecekleri almak için etrafı yokladı.

Genç kız belini büküp eğilerek malzemeleri dizerken, Eric gözlerini onun poposundan ayıramıyordu. Kızın arkasında durdu, aletinın onun sıcak, kaygan derinliklerine gömüldüğünü hayal ediyordu. Rebekah, Eric'in keşfine, sahiplenmesine izin verdiğinde parmaklarının altında hissedeceği pürüzsüz, çıplak teni... Eric derine doğru darbe yaparken uyluklarında onun sıcaklığını hissettiğini hayal etti. Derine doğru. Öyle derine dalacaktı ki, hayaları kıza dayanacaktı. Genç kıza kavramanın ve onun küçük kalçalarını kıvrışının, düşüncelerine ve fermuarına etkisini göstermekten kendini alıkoymak adına ellerini iki yanında yumruk haline getirdi. O bol kapüşonlunun üzerinde olması iyi bir şeydi. Eğer kızın ince uyluklarını ve onların arasındaki kuytuyu gerçekten görebilseydi, ellerini yumruk haline getirmek, genç kızdan uzak durmasında

pek işe yaramazdı. Rebekah aniden geriledi ve şehvetli, küçük poposu genç adamın bacaklarına çarptı. Eric, zihnini geriye doğru bir adım atacak kadar kontrol edemedi. Onun yerine kollarını genç kızın kalçalarına sararak onu daha yakına çekti. Rebekah birdenbire doğruldu.

Genç kız, "Özür dilerim," dedi.

Rebekah, belinin alt kısmına dayanan Eric'in ne kadar sert olduğunu hissettiği halde ondan uzaklaşmadı. Eric'e bakmak için başını geriye doğru eğdi. "Sanırım bu bol kapüşonluyu çıkarmalıyım. Yangın tehlikesi var gibi."

Eric'in endişesi, bedeninin daha büyük bir yangın tehlikesi altında olmasıydı. Eric kesinlikle alev alarak yanmak üzereydi. Rebekah kollarını havaya kaldırıp, kapüşonluyu başından çıkardığında, kapüşon Eric'in yüzüne sürttü. Kızın kokusu Eric'in duyularını bombaladı. Sesli inlememek için dudaklarını sıırdı. Yüce Tanrım, bu kıızı istiyordu. Bakışları sıfır kollu tişörtünün önünden çıkıntı yapan göğüs uçlarını bulduğunda daha da fazla... Başparmaklarıyla onları sıvazlamamak için gösterdiği çaba, iradesinin her bir parçasını yok etti.

Rebekah göğüslerini tişörtünün boynuna doğru yükseleten derin bir soluk alırken, "Burası soğuk," diye mırıldandı.

"Siktir, bu süper," diye inledi ve elleri o dolgun, iki etten küreyi kavramak niyetiyle havaya kalktı. O erekte olmuş göğüs uçlarını başparmağı ve işaret parmağı arasında ovalayacaktı. Ta ki genç kız göğüslerini ağzına alıp emmesi ve üzerlerinde dilini gezdirmesi için ona yalvarana dek. Eric ödül paketine ulaşmadan Rebekah geriye çekildi.

Rebekah, Brian'a "Rosto nasıl olur?" diye sordu.

Brian, "Ah Tanrım, süper," diye mırıldandı.

Eric çocukların varlığını bile unutmuştu. Bilingsizce omuzunun üzerinden baktı. Çocuklar Eric'in küçük, alet kaldıracı, yeni ses operatörlerine dayandığını fark etmişler miydi? Ve

bundan son derece hoşlandığını? Kızın çekingenliği Trey'in tepesini attırabilirdi fakat Eric'i tamamen büyültüyordu. Yanakları pembeleşmiş olan Jace, Eric'e bilmüş bir gülümseme gönderdi. Bu 'tamamen fark ettim' ifadesi olmalıydı. Brian, Rebekah'nun tezgâha yerleştirdiği kızartmalıklarla daha çok ilgileniyor gibi görünüyordu.

Sed devri birkaç seviye düşürerek yoldan çıkıp bir mola yerine girerken otobüsün motorunun ısrarlı humlaması azaldı. Araba dururken Eric bir yere tutundu ve Rebekah'yı dengelemek için ona uzandı. Rebekah ona minnettarlıkla gülümserken, Eric başı dönmüş bir gerzek gibi sırtarak karşılık verdi.

Genç kız, "Eric," dedi, "şu kırmızı patatesleri yıka ve büyük parçalar halinde kes."

Eric titreyen elleriyle bir bıçağı tutup tutamayacağından kuşkuluydu fakat Rebekah'nun yemek yapmasına yardım etmesi için onu seçmesi karşısında mutluluk duymamak elinde değildi. Trey'i değil, onu. Eric, hâlâ otobüsün ön tarafında Sed'le konuşan Sör Çok Sevişen'e dil çıkarma dürtüsünü bastırdı. Sed sürücü koltuğundan kalktı, kollarını başının üzerine doğru gerdi ve başıyla Trey'i onayladı.

Rebekah yarım poşet patatesi lavaboya döktü ve onları nasıl yıkayıp keseceğinden bihaber olan Eric'i tek başına bıraktı. Rebekah bir tavada yağ kızdırdı ve rostonun ambalajını çıkardı. Büyülenen Eric, ete baharatı yediren kızı izlerken o küçük ellerinin kendi poposuna saplandığını hayal etti. Aynı anda o da genç kızı derin bir şekilde becermek için kalçalarını çeviriyordu. Ve sertçe. Rebekah sert sever miydi? Eric sık sık yoğun cinsel düşünceleri olmasına alışkındı. Aklının merkezi her zaman cinselliği olmuştuk fakat bir kadının yaptığı her şeyden genellikle böyle tahrik olmazdı. Eti kızgın yağa attığında ve gürültülü bir cızırtı çıkardığında Eric sonunda aklını

topladı. Çok teşekkürler, ama kıcının başına böyle bir şey gelmesini istemezdi.

Rebekah ona bir bakış attı. "Ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok değil mi?"

Kabul etmekten nefret etse de, bir fikri yoktu işte. Rebekah'ın çileden çıkmasını ve onu mutfaktan kovalamasını istemiyordu. Ona yardım etmek istiyordu. Yakın olmak. Bu kız için özel olmak. "Göster bana."

Rebekah bir patatesi yıkadı, tezgâha inşa edilmiş kesme tahtasına götürdü ve birkaç büyük parçaya kesti. "Bununla baş edebilecek misin?" Genç kız kalın kirpiklerinin altından ona baktı.

Baş etmek mi? "Evet."

Yemek bölümündeki Brian, şarkı söyler gibi, "Şimdiden fantastik kokuyor," diye mırıldandı.

"Ne yazık ki birkaç saate kadar hazır olmayacak."

Brian açlıkla guruldayan karnını iki eliyle birden sardı. "Sarırım o zamana kadar midem kendi kendini sindirecek."

Jace gülerek, "Eskiden normal bir yemek yemeden günler geçirirdik. Myrna seni şımarttı," dedi.

Brian ona gülümsedi. "Ve sadece yemek pişirmesiyle de değil."

Rebekah, etin diğer tarafını kızartmak için çevirdi ve buzdolabında sebze aradı. Eric genç kızın artık kapüşonlunun altında gizlenmeyen kalçasını kıvrışını izlerken neredeyse parmağını doğruyordu.

"Merhamet et, kadın," diye hırladı.

Rebekah kaşlarını soru sorar gibi havaya kaldırarak ona baktı.

"Feci güzel bir kıcın var." Eric dudaklarını ısırdı. Bazen kelimeleri onları düzeltme şansı olmadan ağzından fırlayıp gidiyordu. Pekâlâ, aslına bakılırsa her zaman fırlıyorlardı.

Rebekah onu cezalandırmak yerine sırttı ve kalçalarını çevirdi. "Öyle mi düşünüyorsun?"

Eric, başparmağını kestiğinde duyması gereken acıyı zar zor hissetmişti.

Trey, "Kenara çekil âşık çocuk. Lanet olası yemeğimizin her yerine kan akıtıyorsun," dedi. Rebekah'yı kenara itti ve buzdolabında bir elma poşeti buldu. Bir tane Brian'a atıp, kendisine de bir tane ayırdı.

"Aman Tanrım!" Rebekah, Eric'in elindeki bıçağı alıp lavabonun içine attı. Adamın bileğini kavradı ve Eric'i banyoya doğru çekerken elini yüksekte tuttu. Çılgınca ecza dolabını aradı. "Burada ağrı kesiciden başka bir şey bulundurmuyor musunuz?"

"Daha çok akşamdan kalmaları tedavi etmeye meyilliyiz." Kızın endişesi üzerine Eric'in göğsü sıkıştı. Kimse ona önem vermezdi ki. Asla. "Lavabonun altında bir ilk yardım çantası olmalı."

Kan, şimdi elinin yan tarafından damlıyordu fakat yara pek acıtmıyordu. Rebekah seti buldu. Bir kutu antiseptik spreyini alıp kapağını açtı ve sanki seksenlerden kalma Aqua Net saç spreyi sıkın bir kuaförmüş gibi yaraya püskürttü. Eric'in koluna yakıcı bir acı saplandı.

"Of! Siktir!" Eric elini göğsüne doğru çekerek Rebekah'nın hevesli ilaçlamasına karşı korumaya aldı.

"Kıpırdamadan dur." Rebekah suyu açtı ve Eric'in elini zorla suyun altına çekti. "Bırak da göreyim."

Sed banyonun dışından, "Im, Rebekah!" diye seslendi. "Sarurım rosto yapıyor."

"Ocağı kapat o zaman!" diye bağırdı. "Eric daha önemli." Eric daha önemli mi? Gerçekten bu şekilde mi hissediyordu?

Rebekah onun başparmağını inceledi ve dişlerinin arasından bir soluk çekti. "O kadar derin değil ama resmen fi-
leto yapmışsın."

"Eğer birisi feci güzel kıcıyla dikkatimi dağıtmıyorsa..."

Rebekah gerildi ve suçlu bakışlarla baktı. "Üzgünüm. Gi-
dip kapüşonlumu giyeceğim."

Eric kızın sırtını lavaboya doğru çevirdi. Böylece yüz yüze
duruyorlardı ve kıızı kendi bedeniyle oraya çiviliyordu. "Giy-
memeni tercih ederim."

Rebekah'nun platin ve kobalt rengi saçını tek kulağının ar-
kasına sıkıştırdı, yaralı olmayan başparmağını kızın çıkık el-
macık kemiğinde gezdirdi. Rebekah'nın bedenindeki gerginlik
geçti. Genç kız onu izlerken dudakları hafifçe aralandı. Rebe-
kah öylesine yakındı ki, Eric onun kalp atışlarını hissedebili-
yordu ve genç adam kendi kalbinin de aynı tempoda atışını
fark etti. Eric başını eğerek kızla kendi dudaklarının arasın-
daki boşluğu kapattı.

Jace kapıyı iterek açarken, "Patatesleri doğramayı bitir-
dim," dedi. "Sen iyi misin Eric?"

Rebekah lavaboyla Eric'in bedeninin arasından kıvrana-
rak çıkarken, "Bence sadece bandaj gerekiyor," dedi. "Sence
de öyle değil mi?"

Jace ve Rebekah, Eric'in başparmağındaki kesiği değer-
lendiren, Eric taş gibi olan ereksiyonunu kontrol altına al-
maya çalışıyordu. Lanet olsun, bu kadın onu baş aşağı hariç
her yöne çevirmişti.

Jace, "Ben de dikişe ihtiyacı olduğunu düşünmüyorum,"
diyordu.

Başka bir acı dolu dezenfektan püskürtülmesi ve gere-
ğinden geniş bir bandaj sarılmasının ardından Eric, Jace ve
Rebekah'yı banyonun dışına doğru takip etti. Eric, Rebekah'nın
rostoya su ekleyişini ve kaynaması için ayarlayışını izledi. Bu

kez Eric'in ona yardım etmesini reddetmişti fakat Jace, o küçük piç, bir şekilde kendisini onun asistanlığı rolüne aldırmişti. Jace'in havuçları nasıl soyup doğrayacağını anlamak için yardıma ihtiyacı yoktu. Sanki daha önce yemek yapmış gibiydi.

Brian, Jace'in soğanları usta bir aşçı gibi kesişini izlerken suçlayıcı bir ses tonuyla "Bizden bunu saklıyordun!" dedi.

Jace omzunun üzerinden baktı, kızardı ve tekniğini değiştirerek soğanları düzensiz parçalar halinde kesti.

Trey elmasının çöpünü Jace'in sırtının ortasına atarken konuştu. "Yemek pişirebiliyorsun ve açlıktan ölmemize izin mi veriyorsun?"

Jace sessizce bastırdı, "Yemek falan pişiremiyorum."

Brian, "Eric'den daha iyi pişiriyorsun," dedi. "Hâlâ başparmağını kesmedin."

Eric kahkaha attı. "Siktir ordan."

"Üzgünüm Sticks. Siktirmelerimi Myrna'ya saklıyorum."

Sed yüzünde anlayışlı bir sırıtışla Brian'ın omzunu dürttü. "Nihayet hamile mi?"

Brian omzunu silkti. "Bilmiyorum. Eğer değilse de, bu denemediğimiz anlamına gelmiyor."

Eric bakışını gizledi. Bir gün gelip de Günahkârlar'ın çocuk sahibi olmaktan bahsedeceklerini hiç düşünmemişti. Rebekah'nun sanki birisi kalbini göğsünden söküp çıkarmış gibi Brian'a bakışını yakaladı. Rebekah, Eric'in yine ona baktığını fark etti ve ocağa döndü. Rostoya sebzeleri ekledi, bakkır tencerenin kapağını kapattı ve kendini banyoya attı. Eric onun canını neyin sıkıldığını merak etti.

Trey, "Yavaşla dostum," dedi. Trey'in onunla konuştuğunu fark etmesi Eric'in bir dakikasını aldı.

"Hı?"

"Eğer kızı gerçekten istiyorsan, yavaşla."

AHLAKSIZ RİTİM

"Ne? Rebekah'dan mı bahsediyorsun?"

"Otobüste başka kız var mı? Sadece ağırdan al."

"Ama o seni istiyor."

Trey ona göz kırptı. "Ve ben de bu gerçeği en güzel şekilde kullanmayı planlıyorum."

Bölüm 6

Rebekah, çocukların onun ağladığını anlamamaları için banyo aynasından kendini kontrol etti. Zaten ağlaması çok aptalcaydı. Birisi bebeklerden her bahsettiğinde zırlayan bir yıkıntı haline dönüşmeye son vermeliydi. Hayatını kurtarmak çocuk sahibi olmaktan daha önemliydi. Bunu biliyordu. Ama bazen o şekilde hissetmiyordu. Her zaman bir anne olmak istemişti. Yıkılan bir hayali daha... Şimdi odaklanması gereken şey son hayali, yani piyasadaki en iyi ses operatörü olmaktı. Ona bir şans verilmişti. Bunu kullanmak ve elinden gelenin en iyisini yapmak zorundaydı. Kendine göre en iyi olanın, grup için de yeterince iyi olması için dua etti.

Rebekah kendini banyodan dışarı attı ve rostoyu kontrol etmek üzere ocağa gitti. Tencerenin kapağını kaldırdığında beş aç rock yıldızı aynı anda inledi. Rebekah kendi kendine sırıttı. Bu duruma alışabilirdi. Kapağı tekrar tencerenin üzerine kapattı ve yemek masasının çevresindeki iki kabinin arasına sıkışmış adamlarla yüzleşmek için döndü.

Sed, "Bira ister misin Rebekah?" diye sorarak kendi kah-verengi şişesinden bir yudum aldı.

"Hayır, teşekkürler. Dave'in notlarının üzerinden biraz daha geçmeliyim."

Rebekah, Dave'in değerli not defterini sandalyenin üzerinden aldı ve oturup sayfalarca diyagram ve yazıyı inceledi. Bu kadar şeyi nasıl hatırlayacaktı ki? Rebekah en büyük zorluğunun gitarlar olacağını sanmıştı fakat Eric'in devasa baterisine kurulacak ve yerleştirilecek mikrofonların yanında

gitarlar hiçbir şeydi. Başını kaldırdı ve Eric'i ona bakarken yakaladı. Genç adam başını çevirmedi. Rebekah'yı yapmacıksız bir ilgiye izlerken, soluk mavi bakışıyla onun tenini okuyor gibiydi. Rebekah nedenini bilmiyordu ama onun bakış şeklinden hoşlanıyordu. Sanki Rebekah yasak meyveydi ve genç adam kendisini Cennet Bahçesi'nden attırmaktan ancak bir adım uzaktaydı.

Rebekah, Trey'e bir bakış attı. Onun da birazcık ilgi gösterbilmesini umuyordu fakat Trey kabinde Brian'ın yanına sıkışmış, konsere ekleyecekleri yeni şarkı hakkında bir şeyler söylüyordu. Rebekah depo garajında geri adım atmamış olmayı istedi. Âşık olduğu kişi her zaman Trey olmuştu. Adamın yaptığı her küçük hareket, sanki bedensel zevklere hitap eden bir orkestra sesi gibiydi. Ne yazık ki Trey, Rebekah'yla çılamak falan istemiyordu.

Rebekah kendini not defterine dönmeye zorladı. Kenarlara not almak için kalemi dikkatle kullanıyordu. Ses düzenegini ağabeyinin kurulumuna benzetmek yerine kendi kurulumlarını yapması için grubun ona güvenmiş olmasını dilerdi fakat zaten yapılmış bir şey üzerinde yeniden çalışmanın mantığı yoktu. Konser alanına gitmek ve piyanoyla Eric'in mikrofonunu kurmak için sabırsızlanıyordu. Bunlar ona ait olacaktı. Belki kendi fikirlerini keşfetmesine zamanla daha çok izin verirdi. Şimdilik onların beklentilerini karşılamalıydı. Ağabeyinin doldurulması gereken yeri oldukça büyüktü.

Akşam yemeği hazır olduğunda erkekler ocağın çevresine doluştu.

Brian, "Sed, rostonun yarısını alma!" dedi.

"Bunu kadının satın aldı, yani hepsi benim. Birazını almanıza izin verdiğim için şanslısınız."

"Bana biraz havuç ayırın." Trey, Sed'in tabağındaki havuçlardan birini kapı ve kendi tabağına ekledi. "Lezizler."

Sed şikâyet ederek, "Hey!" dedi.

Sed'in ilgisi çalınan havucunu geri almaya döndüğünde Brian, Sed'in rostosunun birazını kendine aldı. Jace ocağa doğru bir açıklık gördü ve kalan yemeği kendi tabağıyla Eric'inki arasında bölüştürdü. Rebekah tencerenin dibindekileri alabilirse şanslı sayılacağını düşündü.

Karmaşa sona erip, hepsi paylarından memnun olduğunda masaya yöneldiler. Ocaktaki tava tamamen boştu. Rebekah orada durup kocaman gözlerle olanları izliyordu. Beşi de onu aynı anda fark etti. Ağzılarına doğru gitmekte olan çatalar yarı yolda durdu.

Eric, "Rebekah'ya kalmadı," dedi. Koltuğun kenarından kaydı ve boşalan yerini ona doğru işaret etti. "Benimkini al."

Rebekah, Eric'in karnının gurultusunu olduğu yerden duyabiliyordu. "Hayır, sen ye. Ben iyiyim."

Sed, "Ona bir tabak getir," dedi. "Hepimiz paylaşacağız."

"Buna gerek yo..." Yüzlerindeki hevesli ifade genç kızın karşı çıkışını boğdu.

Eric bir tabak getirip masanın ortasına yerleştirdi. Hepsi kendi yemeklerinden birazını ona verdi, ta ki Rebekah'nın tabağı hepsininkinden daha dolu hale gelene kadar. Rebekah, bunun kendisine neden bu kadar dokunduğunu bilmiyordu. "Teşekkür ederim."

Eric ısrarla, "Otur," dedi. Genç adam tabağını alıp oturma odası kısmına yöneldi. Kanepeye oturdu ve tabağını göğsünde dengeledi. Böylece boştaki eliyle yemeğini ağzına tıkabiliyordu.

Yemek masasındaki koltukta, Trey'in yanında küçük bir alan vardı. Trey genç kıza ve ardından oturma odası kısmındaki Eric'e bir bakış attı. Trey, Rebekah'ya daha fazla yer vermek için diğer yana kaymak yerine Brian'dan bir parça uzaklaştı. Böylece Rebekah'ya oturacak yer kalmadı. Rebekah, Trey'in onun yanına oturmasını istemediğine karar verdi. Dudağını

ısırdı, Trey'in onu reddetmesinin neden kalbini bu kadar çok acıttığından emin değildi. Tabagını masadan aldı ve Eric'in yanına oturmak için kanepeye doğru gitti.

Sed, "Bu çok kabaydı," diye yorumladı.

Trey, "Kapa çeneni," diye mırıldandı.

Rebekah onu görmezden geldi. Eric onu parlak bir gülümsemeye ödüllendirirken, bunu yapmak zor değildi. Zaten onunla oturmayı tercih ederdi. Yoksa Eric yalnız yiyecekti.

Brian dolu ağzıyla, "Tanrım, bu çok güzel," dedi. "Bence Reb iyi bir zammı hak ediyor."

Rebekah zevkle kızarıırken tabağını kucığına yerleştirdi. "Beğenmene sevindim."

Sed derin, bariton sesiyle, "Bayıldım," dedi.

Jace sevinli bir gülümsemeye, "Bize yemek pişirdiğin için teşekkürler," diye ekledi.

Trey yemeğini sakince ağzına tıktı ama Eric genç kızı nazikçe dirseğiyle dürttü. "Eğer onları iyice beslersen seni son- suza kadar severler."

Rebekah bunun üstesinden gelebileceğini düşündü. "Pekâlâ, madem otobüsü kullanamıyorum, o halde pişirme nöbetini devralacağım."

Yemek bölümünden birkaç takdir dolu kükreme geldi.

"Fakat bulaşıkları siz yıkayacaksınız," diye ekledi.

Takdir alkışları homurdanmalara dönüştü.

Birinin telefonu çaldı. Trey, Brian'ın telefonunu elinden almaya çalışırken bir itiş kakış yaşandı ve sonunda Trey cevapladı. "Selam Myrna. N'apıyorsun?" Trey'in tonunda takılma havası vardı. "Ah, şu an konuşamayacak kadar meşgul."

Brian ısrarla, "Telefonu bana ver," dedi.

Trey, "Hâlâ hamile değil misin?" diye sordu. Yüzü asıldı ve telefonu aceleyle Brian'a uzattı. "Ağlıyor."

Brian homurdanarak, "Harika," dedi ve iki eliyle birden Trey'i kabinden itti. Brian telefonuyla yatak odasına doğru yöneldi. "Ağlama hayatım," dedi karısına. "Daha bir sürü zamanınız var. Denemeye devam edeceğiz."

Brian yatak odasının kapısını arkasından kapattı.

Rebekah yemeğini tabağında itti, iştahı aniden kaçmıştı. Zaten boğazındaki düğüm lokmaları yutmasına izin vermeyecekti.

Sed, Trey'e doğru homurdandı. "Bok çuvalı."

"Amacım onu ağlatmak değildi. Reglinin başladığını nereden bilebilirdim?"

Sed tek kaşını kaldırdı. "Sana bunu mu söyledi?"

"Hamile olmadığını başka nasıl bilecekti ki?"

Jace, "Gerçekten ağlıyor muydu?" diye sordu.

"Evet..."

Sed, "Belki tekrar bizimle birlikte tura gelmesini istemeliyiz," dedi. "O Kansas City'deyken ve Brian da ülkeyi turlarken nasıl hamile kalacak?"

Eric, "Boş bir bira şişesine boşalıp kargoyla gönderebilir," dedi.

Herkes ona gözlerini devirirken Rebekah kahkahalara boğuldu.

"Buzlukta dondurur ve kargo oraya vardığında Myrna şeyi mikrodalgada ısıtır."

Rebekah daha yüksek sesle güldü, bu sırada neredeyse tabağını düşürüyordu.

Sed homurdanarak, "Tanrım, Rebekah," dedi. "Lütfen şunu cesaretlendirme. Zaten yeterince kötü."

Rebekah bakışlarını Sed'den Eric'e çevirdi ve gülümsemesi azaldı. Ciddi bir şekilde, "Bu komik değil Eric," dedi. Kafasını

çevirdi böylece Eric'ten başka hiç kimse onu göremeyecekti.
"Evet, komikti," diye fısıldadı.

Eric sırtı. "Onları yiyecek misin?" Çatalıyla genç kızın tabağını işaret etti.

Rebekah'nın iştahı dönmüştü bile. "Evet. Beni güldürmek sana ekstra yemek kazandırmayacak."

Masadaki çocuklar yemeklerini çoktan bitirmiş, Brian'ın kini tırtıkıyorlardı. Rebekah onları suçlayamazdı. Rostoy muşak ve suluydu. Çeşnisi zengin ve iştah açıcıydı. Bu zamana kadar pişirdiği en iyi yemeklerden birisiydi.

Eric otobüsün arka kısmını işaret etti. "Hey, o da ne?"

Rebekah'nın dikkati başka bir yerdeyken Eric onun tabağından yemek çalmaya kalkıştı. Rebekah'nın sert bakışı, genç adamın çatalını patateslerinden birisinin üzerinde milimetreler kala durdurdu. "Yakalandın."

"Ama sen sadece tırtıklyorsun," dedi. "Yemeğin boşa harcanmasını istemiyorum. Sadece küçük bir ısırık alamaz mıyım?"

Rebekah bir an için onu değerlendirdi. Paylaşmaya gerekten aldırılmazdı fakat ona takılmak çok eğlenceliydi. "Bir takasa ne dersin?"

"Ben senin istediğin hiçbir şeye sahip değilim."

Eric, Reb'in istediği bir sürü şeye sahipti fakat genç kız fazla açgözlü olmak istemedi. "Ayak masajı."

"Bir patates için mi?" Kafasını iki yana salladı. "Bu, rostodan bir ısırık, iki patates ve bir havuca bedel. En az."

"Pazarlıkta uzmansın. İyi bir iş çıkarsan iyi olur." Eric'i kendi tabağındakilerle besledi. Zaten hepsini yiyemeyeceğini biliyordu fakat hey, sonuç olarak sihirli elleri olan bir adamdan ayak masajı alıyordu. Bu pazarlıktan avantajlı çıkan taraf kesinlikle oydu.

Eric her lokmayı, sanki görevinden sakınmaya çalışıyormuş gibi yavaşça çiğnedi.

Eric bitirdiğinde Rebekah yemeye devam etti ve Eric boş tabağını lavaboya bırakmak için ayağa kalktı. Bir dakika sonra dönüp Rebekah'nun ayaklarının dibinde yere eğildi. İki eliyle birden onun çoraplı ayağını kavradı ve başını kaldırıp genç kıza baktı. Gözleri buluştuğunda Rebekah'nun kalbi süratle atmaya başladı. Eric yaralı olmayan başparmağıyla ayağının üstünü doğru baskıyla ovaladığında Rebekah inledi.

Eric'in yüzünde garip bir bakış belirdi, burnunu genç kadının ayağına doğru eğdi ve tereddütlü bir nefes çekti.

"Tanrım, kadın, sen beni öldürmeye mi çalışıyorsun?"

Rebekah kızgınlıkla, "Benim ayaklarım kokmaz," dedi.

"Çoraptandır." Eric onun çorabını çıkarıp kenara attı.

Eric'in başparmağının, Rebekah'nun çıplak tenine değmesi genç kız için neredeyse katlanılamayacak kadar harika bir histi. Rebekah ayak parmaklarını esnetti ve hissin tadına varmak için gözlerini kapattı. Eric bir dakika sonra durdu ve kanepeye, onun yanına oturdu. Rebekah ona bakmak için gözlerini açtı. "Ee, diğeri ne olacak?"

"Ayak masajı dedin, *ayaklarıma* masaj yap demedin."

Rebekah kaşlarını çatı. "Ama diğer ayağım da biraz ilgi istiyor."

Eric imalı bir şekilde Rebekah'nun tabağına baktı.

Rebekah, "Hâlâ aç olmana imkân yok," dedi.

Sed düşük bariton sesiyle, "Ben açım," dedi. "Bu lanet şeyin tadı fantastik. Diğer ayağına ben masaj yaparım."

Gözleri genişçe açılan Eric tekrar yere atladı. "Eğer başka bir kadına dokunursan Jessica senin kıcını tekmele."

"Buna değer. Jessica'nun yaptığı yemeği hiç denedin mi?"

Sed korku dolu bir ifade takındı.

Rebekah kıkırdadı. Eric Sticks ve Sed Lionheart ona ayak masajı yapmak için yarışıyorlar mıydı? Ölüp cennete gittiğini hatırlamıyordu fakat tek mantıklı açıklama buydu. Tabii eğer

Trey ona biraz ilgi gösterirse... Trey kırmızı bir lolipodu emiyor ve birkaç dakika önce Brian'ın içinden geçerek kaybolduğu yatak odası kapısına bakıyordu.

"Bir dahaki sefere daha çok yapacağım. Beş adama yemek pişirmeye alışkın değilim." Ya da Isaac'ten ayrıldığından bu yana kendinden başka hiç kimseye.

Eric, "Diğer otobüse ve ekipman kamyonuna yetiştiklerimizde on yedi adam için pişireceksin," dedi.

"On yedi mi?"

"Ve çok sevimli bir kadına."

Genç kız ısrarla, "Ben sevimli değilim," dedi.

"Ve tabii bir de sen varsun."

"Turnede başka bir kadın daha mı var?" Rebekah, Eric'in ona takıldığını anlayamamıştı. "Masaj yapmakla meşgul ol-san iyi olur yoksa bu lezzetli rosto parçasını Sed'le paylaşacağım." Geniş bir parça rostoyu tabağın kenarına itti.

Sed, "Oradayım," dedi.

Trey ağzındaki lolipolla konuştu. "Hey Sed. Buraya gel. Sana bir şey söylemem gerekiyor."

Sed tereddüt etti ve ardından masaya döndü. Artık Trey kulağına her ne söylüyorsa, eğilip onu dinledi. Eric onun diğer çorabını çıkarıp ihmal edilmiş ayağına masaj yaparken Rebekah konsantrasyonunu kaybetti. Ettli ikramını çatalıyla Eric'e doğru uzatıp, onu besledi. Eric çiğnerken sırtıttı ve Sed'e kendini beğenmiş bir bakış gönderdi. Sed masada Jace'in yanına yerleşti. Görünüşe göre Rebekah'nın yemeğinin kalanı için yanışma fikrini değiştirmişti. Rebekah en sonunda tabak takileri bitirdiğinde Eric onun tabağını alıp lavaboya bıraktı.

Ardından koltukta genç kızın yanına yerleşti. "Reb'in ayağının kokusunu elimden çıkarabileceğimi hiç sanmıyorum." Parmaklarını kokladı ve hoşnutsuz bir yüz ifadesi takındı.

"Hey!"

Sed aniden Rebekah'nın tepesinde bitmişti ve ona bir oyun kumandası uzatıyordu. "Video oyunu oynar mısın?"

Rebekah, "Birazcık," diye itiraf etti. Kumandayı Sed'in elinden aldı.

Sed, "Harika," diyerek Eric'e ikinci bir kumanda uzattı ve ardından kanepede Eric'in yanına hopladı. Bas gitaristlerine seslendi. "Sen oynuyor musun Jace?"

"Evet, neden olmasın?"

Jace, Sed'in diğer yanına sıkıştı. Sed şikâyet ederek, "İleri kay Sticks. Nefes alamıyorum," dedi.

Eric, Rebekah'ya doğru yaklaştı. Kolu ve bacağı genç kızın kollarına dayandı. Rebekah, Eric'e biraz daha yer vermek için kanepenin koluna doğru kaydı. Sed'in devasa cüssesi biraz daha Eric'e doğru kaydı. Sed, Eric'e, "Siktir. ol lafının hangi kısmını anlamıyorsun?" diye sordu.

Sed nihayet kendisine ayrılan alanın yeterli olduğu kanısına vardığında Rebekah'nın yarısı neredeyse Eric'in kucağında daydı. Eric tereddüt etti ve ardından tek kolunu onun beline doladı. Yeri değiştirilip tamamen Eric'in kucağına oturtulurken Rebekah'nın kalbi gümbürdüyordu. Eric, Rebekah'nın önünden kumandayı tutmaya çalışırken onu sarmalamıştı.

Sed, "Böylesi daha iyi," dedi. O ve Jace birbirlerine bakarak şeytani bir biçimde sırıttılar.

Rebekah neler döndüğünden emin değildi fakat Eric'in bedeninin sıcaklığı ve erkeksi kokusu tarafından sarmalanmışken uzaylıları vurmanın iki kat daha zor olduğuna karar verdi. Ona bu kadar yakinken konsantre olamıyordu. Pek alırdığı da yoktu gerçi.

Brian yatak odasından çıktı ve kabindeki Trey'in yanına oturdu. Rebekah'nın dikkati, onların sohbetini takip etmeye çalışırken yeniden ikiye bölündü. Oyunda Eric'in onu düşman

uzaylılardan koruma çabaları bile avatarını mutlak ölümde kurtaramamıştı.

Trey, "Her şey yolunda mı?" diye sordu.

Brian, "Myrna oldukça üzgün," dedi. "On gün içinde Kansas City'e uçup onu göreceğimi söyledim. Biliyorsun, doğurduğu dönemde. Belki on gün seks yapmamak sperm sayımı falan artırır."

Trey güldü. "Çok fazla bilgi verdin, kardeş."

"Elbet bir gün sen de bu durumda olacaksın ve o zaman ben de sana zor anlar yaşatacağım."

"Çocuk sahibi olmaya çalışmak mı? Rüyanda görürsün. Ben çocuk falan istemiyorum. 'Güzel zamanlar' tanımında böyle bir şey yer almıyor."

Rebekah, Trey'e bakmak için gözlerini televizyondan ayırdığında avatarı vakitsizce ölüverdi. Çocuk istemiyor muydu? Ona bunu vermeyecek olan kadın, tam olarak kendisiydi işte.

Eric, "Ben çocuklara bayılırım," dedi. "Çok eğlenceliler."

Rebekah kaşlarını çatı. Avatarı tekrar ekranda belirdi ve genç kız şansız bir uzaylıyı paramparça etti.

Bölüm 7

Rebekah karanlıkta sırtüstü döndü ve gözlerini üstündeki ranzaya dikti. Trey orada uyuyordu. Rebekah onun yumuşak horultularını duyabiliyordu. Tüm akşam boyunca Rebekah'ya tek kelime bile etmemişti. Reb diğer çocuklarla eğlenmişti fakat Trey bariz bir şekilde ondan uzak duruyordu. Rebekah yan tarafına döndü, kıpır kıpır ve azgındı. Geçen her dakikayla birlikte, onu el birliğiyle tahrik etmeye çalışan Trey ve Eric'i durdurduğu için daha çok pişman oluyordu. Belki onlar Rebekah'nun vücudunun garip olduğunu anlamazdı. Ameliyatından bu yana neredeyse iki yıl geçmişti. Belki de artık bir şeyler daha iyi duruma gelmişti. Eğer denemezse nasıl bilebilirdi ki?

Küçük ranzasında kendini klostrofobik hissedince perdesini geriye doğru çekti. Eric'in karşıdaki ranzasının ışığı açıktı. Eric okuduğu kitaptan başını kaldırarak ona baktı. Rebekah kitabın adını görmeye çalıştığı anda Eric kıpırdanarak onun okumasını engelledi. Uyuz. Tıpkı Rebekah gibi. Trey gerçekten de onun gösterip de vermeyenlerden mi olduğunu düşünüyordu? Öyle davranmak istememişti. Sadece, oluvermişti işte.

Garajda neredeyse gerçekleşmek üzere olan şeyi düşününce teni ısındı. Bütün akşam boyunca beş enerjik erkekle aynı otobüste bulunmak da soğumasına pek fırsat vermemişti. Üzerindeki örtüyü tekmeledi ve yeniden sırtüstü döndü. Göz ucuyla bir hareket gördü ve kafasını, Eric'in bakışlarını takip edebilecek kadar yana çevirdi. Rebekah onun delici bakışlarını göğüslerine kadar takip etti. Eric'in ona bakma şekli,

Rebekah'nun içinde onun arzusunu besleme isteğini arttı. Belki de Eric'le sevişmeyi denemeliydi. Eric, Rebekah'nun bendeni hakkında büyük ihtimalle Trey'den daha az eleştirdiğini biliyordu. Rebekah içine ne tür bir şeytanın girdiğinden emin değildi, ama sıhrı kollu tişörtünün yakasını çıplak göğüs uçlarından birisi ortaya çıkana kadar aşağıya doğru göğüs ucunu çekmedi. Eric'in heyecanlı soluğu, göğüs ucunun seşleşmesine neden oldu.

Tanrım, göğüs uçları niçin bu adam ona her baktığında sertleşiyordu? Sinirlenen Rebekah tek eliyle göğsünü ovalayarak tepkisini kontrol altında tutmaya çalıştı. Fakat bu sadece göğüs ucunu daha da sertleştirmeye yaradı. Herhâlde çok hissettirdiğinden olsa gerekti. Lanet olsun, azmıştı. Neredeyse iki yıldır seks hayatı diye bir şeyi olmamıştı. Bu beklenmedik bir karşılaşmaydı.

Eric'in kitabı yere yuvarlandığında Rebekah başını eğip aşağı baktı. Shakespeare? Gerçekten mi? Rebekah ona bir bakış attı ve adamı yakışıklı yüzünde bastırılmaz bir arzusuyla onu izlerken buldu. Rebekah'nun kendi göğsünü okşayışını izlemekten bu kadar çok mu hoşlanıyordu?

Eric'in nasıl tepki vereceğini görmek için parmak uçlarıyla göğüs ucunu sıkıştırdı. Eric ranzasında kıpırdandı ve derin, titrek bir soluk aldı. Eğer devam ederse, Eric'i mastürbasyon yapacak kadar heyecanlandırır mıydı? Rebekah dudaklarını yaladı. Eric'le gözleri buluştu. Rebekah onun çok tahrik olmasını, kendine dokunmaktan başka seçeneği kalmamasını istiyordu.

Genç kız, perdesini ayak parmaklarıyla çekerek biraz daha araladı. Ardından tişörtünün önünü iki göğsünü de tamamen açığa çıkarana kadar aşağıya çekti. Eric için küçük bir şov ortaya koymuyormuş gibi davranıyor, iki göğsünü birbirine bastırıyor, avuçluyor ve ikisi de sertçe dikilene kadar göğüs uçlarını çekiyordu. Rebekah parmaklarını yaladı ve çıkıntı yapan

etini ıslatarak okşadı. Eric'in güçlü parmaklarının, onların üzerinde nasıl kıvranacağını düşündü. Eric'in başparmağının, sırtına ve ayağının üzerine yaptıklarının anısı, genç kızı onun tekniğini kopyalamaya itti. Elleriyile göğüslerini kavradı ve başparmaklarını göğüs uçlarının etrafında sert, yineleyen halkalar halinde çevirdi. Gerçeğinin yerine geçmesi de iyi hissettiriyordu. Eric'in onu izlemesi, olayı bin kat daha iyi hale getiriyordu. Gözleri kayarak kapandı, başı geriye doğru eğildi, ağzı açıldı. "Ah, evet," diye fısıldadı.

Eric koridorun karşısından kesik kesik soludu.

Rebekah'nun seksi olduğunu mu düşünüyordu? Yoksa sadece acınası olduğunu mu?

"Eric." Onun adını söylemeyi amaçlamamıştı. Dudağını ısırdı ve yarı kapalı gözlerinden birisiyle ona bir bakış attı.

Eric'in mavi gözleri arzuyla parlıyordu. Bu arzu onun için miydi? Rebekah bir parmağını ağızına kaydırıp emdi. Eric dilini üst dudakına bastırıp perdesini hafifçe açtı, sert kaslı, uzun ve ince göğsünü açığa çıkardı. Kolları, omuzları ve göğsü, kusursuzca yontulmuş bir heykel gibiydi. Tam bir baterist bedeni! Eğimli karın kaslarının ucunu görebiliyordu. Göğüs uçlarından birisinde küçük bir halka vardı. Ne yazık ki perde, bedeninin alt kısmını gizliyordu. Tamamen çıplak mıydı? Rebekah, onun perdesini açıp bedeninin geri kalanını göstermesini diledi. Penisini. Onu görmek istiyordu. Sert miydi?

Parmağını ıslatmak için ağızına soktu. Ardından sızlayan göğüs ucunu ovaladı ve karnının ortasına doğru indi. Eric'in göğsü aldığı heyecanlı soluklarla inip kalkıyordu. Eric kıpırdandı ve perdenin arkasında gizlenen bel altında bir şeyler yapmaya başladı. Dişlerinin arasından bir soluk çekti ve gözleri huşu içinde kayarak kapandı. Ah Tanrım, mastürbasyon mu yapıyordu? Rebekah, Eric'in belden aşağı kısmında ne

yaptığını göremiyordu fakat kolunun ritmik olarak hareket ettiğini fark etmişti.

Eric'in gözleri açıldı. Yüzünü yastığına sürterken ağzı açıktı. Vay canına, seksi görünüyordu. Rebekah da ona bu kadar seksi görünüyor muydu? Rebekah elini indirdi ve pijama altının üzerinden kadınlığını avuçladı. Yanıyordu. Ve gittikçe ısıanıyordu. Rebekah'nın ısılanması fazla çaba gerektirirdi fakat Eric'in yüzündeki şu bakış genç kızın sıvılarının özgürce akmasına sebep olmuştu. Eric kendisine dokunurken, Rebekah da kendine dokunmak istedi. Ve bunu yaptığını Eric'in görmesini istiyordu.

Rebekah, Eric'in üstündeki, Jace'in uyuduğu ranzaya göz atarak perdesinin tamamen kapalı olduğundan emin oldu. Kalbi heyecanla çarpan Rebekah perdesini daha çok açtı. Koridorun karşısına bir bakış atıp Eric'in karşılık vermesini bekledi. Eric onu izledi, kafası hafifçe geriye doğru eğildi. Kolu hâlâ aynı ritimle hareket ediyordu fakat perdeyi açmadı; Rebekah'ya görmek istediği şeyi göstermedi.

Rebekah da ona işkence edecekti.

Rebekah sıfır kolları üstünü ve onunla uyumlu pijama altını çıkardı. İç çamaşırından başka hiçbir şeyi kalmadı. Yan tarafına dönüp Eric'e arkasını sundu. Göğüsleriyle oynadı. Hangisinin onu daha çok heyecanlandığından emin değildi; Eric'in izlediğini bilmek mi yoksa kendi etine verdiği gerçek ilgi mi? Tamam, kimi kandırıyordu ki? Onun izlediğini bilmek işin bütün cazibesiydi.

Rebekah, Eric'in perdesinin kaydığını duydu. Omzunun üzerinden perdesini tamamen kapatmış mı diye baktı. Hayır, daha çok açmıştı. Şimdi Eric'in karnım ve aletini sıvazlayan kolunun hareket edişini görebiliyordu fakat hâlâ asıl görmek istediği şeyi göremiyordu.

Sırtı hâlâ Eric'e dönükken bir elini kalçasının üzerinde gezdirdi. Eric dişlerinin arasından bir nefes çekti. Bu hoşuna gitmişti, değil mi? Daha fazlasını görmek ister miydi?

Rebekah onunla yüz yüze gelmek için döndü. Göğüslerini ileri doğru çıkardı, ellerini tüy gibi dokunuşlarla karnında, yanlarında ve kalçalarında gezdirdi. Kadınlığını tek eliyle kavrayıp sıktağında, Eric'in tüm bedeni heyecanlı sızradı. Rebekah ona daha fazlasını göstermek istedi. Her şeyi göstermek istedi.

Rebekah külotunu uyluklarından aşağıya doğru çekip çıkardı ve Eric'in koridorun karşısındaki ranzasına attı. Eric'in soluğu kesildi. Genç adam boştaki eliyle ona atılan külotu aldı ve burnuna bastırdı. Derin bir nefes alıp titredi.

"Ah, yüce Tanrım," diye inledi.

Titreyen Rebekah bacaklarını araladı ve heyecanını test etti. Kadınlığında memnun edici bir ıslaklık vardı. Dudakları şişmiş ve sızlıyordu. İki parmağını klitorisine sürttü ve heyecanla kıvrandı. En son, ameliyat olmadan önce bu kadar heyecanlanmıştı. Doktoru seks hayatını bir daha asla geri kazanamayacağını söylemişti. *Hah, yanlışın Doktor Gerzek.*

Rebekah tek eliyle göğsünü, diğer eliyle de bacaklarının arasındaki heyecanlı eti ovaladı. Zevki gittikçe büyüdü ve sonunda ranzasında heyecanla kıvranmaya başladı. Ah. Ah? Boşalacak mıydı? Bunu artık yapamazdı, değil mi? Histerektomisinin* ardından Isaac'le boşalmayı başaramamıştı. *Bunu düşünme*, dedi kendine.

Rebekah sırtüstü döndü ve ellerini karnının üzerinden bacaklarının arasına indirdi. Bacaklarını açıp iki parmağını kadınlığının içine kaydırды. O kadar ıslaktı ki. Hiç bu kadar tahrik olduğunu hatırlamıyordu. Eric'in görmesini istedi. Parmaklarını kendi bedenine soktuğunu görmesini istiyordu.

* Histerektomi: Rahmin alınması amacıyla yapılan operasyon. (Çev.)

Başı ayakucuna gelecek şekilde yatakta yer değiştirdi ve yüz üstü döndü. Eric'in onu en iyi şekilde görebileceği bir pozisyona gelmeye çalışıyordu. Bacaklarını karnının altına doğru kıvrırdı; dizleri hemen kaburgalarının altındaydı. Ardından bacaklarını genişçe açtı.

Eric mırıldanarak, "Çok güzel," dedi.

Rebekah kolunu bedeninin altına soktu ve bacaklarının arasına kaydırды. Zonklayan klitorisini sıvazladı, kalçalarını heyecanla kıvınyordu. Eric onun ne yaptığını görebiliyordu mu? Parmaklarını içine derince daldırdı ve Eric soluğunun ardından bir küfür savırdı. Ah, evet, her şeyi görebiliyordu. Rebekah başını çevirdi ve sol yanağını yatağa bastırdı, böylece onun yüzünü izleyebilirdi. Klitorisini okşadıkça heyecanı arttı ve parmaklarını kaygan pasajında derinlere ilerletti. Bedeni rahatlamayla sarsılırken inlememek için dudaklarını ısırırdı. Zevk dalgaları bedenini ele geçirirken kadınlığının, parmaklarının çevresinde kasıldığını hissetti. Bütün vücudu sarsıldı ve yan tarafına uzandı; hâlâ orgazmunun artçı şoklarıyla titriyordu. Uzun zamandır ilk kez. Lanet olası uzun bir zaman.

Eric perdesini geriye doğru iterek uzun aletini ortaya çıkardı. Rebekah dakikalarca onun kendini sıvazlamasını izledi. Eric parmaklarını kalm aletinin çevresine sarmış, nazik ve hızlı darbelerle yukarı aşağı hareket ettiriyordu. Rebekah, etin ete değen sesini ve onun heyecanla aksayan soluğunu duymak için kulaklarını açtı. İçinde onunla birlikte boşalmak için ani bir dürtü hissetti. Tekrar bacaklarını açtı ve Eric'le aynı ritmi kullanarak klitorisini sıvazladı. Rebekah, onun yüzündeki ifadeyi izlemenin, tıpkı aletini sıvazlamasını izlemek kadar seksi olduğuna karar verdi. En az, aletinin dudaklarının arasında olduğunu hayal etmek kadar seksiydi. Rebekah boşta elinin parmaklarını emdi. Eric'i ağzında istiyordu; menisinin tadının nasıl olduğunu merak ediyordu. Rebekah

diğer elinin parmaklarını kadınlığında içeri dışarı kaydırdı. Eric'in, içine darbeler yaptığını hayal ediyordu, titrek bacaklarının arasında adamın o zayıf kalçalarının özlemini duyuyordu. Eric'in sırtının istemsizce gerilmesi, Rebekah'ya onun rahatlamaya yakın olduğunu söyledi. Klitorisini daha şiddetle sıvazladı, onunla birlikte boşalma şansını kaçırmaktan korkuyordu. Eric'in bedeninden sıvıların patlayışını, boştaki eliyle menisini yakalamaya çalışmasını, yarı kapalı göz kapaklarının ardından genç kızı izlerken aletini dibinden ucuna kadar okşamasını izlemek Rebekah'yı sınıra gönderdi. İkinci orgasm bedenini sarsarken inledi.

Rebekah'nun üstündeki ranzanın perdesi açıldı ve üstteki ranzadan Trey'in baş aşağı yüzü belirdi. "Sen aşağıda ne yapıyorsun?" Trey'in gözleri genç kızın çıplak bedeninde, hâlâ kadınlığına gömülü parmaklarında gezindi. "Siktir, evet, işte bundan bahsediyordum." Trey dönüp, kendini ranzasından aşağı bıraktı. Aldığı zevkle hâlâ kendinden geçmiş bir halde olan Rebekah, Trey'in kendi ranzasına uzanmasını izledi. Trey'in diline niçin bir metal taktığını ve onu yine metalik bir topla sıkıştırdığını kavrayamadı. Bunu kavrayamadı. Ta ki genç adam ona doğru eğilip yüzünü Rebekah'nun bacaklarının arasına gömünceye kadar. Trey o küçük metal parçasını klitorisinin üstüne sürdüğünde Rebekah şaşkınlıkla inledi. Trey'in uzamaya yüz tutmuş saçlarından iki avuç yakaladı. Niyeti onu itmektir fakat saniyeler sonra onu durdurmaya değerlendiremeyecek şekilde zevkle titremeye başlamıştı.

Trey'in dili genç kızın teninde mükemmel bir zamanlamayla kıvrılıyor, Rebekah'yı çıldırıyordu. Rebekah kafasını bir o yana, bir bu yana sallarken bu kadar büyük bir zevk almasında bir yanlışlık olması gerektiğini biliyordu. Trey'in elleri onun bedeninde yukarı çıkıyor, ısınan etini tarıyordu. Trey'in nazik dokunuşlarla çizdiği yollardaki tüyler, diken

diken oluyordu. Rebekah'nın hızlı hızlı soluması nefesinin kesilmesine neden oldu ve ardından birer iniltiye dönüştü. Rebekah'nın nerede olduğuna dair hiçbir fikri yoktu.

Trey'in başparmakları iki göğüs ucunu birden okşadı ve Rebekah bir çığlık attı.

Sed ranzasından bağırdı: "Siz ikiniz yatak odasına gidip siktüğimin kapısını kapatır mısınız?"

Trey başını kaldırdı ve Rebekah tekrar çığlık attı. Ama bu kez karşı çıkmak için. Trey, Rebekah'nın kalça kemiğinin iç çıkıntısına bir öpücük kondurdu. "Hadi," diye mırıldandı. Boğuk sesi arzu doluydu. Hem de Rebekah için. Trey Mills onu istiyordu. Rebekah olayı kavramakta hâlâ zorlanıyordu.

Trey ayağa kalktı ve Rebekah'nın gözleri onun şortunun önündeki çadıra indi. Trey sertti. Rebekah'nın bedeni onu heyecanlandırmıştı. Rebekah, bacaklarının arasından bir şehvet dalgası aarken ürperdi. Trey ona elini uzatıp ayağa kalkmasına yardım etti.

"Sen geliyor musun, Eric?" Trey, Eric'in bakışını yakaladı ve başıyla yatak odasını işaret etti.

Rebekah'nın kalbi sıkıştı. "Ne?"

"İzlemek hoşuna gidiyor. İzlemesini istiyorsun, değil mi?"

Rebekah gözlerini hâlâ ranzasında uzanmakta olan Eric'e dikti. İfadesini okuyamıyordu. Hayret? Hayal kırıklığı? Genç kız, "Evet. Onu istiyorum," dedi.

Trey, Rebekah'yı otobüsün arka tarafındaki yatak odasına doğru çekti.

Bölüm 8

Eric ranzasının perdesini çekerek kapattı ve kafasını yastığının altına gömdü. Onu istiyordu. Rebekah'yı. Onun kendine dokunuşunu yine izlemek istiyordu. Lanet olsun, bu çok ateşliydi. Şimdiye kadar yaşadığı günlerde, şey çoğunlukla gecelerde, o kadar çok şey görmüştü ki... Fakat Rebekah'nın kendine zevk verişini izlemek, Eric'i bugüne kadar tecrübe ettiği her şeyden daha çok tahrik etmişti. Onu sadece izlemek istemiyordu tabii. Ona dokunmak istiyordu. Onu öpmek. Onu tatmak. Onu koklamak. Ona sarılmak. Onunla birlikte gülmek. Onunla birlikte ağlamak. Onu istiyordu. Ama Rebekah, o lanet olası Trey'i istiyordu. Herkes lanet olası Trey'i istiyordu.

Eric yastığına doğru, "Siktir!" diye bağırdı ve yastığı kenara attı.

Trey'in Rebekah'ya dokunmasını, onu tatmasını, onunla sevişmesini izlemenin kendisi için saf bir işkence olacağını biliyordu. Yapmak istediği her şeyi Trey'in yaptığını izlemek... Ama Eric kızın davetine direnemiyordu. Rebekah'nın söylemek istediği şeyin, 'onun izlemesini istiyorum' anlamına geldiğini; gerçekten Eric'i istediği anlamına gelmediğini biliyordu. Fakat yine de umutlanıyordu. Elinde değildi. Trey onunla işini bitirdiğinde, Rebekah'dan geriye ne kaldıysa toplamaya çalışıp, onu kendine ait yapabiliirdi. Bu geçmişte hiç işe yaramamıştı ama belki de bu kez farklı olurdu.

Eric boxer'ını bacaklarından yukarı çekti ve yarı sert aletini iç çamaşırının içine sokup bacağından aşağıya tıktı. Rebekah'nın karşısında mastürbasyon yapmamalıydı. Kız

büyük ihtimalle Eric'in umutsuz bir ezik olduğunu düşünüyordu. Rebekah'nun külotunu buldu ve onu yastığının altına sakladıktan sonra perdesini çekip ranzasından çıktı. Yerde kibritle buldu ve onu da yastığının altına tıktı. Açık yatak odası kapısına doğru ilerledi. Şimdiden Rebekah'nun coşkulu iç çekişlerini duyabiliyordu.

Eşikte donakalan Eric, gözlerini yatağa dikti. Rebekah yataktaki sırtüstü yatıyordu, kollarını genişçe yayarak yatak örtülerini kavnyordu. Göğüslerinin o harika kürelerini ileri doğru çıkarırken sırtı yay gibi gerilmişti. Gözleri sıkıca kapalıydı fakat ağzı coşkulu bir kendinden geçişle açılmıştı. Trey onun bacaklarının arasına her ne yapıyorsa feci derecede harika hissettiriyor olmalıydı.

Rebekah, "Oh, oh, oh," diye çığlık attı. "Geliyorum. Geliyorum!"

Eric'in ağzı kururken aleti taş gibi oldu.

Sed, "Kapıyı kapat!" diye dayattı ve Eric'in kafasının arkasına bir yastık çarptı.

Eric tökezleyerek eşikten geçti, kapıyı kapattı ve destek almak için sırtını kapının soğuk yüzeyine yasladı.

Rebekah'nın heyecanının kokusunu—ıslak kadınlığının miskisi kokusunu—alıyordu, tıpkı külotundaki gibiydi ama daha yoğun. Eric ürperdi ve aletini bacağına doğru bastırdı, çünkü onu çamaşırından çıkarıp tekrar otuz bir çekmeye başlamak istemiyordu.

Trey kafasını kaldırdı ve omzunun üzerinden Eric'e bir bakış attı. "İşte buradasın. Görebileceğin şekilde buraya yaklaş."

Eric tereddüt etti, karşı çıktığına dair bir işaret ararcasına Rebekah'nun yüzünü arıyordu. Rebekah düşük göz kapaklarının ardından ona baktı, Trey'in piercing'li dilinin beklentiyle kalçasını kivrırken dudakları ısırıyordu. Eric yerinden kıpırdamadığında, Rebekah iki parmağıyla onu yakına çağırırdı.

Eric yatağın ayakucuna doğru koştu ve aniden Trey'in yanında durdu. Trey, Rebekah'nun kalçalarını kavrayıp onu yatağın kenarına doğru çekti ve kızın bacaklarını genişçe açtı.

Trey mırıldanarak, "Güzel değil mi?" dedi. Tek parmağıyla genç kızın kızarmış ve şişmiş katlarını saran kaygan tenini izledi.

Eric ona katlıarak, "Evet," dedi. Trey'in parmağı Rebekah'nun heyecanlı etini keşfetmeye devam ederken Eric'in aleti kıpırdadı.

"Sıcak," dedi Trey.

"Evet."

"Islak."

Eric başım sallayarak onayladı. Kızın vajinası o kadar ıslaktı ki, sıvıları iç katlardan kalçalarına doğru sızıyordu. Rebekah'nun ayrıklı uyluklarının arasında yere diz çöken Trey öne doğru eğildi ve piercing'li dilini kaygan bir dudağın üzerine sürdü. Rebekah'nun kalçaları kıvrıldı. Sonra da diğer dudak. Dilinin ucunu onun içine kaydırduğında Rebekah çığlık attı. Eric dayanamıyordu. Tek elini iç çamaşırının içine kaydırıldı ve sıcak aletini tuttu. Heyecanını bastırmaya çalışmak için penisinin başım sıkıyordu.

Trey'in dili kızın kadınlığında kaydı ve klitorisinin üzerinde kıvrıldı. Rebekah çığlık atıp iki eliyle birden Trey'in saçlarını yakaladı. "Aman Tanrım, Trey. Daha hızlı yala. Daha hızlı, daha sert!" Trey'in yüzünü elleriyle kendisine bastırarak Eric'in manzarasını kapatıyordu. Ki bu gizleme muhtemelen bir lütuftu.

Trey kızın ellerini yakaladı ve parmaklarını onunkilere doladı. Rebekah'nun ellerini uzaklaştırdı; böylece Eric, Trey'in dilini kıvrarak ucundaki küçük metal topla kızın şişmiş klitorisine zevk verişini görebiliyordu.

Rebekah, "Oh, oh, oh, oh, oh!" diye çığlık atarken, her kelimesi gittikçe gürültülü ve yüksek perdeden oluyordu.

Kalçaları kavrıldığında, Trey dilini onun içine soktu. Dilini kıvrıdı; piercing'i genç kızın açıklığını geniş çemberler halinde takip ediyordu. Rebekah bir şeyler geveledi ve ellerini onun kilerden kurtarmak için savaştı.

Trey uzaklaştı.

Rebekah inleyerek, "Hayır," dedi. "Durma. Lütfen. Şey... Şey... Bu çok iyiydi." Dudaklarının arasından titrek bir hıçkırık çıkıverdi.

"Eğer başımı tutarsan Eric göremez hayatım. Onun görmesini istiyorsun, değil mi?"

Reb kafasını şiddetlice sallayarak onayladı.

Trey, "Eric, niçin daha yakından bakmak için yaklaşmıyorsun?" dedi. Uzun saç tutamlarının ardından o zümrüt yeşili yatak-odası-bakışlarıyla Eric'e baktı. Trey'in dudakları Rebekah'nın sıvılarıyla kaygandı. Eric'in tatmak istediği sıvılar...

Eric elini aletinden çekmek için kendini zorladı—*siktir*, nasıl da sertti—ve yatağın ayakucunda Rebekah'nın yanına oturdu. Daha yakından bir bakış için başını eğdi. Ağır göz kapaklarının ardından Eric'i izleyen Rebekah bacağına kıpırdattı, böylece çıplak teni Eric'in baldırına değiyordu. Eric'in bütün bedeni gerildi. Trey dilini yeniden onun klitorisine değdirdi ve Rebekah ırkıldı. Trey'in birkaç seri darbesinin ardından genç kızın kalçaları işkence içinde sarsılıyordu. Kızın kokusu yoğundu. Eric burnundan derin nefesler aldı, düşünceleri şehvetle yoğunlaştı. Kendini onun içine gömmek istiyordu. Ona dokunmak.

Eric elini Rebekah'nın karnunun aşağısına doğru kaydırırken genç adamın eli titriyordu. Kızın sırtı yay gibi gerildi ve nefes nefese kaldı. "Eric."

Trey çarpık bir sırıtişla mırıldandı, "Eric mi? Burada bütün işi ben yapıyorum." Trey, Eric'e göz kırptı ve iş başına döndü. Trey neyin peşindeydi böyle? Bir art niyeti olmasa gözlemlerin

bu adi parıltı olmazdı. Eric şu anda Trey'i çözecek kadar iyi düşünemiyordu. Bu güzel kadının çıplak bedeni görüş alanındayken yani.

Eric bir kez daha elini Rebekah'nun karnına kaydırды. Kızın pürüzsüz tenindeki tüyler diken diken oldu. Rebekah inledi.

Rebekah fısıldayarak, "Beni istediğini göster, Eric," dedi. "Göster bana."

Rebekah'nın tutkulu gözleri Eric'in iç çamaşırındaki çıkıntıya indi. Görmek mi istiyordu? Çoğu kız, arkadaşlarından birisini iş başında izlemenin onu bu kadar tahrik ettiğini fark edince azıcık kafayı yerdі.

Eric siyah iç çamaşırını aşağıya doğru indirdi. Aletinin yarısı çamaşırın elastik kenarının tepesinde belirdi. Rebekah'nun nefesi kesildi ve iki eliyle birden göğüs uçlarını ovaladı. Eric, onun ellerinin yerini kendininkilerin aldığını hayal etti. Dilini o sert çıkıntının üstünde düşündü. Dişlerini nazıkçe sürterdi. Rebekah onun saçlarına asılıncaya kadar emerdi.

Trey, "Onu tatmak istiyor musun, Eric?" diye sordu.

Eric'in aleti titredi. Trey'e bakmak için başını çevirdi. "Evet." "Ne kadar?"

Titrek bir soluk aldı. "Çok."

Trey yerden kalkıp Eric'in önünde durdu. Burunları neredeyse birbirine değinceye kadar eğildi. Eric, Trey'i kişisel alanından çıkarmak için geriye doğru çekilmeyi düşündü fakat kızı koklayabiliyordu. Rebekah'yı koklayabiliyordu. Trey'in dudaklarından. Gözleri kayarak kapandı. Onun kokusunu yakında tutmak için Trey'in ensesindeki saçı kavradı. Trey uzaklaşmadı. Daha da yaklaştı.

Trey mırıldanarak, "Onun kokusunu alıyorsun, değil mi?" dedi. Burnunu Eric'in burnuna sürttü. Uzun saç tutamları Eric'in yanağını gıdıkladı. Eric hareket edemedi. Sadece onun

esansını içine çekebildi. Trey'in kokusuyla karışmış olsa bile. "Onu tatmak için ne kadar ileri gidebileceğini göster ona, Eric"

Eric onu tatmak istiyordu. İstiyordu. Trey'in önerdiği şeyi yapip yapamayacağından emin değildi fakat istediği şey çok yakındaydı. Tek yapması gereken kendininkiyle Trey'in ağzının arasındaki kısa mesafeyi kapatmaktı. Böylece onun lezzetini tadabilecekti.

Trey fısıldayarak, "Göster ona," dedi.

Eric'in dili dudaklarının arasından kaydı. Dili Trey'in dudağına dokunduğunda hafifçe geriye doğru sıçradı. Rebekah'nun tatlılığı, tat tomurcuklarına kaydolurken Eric zevkle inledi. Eric dilini Trey'in üst dudağına gezdirdi. Nazikçe emdi. Trey'in dilinin ucunda Rebekah'nun tatlı esansından daha çok buldu. Eric, Trey'in ağzından istediği şeyin daha fazlasını tattı. İhtiyacı olanın fazlasını. Onu. Kızı istedi. Ona ihtiyacı vardı. Rebekah işkence dolu bir ses çıkardı. Eric yalnızca bir şeye odaklanabiliyordu tabii. Onun sıvılarının, Trey'in ağzındaki tadına. Eric, Trey'in dudaklarını emdi ve ardından genç kadının özünden daha çok toplayabilmek için kendi diliyle Trey'ininkini sıvazladı. Eric, Trey'in dilindeki piercing'le karşılaşınca şaşırdı fakat dilini kısa sürede tekrar içeri daldırdı.

"Oh," Rebekah murladı. "Bu neden bu kadar seksi? Öp onu, Eric. Oradan tadını al."

Bir el Eric'in aletini kavradı. Eric kısa bir an için Trey'in geçmişte birçoğu erkeği tahrik ettiği gibi onu da tahrik etmek üzere olduğunu düşündü. Fakat aletini yoklarcasına sıvazlayan el, Trey'in eli değildi.

Kısacak zamanda Rebekah'nun tadı Trey'i terk etmişti. Eric kafasını geriye doğru çekti.

Trey çarpık bir sırıtışla, "Fena öptüşmüyorsun, Sticks," dedi.

Eric bu iltifatı ne kadar rahatsız edici bulduğunu bile düşünemiyordu. Daha önce bir erkeği hiç öpmemişti, ama o anda tüm düşünemediği Rebekah'nun tadını almaktı.

Eric, Trey'i kenara itti ve Rebekah'nun nazik tutuşunu gevşeterek aletini özgür bıraktı. Genç kızın bacaklarının arasına diz çöktü. İki eliyle birden kızın kalçalarını kavradı ve o lezzetli kadınlığını yüzüne doğru çekti. Onu aklıktan ölmek üzere olan bir adam gibi yalayıp emdi. Yeterince alamıyordu. Dilini içine sokup kıvırdı, bu sıvıların kadınlığından daha özgürce akmasını sağlıyor gibiydi. Rebekah'nun heyecanlı çığlıkları onu daha hızlı yalaması için ateşledi. Rebekah kalçalarını Eric'in araştırın diline doğru hareket ettirdiğinde, Eric dilini daha derine daldırdı. Uzun bir andan sonra birisi Eric'in alnını itti. Ta ki Rebekah'nun etiyile temasını kaybedene dek...

"Bence yeterince aldın," dedi Trey. Şu şeytani sırtışı ve yeşil gözlerindeki parıltılar geri gelmişti.

Eric, "Daha fazla," diyerek hırladı. Bu şekilde kontrolünü kaybettiği zamanlarda bazen kendini korkutuyordu fakat şu anda kendi şehvetinden korkmuyordu. Sadece yatışmasını istiyordu.

"Niçin Rebekah'ya kendisini dudaklarından tattırmıyorsun?"

Eric'in kalbi gümbürdedi ve kendisiyle yanlışına atmaya başladı. Bu, onu öpmek anlamına gelirdi. Eric kendini yatağın üstüne attı ve Rebekah'nın yanına indi. Rebekah usulca kahkaha atarak ona sırıttı.

Eric, "Seni öpebilir miyim?" diye sordu.

Genç kızın parmakları Eric'in ensesindeki uzun saçlara dolandı ve dudaklarını mühürlemek için kafasını kaldırdı. Eric bunu bir *evet* olarak algıladı ve onun öpücüğünde kayboldu. Bu dudakları da aşağıdakiler kadar tatlıydı ve kokusu hâlâ Eric'in teninde duruyordu. Her nefesle içine dolan miskisi kokusu Eric'in arzusunu daha yüksek seviyeye çıkardı.

Onu istiyordu. Hem de o kadar çok istiyordu ki! Eli genç kızın göğüs kafesinde kaydı ve onun küçük göğüslerini avladı. Başparmağını onun sertleşen göğüs ucuna sürtüğünü Rebekah'nun soluğu kesildi.

Rebekah, ansızın kafasını yana doğru çevirip ağzını onun kinden ayırdı. "Bekle," diye çığlık attı ve kalçalarını yata kaydırıldı. "Yapma."

Eric başını eğip Trey'e baktı. Kızın öpücükleriyle dikkat dağılmışken Trey'in aşağıda Rebekah'ya ne yaptığından emin değildi, ama Trey onun anı reddi karşısında pek de memnun görünmüyordu.

Trey, " 'Yapma' da ne demek? Bizi yine ortada bırakma yacaksın değil mi?" dedi.

Rebekah, "Demek istediğim, yapma. Orası olmaz," diye rek cevap verdi. Kelimeleri kesik soluklar halinde çıkıyordu.

Eric genç kıza baktı ve gözlerinin yaşlarla parladığını fark etti. Eric'in kalbi son hızla giden bir yarış atının gibi atmaya başladı. İki kolunu birden ona dolayarak genç kızın başını kendi göğsüne yasladı.

Eric, "Duracağız," diyerek söz verdi. Kesinlikle kısa zamanda otuz bir çekmesi gerekiyordu fakat kendi memnuniyeti bu kadının gözyaşlarına değmezdi. Başının tepesini öpti.

Rebekah, "Hayır," dedi. "Durmanı istemiyorum Trey. Sadece, orası olmaz."

"Herkes anal sevmez Trey," dedi Eric. Kızı kendisine doğru biraz daha çekerek ona güven verdi. Ona sarılmak kalbini neden bu kadar hızlı atırıyordu, emin değildi. Sadece onu yakınında istiyordu. Kendi bedeniyle onunkini özümsemek. Ne garip bir düşünceydi bu böyle.

"Kıçına dokunmuyordum. Ben..."

Rebekah, "Evet, anal. Anal istiyorum," dedi. Sesi Eric'in göğsünde boğuldu. "Baylırım. Kıçından ver, Trey."

Eric kafası karışmış bir şekilde, "Tren mi ver?" diye tekrarladı.

Rebekah kahkaha atarken ona dayanan bedeni titredi. "Kıçuma, Trey; tren değil."

"Oh." Her nedense Eric, Trey'in treni becermesini tercih ederdi.

Trey, "Vajina yok mu? Emin misin?" diye sordu. "Eric'in izlemekten hoşlandığı asıl şey o."

Doğruydı. Eric'in genellikle izlemekten hoşlandığı şey oydu—hatunun birisinin şişmiş kadınlığının arkadaşlarından birisinin aletiyle dolması—ama bu kız, hatunun birisi değildi. Rebekah'ydı. Eğer Trey ortadan kaybolsaydı ve Eric yine Rebekah'nın kendini tatmin edişini izlemek zorunda kalırsaydı, aldırılmazdı. Bu çok güzel olurdu. Muhteşem. Seksi. Ve en önemlisi, onunla baş başa.

Trey, "Belki de onu bıraksan iyi olur, Eric," dedi. Rebekah'nın ayak bileğini çekiyordu.

Hayır, pek iyi olmazdı, ama yine de bıraktı. Eric kızın o sevimli yüzünü ellerinin arasına aldı ve burnunu öptü. "Eğer istemiyorsan Trey'e hayır diyebilirsin."

"İstiyorum," dedi Rebekah nefes nefese.

Lanet olsun.

Rebekah, Eric'ten uzaklaştı ve karnının üzerine döndü. İki eliyle birden poposunu açtı ve konuştu. "Tamam, yap hadi. Ben hazırım."

Eric daha iyi bir bakış açısı için yatakta aşağıya doğru kaydı. Daha önce hiç bu kadar şişmiş ve ıslak bir vajina görmemişti. Nasıl oluyor da onun yerine kıcını tercih ediyordu? Gerçekten çok güzel bir kıcı vardı ama o dişil katlarla karşılaştırılmazdı bile.

Trey güldü. "Yakın bile değilsin. Bunca zamandır yanlış deliği hazırlıyordum. Şimdi baştan başlamak lazım." Orta

parmağının ucunu genç kızın bacaklarının arasından damlayan sıvılarla ıslattı ve ardından ilk eklemine kadar sıkı poposunun içine kaydirdi.

Rebekah gerildi.

"Tıpkı düşündüğüm gibi," dedi Trey. "Bunu daha önce hiç yapmadın."

"Evet yaptım. Çok defa."

Eric, Trey'in parmağının onun arka pasajında daha derine kayışını izledi. Trey parmağını yavaşça geri çekip tekrar kızın bedenine daldırdı. Trey haklıydı. Anala bayıllaaaaan birisine göre son derece gergindi. Eric için fark etmezdi tabii. Trey'in onun girişini gevşetmesini izlemek lanet olası seksiydi. Eric'in aleti aralıksız olarak zonkluyordu. Eğer hareketlerinden dolayı Rebekah'nun uzaklaşacağından endişelenmese, Trey'in nazik dürtmeleriyle eş zamanlı olarak kendini sıvazlardı.

Trey, Eric'in kulağına fısıldamak için Rebekah'nun üzerinden eğildi. "Ona seni tahrik ettiğini göster, Eric. Gerçekten istediği şey o. Hatta daha iyisi, ona söyle." Trey geriye doğru çekilip ona göz kırptı.

Hi? Ona söyle mi? Ona neyi söyleyecekti?

"Kıcın çok seksi, Rebekah," dedi Eric. Bunu söylediği için salak gibi hissediyordu.

Rebekah, "Öyle mi?" diye sordu ve Trey'in parmaklarını daha derine alabilmek için geriye doğru sarsıldı. Eric'in aleti görüntüyle titredi.

"Evet. Sadece bakmak bile kendime dokunmak istememe sebep oluyor."

Rebekah, genç adamın iç çamaşırının önünü kavrayıp, sert aletini özgür bırakana kadar aşağıya çekerek Eric'i şaşırttı. "Ah Eric, çok sertsin. Bu benim için mi?"

Başka kimin için bu kadar sertleşecekti? Trey için mi? Avucunu yaladı. "Evet. Senin için."

Rebekah tek parmağını genç adamın kalın aletinin üzerinde gezdirdi ve parmak ucunu tepesindeki küçük açıklığa yerleştirdi. Eric dişlerinin arasından heyecanlı bir soluk çekti.

"İşte bu, Rebekah. Rahatla." Şimdi Trey'in iki parmağı birden onun poposundaydı. "Ben de senin için sertim."

"Öyle misin?" Omzunun üzerinden baktı. "Göster bana, Trey."

Trey sert aletini boxer'ının içinden çıkardı ve Rebekah gözlerini Trey'in heyecanının kanıtına dikerken eli Eric'in aletini sardı. Eric'in penisini birkaç kez çekti ve Eric'in gözleri kayarak kapandı.

Genç kız, "Kendine dokun, Eric," diye soludu. "Lütfen."

Rebekah onu bıraktı ve Eric'in elini tutarak pürüzsüz, sıcak etine doğru yönlendirdi.

Rebekah, "Bana bak ve kendine dokun," diye yönlendirdi.

Eric ona bakarken kendine dokunmayı kesinlikle istiyordu.

Trey geri çekilip uzaklaştı ve yatağın yanındaki çekmeceye doğru ilerledi. "Birisi eğlence çekmecesini tekrar doldurmayı akıl etti mi, merak ediyorum." Açığında çekmeceyi boş buldu. "Ah, berbat."

Seks oyuncakları, kondomlar ve kayganlaştırıcıları depolayanlar Brian ve Sed'di. Şimdi ikisi de düzenli ilişki içinde olduğundan, Eric onların normal gereçlere daha az ihtiyaç duyduğunu varsaydı.

Trey, "Hemen geri döneceğim," dedi. "Ben yokken onu sıcak tut, Eric." Aletini iç çamaşırının içine sokup yatak odasından çıktı.

Rebekah'nun gözleri Eric'inkilerle buluştu. Genç kız fısıldayarak, "Ranzamda kendime dokunuşumu izlemek hoşuna gitti mi?" dedi. Yanaklarında sevimli kızarıklıklar vardı.

"Tüm hayatım boyunca gördüğüm en ateşli, lanet şeydi" Kızın yanında sırtının üzerine yığıldı ve örtüleri sıktı. Böylece Trey geri dönene dek masturbasyon yapmak için baştan çıkmayacaktı.

Rebekah güldü. "Bundan şüpheliyim."

"Ben ciddiylim."

"En çok hangi bölümünden hoşlandın?"

"Hepsinden."

"Göğüs uçlarımla oynamamdan hoşlandın mı?"

Eric yutkunurken başını sallayarak onayladı.

"Ya külotumu çıkarmamdan?"

Rebekah külotunu ona attığında, Eric kalbinin göğsünden fırlayacağını sanmıştı. Ve kadının kokusunu aldığı anda... Lanet olsun. "Evet." Eric gözlerini sımsıkı kapattı ve kafasını tekrar tekrar yatağa vurdu. Kendine biraz mantık aşılacak için yataktan daha sert bir şeye ihtiyaç duyduğu barizdi. Kızın külotunun ipeksi dokusunu hâlâ parmak uçlarında hissedebiliyordu. Elleri o sıcak, yumuşak tenini her okşayışını hatırlıyordu. Kadının tadını hatırladı. Kokusunu. Heyecanını atışleyen her erotik hissi hatırladıkça ürperdi.

Rebekah kendi bedeniyile onunkini neredeyse kaplayana dek yataкта süründü. Eric onun çıplak göğüslerini kendi göğsünde hissettiğinde orgazmın kıyısına geldi. Niçin diğer Günahkârlar gibi olup boşalmadan saatlerce düzüşemiyordu? Ah, hayır. Bir kız ona dokunduğu anda bir pantolonu daha berbat ediyordu. Siktir. Bu hiç de adil değildi. Derin bir nefes aldı ve kendi karnına fişkırtmaya başlamadan önce arzularını perdelemeye çalıştı. Rebekah iki eliyle birden Eric'in saçlarını avuçladı ve onu kendisine bakması için zorladı.

O kadar güzeldi ki, Eric gözlerini açık tutmaya zorlukla dayanabiliyordu.

Kız, "Başka ne hoşuna gitti?" diye diretti.

Eric ısrarla, "Her şey," dedi. "Özellikle boşaldığın zaman." Ah, yüce Tanrım. Tüm bedeninin sarsılışı ve kadınlığının içine gömülü parmakları. Ve. Ve... Eric gözlerini sınıksız kapattı ve o güzel manzarayı düşünmemeye çalıştı. Ya da kokuyu. Ya da Rebekah'nın çıkarmış olduğu küçük, hoşnut iç çekişleri. Ya da tadını. Ah, Tanrım. Boşalacaktı. Rahatlamasının ilk titreşimleri şimdiden derinlerinde zevk kasılmalarına sebep oluyordu.

Rebekah fısıldayarak, "Seksi olduğunu mu düşünüyorsun?" dedi. "Senin için boşalmam?"

Onun için mi boşalmıştı? Eric aletin başını kavrayıp sıkı. Acının, heyecanını birazcık bastırmasını umut ediyordu.

"Seninle ilgili her şey seksi, Rebekah," diye soludu.

"Gerçekten mi?" Genç kızın sesi çatladı. Sanki yine ağlayacakmış gibi görünüyordu.

Eric'in kalbi sancılandı ve parmak uçlarıyla kızın yüzüne dokunabilmek için penisindeki cezalandırıcı tutuşunu bıraktı. "Sorun ne? Üzgün olmama dayanamıyorum."

Eric avucuna menisini bulaştırdığının farkında değildi fakat Rebekah fark etti. Başını çevirdi ve elinden yaladı. "Mmm. Bu benim için mi?"

Eric, "Ah, siktir," diye inledi. *Boşalma. Boşalma. Boşalma,* diye kendi kendine sessizce tekrar etti.

Rebekah, "İyi misin?" diye sordu.

Eric alt dudaklarını ısırıp kafasını iki yana salladı. "Pek sayılmaz. Eğer tek bir seksi şey daha yaparsan kendimi normalden daha çok utandıracağım."

"Ne demek istiyorsun?"

Eric ona kendini kontrol edemediğini söyleyemezdi.

Rebekah başını çevirdi ve Eric'in bedeninin aşağılarına baktı. "Hâlâ oldukça sertsin," diye belirtti. Parmaklarını Eric'in saçından çekti ve şeye uzandı...

Eric ayakları yere değene kadar yataкта yana doğru kaydı. Rebekah hâlâ bir avuç saçını tutuyordu fakat Eric acıyla ırkıldığında bıraktı.

Eric, "Trey'in nereye gittiğine bakacağım. Şimdiye kadar dönmeliydi," dedi.

"Ama..."

Eric yatak odasından aceleyle çıktı ve kapıyı arkasından kapattı. Nasıl nefes alacağını yeniden hatırlayana kadar kafasını kapıya vurdu.

Trey, Eric'in solundaki açık banyodan, "Ne yapıyorsun?" diye fısıldadı. Haline bakılırsa Trey kendini tatmin etmiş gibi görünüyordu. Yatak odasından anal kayganlaştırıcı mı ne bulmak için çıkmamış mıydı? Niçin banyoda otuz bir çekiyordu? "Ve hâlâ sertsin." Trey, Eric'in koluna vurmak için koridora çıktı. "İçeri geri dönüp becer onu, seni gerzek."

Eric ona gözlerini dikti. "Ne?"

"Ondan hoşlanıyorsun, değil mi?"

"H-hayır. Sen..."

Trey onun omzuna yumruk attı. "Hayır. Güzelim kıçtan sen ödleklilik et diye vazgeçemedim. Odaya geri dön. Şu anda onu beceriyor olman gerekmiyor muydu? Ayrılmadan önce kızın yeterince heyecanlandığından emin olmuştum."

Trey, Eric'i odanın kapısından uzaklaştırdı, böylece kapıyı açıp Eric'i içeri itebildi. Kapı Eric'in üzerine kapandı ve genç adam panik içinde kaçmaya çalışarak kapıyı dışarı doğru itti. Görünüşe göre Trey de diğer taraftan kapıya yaslanıyordu.

Rebekah, "Neler oluyor?" diye sordu.

Sesinin tınısı Eric'in aşırı heyecanlanmış aletini titretti.

Eric onunla yüzleşmek için döndü. Ne kadar utanç verici olursa olsun, söyleyip dökülmek en iyisi olabilirdi. "Sadece sana bakmak bile beni orgazm olacak kadar heyecanlandırıyor."

"Gerçekten mi?"

"Evet. Bu acınası değil mi?"

Genç kız kafasını iki yana salladı. "Ben memnunum."

Rebekah sırtüstü uzanıyordu. Eric izlerken bacaklarını ayırdı. Açıklığını ortaya çıkarmak için parmaklarını kullanarak kadınlığını araladı. Eric penisini eline alıp gözlerini kapattı. "Eğer bana böyle şeyler göstermeyi kesmezsen boşalacağım."

"Yaklaş, Eric," diye mırıldandı. "Benim için bir şey yapar mısın?"

"Ne istersen." Bunda ciddi idi.

"Klitorisimin üstüne boşalır mısın?"

Eric başını sallayarak onayladı.

"Ve sonra ben boşalana kadar orayı yalar mısın?"

Eric'in ağzı kurudu ve yatağa yaklaştı. Sanki penisi bir su arama çubuğuydu ve Rebekah'nın vajinası da keşfedilmiş en derin, en saf artezyendi. Kızı yatağın ucuna kadar çekti ve genişçe açılmış baldırlarının arasında durdu.

Rebekah ne olduğunu görebilmek için oturdu.

Eric onun üzerine doğru eğildi. Böylece aletinin başını mükemmel bir şekilde onun klitorisine hizaladı. Nemli sıcaklığını hissedebiliyor ve birkaç santim aşağıya doğru kaysa, ileri doğru atılsa o tatlı kadınlığının içinde olacağını biliyordu. Ona sahip olabileceğini. Onu becerebileceğini. Dişlerinin arasından bir soluk çekti. Sadece içine girme düşüncesi bile çok fazlaydı. Çevresini saracak sıcak, kaygan kılıfı hayal etti. Parmak uçlarıyla genç kızın kaygan sıvılarını aldı ve penisinin yüzeyine yavaşça sürdü. Bütün kalınlığı onun sıvılarıyla ıslanana kadar hareketi tekrarladı. Aletini hizada tutma konusunda dikkatliydi, böylece onun istediği gibi klitorisine fışkırtılabilecekti. Yapabildiği kadarıyla orgazmıyla savaştı, kızın beklentisini yükseltmek istiyordu.

"Ah Tanrım, Eric. Acele et. Acele et. Menini şimdi üzerinde istiyorum." Rebekah birkaç santim ileri doğru hareket

etti ve klitorisini onun aletinin başına sürttü. "Fışkırdığını izlemek istiyorum."

Zevk titreşimleri aletinin dibini yakaladığında Eric inledi. Peş peşe fışkıran meni bedeninden büyük bir huzla dışarı çıktı. Birlikte, meninin klitorisi yıkayışını izlediler. İkisi de nefesini tuttu. İkisi de heyecanla titredi.

"Ah Tanrım, Eric, bu çok ateşli. Yala şimdi. Lütfen."

Eric'in gerçekten yapmak istediği şey yatağa yığılıp nefesini toplamaktı ama onu yüzüstü bırakamazdı. Ona, onu heyecanlandıran şeyi vermek istedi. İhtiyacı olanı. Bu kendi menisini yalaması anlamına gelse bile. Dizlerinin üzerine yere çöktü ve deneme olarak dilini dışarı çıkarıp kuşkusunu üzerinden atmaya çalıştı. İlk tatdığı şey hoş değildi, onun sıvıları kadar tatlı değildi fakat kızın heyecanla kıvrınması tereddüdünü yok etti. Eric onu temizleyene kadar yalayıp birbirine karışmış sıvılarını yuttu. Rebekah bacaklarını onun kullaklarının üzerine dolayıp şaşkın bir çığlıkla yüzüne boşalana kadar, onu yalamaya devam etti. Rebekah onu bırakana kadar sıcak kadınlığına soğuk nefesler üfledi. Genç kız kendini yatağa bıraktı, bedeni durmaksızın sarsılıyordu.

Eric ayağa kalktı. Yatağın ayakucunda durarak onu izledi. Güzelliği tüm mantıklı düşüncelerini alıyor ve aletini yenilenen bir heyecanla ürpertiyordu. Eric saatlerce dayanamıyor olabilirdi fakat aletini peş peşe bir düzine kere kaldırmakta sorun yaşamıyordu. Önemli olduğundan değildi tabii. Şimdi Rebekah tatmin olduğuna göre ranzasına geri dönüp biraz uyumaya çalışmanın zamanıydı.

"İyi geceler," dedi Eric.

Rebekah yana döndü ve cenin pozisyonuna gelerek kıvrıldı. Tamamıyla kırılgan ve karşı konulmaz görünüyordu. "İyi geceler," diye fısıldadı.

Eric tereddüt etti, kalbi gümbürdüyordu. Gerçekten ayrılmak istemiyordu. "Kalabilir miyim?"

Rebekah ona bir bakış attı ve başını sallayarak onayladı. "Eğer istiyorsan."

"İstiyorum."

Eric lambayı kapattı ve karanlıkta yatağı bulurken tökezledi. Örtülerin arasına tırmandı. Bir dakika sonra genç kızın hareket ettiğini duydu. Rebekah örtülerin arasında ona katılmıştı fakat Eric ona uzanmamak için kendini zorladı. Tekrar heyecanlanacağını biliyordu ve ardından onu becermeye çalışacak, kontrolü zayıf olduğu için en sonunda genç kıızı hıyal kırıklığına uğratacaktı.

Rebekah'nın sıcaklığı ona doğru yaklaştı. Eric'in kalbi hızlandı. Kızın soğuk eli karnına dokunduğunda Eric anında tekrar sertleşti. Lanet olsun. Eric'in sadece tek bir şeyi isteyen azgın bir ezik olduğunu düşünecekti. Ve belki de öyleydi.

Rebekah fısıldayarak, "Sana onu yaptırdığım için üzgünüm," dedi.

"Ne?"

"Kendi menini yalattığım için."

Eric güldü. "Sen yaptırmadın. Eğer istemeseydim reddederdim."

"Reddetmediğine memnunum. Bunu yıllardır hayal ediyordum. Gerçekten ateşliydi." Daha da yaklaştı. "Sen. Sen gerçekten ateşlisin."

"Ne demezsin." Bir santim daha aşağıya indiğinde, Eric'in daha şimdiden tekrar tahrik olduğunu keşfetti. Eric karnunun üzerine döndü ve kanıtı yatakla kendi vücudunun arasına sıkıştırdı. Rebekah'nın eli belinden aşağıya doğru kaydı ve Eric gerildi. Rebekah, Eric'in koluna sokuldu, çıplak göğsü Eric'in etine baskı uyguluyordu.

Trey, Eric'i niçin onunla yalnız bırakmıştı? Bu şartlar altında ellerini kendisine saklamasını beklemiyordu herhâlde? Kız çıplaktı. Ve Eric hâlâ azgındı. Eric her zaman azgındı. Niçin her zaman bu kadar azgındı ki? Rebekah daha yakınına sokuldu ve yanağını Eric'in omzuna dayadı. Ah Tanrım, Eric yine taş gibi olmuştu. Rebekah'nın her bir santimini düzmek istiyordu. *Bu hiç de romantik değil.* Rebekah'nın hak ettiği bu değildi.

Eric mırıldanarak, "Gitmeliyim," dedi.

Genç kız sessizce, "Trey geri gelecek mi?" diye sordu.

Eric'in kalbi hoşnutsuz bir şekilde burkuldu. "Sanmıyorum."

"Sanırım fikrini değiştirdi."

"Eğer onu istiyorsan gidip getirebilirim."

"O bununla ilgilenmiyor."

"Tabii ki ilgileniyor. Sadece kenara çekildi çünkü benim..."

...seni istediğimi biliyor. Eric çok fazla şeyi açığa çıkarmamak için dudağını ısırdı.

"Senin, ne?"

"Hiçbir şey."

Genç kızın eli Eric'in sırtından aşağıya doğru kaydı. Eric dişlerinin arasından bir soluk çekti. Yaklaşık beş saniye sonra kontrolünü öyle bir kaybedecekti ki...

"Söyle bana." Rebekah'nın eli Eric'in kalçasından aşağıya kaydı. "Eric?"

Eric onu belinden yakaladı ve çekip altına aldı. Aleti genç kızın baldırının iç kısmına sürttü ve Eric ürperdi. "Seni ne kadar çok istediğimi biliyor."

"İstiyor musun?"

"Daha önce birisini bu kadar çok istediğimi anımsamıyorum." Brian'ın karısı Myrna grupla turneye çıktığı ve Eric

aylar boyunca aralıksız bir şekilde morarmış hayalarla gezmek zorunda kaldığı zamanlarda bile bu kadar arzulu değildi.

Rebekah'nun ağzı, karanlıkta onunkini buldu. Eric'i sanki ona dersini bildirirmiş gibi öptü. Eric ona doyamıyordu.

Rebekah fısıltıyla konuştu. "Bunu duymaya ne kadar çok ihtiyacım olduğunu sana anlatamam."

"O zaman ayrı şeyi bir milyon kere söylerim."

"Fakat seninle seks yapamam."

"Ah." Rebekah'nun, onun ilgisine karşılık vermemesine bu kadar şaşırmasıydı.

"Ama seninle diğer şeyleri yapmak istiyorum, tabii."

"Diğer şeyler?"

"Beni izlemen gerçekten hoşuma gidiyor."

"Gidiyor mu?"

"Evet."

Eric'in kalbi endişe ve beklenti karışımıyla gümbürdedi.

"Seni yine izleyebilir miyim?"

"Seks yapamamak konusunu sorun etmeyeceğine söz verirsen."

Eric bunu sorun etmezdi, ama onun niçin gönülsüz olduğunu merak etti. "Niçin seks yapmak istemiyorsun? Bakire falan değilsin ya?" Eric tek eliyle ağzını kapattı. Neden kelimeler ağzından bu şekilde fırlayıp çıkıyordu ki?

"Falan kısmı."

"Nasıl bir 'falan'?"

"Söylemek istemiyorum."

"Bana anlatabilirsin."

Kızın bedeni şimdi onun altında gerilmişti. Rebekah kızgınlıkla iç çekti. "İyice tadım kaçtı şimdi."

"Üzgünüm. Sessiz olacağım."

Genç kız güldü. "Artık çok geç."

"Sanırım gitmeliyim."

"Ya da beni tekrar heyecanlandırabilirsin."

"Bu iş için doğru adam olduğumdan emin değilim."

"Ne demek istiyorsun?" Rebekah'nın parmakları karanlıkta onun saçlarını okşadığında Eric ürperdi.

"Yani... O işte iyi değilim. Diğer adamlar gibi değilim. Çok kısa sürede, çok fazla heyecanlanıyorum."

"Ben bundan hoşlanıyorum."

"Öyle mi? Ama her seferinde çok hızlı boşalıyorum."

"Çoğu erkek öyle yapıyor."

Belki, ama Günahkârlar'daki adamlardan hiçbiri öyle yapmıyordu. Hepsi lanet olası birer aygırdı ve Eric kendini daha çok bir fiyasko gibi hissediyordu. Jace gruplarına katıldığında ne kadar mutlu olduğunu hatırladı. Boyu uzun olmayan heriflerin paketlerinin ufak olması gerekiyordu. Eric, Jace'in devasa aletini ilk kez gördüğünde intihar etmeyi düşünmüştü.

Rebekah, "Belki birbirimize yardımcı olabiliriz," diye fırlıladı.

"Birbirimize yardımcı olmak mı? Nasıl?"

Rebekah derin bir nefes aldı. "Belki sen benim rahatlamama ve bedenimle tekrar barışmama yardım edebilirsin. Ve ben de senin daha uzun süre dayanmana yardım ederim."

"Senin bedeninde ne sorun varmış?" Rebekah, Eric'in gözüne mükemmel görünüyordu. Ve ona kendini mükemmel hissettiriyordu.

"Söylemek istemiyorum. Eğer seni tiksindirirsem..."

"Benimle dalga mı geçiyorsun? Sen hayatım boyunca gördüğüm en ateşli kadınsın."

Rebekah kıkırdadı. "Yani, anlaştık mı?"

Bu Eric'e tuhaf bir anlaşma gibi göründü, fakat bu sayede Rebekah'yla cinsel yönden daha çok vakit geçirecekse, her şeyiyle vardı.

Eric, "Sana nasıl yardım edeceğim?" diye sordu.

"Dokun bana. Ama oraya değil."

"Nereye?"

"Her yerime dokunabilirsin. Sadece içine değil... şeyin içine... *va-vajınamın*." Son kelimeyi aceleyle söyledi, sanki söylemesi bile onu tahrik ediyormuş gibi.

Eric onun *va-vajınasının* içine dokunmak istiyordu. Fazlasıyla. "Niçin?"

"Bunu anlatmaya hazır değilim." Eric, genç kızın kalbinin göğsünde gümbür gümbür attığıru hissedebiliyordu.

"Tamam. Sana dokunacağım. Sanırım bunun üstesinden gelebilirim." Güldü. Ah evet, bunun üstesinden kesinlikle gelirdi. "Ama sen bana nasıl yardım edeceksin?"

Rebekah uzun bir süreliğine sessiz kaldı. Eric, Rebekah'ın ona yardım edemeyeceğine karar verdiğini düşünmeye başlıyordu ki, genç kız konuştu, "Seni en hızlı şekilde boşaltan şey nedir?"

"A-sertifikalı bir vajina." Bir saniye sonra, bunu söylemesi gerektiğini fark etti. *Of, tam bir gerçeğim!* İrkildi; genç kızın ona bağırmasını bekliyordu. Fakat Rebekah sadece kahkaha attı.

"Pekâlâ, o konuda sana yardımcı olamam. Vajınam limitlerin dışında. Oral sekse ne dersin? Bu hoşuna gider mi?"

O dolgun dudaklarını aletin çevresinde istemeyen bir adam olabilir miydi ki? Eğer böyle bir adam varsa bile, Eric onlardan biri değildi. "Oh evet, oral hoşuma gider."

"Öyleyse sen bana dokun, ben de seni emeyim."

"Aletimi mi emeceksin?" Sadece düşüncesi bile Eric'in heyecanla ürpermesine sebep oldu.

"Bu hoşuna gider mi?"

Eric işkenceyle inledi. Anlaşılabılır bir ses çıkaramıyordu, söylemeye çalıştığı şeyse bunu ne kadar çok istediğiydi.

"Tamam, birinci ders." Rebekah kıvrıldı. "Sırtüstü dön."

"Ne? Şimdi mi?" Eric'in hayalari kasıldı.

"Niye olmasın? Yapacak daha iyi bir işin mi var?"

Aman. Tanrım. Bu kadının içtenliğini o kadar çok seviyordu ki. "Hayır."

Sırtüstü döndü. Genç kızın zarif eli, adamın karnının üzerinden kaydığında Eric inledi. Lanet olsun. Şimdiden feci şekilde heyecanlanmıştı. Dudakları aletine değdiği anda boşalacaktı.

Rebekah, "Gerçekten duyarlısın, değil mi?" diye mırıldandı.

Her bir santini öyleydi ama özellikle aşağıdaki yirmi bir santimi daha duyarlıydı.

Rebekah onun bedeninden aşağıya doğru kayarken karnını öptü. Eric yatağın kenarına doğru kıvrandı. Rebekah onu boşaltmak için daha penisine bile dokunmamıştı.

Genç kız güldü. "Kıpırdamadan dur."

"Tanrım, seni istiyorum Rebekah."

"Gerçekten de seni bu kadar çok mu heyecanlandırıyorum?"

Eric şiddetle onayladı. "Evet. Dayanamıyorum. Her bir santimini düzmek istiyorum." Dudağını ısırdı. İçinden *Keşke Rebekah ağzıma bir tıkaç taksaydı da, uygunsuz şeyleri ağzımdan kaçırıp durmasaydım!* diye geçiriyordu.

Kızın eli, kalça kemüğünün üzerinden kaydı. Eric dişlerinin arasından derin bir soluk çekti.

Rebekah, "Başka bir şey hakkında düşünmeye çalış," diye tavsiye verdi ve ardından Eric'in aletini ağzının sıcak derinliklerine yönlendirdi.

Başka bir şeyi düşünmek mi? Onunla dalga mı geçiyordu? Aletinin başının, onun boğazına yerleşmesinden başka bir

şeyi düşünmesi nasıl mümkün olabilirdi ki? Dili aletinin alt tarafını mı sıvazlıyordu? Rebekah güçlü bir emişle geriye çekilmeden önce onu sabit tutmak için küçük eliyle aletinin dibini yakaladı.

"Ah siktir, Reb. Boşalacağım. Yani, şimdi."

Rebekah, Eric'in aleti ağzından çıkana kadar geriye doğru çekilmeye devam etti. "Hayır, boşalmayacaksın. Sen kendini ne kadar uzun süre tutarsan, bunu o kadar kısa zamanda tekrar yaparız."

"Ne?" Eric onun açıklamasını anlamlandıracak kadar iyi düşünemiyordu.

"Eğer beş dakikayı geçersen ikinci dersi yarın çalışacağız. Eğer on dakika dayanırsan, ikinci derse sen tekrar sertleşir sertleşmez geçeceğiz."

"İkinci ders ne?"

"Henüz emin değilim ama hoşlanacağını garanti ederim." Eric onun sesindeki tebessümü duyabiliyordu.

"Ya on saniyeyi geçersen?" Çünkü cidden, o kadar uzun süre dayanırsa şaşırırdı.

"İkinci dersi yapmayız."

"Hiç mi?"

"Hiç. Şuradaki saatten süre tutacağım. Becerebildiğin kadar uzun süre boyunca rahatlama dürtüsüyle savaşmalısın."

Rebekah aletini tekrar ağzına aldığı anda Eric inledi. Fakat boşalmadı. Dudağını ısırды ve en az seksi şeyleri düşünmeye çabaladı. Aklından karmaşık matematiksel denklemleri çözmeye koyuldu. Büyük kafasını meşgul tutuyordu-nere-deyse-fakat küçük kafasının dikkati tamamen, onu emen Rebekah'nın zevk veren dudaklarındaydı. Dilini kıvrışında. Nemde. Sıcaklıkta.

Rebekah onun aletini emiyordu.

Onu emiyordu. Rebekah.

Emiyordu. Ağzında. Aleti onun lanet olası ağzındaydı.

Tanrı'ya şükürler olsun ki karanlıktı, böylece neler olduğunu göremiyordu. Sertçe titredi ve kaslarını sikarak orgazmı sağladı. Yaranı yoktu. Çok heyecanlandı. Çok iyi hissettiriyordu.

Rebekah...

"Tamam, ben bittim," diye soludu. "Ben şimdi..."

Rebekah daha sertçe emdi. Ah Tanrım. Onun ağzına boşalacaktı. Kondomsuz. Yutar mıydı? Tükürür müydü? Siktir.

"Dur. Durman gerek. Reb!"

Kızın yumuşak eli, hayalarından kaydı. Eric bütün kontrolini kaybetti. Kendini kör edici zevke bıraktı. Tüm bedenini kısıp alan coşkulu kasılmalara. Kızın ağzını sıvılarıyla doldurdu. Eric'in beklediği gibi buna şaşırarak veya bundan tiksinek yerine Rebekah yutkundu ve Eric zaferle bağırarak parmak uçlarıyla hayalarını okşadı.

Ne yazık ki bu his kısa sürüyordu. Rebekah kafasını kaldırdı ve onu sıcak ağzından kaydırdı. "Üç dakika."

Eric utançla kızardı. Lanet olsun. Beş dakika bile dayanamamıştı. Bu artık ders yok demek miydi? Eğer Rebekah ona bir daha dokunmak istemezse, genç kızı gerçekten suçlayamazdı. Hangi kadın hiç kontrolü olmayan bir adamla birlikte olmak isterdi ki?

"Seni gerçekten de bu kadar heyecanlandırıyor muyum?" Sesinde birazcık gurur ve mutluluk gizliydi.

Eric kafasını kaldırdı fakat karanlıkta kızın ifadesini göremedi. "Siktir, kadın. Bu kadar uzun süre dayandığına şaşırdım. Dudakların aletime değdiği anda patlayacağımı sandım."

Rebekah kıkırdadı ve Eric'in kalbi ısındı. Eğer çabucak boşalması onu mutlu ettiyse, Eric'in onu gelmiş geçmiş en mutlu kadın yapacağı kesindi.

"Pekâlâ, anlaşma en az beş dakikaydı, yine de ben gerçekten on dakika olmasını umuyordum. Böylece bu akşam ikinci derse başlayabilirdim. Bu eğlenceliydi."

Eğlenceli mi? Bu kahrolası şey fantastikti!

Rebekah, Eric'in bedeninde yukarı doğru kayıp onu öptü. Eric onun dudaklarından kendini tadabiliyordu. Dilinden. Aleti yenilenen heyecanla ürperdi. Rebekah dudaklarını onunkilerden çekti. "Tadın iyi, değil mi, hı?"

"Seninki kadar iyi değil. Yalnızca üç dakika dayandığım dan emin misin? Belki saate doğru bakmamışsındır."

"Eminim."

"Bu, artık ders yok demek mi?" Eric ağlayacak gibi oldu. "Hiç?"

"Ben yle söylemedim. On saniyeden daha uzun süre dayandın. Beş dakikayı tamamlayamadığın için yarın ders olmayacak. Sonraki güne kadar beklemek zorunda kalacaksın."

Eric rahatlama ve mutlulukla gülümsüyordu, fakat "O kadar uzun süre beklememin hiçbir yolu yok," deyiverdi.

"Seçim şansın yok. Anlaşmamız bu. şimdi sıra pazarlığımızın sana düşen kısmında."

Evett, yleydi. "Bana sadece ne yapmamı istediğini söyle."

Eric'le aralarındaki bu anlaşma mükemmeldi. Eric onun cinsel ilişkiye girmekle ilgili korkularını aşmasma yardım edebilirdi; Rebekah da o zaman Trey'i baştan çıkarmaya geri dönebilirdi. Ancak Rebekah, artık Trey'le ilgilendiğinden pek emin değildi. Trey'in ayrılma sebebi büyük ihtimalle ale-tini vajinasında hissettiğinde kafayı yemesi ve onu durdurmasıydı. Yine. Trey ne kadar ateşli ve seksi olsa da, Rebekah Eric için daha gerçekçi bir şeyler hissediyordu. Fakat henüz bunun ne olduğundan emin değildi. Onun heyecanı ve coş-kusu Rebekah'ya kendini güzel hissettiriyordu. İstenildiğini.

Karşı konulmaz olduğunu. Ayrıca, Eric çok eğlenceliydi. Cömert. Ve tıpkı Rebekah kadar içtendi. Rebekah ondan hoşlanıyordu. Eric'in yüzeye çıkardığı bu karmaşık mutluluk muhtemelen çabucak geçerdi. Bu tarz ezici duygular asla uzun süre dayanamazdı. Fakat dayandığı sürece, birlikte olarak eğlenebilecekleri kesindi. Ve aynı anda birbirlerine cinsel yetersizlikleriyle ilgili yardım edebilirlerdi.

Rebekah, "Dokun bana, Eric," dedi.

"Nereye?"

"Her yere."

Eric o harika, güçlü ellerini kullanarak Rebekah'ın teninin her bir santimini uyandırdı.

"Öp beni, Eric."

"Nerenden?"

"Her yerimden."

Eric, "İşgi açabilir miyim?" diye sordu. Dudakları Rebekah'ın hemen kulağının arkasındaki duyarlı bir noktaya değdi. "Sana bakmak istiyorum."

"Eğer istiyorsan."

Eric başucu sehpasının üzerindeki lambayı bulup açtı. Gözleri ışığa alışırken birbirlerine bakarak gözlerini kırptırdılar. Eric gülümseyip onun yüzüne dokundu. Rebekah onun bandajlı parmağını öpmek için başını hafifçe yana çevirdi. "Kesğin nasıl?"

"İyi."

Eric uzun bir an için kıpırdamadı. Sadece ona baktı. Rebekah'ya kendisini dünyanın en güzel kadını gibi hissettiriyordu.

Genç adam, "Bu gerçek mi?" diye mırıldandı.

"Gerçek gibi geliyor."

Rebekah tek elini kaldırdı ve Eric'in boğazının etrafındaki uzun mavi saç tutamıyla oynadı. "Bunu gerçekten sorun etmiyor musun? Kendini kullanılmış hissetmeni istemiyorum."

"Niçin kullanılmış hissedeyim ki?"

"Senden bana dokunmanı istiyorum..."

Eric parmak uçlarıyla onun dudaklarını kapattı. "Benden hiçbir şey istemiyorsun. Ben sana dokunmak istiyorum."

"Ama... Sen bundan ne alıyorsun ki?"

"Seninle birlikte oluyorum. Tüm istediğim bu."

Rebekah'nun kalbi eridi. Eric'in bu denli tatlı bir yönü olduğunu bilmiyordu. Gittikçe büyüyen, onunla ilgili hayranlık duyduğu şeyler listesine bunu da ekledi.

Eric çarpıkça sırıttı. "Artı, şimdiden fantastik bir oral seks aldım ve bir diğeri için sadece iki gün beklemek zorundayım."

Rebekah güldü. O tatlı yanını gizlemesi pek uzun sürmemişti. "Sanki seni manipüle ediyormuş gibi hissediyorum, Eric."

"Eğer böyle söylemek istiyorsan benim için sorun yok. Lütfen beni manipüle etmeye devam et. Ben seve seve yoldan çıkarım."

Rebekah, Eric'e sarıldı ve burnunu onun köprücük kemiğine sürttü. "Eğer bu pazarlıktan çıkmak istersen bana söyleyeceğine söz ver."

"Söz veriyorum. Ama sen de aynı şeyi benim için yapacaksın?"

Başını sallayarak onayladı.

"Güzel. Şimdi bununla ilgili endişelenmeyi kes ve bana ne yapmamı istediğini söyle."

"Zaten söyledim. Öp beni."

"Her yerini mi?"

Rebekah başını salladı.

"Bu sırada sana ne kadar güzel olduğunu fısıldamamın bir sakıncası var mı?"

"Sanırım bunu kaldırabilirim."

Eric onun dudaklarını öptü ve nazikçe emerek onların tadını çıkarırken, "Bunlar, bugüne kadar tattığım en lezzetli dudaklar," diye fısıldadı. Rebekah'yı yeniden öperken iki eliyle birden onun saçlarını yüzünden çekti. "Ve aletimin etrafına sarılmışken çok daha iyi hissettiriyorlar." Dilini Rebekah'nın dudaklarının arasına soktu.

Rebekah kahkaha attı. "Bay Romantik ve Bay Porno Yıldızı'nın tek bir bedende buluşmuş hali gibisin."

"Üzgünüm. Aklıma gelen her şeyi söylemek gibi berbat bir alışkanlığım var. Tam bir keyif kaçırıcı olduğumu biliyorum. Sessiz kalmak için daha çok çabalayacağım."

"Aşlına bakarsan, sanırım bu yönün hoşuma gidiyor."

Eric ona doğru bir kaşını kaldırdı. "Gidiyor mu?"

Rebekah onayladı.

"Garipsin."

Rebekah kendini savunurcasına, "Sen de garipsin," dedi.

"Bu da demektir ki, birbirimiz için biçilmiş kaftanlarız."

Eric gözlerini reddetmesi için meydan okurcasına onunkilere dikti.

"Sanırım öyle," dedi Rebekah.

Eric gülümsedi. Rebekah onun kalp atışlarını kendi göğsünde hissedebiliyordu. "Nerede kalmıştım?" Eric onun yanağında öpücükten bir yol izledi. "Bugüne kadar göz koyduğum en şirin yüz." Rebekah'nın göz kapaklarını öptü. "Bunlar en güzel mavi gözler." Parmakları saçlarına karışıp kafasını muncıkladı. "En ipeksi saçlar ve benimkiyle uyumlu en harika renk."

Rebekah kıkırdadı. Eric, onun boynunu öpmek için aşağı kaydı. Rebekah'nın boynunu nazikçe emdi ve hassas tenini

araştırdı. Kulağının arkasındaki hassas noktayı bulduğunda Rebekah zevkle soludu. Eric'in emmesi yoğunlaştığında Rebekah inledi. Dili o noktayı istila ederken, Rebekah'ın göğüs uçları dayanamayacağı kadar sertleşti ve bacaklarının arasından bir sıcaklık yükseldi.

"Eric."

"Adımı söylemene bayılıyorum." Rebekah'ın kulağının yanında soludu. "Çok seksi." Eric'in dudakları Rebekah'yı cıldırtmak için yeniden o tatlı noktaya dönüp işe koyuldular.

Rebekah, "Eric," diye soludu tekrar. "Ah, lütfen. Göğüslerimi em." Bütün bedeni ürperen Eric kafasını kaldırdı.

"Siktir, kadın... Böyle şeyler söyleme." Kalçalarını kıpırdattı ve Rebekah onun aletinin başını zonklayan kadınlığında hissetti.

Rebekah gerildi. "Hayır. Yapma."

"İçine girmeyeceğim," diye söz verdi. "Sen isteyene kadar bunu yapmayacağım. Bana güvenebilirsin, Rebekah."

Rebekah başını sallayarak onayladı, midesi düğümlenmişti, ama ona güveniyordu. Adamın tek yapması gereken ileri doğru bir darbe yapıp tamamen içine gömülmekten ibaret olsa da, Rebekah Eric'in bunu yapmayacağına güveniyordu. Vajinası, Eric'in onun içine girdiği düşüncesiyle kasıldı. Kadınlığı onunla dolmak istiyordu fakat duygusal olarak buna henüz hazır değildi.

Eric eğildi ve aletinin başı onun ıslak, şişmiş etiyile teması yitirdi. Rebekah, içine girmesi için ona yalvarmaktan ancak birkaç saniye kadar uzaktaydı. *Sadece içine al ve aş bunu.* Eric'in elleri onun saçından göğüslerine kaydı. Eric onun göğüslerini avuçladı ve sanki huşu içindeymiş gibi onlara baktı.

"O kadar mükemmel göğüslerin var ki Rebekah. O tatlı, pembe göğüs uçlarının sertleşmesine bayılıyorum." Rebekah'ın göğüs uçları daha şimdiden dikilmişlerdi. Eric başını eğdi ve

bir göğüs ucunun üzerinde dilini gezdirdi. Ardından diğerinin. Islak yüzeylerine soğuk bir nefes üflelediğinde Rebekah titredi.

"Em onları, Eric," diye fısıldadı. "Lütfen."

Eric birkaç heyecanlı soluk verdi ve ardından hevesli göğüs uçlarından birisini sıcak ağzına almak için başını eğdi. Rebekah çığlık atıp onun saçına asıldı. Sırtı gerildi ve onu göğsünde tuttu. Eric'in güçlü emişiyle göğsünden karnına, sonra da zonklayan kadınlığından klitorisine yolculuk eden tatmin edici hisler yüzünden zevkle miyavlar gibi inledi. Soluğu kesilerek, "Ah evet. İşte böyle," dedi. Eric, Rebekah'nun daha fazla zevke dayanamayacağından emin olana kadar onu emdi ve ardından diğer göğsüne geçti. Rebekah çığlık atıp tekrar tekrar onun adım söyledi. "Eric. Eric."

Eric ağzını uzaklaştırdı. "Ah siktir. Yine boşalmak üzereyim," diye inledi. Gözlerini sertçe kapattı.

"Göğüslerimin üstüne boşal. Yapmanı istiyorum."

Eric o kadar hızlı hareket etti ki, Rebekah'ya yönünü şaşırttı. Bacaklarını ayırarak genç kızın göğüs kafesinin üzerine çıktı ve sertliğini göğsünde kaydırdı. Eric onun göğüslerini birbirine bastırdı, böylece aletinin çevresini sarmışlardı ve darbe yapmaya başladı. Rebekah'nun gözleri genişçe açıldı. Daha önce hiçbir erkek, göğüslerini becermemiştir. Nasıl cevap vereceğinden emin değildi. Aletin başı, köprücük kemiğinin üzerinde belirip kayboldukça çok davetkâr görüntüyordu. Rebekah boynunu öne doğru eğdi ve onu yalamak için dilini çıkardı. Eric inledi ve onu daha hızlı becerdi. Adamın heyecanı onunkini de alevlendirdi. Rebekah onun kalçalarını kavradı, aniden kadınlığını da böyle pompalamasını istedi. Ne zaman dokunma mesafesine gelse dilini aletin üzerine doğru kıvrırdı. Eric inleyip geri çekildi. Elleri Rebekah'nun

göğüslerini serbest bıraktı ve aletini kavrayarak ilk meni dalgasını bir göğsünün üstüne, ikinci dalgayı da diğer göğsünün üstüne fıskırttı.

Bedeni rahatlamayla sarsılırken kendini sabit tutabilmek için boştaki eliyle yatak başına tutundu.

Kesik kesik "Ah, Reb," diye soludu. "Benim için çok iyisin."

Rebekah, "Bu çok ateşliydi," dedi. "Boşalmam gerek. Şu anda çok tahrik oldum."

Eric onun karnının üzerinden kalktı ve yanına uzandı. Başını Rebekah'nın omzuna dayadı, uğraşlarından dolayı hâlâ zorlukla nefes alıyordu. Eli Rebekah'nın uyluklarının arasına indi ve klitorisini bulmadan önce kaygan katlarında kaydirdi. Önce sert bir baskıyla yavaşça okşadı. Rebekah gözlerini kapatıp hisse odaklandı. Başka hiçbir şeye değil. Sadece klitorisinden yayılan zevke. Eric'in parmakları daha hızlı hareket etti. Daha hızlı. Rebekah'nun zevki büyüdükçe büyüdü. Genç kız boşalırken çığlık atarak, coşkuyla titredi. Rebekah'nun boşaldığı süre boyunca Eric onu sert ve hızlı bir şekilde ovalayarak genç kızın zevkinin süresini uzatıyordu. Rebekah'nun kadınlığı zevkli spazmlarla kasıldı fakat kendini bomboş hissetmekten de alamadı. Rebekah bu sızıyı dindirmek için, iki parmağını içine kaydirdi. Eric ansızın başını kaldırdı ve neler olduğuna bakmak için aşağıya doğru hareket etti.

Genç adam fısıldayarak, "Bu çok güzel," dedi. "Aletimi oraya kaydirmayı ne kadar çok istediğim hakkında hiçbir fikrin yok."

Rebekah kaygan pasajundaki parmaklarını içeri ve dışarı kaydirdiğinde Eric titredi. Eric'in onun klitorisindeki hareketleri tekrar yoğunlaştı.

Eric, "Benim için tekrar boşal," diye belirtti. Bu, Rebekah'nun epey zamanını aldı fakat Eric'in onun klitorisini merhametsizce

okşamayı ve kendi parmaklarının darbeleri onu tekrar gazma taşıdı.

Eric homurdanarak, "Lanet olsun, yine çok sertim," dedi. "Kadın, beni deliye çeviriyorsun."

Eric sırtüstü yattı ve aletini iki eliyle birden tutup yavaşça sıvazladı. Rebekah hayatı boyunca bu kadar tatmin edici bir sevişme yaşamamıştı ve teknik olarak sevişmemişlerdi bile. Rebekah bedenini yataktan kaldırdı ve genç adamın sert göğsünden kaslarla dalgalanmış karnına doğru öptüküklerden bir yol izledi. Herifin üzerinde bir gram bile yağ yoktu. Davul çalarak geçirdiği onca zaman, vücudunu formda tutuyordu. Rebekah karnının hemen aşağısına bir öptükük kondurduğunda Eric dişlerinin arasından bir soluk çekti. Rebekah onun bacaklarının arasına doğru hareket ettiğinde, Eric aletini serbest bıraktı ve titrek bir beklentiyle ona baktı.

Rebekah ona takılarak, "Aletini emeceğimi düşünmüyorsun, değil mi?" diye sordu.

"Hayır mı?"

"Anlaşmamıza karşı gelmemi istemezsin, değil mi?"

Eric aşağıya doğru sırtıttı. "Aslına bakarsan, evet isterim."

"Sıvazlamaya devam et."

Eric yeniden kendini sıvazlamaya başladı. Rebekah, onun hayallarını kaplayan gevşek deriyi emmek için başım eğdi.

"Ahhh," Eric karşı çıkarasına inleyip uzaklaştı.

Rebekah, "Bundan hoşlanmadın mı?" diye sordu.

"Siktir, elbette hoşlandım."

"O zaman kıpırdamadan dur." Rebekah onun hayallarını emip yalarken adamdan aldığı abartılı yanıtlara bayılıyordu. Eric kendini o kadar hızlı sıvazlıyordu ki saniyeler içinde tekrar boşalacağına şüphe yoktu. Rebekah onun bir testisini dikkatlice ağzına çekti ve nazikçe emdi. Eric kendini daha hızlı sıvazladı, işkenceyle inliyordu. Rebekah aynı şeyi adamın diğer

testisi için de tekrarladı. Her bir dakikasından zevk alıyormuş gibi görünse bile, Eric'in boşalması epey zaman aldı. En sonunda patladığında Rebekah, onun karnunun üzerine fışkırtışını izlemek için geriye çekildi. Eric tamamen harcadığında bile inlemeye ve zevkle titremeye devam etti. Rebekah diliyle onun menisini toplamak için hareket ettiğinde Eric aletini serbest bırakıp onun saçını okşadı.

"Ah, bebeğim, bu çok iyiydi."

"O zaman bu kez boşalman niçin bu kadar uzun sürdü?" diye sordu. Adamın karnunun ortasına toplanmış leziz meniye bulup yumuldu.

Eric tereddüt etti; az önce yaptığı şeyi düşünüyordu. "Bilmiyorum."

Rebekah belki de kendisinin bildiğini düşündü. Eric'e problemiyle ilgili yardım etmek Rebekah'nun düşündüğünden çok daha kolay olacaktı. Ve Rebekah'nun onu daha şimdiden içinde istemesine bakılırsa, genç kızın sorununun çözümü de en az Eric'inki kadar kolay olacaktı.

Bölüm 9

Grup ertesi gün öğleden sonra, ekipman kamyonu ve diğer tur otobüsünü konser alanında buldu. Ekip saatler önce varmıştı ve şimdiden sahneyi kurmuşlardı bile. Rebekah, Dave'in not defterini alıp kuruluma yardım etmek üzere otobüsten çıktı.

Rodilerden biri ona, "Şu davullar üzerinde çalışmaya başlasan iyi edersin," dedi. "Geciktin."

"Geciktim mi?" Kamyona çıkan rampada adamı takip etti.

"Evet, geciktin," dedi. "Dave sahneyi ve ışıklandırmayı kurmuyordu fakat mikrofonları doğru yerleştirmek için bateri setini kuruyordu ve bu epey zamanını alıyordu. İşe başlasan iyi edersin."

Rebekah bir bateri setinin nasıl kurulduğunu bilmiyordu. Dave'in verdiği talimatlarla, mikrofonları bateri setinin çevresine stratejik olarak nasıl yerleştireceğini öğrenmişti fakat Eric'in enstrümanını nasıl yerleştireceği hakkında bir fikri yoktu. "İş için doğru insan olduğumdan emin değilim. Ve senin adını bilmiyorum." Rebekah kırklarının ortasında görünen adamın peşinden koştu. Hafif göbekli adamın saç çizgisi basıktı ve birkaç gri telin haricinde siyah saçlıydı. Görüntüsünde acımasız bir ifade vardı ama bunun muhtemel sebebi Rebekah'ya saçlarını çatıyor olmasıydı.

Adam, "Marcus," diye cevap verdi.

Rebekah ılık saçarak gülümsedi. "Ah, sen diğer mikslleme konsolu operatörüsün değil mi? Dave bana senin hakkındaki her şeyi anlattı. Eğer yardıma ihtiyacım olursa sana

güvenebileceğimi söyledi. Ben Rebekah." Rebekah ona doğru elini uzattı fakat adam görmezden geldi.

Marcus homurdandı ve bir ekipman kasasını rampaya doğru itti. "Gevezelik için vaktimiz yok. İş başına, kızım."

Kızım?

Rebekah yardım etmeyi çok isterdi ama dürüst olması gerekirse nereden başlayacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. "Sadece ne yapacağımı söyle de iş başına geçeyim."

"Ben sadece monitör mühendisiyim, patron. Sorumlu sensin. Yolunu kendin bul." Adamın burnu memnuniyetsizlikle buruştu. Kasayı rampadan aşağıya doğru itip, Rebekah'yı kamyonun arkasında şaşkın bir halde bırakarak gitti.

Rebekah bunun kolay olmasını beklemiyordu ama batari setini kurmakla yükümlü olduğunu da bilmiyordu. Dave'i arayıp ondan tavsiye istemeyi düşündü fakat aksi yönde karar verdi. Sorumluluğu alıp işini yapması gerekiyordu. Sonuçta yapmayı istediği iş buydu. Dave'in not defterini hoparlörlerden birinin üstüne yerleştirdi ve en yakın ekipman kasasına uzandı. Ağırlığını onun arkasına verdiğinde, kasa o kadar gayretine rağmen sadece bir santim kayd ve gıcırda. Sarı mohawk saçlı bir rodi—Jake—kamyonu girdi. Rebekah'ya güldü.

"Biliyor musun, eğer kilitlerini açarsan tekerlekler döner." Jake eğildi ve tekerleklerdeki kilitleri çevirdi.

Kasa dirençsizce ileri doğru giderken, Rebekah neredeyse suratının üzerine düşüyordu.

Jake teklifte bulunarak, "İzin ver yardım edeyim," dedi.

İlerleyen kasayı rampadan aşağıya birlikte yönlendirdiler. Ağırlığın çoğunu Jake taşıyordu fakat Rebekah onu düzgün tutabilmek için epey çaba harcadı. "Marcus batari setini benim düzenlemem gerektiğini söyledi," dedi. "Ama nasıl olduğunu bilmiyorum. Bana gösterir misin?"

"Eric'e sor. Her şeyin tam olarak doğru noktada olması konusunda epey muzmuzdur."

Rebekah yüzüne doğru yükselen ısıyı engelleyemedi. "Eric doğru noktaları iyi biliyor," diye murıldandı. Ve görüşüne göre Eric'in aklındakileri düşünmeden söyleme eğilimi de—ne kadar uygunsuz olursa olsun—şimdiden ona buluşmaya başlamıştı.

"Sen ve Eric?" dedi Jake. "Cidden mi?"

Rebekah sert sert, "Yanlış fikre kapılma," dedi. Rebekah sırtışuru gizlemeye çalıştı fakat düzgün bir yüz ifadesi takınmayı başaramadı. "Dün gece biraz kendimizi kaptırdık."

Jake'in sırtışı bir kulağından diğerine yayıldı. "Tam isabet!"

Ekipman kasasını binaya sokar sokmaz Rebekah, Eric'i aramaya gitti. Onu otobüsün dışında Jace'le birlikte kahkaha atarken buldu. Jace genç kıızı fark eder etmez pancar gibi kızardı. Rebekah'ya hafifçe el sallayarak otobüsün basamaklarına yöneldi. "Sonra görüştünüz, Eric."

Eric, Rebekah'ya parlak bir gülümseme gönderdi. "Hey fistik, n'aber?"

Rebekah zevkle kızardı. "Şey, acaba batari setini doğru düzgün nasıl kurabileceğimi gösterecek zamanın var mı?"

Eric bileğine göz attı. Saat takmıyordu ama yine de, "Sanırım bir sonraki saat boşum," dedi. "Eğer bütün bir saat boyunca *Kopar*'ın nakaratını tekrar tekrar söylememe aldırma-san. Pratik yapmam lazım."

Rebekah hevesle, "Yeni şarkı mı?" diye sordu.

"Evet. Hâlâ dinlemedin mi?"

Rebekah kafasını iki yana salladı.

"Pek fazla radyo dinlemiyorsun, hı?"

"Dave'in kazasından beri dış dünyayla pek ilişkim yoktu. Çok çalıyorlar mı?"

"Rock listelerinde bir numarada."

Rebekah ona sarıldı. "Bu harika. Tebrikler! Bu akşam şarkıyı kusursuz bir şekilde çalmanızı sağlamalıyız." Günahkârlar şarkılarından birinde kendinden bir iz bırakacağını düşünmesi bile Rebekah'yı sevinçlerden havalara uçuruyordu.

Eric yürümeyi kesti ve onu emniyetle kollarına aldı. Tıpkı dün gece birlikte uyurken ve birbirlerine dokunurken yaptıkları gibi. Eric'e ikinci dersi vermeye başlayamaması, Rebekah'nun tüm iradesini parçalamıştı. Eric'in kendini tutamayacak kadar heyecanlandığı zaman mastürbasyon yapışını izlemek, Rebekah'yı gerçekten tahrik ediyordu. Sonunda tatmin olmadığı falan yoktu tabii. Tam tersine, Eric onun payına düşenden daha fazla zevk alması için elinden gelenin en iyisini yapıyordu.

Eric, "Gerçekten prova yapmamız lazım," dedi. Rebekah'yı yakınında tutmaya devam ederken elleriyle kızın belinin aşalarına masaj yapıyordu. Rebekah ona dayanarak, adeta eridi; dokunuşunun tadını çıkarıyordu. Eric ona olan ilgisini göstermekte fazlasıyla özgürdü. Rebekah nasıl olur da tamamıyla teslim olmazdı? Daha da kafa karıştırıcı olanı, bu adam nasıl olur da hâlâ yalnızdı? Eric, "Jon daha gelmedi mi?" diye sordu.

Eric bir konudan diğerine o kadar hızlı geçiyordu ki, Rebekah'nun başım döndürüyordu.

"Jon? Jon Mallory mı?" Dave, turnenin Kanada ayağını tamamlarken Jon'un da Günahkârlar'la birlikte turnede olduğundan bahsetmişti fakat Sed'in onu bir daha asla grubun yakınında istemediğini söylemişti.

"Evet. Jace *Kopar*'ın introsunda piyano çalarken onun otuz saniyelik bas dizesini Jon'un çalmasını gerekiyor."

"Onu görmedim." Jon'u görseydi hatırlardı. O Trey'den bile yakışıklıydı. En azından Günahkârlar'ın eski müzik videolarında görüldüğü kadarıyla. Rebekah onu gerçek hayatta hiç

görmemişti. Adamın delici gri gözleri ve mükemmel orantılı yüzünü çevreleyen dalgalı, siyah saçları vardı.

"Gelse iyi olur," dedi Eric. "Bu onun son şansı. Onun için bir kez daha boynumu ilmeğe geçirmeyeceğim." Eric onu sıkı. "Şimdi seni öpmem lazım."

Rebekah onun akıllara durgunluk veren konu değiştirme şekline gülerek, başını geriye doğru eğdi. "Madem ısrar ediyorsun..."

"Ediyorum." Eric, Rebekah'nın başı dönünceye kadar onu öptü ve Rebekah destek almak için onun sert bedenine tutundu. Adam, "Heyecandan o kadar sertleştim ki," diye mırıldandı. Rebekah'nın kulağına. "İkinci dersin zamanı hâlâ gelmedi mi?"

"Yarına kadar olmaz."

"Lanet olsun. Pekâlâ, gidip şu bateri setini kuralım. Belki o tatlı, küçük kıcını benimle yıkamaktan başka bir şey düşünmeme yardım eder." Elleri kızın poposunu kavramak için aşağıya doğru kaydı.

Rebekah belki de onun incelikten yoksun komplimanından dolayı alınmalıydı ama bu tam aksine, kalbinin şarkılar söylemesine neden olmuştu. Eric, Rebekah'nın elini tutarak, onu konserin yapılacağı alanın arkasına doğru yönlendirirken Rebekah gülümsemesini engelleyemedi.

Sahne, geçici çalışanlar ve Günahkârlar'ın her zamanki rodilerinin işbirliğiyle tamamlanmıştı bile. Marcus bir general gibi bağırarak emirler veriyordu. Rebekah'yı fark ettiğinde kaşlarını çatı. O kaş çatış, Eric'in elini tuttuğunu gördüğünde daha da derinleşti.

Marcus, "Davulların sahnenin arkasında," dedi. Ardından dönüp bağırarak başka birini buldu.

Rebekah, Eric'e dönerek, "Marcus benden hoşlanmıyor," dedi.

"Kıçını tekmelememi ister misin?"

Rebekah gözlerini devirip kafasını iki yana salladı.

"Yaparım. Yaparım. Söyle yeter."

"Kes şunu Eric. Hadi gidip şu bateri setini kuralım."

Pes davullarla başladılar. Eric üç davulun düzgün bir sırayla dizilmesinin ne kadar önemli olduğunu açıkladı. "Yoksa bok gibi çalarım."

"Bundan ciddi anlamda şüpheliyim."

Sırasıyla önce tomaların, sonra da zillerin üzerinde çalıştılar. Eric taburesini baterinin ortasına yerleştirdi ve oturdu. "Bir şey eksik," dedi. "Normalde burada, bacaklarımın arasında duran bir şey." İki eliyle birden bacaklarının arasındaki boş alanı işaret etti.

"Trampetin mi?"

Eric onu kucağına çekti. "I-ıh, sen."

Siyah deri yeğelinin iç cebinden bir çift baget çıkardı ve harika bir davul soloya giriş yapmadan önce solundaki zile vurdu. Rebekah, Eric'in aynı anda nasıl olup da hem bir ritim tutturup, hem de dişleriyle onun tişörtünü çıkarmaya çalıştığını anlamıyordu. Eric bitirdiğinde genç kız öyle çok kahkaha atıyordu ki karnuna ağrılar girmişti. Rebekah'nun karnunun birkaç santimini açığa çıkaran Eric, kızın tenine doğru gürültülü bir nefes üfledi. Rebekah daha da beter kahkaha attı.

"Trampetimin sesi biraz uzak geliyor. Sanırım birkaç düzenleme yapmamız lazım," dedi.

Rebekah bacaklarını ayırarak onun kucağına oturdu ve kollarını adamın beline doladı. "Böyle daha iyi mi?"

Eric nefes nefese, "Evet," dedi. "Belki birazcık daha hareket edersen doğru düzgün uzanabilirim."

Rebekah ona sokulurken göğüslerini onun sert göğüsüne bastırdı ve yüzünü de boynuna gömdü. Kokusunu içine çekti

ve genç adamın boynuna nazik öpücükler kondurmaktan kendini alamadı.

Eric, "Ahhh! Kalktı işte," dedi ve iki elini birden Rebekah'ın omuzlarından alarak, onu biraz daha yakına çekti. Bunu Rebekah'ın yakınlardan acıyana kadar güldürmek için söylemiyordu. Genç adamın teni sertti. Rebekah onu kadınlığında hissediyordu.

Rebekah bacaklarını onun beline dolayarak, uyluklarının arasındaki sıcak noktayı onun aletine bastırdı. Eric inleyip onun alnını öptü. "Eğer beni cesaretlendirmeyi kesmezsen ateşli, küçük bedenine yapmak istediğim her şeyi sana anlatıp, seni feci şekilde utandıracağım."

Rebekah, "Dene bakalım," diye mırıldandı. Adamın çenesindeki seksi çıkıntıyı öptü ve alt dudaklarını ağzına alıp emdi. Tanıdık olmayan bir ses biterinin diğer tarafından seslendi. "Kızı buradaki herkesin önünde düzecek misin?"

Rebekah başını çevirdiğinde, Jon Mallory'yı onlara bakarken yakaladı. Eric ve tabure aniden geriye doğru devrilirken, Rebekah'ı da beraberinde yere indirdi. Bir zil çınladı.

Eric isyan içinde, "Ahh," dedi.

Eric'in bedeni Rebekah'ın düşüşünü yavaşlatmıştı.

"Sen iyi misin, Reb?"

Rebekah onun endişesine karşılık sırtıttı. "Ben mi? Yere çarpan sensin."

Jon, "Bu kız da kim?" diye sordu. Biterinin etrafından dönüp Eric'e tek elini uzattı. Rebekah gözünü dikip Jon'a bakmamaya çalışıyordu. Onu televizyonda son görüşünden bu yana Jon yirmi yıl yaşlanmıştı ve Rebekah onu en son beş yıl önce görmüştü.

Eric, "Yeni FOH mühendisimiz," dedi. Ayağa fırlayıp Rebekah'ın yerden kalkmasına yardım etti.

"Kaia mı buluyorsun lan? Adın ne hayatım?"

Rebekah, Jon'a arkadaşça bir gülümseme gönderdi. "Rebekah"

"Jon."

"Şey, evet. Sanırım kim olduğunu biliyorum."

Jon sırttı, gri gözleri genç kızın bedeninde geziniyordu. "Sanırım Marcus'un triplere girmesinin sebebi bu. Bas gitarının nerede olduğunu sorduğumda kafamı koparacaktı."

Eric homurdanarak, "Alışsa iyi olur," dedi.

Rebekah, Marcus'un ona niçin kızgın olduğunu anlıyordu, fakat adamın daha kıdemli olmasına rağmen, insafa gelip FOH pozisyonundan vazgeçmeyecekti. Dave'in ve grubun beklentilerini, daha da önemlisi kendi beklentilerini canlı tutmalıydı. Rebekah, "Sanırım mikrofonlar üzerinde işe koyulmalıyım," dedi. "Siz provaya hazır mısınız?"

Eric, "Seni trampetim olarak tutmayı tercih ederim," dedi ve iki kolunu birden Rebekah'nun sırtına doladı.

Jon, "Kulağa oldukça sert geliyor," dedi.

"En azından Rebekah'nın bacaklarımın arasında kalmasını sağlıyor."

"Sen onunkilerin arasında olmayı tercih etmez misin?"

Rebekah, "Belki bir gün," dedi ve kıvrılarak Eric'in kollarından kurtuldu.

Ekipman kasalarını karıştırdı ve önceki gün Dave'in notlarında okuduğu mikrofonları buldu. Mikrofonları hafızasına göre yerleştirdi, doğru noktada olduklarından ve davullara olan mesafelerinin mükemmel olduğundan emin oldu.

Eric onun düzenlemesini izlerken, "Bunu daha önce yapmadığına emin misin?" diye sordu.

"Bunu daha önce yaptım. Üniversitede ve stajlarda. Sadece daha önce hiç ücret almamıştım. Ayrıca, Dave harika talimatlar veriyor." Bahsi geçmişken, not defterini ekipman kamyonunda bırakmıştı. Kabloları bağlama düzenini anlamaya çalışırken muhtemelen defterine ihtiyacı olacaktı. "Hemen dönerim." Rebekah konser alanından çıkıp kamyonu yöneldi. Kamyon

boştu. Not defterini bıraktığı hoparlör gitmişti. Ve tabii not defteri de. Rebekah'nın içi sızladı. Koşarak binaya döndü ve Trey'in gitarlarından birisinin tellerini değiştiren Jake'i buldu.

"Hey, Jake, siyah kapaklı, telli bir not defteri gördün mü? Kamyondaki hoparlörün üstüne bırakmıştım ve şimdi yok."

"Üzgünüm tatlım, görmedim. Belki Marcus ya da Travis nerede olduğunu biliyordur."

Rebekah gidip defterini Travis'e sordu. Bulan kişinin Marcus olmamasını yürekte diliyordu. Marcus, muhtemelen o deftere ihtiyaç duyması için Rebekah'ya zor zamanlar yaşattı. Travis, baterinin arkasındaki aydınlatma panelinin kurulmasında genç kızın tanışmadığı birisine yardım ediyordu. Rebekah, "Hey, Travis" diye seslendi. "Buralarda bir not defteri gördün mü? Kamyonda bırakmıştım."

"Üzgünüm şeker, görmedim."

Geçici rodilerden birisi, "Sanırım defterin Marcus'da olabilir," dedi.

Harika.

Eric, "Sorun nedir, Reb?" diye sordu. Artık trampetini yerine yerleştirmişti. Davullarını ve zillerini hafifçe hareket ettiriyor, kendi tercih ettiği özelliklere göre diziyordu.

Rebekah, Eric'e güvence vererek, "Hiç," dedi. Marcus'a yaklaşırken kalbi gümürdüyordu. Adam sahnenin yanındaki mikseleme konsoluna kablo bağlantıları yapıyordu. Rebekah bu herifle yüzleşmeyi gerçekten istemiyordu.

"Im, Marcus?" diye seslendi.

Marcus ona bir bakış attı ve sonrasında dikkatini tekrar işine çevirdi. "Ne?"

"Kardeşimin not defterini yanlış yere koymuşum galiba. Gördün mü?"

"Hayır."

Adam başka bir kabloyu daha taktı. Rebekah sohbetlerinin sona erdiğini rahatlıkla söyleyebilirdi. Marcus'a inanıp inanmadığından emin değildi. Adam büyük ihtimalle not defterinin nerede olduğunu biliyordu, ama Reb onu suçlayamazdı. Herif şimdiden ondan nefret ediyordu.

Rebekah, "Tamam, sağ ol," dedi.

Muhtemelen çoğu ses ekipmanını kendi kendine düzenleyebilirdi. Onu endişelendiren Dave'in özel konfigürasyonunun nüanslarıydı. Bu şovda her şeyin mükemmel olmasını istiyordu. Grup üzerinde iyi bir izlenim bırakmak istiyordu. Onlara bu işi yapabileceğini ve kendine de uğraştığı her şeyde başarısız olmanın kaderi olmadığını kanıtlamak istiyordu.

Çalışması gerekiyordu. Eric zaten baterisinde olduğundan ilk önce onun ses denemesini yaptı. İki dakika içinde Marcus tepesinde bitmiş, onunla ters bir şekilde konuşuyordu. "Baterinin ses denemesini yapmadan önce gitar amfilerini bağlayan gerek."

Adam boyunun uzunluğunu kullanıp, Rebekah'ya fazlasıyla yakın durarak onun üzerinde etki yaratmak istese de, Rebekah geri çekilmedi. Bir santim bile. "Sen işini kendi bildiğin gibi yap, ben de benimkileri kendi bildiğim gibi yapayım."

Marcus ağzı açık bir şekilde kıza bakakaldı. Rebekah arkasında dikilmiş, ağzı açık bir halde ona bakmakta olan Marcus'u görmezden gelerek miksleme konsoluna geri döndü. Rebekah, Eric'in sesinin mükemmel çıkmasını sağlarken ekip sahneye beyaz, küçük bir piyano yerleştirdi. Rebekah piyanoya birkaç farklı mikrofon kurdu. En sonunda Jace piyanonun akustüğünü ayarlamak için onun yardımına koştu ve Rebekah çıkan ses-ten memnun kalıncaya dek tekrar tekrar "Kopar" şarkısının introsunu çaldı.

"Kulağa harika geliyor, Reb!" Travis sahnenin oldukça yüksekteki tepesinden seslendi. Lazer ışığıyla bir şeyler yapıyor ve

ışığı piyanoyla aynı hizaya getirmeye çalışıyordu. Parlak beyaz boya, ılık şovundan çıkan renkleri iyice ortaya çıkarıyordu. Rebekah şovu canlı olarak izlemek için sabırsızlanıyordu.

Jace, Travis'e doğru seslendi. "Çalarken beni kör etme."

Rebekah, "Bir kez daha çalmanın sakıncası var mı?" dedi. "Sarurım hallettim, fakat emin olmak istiyorum."

Jace sırtı ve başını sallayarak onayladı. Herif o dimdik, sarıya boyalı saçları ve koyu renk kirli sakalıyla feci derecede tatlıydı. Koyu renk gözleri Rebekah'nın anlık sersemleyişine odaklandığında, o tatlı gülümsemesi ikiye katlandı. Jace'in parmakları tuşlarda kaydıığında, Rebekah bütün derlerinden sınılıverdi.

Jace parçayı bir kez daha bitirdiğinde Rebekah, "Bu piyano introsu muhteşem, Jace," dedi. "Sen mi yazdın?"

Jace kızın başını iki yana salladı. "Brian orijinalini gitar solo olarak yazdı ve Eric piyanoya uyarladı. Ben sadece çalışıyorum."

"Yeni albümde çok fazla piyano bölümü var mı?"

Jace başını yeniden iki yana salladı. "Sadece birkaç tane. Hayranların nasıl karşılık vereceğinden emin olamadık. Şimdiye kadar olan kısmı hoşlarına gitmiş gibi görünüyor."

Eric, Rebekah'nın yanında belirdi. "Hafife aldığına bakma. Single'ın satışları geçmişteki albümlerimizden çok daha iyi gidiyor. Tripod, yıkıp geçiyorsun!" Eric, iltifatıyla parıldayan Jace'le yumruğunu tokuşturdu.

Jon Mallory burnunu kıvrırdı ve şarkının bas dizesini doğru şekilde çalmak için uğraşmaya devam etti. Bu parça, grubun üyesi olduğu dönemlerde yazdığı şarkılardan biri olmadığı için, Jon bunu daha önce hiç çalmamıştı. Ki bu da enstrümanından gelen karmaşık sesleri açıklıyordu.

Jon şikâyet ederek, "Lanet olsun. Şu üçleme şeyini yapamıyorum," dedi. "Niye bu kadar karmaşık yapmak zorundaydın ki?"

Eric, "Çünkü Tripod harika bir başçı," dedi. "Biliyor musun, bir bas gitarist olması için ona ben ilham verdim."

Rebekah onun bariz gururuna karşılık gülümsedi. "Bunu bilmiyordum."

Jace, "Keşke ona hiç söylemeseydim," dedi. Piyanonun taburesinden kalktı. "Bu utançla yaşayamam."

Eric, "Eğer bir erkeğin elinde yeterli sebebi varsa, elbette böbürlenmeli," dedi ve Jace'in sırtına coşkuyla vurdu.

Rebekah kahkaha attı. "Sanırım bu tarz şeylerde alçakgönüllü davranman gerekiyordu."

"Psss, siktir etsene. Bir yerde itibar varsa, onu almak için gözünü bile kırpmayacaksın. Özellikle de gelmiş geçmiş en iyi bas gitariste ilham verilmesinden yalnızca sen sorumlusun."

Jace kızardı.

Jon homurdanarak, "Her neyse," dedi.

"Hadi ama Jon," dedi Jace. "Bas dizesinde seninle birlikte çalacağım." Ardından sahnenin yan tarafına doğru koşup parlak, siyah bas gitarını aldı.

Jon alınmakla minnettar olmanın arasında parçalanıyor gibi görünüyordu. Gürültüyle iç çekip başını salladı. "Parçayı bok etmek istemiyorum. Sed bir stüdyo müzisyeni kiralayıp beni postalamak için bir sebep arıyor."

Rebekah, "Bas kısımlarını kayıttan verebilirsiniz," diye önerdi.

Eric, sanki Rebekah onun annesine *şişman fahişe* demiş gibi ona baktı.

"Hayır mı?" dedi genç kız.

"Lanet olası konserin başka hiçbir yolu yok. Bunu önerdiğine bile inanmıyorum. Bizim ne olduğumuzu sanıyorsun? Siktiğimin kalpazanları mı?"

"Üzgünüm."

"Seni affedebileceğimi hiç sanmıyorum." Eric arkasını dönüp, hızla yürüdü.

Rebekah kısa bir an için onun uzaklaşan sırtını izledi ve arkasından koştu. Yanlış bir noktaya değinmiş olmalıydı. Amacı bu değildi. Sahnenin ortasında onu yakaladığında Eric'in kolunu kavradı ve aceleyle onun önüne geçti. "Üzgünüm Eric. Bilmiyordum."

Ciddi bir yüz ifadesi takınmaya çalışan Eric başarsız oldu ve kaş çatışı bir sırıtışa dönüştü. "Kandırdım!"

Rebekah onun karnunu dürttü ve Eric kahlkaha attı. "Benimle kafa mı buluyordun?"

"Pek sayılmaz. Biz canlı performanslarımızla biliniyoruz. Gerçekten kayıtlı bir parçayı kullanmayı düşünemeyiz, ama sırf bunu önerdin diye alınmadım tabii ki."

"O zaman niçin..."

"Böylece dikkatini bana yönelttin."

"Şu dobrahğına alıšabilecek miyim bilmiyorum."

Eric'in alnı kıvrıldı. "Bu kötü bir şey mi?"

"Hayır. Sadece, normal değil." Dudağını ısırıldı. Bu sözler ağzından kaçmıştı. Eric sadece gülmekle yetindi.

"Normal denen şey sıkıcıdır. O konuda anlaştığımızı sanıyordum."

Şey, evet ama Rebekah farklı olmak için çırpınırken, bu Eric'te kendiliğinden oluyordu. Rebekah tuhaf bir biçimde, Eric'in kendisi gibi davranma özgürlüğüne gıpta etti.

Genç adama, "Sen kesinlikle sıkıcı biri değilsin," dedi. "Ben sana yetişemem."

"Aslına bakarsan, bana göre harika bir iş çıkarıyorsun. Çoğu kız şimdiye kadar benden vazgeçerdi."

Bu inanması güç bir ifadeydi. "Pekâlâ, ben çoğu kız değilim."

"Seninle ilgili en çok hoşlandığım şey de bu."

İşte... Her şeyi öylece, açık bir biçimde ortaya döküyordu. Rebekah'ya düşünüp taşınacak ya da ölçüp biçecek veya merak edecek zaman vermiyordu. Rebekah, Eric'in kim olduğunu ve ne istediğini çok iyi biliyordu. Geçmiş yıllar boyunca annesi ve Isaac'in önüne koyduğu tüm o akıl oyunlarından sonra, Eric'in bu huyunu garip bir şekilde ferahlatıcı bulmuştu.

Rebekah alaylı bir sırıtsıla, "Ben henüz seninle ilgili en çok neden hoşlandığıma karar vermedim," dedi. "Hoşlanacak o kadar çok şeyin var ki."

Eric'in soluğu kesildi. Rebekah bir anda kendini onun uzun kollarıyla sarmalanmış ve sert göğsüne yapıştırılmış bir halde buldu. Eric, "Bütün hayatım boyunca neredeydin sen?" dedi. Rebekah'ın başının tepesine bir öpücük kondurdu, Eric'in kalbi genç kızın kulağının altında pes davullar gibi çarpıyordu.

Arkalarında duran biri boğazını temizledi.

Eric ısrarla, "Git buradan," dedi ve Rebekah'yı daha sıkıca kucakladı.

Sed sesinde eğlenceli bir tonla, "Prova yapmamız gerekiyor, Sticks," dedi. "Yeni kızına daha sonra da sarılabilirsin."

Eric hafifçe uzaklaştı ve Rebekah ona bakmak için başını geriye doğru yatırdı.

"Sana daha sonra da sarılabilir miyim?" diye sordu.

Rebekah fısıltıyla, "Duş alırken beni izlemeni tercih ederim," dedi.

Eric'in bütün bedeni kaskatı kesildi. Evet, bütün bedeni. "İh." Rebekah'yı yeniden sıkıca kucakladı. "Ciddi misin?"

"Şişt. Provana git. Yapmam gereken işler var."

Rebekah önce gitar amfilerini miksleme konsoluyla senkronize etti—Trey ve Brian birer fenomendi sonuçta—ve ardından Eric'in vokal mikrofonunu kurmak için sahneye döndü.

Eric'e dönerek, "Bence kulaklık modeli mikrofon kullanmalıyız," dedi. "Ama bunlarla normalde yaptığın gibi sağa sola sallanamazsın, yoksa kafandan uçar gider." Rebekah kulaklıklı bir mikrofonu yerine kaydırıp ayarlarken Eric kıpırdamadan durdu. "Rahat mı?"

Eric taburesinden ışıltılar saçan mavi gözleriyle ona baktı, "Bir savaş pilotu gibi görünüyor muyum?" diye sordu.

Rebekah sırttı. "Bu saç kesiminin yönetmeliğe uygun olduğunu sanmıyorum, asker." Eric'in kulağına fısıldamak için eğildi. "Yatak odasında kılık değiştirme oyunundan hoşlanırmısın?" Rebekah sevişirken başkası gibi davranmanın eğlenceli olacağını düşünürdü ve Eric'in bir savaş pilotu gibi görünüp görünmediğini sorması gözünde birkaç senaryoyu canlandırmıştı. Isaac'e kostüm giymekten bahsettiğinde, Isaac bunun gülünç bir fikir olduğunu düşünmüştü. Isaac onun çoğu fikrinin gülünç olduğunu düşünürdü. Ahlak kurallarına aşırı bağlı bir adamdı. Çok düzgün. İyi bir adam. Isaac iyi bir eşi hak ediyordu. Ona çocuklar verebilecek bir eşi.

Eric coşarak, "Ne? Demek istediğin... yani sen bir Amazon kadın olacaksın ve ben de uçağı balta girmemiş ormana düşen bir savaş pilotu mu? Sen benim hayatımı kurtardığın için ben de karşılık olarak senin her cinsel fantezine hizmet etmek zorunda mı olacağım?" dedi.

Ekip ve gruptaki bütün erkekler kahkahaya boğuldu. Eric'in mikrofonu açtı. Eric gergince etrafına bakındı, yüzü kızarmıştı.

Reb onun mikrofonuna doğru eğilerek mırıldandı, "Evet, tam anlamıyla öyle."

Kahkahalar işkence dolu homurdanmalara dönüştü.

"Siktir, işte bu. Hadi gidelim."

Rebekah onun dudaklarına küçük bir öpücük kondurdu ve ardından gözlerini onunkilere dikti. "Bu öylesine bir soruydu."

Eric kendi alnını tokatladı. "Anatomim üzerinde sert etkiler yaratıyorsun, bebeğim."

Rebekah genç adamın kulağına, "Yarın ikinci dersten gerçekten hoşlanacaksın," diye fısıldadı ve oradan uzaklaştı.

Eric hırladı ve ardından kollarıyla bacaklarını hareket eden, bulanık bir şekil haline getiren, doğaçlama bir davul soloya giriş yaptı.

Eric'in mikrofonuyla birlikte son parça da yerine yerleştirdi ve Günahkârlar yeni şarkılarını başından sonuna kadar prova etti. Rebekah huşu içinde onları izlerken bir an için görevlerini unuttu. Jace'in piyano introsu ağzını açık bıraktı. Jon yeni bas dizesini rayına sokmayı başarmıştı; çaldığı solo sert ve ağırdı. Brian ve Trey'in gitar riff'leri heyecan vericiydi. Sed'in vokalleri benzersizdi. Nakarata ulaştıklarında hoparlörlerden Eric'in sesi geldi ve Rebekah'nun dizleri gevşedi. Tam Sed'in kükmeleri ve Eric'in melodisinin üzerine hiçbir şeyin çıkmayacağını düşündüğü anda, Brian ve Trey şarkının ortasında bir gitar düellosuna girdiler. Bir dakika süren altı telli mükemmelliğin ardından, piyano introsunu bitirip bas gitarını alan Jace, kısa bir bas solosuyla son rötuşunu yaptı. Eric'in baterisi mükemmel bir ritimle hepsini birbirine bağlıyordu. Rebekah bu grubun müziğine niçin âşık olduğunu hatırladı. Mükemmellerdi. Şarkı bitene kadar ekolayzırdaki ayarlamalar yapması gerektiğini fark etmedi. Zaten *bu kadar* olağanüstü bir şeyi geliştirmek mümkün müydü, bilemiyordu. Kulaklıkları mikrofonunu taktı ve konuştu. Mikrofonu sahnedeki grup üyelerinin ve ekipten, talimatları duyması gereken birkaç kişinin kulaklığıyla temas halindeydi.

"Bu harikaydı, çocuklar. Bir kez daha en başından alabilir miyiz? Böylece birkaç düzenleme yapabilirim."

Eric'in sesi hoparlörden duyuldu. "Reb, sesin çok seksi geliyor."

Sed ona takılarak, "Ben gruptaki romantik özürünün Brian olduğunu sanıyordum," dedi fakat sırtışı bir kulağın dan diğerine yayılıyordu.

Eric üsteledi, "Şey, seksi geliyor ama. Gelmiyor mu?"

Trey, "Sana tamamen katılıyorum," dedi. "Dave ve Marcus'un yerine Rebekah'nun seksi sesini dinlemeyi tercih ederim."

Rebekah'nun kalbi göğsünde gümbürdedi. Trey Mills'in bir kızı böyle çabucak elde etmesinin ardındaki sır neydi? Sesinin tınısı insan beyninin baştan çıkma merkezine falan mı bağlıydı? Ya kızların onun iradesine anında boyun eğmelerine ne demeliydi? Adamın uğraşmasına bile gerek kalmıyordu.

Bütün öğle vakti boyunca çalıştılar. Çocuklar, Rebekah'nun kusursuzluk takıntısına hiç de aldırıyormuş gibi görünmüyorlardı. Şarkıyı mükemmel halde getirmenin, Rebekah için olduğu kadar, onlar için de önemli olduğu açıkça görüldüyordu. Rebekah, Günahkârlar gibi profesyonel ve yetenekli bir grupta çalışırken hissettiği neşeyi daha önce hiç hissetmemişti. Öğle yemeğine kadar sıkı çalıştılar ve açılış grubu konserden önce prova yapmak için kendi sırasını istedi. Böylece yemek için sahne arkasına dağıldılar. Konser salonu öğle yemeği için et, peynir ve bisküviden oluşan tepsiler temin etmişti. Sebzeler ve dip sos. Meyve ve atıştırılacak yiyecekler. Çalışkan insanların beslenmesine degecek hiçbir şey yoktu. Rebekah onlara harika bir yemek yapabilecek zamanının olmasını dilerdi. Ertesi gece bunu telafi edecekti. Rebekah ufak tabağını rozbiif, çedar peyniri ve minyatür ekmek parçalarıyla doldururken, Eric onun yanında durmak için sıraya kaynak yaptı.

"Harika bir iş çıkarıyorsun," dedi.

Rebekah ona bakıp gülümsedi. "Şaşırmış gibisin."

"Sanırım hepimiz Dave'in sana yerini vermesinin asıl sebebini, seni mutlu etmek olduğunu düşünerek endişelendik ama sen gerçekten harikası. Eğer Dave'le akraba olmasaydın bile seni işe alırdım."

Rebekah gözlerini devirdi. "Onaylamana memnun oldum."

Eric onun kulağına doğru yaklaşırken nefesi Rebekah'nın saçını kıpırdattı. "Şu duş için hazır mısın?"

Rebekah güldü. "Konserden sonra. Tamam mı?"

"Hayır, tamam değil. Mümkün olan en kısa sürede seni çıplak görmem gerek. Bütün gün beni çılgına çevirdin."

Genç kızın ensesindeki tüyler diken diken oldu. Ama yükselen tek şey onlar değildi. Göğüs uçları da sertleşmişti. Aniden zonklayan kadınlığı ısı ve nemle yıkanmıştı. Kolunu Eric'in koluna dayadı. Adama dokunma isteğiyle yarıp tutuşuyordu; ancak dokunmak istediği tek yer onun kolu değildi.

Birisi uzun masanın karşı ucundan bağırdı, "Sırayı kim tutuyor?"

Rebekah kendine gelerek, tabağına bir şeyler daha ekledi. "Daha sonra," diye fısıldadı. "Baştan çıkmadığımı söyleyemem."

Onların kullanımı için taşınabilir bir piknik masası kurulmuştu. Eric bankta Rebekah'nın yanına sıkıştı.

Sed şikâyet ederek, "Bu bir serçeyi bile doyurmaya yetmez," dedi. "Ben açlıktan geberiyorum."

Rebekah, kaslı iri kıyımların kendisinden daha çok kaloriye ihtiyaç duyduğunu varsaydı. "Yarına bir yığın tavuklu enchilada* yapacağım," dedi. "Nasıl?"

Sed gözlerini ufak tabağına dikti. "Yarınki Sed bunun kulağına muhteşem geldiğini söyler, ama şu anki Sed daha yakın gelecek için mangal yapmayı düşünüyor."

* Enchilada: Meksika'ya özgü, acılı bir börek türü. (Çev.)

Rebekah kalkmaya yeltenerek, "Sizin için bir şeyler ısıt-
layacağım, çocuklar," dedi.

Eric onu oturduğu yerde tutmak için kolunun onun be-
line doladı. "Bu senin işin değil."

"Ama..."

Eric oradan geçen bir yabancıyı yakaladı. "Gidip yirmi
tane pizza sipariş et ve bize biraz soğuk bira getir."

"İi..."

"Hemen. Ve Tripod'un pizzasının ançüez ve soğanlı oldu-
ğundan emin ol."

Jace araya girerek, "Sticks için de turşulu ve ananaslı," dedi.

Rebekah, "Pekâlâ, bunu sormam lazım," dedi. "Niçin ona
Tripod diyorsun?"

Jace sarıya boyalı saçlarının köklerine kadar kızardı.

Eric, "Çünkü hemen hemen üç bacağı var," dedi. "İki ger-
çek bacak ve ömrüm boyunca gördüğüm en devasa çük."

Trey ona katılarak, "Benim de," dedi ve özellikle sulu bir
çileği ısırdı.

Eric ona takılarak, "Ve inan bana, Trey hayatında sürü-
süyle çük görmüştür," dedi.

Trey gözlerini kırpmadan Rebekah'nın afillanmış bakışına
karşılık verdi. "Evet, gördüm. Ama Rebekah ekibe katıldığı-
ndan beri daha dişi şeylere ilgi duyan bir ruh halindeyim."

Eric'in kolu genç kızın sırtına kaydı ve onu güven verici
bir şekilde kendi yanına çekti. "Başka yerlere bak, Mills."

Trey sadece kahkaha atmakla yetindi.

En sonunda pizzalar geldiğinde, açılış grubu da sahne ar-
kasındaki cümbüşe katılmaya karar vermişti. O kadar gürültü-
lüydü ki, Rebekah kalabalıktan uzaklaşıp miksleme konsoluna
döndü ve düzenlemesini yirminci kez kontrol etti. Bir şeylerin
yolunda olmadığına dair ilk ipucu, sürgülerin ve düğmelerin

olduğu orta panelin monitörünün karanlık olmasıydı. Rebekah başlatma düğmesine bastı fakat hiçbir şey olmadı. Kablosunu takip etti ve fişin çekilmiş olduğunu fark etti. Derin bir nefes alarak paniğini bastırmaya çalıştı ve fişi taktı. Miksleme konsolunun fişini kim çekmiş olabilirdi? Şimdi bütün programlarını çalışma belleğinden geri yüklemesi gerekiyordu. Bunu konser başlamadan fark etmesi iyi olmuştu, yoksa ciddi anlamda boku yerdı. Biri haricinde bütün programları geri yükledi. Girişini daha yeni yaptığı ve kaydettiği "Kopar" gitmişti. Kaydettiğini biliyordu. Biliyordu. Birisi silmişti.

Etrafta böyle bir şeyi yapmayı düşünmek bir kenara, bunun nasıl yapılacağını bilen tek bir kişi vardı. Marcus. Rebekah'nun o kadar tepesi atmıştı ki, gözyaşlarından önünü göremez olmuştu. Eğer burun deliklerinden alevler çıkarması mümkün olsaydı, o anda ateş soluyan bir ejderha taklidi yapabilirdi. Birisi arkasında durdu ve Rebekah böyle bir anda kişisel alanına girecek kadar aptal olan kişiyle yüzleşmek için arkasını döndü. Bağırarak için ağzını açtı fakat Eric'i fark ettiğinde çenesini kapattı. Sinirini ondan çıkarmanın hiç anlamı yoktu. Tekrar miksleme konsoluna dönerek Eric'in şaşkın ifadesini ardında bıraktı.

Eric, "Sana bira getirdim," dedi.

Rebekah, "Sanırım biradan daha güçlü bir şeye ihtiyacım olacak," diye bağırdı.

Eric ona gümüş bir cep şişesi uzattı. Rebekah tekiladan bir yudum aldığı anda burun deliklerindeki kıllar bile çılgın atmaya başladı. Belki de gerçekten ateş soluyor olabilirdi. Rebekah cep şişesini Eric'e doğru uzattı ve Eric şişeyi Rebekah'nun elinden aldı.

Adam, "Sorun ne?" diye sordu.

"Birisi *Kopar*'ın programını silmiş. Saatlerce çalışıp henüz mükemmelleştirdiğim programı. Benim çabam. Grubun başı. Ahhh!"

"Birisi silmiş mi? Niçin birisi silsin ki? Belki de sen yanlış yere kaydetmişsindir."

Rebekah'nın omzunun üzerinden ona attığı bakış, Eric'in bir adım geri gitmesine sebep oldu.

"Tamam, söylediyimi geri alıyorum. Düzeltmenin bir yolu var mı?"

"Belki." Bilgisayar hack'lemek konusunda biraz deneyimi vardı. Fakat bunun yeterli olacağından emin değildi. Eric küçük monitörden Rebekah'nın DOS kodlarını girişini izledi. Rebekah dosyayı buldu. Silinmişti. Yaklaşık bir saat önce. Rebekah sahne arkasındayken.

Rebekah satışarcasına, "Gördün mü?" dedi. "Birisi, bir saat önce kasıtlı olarak silmiş."

"O sırada yemek yiyorduk."

"Şey, çoğumuz yiyorduk. Kim eksikti?"

Eric kafasını iki yana salladı. "Kimseyi hatırlayamadım."

Ekipten birisi eksik olsa Rebekah da hatırlayamazdı. O sırada insanlarla pek ilgilenmemişti. "Marcus olduğunu biliyordum. O olduğunu biliyorum."

"Ama Marcus bütün yemek boyunca bizimle birlikteydi. Onu gördüm."

Rebekah içten içe, kaydı silen o olduğuna biliyordu ama Eric'in Marcus'u sahne arkasında gördüğü konusunda yalan söylemeyeceğinden de emindi. Eric hiçbir şey hakkında yalan söylemezdi.

Genç adam, "Dosyayı kurtarabilir misin?" diye sordu.

"Evet. Hasarlanmış olacak ve biraz düzeltmek zorunda kalacağım ama sanırım programı hatırlıyorum ve kayıp kodu doldurabilirim."

Rebekah dosyanın bozulmamış halinden memnun kalana ve Günahkârlar şarkıyı çalarken, çalışması gerektiği gibi çalışacağından emin olana kadar kan ter içinde kalmıştı.

Eric, "Hallettin mi?" diye sordu. Bütün bu süre boyunca sabırla orada durmuş, Rebekah'nın küfür tiradına karşı çıkmaksızın katlanmıştı.

Rebekah, "Evet. Konser bitene kadar bu noktadan bir yere kıpırdamayacağım," dedi.

Eric onun yüzünü kendine doğru çevirdi ve saçlarını yüzünden çekti. "Bu sabah ses ekipmanını kurarken yaptığın işten zaten etkilenmiştim. Şimdi tamamen büyüledim."

Eric dudaklarıyla, onun dudaklarını aradı ve kızı tutkuyla öptü.

Kızın ağzına doğru, "Sen inanılmazsın," diye soludu. Rebekah'yı biraz daha yakına çekti. Onu daha derinden öperken dilini kendininkiyile sıvazlıyor ve hassas bir kendinden geçişle Rebekah'nın dudaklarını emiyordu. Eric'in eli onun göğsünü avuçlayıp sıktı. Rebekah bunu yapmak için yanlış yerde olduklarını biliyor, ama onu şiddetle ve tutkuyla istiyordu. Ayrıca, ona karşı dürüst olmak istiyordu. Ona kendinden bahsetmek istiyordu. Eric daha fazlasını almak için geri dönüp dururken, Rebekah ona en azından bu kadarını borçluymuş gibi hissediyordu.

Rebekah, "Eric," diye soludu ve uzaklaştı. Eric onun kulak memesini kemirmek için eğildi. Rebekah şiddetle ürperdi, parmakları onun sert göğsüne batıyordu. "Eric, burada olmaz."

Eric, "Şu anda klitorisine tam olarak bunu yapmak istiyorum," diye fısıldadı. Kızın kulak memesini emdi ve dilinin ucuyla tekrar tekrar sıvazladı.

Rebekah, "Ah, Tanrım," diye soludu. Klitorisi bu hareketi cevap olarak şişiyordu.

"Ve vajinana." Eric'in dili onun kulağına girdi.

Rebekah'nın vajinası cevap olarak nabız gibi attı. "Şey yapmam lazım..." Oh, vay canına. "Şey, sana söylemem lazım."

"Neyi söylemem lazım?" Eric'in sesindeki boğuk tını, genç kadının şişmiş, nabız gibi atan kısımlarını anında zonklatmaya başladı. Rebekah başını sallayarak onayladı. Hâlâ Eric'e tutunuyordu ve kulağındaki muhteşem saldırıyı durdurmasını gerçekten istemiyordu, ama yine de durmalıydı. Bir stadiumun ortasında durmuş, miksleme konsolunun tepesinde öpüşüyorlardı.

"C-cinsel sorunlarımı," dedi.

"Ben burada hiçbir sorun görmüyorum. Ve adım gibi eminim ki, sonsuza kadar da görmeyeceğim."

"D-dinle. T-tamam mı?" Gözyaşlarının eşiğindeki Rebekah derin, titrek bir soluk aldı. "B-bu benim için çok z-zor." Lanet olsun. Niçin ne zaman üzgün olsa kekeleyordu? Bunun nefret ediyordu.

Eric durdu ve onun gözlerinin içine baktı. Rebekah gerçekten de ona her şeyi anlatabileceğini hissetti. Birbirlerini iki günden az süredir tanyorlardı ama buna rağmen yine de...

Rebekah, "Ben kanserim," deyiverdi.

Eric'in yüzündeki bütün kan çekildi ve Rebekah'ya doğru sendeledi. "Ne?"

"Şimdi gerileme dönemindeyim. Belki nüksetmez. Belki de eder. Kesin olarak bilemiyorum."

"Sanırım oturmam lazım."

Rebekah üsteledi. "T-tedavi gördüm. Artık hasta değilim. Savastım. Kazandım. Ama..."

Eric çatlak bir sesle, "Ölecek misin?" diye sordu.

"Hayır. Hayır! Sana bunu anlatma sebebim o değil. Ben iyiyim. Gerçekten. Ben... Bunun sebebi..." Derin bir nefes aldı ve devam etmek için kendini zorladı. "Seks konusunda rahat hissetmiyorum çünkü... Bende bir şeyler eksik. İçimde."

"Anlamıyorum."

"Ameliyatla rahmim alındı."

"Seni kanserinden kurtarmak için mi?"

"E-evet."

Eric ona o kadar sıkıca sarıldı ki, Rebekah kaburgalarının kırılacağından korktu. "İyi."

İyi? Bunun hiçbir iyi yanı yoktu. "Asla çocuğum olmayacak"

"Yani? Sen burada olduğun sürece bu tarz şeyleri kim umursar ki?"

Bir damla gözyaşı Rebekah'nın yanağından aşağıya kaydı. Eric'e her şeyi anlatmak zorundaydı çünkü onu—Eric'i—hayatında kesin olarak istediğini biliyordu. "İçim garip bir his veriyor. Demek istediğim, bir erkek için. Isaac demişti ki..."

"Isaac kim?"

"Erkek arkadaşım. Eski erkek arkadaşım," diye düzeltti çabucak. "Benimle evlenmek istedi fakat ben kanser geçene kadar teklifini beklettim. Tedavi boyunca yanımda kaldı. Tedaviler ve ameliyat boyunca. Radyasyon ve iyileşme süresince. Daha iyi olmam için bekledi ve sonrasında, şeyi denediğimizde, biliyorsun..." Kızardı. Eski erkek arkadaşınla yaşadığın seks hayatını, yeni erkek arkadaşın olmasını umduğun birisiyle konuşmak tuhaftan da öteydi.

"Yatay mambo yaptığınızda."

Rebekah güldü. "Evet."

Eric umutla, "Ama kötüydü, değil mi?" diye sordu.

Rebekah dürüstçe, "Korkunçtu," dedi. "İçeriye girince tuhaf hissettiğini söyledi. Onun için o kadar rahatsız ediciydi

ki, ereksiyonunu bile sürdüremedi. Artık benimle buru ya pamayacağını söyledi. Bir daha asla.”

“Pekâlâ, herifin gevşek sikli moronun teki olduğu batır.”

“Aslına bakarsan, o bir doktor.”

“Doktorlar da gevşek sikli moronlar olabilir.”

Rebekah kahrkaha atıp ona sarıldı. “Bazen. Bana öleceğini söylediler ve ölmedim. Her neyse, Isaac bir aile istiyordu ve ben ona bunu veremeyecektim. Bu yüzden ayrıldık ve Isaac öylece gidiyordu. Sanırım bu en iyisiydi. Ama beni o kadar nahoş bulması hâlâ canımı yakıyor. Isaac’ten sonra bir daha seks yapmak isteyebileceğimi sanmıyordum.”

Eric onun sırtını sıvazladı ve ona uzun bir süre boyunca sarıldı. Güçlü kolları öylesine rahatlatıcıydı ki, genç kızın gözleri kayarak kapandı ve Eric’in kollarında eriyiverdi.

Eric, “Yani hamile kalamıyorsun?” diye sordu. Eli yatıştıncı bir şekilde Rebekah’ın saçlarını okşuyordu.

Rebekah başını iki yana salladı. “Aslında, pek fazla sevişme isteğimin de olmaması gerekiyor, ama sen kafamı sadece sevişme hayalleriyle dolduruyorsun.”

Eric mırıldanarak, “Sen de benim kafamı ılık hızında sevişme hayalleriyle dolduruyorsun,” dedi.

“Yani b-bunu... b-benim b-bozukluğumu bildiğin halde mi?”

“Sen hazır olduğunda, bana tuhaf bir his verip vermeyeceğini kendim test etmek istiyorum. Ama seninle ilgili diğer her şey gibi, içinde olmanın da mükemmel bir his olacağını hiç şüphem yok.”

Rebekah burnunu çekti. Gözyaşlarını kontrol altında tutmaya çalışıyordu fakat her şeye rağmen yanaklarından süzülüyorlar. “Teşekkürler,” diye fısıldadı. “Gerçekten bunu demek istememiş olsan bile.”

Eric, Rebekah'nın başını hızla gümbürdeyen kalbinin üzerine bastırdı. "Benim hiç yalan söylediğimi gördün mü?" diye sordu.

Rebekah başını iki yana salladı.

"Pekâlâ, işte cevabın. Sadece bana ne zaman hazır olduğunu söyle. Gönüllü ve hazır olduğumu biliyorsun. Benim aletim *asla* gevşemez."

Rebekah kahkaha attı ve ona bakmak için başını kaldırdı. "Eğer garip bir hisse kapılırsan, bana yalan söylemeyeceğine söz verir misin? Diğer her şey gibi, bu konuda da yalan söylemeni istemiyorum. Benim duygularımı korumak için olsa bile."

"Söz veriyorum."

Ve Eric onu emsalsiz bir hassasiyetle öptüğünde, Rebekah ona kendini yeniden gerçek bir kadın gibi hissettirebilecek tek kişinin Eric olduğunu anladı.

Bölüm 10

Konserden sonra—kelimenin tam anlamıyla olağantıstı olan konserden sonra—Eric duştaki kısa, bölünmüş duvarın arkasına eğildi ve Rebekah'ya bir göz attı. Rebekah ona kısa bir bakış fırlattı ve arkasını dönüp kıyafetlerini çıkarmaya başlamadan önce ona göz kırptı. Rebekah, konserden sonra onu sahne arkasında bulmuş ve gerçekten kendisini duшта izlemek isteyip istemediğini sormuştu. Şey, herhâlde yarı, tabii ki istiyordu. Rebekah, Eric ellerini genç kızdan uzak tutamayan ve kendini ona katılmak zorunda hissedene dek, orada olduğunu bilmiyormuş gibi davranmak istediğini söylemişti. Fakat Rebekah'nın, ne istediği konusunda onu bilgilendirmesine gerek yoktu. Eric'in onu duшта izleme eylemine vereceği tepki tam olarak buydu.

Rebekah tişörtünü başından çekip çıkardı. Beyaz dantel sutyeni ve kot pantolonunun içinde o kadar seksi görünüyordu ki. Eric dudakını yaladı ve heyecanını sabit tutmaya çalıştı. Rebekah pantolonunun önünü açıp bacaklarından aşağıya doğru yavaşça kaydırdı. Bacaklarını pantolonundan kurtarmak için belinden eğilip kalçalarını kıvırdı. Kıyafetlerini katlayıp bankın üzerine bıraktı, ardından arkasına uzanıp sutyenini açtı. Eric, onun güzel göğüslerinin küçük bir görüntüsünü bekleyerek nefesini tuttu. Göğüs uçları sertleşmiş miydi acaba? Eric'in izlediğini bilmek onu heyecanlandırıyor muydu? Rebekah sutyenini çıkardığında, ona arkası dönük durmaya devam etti. Eric orada değilmiş gibi davranmakta o kadar iyiydi ki, Eric varlığından bihaber olduğuna neredeyse inanabilirdi.

Rebekah hafifçe döndü ve Eric onun diri göğsüyle dümdüz karnının kısa bir görüntüsünü yakaladı. Genç kız omuzlarına kadar gelen saçlarını kıvırdı ve arkasında topladı. Her hareketi büyüleyiciydi. Boynunu bu şekilde açığa çıkarmak? Bildiğin acımasızlıktı! Külotu da banktaki kıyafet yığınınna kattı. Ardından ortak duştaki duş başlıklarından birisine doğru ilerledi. İlk su dalgası tenine çarptığında Rebekah şaşkın bir cırlama sesi çıkardı. "S-soğuk!" Sudan dans ederek uzaklaştığında, Eric güldü.

Rebekah durdu ve onun tarafına döndü. "Orada birisi mi var?"

Şey, herhâlde yani, burada olduğunu biliyordu fakat Eric duvarın arkasına eğilerek saklanıyormuş gibi davrandı.

Rebekah, "Sanırım yok," diyerek, yeniden akan suyun altına girdi ve memnuniyetle iç çekti. Elinde sıvı sabunu bedenine yaymak için kullandığı pofuduk şeylerden birisi vardı. Bir miktar sabunu lifine döktü ve teninde yavaşça gezdirdi. Kollarında. Göğüslerinde. Karnında. Tekrar göğüslerinde. Olduğu yere muhlanan Eric, öylece durup kızı izledi. Elini şimdiden kabaaran fermuarının üzerine bastırdı. Uzun süre dayanabilmek için kendini tutma pratiği yapmalıydı, böylece Rebekah ona düzenli olarak ders verebilirdi. Aletini çekip özgür bırakmayı ve o bedenini sabunlarken, kendini sıvazlamayı ne kadar istese de yapmadı. Henüz değil. *Kontrolünü. Sıkıca. Tutmalıydı.*

Lanet olsun, Rebekah'ın bunu kolaylaştırmayacağı kesindi.

Rebekah arkasını döndü ve şekilli bacaklarını yıkamak için eğildi. Eric onun bacaklarının arasındaki gizemlerini görebilmek için boynunu uzattı. Hâlâ öne doğru eğilmiş halde duran Rebekah, tek eliyle kadınlığının katlarından birisini açtı ve lifiyle hassas etini sabunladı. Eric her şeyi görebiliyordu ve bir kadının nelere sahip olduğunu birisine göstermek

istemese böyle yıkanmayacağını bilse de, bu, olayın seksiliğini bir nebze azaltmıyordu.

Eric pantolonunun önünü açtı ve elini iç çamaşırının içine kaydırды. Aletini çekip özgür bıraktı ve elini kalınlığında nazikçe aşağı yukarı gezdirdi. Aslında istediği şey, Rebekah'nın epey zamandır yıkamakla uğraştığı o kaygan deliğe gömmektir. Eric, Rebekah'nın yakında ona sahip olması için hazır olacağını umuyordu. Genç adama sorunlarını anlattığı için Eric onu bugüne kadar istediği herkesten daha çok istiyordu. Eric'e böylesine kişisel bir bilgi hakkında güvenmesi, genç adam için dünyalara bedeldi.

Köpük kitleleri kadınlığının tepeciğinde toplandı ve uyluklarından aşağıya doğru aktı. Eric o beyaz köpüklerin kendisi olmasını diledi. Rebekah'nın kadınlığına kaydırдыğı o parmağın yerine aletin kaymasını diledi. Dilerdi ki...

"Gerçekten burada durup otuz bir mi çekeceksin?" dedi Trey. "Senin sorunun ne be?"

Eric'in fantezisi parçalandı; kaşlarını çatıp aletini pantolonunun içine girmeye zorladı. "Git buradan."

"Onu izlediğini biliyor."

"Evet. Ne olmuş?"

"Eğer açık bir daveti kabul etmeyecek kadar budalaysan, partiye senin yerine ben katılırım."

Eric, Trey'in tişörtünü yakalamak için uzandı fakat Trey çoktan, Eric'in asla uyum sağlayamayacağını bildiği seksüel bir güvenle, Rebekah'ya doğru harekete geçmişti. Trey ayak-kabırlarını ve çoraplarını fırlattı ve tişörtünü kafasından çıkardı. Kot pantolonunu çıkarmadan duşta Rebekah'ya katıldı.

Rebekah şaşkınlıkla soludu ve ona bakmak için döndü. "Trey?"

Trey'in kolları onun sırtına kaydı. Trey onu çekerek kadınlığına dayarken, Rebekah da göğüslerini adamın çıplak

göğüslerine bastırıldı. Trey, "Yalnız görünüyorsun," diye mıldandı. Ve sonra kızı öptü. *Şu orospu çocuğuna bak!*

Normalde grup arkadaşlarından birisinin bir kadınla yakınlaştığını görmek Eric'i heyecanlandırırdı. Fakat Trey'in Rebekah'ı öptüğünü görmek onu heyecanlandırmıyordu. Tepesini attırıyordu. Ne yaptığının farkına bile varmadan onlara doğru yürümeye başladı. Trey'in kolunu kavradı ve onu Rebekah'nın itaatkâr bedeninden çekerek uzaklaştırdı. Bu da ne halttı böyle? Eric'e kalbini açıktan sonra, Trey'i hâlâ istiyor muydu yani?

Eric, "Lanet olası ellerini onun üzerinden çek," dedi.

Gözlerinde şeytani bir parıltı olan Trey, ona çarpıkça sırıttı. "Bunu neden yapayım?"

"Çünkü ona dokunmanı istemiyorum. Eğer ona bir daha dokunursan, ben... ben..."

"Sen, ne?"

Eric'in elleri yumruklara dönüştü. "Kıcını tekmelerim."

Rebekah, "Beni öpmesine aldırmam," dedi.

Eric, sanki birisi kalbinin üzerine kızgın bir ütü bastır-muş gibi hissetti.

Genç kız, "Ama Eric ve benim bir anlaşmamız var," diye ekledi.

Trey, "Anlaşma mı?" diye sordu.

"Yani eğer o izlerken seni öpmemi ya da sana dokunmamı..." Rebekah tek elini Trey'in karnından pantolonunun içindeki çıkıntıya doğru indirdi, "...ya da senin aletini emmemi istemiyorsa, o zaman yapmam."

Eric, kendi bölgesi olarak değerlendirdiği bir yeri ihlâl ettiği için Trey'e kızmak ve Rebekah'nın duşta dizleri üzerinde Eric'in aletini emmesi düşüncesiyle tahrik olmak arasında kalakaldı. Trey'in aletini değil. Onunkini.

"Trey'in gitmesini ve beni öpmeni tercih ederim. Emmemi..."

"Seni?"

Eric başını sallayarak onayladı.

Rebekah sırttı. "Hayatta olmaz. Sıradaki dersini yazı kadar alamazsın."

Trey, "Ders mi?" diye sorguladı. Kızı hâlâ gevşekçe oturuyordu. İkisinin çıplak göğüsleri arasından su dökülüyordu.

Rebekah, "Anlaşmamızın bir parçası," dedi. "Üzgünüm. Trey. Gitmeni istemek zorundayım."

Eric rahatlamış bir iç çekişi güçlükle bastırdı. Rebekah'ın Trey'e, onunla ilgilenmediği için gitmesini söylemesini tercih ederdi, fakat Eric o anda elinde ne varsa onu kullanacaktı.

Trey, Eric'e dönerek, "Ne zamandan beri izlemek yerine katılmayı tercih ediyorsun?" diye sordu.

"Hâlâ izlemekten hoşlanıyorum. Sadece, seninle değil," dedi Eric. "Ya da bu durumda, hiç kimseyle."

Trey gülümseyerek onu şaşırttı. "İyi o halde. Benim buradaki işim bitti." Rebekah'ı serbest bıraktı ve ıslak kot pantolonundan sular sıçratarak duştan çıktı. "Beni gururlandır dostum."

Hi?

Trey kırışık kıyafetlerini ve ayakkabılarını geri alarak soyunma odasından çıktı.

"Nerede kalmıştık?" diye sordu Rebekah.

"Sanırım sen kendini yıkıyordun ve ben de kendime dokunuyordum."

"Kendine mi dokunuyordun?"

Rebekah'ın eli onun pantolonunun önünden içeriye kaydı ve aletine sürtündü. Tenlerini birbirinden ayıran tek şey Eric'in iç çamaşınıydı ama bu Eric'in dişleri arasından bir soluk çekmesine mani olmadı.

"Göster bana Eric. Görmek istiyorum."

Ona bu kadar yakinken ellerini kendisine saklayamayacağına bilincinde olan Eric, Rebekah'nın kıyafetlerini bıraktığı banka doğru gidip oturdu. "Seni istememi sağla, Rebekah," diye mırıldandı.

"Nasıl?"

"Aslında orada öylece durmaktan başka hiçbir şey yapmana gerek yok."

Bunun üzerine Rebekah, orada öylece durdu. Su o muhtemelen bedeninden dökülürken elleri kalçalarındaydı ve bu durum, Eric'in onu istemesine yetiyor da artıyordu bile.

Genç kız, "Kıyafetlerini çıkar," dedi. "Her yerini görmek istiyorum."

Rebekah ona yaklaştı ve adamın terli tişörtünü kafasından çıkardı. Canlı bir konserden sonra duşa ihtiyacı olan biri varsa, o da Eric'ti.

Rebekah, "Şimdi de pantolonunu," dedi. Parmak uçları, adamın göğsünün bir tarafından göğüs kafesinin aşağısına doğru iniyordu. Rebekah iniş yolculuğunda, Eric'in göğüs ucundaki halkaya takıldı ve genç adamın karnı kasılana kadar sertçe asıldı.

Eric ayakkabılarını tekmeleyerek çıkardı ve kot pantolonuyla iç çamaşırını çıkarmak için kalçalarını banktan kaldırdı.

Rebekah onun üzerine eğildi, parmak uçları adamın aletinin kalınlığını sıyrıp geçiyordu. Kızın ilgisiyle birlikte, Eric'in bütün bedeni sarsıldı. "İkinci dersi yarına kadar alamayacağımı söylediğimi biliyorum ama yalancı olduğumu kanıtlamak üzereyim. Bu akşam penisini öyle bir emeyeğim ki... Muhtemelen birden fazla kez. Ağzıma boşalmanı istiyorum. Tatmak istiyorum. Boğazımın gerisine çarptığımı hissetmek istiyorum. Yutmak istiyorum."

Eric inledi.

Rebekah, "Bunu ister misin?" diye sordu.

Eric başını sallayarak onayladı.

Rebekah omzunun üzerinden bir bakış attı. "O kapının bir kilidi var mı?"

Kızın kelimelerini anlaması Eric'in biraz zamanını aldı. Rebekah'nın yakınlığı ve ağzına boşalma sözleri aklındaki bütün mantıklı düşünceleri rüzgâr gibi süpürüp götürmüştü.

Eric en sonunda, "Gidip kontrol edeyim," dedi. Kendini zorlayarak banktan kalktı ve sallanarak kapıya doğru gitti. Sürgüsü vardı. Kapiyı kilitledikten sonra döndü ve Rebekah'ın düşün altında o güzel göğüslerini sabunlarken buldu. Eric onun hareketleri ve sanki Eric orada değilmiş gibi davranması yüzünden yerine mıhllanmış bir halde, odanın karşısından onu izledi. Rebekah, Eric için fazla mükemmeldi. Onunla ilgili her şey. Mükemmeldi. Eric şu ana kadar, özellikle onun için yaratılan tek bir özel kişinin varlığına bile inanmamıştı. Tıpkı Brian von Romantik de Özürlü gibi düşünmeye başlıyordu. Ne ucuz. Bir o kadar da kıymelli. Şimdi böyle bir hissin nasıl bir şey olduğunu bildiği için, bu ona hiç de ucuz gelmiyordu. Eric yavaşça kısa duvara doğru yaklaştı. Cüzlerini Rebekah'dan hiç ayırmıyordu. Dakikalar boyunca orada durdu. Rebekah'nın sabırsızca göğüs uçlarını sıkıştırmasını izledi. Ta ki Eric dayanamayıp ona katılana dek...

Rebekah sanki Eric'in varlığı onu şaşırtmış gibi soluksuz kaldı ve elleriyle sabunlu, ıslak göğüslerini kapattı. Başsınız bir Fransız aksanıyla, "Oh, mösyö," dedi. "Özel banyonuza izinsiz girdiğim için özür dilerim. Akan suyun altında keyif sürmemi ne zamandır izliyordunuz?"

"Çok uzun zamandır. Bir dakika daha uzakta kalamadım."

"Beni çok haşince cezalandırmamanız için dua ediyorum, mösyö. Nasıl olur da böylesine şeytani ve yakışıklı bir hovar dadan kaçabilirim?"

Eric tereddüt etti. "*Hovarda*" mı? Yani şu yapraklar ve çöpler için olan şey mi?"

Rebekah başını geriye yatırdı ve o kadar çok kahkaha attı ki, Eric onun havasızlıktan bayılacağını sandı. Rebekah en sonunda kahkahalarla bağırmanın kestğinde gözlerindeki yaşları sildi ve oyunbaz Fransız aksanını bıraktı. "Düşündüm de, şu konuştuğumuz oyunlardan birini oynayabiliriz," diye fısıldadı.

Eric bir anda, Rebekah'yı sürtük hemşire kıyafetiyle gözünde canlandırdı. Reflekslerini bütün gece, canının istediği kadar test etmesine izin verirdi. "Bu benim için de gerekli olacak mı? Şu anda düşünemeyecek kadar tahrik oldum."

"Pekâlâ, o zaman benim yakışıklı, şeytani hovardam—alçak herif anlamına gelen; yaprakları toplamaya yarayan şey değil—belki de bu masum, genç hizmetçinin güvenli kurtuluşu için bir iyilik talep etmelisin. Sonuçta, senin özel banyona izinsiz girdi. En azından seni memnun edebilir."

Eric, "Bu benim için bile epey ucuz bir numara," dedi.

"Bu bir oyun. Sadece uyum sağla."

"Tamam ama hovardadan ziyade, şeytan olursam bana kızma." Eric sırtıttı, ucuzdan çok şeytani göründüğünü umuyordu. "Matmazel, buraya izinsiz girmenin bedelleri vardır... Fransa'nın bu kısmında yani."

Rebekah başını sallayarak onayladı, sırtıyordu ve tamamen karakterden çıkmıştı. "Lütfen beni yetkililere vermeyin, müşşö. Her şeyi yaparım."

"Her şeyi mi?"

"Evet, evet, her şeyi."

Eric, "Bu bir öpücük demektir," diye mırıldandı ve kollarını kızın etrafına sararak onu daha yakınına çekti.

Rebekah yine aksanını kaybederek, "*Bu kadarcık mı?*" dedi.

* Rake: İngilizcede hem *hovarda*, hem de *tırmık* anlamına gelir. Kelime oyunu yapılmış. (Çev.)

"Bu yaprak toplayan bir alete yeter de artar bile." Eric başını eğip onu öptü. Genç kızın tadı saf cennet gibiydi. Eric ellerini onun kaygan etiyle doldurdu ve onun ağzının her santimini tatmak için kendine izin verdi. Aralarında bir şey değişmişti. Ortak bir güven vardı. Bir bağ. Rebekah'nın kanseri ve gerçek çuklû eski erkek arkadaşı hakkında yumurtladığı itirafı sayesinde. Eric, onun güvenini asla sarsmayacağına dair yemin etti. Çok hızlı hareket etmek ve onu korkutup uzaklaştırmak istemiyordu. Kızı uzun bir süre boyunca çevresinde tutmayı planlıyordu. Sonsuzluk ya da ondan biraz daha uzun bir süre boyunca.

Rebekah ağzını çekerek uzaklaştı. "Mösyö, karnımı dürtten o şey de ne?" Kirpiklerini kırıştırdı.

Pekâlâ, tamam. Eğer bu kadar hızlı ilerlemekte ve onun her fantezisini gerçeğe dönüştürmekte bu kadar ısrarcıysa, Eric ona karşı koymayacaktı. "Bir erkek, kollarına çıplak bir piliç aldığında böyle olur."

"Piliç?"

"Demek istediğim, masum... az önce ne demiştin?"

Rebekah, "Masum, genç hizmetçi," diye fısıldadı.

"Doğru." Eric boğazını temizledi. Odaklanmakta son derece güç anlar yaşıyordu. "Bir erkek kollarına masum, genç bir hizmetçi aldığında böyle olur. Özellikle Rebekah Blake adındaki lanet olasıca, muhteşem, çıplak olan hizmetçiyi."

"Daha önce hiç öyle bir şey görmedim, mösyö," dedi. Gözleri merakla irileşmişti. "Şaşırtan dürtücünüzü inceleyebilir miyim?"

"Şaşırtan dürtücü mü?" Şimdi kahkaha atma sırası Eric'teydi. "Tabii ki bebeğim, şaşırtan dürtücümü canının istediği kadar inceleyebilirsin."

Rebekah'nun küçük eli onun aletini çevreleyip kalınlığını sıvazladı. "Çok sert ve sıcak. Derisi çok pürüzsüz." Başparmağını aletin genişlemiş başında gezdirdi ve Eric dişlerinin arasından titrek bir soluk aldı. "Bu iyi miydi, mösyö?"

"Evet, bu gerçekten iyiydi."

Rebekah, adamın aletinin başını nazıkçe ovaladı. Eric'in heyecanı şimdiden kırılma noktasındaydı. Rebekah parmak uçlarıyla bir damla zevk suyuna dokundu. "Bu nedir?" diye sordu. Başparmağıyla az miktardaki sıvı örneğini topladı ve diline sürdü. "Ah, mösyö, tadı leziz. Orada benim için daha fazla örnek var mı?"

Eric küçük oyunlarına devam edebilmek için bir şeyler düşünmeye çalıştı fakat başarabildiği en iyi şey, nefesi kesilmiş bir şekilde "Evet," demekti.

Rebekah onun bedeninde aşağıya doğru kaydı ve deneme olarak aletinin başını yaladı. "Nasıl daha çok çıkartabilirim?" diye sordu.

"E-em onu."

Rebekah emdi. O sertçe emip, dudaklarını duyarlı kenarına sürmek için başını indirip kaldırırken, Eric'in parmakları kızın ipeksi saçlarına dolandı. Rebekah'nun onu emişini, aletinin onun tatlı ağzında kayboluşunu izledi. Nefesleri heyecanlı oflamalar olarak çıkıyordu. Zevki büyüdü. Ve büyüdü. *Ah Tanrım.* Orgazmıla savaştı fakat her zamanki gibi bedeni isteğiyle iş birliği içinde değildi. Eric kızın kafasını sertçe tuttu ve boğuk bir haykırıyla boşalırken kendini onun boğazının derinliklerine itti. Rebekah onun menisini yuttu. Boğaz kasları, adamın aletinin başının çevresinde kasılıyordu ve buna katlanmak neredeyse imkânsızdı.

"Ah Tanrım, Reb. Dur. Çok iyi geliyor. Yapamam..."

Rebekah onu kurutana kadar emdi ve ardından onu ağzından serbest bırakmak için geri çekildi. "Ah mösyö, bu çok lezzetliydi. Biraz daha istiyorum, lütfen."

Eric, "Bana beş dakika ver," dedi soluk soluğa.

Rebekah ayağa kalktı ve onun göğsüne sokuldu. "Bacaklarının arasında çok garip hisler var, mösyö. Bu ne anlama geliyor?"

"Garip hisler mi?"

"Evet, biraz ıslaklık var. Ve güm güm atıyor, sızlıyor."

"Belki de bir göz atmalyım."

Rebekah güldü. "Evet, bence de bakmalısınız."

Eric suyu kapattı ve kızı banka doğru yönlendirdi. Güzel Rebekah'sının daha iyisini hak ettiğini bilerek bankın yüzüne birkaç havlu yaydı. "Uzanın, matmazel. Bacaklarınızın arasındaki garip hisle ilgili size yardımcı olmaya çalışacağım."

"Teşekkürler, mösyö. Bu çok kafa karıştırıcı bir his."

Eric yerdeki bir havlunun üzerine oturdu ve kızı bankın sonuna doğru çekti. İki parmağıyla kaygan katları sıvazladı. "Bahsettiğiniz ıslaklığı görüyorum," dedi.

"Nedir o?"

Eric diliyle onun tenine dokundu ve Rebekah yanıt olarak sıçradı. Eric, "En sevdiğim aroma," diye mırıldandı ve onun açıklığının kenarını yaladı. Ta ki Rebekah onun saçlarına asılıp, sıvıları özgürce akıncaya kadar.

"Ah, mösyö. Sanırım azıcık yukarıdaki noktanın da incelenmesi gerekiyor."

Eric sırttı. Uzaklaştı ve parmaklarını kızın bacaklarının birleşim noktasındaki üçgende gezdirdi. "Burası mı?"

Rebekah, "Yakın," diye soludu.

Eric parmak uçlarını onun klitorisinin üzerine sürüttü. "Burası mı?"

Rebekah dışlarının arasından bir soluk çekti. "Evet. Evet. Tam orası."

Eric onun klitorisini dairesel hareketle ovaladı. "Bu yardımcı oluyor mu?"

"Ah, evet."

Eric ona doğru eğilerek parmaklarının yerini dudaklarının emişine ve dilinin kıvrılışına bıraktı. Rebekah, "Oh, Eric," dedi soluk soluğa. "Çok yakınım. Parmaklarını içime kaydır."

Eric Rebekah'nın, bedeninin erkeklerle tuhaf bir his verdiği konusunda endişelendiğini biliyordu. Tereddüt etti. "Emin misin?"

"L-lütfen."

Eric bir parmağının ucunu onun sıcak, kaygan etine kaydırды. Penisini saniyeler içinde sertleşti. İkinci bir parmağı ekledi ve klitorisini emip kıvrırmaya devam ederken parmaklarını yavaşça içeri itti.

"Ah, evet, Eric. Bu çok iyi hissettiriyor. İçim tuhaf mı sence?"

Tuhaf da ne demek; saf cennet gibiydi. Pürüzsüz. Sıcak. İpeksi. Eric aletini bu kaygan, şişmiş pasaja gömmek istedi. "Mükemmel hissettiriyor, Rebekah. Mükemmel. Hiç de tuhaf falan değil."

Parmaklarını gidebildiği kadar derinlerine bastırды ve tekrar darbe yapmadan önce yavaşça geri çekti. Klitorisini emerken parmaklarını derin bir şekilde sokmaya devam etti. Rebekah çığlık attı ve ritmik kasılmalarla boşalırken Eric'in parmaklarını kadınlığıyla sıktı. Bunda da tuhaf bir şey yoktu. Eric'in istediği tek şey, kızın kaslarının onun aletini sıkması ve bu coşkuda kendisine katılmasıydı. Rebekah'nın bedeni durulduğunda Eric parmaklarını dikkatle çıkardı.

Genç kız fısıltıyla, "Ben hazırım," dedi. "İçeri gir."

"Ne?"

"Kısmen git Eric. Sana nasıl bir his vereceğimi bilmek istiyorum."

"Benden seninle sevişmemi mi istiyorsun? Sonuna kadar mı? Gerçekten mi?"

"Evet."

"Burada olmaz."

Eric ayağa fırladı, kızın güzelliğiyle çarpılmıştı. Kızarcasını teni, serseme dönmüş ifadesi, ağır gözkapakları. Genç kız parmağının yanını ısırdı ve Eric sohbetlerinin gittiği yönü unuttu.

Rebekah sesinde tuhaf bir aksamayla, "Burada olmaz diyerek ne demek istiyorsun?" diye sordu. Eğer şu kekeleme şeyire başlarsa Eric tamamen aklını kaybederdi. "İstemiyor musun?"

"İlk seferimiz güzel bir yerde olacak. Üzerini giyin. Bulabileceğim en pahalı otele gideceğiz."

"Fakat..."

"Tartışma kabul etmiyorum, matmazel. Seninle güzel, rahat bir yatakta sevişeceğim. Erkeklerin soyunma odasındaki bankın üzerinde değil."

"Vaay, Eric Sticks. Senin düşünceli, romantik bir tip olduğun hiç aklıma gelmemişti."

"Aslında, burada sevişmenin sırtım için ne kadar acı verici olacağını düşünüyordum." Eric belini tuttu ve yüzünü acıyla buruşturdu.

"Eminim öyledir."

Eric, Jon'u soyunma odasında, açılış grupları Kickstart'ın baterist ve vokalistiyle birlikte bir içki oyunu oynarken buldu.

Jon genellikle dışarıdayken kullandığı sesiyle, "Eric!" dedi. "Nasıl gidiyor? Bir sandalye kap. Bu herifler nasıl parti yapacağını iyi biliyorlar."

"Kalamam. Sadece arabaya ödünç almak istiyorum."

"Ne için?"

"Bir süre için."

"Otur. Tekilamız var. İyi mal. Cep şişende taşıdığın o kalitesiz sıçkadan değil."

Eric ısrarla, "Yapacak başka işlerim var," dedi. Omzunun üzerinden baktı ve kapının yanında bekleyen Rebekah'ı gördü. Ellerini tişörtünün kenarında kıvıncı ve her zamanki gibi, son derece sevimli görünüyordu.

Jon, "Ne gibi?" diye bastırdı.

Eric dikkatini bir zamanlar en iyi arkadaşı olarak düşündüğü adama çevirdi. "Önemli meseleler. Bak, arabayı ödünç alabilir miyim? Yok diyorsan gidip taksi falan çağıracağım."

Jon cebini karıştırdı ve bir grup anahtar çıkardı. Anahtarları bir parmağında tutarak Eric'e doğru salladı. Eric uzandığında Jon avucunu kapattı. "Ödünç alabilirsin ama bana bir borcun olur."

Eric öfkeli, sert bir cevabı yutmak zorunda kaldı. Jon'la her zaman böylelerdi. Herif hiç kimseye yüreğinden gelen bir istekle iyilik yapmazdı. Daima bir çetele tutardı. Ve Eric'i neredeyse üç yıldır, geçmişte yaptıkları bir anlaşma yüzünden tehdit edip duruyordu. Eğer Eric, Rebekah'ı güzel bir yere götürmeyi gerçekten istemeseydi, Jon'a boş vermesini söylerdi. Gerçekten de bu herife bir kez daha borçlanmak istemiyordu ama Rebekah'ı, ona doğru düzgün davranabileceği bir otele götürmek bütün bunlara değerdi.

"Tamam. Sana borcum olsun. Anahtarları ver."

"O ateşli, küçük rodiyle parti yapacaksın değil mi? Rebekah," Jon güldü. "Tıpkı diğerleri gibi senden alabildiği her şeyi alacak ve seni yüzüstü bırakacak."

Eric kaşlarını çatı. "O diğerleri gibi değil."

"Her seferinde bunu söylüyorsun."

"Sadece bana anahtarları ver." Eric anahtarları Jon'un elinden çaktı ve öfkeyle yürüdü.

Jon arkasından, "Bir şey değil," diye seslendi.

Eric ona orta parmağını gösterdi.

Rebekah onu kendi çıkarı için kullanmıyordu işte! Eric, Jon'un söylediği şeyin kendini ele geçirmesine izin vermeyecekti. Diğer bütün ilişkilerinin sahte ve Eric'in tam bir enayi olması, bunun tekrarlanacağı anlamına gelmiyordu. Rebekah'ya güveniyordu. Tıpkı kadın cinsinin her üyesine otomatik olarak güvendiği gibi. Lanet olsun!

Eric onun önünde durduğunda, Rebekah başını kaldırıp ona baktı. Genç kız son derece güzel, tatlı ve narindi. Açığa vurmadığı bir niyetinin olmasına imkân yoktu. Yoktu, değil mi?

Eric, "Ben sana âşık olmak gibi aptalca bir şey yapmadan önce, bu gece niçin benimle olduğunu açıkça söyle," diye yumurtlayıverdi.

Rebekah'nın gözleri sanki yanlış bir şey yaparken yakalanmış gibi büyüdü ve Eric'in kalbi karnına düştü. Harika. Sık kadar harika. Kızın entrikayla dolu planları vardı. Parasını mı istiyordu? İşini güvende tutmak için grup elemanlarından birisini parmağına mı doluyordu? Trey'e yaklaşmak için bir yol mu arıyordu? Neydi?

Rebekah zorlanarak, "Söylememi mi istiyorsun?" diye sordu.

"Evet. Ben sana karşı her zaman dürüst oldum. Bence sen de bana karşı en az benim kadar dürüst olmalısın."

Rebekah kızardı ve göz temasını korumak için çabaladı. "Tamam. Sen... Sen bana kendimi özel hissettiriyorsun."

Eric, "Ve?" diye bastırdı. "Başka?"

"O kadar."

"O kadar mı?"

"Şey, bir de, seninle birlikte olmaktan hoşlanıyorum." Rebekah tek elini Eric'in karnına dayadı ve yaklaştı. "Senden hoşlanıyorum, nokta."

Eric elinde olmadan sırttı. "Öyle mi?"

Rebekah çarpıkça gülümsedi ve başını sallayarak onayladı. "Öyle."

Eric iki kolunu birden ona doladı ve başının tepesine öpücük kondurdu. "Senden hoşlanıyorum, ünlem işareti."

Rebekah kahkaha attı ve ona sıkıca sarıldı. Göğsüne dayanırken, "Niçin aniden böylesine şüpheli davranmaya başladın?" dedi.

"Aptal Jon. Aklıma şüpheler soktu. Böyle bok gibi davranışım için üzgünüm."

"Bok gibi davranmıyordun. Daha önce böylesine şiddetli dürüstlük içeren bir ilişkide hiç bulunmadım. Birazcık korkutucu," dedi.

Eric çoğu zaman içinde ne var, ne yoksa ortaya dökerdi. "Dozu azaltmaya çalışacağım."

"Yapma," dedi Rebekah. Elini Eric'in göğsüne dayadı ve onu itip hafifçe kendinden uzaklaştırdı; böylece ona daha rahat bakabiliyordu. "Hoşuma gidiyor. Akıl oyunları yok. Adam akıllı kafanın karışması yerine birazcık korkutucu olması daha iyi. Son ilişki mi kafa karışıklığı içinde geçirdim. Aslına bakarsan, o konuda hâlâ biraz kafam karışık."

"Burnumu sokuyorum ama konuşmak isteyeceğim son şey eski erkek arkadaşlarından biri. Hadi şimdi gidip sevişelim. Kendimi o tatlı vajinana gömmem gerek."

Rebekah'nın gözleri büyüdüğünde Eric dudaklarını ısırdı.

Adam, "Üzgünüm," dedi. Koca ağzıyla bu geceyi mahvetmeye kararlıydı, değil mi?

"Özür dileme. Senin şeye gömülme ihtiyacın var, şeye... benim tatlı..." Yutkundu. "...vajinama." Son kelimesi heyecanlı bir fısıltı olarak çıkmıştı.

Eric sırıttı. "Evet, var tabii."

Stadyumun çıkışına yöneltiler ve otobüslerle ekipman kamyonlarını aceleyle geçip Jon'un cipine vardılar. Jon'un tur otobüsüne girmeye izni yoktu. O yüzden onlarla buluşmak için konser alanına kendi aracıyla geliyordu.

Eric, park alanının karşısına geçerken Rebekah'nın, sanki gerçek bir çiftleşmiş gibi onun elini tutmasına bayıldı.

Rebekah, "Cinsel yolla bulaşan bir hastalığın var mı?" diye sordu.

Eric'in iki ayağı birbirine dolaştı. "Ne? Niçin bana böyle bir şey soruyorsun?"

"Sadece bana doğruyu söyle."

"Hayır, temizim. Her zaman kondom takarım. Hatta bazen duyarlılığımı azaltması için iki tane."

"Her zaman mı?"

"Evet, her zaman."

"Bu akşam kullanmasan nasıl olur? İçimdeki her şeyi hissetmeni istiyorum. Çok yakından." Rebekah başını eğdi. "Ben de temizim, yem ederim."

"İçine kondomsuz girmemi mi istiyorsun?"

"Şey, hamile falan kalacak değilim ya." Bunu söylerken sesi o kadar üzgün geliyordu ki Eric'in kalbi parçalandı.

Kızın elini serbest bıraktı, böylece kolunu onun omuzlarına dolayıp yakına çekebilecekti.

Rebekah fısıldayarak, "Bu canını sıkıyor mu? Bunu bilmek?" dedi.

"Tabii ki hayır. İçine kondomsuz girmenin düşüncesi bile beni taş gibi sertleştiriyor."

Rebekah'nın eli onun fermuarının üzerine kaydı ve Eric'in bu konuda da yalan söylemediğini keşfetti.

Rebekah, "Bir gecede defalarca kaldırılabileceğine emin misin?" diye sordu.

Eric güldü. Bu hiçbir zaman sorun olmazdı. Özellikle Rebekah'yla birlikteyken. Ona ilk göz koyduğundan beri durmaksızın sertti. "Eminim."

Rebekah sırıttı. "Ben de buna güveniyordum."

Gerçekten güveniyor muydu? Eric onun ne demek istediğini merak etti. Jon'un cipine ulaştıklarında Eric, Rebekah için kاپıyı açtı ve yolcu kısmına geçmesine yardım etti. Sürtücü koltuğuna oturduğunda uzun bacaklarını sığdırabilmek için koltuğu tamamen geriye itti. Rebekah'nın eli onun kucağına yerleşiverdi. Eric ilk başta Rebekah'nın elini penisinin üzerine yanlışlıkla koyduğunu düşündü ama genç kız vakit kaybetmeden pantolonunun fermuarını açtı.

"Ne yapıyors..."

"Şişti," dedi genç kız. "Tepe lambasını aç."

"Ne? Niçin?"

"Burası karanlık. İzlemek istemiyor musun?"

"İzlemek mi?"

Rebekah'nın eli, adamın iç çamaşırına kayıp, penisine dayandı. Eric neredeyse koltuktan fırlıyordu. Genç adam lamba yanana kadar düğmeleri kurcaladı. Kucığına baktı ve aletinin, Rebekah'nın ağzına kayışını izledi. Etinin onun ağzında kayboluşunu izlemek nefis zevkini ikiye katladı ve anında soluğu aksadı. Rebekah'nın yüzündeki saç nazıkçe kenara çekti ve onu izlerken, kızın ona fiziksel olarak verdiği zevkten daha fazlasını aldığını keşfetti. Sıkışan göğsü duygularla doldu. Daha önce böyle bir şeyi hiç hissetmemişti. Şey, evet, hayatında sayısız kere fantastik oral seksler yapmıştı fakat bunun diğer yanı tamamen yeniydi. Bu kadını mutlu etmek,

onunla birlikte olabilmek için elinden gelen her şeyi yapacağı hissi. Bu his benzersiz ve birazcık da korkutucuydu. Yine de geri çekilmesini sağlayacak kadar da korkutucu değildi. Hayallerindeki mükemmel kadının, Rebekah kadar harika bir olmasına imkân yoktu. Eric onu hak edecek hiçbir şey yapmadığını biliyordu fakat bu, Rebekah'nın üzerinde hak iddia etmesine engel olamıyordu. Ne olursa olsun.

Rebekah huznu artırdığında Eric'in düşünceleri yolumu kaybetti. Soluğu kesildi ve göz kapakları titreşti. Direksiyon genç kızın hareketini engelliyordu, bu yüzden geriye doğru çekilemiyordu. Rebekah bunu dilini geriye doğru çekip aletin başında kıvrarak telafi etti.

Eric onu izlerken fısıldadı. "O kadar güzelsin ki. Hayatımda hiçbir kadını seni istediğim kadar istemedim."

Rebekah daha sert emdi.

Eric, "Tanrım, bu iyi geliyor," diye soludu. Rebekah daha sert emdi. Onu boşaltacaktı. Eric savaşmayı denemeli miydi ki? Rebekah sanki ondan bunu beklemiyormuş gibi sıra dışı davranıyordu. Eric'in kendi heyecanı içinde kaybolmasından hoşlanıyordu. "Rebekah. Rebekah? Rebekah!" Parmakları kızın saçlarına dolandı. Rebekah son anda geri çekilip ağzını açtı. Eric menisinin onun ağzına fişkırsını ve dilini yıkayışını izledi. Rebekah hafifçe kıpırdadığı için ikinci fişkırsı alt dudagina geldi. Oradan çenesine süzüldü. Ve yeniden ağzının içine geri döndü.

"Siktir." Eric'in soluğu kesildi ve gözlerini işkence dolu bir coşkuyla kapatmamak için kendini zorladı. Bu hayat boyunca gördüğü en seksi şeydi. Rebekah dudaklarını onun aletin başına sardı ve Eric boşalmayı kestikten uzun bir süre sonra bile emdi.

"Tamam. Tamam. Tamam," diye soludu Eric. Tüm bedeni hâlâ artçı sarsıntılarla sallanıyordu. Rebekah onu keyif veren

çenesinden salıverdi ve dik bir şekilde oturdu. Dili dudaklarının arasından kayıp alt dudagının hemen altındaki me-niyi yaladı. Eric kızı kavradı ve kucagina çekti. Korna çaldığında Rebekah şaşırarak güldü. Eric genç kızın çenesini öpüp kendi sıvılarını onun çenesinden aldı ve ardından kızın gümüşeyen dudaklarını öptü. Rebekah öpüldüğüne açlıkla karşılık verdi. Genç kız geri çekildiğinde, Eric'in heyecanı geri dönmek üzereydi.

Genç adam, "Eğer böyle seksi şeyler yapmayı kesmezsen bana kalp krizi geçirteceksin," dedi.

Rebekah meydan okuyarak, "Bence kalbin bunun üstesinden gelebilir," dedi. "Genç ve sağlıklısın. Ve bu sefer en az on dakika dayandın."

"Yaptım mı?"

"Sana dair bir teorim var," dedi Rebekah. Genç adamın yumuşayan erkekliğine uzandı. Eric'in aleti, Rebekah onu avucuna alır almaz heyecanla kıpırdadı. Rebekah onu dikkatle Eric'in iç çamaşırının içine soktu.

"Ne çeşit bir teori?"

Rebekah ona baktı. Ayartıcı mavi gözleri kalın kirpiklerinin ardında yarı yarıya kapalıydı. "Ne kadar sık boşalmanı sağlarsam, o kadar çok dayanıyorsun."

Eric'in kalbi gümürdedi. Bu düşündüğü şey anlamına mı geliyordu? "Bu teoriyi denemek niyetinde misin?"

Rebekah sırttı. "Herhâlde yani."

"Sen karşılaştığım en zeki kadınsın."

Rebekah kahkaha attı. "Ben deneyerek öğrenme metodunu destekliyorum, anlarsın ya. Şimdi otele mi gideceğiz? Daha fazla deney yapmak istiyorum."

Eric motoru çalıştırdı, omzunun üzerinden kontrol edip debriyajı attı ve gaza bastı. Cip park yerinde geriledi. Eric

vitesi değiştirdi ve alandan hızla çıkarken arabanın tekerlekleri cıyaktı.

Cözleri büyüyen Rebekah emniyet kemerini bağladı ve tırnaklarıyla gösterge paneline tutundu. "Eric, yavaşla."

Eric sırttı ve aşağıya doğru kayıp bir köseyi dönerken tekerlekleri inlettii. "Ben her zaman böyle kullanırım."

"O zaman Corvette'ini tamir etmene yardım etmeyi kesinlikle reddediyorum. O kadar küçük bir arabanın üzerinde böyle büyük bir güç kullanmaya kalkarsan, kendini öldürürsün."

Eric yavaşça hızını düşürdü. Onun iyiliği için; kendininki için değil. Hızlı gitmeyi seviyordu. Karının bu kadar hızlı pompalanmasını sağlayan birkaç etmen vardı tabii. Eric neon ışıklarla aydınlatılmış bir XXX tabelası gördü. Ve bir diğerini daha.

"Ufak bir mola," dedi ve frenlere asıldı.

Kaldırımına doğru kaydii. Yetişkin dükkânının önündeki park yerinin tam ortasında durdu.

"Bu noktadan sonra arabayı ben kullanacağım," dedi Rebekah. "Dizlerim birbirine çarpmayı keser kesmez ve tırnaklarımı gösterge panelinden sökebildiğim anda."

Eric ısrarla, "Ben iyi bir sürücüyüm," dedi. "Hiç kaza yapmadım."

"Peki, kaç tane hız cezası aldın?"

"Ceza kesebilmeleri için önce seni yakalamaları lazım."

Eric kendi kapısını açmadan önce kıza göz kırptı ve arabasının çevresini dolanarak onun tarafına geçti.

Eric onun arabadan çıkmasına yardım ederken kızın gözleri tabak altlıkları kadar genişti. "B-burada n-ne yapıyoruz?"

Ah Tanrım, şu kekeleme şeyi. Eric onun titreyen dudaklarını öptü. Elinde değildi. "Malzemeler," dedi ve kızın elini kavradı.

"Ben daha ö-önce h-hiç yetişkin d-dükkânına gitmedim."

Şu lanet kekelemesi aşırı tatlıydı. Huzursuzken ne kadar çekici olduğunun farkında mıydı acaba?

Eric, "Arabada beklemek ister misin?" diye sordu.

Rebekah başını iki yana salladı. "Öyle demedim."

Dükkanâ girdiklerinde iki eliyle birden Eric'in eline asıldı. Eric'in bedenini canlı kalkan olarak kullanmaya niyetliydi. Bu da dikkatleri onun üzerine daha çok çekiyordu, daha az değil. Birlikte yetişkin oyuncakları bölümüne baktılar. Rebekah'nın kekelemesinden daha tatlı olan şey, kırmızı tişörtüyle neredeyse aynı tonda kızarmasıydı. Eric onunla yalnız kalmak ve tatlılığının tadını çıkarmak için sabırsızlanıyordu. Rebekah raftan devasa, titreşen bir dildo aldığı anda Eric'in kafası aniden şeytani düşüncelerle doldu. Ah Tanrım, onu becermesine izin verecekti. Aletini bedeninin içine kabul edecekti. Hem de kondomsuz!

Rebekah elindeki pakete iştahla bakarken gözlerini kocaman açarak, "Tüm bu şeyler de ne?" diye fısıldadı.

"Sizin zevkiniz için, Leydim."

Eric ondan bir öpücük çaldı ve onun hoşuna gideceğini düşündüğü birkaç şey seçti. Aldıklarını hızlı bir şekilde ona uzattı. Rebekah'nın kolları dakikalar içinde taşan dildolar, vibratörler, kış tıkaçları ve klitoris uyarıcılarıyla dolmuştu.

Eric ona, "Bir sürü pil de alsak iyi olur," dedi.

Rebekah'nın yüzü daha da koyu bir kırmızıya dönmüştü ve kahkahalara boğulurken paketlerden birkaçını düşürdü. "Kostümler de var," dedi; başıyla dükkânın arka tarafını işaret ediyordu.

Eric kucağındaki bir sürü şeyi tezgâhın üzerine bıraktı. Satış görevlisi kız gördüklerine şaşırdıysa da hiç belli etmedi. "Bulmanıza yardım edebileceğim başka bir şey var mı?" diye sordu.

"Sadece şunları kasadan geçirmeye başla. Acelemiz var," dedi Eric.

Eric, Rebekah'nın elini kavradı ve onu dükkânın arka tarafına doğru çekti. İlk önce bir hemşire kıyafetine uzandı. Rebekah'nın onun reflekslerini kontrol etmesini hâlâ istiyordu. Küçük beyaz elbiseyi genç kızın önünde tuttu. "Bu doğru beden mi?" diye sordu.

Rebekah etiketi kontrol etti. "Uyabilir. Ama kıçımı kapatacağını sanmıyorum." Genç kız eteği çekiştirdi.

"O zaman kesinlikle doğru beden." Kostüm, uzun bir tişörtle hemen hemen aynı boydaydı ve önü daha kısa kesilmişti. Ah adamım. Rebekah'yı bunun içinde hayal etmek bile onu sertleştiriyordu. Belki beyaz, baldırlara kadar uzanan çoraplar ve topuklu ayakkabılar da giyerdi. Ve küçük bir şapka. Ve bir termometreyi Eric'in...

Eric dikkatini alışverişe vermeye çalıştı. Onu bir kedi mi, yoksa korsan kız mı, yoksa bir şeytan kız mı, yoksa Fransız bir hizmetçi mi, yoksa öğretmen mi, yoksa edepsiz bir okul kızı mı, yoksa her erkeğin fantezisini süsleyecek herhangi başka bir şey olarak mı giydireceğine karar veremiyordu. Uygun olan her kostümü ve onlarla uyumlu aksesuarları topladı.

"Eğer yalnızca benim kostüm giyeceğimi sanıyorsan bir daha düşün derim, Eric Sticks."

"Aklında ne var?"

"Kovboy pantolonuyla şapkasını da al."

"Elbette, bayan." Eric bir yığın saçaklı, süet kovboy pantolonuna doğru ilerleyip kendi ölçüsünü aradı. Yani uzun.

"Ah, şey, bir de vampir pelerini, beysbol forması, asker künyeleriyle kamuflajı." Durdu ve başını kaldırıp Eric'e baktı. "Ve birde rock yıldızı deri pantolonu."

Eric kahkaha attı. "O bir fantezi değil, bebeğim."

"Belki senin için değil ama benim için öyle." Kolları aldıklarıyla dolu bir halde olan Rebekah, başını geriye doğru eğdi ve ona dudaklarını uzattı. "Gitmemiz lazım. Geç oluyor."

Eric onu öptü. "Evet, ikimiz de uzun bir gün geçirdik. Muhtemelen bir yatak bulur bulmaz uyuyakalacağız." Eric ona yandan bir bakiş attı, bunu isteme olasılığına karşı ona bir çıkış şansı sunuyordu.

Rebekah boğazının gerisinden sesler çıkarak güldü. "Uyumana izin verirsem şanslı sayılırsın. Ben eğlenmeye hazırım. Umarım sen de tüm gece ayakta kalmaya hazırsındır."

Eric gülümsedi. Rebekah hâlâ onu istiyordu. Hem de Bay Romantik'ten çok Bay Porno Yıldızı olduğunu bildiği halde. Kolları dolu olan Eric onu kasaya doğru dürtükledi. Eric bir yandan Rebekah'nun ilerleyişini izlerken, diğer yandan da koridordan çeşitli yağlar aldı. Rebekah'ya baktığında-geç kızın Eric'in bakmadığını düşündüğü anlarda-aldıkları yığının içine gizli gizli bir şeyler koyduğunu gördü.

Rebekah'nın yanında, kasada dikilirken vitrindeki bir şey gözüne takıldı. Eric paketi kaldırıp içindekileri okudu. Rebekah'nun kulağına, "Uyuşturucu kondomları varmış, deneyebilirim," diye fısıldadı.

Rebekah alnunu kırıştırarak ona baktı. "Niçin bunu öneriyorsun?"

Eric yine onun kulağına yaklaştı. "Böylece hiçbir şey hissedemem. Biraz daha uzun süre dayanırım."

"Hayır," dedi. "Bunun benim için önemli olmadığını söyledim sana."

Eric iç çekti. "Şimdi böyle diyorsun tabii." Kondomları kasanın üzerindeki yerlerine bıraktı.

Rebekah, "Ayrıca, senin her şeyi hissetmeni istiyorum," diye fısıldadı.

Eric'in bu kelimeleri duyduğunda karnuna bir tekme yemiş gibi oldu ve soluğu kesildi. Pekâlâ, madem ısrar ediyordu...

"İhtiyacınız olan her şeyi bulabildiniz mi?" diye sordu kasiyer.

Rebekah güldü. "Sanırım bulduk."

"Bekle," dedi Eric. "Hiç kamuflej kondomunuz var mı?"

"Kamuflej mı?" Düşünürken kasiyerin alnı kırıştı. "Sanmıyorum. Akla gelebilecek her aromada ve renkte kondomumuz var ama kamufleli bir çeşidimiz olduğunu sanmıyorum."

Rebekah "Niçin kamuflej kondomuna ihtiyaç duyarsın ki?" diye sordu.

"Öylece geldiğimi görmeyeceksin."

Rebekah homurdandı ve ardından coşkulu kahkahalara boğuldu. Kasiyer gözlerini devirdi ve geniş bir dildoyu poşete koyarken kafasını iki yana salladı.

Eric Rebekah'nın şakağını öptü, kızın pohpohlamasıyla kalbi gümbüldüyordu. "Bayat esprilerime gülmene baylıyorum."

"Komikler."

Pekâlâ, madem öyle diyordu.

En sonunda yetişkin dükkânından çıktıklarında, aldıklarıyla dolup taşan bir sürü çantaları vardı.

Bagağı doldururken Rebekah, "Sanırım bunların hepsini deneylemek için otele bir haftalığına falan kayıt yaptırmanız gerekecek," dedi.

"Benim için hiçbir sakıncası yok. Senin için var mı?"

"Yapacak işlerimiz var. Otobüs yarın kaçta ayrılıyor?"

"Sed uykusunu alabilmek için bir şoför ayarlayacağından bahsediyordu. Bu bize biraz daha zaman kazandırabilir. İki gün içinde Austin'de olmamız lazım."

Rebekah elini uzattı. "Anahtarlar."

"Sürmeme izin vermeyecek misin? Gerçekten mi?"

"Gerçekten."

Rebekah'nın buna izin vermemesinin iyi bir yönü vardı. Eric bütün zaman boyunca onu izleyip, otele varduktan sonra yapabilecekleri şeyleri hayal edebilirdi. Ayrıca, el vitesini değiştirebilen bir hatunda inkâr edilemeyecek kadar ateşli bir şeyler vardı.

Bölüm 11

Eric kredi kartını cüzdanına tıkarırken, resepsiyon çalışanı Rebekah'ya arzuyla baktı. Rebekah bütün dünyanın niçin yanında bir rock yıldızı, poşetler dolusu seks oyuncuğu ve garip kostümlerle bir otele kayıt yaptırdığını anlamasını umursamıyordu. Eric'le soyunma odasında başladıkları şeye devam etmek için sabırsızlanıyordu. Eric tam anlamıyla onun ihtiyacı olan şeydi. Isaac'ın sebep olduğu acıyı unutmaya ve hayatına bir kadın olarak devam etmeye hazırdı. Ayrıca, dükkândan satın aldıkları bunca şey onları saatlerce eğlendirdi. Danışmada duran adamın onun hakkındaki düşünceleri şu an aklındaki en son şeydi.

Sütleri nefes kesiciydi. Rebekah eşikten geçtikleri anda Eric'in onun üzerine atlayacağını ummuştı, ama Eric bunu yapmadı. Aldıkları birkaç çantayı yatağın üzerine bıraktı ve deri yeleğinin içinden tekila şişesini çıkardı. Bir yudum alıp ona baktı ve bir yudum daha aldı. Stadyumun arkasında var olan o kolay tutku şimdi azalıyordu. Ayrıca dükkânda oluşan o eğlenceli dostluk da yok olmuştu. Rebekah elindeki çanta-
lan yatağın yanına bıraktı ve ona yaklaştı.

Rebekah onu hâlâ istiyordu ama Eric'in fikrini değiştirmiş olduğundan şüpheleniyordu. "Sorun nedir?"

"Hiçbir şey."

Rebekah ona yaklaştı. Kollarını ona dolamaya çalıştığında Eric uzaklaştı.

"Bir sorun var. Tanıştığımızdan beri bana hiç yalan söylemedin. Niçin şimdi söyleyesin?"

Uzun bir süre boyunca birbirlerine baktılar. En sonunda Eric sessizliği bozdu. "Seni hayal kırıklığına uğratmaktan korkuyorum. Beni emdiğinde hızlı boşaldığımı mı zannediyordun? İçine girene kadar bekle."

"Sorun değil, Eric."

Eric hiddetle kafasını iki yana salladı. "Hayır, sorun."

"Yine de seninle birlikte olmak istiyorum. Ne kadar uzun sürdüğü umurunda değil."

Bu kez ona sarıldığında, Eric uzaklaşmadı.

Rebekah, "Öp beni," dediğinde, Eric itaat etti. Rebekah onun kıyafetlerini çıkarmaya uğraştı. Ağzılarını sadece onun tişörtünü kafasından çıkarana kadar ayırdı. Rebekah genç adamın pantolonunu açtı ve iç çamaşısıyla birlikte dizlerine kadar indirdi. Eric Converse ayakkabılarını tekmeleyerek çıkardı ve genç kızın işini tamamlamasına yardım etti. Eric tamamen soyunduğunda Rebekah onu öpmeye devam etti ve genç adamın onun kıyafetlerini çıkarma girişiminde bulunmasını bekledi. Eric'in uyum sağlaması epeyce zaman aldı. Rebekah ellerini genç adamın sırtında, sıkı poposunda ve bacaklarının arkasında gezdirdi.

Eric, genç kızı yavaşça soyarken elleri titriyordu. Çınlıplak kaldıktan sonra, uzun bir süre öpüşmeye devam ettiler. İkisi de başlamak için birazcık gönülsüz gibiydi.

En sonunda Rebekah yatağa uzanacak cesareti buldu. Tek eliyle örtüleri açarken, diğeriyle Eric'i tutarak kendisini yatağa kadar takip etmesini sağladı. Birlikte yatağa yuvarlandılar. Genç kızın açık baldırlarının arasına yerleşen Eric, ağırlığını dirseklerine verdi. Rebekah'nun saçını nazikçe okşayıp gözlerini onunkilere dikti.

Genç adam, "Birbirimizi uzun süredir tanımadığımızı biliyorum," diye mınıldandı. "Fakat şimdiden sana değer veriyorum, Rebekah. Derinden."

Rebekah cevap veremedi, Eric onu öptü. Rebekah da ona değer veriyordu. Hatta belki de onu seviyordu. Henüz emin değildi. Bu adam için hissettiği duygulara uygun kelimeleri tam olarak bulamasa da, kesin olarak bildiği bir şey vardı. Bu duygular sağlam, harika ve doğrudu. Eğer bir şey hissetmeseydi, ona bedeniyle ilgili konuda asla güvenemezdi. Birazdan ne olacağını bildiği halde, düşündüğü kadar gergin değildi. Eric'in dürüst olacağını biliyordu. Rebekah'nın buna ihtiyacı vardı.

Eric'in öpücüğü kızın ağzından çenesine, boynuna ve hemen kulağının altına kaydı. Rebekah ürperdi.

"Bunu senin için berbat edeceğim diye o kadar korkuyorum ki," dedi Eric. "Belki de sen kendini tatmin etmelisin. Ben de seni izlerim."

Rebekah sertçe, "Hayır," dedi. "Benimle sevişeceksin, Eric. Ve ben bundan tam anlamıyla zevk alacağım. Ben daha çok senin için endişeliyim."

"Zevk alacağımı biliyorum. Kelimelerle anlatılamayacak kadar harika olacak." Eric onu nazikçe öptü ve sakinleştiricisine saçını okşadı.

"O zaman ne kadar harika olacağıyla ilgili konuşmayı kesip, gerçek deneyimi yaşamaya başlayalım."

Eric soluk soluğa, "Doğru," diyerek ona katıldı.

Eric uzun bir süre boyunca onunla ilgilendi. O muhteşem parmaklarıyla, genç kızın bedeninin her bir santimini hayata döndürdü. Rebekah onun dokunuşunu daha fazla kaldıramayacağını düşünmeye başladığı sırada, Eric genç kızın göğüslerine masaj yapmaya karar verdi. Ardından sert göğüs uçlarından birini ağzına aldı. Diğer göğüs ucunu da emip, üzerinde öpücüklerden izler bırakarak karnına yöneldi. Ağız klitorisini buldu. Parmakları da vajinasını. İki parmağını derin bir şekilde onun içine sokarken klitorisini emip yaladı. Onu çabucak

orgazmın kıyısına getirdi. Rebekah uçurumdan yuvarlanıp parçalara ayrılmak üzereyken Eric ansızın geri çekildi. Kızın bedeninde yukarı doğru çıktı ve gözlerinin içine baktı.

"Hazır mısın?"

Rebekah soluksuzca, "Evet," dedi.

Eric hafifçe yükseldi ve elini bedenlerinin arasında aşağı kaydırды. Rebekah, onun zonklayan pasajını arayan aletin başını hissetti. Geriye doğru sıçramamak için kendini zor tuttu fakat rahatlamaktan çok uzaktı. Eric onu bulduğunda hafifçe içine girdi ve ardından kendini sabit tutmak için kızın kalçasını kavradı. Birbirlerine baktılar.

Eric fısıltıyla, "Sen iyi misin?" diye sordu. "Gerginsin."

Rebekah başını sallayarak onayladı ve gergin kaslarının gevşemesine izin verdi.

Birkaç santim daha derine kayarken, Eric'in başı geriye doğru düştü. Bedeni titredi ve yüzü zevkle buruştu.

Rebekah'ın sesi duyguyla dalgalanırken, "Tuhaf geliyor mu?" sordu.

Nefes nefese kalan Eric kafasını iki yana salladı. "Ah Tanrım, Rebekah. Bu şimdiye kadar hissettiğim en iyi vajına."

Rebekah kıkırdadı. "Ciddi misin sen?"

"Siktir, hem de nasıl ciddiyyim. O kadar iyi hissediyorum ki, hareket edebileceğimi sanmıyorum."

Rebekah kalçalarını kıvrıdı ve onu birkaç santim daha derine kaydırды. Birlikte soludular.

Eric soluk soluğa, "Hâlâ iyi misin?" diye sordu. "Açıyor mu?"

Rebekah, "Hayır, bu şimdiye kadar hissettiğim en iyi penis," dedi. Kıkırdamasına rağmen bunda ciddiyydi.

"Lütfen bana gülme, hayatım."

Rebekah onu incittiğini fark edince kalbi sızladı. Onun yüzünü avuçladı. "Sana gülmüyorum, Eric. Mutluyum. Seninle böyle olduğum için çok mutluyum. Sana kendini iyi hissettirdiğim için mutluyum. Ve de kendim için."

Eric yandan bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Bana kendimi tam anlamıyla iyi hissettiriyorsun. Hepsini alabileceğine emin misin? Henüz sadece yarısı içinde."

"Deneyeceğim."

Eric hafifçe geri çekildi ve ileriye doğru nazikçe darbe yaptı. Ve tekrar. Her seferinde daha derinleri ele geçiriyordu, ta ki hayaları kıza dayanana kadar. İşte o zaman hareket etmeye başladı. Rebekah onun hepsini almıştı. Hepsini.

"Ah, bebeğim. Öyle bir gelmek üzereyim ki. Üzgünüm. Seni memnun etmek istemiştım."

"Memnun olacağım. Devam et ve boşal. Yeniden sertleşir sertleşmez bunu tekrar yapacaksın. Ve tekrar. Ve tekrar. Ta ki ben tatmin olana kadar. Beni oraya ulaştırmak için yirmi kez boşalman gerektiği umurumda bile değil."

Eric sırtı ve içinde hareket etmeye başladı. "İşte bunu yapabilirim," diye mırıldandı.

İçine yavaş darbeler yaptı. Rebekah gözlerini onun yüzünden ayıramıyordu. Yüzünde beliren zevk ve heyecan ifadesinden. Eric iki gözünü de sıkıca kapatmış, dudaklarını ısırıyor ve her sabit darbesiyle birlikte sırtı biraz daha geriliyordu. Rebekah'nun bedenine her gömülüştünde şu çışkulu, küçük sesi çıkarıyordu. Onunla dolmak harika bir histi fakat Rebekah, Eric'in onun bedeninden aldığı zevkten duyduğu mutlulukla gözyaşlarına boğulmak üzereydi. Rebekah onun yavaş, sabit darbelerini karşılayarak onunla birlikte hareket etti. Eric'in gözlerini açmayı niçin reddettiğini merak ediyordu.

Rebekah, "Bana bak," diye fısıldadı.

Eric tek gözüünü açmaya çabaladı ve arunda tekrar kapattı. "Fazla güzelsin," diye inledi. "Yumuşak sıcaklığına gömüldüğüm için fazla heyecanlanmamaya çalışırken zor anlar yaşıyorum."

Ama Rebekah onun heyecanlanmasını istiyordu. Onu boşaltmak istiyordu. Bunu yapmanın çok kolay bir şey olması ve gerçek bir meydan okuma sayılmamasına rağmen. Ellerini genç adamın yanlarında kaydırdı. Kaslarının, parmak uçlarının altında toplanmasına bayılıyordu. Elleri onun sırtına ve ardından poposuna yöneldi. Parmaklarını adamın kalçalarına saplayarak daha derine girmesi için onu zorladı.

"Ahh." Eric'in nefesi kesildi ve bedeni rahatlamayla sarılırken içine sert ve derinden darbeler yaptı. "Rebekah?" Bu işkence dolu bir soruydu. Eric dakikalarca titredi. Sonra Rebekah'ı kollarına doğru çekip, aleti yumuşayana kadar usulca içeri dışarı hareket etti. "O kadar iyi hissettiriyorsun ki. Acayip sert boşaldım." Kızın çenesini öptü. "Üzgünüm. Bana dokunmaman için seni uyarmalıydım."

"Sana dokunmak hoşuma gidiyor." Rebekah, Eric'in omuzunu öptü. "Bu harikaydı."

Eric başını eğip ona baktı, gözleri şaşkınlıkla açılmıştı.

Genç kız, "Ama bence daha iyi olabilirdi," dedi.

Eric güldü. "Bu acımasız dürüstlük şeyi çok... acımasız."

"Şimdi sertçe boşalma sırası bende, yani işinin başına dönersen iyi olur. Yapacak çok işin var."

Eric gülümsedi ve onun bedeninde aşağıya doğru kayd. Genç kızı orgazma yaklaştırmak için ağzını ve parmaklarını kullandı. Rebekah onun aletin kendisine yeniden gömülmesini dileyerek sabırsızlıkla iç çekti. Onunla dolmanın ne kadar iyi hissettirdiğini artık biliyordu. "Oh Eric. Yine ihtiyacım var. İçime girmene ihtiyacım var."

Eric, "Lanet olsun," diye homurdandı. "Kadın, beni de-
liye çeviriyorsun."

Rebekah ısrarlı bir sesle, "Otur," dedi.

"Hi?"

Rebekah, Eric'i sırtı yatağın başına dayanacak şekilde oturma-
maya zorladı. Genç adam yine sertleşmişti; bu sanki daimi bir
durum gibiydi. Rebekah bacaklarını açarak, Eric'le yüz yüze
gelebileceği bir şekilde onun kucağına oturdu. Aletini kavradı
ve onu vajinasına yönlendirerek tek bir derin darbeyle içine
aldı. Genç kadının kırpikleri çırpındı ve kesik kesik soludu.
"Evet, işte istediğim şey bu." Eric'in üzerinde yükselip alça-
lırken geriye doğru yaslandı. Eric kızın sırtını destekledi fa-
kat ritmi onun sürdürmesine izin verdi.

"Görebiliyor musun, Eric?" diye mınıldandı. "Aletinin be-
denime girişini?"

Rebekah, Eric'e engellenmemiş bir manzara sunabilmek
için daha da geriye yaslandı. Eric bedenlerinin birleştiği nok-
taya baktı ve boğazının gerisinden işkence dolu bir ses çı-
kardı. "Bu çok güzel."

Eric bir elini bedenlerinin arasına yönlendirdi ve ritmik
sahiplenişle yükselip alçalan etini sıvazladı. Parmakları kı-
zın klitorisine yöneldi. İki parmağını kalça kemığının kenar-
ına doğru kıvrırdı. Böylece Rebekah onun penisini derine
almak için her inişinde Eric'in parmak uçları tam olarak o
noktaya sürtüyordu.

"Ah Tanrım, bu çok iyi geliyor." Rebekah'nın soluğu ke-
sildi. Eric'in üzerinde gidip gelirken başını geriye doğru attı
ve klitorisini onun mükemmel bir hassasiyetle yerleşmiş par-
maklarına sürttü. Genç kızın zevki hızla arttı. Rebekah zir-
veye ulaşmak üzereydi ki, Eric onun kalçalarını kavradı ve
zevkle titrerken kızı aletinin üzerinde tuttu.

Eric bağıarak, "Şiktir," dedi. Titremesi durduğunda, "Özgünüm," diye fısıldadı. Odaklanamayan gözlerini açık kalmaya zorladı.

Rebekah öne doğru eğilip onu öptü. Güven veren bir sesle, "Sorun değil," dedi. "Özür dilemeyi kes."

"Sen boşaldın mı?"

Rebekah yalan söyleyip geldiğini söylemeye niyetlendi fakat bu ilişkiyi dürüstlikle başlatmışlardı ve şimdi yalan söylemeye başlayacak değildi. "Henüz değil."

"Gerçekten çok üzgünüm. O kadar iyi hissettiriyorsun ki. Senin A Sınıfı Sertifikalı vajinandan başka bir şeye odaklanmıyorum."

"Benim neyimden başka?"

Eric tek gözünü kapattı ve irkildi. "A Sınıfı... Sertifikalı... vajinan..."

Rebekah gülerken başını iki yana salladı. "Bunu iltifat olarak kabul ediyorum."

Eric ısrarlı bir sesle, "Etmelisin," dedi. "Sadece birkaç vajina bu üstünlüğe sahip olur."

"Çok yakındım, Eric. Boşalmak için sadece bir dakikaya daha ihtiyacım vardı."

Eric kollarını ona doladı ve kızı göğsüne dayayarak ona sarıldı. "Bir dahaki sefere seni oraya ulaştıracam," diye söz verdi. "Sadece nefesimi toplamama izin ver."

Rebekah genç adamın sert göğsüne tek elini yerleştirip ondan uzaklaştı ve kafasını iki yana salladı. "Beni oraya şimdi ulaştıracaksın."

Eric sırttı. "Adil olan da bu."

Eric uzun parmaklı ellerini onun kalçasına dolayıp kucağından kaldırdığında Rebekah şaşkınlıkla cırladı. Eric onu sırtının üzerine itti ve yataktan çıkarak kızı şaşırttı.

"Nereye gidiyorsun?" Rebekah onun yatağın çevresinde dolanışını izledi.

Eric yetişkin dükkânından aldıkları poşetlerden birini kaldırdı ve içinde bir şeyler aramaya başladı. Sonraki birkaç dakika boyunca Eric paketleri parçalayarak açıyor, pilleri takıyor ve lavaboda bir şeyleri yıkıyordu. Eric ona katıldığında, Rebekah uykulu uykulu gözlerini kırıştırmaya başlamıştı.

Genç kız, "Uyumak üzereyim," diye mırıldandı.

"Bence bu seni uyandırır."

Bölüm 12

Eric gözlerini dikip Rebekah'ya baktı. Genç kız bacakları genişçe açılmış bir şekilde yatakta yatıyor ve Eric'in menisi vajinasından çıkıp poposuna doğru akıyordu. Eric onun üzerine yeniden atlamamak için kendini zor zapt ediyordu. Son seferde Rebekah'yı tamamen hayal kırıklığına uğratmış olmasına rağmen, onun bedeninden tekrar zevk almak istediği için kendisini suçlu hissediyordu. Düzeltme; son iki seferde. Siktir, tam bir ezikti. Eric, genç kızın ayaklarından birini yeni oyuncaklarından olan kayışa geçirdi ve kelebek şeklindeki vibratörü klitorisinin üzerine kaydırды. Eric vibratörü ayarladı ve açmak için elindeki kumandanın tuşuna bastı. Rebekah'nın bedeni sıçradığında doğru noktayı bulduğuna karar verdi. Kelebeği kapattı.

"İyi mi?"

Rebekah onayladı. "Bir daha yap."

Eric sırttı. "Bunun kontrolü bende." Eric ona titreyimli, penis şeklindeki vibratörü uzattı. "Bunun kontrolü de sende."

"Bununla ne yapmam gerekiyor?"

"Yakında anlarsın."

Rebekah vibratörü yüzüne doğru kaldırdı ve açma tuşunu buldu. Vibratör titremeye başladığında onu elinden düşürdü. Rebekah kakhaha atıp oyuncacı geri aldı. "Beni şaşırttı."

Eric kelebeği açtı. Sırtı yay gibi gerilen genç kız zorlukla soludu. Eric oyuncacı tekrar kapattı.

"Vay canına, bu şey harika," dedi genç kız.

Eric cesaretlendirerek, "Şimdi sendekini dene," dedi.

Rebekah, "Öylece içime mi kaydıracağım?" diye sordu. Eric'in samimi düşüncelerini öğrenmek için ona baktı.

Eric onun daha önce oyuncaklarla oynayıp oynamadığını merak etti. Genç adam büyük ihtimalle onlara biraz fazla düşkünlü. "Nasıl istiyorsan."

Genç kız, vibratörü şişmiş vajinasına kaydırırken Eric nefesini tuttu. Eti kalın, siyah penis şeklini yavaşça yuttu. Tamamen içine girdiğinde kadınlığının dudakları aletin çevresinde sıkıştı. "Oh," diye soludu genç kız.

Eric onun klitorisini tekrar titretti. Bu kez genç kızın bütün bedeni kasılana kadar aleti kapatmadı.

Rebekah, "Kapatma," diye inledi. "Boşalmaya o kadar yakınlığım ki."

Rebekah vibratörü içinden çıkarıp tekrar derin bir darbe yaptı.

"İşte bu," diye fısıldadı Eric. "Nasıl düzülmekten hoşlandığını göster bana." Bu Rebekah'ın kendini parmaklarıyla zirveye ulaştırdığını izlemek kadar güzel değildi ama genç kızın yeni oyuncaktan hoşlandığı barizdi. Şimdi aleti bedenine daha sert ve daha hızlı sokuyordu. Eric keleşeği açtı ve onu zirveye ulaştırdı. Rebekah çığlık attı ve coşkuyla titrerken bacakları kendi elinin üzerine kapandı. Eric, klitorisinin üzerindeki uyarılmayı kapattı ve genç kızın bacakları gevşeyene kadar onları ovaladı. Eric, "Hadi şimdi değişelim," diye mırıldandı.

Hâlâ zorlukla soluyan Rebekah ona bakmak için başını kaldırdı. "Nasıl olacak? Keleşek şeyini penisine tutturup, vibratörü de kıkına mı sokacağız?"

Eric kahkaha attı. "O koca şeyi hayatta kıkıma sokmam. Demek istediğim, keleşeğin kontrolünü sen al ve ben de vibratörü alayım."

"Bunu kaldırabileceğimi sanmıyorum..."

Eric ona kelebeğin kumandasını verdi ve vibratörü genç kızın parmak uçlarından alıverdi. Başka bir sürprizi daha vardı ama birlikte Rebekah'yı yeniden orgazma taşıırken bundan bahsetmemeyi yeğledi. Vibratörü sabit bir ritimle kızın içine sokarken, ona yaklaşıarak kokusunu içine çekti. Lanet olsun, şimdiden sertti ve yeniden onun içinde olmak istiyordu fakat bu kez onun orgazmını çalamazdı.

Rebekah, "Eric. Eric! Eric!" diye çığlık attı.

Genç kızın bedeni sarsıldığında Eric onun poposuna bir tıkaç soktu ve bedeninin istemsiz olarak yatakta kıvranışını izledi. Lanet olsun. Ona zevk vermek, onu o kadar çok istemesine sebep oluyordu ki! Vibratörü vajinasından çıkardı ve kalçalarını kızın titreyen uyluklarının arasına kaydırıldı. Kızın içine sertçe girdi. Eric onun içine yapabildiği kadar hızla pompalarken genç kızın vajinası onu o kadar sıkıca kavıyordu ki.

Rebekah'nın bedeni kontrolsüzce sıçramaya devam ederken, "Evet, evet, evet," diye çığlık attı.

Titreşen kelebek hâlâ klitorisini uyarmaya devam ediyordu ve Rebekah bir şekilde kumandasını kaybetmişti. Rebekah o kadar sertçe boşalıyordu ki, Eric'in gönlü kelebeği kapatmaya el vermiyordu. Eric onun bedenine gömülmeye ve orgazmını sürdürmeye devam etti. Kızın tırnakları onun göğsüne gömüldü. Sırtı yataktan kalkarak gerildi.

Rebekah, "Ah, Tanrım," diye çığlık attı. "Becer beni, Eric. Daha sert, daha sert!"

Eğer Eric bu gece zaten dört kez gelmemiş olsaydı, genç kızın yalvaran isteğini duyduğunda patlardı. Kadınların bu şekilde sertçe boşaldığını Sed'de görmüştü fakat onun başına hiç böyle bir şey gelmemişti. Eric onu tekrar tekrar böyle sertçe boşaltmak istiyordu. Rebekah, hâlâ klitorisinde vızıldayan vibratörün kumandasını bulmak için elini yatakta gezdirdi. Kapatıldığında ürperdi.

Rebekah onun darbelerini karşılamak için hareket ederken, "Popoma ne soktun öyle?" diye sordu.

"Çıkarmamı istiyor musun?"

"Siktir, hayır, bayıldım. Sanırım tekrar geleceğim. Oh, oh..."

Eric, onun göğüs ucunu ağzına alıp emebilmek için eğildi.

"Oh Eric, bu o kadar iyi hissettiriyor ki. Penisin. Ağzın."

Rebekah keleşbeğı açtı ve tekrar boşalırken kadınlığını onun etrafında sıktı. O kadar yüksek sesle çığlık attı ki, yan odada kalan her kimse isyan ederek duvara vurdu. Eric içine daha sert darbeler yaptı. Ona daha gürültülü çığlıklar attırmak istiyordu. Rebekah Blake'i becerdiğini ve onun boşaldığını bütün dünyanın duymasını istiyordu. Rebekah'ı oraya ulaştırmak için birkaç araç gereç kullanmış olması umurunda değildi. Rebekah akıllara zarar veren bir orgazmdan diğerine geçiyordu ve Eric bunun sorumlusunun kendisi olduğunu biliyordu.

Yaklaşık yirmi dakika sonra kendini bırakmaya izin verdiğinde genç kız beş veya altı kere orgazm olmayı başarmıştı. Menisi fışkırp onun titreyen ve yorgun küçük bedenine akarken, Eric hayatı buna bağlanmış gibi Rebekah'ya sarıldı. Daha önce hiç böylesine yoğun şekilde tatmin olduğu bir cinsel birleşme yaşamamıştı. İçinden bir ses, birbirlerine zevk vermeyi öğrendikçe daha da iyiye gideceklerini söylüyordu.

Eric onun üzerine çöktüğünde genç kız kollarını ve bacaklarını ona dolayarak, Eric'in yaptığı gibi sıkıca sarıldı.

"Eric?" diye fısıldadı.

"Hımm?" Eric o anda gerçek kelimeler kullanabileceğinden şüpheliydi.

"Sana karşı acımasızca dürüst olabilir miyim?"

Eric neredeyse ona hayır demek istedi. *Bana yalan söyle. Bunun senin için de benim için olduğu kadar iyi olduğunu söyle. İçinde bir yerlerde, "Tabii ki," diyecek cesareti buldu.*

Eric ona kelebeğin kumandasını verdi ve vibratörü genç kızın parmak uçlarından alıverdi. Başka bir sürprizi daha vardı ama birlikte Rebekah'yı yeniden orgazma taşırken bundan bahsetmemeyi yeğledi. Vibratörü sabit bir ritimle kızın içine sokarken, ona yaklaşarak kokusunu içine çekti. Lanet olsun, şimdiden sertti ve yeniden onun içinde olmak istiyordu fakat bu kez onun orgazmını çalamazdı.

Rebekah, "Eric. Eric! Eric!" diye çılgık attı.

Genç kızın bedeni sarsıldığında Eric onun poposuna bir tikaç soktu ve bedeninin istemsiz olarak yatakta kıvrışmasını izledi. Lanet olsun. Ona zevk vermek, onu o kadar çok istemesine sebep oluyordu ki! Vibratörü vajinasından çıkardı ve kalçalarını kızın titreyen uyluklarının arasına kaydırды. Kızın içine sertçe girdi. Eric onun içine yapabildiği kadar hızla pompalarken genç kızın vajinası onu o kadar sıkıca kavıyordu ki.

Rebekah'nın bedeni kontrolsüzce sıçramaya devam ederken, "Evet, evet, evet," diye çılgık attı.

Titreşen kelebek hâlâ klitorisini uyarmaya devam ediyordu ve Rebekah bir şekilde kumandasını kaybetmişti. Rebekah o kadar sertçe boşalıyordu ki, Eric'in gönlü kelebeği kapatmaya el vermiyordu. Eric onun bedenine gömülmeye ve orgazmını sürdürmeye devam etti. Kızın tırnakları onun göğsüne gömüldü. Sırtı yataktan kalkarak gerildi.

Rebekah, "Ah, Tanrım," diye çılgık attı. "Becer beni, Eric. Daha sert, daha sert!"

Eğer Eric bu gece zaten dört kez gelmemiş olsaydı, genç kızın yalvaran isteğini duyduğunda patlardı. Kadınların bu şekilde sertçe boşaldığını Sed'de görmüştü fakat onun başına hiç böyle bir şey gelmemişti. Eric onu tekrar tekrar böyle sertçe boşaltmak istiyordu. Rebekah, hâlâ klitorisinde vızıldayan vibratörün kumandasını bulmak için elini yatakta gezdirdi. Kapatıldığında ürperdi.

Rebekah onun darbelerini karşılamak için hareket ederken, "Popoma ne soktun öyle?" diye sordu.

"Çıkarmamı istiyor musun?"

"Siktir, hayır, bayıldım. Sanırım tekrar geleceğim. Oh, oh..."

Eric, onun göğüs ucunu ağzına alıp emebilmek için eğildi.

"Oh Eric, bu o kadar iyi hissettiriyor ki. Penisin. Ağzın."

Rebekah keleşbeği açtı ve tekrar boşalıırken kadınlığını onun etrafında sıkı. O kadar yüksek sesle çığlık attı ki, yan odada kalan her kimse isyan ederek duvara vurdu. Eric içine daha sert darbeler yaptı. Ona daha gürültülü çığlıklar attırmak istiyordu. Rebekah Blake'i becerdiğini ve onun boşaldığını bütün dünyanın duymasını istiyordu. Rebekah'ı oraya ulaştırmak için birkaç araç gereç kullanmış olması umurunda değildi. Rebekah akıllara zarar veren bir orgazmdan diğerine geçiyordu ve Eric bunun sorumlusunun kendisi olduğunu biliyordu.

Yaklaşık yirmi dakika sonra kendini bırakmaya izin verdiğinde genç kız beş veya altı kere orgazm olmayı başarmıştı. Menisi fışkırıp onun titreyen ve yorgun küçük bedenine akarken, Eric hayatı buna bağılıymış gibi Rebekah'ya sarıldı. Daha önce hiç böylesine yoğun şekilde tatmin olduğu bir cinsel birleşme yaşamamıştı. İçinden bir ses, birbirlerine zevk vermeyi öğrendikçe daha da iyiye gideceklerini söylüyordu.

Eric onun üzerine çöktüğünde genç kız kollarını ve bacaklarını ona dolayarak, Eric'in yaptığı gibi sıkıca sarıldı.

"Eric?" diye fısıldadı.

"Humm?" Eric o anda gerçek kelimeler kullanabileceğinden şüpheliydi.

"Sana karşı acımasızca dürüst olabilir miyim?"

Eric neredeyse ona hayır demek istedi. *Bana yalan söyle. Bunun senin için de benim için olduğu kadar iyi olduğunu söyle. İçinde bir yerlerde, "Tabii ki," diyecek cesareti buldu.*

"Seksin bu kadar harika olabileceğini bilmiyordum." Eric'i daha yakınına çekerek ona sarıldı. "Eğer bilseydim gezegen-deki en büyük sırtık olurdum ve durmaksızın düzleşmek isterdim. Yüce Tanrım, bu harikaydı."

Eric başını kaldırıp, onun gözlerinin içine bakabilecek kadar enerjisi olmasını dilerdi. Soluksuzca, "Harika," diye ona katıldı.

"Seni sevdiğimi söylemek için çok mu erken?" Rebekah yüzünü Eric'in göğsüne gömdüğü için kelimeleri boğuk boğuk çıkıyordu. "Eğer çok erkense söylemem."

Eric'in kalbi patlayacak gibi şişti. Eğer birkaç kelimeden fazlasını söylerse ağlamaya başlayacağından yüzde yüz emindi. O yüzden sadece iki kelime söyledi. "Seni seviyorum."

Rebekah onun poposunu çimdikledi.

"Ahh!"

Genç kız, "İlk ben söyleyecektim," dedi.

Eric, "Tamam, geri alıyorum," dedi ve poposundaki acıyan yeri ovalamak için elini uzattı.

"Bunu deneme bile." Rebekah onun göğsünü itti ve Eric gevşeyip sırtının üzerine dönene kadar kıvrandı. Genç adamın bedeninin üzerine kıvrıldı ve gözlerinin içine baktı. "Seni seviyorum."

Ah, lanet olsun, bu tarz hisleri ortaya dökmek için henüz çok erkendi. Fakat bu durum, Eric'in onları hissetmesini engellemedi. Ya da onları söylemesini. "Seni seviyorum. Hem de çok. Böyle, arabamdan bile çok." Lanet olsun, o anda bu sözler kulağa çok aptalca geliyordu.

Rebekah sırtarak onu öptü. "Çok çok?"

"Evet."

"Biraz uzanıp dinlenmene izin vereceğim ama sonrasında bana, beni ne kadar sevdiğini tam olarak göstermeni istiyorum."

Eric, "Az önce onu yapmadım mı ben?" diye mırıldandı. Şimdiden neredeyse uyuyordu. Eric bunun mümkün olduğunu bilmiyordu fakat görüntüye göre limitsiz enerji kaynağının dibini kurutmuştu.

"Sanırım bir sürü hatırlatıcıya ihtiyacım olacak."

Eric gülümsedi. "Madem ısrar ediyorsun." Ağırlaşmış göz kapaklarını kapatıp uykuda kaybolmadan önce Rebekah'nın güzel yüzü gördüğü en son şeydi. Duyduğu en son şey Rebekah'nın titreyen keleşi açması ve yumuşak bir iç çe-kışle yanına uzanmasıydı. Hissettiğı en son şey ise onun küçük elinin karnının üzerine dokunmasıydı. Eric uyandığında devasa bir ereksiyon ve azgın bir kız arkadaşla uğraşacağı his-sine kapıldı. Uykulu gülümsemesi genişledi.

Bölüm 13

Rebekah yanındaki sıcak bedene yaklaşarak ona sokuldu. Belinde büyük bir el belirdi ve onu daha yakına çekti. Genç kız, "Isaac," diye mırıldandı.

Eric, "Isaac mı?" diye hırladı.

Rebekah'nın kalbi sıkıştı. Eric ondan uzaklaşıp yataktan çıktığında daha da çok sıkıştı. "Bekle. Nereye gidiyorsun?" Rebekah'nın düşünceleri hâlâ uykuluydu.

"Dün gece beni sevdiğini söyledin. Bu sabahsa bana başka bir adamın adıyla sesleniyorsun. Hangi cehenneme gittiğimi sanıyorsun?"

Eric iç çamaşırını giydi ve kot pantolonunu yerden aldı. Rebekah yataktan fırlayıp onun pantolonunun bir bacağına kavradı. Şüphesiz bir şekilde Eric'in kazanacağı bir pantolon çekme yarışına giriştiler, fakat Rebekah onun böyle sinirle çekip gitmesine izin veremezdi.

"Hâlâ uyuyordum," dedi kendini savunarak.

"Yani rüyada onu görüyordun. Bu mudur?"

Eric pantolonunu onun ellerinden çekti ve ayağını pantolonun bacağından geçirmek için eğildi. Eric dengesini kazanmak için sıçrarken Rebekah iki eliyle birden onu itti ve adamı yatağın üstüne yuvarladı.

"Hayır, bu değil, lanet olasıca. Senden önce birlikte uyduğum tek erkek Isaac'ti. Tamam mı?"

Eric genç kızın kelimelerini sindirerek durdu. "Yalnızca bir erkekle mi seviştin?"

"Pek sayılmaz. Ama onlar yanımdayken uyanmadım. Isaac ve ben üç yıldır birlikteydik. Yanımda ondan başkasıyla uyanmaya alışkın değilim. Onun adını söylemek bir... bir alışkanlık."

Eric yatağın kenarına oturdu ve ellerini kucağında birleştirdi. Gözlerini başparmaklarına dikerek, "Onu hâlâ seviyor musun?" diye sordu.

Rebekah'nın kalbi göğsünde buz kesti. "Onu terk ettim, hatırladın mı?"

Eric bakışını kaldırdı. "Sorumu cevaplamadın."

Bu Rebekah'nın kolaylıkla cevaplayabileceği bir soru değildi. Muhtemelen Isaac'i her zaman sevecekti. Eric'i sevdiği gibi çılgınca olmayacaktı belki, fakat Isaac onun en kötü halini görmüş ve her şeye rağmen yanında kalmıştı. Isaac onun pes etmesine asla izin vermemişti. Kafası kel kaldığında ve sürekli bulantısı olan otuz sekiz kiloluk bir iskelet gibi görünüşünde bile, pes etmesine izin vermemişti.

"Isaac benim geçmişimde, Eric. Şimdi seninleyim. Kendimi buraya ait hissediyorum; senin yanına. Onunlayken hiç böyle hissetmedim. Bu mutluluk. Sen bana kendimi... canlı hissettiriyorsun. Yaşadığım için mutlu hissettiriyorsun." Eric'in dizlerinin arasında durmak için hareket etti. Kendisi ona bütün güvenini böyle kolayca verirken, Eric'in reddini kaldırabileceğinden emin değildi. "Eğer kendini daha iyi hissedecek sen, sen de bana eski bir kız arkadaşının adıyla seslenebilirsin. Gerçekten niyetim sana Isa..."

Eric uzun parmaklarından birisiyle onun dudaklarını kapattı. "Onun adını tekrar söylemezsen memnun olurum."

Rebekah dudaklarını bir anahtarla kilitleyip, anahtarı omzunun üzerinden atıyormuş gibi yaptı.

Eric kollarını onun sırtına dolayarak Rebekah'yı daha yakınına çekti. Yüzünü genç kızın çıplak göğüslerinin arasına

bastırdı ve derin bir nefes aldı. "Olaylar sabah olduğunda hep daha farklı görünür," dedi.

Rebekah elleriyle onun saçını sıvazladı. "Ne demek istiyorsun? Şüphelerin yok değil mi?" Rebekah, onun şimdiden parmaklarının arasından kaydığını hissedebiliyordu. Bu adil değildi. Her şeyi daha yavaştan almaları gerektiğini biliyordu. Hislerini öylesine pervasızca ortaya dökmemeliydi. Kelimelerini geri alabilmeyi dilerdi.

"Beni daha önce hiç kimse sevmemi. Gerçekten sevmemi. Olduğum gibi sevilmedim. Kadınlar belki onlara verebileceklerini sevdiler, ama beni değil."

Rebekah'nın soluğu kesildi. Kelimelerini geri almadığı için o kadar memnundu ki. Çünkü onları isteyerek söylemişti. "Ben seni olduğun gibi seviyorum Eric." Ona daha sıkıca sarıldı. "Seviyorum."

"Dün gece zevkten çıldırdığım için buna inanmam çok kolay olmuştur. Şimdi ise..." Başını kaldırıp kıza baktı. Adamın mavi gözlerindeki yalnızlık genç kızın nefesini kesti. "Üzgünüm. Çenemi kapalı tutmayı öğrenmem gerekiyor."

"Yani zevkten çıldırışken seni sevdiğime inandın ama şimdi aklın yerindeyken inanmıyorsun?"

"Bilmiyorum. İnanmak istiyorum."

"Sanırım böyle durumlarda yapılması gereken tek bir şey var."

Eric zorlukla yutkundu ve suratını ekşitti. "Yavaşlamak mı?"

Rebekah tek kaşını havaya kaldırdı. "Siktir, tabii ki hayır. Seni yine zevkten çıldırtmam lazım."

Eric gülüp, ona coşkuyla sarıldı. "Bu sadece üç dakikam alır."

"Bana on dakika ver." Rebekah onun alnını öptü ve kollarından kurtuldu. Dün gece getirdikleri birkaç çantayı kapı ve banyoya doğru koşup kapıyı arkasından kilitledi. Poşetlerden birisinde aradığını buldu ve giyinmeye başladı. Yanında

biraz makyaj malzemesi olmasını diledi fakat Eric makyajsız bir edepsiz hemşireyle idare etmek zorundaydı. Eric kapıyı tıklattığında Rebekah baldırlarına kadar uzanan çoraplarını düzeltiyordu.

"Reb, daha fazla bekleyemiyorum."

Rebekah onun coşkusuna karşılık sırttı. "Neredeyse hazırım."

"O kadar çok çişim var ki, neredeyse tadını ağızımda hissediyorum."

Ah, demek bu yüzden banyoya girmek için bu kadar hevesliydi.

Rebekah ayakkabılarını giydi ve kapıyı açmadan önce, hâlâ yataktan kalktığı şekliyle duran saçının üzerine küçük beyaz bir şapka taktı. Onu gördüğünde Eric'in ağzı iki karış açık kaldı.

Eric, "Merhamet et, bebeğim," diye fısıldadı.

"Bay Sticks, acele edin ve içeri girin. Daha sonra yatağınıza dönün. Sünger banyonuzun zamanı geldi."

Eric ona garanti vererek, "Tutabilirim," dedi.

Rebekah onu banyoya itti. "Git işte. Bir kaza yaşamamı istemiyorum."

"Sertken işeyemem ve seni bu şekilde görmek beni kesinlikle sertleştiriyor."

Rebekah, "Bir dene bakalım," dedi ve onu banyoya kapattı.

Rebekah banyonun içinden bir şeyin, kapıya tekrar tekrar vurduğunu duydu. Endişelenerek kapıyı açtı ve Eric'i kafasını sert yüzeye vururken buldu.

"Sen ne yapıyorsun öyle?"

"Sakinleşmeye çalışıyorum. Sen kapıyı açmadan önce yanıyoldaydım." Adamın gözleri onun bedeninde gezindi. Üniformasının eteği o kadar kısaydı ki uzun çoraplarının üstünü bile

kapatmıyordu. Rebekah'nun eğilmesine gerek kalmadan, iç şemsiyi giymediğini görebiliyordu. Stratejik olarak yerleşmişti. Kayda değer bir göğüs çatalı varmış gibi görünüyordu. Üzerinde göğüs uçlarını kapatacak kadar kumaş parçası ya var, ya yoktu. "Ah, siktir Rebekah, çok ateşli görünüyorsunuz. Lütfen... artık yatağuma geri dönebilir miyim?"

"Kafanı kapıya vurmaya kes ve gidip işe." Rebekah kapıyı adamın yüzüne kapattı ve elektriklenmiş saçını düzeltip, taktığı küçük şapkanın altına sıkıştırılabilir mi diye bakmak için şifoniyerin üstündeki aynaya doğru gitti.

Tam Eric için endişelenmeye başlamıştı ki, genç adam en sonunda kapıyı açtı. Çırılçıplaktı ve olanca öz güveniyle, Rebekah'nun hemşire kostümüyle görüldüğünü umduğundan daha seksi görünüyordu. Banyodan çıktığında penisi yumuşaktı fakat genç kızın arkasına geçip göğüslerini avuçladığında derhâl sertleşmeye başladı.

Rebekah, "Hemen yatağa, Bay Sticks," dedi. "Ayrıca, lütfen ellerinizi kendinize saklayın."

"Hı?" Eric, Rebekah'nun taleplerine uymak yerine ellerini genç kızın karnına ve kalça kemiklerine indirdi. Kulağına, "Kulot giyiyor musun?" diye soludu. Eli genç kızın baldırının iç kısmını bulup eteğini yukarı doğru itti.

Rebekah uzaklaşıp ona yüzünü döndü. Parmağını Eric'e doğru salladı.

"Eteğimin altında ne olduğu sizi hiç ilgilendirmez, efendim. Yatağa girin. Vakit kaybetmeden kişisel bakımınıza başlamalısınız. Kovulmamı istemezsiniz, değil mi?"

Eric'in dudakları, Rebekah'nun kulağının altına sürtündü. Bu da genç kızın omurgasından aşağıya heyecan ürpertileri gönderdi. "Hayır, bayan. Bunu istemem. Sizin gibi ender hemşireleri bulmak artık neredeyse imkânsız."

Rebekah, Eric'in kolunu kendi omuzlarına doladı ve adamı ona yaslanması için cesaretlendirdi. "Şimdi yatağa dönmenize yardım edeceğim. İlgime fazlasıyla ihtiyacınız var."

"Uzuvlarım gerçekten çok bitkin. Şansa bakın ki bir tanesi şişirilebiliyor."

Rebekah kahkahalara boğulup burnundan garip sesler çıkaracak hale düşmemek için dudaklarını ısırды. Çabucak soğuk kanlılığını koruyup seksi olmaya çalıştı. Genzinden sesler çıkarak gülmek hiç de seksi değildi.

Elini genç adamın beline dayadı. Yüzünü onun yanına gömüp kokusunu içine çekmemek için kendisiyle savaştı. Rebekah karakterde kalmasının çok zor olacağına karar verdi. Özellikle de adamın eli, onun göğsünü avuçlamak için uzandığında. Göğüs ucu, adamın avucuyla anında sertleşti. Rebekah sanki alınmış gibi ona tokadı yaptırmayı düşündü ama bunu yapmak için kendini ikna edemedi. Kostümlere bakarken genç adamın eline aldığı ilk kostüm hemşire üniforması olduğundan, Rebekah bunun Eric'in favorisi olduğunu var saymıştı. Çok edepsiz bir hemşire gibi davranacak ve adamı cesaretlendirecekti. Bu fanteziyi Eric için mahvetmeyeceğini umdu. Hafifçe kıpırdandığında, Eric'in muncıklayan eli üniformadan taşan göğüs ucuna kaydı. Rebekah fark etmemiş gibi davrandı. Sanki Eric'in hızlanan soluğu ve hınzır başparmağını fark etmemek mümkünmüş gibi. Yatağa ulaştıklarında Rebekah adamın kolunu kaldırdı ve onu zorla yatağa doğru itti. Eric düşerken onu da beraberinde aşağıya çekti ve Rebekah kendini onun sert bedenine yapışmış bir halde buldu.

Rebekah, "Bay Sticks," dedi. Başını kaldırıp adamın arzuyla parlayan gözlerine baktı. "Bu oldukça uygunsuz bir davranıştı."

"Yüce Tanrım, kadın, şu anda o kadar çok tahrik oldum ki. Rolü bırakıp soyunabilirsiniz."

Rebekah sırtıp onu öptü. "Her zaman tam olarak duymak istediğim şeyleri söylüyorsun."

"Dalga geçiyorsun, değil mi?"

Rebekah başını iki yana salladı.

"Çoğu kadın bunu söylediğim için bana tokadı yapıyordu."

"Sana tokat atmamı mı istiyorsun?"

"Hayır, beni düzmeni istiyorum."

Rebekah kahkaha attı. Eric'le kafa bulmak çok eğlence-
liydi. "Böyle bir aktiviteyi gerçekleştirecek durumda değilsi-
niz, Bay Sticks."

Eric kıpırdandı ve böylece taş gibi sertleşen aleti genç kı-
zın kalçasına dayandı. "Maalesef ben aynı fikirde değilim,
hemşire."

"Sünger banyonuzun zamanı geldi."

Eric sahte bir çileden çıkma ifadesiyle ofladı. "Pekâlâ, ma-
dem ısrar ediyorsun."

Rebekah onun sıkı kucaklayışından kurtuldu ve yataktan
çıktı. Yürüyerek uzaklaşırken genç adamın gözlerini üzerinde
hissede biliyordu. Her hesaplı adımında yeterince kıvrıma
dikkat ediyordu. Eric inledi ve kafasını yastığına vurmaya
başladı. Yastık sert bir obje olmadığından, Rebekah ona mü-
dahale etmedi. Rebekah, Eric'in bu hareketi, yapmaması ge-
rektiğini bildiği bir şeyi yapacak kadar heyecanlandığı za-
manlarda yaptığını fark etti. Banyodan buz kovasını aldı ve
yanısına kadar ılık suyla doldurdu. Sünger yoktu, o yüzden
bir havlu kullanmaya karar verdi. Eric'in bedeninin her bir
santimini temizlemek niyetindeydi. Her santimini. Bazı san-
timleri birden fazla kez.

Eric, "Hemşire!" diye seslendi yatak odasından. "Burada
feci halde yardıma ihtiyacım var."

Rebekah doldurduğu suyu göğsüne yakın tutup yatağa döndü. Aniden durduğu için su sıçrayarak üzerine döküldü ve göğüslerinin arasından aktı. "Ups!"

Eric, hırlamaya çok yakın bir ses çıkardı. Bu ses, genç kızın bedenindeki bütün tüyleri diken diken etti.

"Banyon için hazır mısın?"

"Neye hazır olduğumu biliyorsun." Eric imalı bir ifadeyle sertleşen penisini işaret etti.

Rebekah, "Aman Tanrım," dedi ve suyu başucu sehпасının üzerine bıraktı. "Bunun benim ilgime ihtiyacı var. Çok şişmiş. Acıyor mu?"

"Yalnızca sen dokunmadığında."

Rebekah havluyu ılık suda ıslattı ve yatağa çıkmadan önce fazlasını sıktı. İki parmağını havluya sarıp adamın göbek deliğini temizledi. Eric güldü. "Biraz daha aşağısı," dedi.

Rebekah, genç adamın karnından aşağıya doğru inen dar, siyah tüylerden oluşan şeridi havlusuyla takip etti. Penisine dokunmasına birkaç santim kala aleti kıpırdadı. Rebekah havluyu hafifçe sola hareket ettirdi ve sertleşen penisinden uzaklaşarak tekrar karnına doğru çıkardı.

Eric soluk soluğa, "U dönüşü. U dönüşü!" diye talep etti.

Tekrar aşağıya. Dur. Ve yukarı çık.

Eric, "Kirli noktayı sürekli kaçıyorsun," diye soludu.

Rebekah, "Görmüyorum," dedi ısrarla. Kahkaha atmamaya çalışıyor ve yarı yarıya başarılı oluyordu.

"O zaman biraz daha yaklaş."

Rebekah elleriyle dizlerinin üzerinde durdu. Sivri topuklu ayakkabılarından biriyle, onun tenine zarar vermemeye dikkat ederek, her bir dizini adamın göğsünün bir yanına dayadı. Avuçlarını genç adamın baldırlarının yanından yatağa bastırdı. "Burada, aşağıda mı?" Rebekah havluyu kullanarak genç adamın dizini güçlü dairesel hareketlerle yıkadı.

"Merhamet et, bu çok güzel," diye soludu Eric.

Rebekah omzunun üzerinden baktığında adamı, onun kışe eteğinin altına bakarken buldu. Eric ellerini onun baldıranın arkasında kaydırarak poposunun sadece birkaç santiminden kapatan eteği yukarı doğru itti. Rebekah genç adamın diğediğini ovalarken Eric iki parmağını onun şişmiş katlarında gerdirdi. Rebekah'ı şimdiden heyecanla ıslanmış bir halde buldu. İki parmağını birden kızın içine gömdü. Rebekah'ın nefesi kesildi.

Genç kadın, "Bay Söcks," diye fısıldadı, "ne yapıyorsunuz?" "Manzaranın tadını çıkarıyorum."

"Gözlerinize bakın, ellerinizle değil."

"Ayrıca hissin kokunun ve sesin de tadını çıkarıyorum. Çok kısa bir süre sonra tadının da keyfini çıkarmak isteyeceğim."

Rebekah dirseklerinin üzerine eğildi, böylece adamın zinetinin başı göğsünün arasına yerleşti.

"Vay canına..." Eric'in parmakları onun içinde harekete etti. Derine darbeler yapıyor, kıvrıyor, yavaşça geri çekiyordu. Rebekah görevine odaklanmaya çalıştı ama Eric'in parmakları o kadar iyi hissettiriyordu ki, sadece öylece durup onun verdiğini almakla yetindi. Adamın boştaki eli, çorabın tuttuğu yerin üzerinden baldırını okşuyordu. Poposunu, Eric parmaklarını onun içinden çıkarıp yaladı ve sonrasında tekrar derinlerine daldırdı.

Rebekah, "Eric," diye inledi. "Ovala beni, lütfen."

"Yaptığının bu olduğunu sanıyordum."

"Oh, klitorisimi. Lütfen Eric."

"Bana ne istediğini göster, Rebekah."

Rebekah tek eliyle üst bedenini destekledi ve klitorisini sıvazlamak için bacaklarının arasına uzandı.

"İşte bu bebegim," diye mırıldandı Eric. "Kendini boşalt."

Rahatlananın ilk dalgaları onu yakaladığında Rebekah çığlık attı. Eric solğununun ardından sövdü ve genç kızın altından kayarak, onun arkasında dizlerinin üzerinde durdu. Eric onun kasılan kadınlığından parmaklarını çekip çıkardı ve yerini penisiyle değiştirdi. Hâlâ klitorisini okşayıp boşalan Rebekah yüzünü yatağa sürtüyor ve adamın sert, derin darbelerini karşılamak için hareket ediyordu.

Eric düşük bir hırıltıyla, "Sen dünya üzerindeki en seksi kadınsın," dedi ve Rebekah bir kereliğine de olsa, ona inandı.

Eric kızın sırtının üzerine eğildi ve göğüslerini serbest bırakmak için kıyafetin üstü kısmını aşağı itti. Eric darbeler yaparken kızın göğüslerini sertçe yoğurdu ve göğüs uçlarını parmaklarının arasına alarak çimdikledi. Eric içinde gidip gelen, Rebekah uzanıp onun hayalarını yumuşakça okşadı. Eric tekrar doğruldu ve hafifçe geriye doğru eğildi, böylece genç kız ona daha iyi ulaşabilecekti. Rebekah omzunun üzerinden bir bakış attığında genç adamın bedenleri arasındaki aksiyonu izlerken buldu. Eric, "Vajinan aletimi yutarken öyle güzel ki," diye fısıldadı. "Ne kadar ıslak olduğunu duyabiliyor musun?"

Duymak mı? Bedenlerinin her bir araya gelişinde sıvıların ses çıkardığını duyabiliyordu.

"Senin için ıslanıyorum, Eric. Beni o kadar iyi dolduruyorsun ki."

Eric onun iltifatını, parmaklarından birisinin ucunu kızın poposuna sokarak ödüllendirdi.

Rebekah, "Mmmmm," diye mırladı.

"Sen nasıl da edepsiz bir hemşiresin böyle," dedi Eric. "Parmağımın poponda olması hoşuna gidiyor mu?"

"Oh, evet."

Eric parmağını daha derine bastırdı. Rebekah onun hayalına daha güçlü masaj yaptı. Eric'in nefesi aksadı ve menisini

AHLAKSIZ RİTİM

içine bırakırken kızı sabit tutmak için kalçalarını kavradı. Orgazmlarının rastlaşması için hâlâ zamanlama üzerinde çalışmaları gerekiyordu. Eric kızın içinden çıktı ve yatağa çöktü. "Teşekkürler hemşire. Bu harika bir tedaviydi." Ketekah sırttı. Daha yeni başlıyordu.

Bölüm 14

Eric "Geri dönmek zorunda olduğumuza emin misin?" diye mırıldandı ve Rebekah'yı daha yakınına çekti. İkisi de meniler ve tükürükle yapış yapış olmuşlardı. Eric bir orgazmı daha kaldırabileceğinden şüpheliydi ama buna rağmen Rebekah'yı dünyanın geri kalanıyla paylaşmak istemiyordu. Onunla sevişmek bir efsaneydi, ama Eric'in sersemlemesi için bu kızın yakınında olması bile yeterliydi.

"İki gün içinde Austin'de olmamız lazım."

"Yani yirmi dört saat daha yatakta kalabilir ve ondan sonra çıkabiliriz. Phoenix'ten Austin'e kadar direksiyon sallamak pek vaktimi almaz."

Rebekah kahkaha attı. "Senin oraya kadar araba sürmene hayatta izin vermem, Eric Sticks."

"O zaman uçakla gideriz."

"Bence Jon arabasını geri isteyecektir."

"Sanki çok umurumda da."

"Bu ilişkimizin sonu değil, hayatım. Sadece başlangıcı. Birlikte başka gecelerimiz de olacak."

Eric bu kadar şeffaftı yani, öyle mi? Rebekah haklıydı. Başka geceleri de olurdu. Günleri. Akşamları. Sabahları. Öğlenleri. Umutla, onlarla dolu bir hayatları.

"Hadi gidip duş alalım," dedi genç kız.

Eric başını yastıktan iki santim kaldırdı fakat gözlerini açıp ona bakacak gücü toplayamadı. "Birlikte mi?"

"Daha iyi bir fikrin yoksa."

"Bu harika bir fikir. Sadece, ayakta durabileceğimi sanmıyorum." Eric başını yastığa bıraktı. "Beni tükettin, kadın." "Ayyy, zavallı bebek. Kovboyumu çok mu fazla sürdürdün?" diye sordu. Yataktaki kovboy şapkasını alıp Eric'in başına taktı. Eric sırttı. "Şikâyetim yok."

"Belki de altı patların olduğu konusunda ısrar etmemeliydin." Rebekah kıkırdadı ve bir parmağını genç adamın gevşek penisinde gezdirdi. Eric, aletin bir daha çalışacağından bile şüpheliydi.

"Üçten sonra durmalıyydın."

"Son seferde yarım saatten fazla dayandın." Rebekah tek kolunun üzerine yükselip, onun şapkasını geriye doğru itti ve ona baktı. "Teorim doğru gibi görünüyor."

"O son seferde boşaldığıma şaşırdım. Hayalarımda tozdan başka bir şey kaldığım sanmıyorum."

Rebekah "Benim de aşağı kısmımda biraz hassasiyet var," diye itiraf etti.

"Öpeyim de geçsin ister misin?" Eric genç kızın burnunun ucuna bir öpücük kondurdu çünkü hiç çaba sarf etmeden uzanabildiği tek yer orasıydı.

"Beni ayartma." Rebekah adamın göğsünü öptü ve bedeninin onun zayıf tutuşundan kurtardı. "Ben düş almaya gidiyorum. Umarım bana katılacak enerjimi bulursun."

Eric inledi ama yatağın ortasına yayılmış bir halde kalmadı. Bir an sonra, düşun akan suyunu duydu. Rebekah'ın dudaklarından çıkan, Günahkârlar'ın yeni şarkısı 'Kopar'ın akortsuz yorumu, Eric'in dudaklarına bir gülümseme kondurdu. Tam bilinçsizliğin kıyısında süzülüyordu ki, Rebekah'ın korkuyla çığlık atması onu ayaklarının üzerine dikti. Banyoya daldığında Rebekah'yı sınılsıkam ve köptüklü bir halde tuvaletin üzerine çıkmış, havlu askısına tutunurken buldu.

"Sorun ne?"

Rebekah titrek bir elle duşu işaret etti. Duş perdesinin ardından hâlâ su akıyordu. Eric bir ceset ya da en azından Norman Bates'i görmeyi bekleyerek perdeyi geriye çekti. Hiçbir şey yoktu.

"Niçin çığlık attın?"

"Ö-örümcek!"

Eric duşu aradı. Kızı böyle soluk soluğa bırakan devasa, kıllı tarantulayı bulacaktı. I-i-h. Hiçbir şey yoktu.

"Ben hiçbir şey görmüyorum."

Rebekah, "Tam orada işte!" diye cırladı. Uzak köşeyi işaret ederken Eric'in omzuna asılıyordu.

Eric küvetin içine girdi, su sırtına çarpiyordu. Şampuan şişesinin arkasına saklanan minik eklembacaklıyı buldu.

"Bu ufak şey mi?"

Eric örümceği elinin içine kaydırıp ve bileğine doğru tırmanmasını izledi. Bu, Rebekah'yı tam bir isteri krizine soktu. Genç kız tuvaletin üzerinden atlayıp yatak odasına doğru kaçtı. Ödüyü patlamış gibi sesler çıkarıyor ve halının üzerinde sıçrarken ellerini bütün bedenine sürüyordu.

Eric örümceği yakaladı ve gevşek bir yumruğun içinde tuttu. Kaçmaya çalışan hayvanın küçük bacakları genç adamın avucunda koşturuyordu. Rebekah'nın çıplakken kafayı yemesi Eric'in karşı koyamayacağı kadar harika bir afrodizyakti.

Eric yatak odasında ona katılırken, "Yakaladım," diye duyurdu.

Rebekah, Eric'in çevresinde geniş bir manevra alanı çizerken, "Öldürdün mü?" diye sordu.

Eric, "Küçük dostumuzun durumu gayet iyi," diyerek onu temin etti ve elini açtı. Örümcek, Eric'in parmağının kenarına doğru koştu. Tam kendini yere fırlatmak üzereydi ki, Rebekah çığlık attı ve akrobatik bir sıçramayla yatağın üzerine atlayıverdi. Eric gülerken elindeki hayvanı tekrar güvenceye aldı.

"Sadece küçük bir örümcek, Reb. Sana zarar vermez."

"Örümceklerden nefret ediyorum."

"Sanırım o kısmı söylemesen de anlaşılıyor."

"Kurtul şundan!"

Eric balkonun kapısını açtı ve örümceği dışarı yerleştirip özgür bıraktı. Döndüğünde Rebekah'yı hâlâ yatağın ortasında, eli göğsünde dururken buldu.

"Gitti."

"Ezmeliydin."

"Yaaaa, küçük adam sana ne yaptı ki?"

"Bana kalp krizi geçirtmeye çalıştı, yaptığı şey bu."

Rebekah yataktan atlayıp banyonun kapısına yöneldi, çevresini tarıyordu. Eric onu takip etti. "Sanırım sana katılmalıyım. Başka ölümcül yaratıkların saldırması olasılığına karşı."

"Katılıyorum!" Rebekah hâlâ akan suyun altına girdi ve onu da kendisiyle birlikte içeri çekti. Yıkanmak yerine kollarını genç adamın etrafına doladı ve onu açlıkla öptü. "Mmmm," diye mırıldandı Eric. "Seni insan yiyen örümceklerden daha sık kurtarmalıyım."

"Kahramanım benim."

Eric kıkırdadı. "Örümcek Adam gibi giyinip sihirli ağımlı her tarafına fışkırtmanın seni tahrik etmeyeceğini varsayıyorum."

Rebekah sırttı. "Emin değilim. Eğer yaparsan örümcek korkumu yenebilirim. Denememiz gerekecek."

Bölüm 15

Eric ve Rebekah, Jon'u almak üzere stadyuma vardılar. Oraya vardıklarında Jon kaldırıma oturmuş, bir çubukla taşları dürtüklüyordu. Cip yanına yanaştığında başını kaldırdı ve Eric'e öldürücü bakışlar fırlattı.

"Tam zamanında, sizi lanet olasıcılar," diye homurdandı. "Bir daha arabamı ödünç almama izin vermeyeceğim, Sticks."

"Bu kadar geç kaldığımız için üzgünüm. Yapacak bir sürü düzüşmemiz vardı," dedi Eric. Bir an durakladı. Şu uygun-suz düşüncelerinin ne kadarını sansürlemesi gerektiğinden hâlâ emin değildi.

Rebekah ona katılarak, "Evet, vardı," dedi.

Ah Tanrım, bu kadını seviyordu.

"Kim sürüyor?" diye sordu Jon.

Eric, "Sen," diye cevap verdi.

"O da senin gibi manyak değil, değil mi?" diye sordu Rebekah.

Eric, Jon'a dönerek, "O tamamen farklı türde bir manyak. Umarım ayıksındır," dedi.

"Lanet olsun, maalesef öyleyim."

Rebekah sürücü koltuğundan Eric'in kucağına kaydı. Kollarını adamın boynuna dolayıp onu öptü. "Arka koltukta bana eşlik eder misin?" diye fısıldadı kulağına.

Eric'in aleti anında sertleşti. "Umarım sen sürerken arka koltukta biraz kestirmemiz sorun olmaz. Uzun bir gece geçirdik."

"Düzüştük," dedi Jon. "Evet, o kısmını söylemiştin. Artık bana gerçekten borçlusun. Sticks. Otobüsler ayrıldıktan sonra tam üç saat boyunca beni beklettin. Sed ekipman kamyonunda yolculuk etmemi bile istemedi."

"Eğer seni uyuşturucu kullanırken yakalarsa bir daha tur araçlarına yaklaşmana izin vermeyeceğini söylemişti. Senin için bir yüksün."

"Sadece birazcık kokaindi."

"Eroin olduğunu sanıyordum."

"Ah, evet. Ama şimdi temizim."

Eric bundan o kadar emin değildi. Jon'un gözleri biraz kanlanmıştı, fakat büyük olasılıkla bir gece öncesinde alkol aldığı için öyleydi. Cam gibi değillerdi yine de. Belki de Jon gerçekten temizlenmişti. Eric öyle olmasını umdu. Bunu onun için istiyordu.

Eric arka koltukta Rebekah'ya katıldı ve Jon sürücü koltuğuna çıktı. Phoenix'ten çıkıp Austin'e giderken doğuya yöneldiler. Rebekah, Eric'e sokuldu. Yüzünü onun yanına gömdü ve anında uykuya daldı. Eric de yorgunluktan ölüyordu ama Jon sürerken uyumasına imkân yoktu. Rebekah uyurken sadece ona sarıldı ve kolunun pürüzsüz derisini okşadı.

Yaklaşık bir saatlik sessizlikten sonra Jon konuştu. "Biliyor musun, belki de beni tekrar otobüse alması için Sed'le konuşabilirsin." Dikiz aynasından Eric'e baktı.

"Unut bunu, Jon. Şimdiye kadar çok fazla şansın oldu. Asla dersini almadın."

"Ama sen..."

"Sana borçluyum. Evet, sanırım bunun farkındayım. Seni ne zaman görsem suratıma çarpıp duruyorsun."

"Biliyorsun, eğer senin için gruptan atılmayı göğüslemeseydim, müziğini çalması için başkasının getirilmesini izleyen

kişi sen olacaktın. Bunun ne kadar berbat bir şey olduğu hakkında bir fikrin yok."

"Sed'in sana toz olmanı söylemesinin tek sebebi o değildi. O sadece son çentikti."

"Senin için düştüm, Eric. Bunu unutma."

Jon durmaksızın bunu yüzüne vururken unutması nasılsa mümkün olabilirdi ki? Grubun kalan son beş yüz dolarını alanın ve tur otobüsünün arızasını tamir ettirmek için yeterince paraları kalmamasının sebebinin kendisi olduğunu Sed'e söylemek için neredeyse baştan çıkmak üzereydi. *Siktir*. Güzel bir yüz için yolunacak kaz durumuna düşmek Eric'in elinde değildi. Güzel bir yüzden bahsetmişken... Rebekah'nın yumuşak saçlarına bir öpücük kondurdu. Rebekah uykusunda kıpırdandı ve elini genç adamın kucağına yerleştirdi. Kızın parmakları kıvrılarak Eric'in hayalarını avuçladı. Ardından, avucunu aniden dikkat kesilen penisine dayadı.

Eric, genç kız uykudayken ondan yararlanmamak için kızın elini tutup bacağına yerleştirdi. "Sana borcumu nasıl ödemem gerektiğini bilmiyorum, Jon. Ne yaparsam yapayım hiç bir zaman senin için yeterli olmuyor."

Rebekah elini tekrar onun kasiğına yerleştirdi. Eric'e dayanan bedeni gevşek ve uysal görünüyordu. Hâlâ uykudaymış gibi davranırken Eric'in fermuarını yavaşça açtı. Görünüşe göre konuşmaları onu uyandırmıştı.

"Ne istediğimi biliyorsun, Eric," dedi Jon.

"İstedğin şeyi almayı denedim. Hatta bir kez başardım."

Rebekah, Eric'in aletini iç çamaşırından çıkardı.

Jon, "Sadece Jace yaralandığı için," diye yakındı. "Beni kullanmalarının tek sebebi oydu. Gerçekten gruba geri dönmemi istemediler."

"Seni geri getirmek niçin benim sorumluluğum oluyor-muş? Kendin kazanmak zorundasın. Ayrıca, niçin Jace'ten

vazgeçelim ki? O lanet herif harika bir müzisyen ve sen de bunu gayet iyi biliyorsun."

Rebekah elini Eric'in sertleşen kalınlığına doladı ve onu yavaşça sıvazladı. Genç kız başını çevirip Eric'in tişörtünün üzerinden göğüs ucunu dişledi. Dişleriyle göğüs ucu halkasını yakalayıp yumuşakça çekti. Belki de Eric'in onu görmeyen geldiğini düşünüyordu. Sanki bu mümkünmüş gibi.

"O kadar da harika biri değil" dedi Jon homurdanarak. "Ben sadece biraz pratiksiz kaldım."

"Her neyse."

Rebekah Eric'in yanından aşağıya doğru kaydı ve kucığına uzandı. Genç kız onun aletinin başını ağzına alırken Eric dudaklarını ısırdı. Jon'un dikkatinin arka koltuğa kaymasını istemediğinden sessiz kalmaya çalıştı.

"Yeni kus tiff'ini çalabildim, değil mi?"

"Zar zor. Jace seninle saatlerce çalışmak z-z-zorunda..." Rebekah onu emip aletinin başını yalarken Eric'in gözleri geriye doğru kaydı. Zevk dalgaları sertliğinde yukarı aşağı gezindi. Hayaları kasıldı. Rebekah onun hayalarını kavramak için elini iç çamaşırının içine kaydirdi ve Eric inledi.

"Orada ne sikim işler dönüyor öyle? Ağzına mı alıyor seni yoksa?" Jon dikiz aynasından Eric'in gözleriyle buluştu.

"Neredeyse bitti," diye soludu Eric.

Genç kız, Eric ağzının içine patlayana kadar onunla uğraştı. Rebekah yutkundu ve Eric tükenip geri çekilene kadar onu emdi. Rebekah onun yumuşamaya başlayan aletini iç çamaşırının içine soktu ve adamın fermuarını çekti. Ardından genç adamın yanına sokulup gözlerini kapattı.

"Seni emerek boşaltmak için uyanıp tekrar uykuya daldı. Böyle bir hatunu ben nereden bulabilirim?" diye sordu Jon.

"O türünün tek örneği."

Rebekah sessizce, "Ben deney yapıyorum," diye açıkladı. "Deneyin başarılı olması için her birkaç saatte bir boşalması gerekiyor."

Eric suratında bir sırıtışla, "Şu ana kadar gerçekten çok iyi işliyor," dedi. Genç kızın saçlarını sevgiyle okşadı.

Jon kahkahalara boğuldu. "Benimle siktüğimin dalgasını taşıyor olmalısın! Nasıl oldu da onu böyle bir anlaşma için kandırdın. Sticks? Not almam lazım."

"Beni kandırmadı," dedi Rebekah. "Bu benim fikrimdi. Eğer canını siktirysa üzgünüm. Jon. Gelecekte daha sağduyulu olmaya çalışacağım. Bir dahaki sefere kucagını kapatmak için ceketini ödünç alabilir miyim?"

"Ne? Onu ceketimin içine boşalttıracaksın! Bu iğrenç."

Eric kahkahalara boğuldu ve dakikalarca duramadı. "Brian'in şanslı şapkasını getirmeliydim."

Rebekah onun karnına elini bastırdı. Böylece genç adamın yüzüne bakabilmek için ondan yeterince uzaklaşabildi. "Brian'in şanslı şapkası mı?"

"Evet. Myrna bir gece Brian'ı, Jace'in motosikletinin üstünde eliyle boşaltmış. Anlaşılan kadın kanıtı kapatmak için onun şapkasını kullanmış ve Brian'in menisi de şapkanın içinin her santimini kaplamış."

Kafası karışmış görünen Rebekah, "Ve o şapka sende mi?" diye sordu.

"Bana verdi. Takmam için beni kandırarak şaka yaptı. İlk önce içinde ne olduğunu bilmiyordum ama Jace aniden gelip göğüs ucumu bükteğinde işi çaktım. Ve saçma da yapışkan şeyden bulaşmıştı." Tekrar kahkaha attı.

"Sana onu taktirmiş olması tepeni attırmadı mı?" diye sordu Rebekah.

"Yoo. Hepsi eğlence içindi. Ben o heriflerle her zaman uğraşıyorum. Ara sıra bana karşılık vermeleri yeterince adil sanırım."

"Bu hastalık, adamım," dedi Jon. "Sinclair'ın menisi saçına mı yapıştı yani?"

"Ne? Kışkandın mı? Sen daha kötülerine maruz kaldın. Mallory Sed'in sana kahverengi bir şişeye doldurduğu, tüttün çiğneyen rodilerden birinin tükürüğünü verdiğini hatırlıyor musun? Bira olduğunu sanıp kocaman bir yudum almıştın."

"Nasıl unutulabilirim ki? İki saat boyunca durmaksızın kusmuştum."

"Stadyumun arkasındaki bir çöp kutusuna." Eric güldü. "Çok şenlikliydi, dostum!"

Jon genişçe sırıtırken, "Eski güzel günler," dedi. "Sed'e suyunu tuvaletten doldurarak karşılık vermeye çalışmıştım, ama yutturamamıştım tabii. O gece suyunu dışarıdaki otomattan almıştı. Sanki ne hinlik tasarladığımı biliyor gibiydi."

"Ben de Sed'e hiç eşek şakası yapamadım," dedi Eric. "Artık deneme zahmetine bile girmiyorum."

"Onu kandırmak harika olurdu. Sadece bir kereliğine," dedi Jon.

"Evet," dedi Eric ona katılarak. "Lanet herif, kendi iyiliği için biraz fazla 'cool'."

Rebekah kafasını iki yana sallarken, "Siz çocuklar çok kötüsünüz," dedi.

"Onu kandırmamıza yardım edebilirsin, Rebekah. Sed senden asla şüphelenmez," dedi Jon.

"Hiç yolu yok. Unuttuysan diye söylüyorum, Sed benim patronum."

"Ben de senin patronunum," dedi Eric.

"Yani Eric'le düzüşmenin sebebi, sana zam yapmasını umuyor olman mı?" Jon kakhaha attı. "Gizlediğı gerekçeleri olduğunu biliyordum."

"Hayır. Onunla düzüşüyorum çünkü bana fantastik orgazmlar yaşıyor."

Rebekah, Eric'e bakıp gülümsedi. Eric'in kalbi kocaman bir cıvık su birikintisine dönüştü. Eric, "Daha sonra seni öyle sertçe boşaltacağım ki," diye fısıldadı.

Rebekah fısıltıyla karşılık verdi, "Niçin şimdi olmasın?"

Rebekah cebine uzandı ve küçük bir kumanda çıkardı. İnce bir plastik kablo genç kızın pantolonunun önünden aşaya doğru kayboluyordu. Eric kumandayı inceledi. Bu dün gece satın aldığı kelebek şekilli klitoris uyarıcısının kumandasıydı. Eric kızardı ve kızın kulağına yaklaşmak için eğildi. "Şu anda üzerinde mi?"

Rebekah çarpıkça sıırttı. "Söylemem."

Eric uzaktan kumandayı açtığında kızın bedeni sıçradı. Kot pantolonunun kasık kısmından zayıf bir vızıltı geliyordu. Eric oyuncuğı kapattı. Rebekah'nın bedeni rahatladı.

Eric, "Austin'e kadar uzun bir yolumuz var," diye mırıldandı.

Rebekah, "O yüzden taktım zaten," diye fısıldadı.

Eric onu tutkuyla öperken otel odasından ne demeye çıkıtlarını merak ediyordu.

Eric keleşbeğı tekrar açtı ve aletin titleşimini genç kızın kalçasını dayadığı baldırında hissetti. "Doğru yere taktığından emin değilim. Klitorisinde vızıldaması gerekiyordu."

Rebekah kakhaha attı. "O cep telefonum."

Rebekah telefonunu cebinden çıkardı ve ekranda beliren ismi okurken tatlı, küçük burnunu kırıştırdı. "Annem."

Eric, Rebekah'nın klitoris uyarıcısını o kadar hızlı kapattı ki bir daha doğru düzgün çalışacağından şüpheliydi.

Rebekah telefonunu cevapladı. "Selam anne. N'aber?"

Eric, kadının tiradının birkaç bölümünü yakaladı. "...ne tarz hırpani adamlarla çalıştığını gördüm... saygın bir kadının bulunacağı bir yer değil... hemen eve dön... baban... vır vır vır..."

"Her şey yolunda gidiyor," dedi Rebekah onun sözünü keserek:

"... sanki sen bir çeşit fahişeymişsin gibi... pis rock yıldızlarıyla... bir grup yaratk... seks ve uyuşturucular... vır vır vır... Dave dedi ki..."

Rebekah, "Dave nasıl?" diye ağzından kaçırverdi.

"Konuyu değiştirme."

"Eve gelmiyorum anne. Bir işim var."

"... düzgün genç bir bayan için yanlış türde bir iş... kirliliğin ve şeytanın müziği... cehennemde gideceksin... baban ne derdi... vır vır vır..."

Rebekah alnunu ovalayıp gözlerini devirdi. Eric ona sadece korkuyla baktı.

"Gitmem gerek, anne."

"... senin için neyin iyi olduğunu biliyorsan şu anda eve dönersin... vır vır vır..."

"Anne! Gitmem gerek," Rebekah yavaşça konuşuyordu.

"Babama ve Dave'e sevgilerimi ilet."

"...kendi öz kızına inanamıyorum..."

"Hoşça kal, anne."

Rebekah çağırışı sonlandırdı ve kendini koltuğa attı.

"Tüm bunlar da neydi böyle?" diye sordu Eric.

"İnan bana, bilmek istemezsin."

Telefonunu koltuğa attı ve adamın elini, kendi ellerinin arasına aldı. Hâlâ elinde duran klitoris uyarıcısının kumandasını

okşadı. "Aç," diye fısıldadı genç kız. "Bana kendimi kirli hissettir."

Eric kızın bu ricasını anlamamış gibi davrandı, ama yine de onun istediğini yaptı. Rebekah'nın sırtı yay gibi gerilirken göğüsleri ileriye doğru fırladı. İnleyip kıvrılırken Eric'in bacağına tutunuyordu.

Jon, "Yüce İsa, burada dikkatimi yola vermeye çalışıyorum," diyerek şikâyet etti.

Bu, Rebekah'yı daha yüksek sesle inlemesi için ateşledi. "Ah, bu iyi hissettiriyor Eric. Boşalmak üzereyim. Kapat. Bana acı çektir."

Eric uyarıcıyı kapattı ve Rebekah koltuğunda kıvrandı. Gözleri dikiz aynasına kaydı ve Jon'un onları izleyip izlemeyeceğini kontrol etti. Dinliyor olmasına bayılıyordu. Boşaldığını izlemesini istiyordu. Küçük fingerdek.

Eric genç kızın kulağının altını yumuşakça emdi. "Emim ne kadar seksi olduğunu duyduktan sonra Jon'un aleti taş gibi sertleşmiştir."

Rebekah, "Öyle mi dersin?" diye fısıldadı.

"Evet."

"Yine aç."

Rebekah tekrar orgazma yaklaşırken çok daha yüksek sesle bağırdı. Son saniyede "Kapat" diye çığlık attı. Tekrar kıvrandı. "Bu beni deliye çeviriyor," diye soludu. "Şu anda vajinam o kadar ıslak ki."

Jon, "Şunu kesin, ikiniz de!" diye homurdandı ve fermuarının yerini değiştirirken acıyla irkildi.

Rebekah, Eric'e sırtı ve onun kemer tokasına uzandı. "Bu kez ağız işi mi, yoksa el işi mi istersin?"

Ah, evet. Eric bu kadını gerçekten seviyordu.

Bölüm 16

Tur otobüsleriyle El Paso'da, Teksas'ın dışındaki bir mola yerinde buluştular. Rebekah, Eric'in elini kavrayıp onu otobüsün basamaklarına doğru çekti. İçine girmesini istiyordu. Yani hemen.

Onlar aceleyle yatak odasına doğru koşarken, Sed, "İşte buradasınız," dedi.

Brian, "Şu söz verdiğin enchilada'yı pişirecek misin?" diye sordu.

Rebekah onlar için yemek yapması gerektiğini unutmıştu. "Im, yatak odasında Eric'le bir şey yapmam lazım. Ondan sonra pişiririm."

Eric'in ağız kulaklarına varıyordu.

Brian şikâyet ederek, "Açlıktan ölüyorum," dedi.

Trey, "Onun adı Eric," dedi. "İki dakikada işi biter."

Rebekah, Trey'in yanılmasını umdu. Bütün gün boyunca Eric'e yardım etmişti ve Eric tam yedi saatir genç kızın kilitörüs uyarıcısını açıp kapatıyordu. Eğer en kısa zamanda içine bir penis almazsa, geberecekti.

Yatak odasına girdikleri anda genç kız tişörtünü çıkarıp kenara attı. Tişörtünü sutyeni takip etti. Eric, onun pantolonunu çıkarışını izledi. Gözleri Rebekah'yı sadece bir anlığına terk etti. O anda da tişörtünü başından çıkarmakla meşguldü. Rebekah sırlıklam olmuş külotunu ve pili bitmiş zevk verici, küçük keleşe çıkardı. Çıplak kaldığında yatağın üzerine eğilip bacaklarını ayırdı.

"Acele et, Eric. İçme gir."

"Bekle. Henüz sert değilim."

Eric onun arkasına çömeldi ve ıslaklığını yaladı. "O kadar güzel kokuyorsun ki," diye inledi.

Eric onun kaygan etini emerken, Rebekah umutsuzlukla miyavlar gibi sesler çıkarıyordu. "Lütfen bebeğim. Becer beni. O kadar sıcak ve sancılıyım ki daha fazla katlanamıyorum. İçime girmeni istiyorum, buna ihtiyacım var."

Eric ayağa kalktı ve artık sertleşmiş olan aletini derin bir darbeye kızın içine kaydırды.

"Ah, evet," diye soludu Rebekah. Onunla birlikte hareket etti. "Daha sert. Daha sert." Eric onu daha sert becerdi. Hayatları, her şiddetli darbeye birlikte kızın tenine çarpıyordu. Rebekah saniyeler içinde, yoğun bir orgazmla ürperdi. Coşkuyla çığlık attı ve yüzüstü bir şekilde yatağa yığıldı. Eric'in aleti kayarak dışarı çıktığında, genç adam karşı çıkarcasına homurdandı. Eric kızın bedenini yatakta yukarı doğru itti. Rebekah karnının üzerine uzandığından, kendini kızın üzerinde tutabiliyordu. Kızın bacaklarının arasına inip tekrar içine girdi; karnını kızın poposuna bastırıyordu. Derin bir şekilde kızın içine gömülüp kalçalarını çevirdi ve kendini Rebekah'ın vajinasına yerleştirdi. Onu her yöne doğru esnetiyor, hayallerıyla klitorisini ovalıyordu.

Rebekah soluk soluğa, "Oh, bu çok iyi," dedi. Eric'in ona ulaşmasını kolaylaştırmak için kalçalarını yataktan hafifçe kaldırdı. Sonra Eric darbeler yapmaya başladı. Rebekah başka bir orgazmla daha kasılana dek sert, sabit ritimlerini korudu.

Ardından kızı yan yatırarak ona bir kez daha sahip oldu. Her darbeye klitorisini uyarabileceği ve kızı heyecanla bağırtaçak pozisyonu bulana kadar bütün açıları denedi. Bir başka orgazm daha genç kızı çıldırttı. Rebekah, Eric'le yüz yüze gelmek için sırtüstü döndü ve adamı terden sırlıslıkla bir halde buldu.

Gözleri coşkuyla parlayan Eric, "Harikaydı be," dedi. Rebekah gülümsedi ve onun terli yüzünü avuçladı. "Tam bir aygırsın."

Eric, "Evet," diyerek ona kattırırken mutlu, küçük bir kahkaha attı. Kollarını genç kızın baldırlarının arkasına dolayıp, kızın dizlerini omuzlarına doğru bastırdı. İçine gömüldü, sert aleti ona mükemmel bir sürtünmeyle değiştiriyordu. Rebekah'ın bacakları yorulduğunda Eric onları bıraktı ve içine nazikçe girerken genç kızın kalçalarını okşadı. "Bu çok klas," diye fısıldayıp kızı yumuşakça öptü. "Sanırım bütün gece devam edebilirim."

Rebekah gülerek, "Sanırım bir canavar yarattım," dedi.

Eric onun çenesini emerken, "Şimdi boşalmayı denememi ister misin?" diye sordu.

Kapıdan gürültülü bir ses geldi. "Siz ikiniz acele eder misiniz? Burada açlıktan geberiyoruz!" Seslenen kişi Briar'dı. "Neredeyse bir saatten fazla oldu."

"Bir saatten fazla mı?"

"Sana bir sürü ders borçluymuşum gibi geliyor," diye fısıldadı kız.

Eric kahkaha attı. Hâlâ onun içinde gidip gelirken, "Şu anda seni o kadar çok seviyorum ki," diye mırıldandı. "Muhtemelen acele etmem lazım."

Eric onun içinden çıktı ve genç kızın kasığı yatağın kenarına gelene kadar onu aşağıya doğru çekti. Tekrar içine kaydı ve aletinın onun içine girip çıkışını izledi. "Lanet olsun, bu çok ateşli," diye fısıldadı Eric. Daha hızlı hareket etti. Daha hızlı. Hâlâ bedenlerinin bir araya gelip ayrılışını izliyordu. Heyecandan soluğu aksarken kızın doruğa ulaşmasına yardım etmek için klitorisini ovaladı. Kadınlığı rahatlamayla kasıldığında Rebekah çığlık attı, Eric ise daha derine darbe yapıp kendini bıraktı. Menisi kızın içine pompalanırken adamın

yüzü zevkle kasıldı. Rebekah önünde kıvranıyor, zevkten çıldırıyordu.

Eric'in soluğu düzene girdiğinde bir inlemeyle geri çekildi. Yatakta kızın yanına yığıldı ve Rebekah onun yanına sokuldu. "Bu fantastikti," dedi genç kız. "Hatta dün geceki oyuncaklılardan bile daha iyiydi."

"Gerçekten mi?"

"Kesinlikle."

Eric, "Ben de öyle düşündüm," dedi soluk soluğa. "Bu kez birlikte boşaldık."

"Harikaydın." Rebekah genç adamın göğüs kafesine öpücükler kondurdu. "Gerçekten de kalkıp çocuklara yemek yapmak zorunda mıyım? Sadece burada seninle birlikte uzanmak istiyorum."

"Ben derim ki; bırakalım açlıktan ölsünler."

"İkiniz hâlâ bitirmediniz mi?" Brian koridordan seslendi. "Tanrım!"

Rebekah güldü. "Gidip pişireceğim. Eğer yapmazsam bira-
zdan kapıyı kırarlar."

Eric kızın tepesine bir öpücük kondurdu. "Bir dakika içinde sana yardım etmeye geleceğim. Sadece nefesimi toplamam lazım."

"Benim de biraz yardım almam fena olmazdı. Bacaklarım birazcık titrek. Ağırlığımla çökebilirler."

Eric'in baş döndürücü sırtışı kızın kalbini mutlulukla kabarttı.

Rebekah kendini yataktan dışarı sürükleyip, etrafa fırlattığı kıyafetlerini aradı.

Bavulundan temiz iç çamaşırlarını aldı, üzerini giydi ve temizlenmek için banyoya yöneldi. Otobüsteki beş adam da onun banyoya gidişini izledi. Kızaran Rebekah, onların ağır bakışlarından sakınarak banyo kapısını kapattı.

Rebekah lavaboda temizlerken yatak odasının kapısı açıldı ve oturma kısmundaki adamlardan alkışlar ve tezahüratlar yükseldi. Televizyonda futbol maçı falan mı izliyorlardı?

Brian, "Bugünü göreceğ kadar yaşayacağımı hiç sanmıyordum," dedi.

Trey, "Eric sonunda bir kızı doğru düzgün becerdi," diye bağırdı. "Vay! Vay!"

Sed, "Ve bunu kendi başına yaptı," diye ekledi. Sesi gururu bir baba gibi geliyordu.

Rebekah onların birbirine beşlik çıktıklarını duyabiliyordu.

"Bana yirmi papet borçlusun, Sinclair," dedi Trey.

"Lanet olsun!"

Rebekah güldü. Eric'i bunun için mi alkışlıyorlardı? Ne mankafalar ama. Yine de Trey haklıydı. Eric kesinlikle kadınının doğru düzgün becermişti.

Bölüm 17

Amerika'da bulunan bütün banliyö alışveriş merkezlerindeki tüm Goth World mağazaları tıpa tıp aynı görünüyordu. Ürünlerin çoğu siyahtı ve birçoğunda da deriye gümüş çiviler ve sivri uçlar eklenmişti. Tavandan zemine kadar, en popüler rock ve metal grupların resimleriyle süslenmiş tişörtler ve kapüşonlular asılıydı. İnsan her tarafı kaplayan siyahlar içinde kendini birazcık kapana kısılmış gibi hissediyordu, fakat çoğu Günahkârlar hayranı buradan alışveriş yapıyordu. O yüzden Jerry bazen bu dükkânlarda tanışma toplantısı yapmak için günler ayarlardı. Eric oturmadan önce deri ceketini çıkardı ve katlanan sandalyesinin arkasına astı. Önündeki masada Günahkârlar'ın CD'leri, posterleri, tişörtler ve diğer hatırlanmaya değer şeylerden bir yığın vardı. Tıpkı Jerry'nin söylemekten hoşlandığı gibi; ticaret başarının anahtarıydı. Eric başarının anahtarının peş peşe harika albümler çıkarmak olduğuna inanıyordu fakat Jerry'le tartışacak değildi.

Trey onun yanındaki sandalyeye oturmuş, parmaklarını birbirine kenetlemişti ve bir şeyler imzalamakla geçecek uzun bir öğle vakti için gerinerek, kendince hazırlık yapıyordu. "Bunu yapmak neden bize kaldı şimdi?"

"Brian Kansas City'den vaktinde dönemedi. Uçağı kar yağışından dolayı iptal edildi."

Myrna vücut ısısının gebelik için uygun derecede olduğunu ilan ettiği anda Brian onu ziyaret etmek için bir geceliğine Kansas'a uçmuştu. Artık ısısının uygun derecede olması ne halt demekse.

"Evet, bu sana nasıl kaldığını açıklıyor, ama ben neden gelmek zorundaydım ki?"

"Çünkü sadece ben olsam hiç kimse gelmezdi."

Trey kahkaha attı. "Senin için ne utanç verici."

Mağaza müdürü katlanabilir masalarının önünde durdu. "Siz ikiniz hazır mısınız bakalım? Tüm gün boyunca alışveriş merkezini bir uçtan diğer uca dolanan bir sıra oluşturdular. Dün gece sıcaklık sıfırın altında olduğu halde kapının önüne dizilmeye başladılar."

Günahkârlar hayranları harika ve birazcık da çılgındılar. Eric omzunun üzerinden bir bakış attı ve güvenlik şefleri Mitch'in hayranlardan bazılarının biraz aşırı heyecanlanması olasılığına karşı etrafı izlediğini görünce rahatladı.

"Bırakın girsinler," dedi Trey. "Üstad Sinclair'ın burada olmadığını öğrenince bizi öldürmeyeceklerini umalım."

"Ya da Sed'in," diye ekledi Eric.

Trey, "Sed nasıl kaçabildi?" diye sordu.

"Biliyorsam ne olayım."

Erkeksi kükremeler tarafından bastırılan heyecanlı cırlamaların kulakları tırmalayan kakofonisi mekanı sardı. Onlara ulaşan hayranlardan ilki, CD'leri sarsacak bir hızla masaya çarptı.

Sıranın başındaki kızlar aynı anda çılgılık atmaya başladılar. "Aman Tanrım, aman Tanrım, aman Tanrım, aman Tanrım!" Ebeveynlerinin bütün parasını Goth World'de harcamış gibi görünüyordular.

Trey bedava olarak imzalayıp verdikleri küçük posterlere uzanırken, kızlardan daha sarışın olanına, "Adın ne hayatım?" diye sordu.

"Trey Mills az önce bana hayatım dedi!" Kız dönüp arkasına cırladı. "Adım H-H-Heather."

Daha az sarışın olan kız Eric'e dönerek, "Üstad Sinclair nerede?" diye sordu.

"Anı bir iş patlak verdi," dedi Eric.

Trey kişner gibi gülerken, "Evet, çükü," dedi.

Genç kızlar kocaman gözlerle birbirlerine bakmak için döndüler ve aynı anda çılgık attılar. "Aman Tanrım! Üstad Sinclair'ın penisini hayal etsene!"

Eric kakhahalara boğuldu. İki imzalı poster, iki imzalı CD, dört imzalı tişört, bir imzalı kapüşonlu bere, şarkı sözü kitabı, birkaç coşkulu kucaklaşma, azıcık muncıklayan eller ve telefonla çekilen fotoğrafların ardından Heather ve Lauren ailelerinin paralarını yeterince harcadıklarına karar vererek, Eric ve Trey'le tanışma şansını sıradaki kişiye bıraktılar.

Ergenliğin sonlarındaki genç bir çocuk, "Ben Tony," dedi. Çocuğun saçları şaşırtıcı bir şekilde Eric'inkiyle aynı tarzdaydı; sağ tarafından aşağıya doğru inen mavi tutam köprücük kemiğine dokunuyordu. Tony, Eric'in elini kavrayarak heyecanla aşağı yukarı salladı. "Sinclair'le tanışmak için sabırsızlanıyordum, ama ya Eric lanet olası Sticks'le tanışma şansını yakalamak? Muhteşem bir olay! Keşke imzalaman için davul derimi getirmiş olsaydım."

Eric, Tony için bir poster imzalarken ona, "Bateri mi çalışıyorsun?" diye sordu.

Çocuk önce başını sallayarak onayladı ama sonra kafasını hafife iki yana salladı. "Deniyorum ama pek iyi değilim."

"Çalışmaya devam et."

"İdolümsün. Yaşayan en iyi bateristsin. Lanet olsun, sana tapıyorum."

Eric kendini tutamayıp gülümsedi. Bu çocuktan gerçekten hoşlanmıştı. Eric yeleğinin cebine uzandı ve yedek bagetlerinden birini çıkardı. Her zaman birkaç tane taşırdı. Tony için imzalayıp ona uzattı. "Al bunu. Kendini pratik yapamayacak

gibi hissedersen, bağıtım sana gevşememen gerektiğini hatırlatacaktır."

Tony bağıtı sanki Tanrı tarafından kutsanmış ve akıllıca yapılmış gibi genişçe açtığı elleriyle tuttu. Şaşkınlık içinde, bir adımla gerilemeye başladı.

Eric arkasından seslendi, "Posterini unutma."

Sıradaki kız, Tony'nin posterini kaptı ve genç çocuğa döğ- den eğilerek Eric ve Trey'e geniş göğsünün nefes kesen çab- lını sundu. Sıfır kollu tişörtünün yakasından sıkı göğüsler- nin şişkinliklerini çıkardı ve konuştu, "Göğüslerimi imzala- yın. İmzalannızı kalıcı olarak dövme yaptıracağım."

Trey kızın güzel göğüslerinden birini avuçladı ve sağ göğsüne anlamlı bir şekilde yavaşça imza atarken başparma- ğını kızın göğüs ucunda gezdirdi. Eric kıza hiç dokunmadı. elinden geldiğince güzel bir imza attı. Çıplak göğüsler gö- mek ona Rebekah'ın hatırlattı. Onun şu anda ne yaptığını me- rak ediyordu.

Nihayet sıra azalmaya başladığında saatler geçmişti. Eric ve Trey ayrılmak için ayaklandılar.

"Tüm bu curcunadan sonra biraz kestirmem lazım," dedi Trey.

"Rebekah için bir şey almak istiyorum," dedi Eric. Uygun bir hediyeye için mağazalara göz atıyordu.

"Ne gibi?"

"Belki bir bilezik. Bilezik takıyor."

Trey güldü. "Boyunu aşan işlere kalkıştın dostum."

Eric uzak duvardaki ucuz deri mücevherleri taradı. Orada Rebekah'ya verebileceği hiçbir şey yoktu.

Trey, "Sadece ona sarıl ve güzel göründüğünü söyle," diye önerdi.

Eric'in omuzları çöktü. Kıza bir şey satın alma ihtiyacı ol-
dukça yogundu fakat arkasında hiçbir anlam barındırmayan
bir şey almak istemiyordu.

Mağazadan ayrıldılar. Mitch olası hayran karşılaşma-
na karşı gözünü açık tutuyordu. Bir mücevher dükkanının
yanından geçerken Eric'in dikkatini bir kolye çekti. Ansızın
durunca Trey onun sırtına yapıştı.

Trey, Eric'in bakışını takip ederek vitrine baktı. "Eric, bunu
akıldan bile geçirme."

"O şeyi almak zorundayım. Mükemmel görünüyor."

"Kelebekler mi?"

"Bana fırsat buldukça iç çamaşırının içinde tuttuğu şeyi
hatırlattı." Eric mağazaya dalıverdi.

Eric satış görevlisini bulamadan önce Trey onun kolunu
kavradı. "Eric, bu çok pahalı. Kızı rahatsız edeceksin. Sanki
sana bir şey borçluymuş gibi."

"Miktar önemli değil. Bana onu hatırlattı. Onu almanın gerek."

"Eric, bu kötü bir fikir. Kızın boynuna kırk bin dolarlık el-
maslar dizdiğinde ona kendini nasıl hissettireceğini bir düşün."

"Güzel?" Bu Eric'in istediği tek şeydi. Rebekah'ya, onun gü-
zel olduğunu düşündüğüne dair daimi bir hatırlatıcı vermek.

Trey, "Güzel olduğunu hissetmek için bir kolyeye ihtiyacı
yok." dedi.

Eric sakinleştirici bir soluk aldı. Belki de Trey haklıydı.

"Size yardımcı olabilir miyim?" diye sordu satış görevlisi.
Kız onlara sanki mağazayı soyamak üzereymiş gibi bakıyordu.

"Belki."

Rebekah video monitöründen başını kaldırdığında, Marcus'u
kollarını göğsünde bağlamış bir halde, miksieme konsoluna
dayanırken buldu.

"Kopur"ın programını benimle paylaşman sorun olur mu?" Marcus bunu sorarken Rebekah'ya bakmadı bile. Rebekah ona hayır demek istedi fakat reddetmenin Marcus'u değil, Günahkârları ve hayranlarını inciteceğini biliyordu.

"Flash belleğin var mı?"

Adam belleği ona uzattı ve Rebekah verileri yükleyip dosyayı kopyalamaya koyuldu.

Rebekah, "Playback için ritim ve bas gitarı açman daha iyi olacaktır," diye önerdi. "Eric nakaratı söylerken davul seslerinin arasında gitarları duyması gerekiyor. Başlama işaretini..."

Marcus homurdanarak, "Sakın bana işimi nasıl yapacağımı söylemeye kalkışma," dedi.

Rebekah flash belleği ona uzattığında, adam hiçbir şey söylemeden uzaklaştı. Genç kıza ne bir "Teşekkürler," ne de "Kıçımı ye," türünden bir şey demişti. Hiçbir şey. Rebekah, Marcus'un niçin kızgın olduğunu anlıyordu fakat bunun acısını ondan çıkarması adama yarar sağlamayacaktı. Tabii amacı puşt gibi görünmek değilse. Rebekah, adamın bunu anlamasını nasıl sağlayacağından emin değildi. Aralarındaki gerilim ekibi de etkiliyordu çünkü Marcus onları taraf seçmeleri için kışkırtıyordu. Rebekah rodilerle seyahat etmek yerine, grupla seyahat ettiği için Marcus onun arkasından kötü konuşacak çok zaman buluyordu.

Rebekah ses ekibine seslendi. "Ses kontrolü."

Onlar Günahkârlar'ın ekipmanlarının mükemmel sesler çıkarmalarını sağlarken, Rebekah açılış grubunun ses kontrollerini de asiste etti. Üç grup başarıyla çaldı. İlk grubun ekipmanları sahnenin ön tarafındaydı, ikinci grup onları hemen arkasından takip ediyordu; Kickstart'ın ekipmanı ise onların arkasından geliyordu. Günahkârlar'ın ekipmanları sahnenin en arkasında duruyordu. Sahneyi bu şekilde kurduklarında, her grup çaldıktan sonra ekipmanları toplanabilir ve böylece

bir sonraki grubun kurulumuna yer bırakılabilirdi. Bu şekilde, konserlerde gruplar arasındaki değişim sırasında geçen zamandan kazanıyorlardı fakat konserden önce çok fazla hazırlık yapmaları gerekiyordu.

Son ses kontrolünün bitimine yaklaşmışken birisi arkasından Rebekah'ya yaklaştı ve boğazının çevresine soğuk bir şey kaydırıldı. Rebekah korkup kenara sıçradı. Eric ona sırtırtıken, boynuna klipsi taktı. Rebekah'nın eli boynundaki soğuk, ince nesneye doğru uzandı. Bunun bir kolye olduğundan şüpheleniyordu. Kelebek şeklindeki bir dizi safire bakmak için boynunu gerdi. Her safir kelebek bir öncekinden daha geniş, yuvarlak, temiz taşlarla bezeliydi. Rebekah bunların gerçek elmas değil, kübik zirkonya olduklarını umdu.

Kalbi gümbürderken, "Bu da ne?" diye sordu.

"Senin için bir hediye," dedi Eric. "Mavi taşlar bana saçlarını hatırlattı, o yüzden almam gerekiyordu. Mücevherci bayan onların safir olduğunu söyledi. Ve kelekler... şey, keleklerin niçin seni anımsattığını sanırım tahmin edebilirsin. Hoşuna gitti mi?"

"Bu çok güzel bebeğim, ama bunu kabul edemem. Sana bir servete mal olmuş olmalı."

Rebekah kolyeyi çıkarmak için klipse uzandı fakat Eric'in yüzündeki yıkılmış ifadeyi görünce tereddüt etti. Pastel boyayla yaptığı çizimlerin, bir şeye benzemeyen berbat resimler olduğunu duyan küçük bir çocuk gibi görünüyordu. Eric ona bu şekilde bakarken, nasıl olur da bu düşünceli hediyesini reddedebilirdi?

"Yani, bayıldım demek istedim!" diye çığlık attı ve kendini onun kollarına atarak onu heyecanla öptü. Genç kız parmaklarını onun saçlarına doladı ve öpücüklerini derinleştirirken adama tutundu. Eric'in kolları onun çevresine dolanarak Rebekah'yı güven verici bir şekilde göğsüne doğru

çaktı. Rebekah'ın ayakları yerden neredeyse otuz santim yukarıdaydı.

En sonunda ayrıldıklarında Eric kahkaha attı. "Gerçekten hoşuna gitti mi?"

"Tabii ki. Bu çok güzel."

"Tıpkı senin gibi." Eric kızın dudaklarına küçük bir öpücük kondurup, onu ayaklarının üzerine bıraktı. Genç adam ellerini kot pantolonunun ceplerine daldırdı. Ardından kolyeyle uyumlu bir bileklik çıkardı ve bileğine takmak için genç kızın kolunu tuttu.

Rebekah, "Lütfen bana bunların sahte olduğunu söyle," diye fısıldadı. Rebekah'ın içinden bir ses, onun bu iki parça mücevhere genç kızın üniversite eğitimine harcadığından daha fazla para verdiğini söylüyordu.

"Sahte mi?" Şimdi gerçekten alınmış görünüyordu. "Tabii ki sana sahte mücevher almadım."

"Hayatım, bana hiçbir şey almak zorunda değilsin."

"Ama istedim."

"Niçin?"

Eric'in alını kırıttı. "Bilmiyorum. Vitrinde gördüğümde bana seni hatırlattı ve senin hoşuna gideceğini düşündüm. O yüzden satın aldım."

Rebekah, "Benim ilgimi satın almak zorunda değilsin," dedi.

"Sebebi o değil..." Eric'in alınıdaki kırıksıklık derinleşti.

"Sinirlenme, bebeğim. Gerçekten sevdim."

"Emin misin?"

Rebekah sırtıttı. "Bugüne kadar bana verilen en güzel hediyeye bu."

Eric rahatlamış bir soluk koyuverdi.

"Ama neyin daha fazla anlam ifade ettiğini biliyor musun?"

Eric, tepesinde beliren hayali ampulü işaret etti. "Bir yüzük?"

Rebekah güldü ve ona sarıldı. "Hayır, yüzük değil. Beni düşünmüş olman."

"Şey, o dediğini her zaman yapıyorum."

Rebekah ona bakmak için başını geriye doğru eğdi. "Ve bu yeterli. Mücevhere ihtiyacım yok, Eric. Sadece sen."

"Ah," Eric sırttı. "Ama bana zaten sahipsin."

"İler şeyi olan bir kıza bir şey satın almak zordur, değil mi?"

Eric'in sırtışı genişledi. "Seni seviyorum, kadın. İşin bitmek üzere mi?"

"Sanırım küçük bir ara verebilirim."

Miksleme konsoluna arkasını döndü ve flash belleğini çıkardı. Artık birilerinin önemli bir dosyayı silmesi riskine girmeyecekti. Son konserdeki çirkinliği kimin yaptığını asla bulamamıştı. Sonradan üzüleceğine, temkinli olmak daha iyiydi.

Eric yürürken tek kolunu onun omzuna doladı. Güçlü parmakları ve o mükemmel dokunuşuyla Rebekah'nın omzuna masaj yapıyordu. Genç kızın bedeni şimdiden içgüdüsel bir seviyede ona cevap veriyordu. Sinir uçları gelecek zevklerin beklentisiyle mırıldanıyordu.

Rebekah, "Nereye gidiyoruz?" diye sordu.

"Tropikal bir sahile uçup dalgaların üzerinde sevişmek için vaktimiz yoktur herhâlde, değil mi?"

"Hayır ama deniz kıızı kostümümüz var. Ve sen benim kayıp korsanım olabilir, şarkı söylerken olağanüstü sesimle baştan çıkabilirsin." Anlamlı bir şekilde ona göz kırptı.

"Olağanüstü bir sesin mi var?"

Eric, onu duşta şarkı söylerken duyduğundan, Rebekah yalan söyleyemeyeceğini fark etti. "Aslına bakarsan hayır, ama senin var."

"Hindistan cevizinden yapılmış sütyenle pek de iyi görüneceğimi sanmam." Eric ellerini göğsünde gezdirdi. "Göğüslerim epeyce küçük."

"Korsanlar Hindistan cevizinden sütyen takmazlar. Göz bantları, kancaları ve tahta bacakları vardır."

"Kancalar tahta bacaklar ve hiçbir derinlik algısının olmaması. Kulağa tehlikeli geliyor."

"Sen sadece ganimetine odaklan ve hareketleri bana bırak."

Eric kızın poposuna bakarak. "Sen böyle bana dayanarak hareket ederken senin ganimetine odaklanmayı tercih ederim." dedi.

Rebekah onun bayat esprisine karşılık inledi. Göz göre şahının zeminini hazırlamıştı.

"Ee, eğer bir kuyruğun olursa nasıl bacaklarının arasına gireceğim. küçük denizkızı?"

Rebekah yeni bilekliğini okşadı ve genç adamın sorusuna düşünürken ışıltı parlayan taşları izledi. "İyi noktaya parmağın bastın. Belki de denizkızları baştan çıkardıkları korsanlara sadece ağızlarıyla zevk veriyorlardı."

"Şanslı korsanlar."

Rebekah kollarını çattı. "Bekle bir dakika. Eğer kuyruğun olursa karşılığını bile veremeyeceksin."

"Tamam, denizkızını unut. Daha iyi bir fikrim var."

On dakika sonra Rebekah Fransız hizmetçi kostümünü giymiş ve oplak haldeki Eric'in bilekleri ipek fularlarla yatağına bağlanmıştı. Rebekah tüyden yapılmış toz fırçasını aldı ve genç adamın göğsünde hafifçe gezdirdi. Eric kahkaha attı ve onun gıdıklayışından kurtulmak için yatakta kenara doğru kaymaya çalıştı. Rebekah'ın onu bağlamak konusunda neden o kadar ısrarcı olduğunu merak etmişti, ama şimdi her şeyi anlıyordu.

"Monyó, çok kirlisiniz. Kıpırdamadan durun lütfen."

Rebekah onun kolunun alını tüylü toz fırçasıyla süpürdü ve Eric sırtıyla yatağın başına doğru tırmanmaya çalıştı. "Hayır havız dur" diye soludu. "Gıdıklanıyor."

"Bak bak ne kirli kaburgalar bunlar." Göğüs kafesini gıdıkladığında Eric tek ayağıyla onu itmeğe çalıştı fakat o kadar çok güliüyordu ki, genç kızın kaçamak hareketlerini takip edemiyordu bile.

"Kollarını incitme," dedi Rebekah. "Seni çözmemi istersin?"

Eric solukunu toplamaya çalışırken kafasını iki yana salladı.

"O zaman kıpırdamadan dur."

Eric dudaklarını ısırды ve yarı kapalı gözkapaklarının ardından onu izledi. Lanet olsun, bunu yaparken Eric çok seksi görünüyordu. Rebekah toz fırçasını genç adamın karnında gezdirirdi. Eric kıpırdamadan durup, kahkaha atmamaya çalıştı fakat sadece on saniyelğine başarılı oldu.

Kapı tıklatıldı. Rebekah kapıyı açtığında, dar kalçasının önüne bir havtu dolmuş olan Trey'i holde dikilirken buldu. İki saçları, yüzünden ve çıplak göğsünden aşağıya su damlıyordu. Birkaç gün önce Trey Mills'i çıplaklığın bu radde-sinde görseydi çenesini yerden toplaması gerekirdi. Artık her zamankinden daha az harika görüldüğü falan yoktu tabii, fakat Rebekah'nun şimdi tek bir saplantısı vardı ve o saplantı şu anda zaten yatağa bağlı bir halde onun merhametini bekliyordu.

Trey'in ihtiraslı yeşil gözleri, Rebekah'nun baldırına kadar uzanan siyah, dantelli jartiyerin ve file çoraplarının üzerinde gezerken, "Giyinmem senin için sorun olur mu?" diye sordu. "Tüm kıyafetlerim dolapta. Tabii istersen bu gece kon-sere çıplak çıkabilirim ama bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim."

"Bence hayran kızların bunun harika bir fikir olduğunu düşünür." Rebekah odaya doğru gerileyerek bir adım attı. "İçeri gel."

Trey yatak odasının içine daldı, Eric'e bir bakış attı ve sordu. "İki insan yatak odasında nasıl bu kadar eğlenebilir ki?" diye sordu Trey. "Banyodan kahkahalarını duyabiliyordum. Rebekah'ın küçük, seksi kostümünde pek eğlenceli bir şey göremiyorum, Eric. Demek istediğim... lanet olsun, kızın."

Rebekah, Eric'in karnını gıcıklayışını gösterdi.

Trey güldü. "Anladım. Ona işkence ediyorsun. Sanırım rüşveti işe yaradı."

"Rüşvet?"

"Almaması için ikna etmeye çalıştığım mücevher."

"Ben de almaması için ikna etmeye çalıştım," dedi Rebekah. Eric başını sallayarak onayladı. "Yaptı."

Rebekah toz fırçasını Eric'in sert aletinin başında gezdirdi. Eric dişlerinin arasından bir nefes çekti.

"Yani bu müstehcen küçük oyun, hediyenin karşılığı değil?" Trey dolabı açıp kıyafetlerden birazını dışarı çıkardı.

"Müstehcenliği mi cesaretlendirmek için bana hediye almasına gerek yok."

Trey kafasını iki yana salladı. "Ahh... Ne yazık ki seni ona kendi ellerimle verdim."

Rebekah, Eric'in hayalarını yumuşakça süpürdü.

"Teşekkürler!" Eric, kasları kasılırken ve eti titrerken soluk soluğa kaldı.

"Kime teşekkür ediyorsun?" diye sordu Trey. Saçlarını kurulumak için kalçalarının çevresindeki havlusunu çıkardı.

"İkinize de," dedi Eric.

Rebekah dikkatini Eric'e dönmeye zorlamadan önce, Trey'in mükemmel, çıplak kıkına içini açan bir bakış attı. En azından

Trey'in arkası dönmüştü. *Tanrım, acı bana.* Tamam, ona son bir kez baktıktan sonra kendi hayatına dönebilirdi. Aslında ona gözlerini dikerek bakmak istememişti, fakat Trey'in poposunun yanağındaki rengârenk dövme dikkatten kaçacak gibi değildi.

Rebekah dövmeyi daha yakından incelemek için eğilirken, "Bu lanet olası şey de ne?" diye sordu.

Trey omzunun üzerinden bir bakış attı ve gözlerini onun poposuna diken kızın bakışlarını takip etti. O mükemmel, sıkı yanağın üzerinde tenini süsleyen, gökkuşaklarıyla çevrelenmiş, koşuşturan bir tek boynuzlu at vardı. Tek boynuzlu atın sırtında oturan calico kedisini tanımlayabilecek tek kelime öbeği, *mide bulandıracak kadar şirin* olurdu herhâlde. "Hmm. Niçin erkek arkadaşına sormuyorsun?"

Rebekah bakışlarını canavarımsı dövmeden ayırıp, Eric'e baktı. "Senin bununla bir ilgin var mı?"

Eric güldü. "Tasarımını ben yaptım. Şey, Jace de biraz yardım etti. Harika değil mi?"

"Benim kullanacağım kelime bu olmazdı, hayır."

"İddia, iddiadır," dedi Eric. "Brian'da da bir tane var."

"Eric! Bu şey kalıcı."

"Yani?"

Trey, "Bu dövmeler partilerde gerçekten harika sohbetler açıyor," diye itiraf etti.

Rebekah'nın kafası hızla ona döndü. Trey başını öne doğru eğdi. Tek elini uzun saç tutamlarının arasından geçirirken en aşağılık halinde görünüyordu. Ve neredeyse çırılçıplaktı.

Rebekah, "P-partilerde mi?" diye bağırdı. "Trey! Dövme kıçında."

Trey güldü ve tek kaşını havaya kaldırdı. "Aynen öyle."

Ağzı açık kalan Rebekah ona baktı. Bu herif ne tarz partilere gidiyordu böyle? Ayrıca, Rebekah'nın bir davetiye alması

için ne yapması gerekiyordu? Trey başıyla Eric'in yönünü işaret etti. "Sarurım onun biraz daha işkenceye ihtiyacı var."

Rebekah dikkatini ve düşüncelerini Trey'in parti hallerinden—çıplak—uzaklaşmaya zorlarken tüm bedeni ürperdi ve ilgisini hâlâ yatağa bağlı olan şakacı erkek arkadaşına çevirdi. "Kathiyorum."

Gözleri kocaman olan Eric, "Im, Reb..." dedi.

Rebekah komodinin üzerinden bir şişe çikolata sosu aldı ve adamın yanında diz çökmek için yatağa tırmandı. Eric'in göğsünün ortasından göbük deliğine kadar çikolatadan bir sra döktü.

"Ah, mōsyō," dedi. "Üstünüzü berbat ettim."

Rebekah, adamın aletine toz fırçasıyla acımasızca işkence ederken, adamın bedenindeki çikolatayı yalayıp emmek için başını eğdi. Eric titreyip inledi. Rebekah, Eric'in karın kaslarının kıvrımlarını yalayarak ilerlerken Trey şişeyi kızın elinden aldı ve Eric'in yanına çikolata sosu damlattı.

"Mills, n'apıyosun?" diye sordu Eric.

Trey sinsi bir sırıtışla, "Bana ihtiyacı olan bir arkadaşaya yardım ediyorum," dedi ve Eric'in sol göğüs ucuna biraz sos damlattı.

Rebekah çikolata izini takip etti. Her noktaya emici öpücükler bırakıyor ve ardında hiç yapışkan sos bırakmadığından emin olmak için, üzerinden geçtiği noktayı ikinci kez yalıyordu. Adamın göğüs ucunda biraz fazla oyalandı. Dilini oradaki halkada kıvrırdı. Bu sırada Trey, Eric'in yan tarafından boğazına ve oradan dudaklarıyla göğsünün diğer yanına doğru sos damlatmaya devam ediyordu.

Eric, "Eğer gerçek bir arkadaşsan, onun birazını duyarlı bölgelere dökersin," dedi.

"Duyarlı mı?" Trey güldü ve yatağın ayakucuna doğru yürüdü. "Ah, doğru. Sözüm ona sana eziyet etmesi gerekiyordu."

Eric'in ayak bileğini kavradı ve bunun karşılığında karına bir tekme yedi.

Eric karşı çıkarak, "Ayaklar olmaz!" dedi.

Rebekah da ona katılarak, "Evet, ayaklar olmaz," dedi.

"Ayrıca, ben duyarlı dedim, gıdıklanan bölgeler demedim," dedi Eric.

Trey çikolata sosunu Eric'in penisinin dibine sıkı ve halalarını komple sınıslıklam etti. "Bundan sonra, senin için hiçbir şey yapmadığımı söyleyemeyeceksin, dostum," dedi Trey ve şişeyi komodinin üzerine bıraktı. "İyi eğlenceler. Nasıl da azdım. En iyisi gidip konserden önce kendime küçük bir kacamak bulayım." Kafasından siyah bir tişört geçirip kendini odadan dışarı attı ve kapıyı kapattı.

Rebekah, Eric'in boynundan dudaklarına doğru giden yolu öpüp yaladı. Onu yavaşça öpüyordu. Derince. Geri çekildiğinde adamın gözlerine baktı ve Eric oldukça garip bir yüz ifadesi takındı.

Rebekah güldü. "Bu ne içindi?"

"Çok tuhaf hissettim."

"Neden? Seni öptüğüm için mi?"

"Hayır. Hayalarından çikolata sosu damladığı için." Eric kalçalarını kıvrırken irkildi.

"Sarının hizmetçinin onu temizlemesi hoşuna gider."

"Zahmet olmazsa, lütfen."

Rebekah onu tekrar öptü. "Kolların yoruluyor mu?" diye sorarken, dudaklarını adamın çenesindeki seksi çıkıntıya doğru hareket ettirdi. Ardından çenesini öptü. "Bu akşam bir konserin var."

"Pek sayılmaz." Eric anında yukarı yükseldi. Rebekah adamın köprücük kemiğindeki çikolatayı bulup yaladı. "Bebeğim, lütfen."

"Göğsünüzün her yanı çikolatayla kaplı mösyö."

"Onu sonraya sakla."

"Ama mösyö..." Dili adamın yan tarafındaki çikolatayı almak için dışarı çıktı.

Eric soluk soluğa, "Sana bunu öyle bir ödedeceğim ki," dedi.

"Benim popoma da korkunç bir dövme mi yaptırtacaksın?"

Eric, "Evet," dedi. "Suratımın dövmesini."

Rebekah kahkaha attı. "Senin yüzün korkunç değil ama niçin popomda olmasını isteyesin ki?"

"Böylece etrafında olamadığım zamanlarda bile suratıma oturuyor olacaksın." Eric anlamlı bir ifadeyle dilini ona doğru kıvrıdı.

Rebekah gözlerini devirdi.

Eric'in şakacı sırtışı soldu ve rahatsızca kıvrandı. "Lütfen, Rebekah. Aşağıdaki şu yapışkan, damlayan hisse dayanmıyorum."

Rebekah, "Yaptığım işten memnun değil misiniz, mösyö?" dedi. Adamın karnını yalarken dehşete kapılmış gibi görünmeye çalışıyordu. "Sadece sizi memnun etmeyi arzuladığımı biliyorsunuz."

"Önceliklerinin üzerinde biraz çalışman hoşuma giderdi."

"İlk önce en çok sos olan yerleri temizlemek gibi mi?"

"Aynen öyle."

Rebekah yatağın ayakucuna gitti ve adamın bacaklarının arasına kaydı. Diliyle, çikolataya bulanmış hayalarının ortasındaki çizgiyi takip ederek, bir testisini emdi. Her seferinde bir santimini geri çıkararak çikolata izlerini yavaşça temizledi.

Eric inlemelerinin ve küfürlerinin arasında yalvarmaya başladı. "Reb. Reb. Boşalmam lazım. Lütfen."

Rebekah, "Burada çalışıyoruz herhâlde," dedi ve Eric'in hayalarından birisini ağzına kaydırды.

"Ahhh." Eric kafasını yatağın başına vurdu ve kalçalarını yataktan kaldırdı. "Reb. Reb."

Rebekah, onun etini ağzından çıkararak serbest bıraktı. Bu eziyet etme işinden hoşlanır gibiydi. "Şişt. Bir tane daha var."

Adamın diğer hayasındaki çikolatayı düzenli olarak emerken tırnaklarını adamın karnında ve kalçalarında gezdirdi. Eric onun hareketlerine göre kalçalarını çevirdi. Lanet olsun, Rebekah o salınan aletin üzerine tırmanmak, onu derinlerine gömmek ve Eric'le birlikte kalçalarını çevirmek istiyordu. Ama bu adamı deliye çevirmek çok daha eğlenceliydi. Rebekah kafasını kaldırdı ve aletin dibindeki sosu yaladı.

Eric soluk soluğa, "Şimdi temiz mi?" diye sordu.

"Emin değilim. Bir kez daha kontrol etsem iyi olur. Kursesiz bir iş yapmak isterim."

Rebekah dilini düz tutarak adamın hayalarını yaladı. Defalarca derisinin üzerinde gidip geldi. Hiçbir yerde çikolatadan iz kalmamıştı fakat adamı sıçratıp, titretip, ürpertmek o kadar hoşuna gidiyordu ki.

"Beni öldürüyorsun, bebeğim," diye inledi genç adam.

"Bence yaşarsın." Rebekah külotunu ihtiyatla sıyrdı ve bir kenara attı. Yeniden genç adamın bedeninde yukarı doğru çıktı, adamın karnının yan tarafında çikolatadan izler buldu. Onu yalayarak temizledi ve bacasını adamın üzerinden diğer tarafa attı, böylece bir birinci gibi genç adamın karnına oturmuştu. Eric'in parlayan gözlerine bakarken sınıksız kadınlığını adamın karnına sürttü. "O kadar ıslığım ki. Hissediyor musun?"

Eric fularları çekiştirerek yerinden sıçradı.

Rebekah kalçalarını kaldırıp geriye doğru hareket etti. Adamın penisini kavradı ve baş kısmını kadınlığına sürterek sıvılarıyla onu yıkadı. "Bana cevap vermedin. Beni ne kadar ıslattığını hissedebiliyor musun?" Eric dişlerini birbirine

kenetleyip gözlerini ona dikti, ifadesi huşu ve can çekişmesinin bir karışımıydı.

Rebekah adamın penisini, zonklayan kadınlığının içinde birkaç santim kaydırdı. "Sıcak mı?"

Eric kafasını yatağın başına vurup sızlandı. Rebekah boş-taki eliyle adamın kafasının arkasını ovaladı. "Dikkat et. Ca-nın acıdı mı?"

Eric boğuk bir hırıltıyla, "Çöz beni," dedi.

Rebekah onun isteğini duymazdan geldi ve adamı derin bir darbeyle içine gömerek aletine daldı. Sırtı yay gibi gerilen genç adam inledi. Vay canına, gerçekten tahrik olmuştu. Rebekah onun üzerinde yavaşça hareket ediyor, adamın heyecanla titremesini izliyordu. Yüce Tanrım, onu bu haldeyken nasıl da seviyordu. Genç kız onu daha ileriye itip itemeyeceğini merak etti. Adamın aleti bedeninden kayıp çıkana kadar kalçalarını kaldırdı. Eric dişlerinin arasından bir soluk çekti.

Eric, "Seni öyle sertçe becermek istiyorum ki," diye hırladı.

"Öyle mi diyorsun?"

Eric başını şiddetle sallayarak onayladı.

Rebekah elbisesinin korsesini aşağıya iterek göğüslerini ortaya çıkardı. "Önce birazcık bunlarla oynamak istemez misin?"

Rebekah göğüslerinin kıvrımlarını ovaladı. Onları kaldırdı, birbirine doğru itti ve sertleşene kadar göğüs uçlarını çimdikledi. Ardından adamın bedeninde yukarıya doğru kayıp bir göğüs ucunu onun ağzına bastırdı. Eric onu emdi. Sertçe. Zevk, genç kızın aşırı heyecanlı bedeninde gezindi. Rebekah, Eric'in saçlarına asılıp mırıldandı.

Eric bir kez daha rica etti. "Çöz beni."

Rebekah ihmal edilmiş göğüs ucunu onun dudaklarına sürttü ve fulara doğru uzandı. Eric o kadar çok çekmişti ki, düğüm feci derecede sıkışmıştı.

"Çözemiyorum."

"Dalga geçiyorsun!"

Rebekah kafasını iki yana salladı. "Seni özgür bırakmak için şunu kesecek bir şey bulayım."

Eric, "Beni bu halde bırakma Reb," diye yalvardı. "O zaman üzerime çık."

"Ama bana dokunmanı istiyorum. Acele edeceğim."

Rebekah göğüslerini kapatmak için elbisesinin korsesini yukarı çekti ve aceleyle kapıya doğru ilerlemeden önce eteğini aşağıya indirdi. Kapıyı açıp koridoru kontrol etti. Boş olduğuna emin olunca aceleyle ufak mutfaka ilerledi ve bir çekmeceyi açıp bıçak aradı.

Sert bir bedenın arkasına geçtiğini hissetti ve kulağında bir nefes sesi işitti. "Vay, vay, bakın burada kim varmış?" Kulağına fısıldayan kişi Jon'du.

Fularlar bileklerini kestiğinde Eric sıçradı. Bir dahaki sefere Rebekah onu bağlamak istediğinde, Jace'in bağlarını ödünç almaları konusunda ısrar edecekti. Derisi yüzülmüştü.

Rebekah'nın koridordan bağırdığını duydu. "Ellerini üzerinden çek!"

Eric, "Rebekah?" diyerek ona seslendi.

"Ah, siktir. Bebeğim. Külot giymiyorsun," dedi Jon.

"Bu sana son uyarım," dedi kız.

Eric fularları daha sertçe çekiştirdi. "Ona dokunmuyor olsan çok iyi edersin, Jon!"

"Bu konuda ne yapacaksın, Eric?"

Gürültülü bir *tak!* sesi geldi. Kalbi endişeyle çarpan Eric, "Rebekah?" diye seslendi.

Rebekah birkaç saniye sonra, elinde kocaman bir bıçakla yatak odasında belirdi. Eric'in kalbi tekledi. "Onu öldürdün mü?"

Rebekah kapıyı kapatıp gülümsedi. "Hiç kan görüyor musun?" diye sorarken, elini kaldırıp temiz bıçağı gösterdi. Yatağa yaklaşıp fularlardan birisini kesmeye başladı. "Jon yanlış kızla uğraştı. Ağabeyim bana kendimi nasıl savunacağımı öğretmişti."

Rebekah, onun tek elini kurtardığı anda Eric genç kızından kavradı ve onu kucağına çekti. Eric kıvranıyor, zorkılayın penisıyla onun kaygan sıcaklığını bulmaya çalışıyordu. Eric içten içe alev almanın eşiğindeydi. Ama bu Rebekah'nın hatasıydı. Tamamıyla onun hatasıydı. Onun içinde olmaya mecburdu. Mecbur.

Genç kız soluksuz kalarak, "Bir dakika bebeğim," dedi. "Diğer kolunu da gevşetmeme müsaade et."

Eric nihayet genç kızın içine kaymayı başardığında, Rebekah fulanı kesmeyi bitirememişti bile. Eric inleyerek, kızı kendisiyle birleştirmek için boştaki elini Rebekah'nun beline do-
ladı ve onu aşağıya doğru çekti. Ah, evet.

Rebekah'nın elindeki bıçak kayarak, yatak başlığının arkasına düştü. Tek kolu hâlâ başlığa bağlı olan Eric, yatakta kıza doğru kıpırdadı ve kızı sırtüstü çevirerek altına aldı. Kızın bacaklarının arasına darbeler yapıyor, o zevk verici sıcaklığına yapabildiği kadar sertçe gömülüyordu. Kıza, onu ne kadar heyecanlandığını göstermek istedi. Rebekah onun sırtına asılıp, adamın darbelerini karşıladı. Heyecanlı haykırılarıyla genç adamın dikkatsiz sahiplenişini cesaretlendiriyordu. Eric kızın içine darbeler yaparken, bağlı kolunu çekistirmeye devam etti. Kıza iki koluyla birden sarılıp onu güvence altına alma ihtiyacı genç adamı boğuyordu. Eric, kumaş yırtılana kadar fulanı tekrar tekrar çekistirdi ve en sonunda kolunu kurtarmayı başardı. Rebekah'yı kollarına alıp yanına çekti. Bu kadına olan hisleri o kadar güçlüydü ki, onları nasıl göstereceğinden emin değildi. Kızın boynunda öpücükten izler

bıraktı, kolyesini dudakları ve genç kızın ısınmış teni arasında yakaladı. Rebekah ona dayanarak, rahatlamayla çığlık atarken Eric darbelerinin sıklığını yavaşlattı ve kıza duyularını geri kazanması için zaman tanıdı. Ardından dudaklarını kızın alınuna sürttü. "Seni seviyorum," diye fısıldadı.

Rebekah ona duygularının karşılığını veremeden, yatak odasının kapısı açıldı. Eric omzunun üzerinden baktığında Jon'u orada dikilmiş, köpürürken buldu.

Rebekah altında titredti. "Ah, bebeğim," diye inledi, "beni devasa aletlerle doldur. Becer beni Eric! Beni boşalt."

Eric'in tek kaşı sorar gibi havaya kalkarken, genç kıza baktı. Jon'un onları izlediğinin farkında olup olmadığını merak ediyordu. Kızın kulağına eğilip fısıldadı, "Jon."

Rebekah fısıldayarak, "Görmesini istiyorum," diye cevap verdi.

"Niçin?"

"Kendimi seksi hissettiriyor."

Eric onun kendisini seksi hissetmesini istiyordu. Rebekah'nun buna ihtiyacı olduğunu biliyordu. Yine de onun nasıl olup da kendisini seksi *hissetmediğini* aklı almıyordu. Bu kıza ilgili her şey seksiydi.

Rebekah, "Ona göğüslerimi göster," diye fısıldadı.

Eric kızın göğüslerini serbest bırakmak için Fransız hizmetçi kostümünün korsesini aşağıya çekti. Her darbeyle birlikte onların zıpladığını izlemek, uzun bir süre için genç adamın konsantrasyonunu yok etti. Göğüslerinin daha çok zıplaması için genç kızın içine daha sert bir şekilde daldı. Kızın üzerine eğilerek, mükemmel göğüslerinden birinin sert ucunu yaladı. Rebekah onun saçlarına asılırken heyecanını öylesine coşkuyla seslendirdi ki, Eric onun patlamasından korktu.

"Oh, Eric. Eric!" Eric, eğer Rebekah onun adını bu şekilde söylemeye devam ederse *kendisinin* patlayacağını biliyordu.

Eric, "Seksi değil mi, Jon?" diye mırıldandı. "Seksi, güzel Rebekah..."

"Ona seksi olduğunu düşündüğümü göstermeye çalıştığında, beni üzerinden atıp yere yapıştırdı," dedi Jon. "Bu Günahkârlar hatunlarının kıcımlı tekmeleme olayları da ne böyle?"

"Bak, ama elleme," dedi genç kız.

Jon homurdandı. "Bu daha çok Eric'in olayı."

"Rebekah'yla birlikteyken değil," dedi Eric. Kızın ıslak göğüs ucuna soğuk bir nefes üfledi. "Bu kadına doyamıyorum."

Rebekah başparmağını Eric'in çenesinin altına koydu ve onu öpebilmek için başını ileriye doğru eğdi. "İstedğin zaman gidebilirsin, Jon," dedi Rebekah. Göz ucuyla ona bakıyordu.

Eric, Jon'un kapıyı arkasından kapattığını duydu. "Onun izlemesini istediğini sanıyordum."

Rebekah gülmüsedti. "Sen benim için yeterlisin. Bana kendimi her zaman dünya üzerindeki en seksi kadınmışım gibi hissettiriyorsun."

"Şey, öylesin. Sana bunu hissettirmek için çabalamak zorunda falan değilim."

Bölüm 18

Eric baterisinin arkasında durmuş bagetlerini çevirirken, sahneye çıkma sinyalinin bekliyordu. Rebekah'nın yumuşak, ancak o kadar da güven dolu sesinin verdiği talimatları kulaklığında duymak onu gülümsetti. Bu kadın gerçek olamayacak kadar iyiydi. Sanki özellikle Eric için yaratılmış gibiydi. Her şey neredeyse fazla mükemmeldi. Eric gökten bir meteorun düşmesini ve kendisini tozdan zerreciklere dönüştürmesini bekleyip duruyordu. Hayatı birbiri ardına tren kazalarından oluşuyor gibiydi. Bu kadar mükemmel bir şey kötülemek zorundaydı. Ve bu gerçekleştiğinde, Eric bunun kendisini mahvedeceğini biliyordu.

"Eric. Eric? Eric?" Adı kafasında yankılanıp durdu. Rebekah onun dikkatini çekebilmek için kulaklığından bağırıp duruyordu.

Eric sahne ışıklarının yandığını, grubun sahneye çıktığını ve güya "Kopar" şarkısının girişini çalması gerektiğini fark etti, ama henüz yerine oturmamıştı bile! *Siktir!* İşini yapması gerektiği yerde hayal kuruyordu. Eric tahtına—namı diğer küçük taburesine—oturmak için aceleyle koştu ve trampetin ilk ritmini vurdu.

Bir spot ışığı küçük boyutlardaki beyaz piyanonun yüzeyini aydınlattı. Jace çalarken piyanonun yüzeyinden çeşitli—maviden kırmızıya, sandan yeşile dönen—renkler yansıyor. Grubun geri kalanı şarkuya giriş yaptı ve Sed karmakarışık kalabalığın gürültüsünü bastırarak ilk notayı kükkredi. Eric kendi bölgesine girdi. Müziğin ve ritmin, onu sestten başka

hiçbir şeyin var olmadığı bir yere götürmesine izin verdi. Kolları sallıyor, bacakları davulu tekmiyordu. Varını yığını ritmin içine koyuyordu. Vakti gelinceye kadar şarkının nakaratını söylemesi gerektiğini neredeyse unutmuştu. Sed, inanılmayacak kadar yüksek ve uzun bir tonda, "Koparı!" diye kükrerken, Eric kendi yumuşak melodisiyle giriş yaptı. Kolları ve bacakları hiç düşünmeden ritimle birlikte hareket ederken nefeslerine odaklandı. Bu şarkıya bayılıyordu fakat aynı anda hem canlı şarkı söyleyip, hem de bateri çalmak fectydi. Cığerlerine çektiği hava yeterli gelmiyordu. İlk nakarat sona erdiğinde soluk soluğa kalmıştı ve nefesini tekrar düzene sokmaya çalışıyordu. Eric sesinin telefon sapıkları gibi çıkmadığını umdu. Rebekah'nın o şarkı söylemiyorken mikrofonunun sesini azaltmasından memnundu. Rebekah'nın bunu asıl yapma sebebi, davul seslerinin birbirine karışmamasıydı fakat bu sayede, soluk soluğa kalan Eric'in nefes seslerinin gü-rültüsünü de bastırması oluyordu.

Eric'in kulağında çalan playback'teki davul sesleri aniden kesildi. Eric parçayla uyum sağlamaya çalışırken bir ritmi kapırdı. Sed şarkıya bir sürü gereksiz ritimden sonra giriş yapabildi. Bu sırada üç gitarist, Eric'in şarkının kontrolünü geri kazanma çabalarına uyum sağlamak için çırpınıyordu.

"Marcus." Eric, Rebekah'nın panik dolu sesini kulağında duydu. "Marcus, playback kesildi. Marcus!"

Haklıydı. Sorun buydu. Gerçekten çaldıkları şeyi duymak yerine, stadyumdaki yankılarını duyuyorlardı.

"Lanet olası şarkıyı programlayan sensin," dedi Marcus. "Bu senin bokun, benim değil."

Sed şarkı söylemeyi kesti ve mikrofonunu indirdi, kafasını çevirerek Marcus'un kollarını göğsünde kavuşturup durduğu sahnenin kenarına baktı. Grup Sed'in işaretini takip etti ve uyuşmaz notalardan oluşan sesler çıkararak durdu. Eric

Akıpnamadan durdu, terliyor ve hızlı hızlı soluyordu. Ne bök olduğunu anlamaya çalışıyordu. Daha önce böyle bir sorunu hiç yaşamamışlardı. İşi berbat eden kişi gerçekten Rebekah mıydı? Eric'in ilk içgüdüğü onu savunmak üzere olaya karışmak oldu, fakat dürüst olmak gerekirse bunun kimin hatası olduğunu bilmiyordu.

"Bu saçmalık, Marcus," dedi Rebekah. "Monitör mühendisi olan sensin. Grubun playback'ini kontrol etmesi gereken sensin. Benim programımla hiçbir ilgisi yok. Ben kalabalığın ne duyduğunu kontrol ediyorum, grubun ne duyduğunu değil. Sen benim programımı kullanmadın bile."

Sed kalabalığa, "Bağışlayın bizi millet," dedi. "Teknik anza. Çözümleyene kadar bize katlanın." Yarım saniye sonra sesi onların olduğu yerde yankılandı.

"Ya da bizimle birlikte *soyunabilirsiniz*," dedi Trey, onun da sesi garip bir biçimde eko yapıyordu. Trey tişörtünün kenarını kaldırıp, sahneye yakın bir grup hayran kıza karnını gösterdi.

Kulaklığındaki ekodan anladığı kadarıyla Eric, bunun monitör mühendisinin hatası olduğunu kesin olarak söyleyebildi. Rebekah'nın grubun hoparlörleriyle hiçbir alakası yoktu. O Marcus'un işiydi. Gerçekten de bunu fark edemeyecek kadar aptal olduklarını mı düşünüyordu?

"O zaman Sed ve Trey konuştuğunda kulaklığında oluşan ekoyu açıkla," dedi Rebekah. Sesi öfkeden nefes nefeseydi. "Bunun suçunu nasıl benim programıma atabiliyorsun, Marcus? Onlar bu işin nasıl yürüdüğünü bilmiyor olabilir ama ben biliyorum. Beni kovsunlar diye *kasti* olarak yaptığın hatayı benimmiş gibi göstermeye çalışıyorsun."

Marcus, "Saçmalıyorsun, küçük kız," diye hırladı. "Tam bir paranoyaksın."

"Bu bizimle ilgili değil, seni pislik. Bu grupla, müzikle ve eğlenmek için para ödemiş on bin kişiyle ilgili," diyerek

devamı etti Rebekah. "Sadece kendini önemseyen kafanı kucandan çıkar ve lanet olası işini yap. Eğer benimle bir sorunun varsa konserden sonra hallederiz."

Eric kendi kendine konuşarak, "Lanet olsun bebeğim," dedi. "Otoriteni kullanmana bayıyorum. Beni taş gibi sertleştiriyorsun."

Kalabalık gürültülü kahkahalara boğuldu. Sed ona doğru dönüp tek kaşını havaya kaldırdı. Eric'in yüzü düştü.

"Siktir, canlı mikrofonum olduğunu unuttum," dedi Eric.

Kalabalık tekrar güldü.

"Sorunu buldum." Marcus çocukların kulaklığına bağlı olan mikrofondan konuştu. En azından kalabalık onu ve Rebekah'nın ateşli küçük tiradını duyamamıştı. "En baştan mı başlamak istersiniz?" Marcus bunu gözle görülür bir mahcubiyetle sormuştu.

Sed kalabalığa, "Sorunu çözdüler," dedi.

Jace bas gitarını çıkarmak için kıvrandı ve piyanoya geri döndü. Jon bas gitarıyla sahneye döndüğünde parlıyordu. Bu akşam sahnede bir yerine, tam iki kez çalacaktı.

Rebekah çocukların kulaklıklarına konuştu. "Siz ne zaman hazır olursunuz. *Kopar*, en baştan."

Konserin geri kalanı aksamadan devam etti. Sonrasında Eric bir şişe suyu kapı ve Rebekah'yı aramaya çıkmadan önce kalabalığın stadyumu boşaltmasını bekledi. Büyük ihtimalle genç kız şovun başında olanlar yüzünden hâlâ kızgındı ve Eric onu rahatlatmak için güçlü bir istek duyuyordu. Ve sonrasında ona edepsiz bir polis kıyafeti giydirmek istiyordu. Böylece otoritesini Eric üzerinde konuşturabilirdi.

Eric en sonunda onu sahne arkasında, Marcus'un yanında buldu. Sed ikisini de köşeye sıkıştırmıştı ve fırça atma modundaydı. Eric, Sed'in gazabına birden fazla kez uğramıştı. Bu pek de eğlenceli bir şey değildi.

Rebekah kendini savunmak için konuşmaya çalıştığında Sed tek elini kaldırdı. "Bunun kimin hatası olduğu umurunda bile değil. Bir daha böyle bir şey yaşanmayacak. Anlıyor musunuz?"

Rebekah dudaklarını ısırarak, sakinliğini korumak için çırpıyordu.

Eric, Sed'e dönerek, "Ona bağırma," dedi.

Sed omzunun üzerinden baktı. "Ben bağırıyorum."

Eric tek kaşını havaya kaldırdı. "Bana bağırıyorsun gibi geldi."

"Turneye çıkmak, ses operatörlerimin arasında düşmanlık olmadan da yeterince zor zaten."

"Bir daha olmayacak," dedi Marcus. "Sorunu buldum ve çözdüm."

Sed devam etti, "Bir daha, bir konser sırasında tartışma içine giderseniz ikiniz de kovulursunuz. Kapiş?"

Rebekah asık suratla onayladı.

Marcus ellerini havaya kaldırdı; tavana doğru açılmış avuçları göğüs hizasındaydı. "Sed, ben dört yıldır bu ekiple birlikteyim. Yapamazsın..."

"Marcus, babam olsan bile umursamam. Bilerek veya bilmeyerek, başka bir Günahkârlar konserini daha berbat edersen buradan gidersin. O kadar. Tek kelime daha söyleyemeden. Buradan gidersin."

"Bu saçmalık." Marcus arkasını dönerek oradan fırtına gibi uzaklaşmadan önce Rebekah'ya öfkeyle baktı.

"Bu yaptığın, bombayı etkisiz hale getirmekten epey uzaktı, Sed," dedi Eric.

"Daha iyi bir fikrin var mı?"

"Evet, hiçbir ilgisi olmadığını bildiğin halde Rebekah'ı bu işin içine sürüklemeye." Eric tek kolunu kızın sırtına dolayıp onu yakınına çekti.

"O zaman Marcus onu dışladığını düşünecek ve Rebekah'ya daha çok kızacaktı." Eric, Rebekah'ya bir göz attı ve genç kız Sed'e kahılarak başını salladı.

Rebekah, "Sed haklı," dedi.

Eric gültüyle iç çekerken kafasını iki yana salladı. "Sed her zaman haklıdır."

Sed bir köpek balığı gibi sırıttı. "Pekâfâ, o konuda hepimiz hemfikiriz."

Rebekah, "Ekipmanı toplamam lazım," dedi ve Eric'in terli kollarından kurtuldu.

"Daha sonra benim için polis gibi giyinecek misin?"

Rebekah, Sed'e bir bakış atıp kızardı, ardından gözlerini Eric'e çevirip, "Sessiz kalma hakkına sahipsin," dedi.

Eric güldü. "Sanırım o hakkımı es geçmek istiyorum."

"Yakında avukat olacak harika birisini tanıyorum," dedi Sed. Nişanlısı Jessica'nın hukuk fakültesindeki son yılıydı.

Eric cevabı yapıştırdı, "Eğer Jessica bizim senaryomuza katılmak isterse itiraz etmem." Bu sözleri ona, Sed'den bir şamar kazandırdı.

Rebekah bir öptükü için başını geriye doğru eğdi ve Eric onu hevesle öptü. Rebekah işinin başına dönmenden önce Eric'in poposuna hafifçe vurdu. Eric, gözden kayboluncaya kadar kız izledi ve döndüğünde Sed'i sıtırırken buldu.

Eric, "Ne?" diye sordu.

"Hiç. Sadece senin için mutluyum." Sed genç adamın koluna vurdu ve onu tur otobüsüne doğru yönlendirdi.

Eric de kendisi için mutluydu. Yine de, içini durmadan kemiren bir şey vardı. Geçmişte yaptığı şeyleri Sed'e söylemek

için cesaretini topladı. Sed'in bir süreliğine kendisine kızgın olacağı kesindi. Hatta belki de ona vururdu ama neredeyse üç yıldır zihninde dolaşan kara bulutlardan kurtulmak buna değirdi.

"Sed?"

"Evet?"

"Sed, sana Jon ve benimle ilgili söylemem gereken bir şey var."

Sed'in kafası hızla ona döndü, gözleri tabak altıkları kadar büyülmüştü. "Sen ve Jon mu? Dalga geçme lan!"

Sed'in niçin bu kadar şoka girdiğini anlaması Eric'in birkaç saniyesini aldı. "İyyy. Hayır, o değil be. O da nereden çıktı?"

Sed büzdüğü dudaklarından uzun bir soluk koyuverdi. "Özür dilerim. Artık her gece üç ya da dört kızı yatağa attığım için Trey'in aktivitelerinin daha çok farkındayım. O herif önüne geleni düzüyor."

Eric kahkaha attı. "Daha yeni mi fark ediyorsun? Aslına bakarsan nefis bir zevki ve iki takımdan da bol bol seçeneği var."

Stadyumun çıkışına yönelen koridorda durdular. "Artık aklım kötü yoldan çıktığına göre... Bana ne söylemeye çalışıyorsun?" diye sordu Sed.

"Hani bizim eski otobüs, Phoenix çıkışında bozulmuştu da, acil durumlar için kilitli kutuda tuttuğumuz para esrarengiz bir şekilde kaybolmuştu, hatırlıyor musun?"

"O lanet olası günü nasıl unutabilirim ki? Jon sahip olduğumuz bütün parayı uyuşturucu almak için harcamıştı. O para son zırnığımızdı. Jon'u kovmaktan başka çaremiz kalmamıştı."

Eric irkildi. "Pekâlâ..." Eric itirafını tekrar değerlendirmeye başlıyordu. Belki de suçu Jon'un üstlenmesine izin vermek en iyisiydi.

"Pekâlâ, ne?" dedi Sed.

"Tuscon yakınlarındaki benzin istasyonunda bir bayan vardı. Bana benzinlerinin bittiğini ve iki küçük çocuğu için yemek bile alamadığını söyledi. O gün hava neredeyse yüz derece olduğu için çocuklar karavanda terlemiş ve sıcaktan pişmiş halde oturuyorlardı. Susadıkları ve acıktıkları için ağlıyorlardı. Yani..." Eric iç çekti. "Üzerimde pek fazla nakit yoktu. O yüzden ben de kadına, kilitli kutumuzdaki paradan verdim."

"Yani hepsini?"

"Evet. Paraya bizden daha çok ihtiyacı varmış gibi geldi. Neredeyse eve varmıştık. Çıkacağımız harika konserlerimiz vardı. Hiç zaman kaybetmeden parayı tekrar kazanacağımızı biliyordum. Ve sonra otobüs bozulduğunda kurusuz kaldık. Sana söyleyecektim ama Jon hâlihazırda ona öfkeli olduğunu, biraz daha fazlasının acıtmayacağını söyledi. Bildiğim bir sonraki şey Jon'un gruptan atıldığı ve bizim tur otobüsümüz olmadan ortada kalakaldığımızdı. Bir dizi konseri iptal etmemiz gerekti. Ekipten bazılarını işinden ettik. O noktadan sonrası çığ gibiydi."

"Jessica da beni terk etti."

Eric irkildi. "Evet."

"En azından beni terk etme sebebinin o olduğunu düşünmüştüm. Tabii sonradan kibirli bir göt olduğum için beni terk ettiği ortaya çıktı ama o zamanlar tüm paramızı harcadığı ve bu yüzden onun hukuk fakültesi ücretini ödeyemediğim için Jon'u suçladım."

"Gerçekten üzgünüm. Eğer bilseydim o bayana beş yüz doların hepsini vermezdim. Sadece onun adına kendimi kötü hissettim. Çocukları da o kadar tatlıydı ki." Eric tek gözünü açıp Sed'e bir bakış attı. "Çocukların aç ve susuz olduğundan bahsetmiş miydin?"

"Yabancınn birine tam beş yüz dolar mı verdin?"

"Evet biliyorum. Benzin ve yemeği çok daha azına halledebilirdi. Muhtemelen ona sadece yüz dolar falan vermeliydim. Ben sadece..."

"Yüce gönüllü bir enayisin. Evet, onun farkındayım." Sed tek elini yüzünde dolaştırarak sildi. "O kutuda beş yüz dolar yoktu, Eric. Sekiz bin dolar vardı."

Eric parmağını kulağına sokup kıvırdı. "Seni doğru duyduğumu sanmıyorum. Orada sadece beş yüz dolar olduğunu biliyorum. Aldım. Tüm kutuyu boşalttım."

"Çünkü tam bir mankafasın." Sed onun kolunu tokatladı. Acıacak kadar sert değildi. Daha fazla sinirlenmesi gerekmiyormuydu? Belki de üstünden çok zaman geçtiği ve her şey yoluna girdiği içindi. Sonunda.

"Jon'un senin için gruptan atılmayı niçin bu kadar kolayca kabullendiğini hiç merak ettin mi?"

"En iyi arkadaşımды."

Sed kafasını iki yana salladı. "Yedi bin beş yüz doları uyuşturucu alışkanlığı için harcadığını senin bilmeni istemedi. Rehabilitasyondan yeni çıkmıştı, hatırladın mı?"

Eric başını sallayarak onayladı.

"Onu oraya neyin soktuğunu hatırlıyor musun?"

"Grubun ATM kartlarını aldı ve hafta sonu âlemlerinden birini ödemek için hesaplarımızı boşalttı."

"Ve bütün ekibin maaş çekini."

"Evet, tam bir karmaşaydı."

"Ben de o olaydan sonra herkesin maaşını nakit olarak vermek zorunda kalmıştım."

Eric, Sed'e bir bakış attı. Bu yeni bilgiyle, geçmişte olanları birleştirmeye çalışıyordu. "Tüm maaş paralarını mı aldı?"

"Günaydın, Eric. Uyanmana memnun oldum."

"Yani buna zamandır bana kendimi bok gibi hissetmek kendi yedği haldeyi gırtlıyordu ve..."

"Seni parmağında oynatıyordu."

"Paşa bak sen."

"Yıllardır onun nasıl biri olduğunu görmemi seçti miydi yaşıyordum. Konu değeri verdiği insanlara gelince o kadar çok oluyorsun ki Her zamanki gibi sustuğum edilen bir iç pek kadar sadılsın."

Bu doğrudu. Eric buna karşı çıkamazdı. Bir köpek ile insanın ilişkisi takdir erğinden değildi elbette ama daha ki nişini şıngır de olmuştı. "O halde niçin Jac'in yerini düşünmesine izin verdin? Niçin şimdi bizimle birlikte ruhsal"

"Çünkü sen öyle olmanı istedin."

"Ne zamandan beri birileri benim sözümü dinliyor?"

Sed güldü. "Her zaman. Eric. Günahkârlar senin nerede olundu? Bugün bulunduğumuz yerde olmadık o kesin."

Eric gülelerini ona dikip baktı. Ne demek istemişti? Diğer şoklar çoğu zaman onun acıyıplıklarına karşı hoşgörüli davranırdı ama Eric sorgusuz sualsiz grubun en üstünü olan üyesiydi.

"Sen bizim müziğimizin ardındaki yaratıcı dehasın Eric. Bizi harika yapan şey. Karanın çevresinde süzülen o köşke çevir. Her zaman öyle oldu. Her zaman da öyle olacak."

"O zaman niçin bana sürekli patronluk taslıyorsun? Sorumluluğu üstleniyorsun? Grubun lideri gibi davranıyorsun? Başımızın bütün itibarını alıyorsun?"

"Tüm bu sorumluluktan hoşlandığımı mı sanıyorsun?" Sed durdu ve sersemce sırttı, iki gamzesi de ortaya çıkmıştı. "Tamam, hoşlanıyorum. Ama sen olsan nefret ederdin. Senin kalbin çok büyük, Eric. İnsanlar senden yararlanırdı. Bir sürü lojistik saçmalıklarla uğraşman gerekirdi ve bu senin yaratıcı enerjini baskılardı."

Eric homurdandı. "Niçin her lanet olası konuda haklısın?"
 Simon ne kadar sinir bozucu olduğunun farkında mısın?"

"Yok" Sed tek kolunu Eric'in omuzlarına doladı ve onunla
 birlikte odabüslere doğru yürüdü. "Artık büyük sırtını üzerin-
 den atığın için kendini daha iyi hissediyor musun?"

"Soyulur." Eric pişmanlıkla iç çekti. "Ee, Jon'la ilgili ne ya-
 pıyorsun?"

"Onu sana bırakacağımı."

Ah tabii, liderliğe geçmesini gerçekten istediği tek za-
 manla Sed, kontrolleri ona veriyordu. Sed le birlikte sahne
 arkasındaki kapıyı açık soyunma odalarından birinin önün-
 den geçerken Eric, Jon'un bir şeyi elinin kenarından bur-
 nuna çektiğini gördü. Jon tek burun deliğini kapalı tutarken
 gözlüklerini kırıyordu ve ardından göçüci nodilerinden bi-
 rane gizlice bir şey verdi. Hem de çok göçüci nodilerinden bi-
 rane. Sed öğrenerek kafasını iki yana salladı ve aletlerin top-
 lanmasına yardım etmesi gereken adamı sahne bölümüne
 doğru takip etti. Eric onu kendi koymak zorunda kalmadı-
 ğına memnundu. Kabul etmekten nefret ediyordu fakat Sed
 onun olabileceğinden çok daha iyi bir grup lideriydi.

Jon, Eric'i eşikte dururken gördü. Yüzünde parlak bir gü-
 lümsemeyle ona doğru yürüdü. "Sed'e nasıl eşek şakası yap-
 acağımızı buldum," dedi Jon. "Doldurulmuş bir fareye ip bağ-
 layıp buzdolabının içine saklayabiliriz. Sed bira almak için
 açığında da fare uçup onu korkudan altına işetecek. Ne dü-
 şünüyorsun? İşe yarayacak. Yarayacağını biliyorum. Sadece
 buzdolabını açanın o olduğundan emin olmamız gerekecek."

Eric, Jon'la yüzleşmeden önce, düşüncelerini biraz olsun
 toparlamak istiyordu. Ama eğer bunu yaparsa Jon için üzül-
 meye başlayıp, yine mazeretler uyduracağını biliyordu. Böylece
 ona bir fırsat daha vermiş olurdu. "Kutu olayını biliyorum."

Jon gergince, "Ben hiçbir şey almadım," dedi. "Yeni şifre kombinasyonunu bilmiyorum bile."

Eric kafasını iki yana salladı. "Ama denedin, değil mi?"
"Kartla."

Bu adamla uğraşmak Eric'i yoruyordu. Jon'un dâhil olmadığı bir hayatın, onun için çok daha kolay olacağını biliyordu. "Şimdiki kutudan bahsetmiyorum. Eskisinden bahsediyorum. Güya benim boşaltmış olduğum ve senin de beni kurtarmak için gruptan atılmayı göze aldığını iddia ettiğin kutu. Yıllardır başıma kaktığın olaydan bahsediyorum. Jetonun düştü mü?"

"Senin için atıldım."

"Sed, o kutuda beş yüz dolar değil, sekiz bin dolar olduğunu söyledi. Paranın geri kalanını ne için aldın? Uyuşturucu mu?"

"Ne dediğinle ilgili hiçbir fikrim yok," dedi Jon. "Kilitli kutudan hiç para almadım."

Eric tereddüt etti. "Almadın mı?"

"Hayır. İnsanları suçlamaya başlamadan önce söylediklerinin gerçek olduğundan emin olmalısın."

Jon ellerini ceplerinin derinliklerine soktu ve kafasını iki yana sallayıp fırtına gibi uzaklaştı.

Eric, Jon'un koridordan aşağıya gidişini izledi. Belki de Jon parayı almamıştı. Belki de Sed yanıliyordu.

Ya da belki Jon yalan söylüyordu.

Eric soluğunun ardından homurdandı. "Hayatımı sikeyim."

Bölüm 19

Yaklaşık iki hafta kadar sonra, Buffalo ve Detroit arasında bir yerde, hep birlikte akşam yemeğinin pişmesini beklerlerken Rebekah yemek masasında Trey'in yanına oturabilmek için araya sıkıştı. Kabinin iki kısmı da doluydu, yani oturmamak için seçebileceği pek yer yoktu. Jace masanın kenarında Brian'ın yanına oturmıştı, Sed'le Eric ise diğer yanda oturuyorlardı. Eric'in kucağına sıkışabilirdi fakat Eric de duvar tarafında kapana kısılmıştı ve Sed geniş omuzlarıyla kendine düşenden daha fazla alanı kaplıyordu.

Eric, Austin konserinden beri dalgındı. Rebekah bunun sebebini biliyordu. Eric ona Jon'la olan olayı anlatmıştı. Rebekah o herifle olan bütün bağlarını kesmesini öğütlemişti fakat Eric ikinci şanslara ve üçüncü şanslara, hatta yirmi yedinci şanslara düşkündü. O yüzden Jon hâlâ konserlerde çalışıyor, cipiyle tur otobüslerini takip ediyor ve Eric'ten mümkün olduğunca uzak duruyordu. Rebekah sabırla, Eric'in kafasını götünden çıkarmasını bekliyordu; Sed ise bu konuda tek kek-lime bile etmiyordu.

Trey şikâyet ederek, "Bu turne takvimi beni öldürüyor," dedi. İki eliyle birden yüzünü ovaladı. "Konser alanları siktiğimin her yerine dağılmış."

"İptal edilen konserlerin yeniden takvimlendirilmesi çok bokatn oldu," dedi Sed. "Ne yaparsan yap, doğru düzgün dizelemiyorsun. Kanada'daki konserleri ilkbahara erteleyebilmiş olmamız büyük şans."

"Kanada kışından sağ kurtulacak kadar sıcakkanlı değilim ben," dedi Trey.

Brian, "Senin kanın kutup buzullarını bile eritir," diyesek ona takıldı ve Trey'i şakacı bir ifadeyle itti. Trey, kahkahalarla boğulan Rebekah'nun üzerine sekti.

Rebekah'nun kahkahaları, Brian'ın telefonunun cebinde biplemesiyle azaldı.

Sed, "Myrna?" diye sordu. Brian'ın, son hamilelik testi-den gelecek sonucu beklediğini hepsi biliyordu. Brian karısının doğurduğu zamanlarda bir geceliğine de olsa onu ziyaret etmeyi başarmıştı ama buna rağmen her seferinde Myrna yine kocasını ağlayarak arayıp, aylık kanamasının başladığını söylemişti.

Brian ekranı okudu ve başını sallayarak onayladı. Birazcık hasta gibi görünüyordu. "Mesaj."

"Eee ne diyor?" diye sordu Eric.

Brian'ın yakışıklı yüzünden kara karışıklığıyla dolu bir beklenti geçti. "Eminim... Tarzan öldü diyor. Tarzan mı öldü?"

Trey ağızındaki kirazlı lolipopunun etrafından, "Arabesque bir tarzına falan mı çarptı?" diye sordu.

Rebekah güldü. "Eskiden hamileliği belirlemek için tarzanları kadınların idrarını emekle edenlermiş."

"İy' dedi Trey. "İğrenmiş be. Sen ciddi misin?"

Rebekah onun saçını karıştırdı ve onayladı. "Kesinlikle."

"Fakat tarzanın ölmesi ne anlama geliyor?" Brianın yüzünde endişeli ifade Rebekah'nun kalbini sızlatı.

"Kötü bir şey değil aslında. Hamile olduğu anlamına geliyor."

Brianın penesi aşağıya düştü. "Baba mı olacağım?"

Rebekah gülmüsedü ve onayladı. "Yani demek sana söylemeye çalıştığım şey bu."

"Baba olacağım!" Brian en yakınındakini—yani Jace'i—yakaladı ve ona kemik çatırdatan bir şekilde sarıldı. "Baba olacağım," dedi ona.

Jace soluğu kesilmiş bir halde, "Tebrikler," dedi.

Sed masanın karşısından uzandı ve Brian'ı ortaya alarak grubun yarısını kucaklama içine aldı. Geniş kol kasları Trey'in omzunun kenarından, Rebekah'nun kafasına dayanıyordu. "Bu harika bir haber, dostum," Sed'in derin bariton sesi göğsünde gümbürdedi. Rebekah onun kelimelerindeki duygu yoğunluğunu duyabiliyordu. Sed'in duyulanabileceğini hiç düşünmemişti.

"Myrna'yı görmem lazım," dedi Brian. Grup kucaklaşmasından çıkmaya çabalıyordu. "Onun yanında olmalıyım."

Sed, "Yarın bir konserimiz var," diyerek hatırlattı.

"Ama bu daha önemli."

Brian ayağa fırladı. Koridorda ayakta durup karısının numarasını tuşladı ve cevaplamasını beklerken belindeki kemer boşluğuna takılı zincirle oynadı. Kadının sesini duyduğu anda inadeti yumuşadı.

"Burun anladımı..." dedi. Brian'ın parlak gülümsemesinin tek anlamı süphelendikleri şeyin doğrulanmış olmasıydı. "Ne anladım?" Dudaklarını ısırdı. "Temmuz mu? O kadar uzun süre bekleyemem." Kafasını ilki yana sallayıp göldü. "Tanrım, şu anda sana sarılmayı nasıl da istiyorum." Zorlukla yatağından ve tüm grupla birlikte Rebekah'nun da onu izlediğini fark etti. Parmak uçlarıyla tek gözkapagının üzerine bastırarak neşesinin uyarısında döndü ve yatak odasında kırıldı. Rebekah kapı kapanır kapanmaz Eric'e baktı.

Eric hafife gülümseydi ve dudaklarını kapatarak "hiç değil" dedi.

Rebekah onayladı. Elbette sevdiği adama baba olacağı müdesini vermenin neşesini asla yaşamayacağını biliyordu.

ama Brian için mutluydu. Bir bebeği olmasını ne kadar çok istediğini biliyordu.

Trey homurdandı. "Rezalet." Masadan kalkıp kendini banyoya kapattı. Rebekah, Trey'in Brian adına herkesten daha çok mutlu olmasını beklerdi. Sonuçta onun en iyi arkadaşıydı.

Sed kafasını iki yana salladı. "Şımarık velet."

Rebekah gözlerini yere dikti, bu yeni gelişmenin grubu nasıl etkileyeceğini düşünüyordu. Böyle bir şey için dağılmazlardı, değil mi? Ya da turneyi kısaltmazlardı? Bu işi seviyorlardı, değil mi?

Eric hiç uyarıda bulunmadan, uzanıp Rebekah'ın belinden yakaladı ve masanın karşı tarafına çekti. Genç adam, Rebekah kahkaha atıp ciğerleri yettiğince cırlayana kadar, hırıl-lar eşliğinde onun boynunu yiyormuş gibi davrandı. Rebekah havaya tekme atıyor, onun kollarından kurtulmaya çalışıyordu, fakat Eric onu bırakmayı reddediyordu. Masanın karşı tarafındaki Jace suratına tekme atmasını önlemek için kızın ayak bileğini kavradı. Eric onun yeterince kahkaha attığına karar verince genç kızın kafasını çenesinin altına yerleştirdi ve ona nazikçe sarıldı. Rebekah en rahat pozisyonlardan birinde sayılmazdı. Yemek masasının üzerinde yan bir şekilde uzanıyor, kabinde oturan Eric'in omzuna sıkışıyordu. Fakat yine de genç adamın ona sarılmasına izin verdi. Kendisinin ne kadar rahatlamaya ihtiyacı varsa, Eric'in de bunu sağlamaya o kadar ihtiyacı olduğunu biliyordu. Rebekah'ın benalımlı olmasına dayanamıyordu.

Bir dakika sonra yatak odasının kapısı açıldı ve Brian dışarı çıktı.

"Ee, nasılmış?" diye sordu Sed.

"Gayet iyi. Onu görmek için yarın geceki konseri iptal etmek istediğimi söylediğinde bana küftü."

Sed kıkırdarak, "Tam da Myrna'dan beklediğim davranış," dedi. "Seni görmek için buraya mı uçacak?"

Brian kafasını iki yana salladı. "Birbirimizi ancak Şükran Günü'nde görebileceğimizi söyledi."

"Şükran Günü'ne sadece iki hafta kaldı," dedi Rebekah. Brian'ın takındığı bu sefil tavrı bir kenara bırakmasını umuyordu. Bu herif, hayal edilebilecek her anlamda, çok yoğun hislere sahipti. Gitar çalışıyordu. Eşini yoğun hislerle seviyordu. Hislerini çok yoğun yansıtıyordu. Rebekah onun yoğun bir âşık olduğuna bahse girerdi. Düşüncelerinden dolayı kızardı ve Brian kadar yoğun olmayan, fakat kesinlikle hevesli olan Eric'e daha çok sarıldı.

"Hayatımın en uzun iki haftasını geçireceğim kesin," diye mındandı Brian. Çevresine bakındı. "Trey nerede?"

"Banyoda surat asıyor," dedi Sed. "O herife sevecek birini bulmamız gerek."

Eric gülerken, "Her gece yanında sevebileceği farklı birisi oluyor," dedi.

"Asıl sorunu da bu."

Hayır. Onun asıl sorunu, zaten birisini seviyor ve onun kendisine aynı hislerle karşılık vermiyor oluşuydu. Rebekah bunu söylemedi fakat Brian haricinde herkesin bunu düşünüşünden emindi.

Brian iç çekti. "Gidip onunla konuşacağım."

Rebekah, "Hey, Brian," dedi ve tekrar masanın üzerinde durabilmek için Eric'in tutuşundan kurtuldu. Brian tek kaşını soru sorarcasına havaya kaldırarak, ona bakmak için döndü.

Rebekah onun yoğun bakışıyla buluştu ve ona parlak bir gülümseme gönderdi. "Baba olacaksın."

Brian'ın yüzündeki bütün tasa anında kayboldu ve adam parıldamaya başladı. "Baba olacağım!" Banyo kapısını iterek açtı. "Hey Trey! Baba olacağım!"

"Siktir git"

"Bu hiç de uygun bir cevap değildi."

Brian tek koluyla Trey'i koridora çekti ve kafasını zorla onun koltuğunun altına sıkıştırdı. Trey, Brian'ın kaburgalarını dürtüp bacağına onun ayak bileğine taktı ve onu yere düşürdü. Rebekah onların güreşini izleyerek kıkırdadı. Onları izlemenin niçin kendisini sekse aç hale getirdiğinden emin değildi.

En sonunda güreşmeyi kestiler ve kahkaha atarak karmasık bir yığın halinde yere uzandılar.

Brian, "Uygun cevap nedir, Trey?" diye sordu.

Kafası Brian'ın göğsüne sabitlenmiş olan Trey, tek kolunu Brian'ın karnına doladı ve hafifçe sarıldı. Trey nefes nefese, "Tebrikler," dedi. "Babacık."

Brian tek elini Trey'in başına yerleştirdi ve onu göğsüne daha sıkıca bastırdı. "Umarım oğlum annesi gibi akıllı olur da, ikimiz gibi mankafa olmaz."

Trey gözlerini sımsıkı kapattı ve Brian'a, sanki gitmesine asla izin vermeyecekmiş gibi, sıkıca sarıldı.

Bölüm 20

Rebekah hayatı boyunca hiç bu kadar yorulmamıştı. Bugün, Şükran Günü ve Noel arasındaki altı haftalık tatilden önceki son konserlerini düzenliyorlardı. Rebekah bu yorucu turne programını atlatmak için o altı haftanın her bir gününe ihtiyaç duyacağından oldukça emindi. Bir fişi dikkatle elinin etrafına dolayarak, miksleme konsolunu kamyonete koyabilecekleri bir hale getirdi. Arkasında birisinin varlığını hissettiğinde durdu.

"Im, Rebekah?"

Rebekah gözleri soru ifadesiyle irileşmiş bir halde arkasını döndü ve Marcus'u gördü.

Marcus, "Sana bir öztür borçlu olduğumu düşündüm," diye mınlandı. Gözlerini yere dikmişti. "Bunu birkaç hafta önce buldum ve sana geri vermeyi unuttum."

Kapüşonlusunun altından telli bir not defteri çıkardı ve kıza uzattı. Bu, Rebekah'ın ilk iş gününde yanlış yere bıraktığı not defteriydi.

"Ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim olmadığı zamanlarda işime yarayabilirdi," dedi genç kız, "ama artık ona ihtiyacım yok."

"Dave gerçek bir dahi," dedi Marcus, hâlâ onun gözlerine bakmıyordu. "Onun yerini alacak en güçlü adayın ben olduğumu düşünmüştüm, fakat..."

Rebekah onun devam etmesini bekledi. Marcus başını kaldırdı ve pörtlek gözleri Rebekah'ın gözleriyle buluştu. "Fakat..." dedi adam, "sen yaptığın işte oldukça iyisin. Grubun

müziği, insanlara mükemmel bir şekilde ulaşıyor. Dave daha iyisini yapabilir miydi, emin değilim.”

Rebekah gülümsemesini saklayamadı. “Gerçekten böyle mi düşünüyorsun?” diye sordu hevesle.

Marcus güldü ve yüzünde toy bir bakış belirdi. “Evet. Kendini tekrar tekrar kanıtladın. Seni yanlış değerlendirdiğim için üzgünüm. Ama cidden, senin gibi lanet derecede şirin birisini ciddiye almak çok zor.”

Rebekah’nın gülümsemesi soldu.

Eric ikisinin arasında durmak için yürürken, “I-hhh, i-hhhhh,” dedi. “Seni şirin olarak değerlendirdiği için Marcus’a ders falan vermeyeceksin.”

Marcus kızardı ve ifadesi yüz seksen derecelik bir değişime uğradı. “Sonra görüşürüz.”

Eric tek kolunu Rebekah’ın beline doladı. “İşin bitmek üzere mi?”

“Alakası bile yok. Bu akşam her şeyi güzelce toplamalıyız ki, Ocak ayında yollara düştüğümüzde aletleri bulmak kolay olsun. Sen hâlâ Jon’la konuşmadın mı?”

“Sayılır.”

“Eric, söz vermiştin!”

“Ocak’ta turneye döndüğümüzde ona ihtiyacımız olmadığını söyledim.”

“Söyledin mi?”

“Evet.”

“O nasıl cevap verdi?”

“Bana kendimi ona ihanet etmişim gibi hissettirdi. Gidip kendimi becermemi söyledi ve cipine atladı.”

“Sence temelli mi gitti?”

Eric kafasını iki yana salladı. "Beni tekrar manipüle etmeye çalışacağına hiç şüphem yok. Yine de bir dahaki sefere bu tuzağa düşmeyeceğim."

"Bundan emin olurum. Bu iş seni haftalardır yiyip bitiriyor. Onun kurbanı olmayı kesmen gerek."

Eric tek parmağıyla kaşlarının arasındaki noktayı ovaladı. "Biliyorum... Ben sadece... O benim sahip olduğum ilk gerçek arkadaştı. Aslında, pek de arkadaşım sayılmadığı ortaya çıktı." Eric umulmadık bir biçimde sırtıverdi. "Sana bir şey getirdim."

İşte yine yapıyordu; Rebekah'yı önceden uyardıktan konuyu değiştiriyordu. "Eric, bunu daha önce de tartıştık. Pahalı hediyeler yok."

"Bu pahalı değil." Yeleğinin içinden küçük, beyaz bir oyuncak ayı çıkardı. Ayıcığın üzerinde, **I ♥ SINNERS** (Günahkârları Seviyorum) yazan minicik, mavi bir tişört vardı. "Bana seni hatırlattı, çünkü..." Eğilip kızın kulağına yaklaştı. "Çok şirin."

"Eric Sticks, ben şirin değilim!" Rebekah oyuncak ayıyı ona doğru fırlattı, ancak Eric onu tek eliyle yakalamayı başardı.

Kıza takılarak, "Karıtlar o zaman," dedi ve geri geri koşmaya başladı. Ayıyı göğsüne bastırarak ona sarıldı. "Ah, şu küçük, şirin Rebekah'ya da bir bakın," dedi. İçi dolu oyuncak neredeyse kafası pörtleyene kadar sıkı. "Dünyadaki en tatlı kız."

Rebekah onun sadece oyun oynama derdinde olduğunu biliyordu. Onu stadyumun çevresinde kovalamak, sonra da köşeye sıkıştırıp kendisine itaat edene kadar gıdıklamak isterdi, fakat bazen işine öncelik tanımak zorundaydı. "Seninle daha sonra başa çıkarım."

Eric'in kaşları havaya kalktı. Beklenti dolu gülümsemesi, Rebekah'yı işini unutmaya için neredeyse ikna edecekti. "Söz mü?"

Eğer yaramaz bir çocuk gibi davranmak istiyorsa, Rebekah ona yaramaz bir çocuk gibi muamele edecekti. "Sınıfımda bu tarz yaramazlıklara göz yumamam, Bay Sticks."

Eric'ten çıkan heyecanlı oflama neredeyse genç kızın bütün iradesini kıracaktı.

Rebekah, "İlk cezan olarak, itaatsizliğinden dolayı duyduğun pişmanlığı nasıl telafi etmeyi planladığını anlatan bir makale yazacaksın," diye ekledi.

Eric kaşlarını çatı. "Makale mi? Lanet olası bir makale yazmayacağım."

Rebekah, Marcus'un ona geri verdiği not defterinden boş bir sayfa yırttı. Miksleme konsolunun yanında bulunan kalemlikten bir kalem aldı ve Eric'e uzattı.

"Rebekah..."

"Yaz! Bayan Blake'i kızdırdığım için üzgünüm."

Eric bir dakika boyunca gözlerini dikip ona baktı, kızın oyununu kavramaya çalışıyordu. Kâğıdı miksleme konsolunun kenarından alıp yazmaya başlarken gülümsedi.

Eric'in ilerleyişini görmek için onun omzunun üzerinden bakan Rebekah, "Şimdi de şöyle yaz. Yaptığım hatayı telafi etmek için, o boşalana kadar Bayan Blake'in klitorisini emeceğim."

Eric'in kafası hızla havaya kalktı ve genç kızın ayak parmaklarının spor ayakkabılarının içinde kıvrılmasına sebep olacak bir bakışla onu yerine mimledi. Rebekah, Eric'in zihninin nasıl çalıştığını biliyordu. Onun heyecanının yarısı, hatta belki daha da fazlası, seks hakkında düşünmekten ileri geliyordu ve bu yazacaklarının, seks hakkında düşünmesine neden olacağı kesindi.

"Hatayı telafi etmek için yapmayı planladığın her şeyi yazmam bekliyorum, Eric. Her şeyi. Sen çok yaramaz bir çocuk oldun." Rebekah, pantolonunun üzerinden Eric'in aletini

kavradığını gizlemek için yan tarafına döndü. Genç adamın sertleşmiş olduğunu biliyordu ve Eric onu hayal kırıklığına uğratmadı. Aletin kalınlığını sıvazlarken, alaycı bir gülümsemeyle adama baktı. "Makalenin ikinci kısmı, Bayan Blake'in yaramaz çocuklara yaptığını düşündüğün şeylerin tanımlarından oluşacak. Bitirdiğinde kâğıdını bana vereceksin ve sonrasında, seni cezalandırmaya gelene kadar otobüste beni bekleyeceksin. Beni anladın mı?"

Eric, "Evet, bayan," dedi nefes nefese.

"Senin yanma gelmem birkaç saatimi alabilir, yani bu süreyi makaleye ayırsan iyi edersin." Rebekah genç adamın aletini bıraktı, oyuncak ayıyı onun elinden aldı ve yeni maskotunu mikslleme konsolunun üzerine yerleştirdi.

Eric, "Bayan Blake?" dedi.

Rebekah sertçe, "İş başına," dedi.

"Sanırım daha çok kâğıda ihtiyacım olacak."

Rebekah sırttı ve defterden birkaç kâğıt daha yırttı. Rebekah kâğıtları yırtarken Eric'in onun kulağının arkasına bıraktığı öpücük, işini mümkün olduğunca hızlı bitirmesi için gereken tüm motivasyonu sağlamıştı.

Eric yedi sayfalık makalesini, aleti zonklayan bir erkeğin başarabileceği en saygılı biçimde Bayan Blake'e uzattı. Kendisini hangisinin daha çok heyecanlandığından emin değildi; yazmak mı, yoksa Rebekah'nın, yazdıklarını okuyacağını bilmek mi? Belki de satırlara döktüğü şeyleri genç kızın yapabileceğini biliyor olmalı. Ve ona yapmasına izin vereceği şeyleri.

Bayan Blake en üstteki kâğıda bir göz attı. İfadesindeki katılık Eric'in üzerinde tuhaf etkiler bırakıyordu. Genç adam onun onayını istiyordu. Övgüsünü. "Geçer notu hak etmişsin gibi görünüyor," dedi Rebekah.

Geçer not mu? Eric o makaleye içini dökmüştü. Hiç kimseye itiraf etmediği fantezileri itiraf etmişti. Eric kâğıtları geri almaya çalıştı, fakat Rebekah onları arkasına saklayarak Eric'in uzanmasını engelledi.

"Buradaki işimi neredeyse bitirdim," dedi genç kız. Bakışlarını onunkilere kilitledi. Eric onun aklına esen her şeyi yapacağını biliyordu. "Gidip ofisimde beni bekle ve hiçbir şey dokunma. Özellikle de aletine. Ne kadar sert olduğunu görürüm. Bu çok yaramaz bir davranış, Bay Sticks."

"Ofisin nerede?"

Rebekah tek kaşını havaya kaldırdı. "Nerede olduğunu düşünüyorsun?"

"Tur otobüsündeki yatak odası."

Rebekah omzunu silktilti. "İş görür. Şimdi git." Rebekah işine döndü ve renk kodlu kabloları geniş kasaya yerleştirmeye devam etti.

Eric yavaşça uzaklaşırken onu ölmeden bekleyip bekleyemeyeceğini merak ediyordu. Haber başlıklarını şimdiden görebiliyordu. *Rock Bateristi, Beynine Az Kan Gitmesi Nedeniyle Hayata Veda Etti*. Bütün hata, onu bu kadar çok sertleştirdiği için Rebekah'nun üzerine kalırdı. Rebekah, ona böylesine durmaksızın işkence ettiği için kendini nasıl hissedirdi acaba? Adamın bütün kan dolaşımını hayati organları yerine aletine göndererek, onu erken yaşta tahtalıköye uğurladığı için gerçekten üzülmüştü. Eric'in işkenceye karşı olduğu falan yoktu, tabii. Bunun her dakikasına bayılıyordu.

Rebekah omzunun üzerinden ona baktı. "Hâlâ burada mısın?"

Eric döndü ve stadyumun arkasındaki park bölümüne normal bir şekilde yürümeye çalıştı. Böyle bir durumdayken doğru düzgün yürümek pek kolay değildi. Özellikle de

hayranlarından biri onu fark ederek, bariyerleri aşır coşkısıyla ona doğru koşarken.

Hayran kız, "Ah Eric, seni görmek için saatlerdir bekliyorum," diye mırıldandı. "Dışarı çıkacağını hiç sanmıyordum."

"İn, şey, üzgünüm," dedi Eric. Kızın kollarını, boynundan çözmeye çalıştı. Şehvetten gözü dönmüş, sıradan bir hayranın, bütün bir haftasını şenlendirdiği geçmiş bir zamanı hatırladı. Şimdi ise tek istediği, kız onun ereksiyonunu fark etmeden oradan siktir olup gitmekti. Kız ona sürtündü ve kıkırdadı. Artık çok geçti. Şimdi onu yalnız bırakması için kızı ikna etmesinin hiçbir yolu kalmamıştı.

"Bu benim için mi?" diye sordu kız, elini genç adamın karnından kasiğine doğru kaydırıyordu.

"Hayır, aslına bakarsan değil. Acaba sen..." Kızın bileğini kavrayıp elini kendinden uzaklaştırdı.

Kız boğuk bir sesle, "İzin ver de seni emip boşaltayım," dedi. "Aletin boğazımdan aşağıya inerken bir fotoğrafını çekmek istiyorum." Eric'e kameralı telefonunu verdi ve adamın kot pantolonunun üst düğmesine uzandı.

Eric, "Oha, hayır!" diye soluyup sıçradı. "Al şunu." Kızın telefonunu eline itti ve otobüsün yan tarafına vurdu. Çocuklar kapıyı açıp Eric'i içeri alırlardı. Ayrıca dışarı feci soğuktu ve üzerinde ceketi yoktu.

"Utangaç olma," dedi kız. Kendini Eric'in sırtına yapıştırdı ve pantolonunun üzerinden genç adamın aletini okşadı. "Feci sertsin, bebeğim. Beni istediğini biliyorum."

Eric, "Bana böyle dokunmayı kes," diye emretti. Otobüsün kapısı nihayet açıldığında, çocuklara karşı büyük bir minnettarlık duydu. Hızla basamaklardan tırmandı. Bütün grup içerdeydi. Kız onu takip etmeye çalıştığında Sed basamakların başına gelerek onun karşısına dikildi. Kız, Sed'in bakışını gördüğünde yüzü kâğıt gibi bembeyaz kesildi ve derhâl kaçarak

oradan uzaklaştı. Eric nedenini sormakla canını sıkmadı bile. Kızdan kurtulduğuna memnundu.

"Nerelerdeydin, Sticks?" diye sordu Sed. "Gitmek için seni bekliyorduk."

"Rebekah henüz hazır değil. Hâlâ ekipmanı topluyor."

"Diğer rodilerle birlikte domuz ahırını otobüsüne binebilir," dedi Sed. "Eve gitmemiz lazım. Her iki saatte bir finger demen gerektiğini biliyorum ama ben patlamak üzereyim."

Brian ona katılarak onayladı. Cep telefonuna hararetle bir mesaj yazmakta olan Jace kızarmıştı. Yine Aggie'yle birbirlerine seks mesajları yazıyor olmalıydılar.

Trey lolipopunun etrafından, "Ben iyiyim," dedi. Herhâlde konserden sonra biraz aksiyon yaşamıştı.

Eric, "Gidip ona acele etmesini söyleyeceğim," dedi ve otobüsten fırladı. On dört saatlik bir yolculuğa Rebekah olmadan katlanabilmesi mümkün değildi. Diğer çocukların, kadınlarından günlerce, hatta bazen haftalarca uzak kalmaya nasıl dayanabildiklerini bilmiyordu.

Rebekah elinde bir kutuyla, acele adımlarla binadan çıkışında Eric neredeyse ona tosluyordu. Kızın elindeki aldı. "Şunu ben alayım."

"Senin beklemen gerekiyordu..."

Sed tur otobüsünden bağırды, "Eric, buraya gel yoksa sensiz gidiyoruz!"

"İşin bitmek üzere mi?" diye sordu kıza. "Eğer acele etmezsen, domuz ahırını otobüsünde gitmek zorunda kalacağız."

"Malzemeleri çocuklar yükleyecek. Cezanı vermeye geliyordum. Gelirken de kutuyu bırakabilirim diye düşündüm."

Eric kutuyu taşıma kamyonetinin arkasına kaydırды, kıza omzuna attı ve otobüse yöneldi.

"Eric, öğretmenine bu şekilde davranamazsın. Başın büyük belada." Eric kızın sesindeki kahkahayı duydu ve otobüse varmadan başını ne kadar belaya sokabileceğini düşündü.

Eğlenceli bir şekilde kızın baldırına vurdu. "Ne kadar yaramazlık yaparsam, bundan o kadar hoşlanacağım gibi bir his var içimde."

"Bundan pek emin değilim. Belki de bunun için seni bekletirim."

"Yapmazsın! Bana bütün o edepsiz şeyleri yazdırdın, beni iyice yoldan çıkardın ve şimdi de acı çekmeme izin mi vereceksin?"

"Henüz hepsini okuyacak vakit bulamadım."

Eric kızı en alt basamakta indirdi. "Bana işkence etmeye başlamadan önce bir öpücük alabilir miyim?"

Rebekah kollarını onun boynuna doladı. "Burası soğuk," dedi; gözlerinin içine bakarken. Rebekah turne boyunca ilk defa Eric'e aşağıdan bakmıyordu; merdivende dururken gözleri aynı hizadaydı. Havadaki soğukluğa rağmen Eric onun sıcak bakışları altında eridiğini hissetti. "Seni seviyorum."

Eric, Rebekah'nın yeni bir kol saatini veya parfümü veya bir yatı veya Karayipler'de özel bir adayı veya onun gibi bir şeyi sevip sevmeyeceğini merak etti. Eric de onu sevdiğini söyleyerek genç kıza karşılık vermeden Rebekah onu öpüverdi. Eric'in nasıl hissettiğini biliyordu. Nasıl bilmezdi ki? Hassas öpücükleri çabucak alev aldı.

Eric kızın kıyafetlerini çekiştirdi.

Rebekah da adamın saçlarını çekiştirdi.

Eric kızın bedenini kendi bedenine yapıştırdı, böylece yumuşak göğüslerini kendi göğsünde hissedebilirdi. Elleri o leziz, ufak poposuna doğru kaydı. Kızın arka cebinde kendi kâğıdını buldu. Belki de Rebekah o kâğıdı okuma şansı bulamadan onu geri almahydı. O makalede bir yerlerde, grup

arkadaşının üniversite profesörlü olan karısına karşı beslediği öldükçe utanç verici arzularını itiraf etmişti. Rebekah yaramaz okul öğretmeni senaryosuyla o noktalara temas etmişti çünkü Myrna Sinclair, Eric'e kendisini her zaman yaramaz bir okul öğretmeni gibi hissettirmişti. Eric, bu makaleyi yazmaya bağlamaya kadarcık Rebekah'ın otoritesini onun üzerinde kutlanmasını ne kadar arzuladığını fark etmemişti. Bu fanteziyi doldurması için artık Myrna'ya ilgi duymuyordu. Rebekah'ya saldırgan duymazdı. Rebekah onun fantezilerinden birisini doldurmuyordu. Hepsiyi dolduruyordu.

Tepelerinde dikilen biri boğazını temizledi. Eric dudaklarını zorlukla Rebekah'ın dudaklarından ayırdı ve onu boğmaya hazır görünen Sed'e bir bakış attı. Sed huysuzca, "Ona veda filan mı ediyorsun?" dedi.

"Hayır öpüyorduk," dedi Rebekah. "Bazen seksiliği bana fazla geliyor ve onu öpmek zorunda kalıyorum." Eric onun şaka yaptığını düşünüyordu fakat genç kız bunu tamamiyle ifadesiz bir suratla söylemeyi başarmıştı. Rebekah döndü ve hızla basamakları tırmandı. Eric bu kadının karşısında arzularının kölesi olduğunu bilerek onu takip etti; şu anda köle durumuna düşmeyi pek de önemsemiyordu.

Kızı yatak odasına kadar takip etti. Kapıya ulaştıklarında Rebekah ona bakmak için döndü. "Burada bekle," dedi sert bir şekilde. "Makalenizi okuduktan sonra seni almaya geleceğim."

Rebekah kendini yatak odasına atıp, kapıyı da onun yüzüne kapattı. Resmen onu bu acılı durumla baş başa bırakıyordu. Eric bundan adı gibi emindi. Azimle iç çekti ve yemek masasına gidip Jace'in karşısına oturdu. Kendisini bekleyen korkunç haya morarması durumuna alışmaya çalışıyordu.

Jace'e bakarak, "Aggie'yle mi mesajlaşıyorsun?" diye sordu ve rahatsızca kıpırdandı.

İnce sanki bir kurşun yemiş gibi sıçradı. Daha önceki deneyimlerinden, vurulmanın nasıl bir his olduğunu gayet iyi biliyordu. Kıpırmızı kesildi ve cep telefonunu masanın altına sakladı. "Beni özlüyor." Sırttı.

Eric masanın üzerinden uzandı ve herifin omzuna sertçe vurdu. "Tatilde birlikte takılmalıyız."

İnce daha da genişçe sırttı. "Evet, tabii." Omzunun üzerinden, yatak odasının kapısına bir göz attı. "Orada olman gerekiyor mu?"

"Emin değilim. Belki oraya dalıp onu yatağa atmamı ve üstünü başını parçalayıp onu düzmemi istiyordur. Belki de gerçekten de ona itaat edip hayalarım patlayana kadar burada beklememi istiyordur, kim bilir?"

İkisi de tamamen sersemlemiş halde birbirlerine baktılar. Trey yemek masasının karşısındaki tezgâha oturmak için hopladı. Şekerini ağzından çıkardı. "Ne tür sinyaller veriyordu?"

"Sinyal mi?" Trey yabancısı bir dille mi konuşuyordu? Eric'in, onun neden bahsettiğiyle ilgili hiçbir fikri yoktu.

"Evet, sinyaller. Kadınlar ağızlarından çok, bedenleriyle konuşur."

Sed genişçe sırılarak, "Lanet olsun. Bu epeyce vücut gezeliği anlamına gelir," dedi.

Trey, "Sen de onların bedenlerini dinlemiyorsun. Onun için Jessica'yı anlayan bu kadar uzun zaman aldı," dedi.

Sed kaşlarını çatı. "Ben onun bedenini gayet iyi dinliyorum."

Brian araya girdi. "Ama sadece seks sırasında."

"Sana nasıl baktı? Böyle mi?" Trey, Eric'in son derece rahatsız edici bulduğu bir 'gel ve al' bakışı attı.

"İm... hayır." Eğer Rebekah ona böyle baksaydı Eric mutlaka hatırlardı. Tabii bu arada Trey'in bakışını zihninden sonsuza kadar silmek için zorlu bir uğraş vermekle meşguldü.

Şehvetle dolduğu bir gecede bu herifi öpmüş olması yetince kötüydü zaten.

Trey: "O zaman beklesen iyi edersin," diye tavsiye verdi.

"Belki beklemekten yoruluyordumdu." Eric kendini ayakları üzerine itmek için masanın kenarını kavradı. Yatak odasının kapısı açıldığında aniden durakladı. Rebekah, daha önce hiç görmediği bir kıyafetle dışarı çıktı. Eric'in ağzı açık kalmıştı.

Rebekah güvenle ona doğru yürümeye başladı. Saçı sıkı bir topuzla toplanmıştı, sarı tutamlar mavilerin çoğunu kapatacak şekilde ayarlanmıştı. Kalın çerçeveli bir gözlük burununun ucunda duruyordu. Kostümün usturuplu kısmı bu kadardı. Tüvit takımı tek kelimeyle teşhir edici olarak tanımlanabilirdi. Ceketinin dirsek hizasında, daracak kolları vardı ve düğmeleri göğüslerinin altından iliklenmişti. Bu şekilde tüm dikkatleri göğüs çatalına çekiyordu. Basit beyaz bluzu, dar-telli beyaz sütyenini açık edecek kadar aşağıdan düğmelenmişti. Minik eteğinin üzerinden karnunun birkaç santimi görünüyordu. Eteği o kadar kısaydı ki, Eric onun jartiyerini ve ten rengi çorabının üzerindeki derisini görebiliyordu. Geniş, sekiz santimlik topuklu ayakkabıları bacaklarını feci uzun göstermişti. *Lanet olsun.* Eric ağzı açık bakakaldı. Başka bir şey yapacak kadar iyi düşünemiyordu. Nefes almak ve gözlerini kırpma gibi temel şeyleri bile.

Rebekah onun önünde durdu. İfadesi memnuniyetsiz ve gergindi. Cetveliyle genç adamın göğsünün ortasına dokundu. "Bay Sticks, sizinle ofisimde görüşmem gerekiyor." Onu çenesinin altından cetveliyle yakalayıp, gözlerini kendininkilere dikmesi için cesaretlendiriyordu. "*Hemen, Bay Sticks.*"

Rebekah kendi etrafında döndü ve hızla yatak odasına doğru yürüdü. Yerine tam olarak yerleşemeyen minik, pilili eteği sayesinde Eric onun çıplak poposuna kaçamak bir bakış attı.

"Aman Tanrım," dedi Trey. Kafasını mutfak dolabının üst kısımlarına vuruyordu. "Onu resmen sana verdim."

Eric, Rebekah'nın arkasından koşarken kendi ayaklarına takıldı. Kalbi gümbürdeyerek yatak odasına girdi ve kapıyı kapayıp destek almak için yaslandı. Rebekah bir elinde onun makalesi, diğerinde cetveliyle odada volta atıyordu. Ona cetvelle mi vuracaktı? Tanrım, öyle yapmasını umuyordu. Eric kâğıdı geri alıp yeni bir fantezisini ekleyebilmeyi diledi. *Beni cetvelle tokatla*. Onun, makaleyi okuyuşunu izlerken kalbi gittikçe daha sert çarpıyordu. Genç kız, yatağın ayakucunda ileri geri volta atarken cetveliyle kaldığı yeri belirliyordu. Eric onun yüz ifadesinden hiçbir şey anlayamıyordu. O sayfalara biraz fazla mı sapıkça şeyler yazmıştı? Bu onu dehşete mi düşürmüştü?

Reb, "Bu, Bay Sticks, bu canavarlık," dedi.

Ah, siktir.

Sayfadan adamın kelimelerini okudu. "Aletimi emerken parmaklarını kışırma sokmanı, Myrna'nın şu otel odasının banyosunda Brian'a yaptığı gibi aynı noktayı ovalamanı istiyorum."

Eric onun fantezilerini sesli olarak okumasıyla aynı anda hem dehşete düşmüş, hem de heyecanlanmıştı.

"Bu bağlaçsız bir birleşik cümle, Eric. Asla olmaz."

Cümle bütünlüğüne mi bakıyordu? *Cidden?*

"Bir adamın o kadar sertçe boşaldığını hiç görmezdim," diye okudu. Kafasını iki yana salladı. "Acınası bir dil bilgisi."

Eric doğrusunu söylemeye çalışarak, "Bir adamın o kadar sertçe boşaldığını hiç görmedim?" dedi.

Rebekah ona gülümsedi. "Bu daha iyi. Pantolonunu aç. Neyi emmemi istediğini bana göster."

Eric aletini pantolonundan yeterince hızlı çıkaramıyordu. Rebekah, cetvelini yumuşakça onun kalınlığında gezdirdiğinde Eric ürperdi.

"Niçin bu kadar sertsin, Eric?"

Eric heyecandan nefes nefese kaldı ve doğru düzgün konuşmaya odaklanabilmek için gözlerini kapattı. "Çünkü sen çok ateşlisin, Rebekah." Gözlerini açıp ona uzandı fakat Rebekah, göğsünü cetveliyle dürterek onu durdurdu.

"Bayan Blake," diye düzeltti genç kız. "Bütün kıyafetlerini çıkar. Vücudunun geri kalanının da şu uzun, sert penis kadar iyi görünüp görünmediğini merak ediyorum."

Genç adam soyunurken Rebekah onu değerlendirircesine izledi. Eric karşısında çınlıçıplak durduğunda, genç kız sanki kusuru var mı diye inceliyormuşçasma avucunu onun etinin üzerinde gezdirdi. Kızın dokunuşuyla birlikte, Eric'in karnı burkuldu.

"Evet," diye mırladı kız. "Mükemmel. Vücudunuza bakmak kadınlığımı sırlıslıklam etti, Bay Sticks. Ne kadar da yaramazsınız. Daha az seksi olmaya çalışmalısınız. Öğretmeninizin sizi düzmek istemesi oldukça uygunsuz bir durum."

Rebekah, onun edepsiz konuşmalardan ne kadar hoşlandığını okumuş olmalıydı. Kız eğildi; yüzü adamın penisinden birkaç santim uzaktaydı. "Bu benim için mi?" Dili o yumuşak, pembe dudaklarının arasından dışarı çıktı ve adamın aletinin tepesinde parlayan bir damlayı yaladı.

Eric'in karın kasları istemsizce kasıldı.

Genç adam, "Evet," diye soludu. "Senin için. Senin için sertleşti."

Kızın dili, Eric'in penisinin kenarında kaydı ve omurgasından binlerce zevk ürpertisinin geçmesine sebep oldu. Rebekah çömeldi ve başını geriye doğru eğdi, böylece Eric aletinin onun tatlı, küçük ağzına gömülüştüğünü izleyebilirdi. Rebekah önce kalm aleti daha fazlasını yutamayınca kadar gırtlığının derinliklerine kaydırıp ve sonra, dudaklarından çıkıp özgür kalana kadar geri çekildi. Ayağa kalktı ve aylak aylak

yatağa doğru ilerledi. Eric onu takip etmek için hareketlendiğinde, tek elini genç adama doğru kaldırdı.

"Olduğun yerde kal," dedi. "Henüz seninle işim bitmedi, yaramaz çocuk."

Eric kaskatı kesildi ve kapalı kapının yüzeyine yaslandı.

"Parmaklarımı popona sokmamı mı istiyorsun?"

Eric dudağını ısırıp başını sallayarak onayladı.

"O sırada ne yapıyor olacağım?"

"Aletimi emiyor olacaksın."

Rebekah, yatağın karşı ucundaki yastığı almak üzere uzanırken pervasızca eğildi. Her nasılsa eteğini havaya kaldırmayı başararak, yuvarlak kalçalarını ve tangasının beyaz kenarlarını genç adama sundu. Eric yerinde kalabilmek için, ellerini sıkarak birer yumruk yaptı. Rebekah yastığı göğsünde tutarak ona sarıldı ve yatağın yanındaki çekmeceyi açtı. Çekmececeden bir tüp kayganlaştırmacı aldı. Bu Eric için miydi? Söylediği gibi, parmaklarını poposuna mı itecekti? Yastığı adamın ayaklarının ucuna atıp önünde diz çöktüğü sırada, Eric bir sinir ve beklenti yumağına dönüşmüştü.

"Bunu daha önce hiç yapmadım," dedi genç kız. Dizlerinin üzerindeyken o kadar güzel görünüyordu ki, Eric onun bir fotoğrafını çekip, poster boyutunda bastırmak ve tepesindeki ranzanın altına yapıştırmak için baştan çıkmak üzereydi.

"O noktayı bulursam veya canını yakarsam bana haber vermek zorundasın."

Eric gözlerini kapatıp onayladı. Ah Tanrım, gerçekten yapacaktı. Eric aylarca bunun fantezisini kurmuştu. Büyük ihtimalle beklentisini karşılamayacaktı ama bunu öğrenmeye can atıyordu.

Penisi, kızın sıcak ağzına girdi. Genç kızın kafasını oynatarak yarattığı nazik darbeler Eric'in hayallerini geriye getirdi. Kızın eli, adamın bacağının iç kısmına dokundu ve Eric neredeyse

kendi derisinden fırlayacak gibi oldu. Tüm bedeni kasılıp kaldı, kendini sakinleştirmek için ağır ağır soluklar alıp verdi. Belki fantezi gerçeklikten daha iyiydi. Belki de onu şimdi durdurmalıydı.

Rebekah hayalarını avuçlayıp gevşek derisine nazıkçe masaj yaparak, adamı arzudan deliye çevirdi. Eric kendini biraz daha rahat hissetmeye başladığında Rebekah, elini onun hayalarından çekti. Eric, genç kızın parmaklarına kayganlaştırmacı döktüğünü duydu. Rebekah bileğinin dış kısmıyla adamın bacağına içine bastırarak, onu bacaklarını açmaya zorladı. Eric duruşunu gevşetti fakat onun soğuk, kaygan parmaklarının poposuna bastırıldığını hissedince geriildi.

"Bekle," diye soludu. Ama her şey için çok geçti. Rebekah yukarı doğru bastırdı ve bir parmağını Eric'in içine kaydırdu. Garip hissettiriyordu. Ve bir anlamda tatmin edici. Eric seksi istilanın hissettirdiklerine alıştıktan sonra rahatladı. Genç kız parmağını çıkarınca karşı çıkarak homurdandı. Bitirmiş miydi?

"Hoşuma gitti," diye itiraf etti. Rebekah onu emerken dudaklarının yarattığı his onu bir kez daha ele geçirdi. Aşağıya baktığında, onu parmaklarına daha fazla kayganlaştırmacı eklerken buldu. Yani işi bitmemişti.

Rebekah bu kez iki parmağını birden kaydırdu ve genç adamı daha önce hiç dolmadığı bir şekilde doldurdu. Genç kız parmaklarını onun içinde içeri dışarı kaydırırken—her seferinde daha derine ilerlerken—Eric kontrolsüzce titremeye başladı. "Ah Tanrım, Rebekah," diye inledi.

Kızın parmakları onun içinde hareket ediyordu. Onu yokluyordu. İleriye doğru bastırıyordu. Aradığı noktayı bulduğunda Eric sertçe ürperdi. "Tam orası," diye haykırdı.

Kız onu daha sert bir şekilde emmeye başladı. İçindeki bir şeylerin okşanması Eric'in o kadar büyük bir şiddetle boşalmasına sebep oldu ki, genç adam ayaklarının üzerinde zorlukla

durabildi. Rebekah başını daha hızlı hareket ettirip onu daha sertçe emer ve keşfettiği o harika, küçük noktayı durmaksızın ovalarken Eric'in görüşü bulanıklaştı. Hâlâ boşalıyor ve bir türlü kendine hâkim olamıyordu. Mantığın ötesinde heyecanlanan Eric kızın kafasının arkasını yakalayarak onu sabit tutup boğazından aşağıya fıskırttı. Sıvıları tükendikten sonra zevk verici dalgalar penisinin dibini, poposunu ve içinin derinliklerini zonklattı.

"Durmak zorundasın," dedi nefes nefese. "Ah, ah, lütfen, lütfen." Eric şiddetle ürperdikten sonra kendini tekrar tatmin olurken buldu. Fıskırtmıyordu, hayır, ama tatmin oluyordu. "Rebekah?" Kızın saçını tutan parmakları biraz daha sıkıldı ve sırtı geriye doğru gerilirken, kafası kapıya çarptı. Ama Rebekah vazgeçmedi. Eric coşkuya o kadar uzun süre asılı kaldı ki, bayıldığını düşündü. Bedeni sakinleştiğinde Rebekah parmaklarını çıkardı; ardında garip, ıslak bir his bırakmıştı.

Rebekah aletini ağzından çıkardığında Eric ona bakmak için gözlerini açılmaya zorladı.

"İyi misin?" diye sordu kız.

Gözleri kafasının gerisine doğru yuvarlanan Eric'in verebildiği tek cevap, kirpiklerini kırıştırmak oldu.

"Doğru yaptım mı?"

Eric kapıdan aşağıya doğru kaydı. Ayakları kendiliğinden öne doğru uzanırken, dokunma mesafesine giren genç kıza sert bir kucaklaşmanın içine hapsetti. "Mmmmm," diye mırıldandı. Düşünceleri baygın, bedeni yorgundu. "Seni seviyorum," demeyi başardı ve başının çevresinde bir yerlere tutkulu bir öpücük kondurdu.

"Ben de seni seviyorum. İşin bitti mi?"

Eric kafasını iki yana salladı. "Bana bir dakika ver. Bu yaptığın şey inanılmazdı."

Eric nefesini toplarken ona sarıldı. Rebekah uzun bir aradan sonra ondan uzaklaştı ve ayağa kalktı. Eric, Rebekah'ın ateşli küçük kıyafeti, inek gözlükleri ve topuzundan düşen saçlarına baktığında penisi yenilenen bir ilgiyle canlandı.

"Ayağa kalkıp yatağın ayakucunda dur ve kıpırdama," dedi genç kız. "Ellerimi yıkamaya gideceğim ve ardından kadınlığının senin için ne kadar sıcak ve ıslak olduğunu göstereceğim. Seni istememe sebep olduğun için ceza olarak kendini tatmin edişimi izleyeceksin."

İşte bu! Makalesini gerçekten okumuştur. Eric ayağa fırladı ve yatağın ayakucunda dikilerek onu beklemeye koyuldu. Kıvranıyordu. Hâlâ kayganlaştırıcıyla ıslak olan poposunda gerçekten garip bir his vardı. Şu anal dürtükleme olayı gerçekten de beklentilerini karşılamıştı. Vay canına. Brian'ın Myrna'yla niye evlendiğine şüphe yoktu.

Rebekah odadan çıktı. Ona sonsuzluk gibi gelen bir süreden sonra odaya geri döndü. Yanında Jace vardı. Eric'in kalbi tekledi. Aggie ve Jace'le üçlü ilişkilere katılmıştı. Makalesinde bundan bahsetmişti. İkisi de Aggie'nin içine gömülüyken Jace'in onunkine dayanarak kayan aletin nasıl iyi hissettirdiğini tasvir etmişti. Siktir. Bundan hiç bahsetmemiş olmayı dilerdi. Eric, Rebekah'ın Jace'le takılmayı planlamadığını umdu. O anda, üçlü ilişkilerin ne kadar ateşli olduğunun ya da iki penisle dolmuş bir kadının ne kadar zevk alacağını hiçbir önemi yoktu. Eric, onu hiç kimseyle paylaşmayacaktı. En iyi arkadaşıyla bile.

Jace, Eric'in ayaklarına eğildi ve ayak bileğinin çevresine kalın, deri bir bileklik geçirdi. Ardından, bilekliği bir zincir yardımıyla yatağın ayağına bağladı.

Eric kaşlarını çatı. "Sen ne yapıyors..."

Rebekah cetveliyle poposuna bir tane yapıştırdı. "Sessizlik," diye emretti. "Kendimi tatmin ederken olaya karışmam için bana yardım ediyor."

Jace, Eric'in ayak bileklerini yatağın zıt ayaklarına bağladıktan sonra, el bileklerini tutarak arkasında birleştirdi. Ayak bileklerinin kısa bir zincirle birbirine bağladı ve ardından el bileklerinin arasındaki zincirle ayak bileklerinin arasındaki zinciri birbirine bağlamak için başka bir zincir daha kullandı.

"İleri doğru eğilmesine imkân yok," dedi Jace.

Eric denedi. Sadece birkaç santim eğilmesine rağmen omuzları acıyla itiraz etti. "Adam haklı."

"Eğer çömelmeyi denerse dengesini kaybedip düşer," dedi Jace. "Dizleri ve ayakları birer orospu çocuğu gibi acır."

Eric bu konuda onun sözüne güvenmeyi seçti.

"Ya uslu bir çocuk gibi yerinde durursa?" diye sordu Rebekah.

Jace sırttı. Tipik tatlılığı gözlerindeki ahlaksız ışıltıyla gölgelendi. "Başka bir şans yok." Rebekah'ya bir şey verdi. "Onu gerçekten çılgına çevirmek istiyorsan bunu kullan."

Eric, onların arkada ne yaptıklarını görmeye çalıştı.

"Nasıl kullanacağım?" diye sordu genç kız.

Jace onun kulağına fısıldamak için eğildi. Eric onun elleriyle bir şeyler gösterdiğini görebiliyordu fakat kafasını onları görebilecek kadar çeviremiyordu.

"Teşekkürler, Jace," dedi kız.

Jace yaptığı işi değerlendirirken kafasını iki yana salladı. "Lanet olsun, Aggie'yi özledim." Kendini odadan dışarı attı.

Eric arkasındaki Rebekah'ya bir bakış attı. "Sana ne verdi?"

Rebekah onun arkasında durmak için hareket etti ve yan tarafına dayanarak yaslandı. "Yaramaz çocukları cezalandırmak için bir şey."

Eric poposunda bir şey hissetti. "Ne?"

Rebekah tek bir hareketle sert, soğuk ve varlığından haberdar edecek kadar kalın bir şeyle Eric'in poposunu dövdü.

Rebekah, Eric kıvranmaya başlayana kadar, az önce yarattığı tikaca masaj yaptı. Adamın penisi granit kadar sertleşmişti.

Rebekah, "Bu hoşuna gidiyor, değil mi? İtiraf et. Bunu içinde olması sana zevk veriyor," dedi.

"Evet. Hoşuma gidiyor."

Rebekah arkasından yaklaştığında eteği Eric'in bacağına süründü. Genç kız onun aletine bir penis yüzüğü geçirdi, sertliğinin dibine kadar itti ve hayallerinin çevresine derin bir koşum sarp, koşumun ucunu penis yüzüğüne bağladı.

Eric'in penisini şişlikten sancrıyana kadar sıvazladı. Yırtık, tikacı, hayallerinin etrafındaki koşum ve penis yüzüğü onun altında zirveden önceki saniyelere taşıdı ve orada tuttu. Eric işkenceyle inledi.

Rebekah yatağa çıkıp genç adamın önünde süründü. Sertinin üzerinde gerinip bacaklarını araladı. Ne yazık ki Eric eteğinin altını göremiyordu ve küçük bir görüntü yakalamak için eğildiğinde bağları onu derhâl vazgeçiriyordu. Rebekah hâlâ tamamen giyinik bir halde—tabii açık saçık kostümü kıyafetten sayılırsa—göğüslerine masaj yapmaya başladı.

Eli karnından aşağıya, eteğinin altına kayd. Külotunun üzerinden klitorisini ovaladı. Dolmak için yalvaran sulu vajinasının sesi Eric'in aletini acı vererek zonklattı. Rebekah'ın eli külotunun içinde kayboldu. Eric onun parmaklarını bedeninin içine kaydırıldığını biliyordu ama görüş alanı kısıtlıydı.

"Göster bana, Rebekah," diye yalvardı. "Görmek istiyorum."

"Parmaklarımın kaygan kadınlığıma girip çıkışını mı görmek istiyorsun?"

"Evet."

Reb, "Bana müthiş bir zevk veriyorlar," diye fısıldadı. Külotu alının hareketiyle kıpırdıyordu. "Yaramaz çocuğumdan o kadar çok tahrik oldum ki, sanırım çok yakında boşalacağım."

"Boşaldığını görmek istiyorum."

"Oh, o kadar ıslak, şişmiş ve sıcakım ki, Eric. Beni bu hale sen getirdin."

Eric, "Külotunu çıkar," diye rica etti. Bu onu deliye çeviriyordu.

Rebekah, "Boşalacağım," diye soludu. "Oh, Oh."

Rebekah şiddetle titremeye başladı. Vücudu yatağın üzerinde kıvranıyordu ve Eric bunun kahrolası bir senaryosunu bile görmüyordu. "Rebekah," dedi nefes nefese. Şimdi niçin onu bağladığını anlıyordu. Rebekah, Eric haz elstikliğinden ölene dek ona işkence etmek istiyordu.

Rebekah, "Aletini içimde istiyorum," dedi. Ellerinin ve dizlerinin üzerinde, Eric'in durduğu yatağın ayak ucuna doğru geriledi. Külotunu tek tarafa çekti ve geriye doğru sallanarak genç adamın penisini aradı. Rebekah durmadan ıskalariken, Eric işkence dolu bir zevkle izliyordu. Onu izlemekten ve beklemekten başka hiçbir şey yapamayacağı gerçeği, tam olarak odaklanmasına neden oluyordu. Rebekah'ının nişan alma yeteneği hiç de iyiye doğru gitmiyordu. Sıcak aralığını adamın aşırı hassaslaşmış aletinin başına çarpıyor, bedenine gömülmesine izin vermiyordu.

"Bu kadarını kaldıramayacağım," diye hırladı Eric.

Aletinin bir santimi, kızın içine kaydı. Genç adamın nefesi kesildi ve başını zevkle geriye attı. Rebekah ileri geri sallanarak adamın daha fazlasını almayı reddediyordu. Eric ileri dalmak istedi fakat sakatlanma riskini göze alamazdı. Bu nedenle kıpırdamadan durdu ve kızın kendi bildiği gibi yapmasına izin verdi. Bağları yüzünden zaten risk altındaydı ve

otobüsün bir tepeyi çıkarken yaptığı sıçrama hareketi, düşme tehlikesini artırıyordu.

Rebekah bir dakika sonra ileri doğru sürünüp, yüzünü adama döndü. "Bahse girerim ki, tadım oldukça iyidir," dedi. "Sence de öyle değil midir?"

"Tadımın iyi olduğunu biliyorum."

Rebekah kendi sıvılarını, genç adamın aletinin başından emdi. Eric penisinin dibinde başlayan orgazmın kasılmalarını hissedebiliyordu fakat umutsuzca ihtiyaç duyduğu rahatlayışa ulaşamıyordu.

"Haklısın. Tadım iyi," dedi genç kız. "Başka bir kıza oral seks yaptığımı izlemek hoşuna gider mi?"

Eric cevabını dikkatlice düşündü çünkü kendisi de çoğu erkek gibi, iki seksi kızın iş başında olduğu fanteziler kurardı. Fakat o, çoğu erkeğin aksine, buna saymadığı kadar fazla kez şahit olmuştu. Bu deneyime her seferinde bayılmıştı fakat Rebekah'nın tatlı ağzını kendisinden başka birinin üzerinde görmek gibi bir arzusu yoktu. Başka bir kızın bile. "Hayır," dedi uzun bir aradan sonra.

Rebekah onun cevabına şaşırılmış gibiydi. "Bunun nihai fantezin olacağını düşünmüştüm."

"Yalnız sen ve ben. Nihai fantezim bu."

Rebekah gülümsedi. "Ah, yaramaz çocuk, böyle şeyler söylediginde seni daha çok düzmek istiyorum."

Eric nefes nefese, "Yeterince ceza çektim mi?" diye sordu. "Hayır."

Rebekah külotunu çıkardı ve bacaklarını tekrar açarak onun önünde uzandı. Eric bu kez onun parmaklarının klitorisini ovaladığını ve ipeksi kadınlığının içinde tekrar ve tekrar ve tekrar ve tekrar kaybolduğunu izleyebiliyordu. Kızın boşalması sonsuzluk kadar uzun sürdü. Eric, Rebekah'ın nihayet boşaldığında onu kancadan kurtaracağını düşündü.

İ-hh.Genç kız, sanki Eric yokmuş ve onun ihtiyaçları önemli değilmiş gibi kendini tatmin etmeye devam etti.

"Rebekah!"

Kız kafasını kaldırdı. "Ne?"

"Artık boşalabilir miyim?"

Rebekah onun penisine baktı ve dudaklarını yaladı. "Lanet olsun, nasıl da şişmişsin öyle," dedi, "ama hayır, henüz değil."

Başucundaki çekmecedен vibratörlerinden birini çıkardı. Vibratörü kadınlığının içine daldırdığında Eric'in tüm bedeni gerildi. "Bu çok acımasızca," diye homurdandı.

"Cezarın eğlenceli olacağını düşünmemiştin, değil mi?"

"Aslına bakarsan, evet düşünmüştüm."

"Yani bu seni tahrik etmiyor mu? İzlemekten hoşlandığını sanıyordum."

"Evet, tahrik ediyor ve hoşlanıyorum ama katılmayı tercih ederim."

"Bunu makalende okuduğumdan emin değilim."

"Bağlar, kık tıkaçları ve penis yüzükleri hakkında bir şey yazdığımı da hatırlamıyorum."

"Bu doğru. Tamam, bir tanesini çıkaracağım. Sen seç."

"Kol bağları. Omuzlarım ağrımaya başladı."

Rebekah yataktan kalkıp sol kolundaki bağlardan birisini çözmeye başlayınca genç adam rahatlamış bir iç çekiş koyuverdi. Omuzları gerçekten ağrıyordu ama kolları özgür olursa bu aralıksız işkenceye son verebilirdi. Kolu özgür kaldığında onu yakalama dürtüsünü bastırdı. Rebekah, diğer elindeki bağı da çözerek onu şaşırttı ve ardından ayak bileklerini de özgür bırakmak için çömeldi.

Eric son bağdan da kurtulduğunda, "Niçin beni serbest bırakıyorsun?" diye sordu.

"Çünkü yaramaz öğretmenin daha fazla bekleyemiyor. Onu derhâl düzmeni istiyor."

Eric onu birdenbire havaya kaldırdı ve yatağın ortasına attı. Rebekah kahkahalara boğuldu, ta ki genç adamın yüzündeki yoğun ifadeyi görünceye dek. Eric kızın üzerine tırmandı ve tek bir sert darbeyle onun derinliklerine daldı. Genç kızın vajinası daha önce hiç bu kadar sıcak ya da sıkı hissettirmemişti. Kızın içine sert ve derinden girdi. Kalçalarını çevirdiğinde, poposundaki kıç tıracını hareket ettirerek içini titrettiğini keşfetti.

Eric, "Ah Tanrım," diye inledi. Bu seviyede bir zevki daha önce hiç tatmamıştı. Boşalıyormuş gibi hissediyordu fakat bu his asla yatışmıyordu. Kalçasını çevirerek yaptığı her darbeyle daha da yoğunlaşıyordu. Daha sert boşalıyormuş gibi hissediyordu. Ve daha sert. Bu nasıl oluyordu?

Hâlâ darbeler yaparken Rebekah'nun seksi, küçük ceketini çekiştirerek çözmeye başladı. İlerleyişine sekte vuran beyaz bluzu yırtıp açtı ve kızın göğüslerini kavradı. Onları birbirine doğru itti, ikisini birden ağzına sığdırmaya çalışıyordu. Daha sutyenini bile çıkarmamıştı! Rebekah sırtını yay gibi girdi ve sutyeni açmak için arkasına uzandı. Kıyafetlerle savaşıyor, çıplak kalmaya çalışıyordu. Kızın sabırsızca kendini paralaması Eric'i daha hızlı darbeler yapması için tutuşturuyordu.

"Ah Tanrım, Eric. Aletin devasa." Rebekah kollarından birisini ceketinden ve bluzundan kurtarmayı başardı. Adamın saçını kavrayıp kendine doğru çekti.

Eric acıyla irkildi ve onu daha sertçe becerdi.

"Saçımı çek, Eric."

Eric onun isteğini yerine getirdiğinde genç kız sarsılarak boşaldı. Eric onunla birlikte boşalmaya çalışırken ürperdi fakat penis yüzüğü rahatlamasını engelledi. Zevkle ürperirken görüşü bulanıklaştı ve Rebekah'yı becermeye devam etmesine

izin verecek kadar geri geldi. "Ah yüce Tanrım, orgazmı yarattığın için sana şükürler olsun."

Rebekah kıkırdadı. "Katılıyorum."

"Ve penis yüzüğünü."

"Hallelujah!"

Eric, bir sonraki orgazmı onu yakalayana kadar Rebekah'nın tükenmiş bedenine gömülmeye devam etti. Bu seferki orgazm, aletinin dibini saran sıkı yüzüğe rağmen fışkırmasına neden olacak kadar şiddetliydi. Neredeyse bayılıyordu; o kadar yorgundu işte. Kadımna tutunurken coşkuyla bağırırdı ve ardından harcadığı çabadan dolayı nefes nefese kalmış bir halde kızın üzerine yığıldı.

Rebekah, adamın terden sırlıslıklam olan sırtına dayadığı elini tembelce aşağı yukarı gezdirdi. "Yaramaz çocuğum yeterince ceza çekti mi?" diye sorarken, genç adamın omzunu yumuşakça öptü.

"Bir saat içinde tekrar sor." Yüzünü genç kızın boynuna soktu. "Kıpırdamıyorum bile."

Şansa bak ki, Rebekah onun altında sıkışmayı pek umursuyor gibi görünmüyordu. "Eric?"

"Evet?"

"Turnede olmasak bile birbirimizi görmeye devam edeceğiz, değil mi?"

"Elbette."

"L.A.'de mi yaşıyorsun?"

"Aslına bakarsan, biraz dış tarafında sayılırım."

"Gerçekten mi? Seni ziyarete gelebilir miyim?"

Eric neredeyse uyumak üzereydi, o yüzden düşünmeden konuştu; "Altı hafta boyunca benimle kalmanı tercih ederim."

Rebekah anında, "Olur," diyerek bu öneriyi kabul etti.

AHLAKSIZ RİTİM

"Olur mu?" Eric ona bakmak için kafasını kaldırdı. Karşı çıkacağını sanmıştı. En azından birazcık.

Rebekah gülümsedi ve kafasını sallayarak onayladı. "Tüm kostümümüzü aldığından emin ol. Bütün makaleni elden geçirmeyi ve ardından sana fantezisini kuracak yeni malzemeler vermeyi planlıyorum."

Bölüm 21

Eric garajı açmak için düğmeye bastı ve kapının yukarı kalkmasını bekledi. Yüzündeki gülümsemeyi silmekten uzak bir halde Rebekah'ya baktı. Şansa her zaman inanırdı, sadece kendisinin inanimiyordu. Fakat şimdi, hayatında bu kadın varken, kendini dünyanın en şanslı adamı gibi hissediyordu.

"Sormam lazım," dedi genç kız. Pencereden evin içine doğru bir bakış attı. "Pollyanna evi ve beyaz bahçe çitleri ne iş?"

Eric'in neşesi kaçtı. "Beğenmedin mi?"

"Burası harika. Ama birinin büyükannesi için. Ama sen genç ateşli, çok ateşli, bekâr ama kapılmış, ateşli—ateşli de miş miydin?—bir adamsın."

Eric onun tarifine güldü ve ardından omuz silkti. "Hosuma gitti, o yüzden aldım." Hayatı boyunca karmaşık ahşap işlemleri, kocaman bir verandası, bahçe çitleri ve bahçesindeki büyük meşe ağacında tekerlekten yapılmış bir salıncaktan dan Viktorya tarzı büyük bir evde yaşamak istemişti. Yani bu evi bulduğunda, onu satın almak zorunda olduğunu hissetmişti. Evde pek fazla zaman geçirdiği yoktu tabii. Bu evin ona yaşam alanını paylaşacak kimse olmadığını hatırlattığı da yoktu. Anlamsız, devasa ve pahalı bir ev olduğu da doğru değildi. Tabii ya evet. Yine de Rebekah'ın bu evi on az kendisi kadar beğeneceğini ummuştu. Eric bunun kendisi için neden bu kadar önemli olduğundan pek emin değildi.

Garaja girdiklerinde kızın soluğu kesildi. Eric omuzunun üzerinden onun bakışını takip etti. "O çok model bir Camaro mı?" diye sordu kız.

Güzelim evden hoşlanmamıştı ama paslanıp çürümüş, kü-lüstür arabasından hoşlanmıştı. Eric gülmesine engel olamadı. "Evet. Bu benim yeni projem. Corvette'i bitirdikten sonra."

"Hadi işe koyulalım!"

Rebekah arabadan dışarı çıktı ve Eric'in aletlerini, gara-jın tek duvarı boyunca uzanan tezgâhın üzerine yaydığı ye-dek Corvette parçalarını inceledi. "Hayal edilebilecek her par-çaya sahipsin!"

"Evet, neye ihtiyacım olduğundan emin değildim. O yüz-den ne zaman bu model için bir parça bulsam otomatik ola-rak satın aldım."

Rebekah, Corvette'in kaputunu açıp motora bir göz attı. "Başlamak için sabırsızlanıyorum ama motor hâlâ çok sıcak."

Bir kadının bundan daha mükemmel olması muhtemel miydi? Hiç sanmıyordu. "Eşyalarını eve taşıyalım," dedi ve genç kızın ensesine bir öpücük kondurdu. "Aç mısın?"

Rebekah başını kaldırıp ona baktı. "Pek sayılmaz."

"Azgın?"

Sırtı genç adamın kalbini çırpındırdı. "O kısma doğru ilerliyorum."

Eric kendi sırt çantası ile Rebekah'nın gecelik çantasını bagajdan çıkardı ve garajla mutfakın arasındaki kapının ki-lidini açtı.

Rebekah içeri bir adım attı ve beyaz mutfak dolaplarıyla, açılırlara yaraşan aletlerin bulunduğu devasa mutfaka baktı.

Rebekah, "Yemek yapıyorsun, değil mi?" diye sordu.

Eric kafasını iki yana salladı.

Rebekah gülümsedi. "Bu yerde kaç yatak odası var?"

"Niçin hepsini denemiyoruz? Kendin de sayabilirsin?"

"Altı?"

Eric, "Yedi," diye itiraf etti.

"Burada atladığım bir şeyler var," dedi genç kız. Mutfak-
nın içinde ilerlerken çantasını kahvaltı barının bozulmaması
arduaaz kaplı tezgâhına bıraktı. "Sanki Martha Stewart bu-
rada yaşıyormuş gibi hissediyorum." Rebekah tezgâhın üze-
rindeki bir kâse meyveyi inceledi.

"Hoşlanmadın mı?"

"Öyle demedim. Burası nefes kesici bir ev. Sadece, bekle-
diğim şey değil."

"Ne bekliyordun ki?"

Reb kakhaha attı. "Bilmem. Annenin bodrumunda yaşa-
dığını?"

Eric yüzünü buruşturdu.

Rebekah onun acılı ifadesini yanlış anlayarak, onu gü-
cendirdiğini düşündü. "Özür dilerim. Muhtemelen milyon-
falansındır." Parmaklarını şaklattı. "Buldum. Büyük halan
Edna'dan sana miras kaldı."

Eric kafasını iki yana salladı, aniden ona miras bırakacak
bir Edna halası olmadığı için kendini üzgün hissetmişti. Re-
bekah odayı geçip Eric'e sokuldu ve ona bakmak için boy-
nunu arkaya doğru eğdi. "Sorun ne?"

Eric kafasını tekrar iki yana salladı. Şu ana kadar bu evde
kendini hiç yalnız hissetmemişti. Ve taşındığından beri ilk
kez, evde yalnız değildi.

"Niçin bana bir tur attırmıyorsun?"

Eric ona üç katın hepsini gezdirdi. Mükemmel mobilya-
ları ve mükemmel dekoruyla bir masal kitabından fırlamışa
benzeyen evinin her köşesini tarıttı. Eric, evinin başlı başına
bir fantezi olduğunu ilk defa fark ediyordu.

Rebekah epeyce etkilenmiş ve hatta eve bayıldığı konu-
sunda ısrar etmişti. Turu, Eric'in sahip olduğu müzikal ens-
trümanlarla dolu devasa bir aile odasında sonlandırdılar.

"Bunların hepsini çalabiliyor musun?" diye sordu Rebekah.

"Evet."

"Gerçekten mi? Neden bu kadar fazla?"

"Hepsinden hoşlanıyorum."

"Eric?"

Eric başını kaldırdı ama kızın kafasının üzerinden baklı.

"Birbirimize yalan söylemeyeceğimizi düşünmüştüm."

"Bu bir yalan değil. Hepsinden hoşlanıyorum."

Rebekah dakikalarca bir şey söylemeyince, Eric onun gözleriyle buluşmak için bakışlarını indirdi.

"Az önce senin hakkında hiçbir şey bilmediğimi fark ettim," dedi genç kız.

"Bütün önemli şeyleri biliyorsun."

"Sanmıyorum. Bu ev... Bu ev mükemmel—tıpkı bir peri masalı gibi—ama burada kişisel hiçbir eşya yok. Ailenin fotoğrafları nerede? Anıların?"

"Yok."

"Ne demek istiyorsun? Hafıza kaybı mı geçirdin?"

Eğer ciğerlerinde biraz olsun hava kalmış olsaydı, Eric gülerdi. Dişlerini birbirine kenetledi, çenesindeki kaslar acıyana kadar sıkı. "Demek istediğim, bir ailem yok."

"Hiç kimse mi?"

Kafasını iki yana salladı.

"Öldüler mi?"

"Birdenbire bu soru bombardımanı da ne oluyor, Reb?"

"Grupla birlikte turnedayken seni Eric Sticks olarak düşünmek çok kolaydı. Günahkârlar'ın ünlü ve sarsıcı ölçüde yetenekli bateristi... Fakat buradayken, sade bir adamsın."

Eric kaşlarını çatı. "Sade bir adam, ha?"

"Sadece benim sevdiğim adam. Senin hakkında daha fazlasını bilmek istiyorum, Eric. Anlat bana."

Eric piyanonun taburesine oturdu ve kollarını bacaklarına dayadı. Ellerini birleştirdi, gözlerini sanki ona ne kadarını anlatması gerektiğini değerlendirmiş gibi başparmaklarına dikti.

Rebekah yanına oturup diziyle onunkini dürttü.

"Babamın kim olduğunu kimse bilmiyor. Annem bir bağınıydı. Ben dört yaşındayken beni terk etti. Muhtemelen ölmüştür."

"Seni terk mi etti?"

"Evet, terk etti. Bir koruyucu aileye verildim."

"Yani evlat edinildin?"

Eric kafasını iki yana salladı. "Kimse beni evlat edinmek istemedi. Epey belaya bulaştım. Beni etrafta gezdirip durdular; bir evden diğerine. Ve eğer onlar beni çoktan evden atmadılarsa, kendim kaçtım."

Rebekah tek elini onun belinde gezdirdi. "Anlattıkların bu evi açıklıyor."

"Sanırım."

"Ama müziği değil."

Eric değer verdiği çeşitli enstrümanlara şöyle bir göz attı. "Ortaokulda ilham verici bir müzik öğretmenim vardı. Müzik bana doğal bir şekilde geldi. Seslerle fiziksel olarak bağlantılı olduğumu düşünüyorum. Öğretmenim yeteneğimi gördü ve beni cesaretlendirdi. Onun övgüsü için her şeyi yapardım. Müzik yaptığımda benimle ilgilenir, üzerime titrerdi. Bu nedenle zaman içinde takıntılı hale geldim. Sadece birkaç ayliğına onun sınıfında ders gördüm, ama müziğin peşinden hep koştum. Yeni gittiğim okullarda, girdiğim her müzik dersinde çalmayı bildiğim enstrümanlar hakkında yalan söyledim ve yeni bir tane seçtim. Ta ki ellerimi deşdirdiğim her şeyi çalabilinceye kadar. Çoğu okul fakir çocuklara enstrüman bağışlıyor. Bunu biliyor muydun?"

"Eskiden yapıyorlardı. Sanırım artık çoğu okul fon eksikliği yüzünden müzik derslerini kaldırıyor."

Eric yerel okullardaki dersleri kontrol etmeyi ve eğer ihtiyaçları varsa onlara müzik enstrümanlarından kocaman bir bağış yapmayı aklına not etti. "O programlar olmasaydı, bugün hayatta olacağımı sanmıyorum."

"Yani hayatındaki tek kalıcı şey, müzik."

Eric onun sorusunu düşündü. "Evet, sanırım öyle. Şimdi bile, yani Günahkârlar ile birlikteyken."

Rebekah onun yüzüne dokunmak için uzandı. Eric onun gözlerinin içine baktığında bir acıma ifadesi görmeyi bekliyordu, ama yalnızca saf bir hassasiyet gördü. "Ben de senin hayatında kalıcı olmak istiyorum, Eric."

"Emin misin?" Eric sınıttı. "Tam bir kıkırtı sayılırım."

"Ben öyle düşünmüyorum. Şimdiye kadar kıkırtı yapmanın her şey mükemmeldi."

Eric kahkaha attı. Rebekah onu kabul ediyordu. Geçmişini... Rahatlık duygusu onu aniden etkisi altına alırken, genç adam biraz daha kahkaha attı. Piyano taburesinden düştü, kollarını karnına doladı ve kahkahaların arasında nefesini toplamaya çalıştı. En sonunda sırtüstü dönüp gömmne tavana baktı.

Genç adam, "Bu ev oldukça gülünç, değil mi?" dedi.

Rebekah tabureden kalkıp Eric'in yanına sokuldu ve başını onun yükselip alçalan göğsüne dayadı. "Hayır. Senin içindeki bir boşluğu dolduruyor. Ve araba da öyle. Tamirini bitirmek istediğinden emin misin?"

"Tabii ki. Senin makine yağına bulandığını görmek için sabırsızlanıyorum."

"Tamamlandığını görmek seni üzmeyecek mi?"

"Belki birazcık, ama tam o noktada olaya Camaro dâhil oluyor."

"Ya ondan sonra?"

"Sıradaki projemizi sen seç."

Rebekah ansızın, "Ailemle tanışmanı istiyorum," dedi.

Eric'in kalbi tekledi. "Bu kötü bir fikir, Reb. Ebeveynler benden hoşlanmaz. Benimkiler bile hoşlanmadı."

"Sen benim için önemlisin, Eric. Seni tanımlarını istiyorum."

Eric, "Gençken sana baskı uyguladığı için babandan intikam mı almaya çalışıyorsun?" diyerek ona takıldı.

"Şey, babam papazlık yapıyor, ama bana karşı asla baskıcı olmadı. Öte yandan annem..." Kahkaha attı. "Yine de bunun sebebi o değil. Seni seviyorum ve onların da seni sevmesini istiyorum."

Rebekah ona gerçekten de asla sahip olamayacağını düşündüğü şeyi mi sunuyordu? Bir aile?

"Tamam," dedi genç adam.

"Evet mi?"

Eric başını sallayarak onayladı.

"Şükran Günü'nde ne yapıyorsun?" diye sordu genç kız.

Eric omzunu silkti. "Bir planım yok." Şükran Günü bir hafta sonraydı. Bu Eric'e onun ailesiyle tanışma fikrine alışmak için zaman tanırdı. Bu arada da Rebekah ona hangi çatalın salata için kullanması gerektiğini öğretebilirdi.

"Biz her zaman bir araya gelir ve aile yemeğimizden önce yerel evsizler barınağında yemek servisine yardım ederiz. Gelir misin?"

Eric gülümsedi. Aslına bakılırsa, toplum hizmetinden hoşlanırdı. Gençliğinde birkaç kez hizmet vermek zorunda kalacak kadar başını belaya sokmuştu. Artık çoğu zaman beladan uzak durmaya özen gösterse bile, yardım etmekten hâlâ hoşlanıyordu.

"Kulağa eğlenceli geliyor."

"Oam barmaga niye koyu olacağız?"
"Öğretmenim de koyu entimeliyim. Enindeyi
Görünürde yapacak bir şeyler yokmu?" Böylece diğer
okulların Rehberlikten alacakları kitapları
"Mükemmel Şimdi anladım niye yemeğe geleceğimizi
söyleceğiz."

Cemal'in ailesini çıkardı ve ailesinin evini açtı.
Hani ne yapıldı? Ailem açıldığında Rebekah, "Dene"
diye başardı. "Nasıl?"

Eric Dene'nin ailesini dinler dinler hayranlıkla ama kelimeleri
anlamıyordu. "Sani görmek için sabırsızlanıyorum."
dedi gençler. "Annem Cumartesi akşamı yemeğe niye ge-
lir söyleyebilir misin?"

Eric perhiz Cumartesi mi? Şükran günü Cumartesi de-
ğildi ki.

"Evet Ona özel birisini getireceğini de söyle." Dendi.
"Evet bir erkek Kim olduğunu sana söylemeyeceğim. Deke-
ni görmek gerek."

Rebekah koşarak ayağa kalkmaya çalıştı. Eric an-
ladı.

"Görmek lazım. Anneme söylemeyi unutma." Dendi. "Ge-
le seni seniyorum."

"Cumartesi mi?" dedi Eric. "Onlarla Şükran Günü'nde ni-
mişceğini seniyordum."

"Onları Şükran Günü'nde tekrar göreceksin. Mümin-
ler onları bol bol göreceksin. Onlar benim ailem ve sen de
erkeğimsin."

Ah hayır karşı koyamadığı şu gülümsemesini kullanı-
yordu. Kendini tut. Eric. Bunu yapabilirsin. Ona Cumartesi günü
mesajı olduğunu söyle. "Cumartesi... yapacak işlerim... var"

"Ne çeşit işler?"

Eric bahane bulmaya çalışırken "Arabamın üstünde çalışıyorum" dedi.

"Arabamın üstünde bu akşam ve yarın çalışırsın. Eric bu hafta E. Linton benimle geleceğini söyledi."

Eric aklı aklı iç peki "Tamam. Geleceğin. Ama seni ne kadar sevdiğim, sevenlerimden birinden hoşlanmaz."

"Önemli değil. Ben senden hoşlanıyorum."

Sevdiğini gülmüşse de ona bir öpücük vermek için genç adamın bedeninde yüksek doğru kaydı. Hissese öpücükleri kulağında değin ve mükemmel bir öpücüğe döndü. "Eve hiç kimsenin gelmedi mi?"

"Sadece rock yıldız kışkırtıcı."

Sevdiğinin nefesi keşildi. Eric onun kulağında tıranmış sesleri sesleriyle resmen yapıyordu. "Kulağın. Tamam. Bu kulağın sesleri. Hiçbir şeyin kendisini oradan uzaklaştırması mümkün değil."

Sevdiğin "Senin için bateni palat mı?" diye sordu.

"Niçin?" Eric kıldadı. "Beni neredeyse her gece buluyorsun."

"Evet için gereği. Stadyumun ona yetenden. Ben bu güne için bir kışkırtıcı önünde çalarken sana neler yapmak teklifini uygulamalı olarak göstermek istiyordum."

"Ben neredeyken bana bir şeyler mi yapmak istiyorsun?" Eric kışkırtıcı kışkırtarak ona baktı.

"Fantazileri olan yalnızca sen değilsin. Biliyorsun."

"Anlar bana."

"Sen çalmaya başlasan da ben göstereyim nasıl olur?"

Sanik Eric buna hayır diyebilmiş gibi. Genç adam demir ayağı fırladı ve antika bateni setinin arkasına vurdu. Seidinci anılatırken bir çöplükte bulduğu ve o zamanki koruyucu ailesinin rock 'n' roll'un şeytanın müziği olduğuna inanması yüzünden terk edilmiş bir eve sakladığı bateni. O evde uzun

süre dayanamamıştı fakat bateriye on dört yılı aşkın süredir tutunuyordu.

"Az önce babanın bir papaz olduğunu mu söyledin?" Eric bagetlerine uzandı.

"Ben senin iligini kurutana kadar üzerine atlamayı planlar- larken sen bana babamı sormadın, değil mi?"

Eric süklüm püklüm bir halde omzunun üzerinden bak- tığında onu kaşlarını çatarken buldu. "Üzgünüm."

"Evet, babam bir papaz."

Eric irkildi.

Rebekah tek kaşırı havaya kaldırdı. "Seksi görünmeye başlasan iyi edersin yoksa garaja gidip motoru parçalara ayır- maya başlayacağım."

Eric deri yeleğinden kurtuldu ve beyaz tişörtünü çıkarıp attı. "Bu nasıl?"

"Bu da bir başlangıç."

Eric bir ayağıyla pes davulun pedalını, diğeriyle de hi- hat'ın pedalını buldu. Tek bir pes davulla çalmayalı epey za- man olmuştu. Sahnede çalarken üç tane kullanıyordu. "Ne çalmalıyım?"

"Yavaş ve seksi bir şey."

"Bilirsin, ben yavaşlayamam, hayatım."

"Dene."

Günahkârlar'ın yalnızca tek bir slow şarkısı olduğundan, "*Veda Sonsuza Kadar Değildir*," baladını çalmaya başladı. Re- bekah genç adamın sırtına dayanarak ellerini onun göğsü ve karnında gezdirirken, Eric gözlerini kapattı ve ritimle hislerin karışımına odaklandı. Eric kısa süre sonra şarkıdan vazgeçti ve pese, zillere, trampetine nasıl vuracağını onun dokunuş- larının yönetmesine izin verdi. Baterisine çeşitli sertliklerde vurarak, ritmin doğaçlama bir şekilde akmasına izin verdi. Genellikle davula mümkün olduğunca güçlü vurarak etrafı

inletirdi, fakat Rebekah'yı rahatsız etmemek için bu seferki vuruşlarını minimumda tutuyordu. Sadece ritmi hissediyordu.

Şehveti.

Rebekah'nun dudakları omzuna baskı yaptı. Rebekah onun kulağına doğru öpücüklerden yol izledi, dudaklarının emici baskısını Eric'in temposuna uyduruyordu.

Eric ürperdi. Üç sevgisinin karışımı—müzik, seks ve bu kadın—düşünme kabiliyetini zamanın ötesine gönderdi. Ritim onu ele geçiriyordu; Eric bu arun, bütün varlığına hükmetmesine izin verdi.

Rebekah'nun parmakları, genç adamın sol göğüs ucundaki küçük halkayı buldu. Rebekah başparmağını onun çevresinde gezdirerek, Eric'in ritmine göre nazıkçe çekti.

Eric'in aleti havalanmaya başladı. Ritmine uyan nabızıyla, gittikçe sertleşiyordu. Rebekah geriye çekildiğinde Eric karşı çıkarcasına soludu.

Kızın tişörtü zillerden birinin üzerine yerleşirken, sut-yeni cowbell'in üzerine düştü. Rebekah tekrar genç adamın sırtına dayandığında çıplak göğüslerinin sertleşen uçları adamın etine değdi. Rebekah ona dayanarak hareket etti, göğüs uçlarını onun sırtına sürüyordu. "Sırtındaki dövmeyle bayılıyorum," dedi.

Eğer dünya gezegeni üzerindeki alevli çatlağın ve içeriden yukarıya doğru uzanan iblis ellerinin neyi sembolize ettiğini bilseydi, muhtemelen sevmeydi.

Rebekah'nun dudakları adamın ensesine sürttü. Sol başparmağı hâlâ piercing'indeydi. Sağ eli aşağıya kaydı. Tek ritimde genç adamın pantolonunun düğmesini açtı. Diğer ritimde de ikincisini. Önü tamamen açıldığında elini iç çamaşırının içine kaydırıp adamın aletini özgür bıraktı.

Eric zaten kendini ritimde kaybetmişti; hissediyor olduğundan daha fazlasını hissetmesinin mümkün olduğunu

düşünmüyordu, fakat kızın eli onu çevreleyip uzunluğu boyunca hareket etmeye başladığında... *Bir ritimde yukarı, aşağı, rinde aşağı.* Eric'in bedeninde ritim tarafından tüketilmemiş tek bir hücre bile kalmamıştı.

"Rebekah," dedi nefes nefese.

"Şişşşt. Sadece hisset. Ritminin bana ne yaptığını. Çaldığın her gece sana ne yapmak istediğini."

Hassiktir. Artık her çalışında nur topu gibi bir ereksiyonu olacaktı.

Temposunu yavaşça arttırdı, böylece Rebekah onun altını daha hızlı sıvazladı. Genç kız onun liderliğini tereddütsüz takip etti.

Daha hızlı.

Daha hızlı.

Oh. Genç kadın aniden uzaklaştı ve Eric'in tüm bedenini doldurulmayan arzuyla türperdi. Eric arkasından gelen bir fermuar sesi işitti ve Rebekah'nın kıyafetinin geri kalanını çıkardığını belirten, kumaşların çıkardığı sürtünme sesini duydu. Kız yanı başında belirince kafasını çevirdi ve bir ritmi kaçırdı. Rebekah onun kolunun altından eğildi ve önünde durmak için tek bacağın üzerine tırmandı. Güzel ve çıplak bir halde

Eric temposunu yeniden düşürdü ve gözlerini dikip ona bakarken, kızın şimdi ne yapacağını merak etti. Bunu bilmek Eric için pek önemli değildi, çünkü ne olursa olsun hoşlanacaktı. Kızın parmakları onun saçlarına kaydı ve adamın göğüslerine doğru çekti. Eric ağzını kızın göğüslerine dayadı ve onları ritimle birlikte emmeye başladı.

"İşte bu," diye fısıldadı kız. Adamın saçını serbest bırakıp ellerini aşağı indirdi. Parmak uçları penisinin başında duruyordu. Rebekah parmaklarını onun duyarlı etinde hareket ettirdiğinde Eric'in karnı heyecanla kasıldı.

"Mmm." Eric onun göğüs ucunu daha hızlı emdi.

Eric ağzındaki göğsü serbest bıraktı ve başını kaldırıp kıza baktı. Genç adamın göz kapakları ağırlaşmış, kendisi ise soluk soluğa kalmıştı. Rebekah eğildi ve iki eliyle birden onun aletini kavradı. Başparmakları tekrar tekrar kenarına çarpıyor, hâlâ ritimle birlikte ilerliyordu.

"Seni içimde istiyorum, Eric Sticks."

Eric, "Neyi bekliyorsun ki?" diye mınıldandı.

"Dengeni sağlayabilir misin?"

Eric sınıttı. "Öğrenmenin tek bir yolu var."

Rebekah kucasına tırmanıp onunla yüz yüze gelirken Eric çalısına ara verdi. Rebekah iki kolunu birden boynuna dolayıp onu büyük bir açlıkla öptü. Eric bağırtılarını tek eline aldı ve diğerleriyle penisini tutarak onun kaygan sıcaklığını aradı. Onu bulduğunda genç kız aşağı doğru inerek, onu derinliklerine aldı. Eric küçük taburesinde yalpaladı, ardından dengesini sağlamak için bacak, sırt ve karın kaslarını kışkırttı. Davulcu olduğu için kaslarının sağlam olması güzel bir şeydi. Yoksa bu pozisyonda kalmasına imkân yoktu. Taburesinde birkaç santim öne kaydı ve kız daha derine gömüldü.

Birbirlerinin ağızlarına soludular.

Eric'in pantolonu kendi etini kesiyordu ama bir şekilde bu rahatsızlık kızın bedeninden alacağı zevki daha büyük bir hasretle istemesine sebep oluyordu.

Rebekah öpücüğünü derinleştirdi, parmakları adamın saçlarını kavramıştı. Ayaklarıyla yerden güç alarak, adamın üzerinde yükselip alçalmaya başladı.

Eric ayak başparmağıyla pes davulun pedalını buldu ve kızın ritmine düşük, sabit bir ritimle eşlik etti. Kollarıyla bir ritim çalmak yerine, onları kızın etrafına sardı. Bağırtıları kızın arkasında tuttuğu yumruğundaydı.

Rebekah geriye çekildi, Eric'le sevişirken gözlerini onun kilere dikiyordu. Eric başka yere bakamıyordu. Pes davulun

ritmini artırarak tempolarını artırmıştı ve rahatlaması yaklaşıyor olsa bile bakışlarını kızın aşkla parlayan bebek mavisi gözlerinden koparamadı.

Onsuz bir gün bile nasıl yaşamıştı ki? Eğer onu kaybedecek olursa ne yapardı? Hislerle dolarak gözlerini sımsıkı kapattı ve içinde büyümeye başlayan zevke odaklandı.

"Oh," diye soludu genç kız ve bedeni rahatlamayla titrerken sırtını yay gibi gerdi.

Eric ona hayatı buna bağlıymış gibi tutundu. Birazı tabureden düşmemek içindi, birazı da kendine onu bu zevkte takip etme izni vermek içindi. Sivilarını kızın içine pompalarken açık ağzını kızın köprücük kemiğine dayadı ve coşkuda kayboldu. Rebekah'nın ona dayanan bedeni gevşedi ve Eric bacağına kasarak, onları yere düşmekten son anda kurtardı. Bateria seti ileri doğru kayarken bir zil *bam* diye yere çakıldı.

"Vay canına," diye soludu genç kız. "Bu ateşliydi."

Eric aynı fikirdeymiş gibi uyumsuz sesler çıkardı.

"Bir fantezi gitti. Kaldı beş milyon."

Eric güldü. "Sadece beş milyoncu mu?"

"Şimdilik." Rebekah adamın çenesini öptü. "Arabamın üstünde çalışmaya hazır mısın?"

Eric uykulu bir sesle, "Önce azıcık uzanabilir miyim?" diye fısıldadı.

"Eğer ihtiyacın varsa. Bir süreliğine kendim çalışabilirim."

Eric kafasını iki yana salladı. "Yardım etmek istiyorum. Sadece nefesimi toplamam için bana bir ya da iki saat ver, kadın."

Rebekah kucagından kalkmaya çalıştı fakat Eric onu engelledi. Rebekah insafa gelerek, ona tekrar sokuldu. Kız kıpırdamadan durduğunda dengesini korumak Eric için çok daha kolaydı ve henüz onun gitmesine izin vermeye hazır değildi.

Rebekah uzun bir andan sonra, "Eric?" dedi.

"Evet."

"Aralık'ın ilk haftasında MR'a girmem gerekiyor... Hâlâ sağlıklı olduğumdan emin olmak için. Benimle birlikte gelirmisin? Isaa... imm, *diğer* adam hep benimle gelirdi. Tek başına olmak hoşuma gitmiyor. Sonuçları beklemek gerçekten çok..." burnunu çekti, "...zor."

Eric nefesini tuttu ve başını sallayarak onayladı. Genç adam titremesini önlemek için alt dudağını ısırды. Kalbi boğazında atıyordu. Kızı daha yakınına bastırmak için elini onun kafasının arkasına yerleştirdi. Böylece Rebekah onun gözlerinin gözyaşlarıyla bulanıklaştığını göremezdi. Onun yanında olmak istiyordu fakat tüm düşünebildiği onun ölüm riskiyle yüzleşmesiydi. *Hayır!* Rebekah'ın MR'a ihtiyacı yoktu. Bedeni ona tekrar ihanet etmeyecekti. Edemezdi. Eric buna izin vermezdi. Onun yeniden hasta olma olasılığını bile kabul edemiyordu. Eric'i bırakamazdı. Rebekah yüz yirmi üç yaşına gelmeden önce onu kaybetmeyecekti. Ya da sonsuza kadar. Ona ihtiyacı vardı. *İhtiyacı vardı.* Sadece şimdi değil. Her zaman. Gidemezdi. Rebekah... gidemezdi işte.

"Teşekkürler," diye fısıldadı genç kız. "Bununla yalnız yüzleşecek kadar güçlü değilim."

Ancak Eric bununla hiçbir biçimde yüzleşecek kadar güçlü değildi. "Hadi gidip arabayı tamir edelim."

Bölüm 22

Rebekah, Eric'in elini sıktı ve ailesinin evinin dış kapısını açtı. Cidden, adam kendi ayaklarına kusmak üzereymiş gibi görünüyordu ve Rebekah onu suçlayamıyordu. Babası rahat ve anlayışlıydı, ama ya annesi? Rebekah öyle bir kadının hiç kimsenin başına gelmesini istemezdi. Genç kız Eric'e güven vererek gülümsedi ve bir kez daha elini sıktı.

Girişten, "Evde kimse yok mu?" diye seslendi.

Yemek odasının kapısından tekerlekli sandalyesinin tekerleklerini kendi kendine döndüren Dave çıktığında, genç kızın ağzı açık kaldı. "Selam, küçük kardeş."

"Dave!" Rebekah, Eric'in elini bıraktı ve Dave'e sarılmak için heyecanla boynuna atıldı. "Harika görünüyorsun!" Ağabeyinin şakağına büyük, ıslak bir öpücük kondurdu. "İyileşme sürecin nasıl gidiyor?"

"Sol kolumu yüzde yetmiş beş oranda kullanıyorum. Sağ da yüzde doksan." Parmaklarını oynatıp yumruk haline getirdi. "Ama hâlâ bir daha yürüyemeyeceğimi söylüyorlar."

Eric geniş bir sırtısla, "Ben hiçbir bok bilmiyorlar dedim," dedi.

Dave de karşılık verdi. "Sticks? Rebekah eve bir adamla geleceğini söylediğinde, bu adamın Mills olduğunu sanmıştım."

"Kancayı en iyisine takmayı başardım," dedi Rebekah. Eric'in üzerine doğru ağır ağır yürüdü ve genç adamı boyundan kavrayarak beklenti içindeki dudaklarına doğru çekti.

Yemek odasından birisi boğazını temizledi. "Evime sadece ayaktakımı getirmekle kalmıyorsun," dedi annesi, "bir de gözlerimin önünde uygunsuz davranışlar sergiliyorsun."

Rebekah, Eric'in iyiliği için gözlerini devirdi ve ardından annesiyle yüzleşmek için döndü. "Bana biraz dilini de uzattı sanki," dedi kız.

Eric'e bir bakış atarak onun da bu küçük takılmaya katılmasını bekledi fakat genç adam tamamıyla şoka girmiş görünüyordu.

"Anne, bu Günahkârlar'ın bateristi Eric Sticks," dedi Dave.

"Günahkârlar. Kızımı resmen kaçırmış ve onu Tanrı bilir nelerle karışlaştırmış olan grup mu? Ve tek oğlumu felçli bırakan grup?"

"Sunî teneffüsle Dave'in hayatını kurtaran adam," dedi Rebekah.

Annesi burnundan soludu. "Artık burada olduğuna göre, sarurım kalabilir." Arkasını dönüp mutfığa geri döndü.

"Bu akşam birazcık asabi," diye fısıldadı Dave.

"Birazcık mı?" Rebekah, Eric'in dirseğini sıktı. "Seni etkilemesine izin verme."

Eric kafasını hafifçe salladı.

Dave kayıtsızca, "Ee, turnede işler nasıl gidiyor, Reb?" diye sordu.

Rebekah, "Senin yokluğunda gidebileceği kadar iyi gidiyor işte," dedi.

"Alçakgönüllülük ediyor," dedi Eric. "Tam anlamıyla harika."

Dave gururla gülümsedi.

"Yine de Dave kadar iyi değilim," dedi Rebekah. Ağabeyinin saçını karıştırdı ve adamı başka bir kucaklayışla daha boğmak için eğildi.

"Harika olman sorun değil, Reb," dedi Dave. "Suçlu hissetmek zorunda değilsin. Seninle gurur duyuyorum."

Rebekah, gözlerinin niçin aniden sızıntı yaptığını bilmiyordu. Belki kendini suçlu hissettiği içindi. Dave burada, tekerlekli sandalyeye mahkûm bir halde bunalıcı annesiyle sıkışmışken, o hayatını yaşıyor, kendine bir kariyer yapıyor ve aşkı buluyordu.

Babası oturma odasından seslendi, "Bu duyduğum küçük kızım mı?"

Rebekah, Dave'i serbest bırakıp Eric'in elini kavradı. "Hadi," dedi. "Babamla tanışmanı istiyorum."

"Papaz olan mı?" dedi Eric.

"Hayır, kanış eğitmeni olan." Kafasını iki yana salladı. "Evet, papaz olan. Yalnızca bir babam var, biliyorsun."

Eric onu ağır adımlarla takip etti.

"Sesini duyduğumu düşündüm," dedi babası. Neşeli yüzünde kocaman bir gülümseme vardı. Eric'i gördüğünde gülümsemesi soldu.

Eric'in avucu Rebekah'nın elinde iyiden iyiye terliyordu ama genç kız onu biraz daha sıktı.

"Bu kim?"

"Bu Eric," dedi kız. "Yeni erkek arkadaşım."

Babası tekli koltuğunun ayaklığını aşağıya indirip ayağa kalktı. Eric'i dikkatle değerlendiriyormuş gibi kafasını yana eğdi. "Senin için biraz... uzun değil mi hayatım?"

"Yoo. Benim için mükemmel." Eric'in koluna sarılıp mutlulukla gülümsedi.

Babasının gözleri kızının yüzünde dolaştı ve ardından gülümsedi. "Eminim seninle güzel bir şekilde ilgileniyor ve sana iyi davranıyordur?"

"Hem de prensesler gibi."

Babası, hayatında ilk kez dili tutulan Eric'e elini uzattı. Eric, kızın babasının elini tutup sıkıca salladı. "Sizinle tanıştığımıza memnun oldum, Peder Blake."

"Ben de öyle, Eric. Otursana." Kendisinininkinin yanında duran tekli koltuğa doğru elini salladı. "Bana kendinden bahset."

Eric emin olamayarak Rebekah'ya bir bakış attı. Rebekah'nun kalbi eriyerek, kocaman bir gölete dönüştü. Adamın elini serbest bıraktı ve güven verircesine, hafifçe sırtına vurdu. "Babamla her konuda konuşabilirsin. O, insanları yargılamaz."

"Yargılamayı Tanrı'ya bırakıyorum," dedi babası ve koltuğuna döndü.

Eric her an tüyecek gibi görünüyordu.

"Otur," dedi Rebekah ısrarla. Rebekah, bir kez konuşmaya başladıklarında babasının Eric'i seveceğini biliyordu. Babası, Eric'in dürüstlüğünü ve acayip espri anlayışını takdir ederdi.

Dave odaya girdi ve tekerlekli sandalyesini boştaki tekli koltuğun yanına yerleştirdi. "Rebekah, mutfakta annemin senin için bir sürprizi var."

"Ne çeşit bir sürpriz?"

"Git gör. Babam ve ben Eric'e eşlik ederiz."

Rebekah onayladı. Hayatı boyunca, annesi tarafından ona yapılan sürprizlerin hiçbirinden hoşlanmamıştı. Bundan da hoşlanmayacağından emindi. Eric'in elini cesaret verircesine sıkı ve ardından dönüp mutfığa doğru ilerledi. Rebekah daha girişe bile ulaşmadan Eric, Dave ve babası kahkahalara boğmuştu.

Rebekah mutfığa doğru yürürken gülümsedi. Annesinin, onun Eric'le çıkması fikrine alışmasının uzun bir zaman alacağını biliyordu. Annesi, Isaac gibi bir damadı olacağı fikriyle tamamen kendinden geçmişti. Rebekah, annesinin herhangi bir adama bile kolay zaman yaşatacağından şüpheliydi. Ya dövme, göğüs ucunda piercing'i ve garip bir saç kesimi

olan bir rock grubu üyesine ne demeli? Annesinin Eric'i kabullenmediğini hiç ümit etmiyordu. Önemsemediğinden de değildi tabii. Eric'i bütün kalbiyle seviyordu. Eğer annesi onun ne kadar harika bir adam olduğunu görmüyorsa bu onun kaybıydı, Rebekah'nın değil. Eric'in hiç değil.

Rebekah mutfağın sallanan kapılarını kalçasıyla iterek açtı. "Anne, Dave bana bir sürprizin olduğunu söyledi."

Annesinin yemeği hazırlamasına yardımcı olan Isaac, tezgâhtan ona doğru döndü. Rebekah'nın kalbi birkaç ritmini kaçırarak süratli bir yanşa başladı. Genç kız kırıcılı bir sesle, "Döndün mü?" diye sordu.

Isaac mutfakta koşup kollarını kızın etrafına sardı. Şakağın nazik bir öpücük kondurdu ve onu nefesi kesilene kadar kollarında sıktı. "Ah, Rebekah," diye mırıldandı. "Seni o kadar çok özledim ki."

Rebekah, annesi kilere gitmeden önce yüzünde beliren neşeli ifadeyi yakaladı.

"Isaac," dedi Rebekah. Adamın anlayışlı gri gözlerinin içine bakmak için geriye çekildi. "Burada ne arıyorsun?"

Hâlâ Rebekah'nın karşılaştığı en yakışıklı adamdı. İri gözler, düz bir burun, mükemmel bir şekilde yontulmuş benzen dudaklar, dengeli hatlar ve yüzünü çevreleyen gür, kahverengi, dalgalı saçlar. Son zamanlarda kazandığı bronzluk, beyaz gömleğiyle güzel bir tezatlık oluşturunuyordu. Gömleğin kolları güçlü kollarını öne çıkaracak biçimde yukarı kıvrılmıştı. Isaac ne kadar yakışıklı olsa da, ona bakmak Rebekah'nın kalbini eskisi gibi gümbürdetmiyordu. Şehvet sancısı bile hissetmiyordu.

"Beni annen davet etti. Onun ev yapımı kurabiyelerini geri çeviremediğimi biliyorsun." Isaac, Rebekah'nın yüzünü inceleyerek, iki eliyle birden kavradı. "Olağanüstü görünüyorsun, melek."

"Harika hissediyorum."

Isaac, "Tüm tıbbi kontrollerini yaptırıyor musun?" diye sordu. Ona endişeyle bakıyordu. Etkilenen Rebekah adamın alnuna düşmüş bir dalgalı tutamı geriye doğru taradı. "Yaptırdım. Şu ana kadar *ondan* hiçbir iz yoktu. Aralık'ta bir randevum daha var."

Onun ne olduğunu söylemesine gerek yoktu. *Onu* bera-berce yaşayıp aşmışlar ve eskisinden daha güçlü insanlar olarak, *diğer* taraftan çıkmışlardı. Aralarındaki bağ her zaman var olacaktı.

Isaac kıza tekrar sarıldı. "Seni özledim. Bunu söylemiş miydim?"

"Evet. Ben de seni özledim." Bu bir yalan değildi. Onu özlemişti. Fakat ona sarılırken onu asla gerçekten sevmediğini fark etti. En azından romantik bir şekilde. Hisleri her zaman-kiyle aynıydı. Gerçekten yakın bir arkadaş'a ait olacak şekilde. Her ne olursa olsun yanında olacağına güvendiği bir arkadaş. Isaac onun en iyi arkadaşıydı fakat sevgili olmamalıydılar. Bunu şimdi biliyordu. Şimdi Eric'e sahip olduğu için arasındaki farkı anlayabiliyordu.

Rebekah, Isaac'ın kollarından sıyrıldı ve her şeyin olması gerektiği gibi olduğunu bilerek gültümsedi. Bir çift olarak birlikte olmamalıydılar fakat birbirleri için, ayrı kalamayacak kadar büyük bir anlam ifade ediyorlardı. Rebekah onu gördüğüne gerçekten memnundu ve bunda sorun yoktu. Eric'e olan hislerine karşı bir ihanet değildi bu. Çünkü Isaac için, ona beslediği hislerin aynısını hissetmiyordu. Bunun büyük bir rahatlık olduğunu fark ettiğinde elinde olmadan Isaac'e ısldayarak baktı. "Bana Afrika'yla ilgili her şeyi anlat," dedi ve adam salataları için sebzeleri doğrarken tezgâhın yanındaki koltuğa oturup onun maceralarını dinledi. Isaac zorlu koşullar altında

yaşarken yardım ettiği insanları anlattıkça Rebekah'nın hayranlığı büyüyordu.

Gözleri merakla büyürken, "Ee, bebek kurtuldu mu?" diye sordu genç kız.

Isaac başını sallayarak onayladı. "Köyde bebeğini kolera-dan kaybeden başka bir kadın vardı, böylece o bebeği kendisinin gibi aldı. Keşke anneyi de kurtarabilseydim ama timsah, omurgasında öyle büyük bir hasar yaratmıştı ki, onu masada kaybettim."

Rebekah'nın gözleri doldu. "Bu çok korkunç," dedi. "Ve sen. Sen tam anlamıyla harikasin, Isaac."

Aniden alınan bir soluk genç kıızı Eric'in varlığı konusunda alarma geçirdi. Eric, sanki birisi onu karnından yumrukladığı gibi görünüyordu. "Eric," dedi Rebekah. "Buraya gel. Tanışmanı istediğim birisi var."

Eric bu inanılmayacak kadar çekici adamın kim olduğunu merak etmişti. Rebekah adamın her kelimesine sanki herifin çekimi ve karizmasıyla sersemlemiş gibi tutunuyordu. Genç kız adamın adını—Isaac—ve ona tam anlamıyla harika olduğunu söylediğinde, Eric ruhu bedeninden çekiliyormuş gibi hissediyordu. Ve şimdi Rebekah Eric'in bu herifle tanışmasını mı istiyordu? Yok, hayır, teşekkürler.

"Helâyı arıyordum," dedi Eric. Bu bir yalandı ama şuradaki Doktor Mükemmel'in etrafında dolanmayı hiç mi hiç istemiyordu.

"Eminim bir dakikalığına tutabilirsin," dedi Rebekah. Taburesinden atladı ve mutfaktan tüyemeden Eric'in elini yakaladı.

"Eric, bu Isaac. Çok, çok iyi bir arkadaşım."

Isaac onun arkadaşı olarak çağırılmaktan pek mutlu görünmüyordu. Eric elini uzattı. "Ben Eric. Rebekah'nın fazlasıyla sahiplenici erkek arkadaşı."

Isaac'ın gözleri büyüdü.

"Ve âşığı," diye ekledi Eric. "Durmadan iş üstündeyiz."

Isaac'ın bronz teni birkaç ton soluklaştı fakat Eric'in elini tutup samimiyetle sıktı.

"Eric," Rebekah omzuna hafifçe vurarak onu cezalandırdı. "Bilinmesi gerekenler ve kesinlikle bilinmemesi gerekenler diye bir şey var." Genç kız kıkırdadı fakat onun iddiasını reddetmedi. Eric kendini azıcık daha iyi hissetti.

Rebekah'nın annesi aceleyle mutfığa giriverdi. "Rebekah, şu patatesleri püre yapmama yardım et," dedi. "Isaac, rostoyu fırından çıkarır mısın? Kurabiyeleri koymam lazım."

"Tabii." Isaac bir çift fırın eldiveni takıp fırına yöneldi.

Eric, "Yardım edebileceğim bir şey var mı?" diye sordu. Kalbi gümbürdüyordu. Rebekah'nın annesi ödünü bokuna karıştırıyordu.

"Aptal olma. Sen bir misafirsin. Akşam yemeği hazır olana kadar gidip Dave ve Bill'le otur."

Rebekah, "Isaac da bir misafir," diyerek annesine hatırlattı.

Bayan B, rostoyu düşürmemek için çırpınan Isaac'e tek koluyla sarıldı. "Komik olma, Rebekah. Isaac aileden. Onu ocağın üstüne bırakıver, canım."

Isaac rostoyu ocağın üstüne bıraktı.

Eric, Rebekah'nın patateslerin suyunu akıtıp mikserde çekmeye başlamasını izledi. Bayan B kurabiye hamurunu kesti ve onları fırın kâğıdının üzerine dizdi. Isaac rostoyu kesme görevini devraldı. Bir aile gibi görünüyorlardı. Bu, Eric'in asla sahip olamadığı fakat her zaman istediği şeydi. Görüntüğe göre o şeye şimdi de sahip olamayacaktı.

Dave tekerlekli sandalyesiyle kapıyı açıp içeri girdi. "Gel bakalım, Sticks. Masayı kurmak için yardıma ihtiyacım var." Dave porselen dolabından tabakları ve kâseleri alarak kullanmadığı bacalarının üzerine yerleştirdi.

Eric verilen göreve memnun olarak gülümsedi.

Bayan B, "David Adam Blake, Rebekah'nın misafirinden senin işlerini yapmasını isteme," dedi.

Eric ısrarla, "Aldırmam," dedi.

"Gidip oturma odasında otur," dedi Bayan B.

Eric'in itaat etmekten başka çaresi kalmadı.

Peder Blake ya da Eric'e söylemesi için ısrar ettiği şekliyle Bill, Eric yanındaki boş koltuğa oturduğunda, izlediği savaş filminden başını kaldırıp ona baktı. "Mutfaktan kovuldun mu?"

Eric onayladı. "Görünüşe göre ben misafirim, ama Isaac aileden."

Bill güldü. "Isaac aileden." Eric'in koluna hafifçe vurdu. "Harika bir çocuk. Doktor olduğunu biliyor musun?"

"Evet, Rebekah bahsetmişti."

"Afrika'dan yeni döndü. Babasının hastalarını alma işinin bir yıl daha bekleyebileceğini söyledi. Ona en çok ihtiyaç duyacak insanlara gitmek istedi. Bu zamanlarda, onun yaşında olup da Isaac kadar özverili davranan adamlara pek sık rastlanmıyor."

Doğru; ama Eric hâlâ ondan nefret ediyordu.

Bayan B, "Yemek hazır!" diye seslendi.

Eric ayağa kalktı. Bayan B onu masanın diğer ucuna doğru sürükledi. "Misafirler onur koltuğuna otursun," dedi.

Eric uzun masanın en uzak ucuna oturdu. Bill ise tam karşısındaki uçta oturuyordu. Masanın yanındaki sandalyelerden biri Dave'in tekerlekli sandalyesine yer açmak üzere çıkarılmıştı. Annesi Dave'in yanına oturdu. Bu Rebekah ve Isaac'ın yan yana oturması demektir. Yemek lezzetliydi ama Eric tabağındaki her şeyi yemiş olsa bile tadını zar zor aldı.

Herkes Isaac'ın Afrika hikâyelerini dinlemek için öylesine coşkuluydu ki. Bu arada gerçekten eğlenceli ve kahramancaydı.

Eric bunu inkâr edemezdi. Kendini istenmeyen bir yabancı gibi hissediyordu. Tüm yemek boyunca Rebekah ona zar zor bakmıştı. Kahkaha atmakla ve Isaac'e yaltaklanmakla fazla meşguldü. Siktiğimin herifi o kadar yakışıklıydı ki, Eric'in midesini bulandırıyordu. Isaac, Kongo'da bir köyde hasta ve yaralıları tedavi ederkenki resimlerini dağıtmaya başladığında Eric bir sürü uygun ve nazık şey söyledi, ama neşesi kaçmıştı bir kere. Bu adamla nasıl yarışabilirdi ki? Eric hiç böyle gurur duyulacak işler yapmamıştı. Bayan B yemeğin ardından kirazla kaplanmış bir cheesecake getirdi.

Isaac'e kocaman bir dilim kesip servis ederken parıldayarak, "Bunun favorin olduğunu biliyorum," dedi.

Isaac kadına bakarak, Eric'i bile etkileyen sersemletici gülümseyişinden gönderdi. "Beni utandırıyorsun."

Siktir. Herif en azından biraz çirkin, aptal ya da sıkıcı olma nezaketini gösteremez miydi? Herhangi biri iş görürdü!

"Bırak da hayat kurtaran, kahraman doktorumuz için en azından bu kadarını yapabileyim."

"Bana bu masadaki tek kurtarıcı Isaac değilmiş gibi geliyor," dedi Dave. Kafasını hafifçe iki yana sallayan Eric'e sınıttı. Eric onun suni teneffüs yapmaktaki ufak girişimlerini ortaya çıkarmasını istemiyordu.

"Ah, öyle mi?" diye sordu Isaac. Dave'in anlatmak üzere olduğu şeyle ciddi anlamda ilgili görünüyordu. Piç herif. Bu herife olan nefretini korumak Eric için gerçekten zor oluyordu. "Ne oldu?"

"Eric sadece bu yıl içinde, tam iki tane hayat kurtardı," dedi Dave. "Birisi benimkiydi."

Eric gözlerini önündeki cheesecake'e dikti ve çatalını tekrar tekrar kiraza sapladı. "Önemli bir şey değildi. Herkes ayısını yapardı."

"Bu doğru değil," dedi Isaac. "Çoğu kişi bir insanın baş beladayken diğer tarafa bakmayı seçer, yardım etme kabiliyetleri olsa bile. İnsanlar sadece... yapmazlar işte."

Eric, Isaac'ın kelimeleriyle gururlanmamaya çalışarak chesscake'ini dürtükledi.

"Başka kimi kurtardın, Eric?" diye sordu Rebekah.

Eric, "Önemli değildi," dedi tekrar.

"Trey'i," dedi Dave. "Trey bir nöbet geçirdi ve Eric ambulans gelene kadar onun nefes almasını sağladı."

"Ben bu hikâyeyi nasıl duymadım?" Rebekah, Eric'ten Dave'e baktı ve tekrar Eric'e döndü.

Eric omzunu silkti. "Trey bu konuda konuşmamızdan hoşlanmıyor."

Rebekah eğilerek ona yaklaştı ve "Ben de Trey'le dudaklarını ilk kez birleştirdiğini sanıyordum," diye fısıldadı. Kırdadı ve masanın altından Eric'in dizini sıkı.

Eric kocaman gözlerini dikerek ona baktı. Kızın ufak apılamasını kimsenin duymamış olması için dua etti.

Isaac "Trey kim?" diye sordu.

"Günahkârlar'ın ritim gitaristi," dedi Rebekah.

"Günahkârlar?"

"Evet, Eric'in grubu, Günahkârlar."

"Yani bir gruba mısın? Yani bir grup falan mı?" Isaac tin bütçesiyle sordu ve chesscake'inden bir ısırık daha aldı.

Rebekah kahkaha zın ve Isaac'ın koluna sarıldı. "Kerem o kadar kıymetli bir insan ki... Dünyanın en ünlü basistelerinden birisi seninle bir öfice tanışıyor ve senin bundan haberi bile yok."

Gözleri merakla büyüyen Isaac, "Bu adam ünlü mü?" diye sordu. "İnzası falan isemeli miyim?"

Bu Rebekah'nın daha fazla gülmesine sebep oldu. Karnuru tutmak için Isaac'ın kolunu bıraktı. "Dur. Beni öldürüyorsun."

Eric onu bu kadar şiddetle güldürme yeteneğine sahip kişinin yalnızca kendisi olduğunu düşünmüştü. Öyle olmadığı açıktı.

"Yani bir rock yıldızı mısın? Gerçekten mi?" diye sordu Isaac. "Onunla nasıl tanıştın, Rebekah?"

"Dave, Günahkârlar'ın ses teknisyeniydi. Yaralandığında, o ayağa kalkana dek yerini doldurmama izin verdiler." Rebekah ağzından çıkanları bir saniye geç fark etti. Gözleri büyüdü ve ağabeyine bakmak için başını çevirdi. "Ah Dave, böyle söylediğim için üzgünüm. Öyle demek istemedim..."

Dave sadece gülümsedi. "Sorun değil. Gerçek anlamda ayağa kalkmadan önce beni geri alabileceklerini umuyorum."

"Yeniden turnelere hazır mısın?" diye sordu Eric. "Bazen ne kadar eziyetli olduğunu biliyorsun."

Dave onayladı. "Ocakta geri döndüğümüzde görevlerimin çoğunu geri almaya hazır olacağımı umuyorum. Şey sendeleyenden yapabildiklerimi elbette. O kadar kısa sürede yürütebileceğimi sanmıyorum ve montajla sökmeye işine pek yarım olamayacağım. Yine de yapabildiğim kadarını yapacağım."

"Kendini zorlama oğlum," dedi Sam. "Burada annen ve beninle gerektiği kadar kalabilirsin."

Dave ve Rebekah birbirlerine baktılar ama annelerine gümüşmediler.

"Çalışmaktan hoşlanıyorum," dedi Dave istisna. "Gerçekten beğenirim. Ve proudum. Onları da beğenirim. Onları ne kadar seviyorum?"

"Harikalar," dedi Eric. "Reb ve ben şükür. Gülmünde en azlar barınagında çalışmalar için hepimizi gördükleri hususine yazdırdık. Onlara söylemek için sevinçliyorum."

"Harika. Orada olacağım," dedi Dave. "Onları yeniden görmek için sabırsızlanıyorum. Ve tekrar turneye döneceğim günü gerçekten iple çekiyorum."

Eric gülümseyerek, "Sen ne zaman kendini iyi hissedersen," dedi. Dave'in bu kadar iyiye gittiğini görmek harikaydı. "Ama... ben ne olacağım?" diye sordu Rebekah.

"Reb, senin durumunun geçici olduğunu başından beri biliyordun," dedi Dave.

Rebekah tamamen yenilmiş görünerek başını eğdi. Eric onun ayrılmasını istemiyordu fakat Dave iş başına dönmeye hazır olduğunda, ayrılmak zorundaydı. Ve Eric yollardayken Rebekah her zaman burada Isaac'le birlikte olabilecekti.

Bu berbat bir durumdu.

"Tüm o günahkâr, pis rock yıldızlarıyla yollarda olman fikrinden daha en başından beri hoşlanmıyorum, Rebekah," dedi Bayan B.

Eric'in ensesindeki tüyler diken diken oldu. Anı bir dürtüyle birine vurmak istedi.

"Telefonda her gün söylediğin gibi anne," dedi Rebekah. "Biraz rahatla."

"Güvenli mi?" diye sordu Isaac. Göz ucuyla Eric'e bakıyordu. "Seni incitmediler değil mi?"

Rebekah gözlerini devirdi. "Çocuklar harika. Hepsi. Başlangıçta Marcus'la biraz sürtüşme yaşadım ama şimdi her şey yolunda gidiyor."

"Marcus sana zorluk mu çıkardı?" diye sordu Dave.

Rebekah, "En başında," diye itiraf etti. "Şimdi aramız iyi. Bir anlaşmaya vardık. Miksleme konsoluma sabotaj yapmayı kesti ve senin not defterini bana geri verdi."

"Ne? Onun kızını öyle bir tekmeleyeceğim ki," dedi Dave. Güldü. "Şey, belki onu Eric'e bayılttırabilirim, böylece o lanet olası kıcının üzerinden sandalyemle geçebilirim."

"David Adam, ağzından çıkanlara dikkat et!" dedi Bayan B.

Dave süklüm püklüm konuştu, "Üzgünüm anne."

Bayan B, "Herkes bitirdi mi?" diye sordu.

Eric gitmeye o kadar hazır ki. Ayağa fırlayıp tabağını eline aldı. "Bulaşığı ben hallederim."

"Konik olma. Misafirler bulaşık yıkamaz," dedi Bayan B. "Rebekah, bulaşıkları yıka."

Rebekah annesine itaat etmek için ayağa kalktı ve tabakları sıyrıp dizmeye başladı.

Bayan B şefkatle gülümsedi, "Niçin ona yardım etmior-sun, Isaac?"

"Hemen, Bayan."

Eric, Isaac ve Rebekah'ın masayı toplayışını kalbi ağnıyarak izledi. Birbirleriyle öylesine rahatları ki. Sessiz kelimeler ve gülüşmeler paylaşıyorlardı. Böyle evcimen olmanın onlar için ne kadar sıradan bir şey olduğuna hiç şüphesi yoktu. Tıpkı bir çift gibi.

"Yardım edebilir miyim?" Eric, boş şarap bardağını alan Rebekah'ın elini yakaladı. Ona verdiği kelekli bilekliğin üzerinde parmağını gezdirdi.

Rebekah gülümsedi. "Isaac ve benim bir rutinimiz var. Hemen bitiririz." Eğilip kulağına yaklaştı. "Sonra eve gidebiliriz. Derinden sıyrılmaya hazır gibi görünyorsun."

Ne kadar da dikkatliydi doğrusu!

"Banyo nerede?" diye sordu kıza.

"Mutfakta bir budunar* var."

"Duvara ihtiyacım yok."

Rebekah kahkaha attı ve adamın kaburgalarını dürtükledi. "Şakacı." Hevesle genç adamın dudaklarını öptü. Gümüş

* Budunar: fr. Boudoir. Genellikle kadınlar için ayrılan süslenme bölümü. Odalardaki özel bir bölüm olabileceği gibi, ayrı bir oda olarak da bulunabilir. (Ed.)

çatal kaşığı çıkardığı metalik tıngırtı onları böldü. Isaac yere döktüğü çatal kaşığı toplamak için eğildi.

Eric şu bahsedilen buduarı bulmak için ayağa kalktı, o da her neyse artık. *Ah, meğer buduar yarı banyoymuş.* Kapiya buranın buduar olduğunu gösteren tahta bir plaka asılmıştı.

Eric ihtiyacını gidermek için acele etmedi, kendini toplamak için zamana ihtiyacı vardı. Tutsuz duygulardan oluşan karmakarışık bir haldeydi, midesi düğüm düğümdü. Lanet olsun, elleri bile titriyordu. Sinirlerini yatıştırmak için birkaç derin nefes aldı. Bunların hepsi çok fazlaydı, her şey çok kısa sürede oluyordu. Bazen ailesi olarak gösterebileceği kimsesi olmadığına memnun oluyordu. Ailelerle olan etkileşimleri onu her zaman sersemletiyordu. Sed'in ailesi bile... Bugüne kadar Eric'in karşılaştığı neredeyse en harika insanlardı ama birkaç saat sonra başa çıkmak çok zor oluyordu. Her zaman çok... yoğun. Ve yakınlardı.

En sonunda banyodan çıktığında, Bayan B ona yanaştı.

"Sen tam olarak ne yaptığını sanıyorsun?" diye tsladı kadın.

"Ahh, işiyordum." Dudasını ısırı. "Yani, çışım gelmişti."

Kadın bezgin bir ses çıkardı. "Onu demek istemediğini biliyorsun. Kızını ayartmaya kararlısın, değil mi?"

"Hi?" Kadının neden bahsettiğini gerçekten bilmiyordu.

"Demek istediğim, ona bir bak. Tanrı aşkına, kızımın saçları mavi."

Eric gülümsedi. "Saçı ben onunla tanışmadan önce de maviydi."

"Senin ona verecek hiçbir şeyin yok. İyilikle alakaları bile olmayan bir grup müzisyenle birlikte Tanrı'nın âlemini dolaşıyorsun. Bu genç bir kadın için nasıl bir yaşam böyle?"

"O bundan hoşlanıyor."

"Onun sabit bir yuvaya ihtiyacı var. Güçlü bir destekle birlikte. Sana kanseri olduğunu bile söyledi mi ki?" Bayan B sanki skandal bir şeyi açıklıyormuş gibi söylemişti bunu.

"Bana anlattı. Onu gayet iyi bir şekilde destekleyebilirim."

Bayan B, bıkkın bir iç çekiş daha koyuverdi. "Bu şeyleri bana karşı çıkmak için yapıyor, biliyorsun," dedi Bayan B. "Zavallı Isaac'ten sadece ben onu beğendiğim için ayrıldı."

"İl..." Eric bu konuyu düzeltmenin kendi işi olmadığına karar verdi.

"Onlara bir bakar mısın?" dedi elini Rebekah ve Isaac'e doğru sallayarak. İkisi lavabonun yanında durmuş bulaşıkları yıkıyor ve aralarında kolaylıkla beliren bir samimiyeti paylaşıyorlardı. "Daha mükemmel bir çift gördün mü hiç?"

Hayır, aslına bakılırsa görmemişti. Ama Eric ve Rebekah da birlikte harika bir çift oluşturunyorlardı. Sadece annesi anlamıyordu.

"Benden hoşlanmadığınızı biliyorum," dedi Eric, "ama kızınızı seviyorum. Ve Isaac için kenara çekilecek değilim. Unutun bunu."

"Onu *seviyor* musun?" Kadının sözlerindeki kuşkuculuk, Eric'in zaten gergin olan sinirlerini yıprattı.

"Evet, onu seviyorum. Ne? Şuradaki Doktor Mükemmel gibi değilim diye sevmeye kapasitem olmadığını mı düşündünüz?"

"Eğer onu gerçekten sevseydin, gitmesine izin verirdin. Seninle mutlu olması mümkün değil. Demek istediğim, kendine bir bak!"

Eric'in alru kırıştı. Nasıl görüldüğünün oldukça farkındaydı. Bir annenin kızı için hayal ettiği adam kalıbına uymuyordu ama bebekleri falan korkutacak kadar iğrenç değildi.

"Nasıl görüldüğümün bununla ne ilgisi var?"

Kadın taktik deđiřtirmenin en iyisi olduđunu dűřtűrműş gibiydi. "Hastayken onun yanında Isaac durdu. Sen onun için ne yaptın ki?"

"Belki de bunu ona sormalısınız." Kadının çevresinden dolaşıp mutfağa yöneldi. Eric kadının haklı olduğunu kabul etmek zorundaydı. Isaac, Rebekah'ya, Eric'ten çok daha fazla yardım etmişti. Bu kızla daha erken tanışmamış olması Eric'in suçu muydu? Rebekah hasta olduğunda onu tanıyor olsaydı yanında olabilirdi. Yanında *olurdu*.

Isaac dudaklarında sevgi dolu bir gülümsemeyle Rebekah'ın burnuna sabun köpűđű bulařtırdı. Rebekah kahkaha attı ve ona su sıçratarak adamın űtűlű, beyaz gömleđini ıslattı. Gerçekten sevinmeli bir çift oluyorlardı. Mide bulandıracak kadar sevinmeli.

Eric, Rebekah'nın arkasında durup kollarını belinin çevresine sardı. "Gitmeye hazır mısın?" diye fısıldadı kulağına. "Oral sekse ihtiyacım var."

Isaac'ın suratındaki bakış paha biçilemezdi.

Eric, Isaac'i kışkırtmak için, "Gűzel emiyor, deđil mi?" dedi. Bu herifin gerçekten ona bir yumruk savurmasını istiyordu, böylece o műkemmел burnunu yumruklamak için mantıklı bir sebebi olurdu.

"Bunu bir bayanın önűnde söylemenin uygun bir davranış olduğunu sanmıyorum," dedi Isaac. Bakışlarını ovalamakta olduğu bulaşıklara indirdi.

"Bir bayan önűnde deđilim. Arkasındayım. Arkadan hoşlanıyor. Bunu biliyor muydun, Isaac? Yoksa bu senin için çok mu sapıkça? Seni, yalnızca misyoner pozisyonu tarzı he-riflerden olarak deđerlendiriyorum, gevşek çűklű."

Eric, Isaac'in tepesini attırmaya çalışmakla o kadar meş-guldű ki hedefi iskalayıp, onun yerine Rebekah'nın tepesini attırdığını fark etmedi.

Rebekah sarı, lateks eldivenleri ellerinden çıkardı ve lavabonun arkasına fırlattı. "Seni görmek harikaydı Isaac," dedi ve adamın yanağını öptü. "Seni ararım." Eric'e dönerek, "Gidelim," diye bağırdı.

Rebekah onun tutuşundan kurtuldu ve mutfaktan öfkeyle çıktı.

Isaac sakince, "Eğer onu incitirsen, seni buna pişman ederim," dedi ve parıldayan temiz tabağı bulaşıkluğa yerleştirdi.

Bu kulağa bir tehdit gibi geliyordu. Eric adamın üstüne gitmek için yarı yarıya kıskırtılmış sayılırdı, ama Rebekah çoktan dış kapıya yönelmişti. Genç kız, "Yemek için teşekkürler, anne," dedi ve annesinin yanağına bir öpücük kondurdu. "Hoşça kal, baba. Dave," yemek odasına doğru seslendi ve dış kapıyı açtı. "Perşembe günü görüşürüz."

Eric, "Hepinizle tanıştığıma memnun oldum," dedi ve kızın ardından fırladı.

Rebekah sevdiği birisine bu kadar kızmanın mümkün olduğunu bilmiyordu. Eric'in, Isaac'ın önünde o sözleri söylemiş olduğuna inanamıyordu. Eric'in onu takip edip etmemesini önemsemeden arabaya doğru yöneldi.

Eric onu yolun yarısında yakalayıp elini tutmaya çalıştı. Rebekah uzaklaştı. "Dokunma bana."

"Sorun ne bebeğim?"

"Sorun ne mi? Sorun ne mi?"

Eric ona baktı, kızın tiradından dolayı cidden aklı karışmıştı.

"Niçin Isaac'ın önünde seks hayatımızı konu ediyorsun?"

Eric omzunu silkti. "Bilmem."

"Bilmiyor musun?"

Eric kafasını iki yana salladı. Rebekah öfkeyle hurlayıp arabaya doğru gitmeye devam etti. Kapıyı açıp, Eric'i beklemeden

içine girdi. Bir dakika sonra Eric onun yanında yerini alarak kapıyı kapattı ama arabayı çalıştırmadı. Rebekah, uzun bir sessizlikten sonra adama bakmak için kafasını çevirdi. Eric gözlerini dikmiş ona bakıyordu. "Bana kızgın musun?" diye sordu.

"Vay canına, Eric. Bu zekice sonuca nasıl ulaştın?"

Eric, "Neden öyle söylediğimi gerçekten bilmiyorum," dedi sessizce. "O sadece... sinirlerimi zıplattı."

"Isaac mı?" Isaac birinin sinirlerini nasıl zıplatabiliriz? Adam harikaydı.

"Evet. Ondan hoşlanmıyorum. Onun senin etrafında olmasını istemiyorum."

Rebekah duyduklarına inanamıyordu. "Nedenmiş o?"

"Eskiden sevgiliydiniz!"

"Öyleyse ne olmuş? Hâlâ arkadaş olabiliriz."

Eric homurdandı. "Sana erkekler hakkında bir şey söylemeye izin ver. Seni bir kere becerdiklerinde, bir daha asla sadece arkadaşın olmazlar. Böyle söyleyip davranabilirler ama sana her baktıklarında kadınlığının aletlerinin çevresinde ne kadar harika hissettirdiğini düşünürler."

Rebekah kafasını iki yana sallayıp gözlerini devirdi. "Bu senin gibi birisi için doğru olabilir, ama Isaac farklı."

"Benim gibi birisi mi? Senin mükemmel homo doktorun benden daha iyi, söylediğin bu mu?"

"Öyle söylemedim."

"Ama ima ettin. Arabamdan çık."

Rebekah hareket edemeyecek kadar şaşkıncı. "Ne?" diye sordu.

"Beni duyduğun, kahrolası. Eğer onu bu kadar çok istiyorsan, ona geri dön." Kızın bedeninin üzerinden uzanıp kapıyı açtı. "Defol!"

"Eric?" Rebekah onun bu şekilde davranabildiğini bilmiyordu. Bu hiçbir anlam ifade etmiyordu. Genç kız artık kızgın bile değildi. Sadece akıllı karıştı. "İsaac'i o gözle görmüyorum. Niçin böyle davranıyorsunuz?"

Eric, gözlerini arabanın koyu renkli ön camundan dışarı çıkarak, "Çünkü artık seninle birlikte olmak istemiyorum," dedi.

Rebekah'nun kalbi boğazına çıktı, ta ki genç kız boğulacağını düşününceye dek. Eric arabayı çalıştırdı ve mükemmel bir şekilde ayarlanmış motoru ateşledi.

Hâlâ kıza bakmayarak, "Ee? Neyi bekliyorsun?" diye sordu.

Rebekah'nun kalbi kırılıyordu ve Eric katlanılmaz bir yavşak gibi davranıyordu. Eğer onu istemiyorsa istemiyordu, peki. Rebekah yalnız olmanın nasıl bir his olduğunu bilmiyor değildi ya. Arabadan dışarı çıkıp kapıyı çarptı. Eric o kadar hızlı gitti ki, Corvette birkaç saniye sonra zümrüt yeşili bir bulanıklıktan ibaretti. Rebekah, arabayı tamir etmesi için ona yardım etmemesi gerektiğini biliyordu. Eric o lanet olası şeyle kendini öldürecekti. Ve tam şu anda, genç kız bunu önemseyeniyordu bile.

Bölüm 23

Eric'in göğsü o kadar sıkışıyordu ki, neredeyse boğulacaktı. Yumruk attı ve lastikleri bağırarak bir köşeyi döndü. Aniden arabanın önüne küçük, siyah bir köpek atladı. Eric dişlerini birbirine kenetleyerek frenlere asıldı ve lastikler cırlayarak kayıp durdu. Kalbi göğsünde gümbürdüyordu. Göreceği şeyden korkarak yola bir göz attı. Köpek, kuyruğunu bacaklarının arasına sıkıştırmış ve kulaklarını geriye doğru yatırmış bir halde, zarar görmeden kendini kaldırıma atmıştı. Endişeyle arabaya bakıyordu.

Eric rahat bir soluk verdi ve hızını yerleşim bölgesine göre çok daha uygun bir seviyeye indirerek ilerlemeye başladı. Niçin bu kadar tepesi atmıştı? Ve bu kadar incinmişti? Ve neden Rebekah'ı arabasından kovmuştu? Gerçekten genç kızıdan ayrılmış mıydı? Daha on dakika önce, annesine Isaac'ın kenara çekilmeyeceğini söylemişti. Az önce yaptığı bu değil miydi? Isaac için kenara çekilmek?

"Siktir," diye kükredi. Geri dönmek zorundaydı. Bloğun çevresinden dolaşıp eve yöneldi. Rebekah hâlâ evin önünde duruyordu ama yalnız değildi. Isaac onu güven vericesine kollarında tutuyor, bir eliyle kızın ipeksi saçını okşuyordu. Isaac, Eric'i görünce sırttı. Rebekah'ın başını geriye doğru eğip kızı derince öptü. Isaac'ın Rebekah'ın arkasından Eric'e gösterdiği orta parmak, Eric'i kaldırabileceğinden çok daha fazla kıskırtmıştı.

Eric kendini arabadan dışarı attı ve bir kalp atımlık sürede bahçeyi geçti. Rebekah'ı Isaac'ın dudaklarından uzaklaştırdı.

Kızın gözyaşlarıyla ıslanmış, şaşkın gözleri, Eric'in uçan yumruğunu görmek için çok az zaman bulabilmişti. Yumruk Isaac'in burnuyla buluşarak herifi kışının üstünde yere serdi. Ancak Eric'in tatmini kısa ömürlüydü. Rebekah, iki eliyle birden burnunu avuçlayan Isaac'in yanında dizlerinin üzerine çöktü. Adam gözlerini birkaç kez açıp kapatmaya zorlayarak görüşünü düzeltmeye çalışıyordu.

"Aman Tanrım," Rebekah ağlıyordu. "Sen iyi misin, Isaac?"

"Ayağa kalk, seni siktüğimin nonoşu," dedi Eric. "Henüz kışını tekmelemeyi bitirmedim."

Isaac ayağa kalkmadı ama Rebekah ayağa fırlayıp Eric'e döndü. Öfke saçıyordu. "Sen ne bok yediğini sanıyorsun?"

"Seni öptüyordu."

"Bu sana onu yumruklama hakkını mı veriyor?"

Ee, herhâlde yani! "Şey... evet."

Rebekah gözlerini devirip kafasını iki yana salladı. "Gitmen gerek."

"Ama senin için döndüm."

"Git buradan!"

"Polisleri ara," dedi Isaac. Ayağa kalkmış, pantolonunun arkasını silkeliyordu. Mükemmel burnu hâlâ mükemmeldi, sadece birazcık şişmişti. Kanamıyordu bile. "Dengesiz olduğu bariz."

"Sana siktüğimin dengesizi neymiş gösteririm," dedi Eric. Bir yumruk daha atamadan, Rebekah aralarına girdi.

Genç kız sanki kendisine gerçekten vurmasını bekliyormuş gibi gözlerini sımsıkı kapattı.

Gergin bir andan sonra gözlerini açtı ve derin bir nefes aldı. "Senden gitmeni istiyorum, Eric. Şu anda kim olduğundan emin değilim ve beni korkutuyorsun."

Onu korkutmak mı? Eric bir anda tavrını değiştirdi. "Rebekah?" Onu asla incitmezdi. Hiçbir şey için. Bunu bilmesi gerekiyordu.

"Hoşsa kal, Eric. Pişman olacağın bir şey yapmadan önce sakinleşmen lazım." Rebekah, Isaac'ı gömleğinin kolundan yakalayıp evin içine çekerek Eric'i ön bahçede bir başına bıraktı.

Eric öfke ve acının arasında titreyerek orada durdu. İçinde kimse olmayan arabasının, yolun aşağısına doğru kendi kendine gittiğini fark etmesi birkaç dakikasını aldı.

Rebekah, Eric'in yolun aşağısına doğru ilerleyen arabasının peşinden gidişini izledi. Eric arabayı yakaladı, içine girdi ve basıp gitti.

"Gitti mi?" diye sordu Isaac.

Rebekah kafasını sallayarak onayladı. Tuttuğu gözyaşları, şimdi yanağından aşağıya özgürce akıyordu.

"İyi kurtardın."

"Niçin beni öptün, Isaac?"

Isaac, "Bunun gayet açık olduğunu sanıyorum, melek," diye mırıldandı. Kızın yüzünü avuçladı ve başparmaklarıyla gözyaşlarını sildi. "Seni seviyorum."

Bu Rebekah'nın şu anda duymak istediği en son şeydi. "Isaac."

"Benimle evlenir misin?"

Rebekah ona inanamayarak baktı. Onunla evlenmek mi? Ciddi miydi?

Bölüm 24

Eric yaklaşık bir saattir otomatik pilotta sürüyordu. Jace'in araç yoluna dönene kadar nereye gittiğini bile bilmiyordu. Sütunlu girişin altına park etti ve karmakarışık olan düşüncelerini toplamaya çalışırken öylece oturdu.

Belki de sadece eve gitmeliydi. Ama masallardan fırlamış o büyük evde tek başına olacağı düşüncesi dayanılmazdı. Arabasından çıkıp kapıyı çaldı. Aggie tamamen göz alıcı bir dominatriks kıyafetinin içinde kapıyı açtı. Eğer bu kadar perişan halde olmasaydı, muhtemelen sertleşir ve nefes nefese kalırdı. İşin aslı, zaten nefes nefeseydi. Diğer seçeneği ağlamak gibi görünüyordu ve bu olmayacaktı.

"Eric?" dedi Aggie. "Müşteri olduğumu sandım. Arka kapıdan gelmediğin için sana vurmak üzereydim."

Aggie ondan muhtemelen hazır bir cevap yapıştırmasını bekliyordu ama Eric'in aklına hiçbir şey gelmedi. "Jace burada mı?"

"Evet, içeri gel." Aggie onu içeri soktu. Aydınlatılmış girişten yönlendirdi. "Tatlım, bok gibi görünüyorsun. Bir sorun mu var?"

"Ufak bir kavga."

"Reb'le mi?"

Başını sallayarak onayladı.

Aggie sırtına hafifçe vurdu. "Her şey yoluna girecek."

Eric bundan o kadar da emin değildi, ama yine de başını salladı. Kapı çaldı. Ahenkle çalan zil kıyamet gününün tema müziği gibiydi.

"Bu bana," dedi Aggie. "Jace!" Aggie evin içine doğru seslendi. "Eric geldi!"

Jace omzunda siyah smokin kedisi Brownie'yi taşıyarak girişe geldi. Karşılama gülümsemesi, bakışları Eric'in yüzüne odaklandığında soldu. "Dostum, bok gibi görünüyorsun. Bir sorun mu var?"

"Bilmiyorum."

Jace geçmekte olan Aggie'nin poposuna hafifçe vurdu. "Panik düğmesi çalışıyor, değil mi bebeğim?"

Aggie, Jace'in yanağını avuçladı ve genç adamı kalıcı bir öpücükle ödüllendirdi. "Evet. İtaatkârların birer tehdit olduğunu sana söyledim. Benim için niye bu kadar çok endişeleniyorsun bilmiyorum."

"Evet, biliyorsun."

Aggie gülümsedi ve Jace'in poposunu yankılanan bir şaklamayla tokatladı. Jace gerilirken, dudakları ilkel bir arzuya kıvrıldı.

"Eric'e bir içecek getir," dedi genç kız. "İhtiyacı var gibi."

Jace, Eric'e yaklaşmış kediyi ona uzattı. Eric yarattığı bir kol boyu uzakta tutunca, kedi kehribar rengi gözleriyle onu süzdü. Patisini sallayarak onu çağırdığında Eric kediyi kendine biraz daha yaklaştırmaya karar verdi. Kedi bir çift pençeyi adamın gömleğine batırdı ve ona biraz daha yaklaştı. Eric bir an için kedinin onu ısıracakını düşündü fakat kedi, onun çenesine sürtünüp mırladı. "Browwww wwwoownnnnn." Eric gülererek, kediyi bir bebek gibi kucakında tuttu. Evin iç kısmına doğru Jace'i takip ederken, Brownie genç adamın köprücük kemiginde duran mavi saç tutamıyla oynuyordu.

Eric, Jace'in onu dolu bir barı olan oturma odasına yönlendireceğini düşündü fakat Jace bunun yerine, onu spor odasına götürdü.

Eric, "Burada gizli içki zulan mı var?" diye sordu.

"İçkiye ihtiyacın yok."

"Maalesef, seninle aynı görüşte değilim."

"Bir şeye vurmaya ihtiyacın var."

"Ya da birisine." Tabii zaten birisine vurmuştu ve bu sorunlarını çözmemiş, sadece daha kötü yapmıştı.

Jace duvara dayalı bir bankı göstererek, "Otur," dedi. Beyaz bir bant rulosu aldı ve Eric'in boştaki elini tutup, bandı eklemelerine sarmaya başladı. "Konuş."

Eric, Browne'yi serbest bıraktı. Kedi derhâl kendine bakmak için tavandan yere kadar aynayla kaplı duvarlardan birine koştu. Eric, ellerinin ve bileklerinin bantlanması izin verirken Blake konutunda neler olduğunu anlattı.

Eric hikâyesinin sonuna geldiğinde, "Rebekah'nın onu hâlâ umursadığını düşünüyor musun?" diye sordu Jace.

"Öyle görünüyor."

"Ben de ona vururdum."

"Vurur muydun?"

Jace onayladı. "Ama kızın önünde değil."

"O kısmı düzeltmek için çok geç."

"Evet. Yani şimdi 'cool' herifi oynaman lazım. Şu agresifliği üstünden at ve bir daha böyle bir şey yapma." Jace tavan-dan sarkan bir kum torbasına doğru yürüdü. "Adı neydi?"

"Isaac."

Jace işaret kalemini kullanarak kum torbasının üzerine I harfini yazdı. "Siz ikinizi yalnız bırakacağım," dedi Jace. "Oturma odasında olacağım. Adamın kıcını tekmeledikten sonra gelip beni bul."

Eric bir kum torbasının canına okuduğu için kendini biraz aptal gibi hissetti. Bir kere, kum torbalarının canı yoktu. İkinci, karşılık vermiyorlardı. Eric iyi dövüşlere girmeyi seviyordu ama rekabetsiz dayaklardan hoşlanmıyordu. Isaac'ın mükemmel yüzünü hayal edip kum torbasına yapıştırdığı harfi yumruklamaya çalıştığı sırada herifin karşılık vermediğini hatırladı. Isaac'ı yumruklamak kum torbasını dövmek gibiydi, hatta daha az tatmin ediciydi.

Ter içinde kalan Eric harften geriye kalanı değerlendirdi. "Siktir!" İki eliyle birden kum torbasını iterek ileri geri sallanmasına sebep oldu.

Eric istediği şeyi kavgayla almayı uzun bir zaman önce öğrenmişti ama bu konuda taktiklerini değiştirmesi gerekiyordu. Isaac'ı hamur edene kadar dövmek eğlenceli olabiliirdi ama bu Rebekah'yı geri getirmezdi. Ve Eric'in tüm istediği gerçekten buydu. Kız geri kazanabilmek için ne yapacağını düşünmeye çalışırken parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. Cevabın mücevher olmadığını biliyordu. Belki de Jace'in bir fikri vardı.

Eric evin içinde huzla yürüyerek oturma odasına giderken ellerindeki bandı çözdü. Jace yanındaki boş teklili koltuğu gösterdi. Masanın kenarında Eric'i beklemekte olan bir tekila shot'ı vardı. Koltuğun kenarına oturup tekilayı kafaya dikti.

Jace, "Daha iyi hissediyor musun?" diye sordu.

"Pek sayılmaz. Eğer Rebekah'yı geri istiyorsam, Gevşek Çük'ün canına okuyamayacağım sonucunu çıkardım."

"Yani resmi olarak ayrıldınız mı?"

"Bilmiyorum. Umarım öyle değildir. Çok fena kızmıştı."

"Belki de onu aramalısın. Konuş onunla."

Eric cep telefonunu çıkardı ve ekran koruyucusundaki fotoğrafa baktı. Rebekah'yla ikisi öpüşürken gülümsüyorlardı. Kızın yanığında motor yağı lekesi vardı. Eric bu fotoğrafı bir gün önce çekmişti. Corvette'i mükemmel bir şekilde

çalıştırmaya başlamalarının bir hatırası. İkisi arasındaki bu şeyi nasıl böyle çabucak berbat etmişti?

Eric ne söyleyeceğini bilmediğine karar verdi ve onunla konuşursa bir kavgaya daha yol açacağından korktu. "Bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim. Muhtemelen pişman olacağım bir şey söylerim."

"O zaman mesaj at," dedi Jace.

Evet, mesaj... Mesaj gönderirken ayağını ağzına sokmuş gibi konuşmazdı.

Gerçekten üzgünüm bebeğim. Yarın aklımı topladığımda seni arayacağım. Seni seviyorum. Mesajı gönderdi ve tekrar koltuğa yığılırken telefonu gevşekçe tuttu. Aynı dakikada telefonu mesaj sesiyle bipledi.

Okuduğunda kalbi resmen yere düştü. Siktir git, pislik he-rif. Seni bir daha asla görmek istemiyorum. Isaac onunla evlenmemi istedi ve ben de kabul ettim.

"Ne?" diye bağırdı. Alt tarafı bir kavga etmiş, birbirlerinden iki saat uzak kalmışlardı ve şimdiden Isaac'le evlenmeyi kabul mü etmişti yani? "İmkânı yok."

Reb'in numarasını tuşladı. Telefon çalıyordu, ama sonra mesgule düştü.

Eric, "Yüzüme kapattı," diye homurdandı. Tekrar aradı.

"Merhaba?" Rebekah'nın telefonunu bir erkek cevapladı.

"Kimsiniz?" diye hırladı Eric.

"Rebekah'nın nişanlısı, Isaac."

"Saçmalık. Telefonu ona ver."

"Bak, ezik," dedi Isaac. "Seninle konuşmak istemiyor. Onu bir daha arama."

"Siktiğimin telefonunu ona ver."

"Laftan anla biraz. Seninle birlikte olmak istemiyor." Isaac telefonu kapattı.

"Orospu çocuğu."

Eric numarayı tekrar tuşladı. Bu kez ça
açmadı.

"Neler oluyor?" diye sordu Jace.

"Rebekah, Isaac'le evleniyor."

Bölüm 25

Rebekah bir havluyla saçlarını kurularak banyodan çıktı. Yaklaşık bir saatlik ağlama nöbetinin ardından aldığı duş, en sonunda kendini insan gibi hissetmesini sağlamıştı. Isaac' i ya-
tağına oturmuş, onun telefonunu kurcalarken buldu.

Umutla, "Eric aradı mı?" diye sordu.

Isaac kafasını iki yana salladı. "Hayır."

Genç kızın içi sızladı ve sonunda bastırmayı başardığı göz-
yaşları tekrar gözlerini doldurdu. "Gerçekten sinirleri bozul-
muş olmalı. Şimdiye kadar sakinleşeceğini sanıyordum. Uma-
rım başına bir şey gelmemiştir. Manyak gibi araba kullanıyor."

Yatakta Isaac' in yanına oturdu. Adam tek kolunu rahat-
latıcı bir şekilde Rebekah' ın omuzlarına doladı. "Arayaca-
ğına eminim, melek. Hatalı olduğunun farkına varması için
ona zaman tanı."

"Belki de ben onu aramalıyım." Rebekah uzandığında,
Isaac telefonu arkasına sakladı.

"Özür dilemesi gereken kişi o, sen değilsin."

"İkimizin de özür dilemesi gerekiyor. Aslına bakarsan,
sen de dilemelisin. Niçin beni öyle öptün?"

"Sevdiğim kadını öptüğüm için özür dilemeyeceğim."

"Ama ben Eric' e âşığım, Isaac. Niçin anlamıyorsun?"

Isaac kızın saçını geriye doğru çekti ve kulağının arkasına
sıkıştırdı. "Gözlerime bak ve beni sevmediğini söyle."

Rebekah onun nazik gri gözlerine bakıp ağzını açtı ama söyleyemedi. Isaac'ı seviyordu ama ona karşı çekim hissetmiyordu. Eric'le ikisi de vardı. Eric'e olan sevgisi hâlâ büyüyordu ve ona karşı olan çekimi tam gazdı. Isaac'e olan sevgisi güçlüydü fakat ona karşı hiç çekim hissetmiyordu. Değil mi? Yine ağlayacak gibi hissetti. Isaac niçin kafasını karıştırmakta ısrar ediyordu?

"İyi bir çift olduğumuzu biliyorsun," dedi genç adam.

Rebekah, "Eric ve ben de iyi bir çiftiz," dedi ısrarla. "Hayatımda daha önce bu kadar mutlu olmamıştım. Onunla yaşadığım her dakika heyecan verici ve eğlenceli."

"Ama bu ne zamana kadar sürecek? O bir rock yıldızı. Sen aptal biri değilsin, Rebekah. Eric'in bir yerlerde baştan çıkıp, kalbini kırması sadece zaman meselesi."

"O asla benim kalbimi kırmaz..."

"Ben asla kırmam."

"Ama kırdın, Isaac. Yıkılmıştım."

Adamın alnı kafa karışıklığıyla kırıktı. "Ayrılmayı sen istedin."

"Çünkü benimle seks yapmaya dayanamıyordun. Seni iğrendirdim."

"O konuda üzgün olduğumu sana söyledim." Eli kızın sırtına kaydı. "O zamandan beri vücudunun iyileşmek için çok vakti oldu. Tekrar deneyebiliriz."

"Hayır, Isaac. Eric'i seviyorum. Bunu anlamak senin için neden bu kadar zor?"

Isaac, "Seni, hayatını bir kenara atmanı izleyemeyecek kadar çok seviyorum," dedi sözlerini vurgulayarak. "O senin için doğru erkek değil, Rebekah."

"O benim için mükemmel bir erkek, Isaac. Sen sadece onu tanımıyorsun."

"Onu tanımak istediğimi sanmıyorum. Ahmak. Altı tabakadan. Vahşi. Senin güvenliğin için endişeleniyorum. Hiçbir kışkırtıcı etken yokken beni yumrukladı."

Rebekah kafasını iki yana salladı. "Kışkırtıcı etkeni olmadı mı? Beni öptün Isaac. Ben onun sevgilisiyim. Seni yumruklamasını onaylamıyorum ama niçin o şekilde tepki verdiğini anlıyorum."

"Gerzek bir serseri gibi davranmasını mı?"

"Burada oturup ona hakaret edişini dinlemeyeceğim. Senin gitme vaktin geldi."

Isaac ona sıkıca sarılarak genç kıza kendisini her zaman nasıl güvenli hissettirdiğini hatırlattı. "Gitmek istemiyorum. Seni o kadar çok özledim ki. Hadi başka bir şeyden konuşalım. Bana yeni işinden bahset."

Rebekah, Eric'in aramasını beklerken burada tek başına oturmayı gerçekten istemiyordu. Ama Isaac'le yalnız kalmayı da istemiyordu. Isaac onun kafasını karıştırıyordu. Bunda yeni bir şey yoktu tabii.

"Evet, tamam." Rebekah yataktan kalkıp kapıya doğru yöneldi. "Hadi gidip Dave'le takılalım. Büyük ihtimalle yanına arkadaş istiyordur."

Bölüm 26

Eric akşam yemeğine devasa bir hindi yemeği ve futbol şarjları vererek çocukları evine sürüklemişti. Yani çalşacaklarını öğrenince pek de memnun olmamışlardı.

"Bizi gerçekten de mutfak işleri için bir listeye mi yazmışlar?" Trey homurdandı.

"Evet," dedi Eric. "Eğlenceli olacak."

"Eğlence mi?" dedi Brian. "Evsiz heriflerin tabağına yiyecek koymamanın neresi eğlenceli?"

Eric, "Öğürsün," diyerek söz verdi.

Ses derin sesliye, "Hasika taratum," dedi. "Jerry'nin yapması için bir gazeteci topluluğu getirecek."

"Aggie de bize katılmak istiyor. Sorur olursun?" Eric sorusuna

"Sorur olmaz, bayarları da kaydettim," dedi Eric.

Trey, "Ve Rebekah?" diye sordu.

"Oran gelip gelmeyeceğini bilmiyorum," Eric için için oran gelmesini umuyordu. "Bunu ilk olarak örerken oğlun kızı her yıl yapıyor. Karşı listesini yaparken biraz kendinde geçip herkesi gönüllü yaptım."

"Şükran. Günü yemeğimiz ve futboldan vazgeçmemizin sebebi senin bir kızı etkilemeye çalışmandı yani?" dedi Trey.

"Kızı etkilemeye çalışmıyordum," dedi Eric. "Bizim için iyi olacağını düşündüm." Kızı etkilemek sadece borusttu. Ve kız şimdi Eric'ten nefret ediyordu. Yani pek de kıymetli kalmamıştı. Onu bin kere aramıştı ama Rebekah aramaların hiçbirine

cevap vermemiştir. Eric ne zaman ailesinin evinin önünden arabayla geçse, kızın arabasını ortalarda göremiyordu. Her yirmi saniyede bir mesajlarını kontrol ediyordu. Rebekah açıkça ondan saklanıyordu. Muhtemelen Doktor Mükemmel'le düğününü planlamakla meşguldü. Siktir!

Tanrım, onu görmek istiyordu. Bütün bir hafta boyunca uyumamıştı.

"Hepimizin orada olacağını öğrendiğinde Deve de heyecanlandı," diye ekledi Eric. Çocukları ikna etmeye çalışıyordu. "Sanırım bize istekli olduğunuzu ve işi önüne alabileceğinizi göstermek istiyor."

"Gidiyoruz," dedi Sed ve bu tanışmaların sonunu getirdi.

Eric bannaga, Aggie, Jace ve Trey'e birlikte, Aggie'nin yeni Mustang'i ile gitti. Brian ve Myrna, Sed ve Jessica'yla birlikte Sed'in Mercedes'ine bindiler. Herkesin yeniden bir arada olması harikaydı.

Turneye ara verdüklerinde herkes kendi evine gitti, kendi işleriyle meşgul olmaya başladı ve Eric onları görmek için bazen zamanlar Eric hepsinin beraber olduğu o eski güzel plajlara özenli dınyuyordu. Ama sonra grup arkadaşlarının diğer parlatıyla ne kadar mutlu olduğunu görmüş ve kendisi de Rebekah'la sahipleken en az o kadar mutlu olduğunu hatırlamıştı. Ev dediğin, yerin değerine benzemediği açıktı.

Bannaga vardıklarında derese bir gazetenin örtüsü daha kırarın içine bile girmeden üzerlerine giyinmeye başladı. Sed—Tanrı onu kutsasın—dört gazetemlere Gözetkârların yeni Şükran Günü geleneğinden bahsedirken mutlu bir şekilde diğerlerinin ellerine keskin malzemeler tutuşturdu.

Çoğu gönüllünün onlara pantolon taslayamayacak kadar gözleri korkarken, Myrna'nın hiç öyle bir niyet yoktu. Myrna, Jace ve Aggie'ye patatesleri soydururken, Jessica'ya kaplara buz doldurtuyor. Trey'e ise pasta parçalarını özeline

çarpıkla krema vaktiyordu. Koca bir kadın ordusu er-
bein Trevisi'liyordu. Bunun nedeni büyük ihtimalle Trevisi
pantaloslarına bolcaşan kremayı ona yalayan şekilde yalayıp
dünmüyü. Brian yükseklikla Myrmanın peşinde doluyor
kamille olmasa nedeniyle işleri ağırdan alması için onu da
emeye yalıyor ve elleri grından ağır bir şeyi kaldırması
yın sezar ediyordu.

Eric yapabileceği bir şey arayarak etrafa bakındı.

Ankasanın tanıdık bir ses. "Tarçınlı rulolarda bana ya-
dım edebilişsin" dedi.

Eric daha ankastre dönmeyen kalbi gülmeye başlıyor.
Rebekah ona çekingen bir gülümseme gönderip başını eği-
şanın tümünü mat bir kahverengiye boyamıştı ve başı be-
var bir bızla, kalçasının yumuşak çıkıntısını vurgulayan dü-
gün, siyah bir pantolon giymişti. Eric'in gözleri otomatik ola-
rak kızın boynuna gitti. Boynunda ona verdiği safir kelebek
kolye yerine düz bir gümüş zincir vardı. Bileği tamamen sü-
süzdü. Eric onun mücevhersiz görüntüsünü bariz bir reddedil-
miş işareti olarak gördü. Rebekah ondan nefret ediyordu. Ve
herbut derecede normal ve ağırbaşlı görünüyordu. Kalbini ya-
lan o enerjik, acayip kaza ne olmuştu? Hepsî rol icabı mıydı?
Yoksa bu yeni bir kırışkı kız rolü müydü?

Eric "Tarçınlı ruloların nasıl yapıldığını bilmiyorum,"
diye itiraf etti.

"Ama kimse baharatları senin salladığın gibi sallayamı-
yor." Rebekah, haşın bir ayıplamayla ona gözlerini diken an-
nesine bir bakış attı.

Eric, "Bilek hareketlerim iyidir," dedi ve şiddetle otuz bir
çekiyormuş gibi hareket ettirdi.

Gözleri coşkuyla ısıldayan Rebekah kahkaha attı. Ba-
yan B boğazını temizledi ve Rebekah'nın gülümseyişi soldu.

Isaac'ın göğsünün ortasına bakarak "Yardım etmek ister misin?" diye sordu.

"Tabii."

Eric Rebekah'ı dev miksere doğru takip etti. Devasa bir yumak hamuru yoğurmakta olan Isaac Rebekah'ya sıcakça gülümsedi. "Neredeyse hazır melek."

Eric gözlerini kapatıp birkaç derin nefes aldı. Herifin Eric'in apesini attırmak için sadece nefes alması yetiyordu.

Isaac Eric'e "Sen burada ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Diğerlerinden daha şansız olan insanlara yardım ediyorum," dedi Eric. Kendini Isaac'ın memnuniyetle bakışıyla buluşturmak için zorladı.

"Ki bu da ben oluyorum," dedi Rebekah. "Tançın serpmesi konusunda yardıma ihtiyacım var."

"Sana yardım edecektim," dedi Isaac. Adam zemini unlu kaplanmış gümüş tezgâhın üzerine dağ gibi bir hamur bırakı.

"Sanırım babamın hindileri oynamak için yardıma ihtiyacı var."

Isaac düzinelerce hindi'yi oyan Peder Blake'e baktı. "Öyle görünüyor." Isaac uzaklaşmak için döndüğünde Eric neredeyse alkış tutacaktı. Bıçak konusunda bu kadar yeteneksiz olduğu için hiç bu kadar mutlu olmamıştı. Eric'in yakın geleceğinde hindi oynamak yoktu.

Rebekah, Eric'e büyük, gümüş bir shaker verdi. "Ne zaman sallamaya başlayacağını söyleyeceğim," dedi genç kız.

Dürtüst olmak gerekirse Eric şimdiden titreyerek sallanıyordu. Kızı kollarının arasına çekmeyi o kadar çok istiyordu ki bu dürtüsünü kontrol etmek için iki eliyle birden shaker'a sarıldı. Rebekah'nun önündeki hamuru büyük, tahta bir merdaneyle açışını izledi.

Görevine konsantre olurken, "Nasıl oldun?" diye sordu genç kız. Büyük ihtimalle ona bakmaktan sakınıyordu.

"İyiyim. Sen?"

"İyiim."

Rebekah hamuru açarak büyük bir dikdörtgene döndürdü. Aralarında garip bir sessizlik vardı. Rebekah bir tüp yumuşatılmış katı yağa uzandı ve hamurun üzerine elleriyle yaydı. Eric, genç kızın göğüslerini yağlayıp kayganlaştırdı; o leziz yuvareklerin birbirine bastırıp aletini arasında kaydırdığını hayal etti...

"Eric?"

Rebekah'nın sorusu onu bu lezzetli fanteziden çekip çıkardı. Bir haftadan kısa zaman önce gerçekleştirme imkânına sahip olduğu fanteziden. "Hi?"

"Şimdi tarçın ve şekeri sallamaya başlayabilirsin."

"Tamam," dedi Eric nefes nefese.

Kızın yanına gitmek üzere hareket etti. Rebekah hamurun aşağı kısımlarıyla çalışıyor, kalın bir tabaka erimiş, kaygan yağ yaymaya devam ediyordu. Eric tarçın ve şeker karışımını yağın üzerine serpererek onu takip etti. Kısa sürede yine fantezi dünyasında kaybolmuştu. Rebekah şu yağ göğüslerinin her yanına sürüyordu. Göğüs uçları dimdikti ve yalanmak için yalvarıyordu. Hamurun üzerine tatlı karışımı serpmek yerine, aletini sıvazlıyor ve kızın göğsüne boşalıyordu. Dikkati kızın göğüslerine kaydı.

Rebekah'nın tahrik olduğunun ilk işaretleri bluzunun önündeki iki küçük çıkıntıydı. Eric kendi tahrik oluşunu pantolonundaki tek çıkıntıyla gösteriyordu. İkisi de çalışmayı kesti ve birbirlerinin sert kanutlarına gözlerini dikti.

"Ne düşünüyorsun?" diye fışıldadı kız.

"Kayganlaşana kadar göğüslerine yağ sürmeni izlediğimi ve bu sırada otuz bir çekip memelerine boşaldığımı," diye fışıldadı.

Genç kız, "Ağzımda istiyorum," diyerek fısıltıyla karşılık verdi.

Eric inledi. Ona bu şekilde takılması hiç de iyi değildi. Isaac'le evlenmeyecek miydi? Sormak için ağzını açtığı anda Bayan B, Rebekah'nun diğer yanında belirdi. "Siz ikiniz bitirmek üzere misiniz?" dedi. "Onları fırna atmamız gerekiyor."

Bayan B, Rebekah'nun yağundan alıp hamurun üzerine yaymaya yardım etti. Eric'in ereksiyonu hiçliğe dönüştü. Kaygan süslülerle ilgili eğlendirici fantezileri sona ermişti.

"Ben hallettim anne," dedi Rebekah. Artık yağı daha hızlı yayıyordu.

Eric yağlı hamuru kaplamak için shaker'ı daha şiddetle salladı.

Bayan B, "Git fırın tepsisini getir," dedi Rebekah'ya.

Rebekah, Eric'e bir bakış attıktan sonra yağlı ellerini havaya kaldırarak bir tepsi almaya gitti.

"Ne yaptığını bilmediğimi sanma." Rebekah duyma masasından çıktığı anda Bayan B, Eric'le konuşmaya başladı. "Isaac'le ilişkisine karışmaya çalışıyorsun. İşe yaramayacak. O genç adamla evlenecek ve sen işleri karıştıramayacaksın."

Vay canına, bu kadın ondan nefret ediyordu. Bu birisinin Eric'ten ilk defa nefret edışı değildi, fakat daha öncekiler canını bu kadar sıkınamıştı.

"Niye kıçımдан ayrılmıyorsunuz, Bayan?"

Bayan B'nin kaşları saç çizgisinde kaybolmaya kararlılar-muş gibi havaya kalktı. "Annen sana hiç görgü kuralı öğretmedi mi?"

"Hayır. Aslına bakarsanız, dört yaşındayken beni terk etti."

Bayan B oflayarak, "Bunu niçin yaptığını anlayabiliyorum," dedi.

Eric'in çenesi haşın bir çizgiye dönüştü ve shaker'ı tezgâha bıraktı. Kendini karnına yumruk yedikten sonra nefessiz kalmuş gibi hissediyordu. Onu ardında bırakan annesini pek düşünmezdi. Bu durumdan ötürü kendine işkence edeceği veya

bunun canını sıkmasına izin vereceği yoktu elbette, ama bu... işte bu acıtmıştı. Midesi düğüm düğümdü, kalbi acıyor ve gözlerine dikenler batıyordu. Eric döndü ve Rebekah'nın annesinin suratına sıkık bir sürtük olduğunu söylemeden önce oradan hızla uzaklaştı.

"Ona ne söyledin?" Eric, fırın tepsiyle dönen Rebekah'nın annesine sorduğu soruyu duydu.

Bayan B sakarın tatlılığında bir sesle, "Hiçbir şey," dedi. "Isaac," diye seslendi. "Rebekah'nın hamuru şeritler halinde kesmesine yardım edebilir misin? Bunu pek beceremez."

Isaac hevesle, "Elbette, Bayan B," dedi.

Eric öfkeyle geçip giderken Aggie onu belinden kavrarak engelledi. "Biraz yardım, işimize gelir," dedi. Eric kendini Jace ve Aggie'nin arasına sıkışmış bir halde buldu. Patatesleri soymaya devam ettiler. Eric orada öylece durup derin nefesler aldı.

Jace, "Sen iyi misin?" diye sordu.

"Bayan Sürtük belirene kadar iyiydim."

Jace kıs kıs güldü. "O kadın insana annesini hiç özletmiyor doğrusu."

"Bence benim annemden bile daha kötü," dedi Aggie, "ve bu bayağı bir şey demek."

"Isaac'le oldukça iyi anlaşıyor. Sadece benden nefret ediyor."

Aggie kalçasıyla Eric'in bacağına vurdu. "Seni tanımıyor, bebeğim. Eğer seni tanımış olsaydı..."

"Benden daha çok nefret ederdi. Belki de saçımı kestirmediyim. Güzel bir şeyler giymeli ve ağzımdan çıkanlar konusunda dikkatli olmalıyım ve..."

"Bunu düşünme bile dostum," dedi Jace.

"Bayan Blake'in senin hakkında ne düşündüğü kimin umurunda?" dedi Aggie. "Rebekah seni seviyor. Annesinin ne düşündüğü önemli değil."

Üçü birlikte dönüp Bayan B'nin, hamurları şerit halinde kesen Isaac'le hayat dolu bir şekilde sohbet etmesini izlediler. Bu sırada Rebekah şeritleri bobin haline getiriyor ve tepsiyeye diziyordu. Eric'e bir bakış attı ve dikkatini hamurları düzenlemeye vermeden önce genç adama perişan bir gülümseme gönderdi.

"Rebekah'nın burada, seninle birlikte olmak istediği çok açık," dedi Aggie.

"Öyle mi? O zaman onu durduran ne?"

Aggie soyulmuş patateslerle dolu bir kabı Eric'in göğsüne itti. "Git bunları oradaki lavaboda yıka ve geri getir, böylece onları doğrayabiliriz."

Eric kendisine söyleneni yaptı. O patatesleri yıkarken, Rebekah yanında belirdi.

"Ellerimi yıkasam sorun olur mu?" diye sordu. Yağlı ellerini göstermek için havaya kaldırdı. "Hier yarım yağ oldu."

Eric bir adım kenara çekildi. "Tabii."

Rebekah ellerini sabunla ovalarken, "Annem sana bir şey mi söyledi?" diye sordu.

"Hayır."

Rebekah ağır bir şekilde iç çekti. "Yalançı."

Genç kız ellerini yıkamayı bitirdi. Eric dilinin nerede olduğunu hatırlayamadan, Rebekah gitmişti bile. Eric hiç gelmemiş olmayı diliyordu. Kalp acısı Rebekah'yı uzaktan izlemeye değmiyordu.

Eric mutfaktayken Rebekah'dan ve ekipten saklanmak için elinden gelenin en iyisini yaptı. Servis zamanı gelince kendini patates püresi servisinden sorumlu halde buldu. Rebekah sağunda et sosu verirken, Isaac solunda hindi içi veriyordu. *Dünyada. Cehennem.*

Hepsinden daha kötü olansa, Trey'in sıranın sonunda olmasıydı. İnanılmaz derecede sosyal bir yaratık olduğu için

herkesle konuşuyor ve tatlı isteyen herkese takılarak sırayı yaşılatıyordu. Ve herkesin Trey Mills'den tatlı almak istediği de yadsınamaz bir gerçektir.

Sıra'nın tekrar hareket etmeye başlamasını beklerken tek bacağı olmayan, tekerlekli sandalyedeki bir adam Isaac'e, "Ekstra hindi içi alabilir miyim?" diye sordu.

Isaac, "Tabii ki. Patronuma söylemeyin yeter," dedi ve adamın tabağına biraz daha hindi koydu.

"Eğer istiyorsanız biraz daha patates püresi de alabilirsiniz," dedi Eric.

"Biraz daha patates güzel olur. Teşekkürler."

Eric adamın tabağına patates ekledi.

"Hindi dolması enfes," dedi Isaac ve adamın tabağını biraz daha doldurdu.

Eric ısrarla, "Ama patates kadar değil," dedi ve taşmakta olan tabağa patates püresi ekledi.

Sıra hareket etmeye başladığında adam rahatlamış görünüşü ve hindi dolması ile patates püresi dağının üzerine biraz et sosu koyabildi.

Isaac her tabağa gittikçe daha büyük porsiyonlar koymaya başladı. Geride kalmayan Eric, insanların tabağındaki patates püresinin, hindiden daha çok olduğunda emin oluyordu.

Isaac ağzının kenarından hurladı, "Neyi kanıtlamaya çalışıyorsun, rock yıldızı?"

"Hiçbir şey, doktor."

Rebekah kafasını iki yana salladı. "İkiniz sakın olur musunuz? Yemek tükenecek. İkinizin de cömert olduğunu biliyorum fakat..."

"Ben ondan çok daha cömertim," dedi Isaac.

"Değilsin" diye erledi Eric.

Gazeteci ekibi içeri taşındı; normal bir günde asla karşılaşmayacakları insanlara serviste bulunan grup üyelerini çekiyorlardı. Yanında duran Isaac'ın bir diken gibi olan varlığına rağmen, Eric en baştan niçin burada olduğunu hatırlamaya başladı.

Rebekah'ya salya akıtmak için değildi. Bayan B'yi kazanıp kazanamayacağını merak ettiğinden değildi. İyi reklam için değildi. En iyi arkadaşlarıyla takılmak için bile değildi. Bir yabancıнын hayatında küçük bir değişiklik yapmak içindi. Trey'in sıranın sonunda çene çalmasını beklerken, Eric ziyaretçileri patatesle doldurmak yerine dikkatini onlarla konuşmaya verdi.

İki küçük kızıyla birlikte bir anne, sırada onlara doğru geldiğinde Eric'in kalbi eridi. İki küçük kız kocaman gözlerini ona dikmiş, çılgın saçlı bu uzun, ince adamın ne yaptığından emin olamayan bakışlarla onu süzüyorlardı.

"Saçının orası nasıl mavi oldu?" diye sordu kızlardan birisi. Eric onun yedi yaşlarında olduğunu tahmin etti.

"Gözlerinle uyumlu olmasını istedim."

"Benim gözlerim kahverengi."

Eric daha iyi bakabilmek için tezgâhın üzerinden eğildi. "Sarınmı böyleler. O zaman rengini kahverengiye mi değiştirmem?"

Kız kafasını iki yana salladı. "Mavi hoşuma gitti. Daha önce hiç mavi saç görmedim."

"O zaman Batı Hollywood'a pek sık gitmiyorsun, değil mi?"

Rebekah kahkahalarla güldü.

Daha küçük olan kız kardeş gözlerini Eric'e dikti ama görünüşe göre sohbet edemeyecek kadar utangaçtı ya da korkmuştu. "Sen de maviyi seviyor musun?" diye sordu Eric.

Kız onayladı.

"Rengini değiştirmek zamanım yaklaşıyor. Sizce şimdi hangi rengi denemeliyim?"

"Mor," dedi daha büyük olan kız.

Küçük olan tekrar başını sallayarak onayladı.

"Mor mu?" Eric kafası karışmış gibi davrandı. "Çi kız, rengi değil miydi ya?"

Kız ısrarla, "Hayır, pembe kız rengi," dedi. "Erkekler de moru kullanabilir."

"Tamam, mor o zaman. Beni yanlış yönlendirip saçımı kız rengine boyatmayacağınıza inanıyorum."

Küçük olan güldü. "Pembe. Pembe. Saçların pembe olmalı!"

"İşte şimdi beni aptal gibi göstermeye çalışıyorsun."

"Onu zaten kendi kendine başarıyorsun," diye mırıldandı Isaac. Eric onun yemini yakalamayı reddetti.

Anne, Isaac'e yakıcı bir bakış attı ve ardından Eric'e gülümsedi. "Teşekkür ederim," dedi sessizce ve ilerleyen sırada kızlarının tepsilerini taşımasına yardım etti. Eric, Rebekah'ın iki küçük kıza et sosu uzatırken hüzünlü gülümseyişini yakaladı. Rebekah'ın sırtının ortasına nazikçe elini koydu ve genç kız onun eline yaslandı. Rebekah başını kaldırıp baktığında Eric'in boğazı düğümlendi ve tek düşünebildiği onu öpmeyi ne kadar çok istediğiydi.

"Hey, Eric." Sed yiyecek kuyruğunun başından seslendi. "Çocukların kalanını topla ve röportaj için buraya gelin."

Eric, Sed'in röportajda tek başına gayet iyi bir iş çıkara-bileceğini biliyordu ama emri vermişti bir kere. Sed'deki bir şeyler Eric'te her zaman onun emirlerini yerine getirme isteği uyandırıyor. "Dave'i de getir. Ve Rebekah'yı da." Özellikle Sed bu tür isteklerde bulununca.

Eric grup arkadaşlarını ve Dave'i bir araya topladı. Gidip piknik masalarından birine oturdular. Trey masanın üzerine oturup ayaklarını banka koyarken diğerleri düz bir sıra halinde oturdular. Dave tekerlekli sandalyesini masada Sed'in yanındaki boşluğa çekti. Gelmeyen tek kişi Rebekah'ydı. Eric onu almak için geri döndü.

"Sed hepimizin gazeteci ekibiyle yapılacak röportajda bulunmamızı istiyor."

"Neden ben?"

Eric omzunu silkti. "Bilmem. Ama senin özellikle bize kalmanı istedi."

Rebekah sos kepçesini gömüllülerden birine verdi ve elini siyah pantolonuna sildi. Eric kızın poposundaki unlu el izlerini fark etti ve bu ellerin Isaac'e ait olup olmadıklarını merak etti. Eric onların kendine ait olmalarını dilerdi.

"Nereye gidiyorsun?" diye sordu Isaac.

Rebekah onu, "Döneceğim," diye bilgilendirdi ve gruba doğru yöneldi.

Eric elini tutmamak için kızın arkasından gitti. Tutmak isteyeceğine emindi ama bu, kesinlikle Bayan B'yi arkalarından koştururdu.

Sed muhabirlere, "Tamam, şimdi herkes burada. Başlayabilirsiniz," dedi.

Muhabir kız mikrofonuna konuştu. "Grubun durumu hakkında bilgi vermeyeli uzun zaman olmuştu. Trey'in ellerinin daha iyi olduğu bariz." Trey göstermek için parmaklarını kıpırdattı. "Ya senin sesin nasıl, Sedric?"

Sed, "Mükemmel derecede mükemmel," dedi.

Ama bu tamamen doğru değildi. Doktoru, canlı şovlarda bağırmasını tekrar tekrar dile getiriyordu. Sed sesini aşağıda tutma konusunda zamanla daha iyiye gidiyor ve sesini teknisyenlerin elektronik olarak artırmasına izin veriyordu. Rebekah, Sed için bir sürü ayarlama yapmıştı. Eric ona yandan bir bakış attı. Bir röportaj sırasında onlarla birlikte oturduğu için şokta görünüyordu.

"Yeni single'ınızda, senin için bir imza niteliği taşıyan çığlığının daha az duyulması ve daha çok şarkı söylenmesi birçok hayranı üzdü. Bu bir karar mıydı, yoksa gereklilik mi?"

İkisinden de birazcık, fakat Sed bunu tatlı dille gizlemeyi seçti.

"Şey, bir grup olarak yeni albümümüzün, müzisyenler olarak olgunluğumuzu göstermesini istedik," dedi Sed. "Tık başladığımda çığlık atıyordum çünkü yapmayı en iyi bildiğim şey buydu. Şarkı söyleme tarzım geliştiğinde daha çok şarkı söylemek istedim fakat hayranlar çığlığı bekler hale geldi."

"Bu albümde birçok şey yaptık," dedi Brian. "Yaratıcılığımızın sınırlarını genişletirken hayranlarımızın arkamızda duracaklarını umuyoruz."

"Yani dükkânda hâlâ hayranlar için sürprizler var mı?" diye sordu muhabir.

"Öyle diyebilirsiniz," dedi Eric.

Muhabir Eric'e dönerek, "Ana besteci sensin, öyle değil mi?" diye sordu.

"Daha çok bir aranjör," dedi Eric. "Brian gitar müziklerini yazıyor. Sed şarkı sözlerinin çoğunu yazıyor. Ben birlikte iyi giden parçaları seçiyorum ve onları şarkılara dönüştürüyorum. Ardından bateri parçalarını ekliyorum. Ayrıca, bu albümde bas dizelerini Jace yazdı."

"Trey ne yapıyor?"

Trey, "Ben sadece kameralar için güzel görünüyorum," dedi. Herkes güldü.

Muhabir, "Hiç beste yapmıyor musun?" diye bastırdı.

Trey, "Gitar müziklerini Brian yazıyor," diye tekrarladı. "Onun bestelediği mükemmel şeylerin üzerine çıkmamın imkânı yok. Ben genelde onlara uyuyorum."

Sed araya girerek, "Trey de birkaç şarkı sözü yazdı," dedi.

"Tek baladımız olan 'Veda Sonsuza Kadar Değildir' şarkısını yazdım," dedi Trey. "Ve yeni şarkılarımızdan birini."

"Kopar mı?"

"Hayır, onu Sed yazdı. Henüz kaydı bitirmedik. Benim şarkım albüme yetişmeyebilir, o yüzden pek bir şey söylemek istemiyorum."

"Albüme yetişecek," dedi Sed. Trey'in kolunu sıktı, aralarındaki bağ kuvvetlenmişti.

Eric bunun Trey'in ağrı kesicilere olan bağımlılığı ve onlardan arınmak için Sed'in araya girmesiyle ilgili bir şey olduğuna karar verdi.

"Parçanın adı ne?" diye sordu muhabir. Eric, kızın Trey'in her sözüne yapıştığını görebiliyordu.

"Düşüş."

"Mevsim gibi mi?"

Trey kafasını iki yana salladı ve gözlerini, sınıksı bir şekilde pantolonunu tutan ellerine dikti.

Sed, Trey'in sırtına hafifçe vurdu ve "Harika bir şarkı," dedi.

Trey birazcık gülümsedi ama kafasını kaldırmadı. Muhabir konuyu değiştirmesi gerektiğine karar vermiş gibi görünüyordu.

"Birkaç yeni enstrüman eklediniz. Albümde keman çalacak mısın, Sed?"

"Kemanı boğazımı incittiğim dönemde, çoğunlukla çıkışlarımla doldurmak için kullandım ama evet, birkaç şarkıda isteyerek keman kullanıyorum." Sed güldü.

"Bunu duymak için sabırsızlanıyorum. 'Kopar' şarkısındaki piyano bölümü harika. Onu sen mi yazdın, Jace?"

Jace kızarıp kafasını iki yana salladı. "Orijinali Brian'ın gitar sololarından birisiydi. Eric onu piyanoya uyarladı."

* Fall: İngilizcede düşüş anlamına gelmekle birlikte, bir diğer anlamı da Sonbahar'dır. (Çev.)

Eric Rebekah'nın ona aşırı övgü dolu olarak adlandırılacağı bir şekilde baktığını fark etti. Eric bunun birdenbire ne reden çıktığından emin değildi.

"O zaman, yeni albümün ne zaman raflardaki yerini almasını bekleyebiliriz?"

"Önümüzdeki ilkbaharda. Ocakta hâlâ doldurmadık geçen turne tarihleri var ve sonrasında Şubat ayında ağırılık; bir şekilde stüdyoda olacağız. Ondan sonra ufak bir ara verip yeni albümü tanıtmak üzere bir sonraki yaz aylarında yeni turnemize başlayacağız."

"Yoğun bir programa benziyor."

Sed güldü. "Biz her zaman yoğunuz."

"Ve biz de bunun için mutluyuz." Muhabir Dave'e döndü. "Sen Kanada'da otobüs kazasında yaralanan ses teknisyenisin, değil mi?"

"Evet David Blake. Günahkârlar'la epeydir çalışıyorum."

"Hâlâ ekibin bir parçası mısın?"

"Hayır, ben..."

"Evet," dedi Sed araya girerek. "Seni buraya onun için çağırdım. Eğer sen de istersen, Ocak ayında seni de bizimle birlikte turneye çağırmak istiyoruz."

Dave gülümsedi. "Evet, tabii ki. Günahkârlar birlikte çalıştığım en harika müzisyenler topluluğu. Onlar sadece... harika." Dave'in gözlerinde beliren gözyaşları barizdi. "Bana umut verdiler. Ayrıca kendi Şükran Günleri'nden vazgeçip buraya geldiler ve barnaktaki insanlara yardım ettiler."

"Myrna yarın hepimiz için yemek pişireceğini söyledi," dedi Brian. "Büyütülecek bir şey değil."

Dave kafasını iki yana salladı. "Bu akşam hepimiz benim evime yemeğe geliyorsunuz. Annem harika bir aşçıdır ve her zaman on beş kişiye yetecek kadar yemek yapar."

"Yük olmasak daha iyi," dedi Sed. Karnı itiraz edercesine şuruldadı ve tek eliyle karnını sarmaladı.

"Yük olmak değil bu. Gelmenizi istiyorum. Eminim bizim-kiler, bize katılmanıza fazlasıyla memnun olur, değil mi Reb?" Rebekah şaşırıldı. Gözlerini kucağında birleştirdiği ellerine dikmişti. "Ne?"

"Az önce çocukları Şükran Günü yemeğine davet ettim."

"Muhtemelen anneme sormalısın," dedi Rebekah.

"Annesine neyi soracak?" dedi Bayan B.

"Grup bu akşam yemeğe gelecek," dedi Dave.

Bayan B'nin çenesi aşağı düştü.

"Lütfen anne. İsimde kalmama izin veriyorlar. Bu teker-ekli sandalyeye mahkûm olsam bile."

Bayan B nazikçe gülümsedi ve tek eliyle Dave'in saçını düzeltti. "Tabii ki, gelebilirler. Yüzüne kondurdukları bu gülüm-seme için en azından bu kadarını yapabiliriz, David."

Dave'in gülümsemesi genişledi. "Harika! Yemeği geç ye-riz," dedi onlara. "Sekiz civarında."

"Sanırım eve gidip hindiyi fırına koysam iyi olur," dedi Bayan B.

Bu da sonunda Rebekah'yı onun gözlerinden uzak tutardı ve belki Eric kızı yalnız yakalayabilirdi. Böylece konuşabilir-lerdi. Dave'in ses teknisyeni olarak işinin başına dönmemesinin kızı yıktığı barizdi. Rebekah ilişkilerinin bittiğini söyleyerek Eric'in korkularını gerçeğe dönüştürecek olsa bile, en azından görmezden gelinmekten ve barışıp barışmayacaklarını merak etmekten daha iyiydi.

Rebekah başını kaldırıp Eric'in gözleriyle buluştu. O da konuşmak istiyor gibi görünüyordu. Aramalarına cevap ver-memiş olsa bile, Eric hâlâ umudunu kaybetmemişti. Belki Rebekah'nun onu dinlemesini sağlayabilirse genç kız ona ikinci bir şans verirdi.

"Rebekah, Isaac'le babamı al ve benimle arabada buluş," dedi Bayan B. "Epeyce yardıma ihtiyacım olacak."

Eric "Bizler de yardım edebilirdik," diye teklifte bulundu.

"Komik olma," dedi Bayan B. Dave'in sandalyesini kavradı ve onu çıkışa yönlendirdi.

Sed muhabire, "Başka sorunuz var mı?" diye sordu.

"Bönlere," dedi muhabir ısrarla.

Eric Rebekah'yla Isaac'in mutfaktan ayrılışını izledi. R&P portajın geri kalanına dikkatini vermeye çalıştı fakat düşünceleri sevdiği kadını takip ederken bu çok zordu.

Bölüm 27

Trey, Eric'le Rebekah, Rebekah'yla Isaac ve Eric'le Isaac arasındaki karşılıklı etkileşimi izlerken geçen her dakikayla birlikte aşkisi arttı. Genellikle Trey'i öfkelenmek epey zor olurdu ama bu sefer öfkeden mosmor kesilmişti. Rebekah tam bir gerzekti. Nasıl olurdu da Eric yerine homoseksüel bir adamı seçerdi? Hadi onu geç, Eric buna nasıl göz yumuyordu? Eric'le Rebekah harika bir çiftti. Birlikte çok mutlulardı. Bunun ellerinden kaçıp gitmesine nasıl izin verebilirlerdi? Bir de Isaac vardı, tabii. Herif ortadaki gerçeği tamamen görmezden geliyordu. Gerçekte ne olduğunu gizlemek için Rebekah'ya aşıkmuş gibi davranıyordu. Sikik gerzekler. Üçü de.

Isaac tuvalete gitmek için ayağa kalktığında, Trey onu takip etti. Belki onların işine burnunu sokması yanlıştı ama Eric'in karşısına her gün, ona aşık olacak kadar çılgın ve aptal bir kız çıkmıyordu. Ayrıca Rebekah, Eric'i seviyordu. Yoksa Eric'e her baktığında yüzünde derin bir kalp acısı belirmezdi.

Trey bundan fazlasıyla emindi. Çünkü Blakelerin yemek masasında oturmuş yemek yiyorlardı.

Eric, Rebekah'ya ihtiyacı olan zamanı tanıyarak, kızın mutluluğunu düşündüğüne inanıyordu. Ne saf ama. Eğer gerçekten kızın mutluluğunu düşünüyor olsaydı şimdiye kadar Isaac'e ortadan kaybolmasını söylerdi.

Trey banyonun dışında bekledi. Isaac ellerini yıkarken çıkan su sesini dinledi. Kapı açıldığında Trey çıkışı kapattı. Isaac şaşkın bakışlarla durakaldı. Trey ondan birkaç santim daha uzundu ve bu üstünlüğüne ek olarak, herife attığı tek

bir bakış onu anında itaatkâr bir role büründürdü. Tam da Trey'in istediği role.

Trey bunu istiyordu. Olmadığını birisi gibi davranmak yerine kim olduğunu kabullenmenin daha hoşnutsuk verici olduğunu ona göstermek istiyordu. Trey bu iyi çocukların "konu seksüel" doğalarıyla yüzleşmekte zor zamanlar yaşadığını biliyordu. Bunun yanlış olduğunu düşünüyorlardı. Trey onları doğruya doğru göstermekti.

"Affedersin," dedi Isaac, bakışları aşağı doğru kaydı.

"Seninle konuşmam lazım," dedi Trey.

Isaac sınırdan dökeşirdi ve gri gözlerini kaldırdı. Adamın biden gözleri yerlikti. Güzel ama kadımsı değildi. Çiğni ona çok güçlü değildi. Bakır. Evet, hem de nası bakır. Yavaş gü. Tam Trey'in tipi. "Ne konuda?"

"Özel olarak."

Isaac geriye doğru bir adım attı. Trey iki adım geri gitti. İki de eşik geçince Trey kaprı arkalarından kapıyı kapadı.

"Ser ne yapıyorsun..."

Trey, Isaac bir duvara dayanuncaya kadar adamın yanına yürüdü.

Isaac titreyerek, "Şiddet yanlış değilim," dedi.

Trey kahrına attı. Buraya onu dövmek için geldiğini mi sanıyordu? Bu biraz zordu. "Ben de öyle. Dedikleri gibi, ne yapma senin tarzı bir adamım."

Isaac ona bir bakış attı ve ardından bakışlarını Trey'in göğsüne indirdi. "O zaman benden ne istiyorsun?"

Trey dominant rolünü ilan etmek için ellerini Isaac'in bedeninin iki yanından duvara dayadı. Trey iki türü de tanıyordu ama kafası karışmış bir bakır kadar karışık bir şey yoktu.

Isaac'in titreyişi yoğunlaştı.

"Gerçekten bilmiyor musun?" Trey ileri doğru bir adım daha attı. Bedenlerini sadece santimetreler ayırıyordu. Trey hissettikçe burnu Isaac'ın çenesine değdi. "Kim olduğumu rahatsız etmemi istiyorum, o kadar."

"Beni gerçekten çok rahatsız ediyorsun," dedi Isaac.

"Rahatsız mı ediyorum, yoksa heyecanlandırıyor muyum?"

Isaac bir elini Trey'in göğsüne bastırdı. Belki de niyeti Trey'i itip uzaklaştırmakla ama burnun yerine eli kavıyarak Trey'in dişörtünü kavradı.

Trey murdanelenerek, "Berde öyle düşüncümsün," dedi. "Tüm hayatı boyunca hiç bu kadar rahatsız olmadığımı varsayıyorum ve sana dokunmadım öyle." Trey, Isaac'ın boynuna doğru sesli sözünü verdi ve Isaac şirperdi. "Herif."

Isaac'ın diğer eli Trey'in beline doğru hareket etmiş ama durmuştu. Adam kendi bedenini Trey'in kine bastırarak durmuş ama burnu yapmayı istiyordu. Trey onun istediğini biliyordu. Isaac nefes nefese, "Bu yanlış bir şey," dedi.

Trey ağız ağzını Isaac'ın çenesine sürdü. "Ama yanlış hissetmiyorum, değil mi? Doğru hissettiriyor. Daha önce hiçbir şey bu kadar doğru hissettirmedim."

Isaac boğazının girişinde sadece güzel gibi bir ses çıkardı.

Trey, "Seri öğrenmi istiyor musun?" diye murdanelenerek Isaac'ın istediği berizdi ama Trey bunu ona zorla da olsa kalıttırmeyecekti.

"Hayır," Isaac sönük sözleriydi. "Rebekah..."

"O sana istediğin şeyi veremez, Isaac."

"O ve ben... Biz yapabiliriz..." Isaac ileri doğru bir adım atıp bedenini Trey'in kine bastırdı. Trey adamın heyecanını kalçasında hissetti. Herifin aleti taş gibi sertti. "Biz çoklu evlat edinebiliriz."

"Ondan bahsetmiyorum. O seni, senin becerilerek istediğin biçimde beceremez." Trey eğilerek yaklaştı, kollarını duvara

dayadı. Burnunu adamın çenesine sürtüp konuştu, "Benim seni becerebileceğim şekilde."

Isaac zorlukla yutkundu. "Ben, yapamam..."

Trey tek elini Isaac'in kalçalarına doğru hareket ettirdi ve hafifçe kıpırdadı, böylece sert organları birbirine değiyordu. "Eğer istemeseydin bu kadar sert olmazdın. Eğer kadınlardan hoşlanan bir adamı bu şekilde tutsaydım kafayı yerd, heyecanlanmazdı. Sen istiyorsun, Isaac. Bana itiraf edebilirsin. Ben yargılamam. Ben de istiyorum." Trey, Isaac'in şaşkın gri gözlerine bakmak için geriye doğru eğildi. "Beni istediğini söyle." Trey boştaki elini duvardan çekti ve Isaac'in yumuşak, dalgali saçlarının arasına kaydırdı. Isaac'in gerçekten meleklerle yaraşır bir yüzü vardı. Eğer kısa süre içinde itiraf etmezse, aldırmandan onu öpecekti. "Söyle, Isaac."

"Ben..." Isaac gözlerini sımsıkı kapattı.

Trey elini Isaac'in poposunun üstünde kaydırdı, böylece parmak uçları Trey'in becermeyi çok istediği o yere dokunuyordu. Tabii işi o kadar ileri götürmek gibi bir niyeti yoktu. En azından bugün. Isaac'in orasını ovaladı. Isaac, Trey'in bedene dayanarak gevşedi. Kollarında tamamen itaatkardı. Belki de Trey işi o kadar ileriye götürürdü, kim bilir? Rebekah'ın ailesinin evinin banyosunda Isaac'i becermek. Bu Bayan B'ye kriz geçirtmez miydi? Onlar Şükran Günü yemeği yerken damadı olsun diye kıvrandığı adamın kendi evinde, o pis rock yıldızlarından birisi tarafından arkasından becerildiğini bilmesi. Bu düşünce Trey'in kalbini heyecanla çarptırdı. Lanet olsun, kadın asla bilmese bile Trey bilecekti. Ahlaksızca sırttı.

Trey, "Bu iyi hissettiriyor mu?" diye fısıldadı. Hâlâ pantolonunun üzerinden Isaac'in deliğini okşuyordu.

"Mmmmm."

"Çok daha iyi hissettirebilirim."

"Lütfen."

"Lütfen, ne?"

"Lütfen... d-düz beni. Oradan."

Böyle bir yalvarışı kim geri çevirebilirdi ki? En azından Trey değil. "Madem istediğin bu..."

"Evet." Isaac şiddetle onayladı. "Her zaman istedim. Her zaman."

"Bunu itiraf etmek nasıl bir his?"

Isaac titrek bir nefes aldı. "Korkutucu."

Trey bunu anlıyordu. "Sorun yok. Ben sana istediğin şeyi verebilirim. İhtiyacın olanı. Benimle birlikteyken asla korkmana gerek yok." Trey, Isaac'ın saçındaki elini sıkılaştırarak başını çevirmesini engelledi. Bu şekilde onu öpebilecekti.

Trey'in dudakları onunkilere dokunduğu anda Isaac dilini Trey'in ağzına itti ve Trey'i şaşırtıcı bir güçle kendine doğru çekti. Trey'i hâlâ derin bir coşkuyla öperken döndü ve Trey'i duvara dayadı. Geri çekilip uzaklaştı ve bedenlerini Trey'in kemerine fermuarını açabilecek kadar ayırdı. O ağırbaşlı, utanç gaç adam yirmi üç saniyede sıfırdan yüze fırlamıştı. Belki de Trey'in sandığından daha dominanttı.

Ona uyardı. Verdiği kadar almayı da severdi.

Trey'in penisine ilk kez dokunduğunda Isaac'ın eli titriyordu. Avucunu etrafına sarıp sertliğini sıvazladığında soluğu heyecanlı bir oflama olarak dışarı çıktı. "Bağışla beni, Tanrım," diye fısıldadı, "işlemek üzere olduğum günah için."

Dizlerinin üzerine eğildi ve Trey onun dua etmeye başlayacağından falan—ki bu onu tamamen dehşete düşürdü—şüphelendi. Isaac, aletini ağzına yönlendirip onu derinlere doğru emdiğinde Trey'in nefesi kesildi. Trey arkasındaki soğuk mermer duvara dayandı ve Isaac'ın saçını okşadı. Aleti ne zaman boğazının gerisine çarpsa Isaac'ın öğürmemek için verdiği savaşı izledi.

Isaac'ın yöntemi biraz tutuktu ama Trey'in, dizleri üzerindeki bir adamın onun aletini emmesinden ne kadar hoşlandığından Isaac'ın haberi yoktu. Verdiği hissin ve aletin Isaac'ın ağzında kayboluşunun görüntüsünün bileşimi Trey'in karnunu düğüm düğüm ediyordu. Isaac'ın eli Trey'in ağır hayallarının üzerinden ve bacaklarının arasından kaydı. Trey onun niyetini anladığında duruşunu rahatlatmış ve Isaac'ın parmaklarını poposuna kaydırmasına izin verdi. Trey, Isaac'ın bunu başka bir adama yapmanın fantezisini ne kadar zamandır kurmakta olduğunu düşündü.

Bir bakire göre keşfetmek için epey hevesliydi. İkinci bir parmak Trey'in poposundan içeri kaydığında ileri doğru darbe yapma ihtiyacı onu istemsizce ele geçirdi ve Trey ileri doğru hareket ederek aletini Isaac'ın boğazında daha derinlere indirdi.

Isaac bir şekilde daha sertçe emmeyi becerdi. Ah, merhamet.

Trey başını duvara dayamak için geriye doğru eğdi. His-sin onu uçurmasına izin verirken gözleri kayarak kapandı.

Isaac'ın emişi yoğunlaşırken parmakları ileri doğru kıvrıldı ve Trey'in prostatına bastırdı. Nasıl da bilmişti... Ah evet, he-rif bir doktordu. "Bu harika hissettiriyor," diye fısıldadı Trey. "Daha sertçe ovalayabilirsin."

Isaac bu isteğini yerine getirdiğinde Trey inledi. Orgazmu yaklaşırken Isaac'ı geriye doğru itti. Aleti onun güçlü emişin-den kurtulurken Trey dişlerinin arasından bir soluk çekti. La-net olsun, bir adamın ağzının gücünü severdi.

"Yanlış mı yaptım?" diye sordu Isaac. Adamın titrek kelimelerindeki kararsızlık Trey'in dudaklarına bir gülümseme kondurdu.

"Hayır, bebeğim. Mükemmeldin. Boşalmama saniyeler kaldı ve şimdi sana istediğin şeyi vermek istiyorum."

Isaac'ın parmakları onun bedeninden kayarak çıktı ve Trey onu ayağa kalkmaya zorladı. Isaac'ın yüzünü duvara gelecek

şekilde çevirip arkasına geçti. Birbirlerinin bedenini keşfetmek için dünyadaki tüm zamana sahip olmayı dilerdi ama acele etmeleri gerektiği gerçeğinin farkındaydı. Birisi kısa süre sonra mutlaka onlara bakmaya gelecekti ve Isaac'ın, diğerlerine açılmadan önce kendisiyle ilgili keşfettiği şeylere alışmak için zamanı ihtiyacı olacaktı. Kendini kabul etmek bir şey, önem verdiğin insanlar tarafından kabul görmek bambaşka bir şeydi.

Trey, Isaac'ın pantolonunu çözdü ve dizlerine doğru itti. Isaac'ın kalçalarını okşadı, elleri aşağıya doğru seyahat ederek erekte penisinin iki yanından hayalarına doğru yol aldı. Trey onları nazikçe avuçladı ama Isaac'ın erkekliğine dokunmadı. Sadece çevresindeki, üzerindeki ve altındaki alana. Ta ki Isaac heyecanla titreyinceye kadar. Trey kondom takmak için durakladı ve ardından her adamı ihtiyaçla çıldırtacak okşamasına geri döndü.

"Becer beni, Trey. Daha fazla katlanamıyorum."

Ancak bir sorun vardı; Trey'in yanında kayganlaştırıcı yoktu. Isaac'ın ilk seferinin acıtmasını istemeyeceğinden emindi. Belki de ecza dolabında kullanabilecekleri bir şey bulabilirdi.

"Bu düşünceyi aklında tut," dedi Trey.

Ecza dolabını açtı ve bir tüp K-Y Jelly marka kayganlaştırıcı buldu. Bingo! Bay ve Bayan B hâlâ sınırda gezmeyi seviyordu demek. Bir insanın seks hayatını asla onlara bakarak anlayamazdınız.

"Acele et," dedi Isaac. Elleri duvardaydı; güzel bakır pozosu açıkta, onun içine işlemesini bekliyordu.

Trey önce gerilmiş aletine, ardından da Isaac'ın bekleyen deliğine kayganlaştırıcı sürdü. Isaac heyecanla soludu ve Trey'in parmakları ipeksi derinliklerine ilk defa dokunduğunda gerildi. Trey parmaklarını çıkardı ve biraz daha kayganlaştırıcı sürdü. Parmaklarını yine derine kaydırды ve onu ilk derin girişine hazırlamak için adamın içinde çevirdi.

"Oh," Isaac mırıldandı. "Oh, evet. Becer beni."

Trey onu doğru düzgün gevşetemeyecek kadar heyecanlıydı. Isaac'ın sıkı, hevesli kucına sahip olması lazımdı. Yani hemen. Trey tek eliyle erkekliğini kavradı ve başını dikkatle Isaac'ın deliğine yerleştirdi. İleri doğru atılıp hayalarına kadar gömülmemek için iradesinin her bir kırıntısını kullanıyordu. Trey bir santim kadar bastırdı ve ardından tamamen geri çekilip tekrar içine girdi. Sadece bir santim. Bir tane daha. Geri çekil. Tekrar. Bu kez biraz daha derine.

"Ahhh," Isaac soludu.

"Sen iyi misin?" diye fısıldadı Trey.

"Hayır."

"Hayır mı?" Trey dışarı çıkmaya başladı ama Isaac ona doğru itti.

"Daha derine. Seni daha derinde istiyorum. Beni gerçekten becer. Baştan çıkarmayı bırak."

İşte bunu yapabilirim. Trey yavaşça darbe yapmaya başladı. Her girişle birlikte birkaç santim daha derine bastırıyordu. Ta ki Isaac ona ait her şeyi tek bir darbeye alıncaya kadar. Isaac heyecanla mırıldanınca ve onun darbelerini karşılayınca Trey onun bedenine uzandı, adamın aletini avuçları arasına alıp her darbeye birlikte erkekliğini sıvazladı.

Isaac zevk çılgınlıklarını minimumda tutmaya çalıştı fakat tamamen kendinden geçiyor ve Trey'i çok daha sert bir şekilde alabilmek için hareket ediyordu. Aynı anda erkekliğini Trey'in ellerine doğru itiyordu. Trey sırttı, bir aşığa zevk vermeyi, zevk almaktan daha çok seviyordu. Trey, vermenin her zaman yirmi katıyla geri döndüğünü biliyordu ve Isaac'ın bedeni tam bir cennetti. Trey'in kendi hazzı çabucak orgazma doğru ilerliyordu. Isaac'ın erkekliğini daha hızlı sıvazladı, onu çabucak orgazma ulaştırabilmek için parmaklarını hafifçe kenarına değdiriyordu.

Isaac ıık atarken elini ısırdı, boşalıırken poposu Trey'i sıkıca tutuyordu. Sıcak menisi Trey'in elini doldurdu ve parmaklarının arasından damladı. Trey hemen peşinden kendini bıraktı, haz kasılmaları aletinin dibini kavrarken hâlâ şiddetle Isaac'ın içinde gidip geliyordu. Bir dakika için artçı şoklarla sarsıldı, nefes alış normalde dönerken Isaac'ın ensesine bir öpücük kondurdu. Gönülsüz bir iç çekişle adamın içinden çıktı.

Trey, yüzünü ona dönmesi için Isaac'ı zorladı. Bir adamın, ilk kez arkasından becerilmekten hoşlandığını fark ettiği sırada yüzünden geçen duyguların hepsini tanıyordu. Başka bir adam tarafından baskılanmak. Boşaldığında onunla olmak. Bu benzersiz bir histi. Aşılayıcı ve gücünden vazgeçiriciydi. Trey bir ilgi göstergesi olarak, Isaac'ın menisini elinden yaladı. Isaac cam gibi gözleriyle onu izledi, nefes alıp veriş hâlâ düzensizdi.

Trey, "Bu mükemmeldi, Isaac," dedi.

Isaac kızardı.

"Hoşuna gitti mi? Gerçekten becerilmek beklentilerini karşıladı mı?"

Adam onayladı. "Hayal ettiğimden çok daha iyiydi."

Trey gülümsedi. "İyi. Şimdi gidip temizlen."

Isaac tuvalet kâğıdına uzandı. Trey kondomu çıkardı ve lavaboda temizlendi.

"Rebekah'ya gerçeğı söylemen lazım." Trey pantolonunu ilikleyip kemerini takarken adama baskı yapmaya başladı.

Isaac tereddüt etti. "Beni ayartmanın sebebi bu mu?"

Trey onu kollarına çekti. "Seni ayarttım, çünkü seni istedin." Belki banyoya girdiğinde niyeti bu değildi ama şimdi durum öyleydi. Trey onu öptü, dili Isaac'ın üst dudagına süründü. "Sen seksisin, Isaac. Arzulanan birisin."

"Öyle miyim?" Isaac ona utangaç bir bakış attı.

"Evet. Eğer zamanım olsaydı seni şimdi bir daha düzerdim. Sana numaramı vereceğim. Yine birlikte olabiliriz. Belki bir dahaki sefere beni becermene izin veririm."

Isaac gülümsedi. "Sanırım bu hoşuma gider."

"Ve sonra seni yine beceririm. Bu kez daha sert. Sen de boşalırken istediğin kadar yüksek sesle bağırabilirsin."

"Bundan hoşlanacağımı biliyorum."

"Senin için dil piercing'imi bile takarım."

Isaac nefes nefese kaldı ve telefonunu cebinden çıkarmak için çabaladı. "İşte. Numaramı yaz. Seni arayacağım. Mesela, yarın."

Trey telefonu aldı ve Isaac temizlenip kıyafetlerini değiştirirken numarasını hafızaya kaydetti. "Evet tabii. Yarın öğle yemeği için planlarım var ama akşam yemeği zamanında boşum."

"Benim evime gel. Sana yemek yaparım."

"Yemek yapıyor musun?" diye sordu Trey.

Isaac şiddetle onayladı. "Ne istersin?"

"Kırazlar..." Ahlaksızca sırtıttı. "Ama hepsini yerim, baştan söyleyeyim." Trey, Isaac'i nazikçe öptü ve cep telefonunu ona geri verdi. "Rebekah'ya doğruyu söyle. Bana söz ver."

Isaac hafifçe onayladı. Trey banyoyu yüzünde kocaman bir gülümseme ve her adımında ortaya çıkan bir ahenkle terk etti. Lanet olası bakirlerin bekâretini almaya bayılıyorlardı!

Bölüm 28

Eric Trey masaya döndüğünde ona garip bir bakış attı. Trey'in yüzünde en kocaman, en rahatına düşkün sırtışlardan birisi vardı. Bir şeyler yaptığı barizdi. Sonuçta bu Trey'di. Her zaman bir şeyleri kurcalıyordu.

Sed, "Neredeydin?" diye sordu.

"İkinci tur için midemde yer açıyordum," dedi Trey, gülümsemesi daha da genişliyordu. İki eliyle birden düz karnına pat pat vurdu.

Isaac de yerine oturdu. Kalçasını sandalyeye yerleştiren hafifçe irkilmmişti. Adam Rebekah'ya bir bakış attı ve dikkatle düzelttiği buklelerinin köklerine kadar kızardı. Tabii saç artık o kadar da kusursuz görünmüyordu. Sanki birisi parmaklarını arasından geçirmiş gibi duruyordu. Eric dikkatini yeniden Trey'e çevirdi. Hâlâ sırtıyordu. Ve ardından Isaac'e döndü. Hâlâ kızarıyordu.

Hadi oradan canım! Bu ikisinin... mümkün değil... Eric aklını en yakın kötü yoldan uzaklaştırıp düşüncelerini toparlamak için kafasını iki yana salladı. Doktor Mükemmel ve Trey Mills mi? Bu tek kelimeyle imkânsızdı. Sadece yirmi dakikalığına gitmişlerdi. Aynı anda dönmüş olmaları garipti tabii. Eric, Trey'in bakışını yakaladı ve genç adam Eric'e göz kırptı. Eric, Isaac'in yönüne doğru imalı bir bakış attı ve Trey sanki onun ne sorduğunu anlamamış gibi omzunu silkti, fakat yüzündeki gülümseme hiç azalmadı.

Rebekah, Isaac'in elini tuttu. "İyi misin? Niye bu kadar uzun kaldın? Endişelenmeye başlıyordum."

Isaac, "Ah, bir şey yok," dedi göz temasından kaçınarak "Şimdi daha iyi hissediyorum."

"Hasta mısın?"

Isaac, Trey'e bir bakış attı ve tekrar kızardı. "Muhtemelen."

"Gitmek ister misin?" diye sordu Rebekah. "Seni eve götürebilirim."

Isaac kafasını iki yana salladı. "Hayır. Bu kabalık olur. Annen bu harika yemeği yapabilmek için çok emek harcadı. Ayrıca, arkadaşların seninle vakit geçirmek ister."

"Bunları düşünme," dedi Bayan B. "Eğer kötü hissediyorsan gidip uzanmalısın, hayatım."

Eric, bu kadının kendisine hiç *hayatım* deyip demeyeceğini merak etti. Pek sanmıyordu. Hâlâ Rebekah'yla birlikte olsa bile demezdi. Tabii Rebekah'nın onun için Doktor Mükemmeli terk edeceğinden falan değildi. Eric kalbi boğazında atarken kızı bir bakıştı attı ve ardından patates püresinden aldı.

"Harika bir aşçısınız, Bayan B," dedi Brian. "Karnından bile daha iyisiniz."

Bu sözler üzerine Myrna kocasına kötü bir bakış attı, fakat Brian ona sarılıp şakağını öptüğünde her şeyi affetmiş gibi göründü.

"Biraz daha yesen iyi edersin, Myr. Artık iki kişilik yiyorsun." Brian çatalını kullanarak tabağındaki bir parça jambonu kadının tabağına itti. Ardından tek elini kadının dümdüz karnında gezdirdi. Myrna ona gülümsedi, aralarındaki aşk neredeyse dokunulabilecek kadar yoğundu.

"Aslına bakarsan bir kişi artı, parmağının ucu kadar küçücük, minicik, geleceğin rock tanrısı için yiyorum."

"O kadar küçük mü?"

Eric, Brian'ın suratındaki ifadeye güldü.

"Evet," dedi Myrna. "Şimdilik."

Brian, Myrna'nın yüzüne içtenlikle dokundu ve Eric onların tüm bu insanların yanında girdikleri etkileşimi izlemek için bakışlarını başka tarafa çevirdi. "Belki onun yerine hindi almalısın," dedi Brian. "Sed, hindiyi bu tarafa yolla."

Sed iki kişiden fazlasına yetecek kadar yerken, Jessica yemegini tırtıklayıp Bay B'yle politika ya da avukatlıkla ilgili bir şeyler hakkında sohbet ediyordu. Sed tamam dercesine homurdanarak hindi tabağını Brian'a doğru uzattı. Brian, büyükçe bir parça hindiyi Myrna'nın tabağına koydu.

Myrna güldü. "Beni şişmanlatmaya kararlısın, değil mi?"

"Sadece senin mutlu ve sağlıklı olmanı istiyorum."

Kadın parmak uçlarıyla Brian'ın çenesine dokundu ve onu hassasiyetle öptü. "Görev tamamlandı."

Eric'in dikkati Rebekah'ya döndü. Genç kız, yüzünde üzgün bir ifadeyle gözlerini tabağına dikmişti. Eric onun asla çocuk sahibi olamayacağını düşündüğünü biliyordu. Şu anda Doktor Mükemmel onu teselli edemez miydi? Pislik herif. Eric masanın altından ayağını uzatıp kızın ayağına değdirdi. Rebekah başını kaldırıp baktığında, Eric ona gülümsedi. Rebekah gülümseyerek karşılık verirken Isaac'e doğru düşünceli bir bakış attı ve bakışını yeniden tabağına indirdi. Eric onu yalnız yakalamak istiyordu. Ona sarılmak. Kızın ona aynı şekilde karşılık verip vermemesini önemsemedi. Bu kıızı böyle hüznü görmeye katlanamıyordu işte. Gülümsemesini özlüyordu. Tekrar gülümsediğini görmek için her şeyi yaptı. Ona aptalca surat ifadeleri bile yaptı.

Eric onu neşelendirmek için birkaç tane aptalca surat ifadesi yaptıktan sonra Rebekah kıkırdadı. Eric, Bayan B'nin yüzüncü kez gözlerini devirmesini umursamadı bile.

Yemekten sonra sessiz sinema oynamak için oturma odasına çekildiler. Bu, Eric'in favori oyunuydu. Kanepede Rebekah'nun yanına yerleşti. Doktor Ben Dünyayı Kurtarırım kızın diğer

yanında oturuyordu. Rebekah'nın sıcaklığı, onun kokusu, saf varlığı bile Eric için dikkat dağınıklığı sebebiydi. Eric onun şu doktor herifle mutlu olmasını umuyordu çünkü Eric kesinlikle perişan halde olacaktı.

Rebekah, "Yürüyüşe çıkmak ister misin?" diye sordu.

Eric bir an için, bunu Isaac'e sorduğunu sandı. Rebekah'ya bir bakış atığında onun umutla gülümsediğini gördü.

Ona soruyordu. Eric'in kalbi boğazına çıktı. "Evet."

Rebekah ayağa fırlayıp ön kapiya doğru yöneldi. Eric onu yarı koşar bir vaziyette takip etti.

Bayan B keskin, onaylamayan bir ifadeyle Rebekah'nın arkasından seslendi, "Rebekah, nereye gidiyorsun?"

"Hemen döneceğim."

Boş sokaktan aşağıya doğru yürürken Eric onun elini tuttu. Biraz soğuktu, ama Eric kolunu onun omzuna dolayıp kızı kendi sıcaklığına doğru çekerse, Rebekah'nın bundan hoşlanacağından şüpheliydi.

"Nereden başlayacağımdan emin değilim," dedi genç kız.

Eric emindi. "Gerçekten Isaac'le evlenecek misin?" diye yumurtlayıverdi.

Rebekah olduğu yerde durdu. "Bu fikre nereden kapıldın? Bunu sana annem mi söyledi?"

"Hayır, bunu bana *sen* söyledin."

"Söylemedim. Isaac teklif etti, ama ben hayır dedim. Ona benim erkek arkadaşımın sen olduğunu söyledim. Seni sevdiğimi söyledim. Ve sen... Kavgamızdan sonra beni aramaya bile çalışmadın. Senin için bir anlam ifade ettiğimi sanıyordum, Eric." Yumruklarını kalçalarının kenarına dayadı ve yakındaki sokak lambasının ışığının altında Eric'e dik dik baktı.

"Sen benim için her şey demeksin. Seni *aradım*, Rebekah. Seni bin kere aradım. Hatta sen bana siktirip gitmemi ve Isaac'le evleneceğini söylediğin bir mesaj attıktan sonra bile aradım."

"Ne? Seni yalancı," diye bağırdı. "Ben asla öyle mesaj atmadım."

"Evet, attın. Ve ardından Isaac senin telefonuna cevap verdi. Senin benimle konuşmak istemediğini ve bir daha seni asla aramamamı söyledi."

Rebekah tereddüt etti. "Isaac telefonuma mı cevap verdi? Ne zaman?"

"Senin onu öptüğünü gördükten birkaç saat sonra."

"Ben onu öpmedim! O beni öptü."

"Pekâlâ, ama sen de onu durdurmadın!"

"Şansım olmadı ki. Ben misilleme yapmadan sen yumruğu çıktın."

Şimdi Eric tereddüt ediyordu. "Seni öpmesini istemedin mi?"

"Hayır, ben seni seviyorum, seni lanet olası gerzek. Niçin başka bir adamı öpmek isteyeyim?"

Eric ağır ağır soludu. Öfke, karmaşa ve neşe karışımıyla. Rebekah onu seviyordu. Ona lanet olası gerzek dediği doğrudu ama Eric'i seviyordu. Eric ona neredeyse inanıyordu ama geçen son günlerin acısı onu tereddüte düşürdü. "Eğer beni o kadar çok seviyorsan niçin telefonlarıma cevap vermedin?"

"Ben asla öyle bir şey yapmadım. Asla. İşleri yoluna koyabilmek için seni aramayı istedim."

"O zaman niçin aramadın?"

"Isaac beni, senin benimle konuşmak istemediğine inandırdı."

Eric'in elleri yumruk oldu. "O küçük sansar."

"Kavgamızdan sonra beni gerçekten aradın mı?"

"Evet. Dediğim gibi, seni neredeyse bin kere aradım."

"Eğer bin kere aramış olsaydım bunu fark ederdim, Eric. Beni hiç aramadın. Bir kere bile. Hatta ararsan kaçırmayayım diye telefonumla uyudum."

"Belki telefonunda bir hata vardır. Seni aradım, Rebekah. Aradım."

"Telefonunda hiçbir sorun yok. Bugün birkaç kez kullandım." Cep telefonunu cebinden çıkardı ve gelen aramalarda gezindi. "Senden hiçbir şey yok," dedi. "Bilinmeyen bir numaradan bir grup arama var ama senden bir tane bile yok."

"Bu garip. Bekle bir deneyeyim."

Telefonunu cebinden çıkarıp kızın numarasını tuşladı. Ekranın ışığı yandı ama hiç ses yoktu. Ekranında bilinmeyen numara olduğu yazıyordu.

"Cevapla," dedi Eric.

Rebekah cevap verdi. "Merhaba."

"O sikik pislik," Eric telefonuna doğru homurdandı.

"Ne?"

"Herifin ne yaptığını anlamıyor musun?"

"Kim?"

"Isaac! Başka kim olacak?"

"Ne?"

"Benim arama melodimi sessize ayarlamış ve adımı da bilinmeyen numara yapmış. Senin telefonuna öyle kaydetmiş."

Kızın gözleri büyüdü. "Ne? Niçin böyle bir şey yapsın?"

"Benden kurtulmak için."

"Böyle bir şey yaptığına inanmam!"

"İnansın iyi edersin."

Uzun bir an boyunca birbirlerine baktılar.

"Seni seviyorum, Rebekah."

"Seni seviyorum, Eric."

Birbirlerinin yanındaki dikilip cep telefonlarıyla konuşuyorlardı. "Hoşça kal."

Eric telefon bağlantısını kesti ve ardından telefonundaki mesajları açtı. "Bunu bana sen mi gönderdin?"

Rebekah ekrandaki mesajı okudu. *Siktir git, pislik herif. Seni bir daha asla görmek istemiyorum.* Kafasını iki yana sallarken gözlerini yaşlar doldurdu. "Bu korkunç. Böyle bir şeyi sana asla söylemeyeceğimi bilmiyor musun? Seni çok seviyorum. Geçtiğimiz beş gün cehennem gibiydi."

Eric onu kollarıyla sardı ve kendi bedenine doğru çekti. "O herifin bu kadar sinsi olduğuna inanmıyorum. O lanet olası boynunu kırmak istiyorum."

Rebekah kafasını iki yana salladı. "Onunla konuşacağım. O benim en iyi arkadaşım. Böyle bir şey yapmak için iyi bir sebebi olmalı."

"Evet, seni kendine isteyen bencil bir pislik. İşte sebebi bu."

Rebekah kafasını yeniden iki yana salladı. "Artık Isaac hakkında konuşmak istemiyorum. Öp beni," diye fısıldadı. "Lütfen, Eric. Beni öp ve asla bırakma."

Eric onu kendine doğru çekip dudaklarını yağmalayıcı bir öpücükle esir aldı. Rebekah ona tutundu. Rebekah dudaklarını umutsuzca onunkilere sürerken, Eric onun gözyaşlarının tadını alabiliyordu. Rebekah ağzına doğru, "Bir daha asla kavga etmeyelim," diye mırıldandı.

"Katılıyorum."

"Ve eğer edersek, anında yüz yüze konuşalım. Telefon yok."

"Katılıyorum."

"Seni seviyorum," dedi kız.

"Katılıyorum."

Rebekah kakhaha attığında Eric gülümsedi. Kızın saçlarını yüzünden çekip yanaklarındaki gözyaşlarını öptü.

"Niçin sana verdiğim mücevherleri takmıyorsun?" diye sordu. Ona her baktığında ruhunu biçen bir başka şey de bu olmuştı.

"Barınağa gitmeden önce çıkardım. Hiçbir şeyleri olmayan insanların önünde o kadar pahalı bir şey takmanın bayağı bir

hareket olacağını düşündüm. Eve döndüğümüzde yemeğe vardım etmekle o kadar meşguldüm ki, geri takmayı unuttum."

"Hepsi bu muydu?" diye sordu genç adam.

Rebekah başını sallayarak onayladı.

Eric onu derince öptü. "Aynıldığımız anlamına geliyor sandım."

Rebekah kafasını iki yana sallayarak öpücüklerini böldü ama sadece kısa bir süreliğine. "Hadi senin evine dönelim," dedi.

"Misafirlerin ne olacak?"

"Benim için anlam ifade eden tek misafir sensin."

"Isaac'le yüzleşmeyecek miyiz?"

"Onunla daha sonra konuşurum. Şu anda bırak ona bakmayı, onu düşünmek bile istemiyorum. Muhtemelen burnuna yumruğu indiririm."

"Bu hoşuma giderdi." Eric kızı kaldırıp kollarına aldı ve onu arabaya doğru taşırken öpmeye devam etti. "Eğer giitiğimizi söylemezsek bizi aramaya gelirler."

"Sen arabayı kullanırken ben de onları ararım," dedi Rebekah.

Eric, Rebekah'nın arabasının kapısını açtı ve onu yolcu koltuğuna oturttu. "Ümarım anahtarların yanındadır."

Güneşliği indirdiğinde bir grup anahtar kızın kucağına düştü. "Manyak gibi sür. Seni mümkün olduğunca kısa sürede yatağa atmak istiyorum."

Kızın bu isteğini yerine getirmek Eric için hiç sorun değildi. Eric sokaklardan geçerken Rebekah annesini aradı. Eric onun tartışmasıyla canını sıkıtmamaya çabaladı, ama sıkıyordu işte.

"Seni bu konuda tartışmak için aramadım, anne. Eric'le birlikte ayrıldığımı bilmen ve endişelenmemen için aradım."

Eric, annesinin tiradının bazı parçalarını yakaladı. "Seni bundan daha iyi yetiştirdim... küçük bir sürtük gibi davranıyorsun..."

Isaac'ı burada tek başına bıraktığına inanamıyorum... Seninle bir daha konuşursa kendini şanslı say..."

"Eğer paslı bir bıçakla hayalarını kesmezsem, o kendini şanslı sayсын."

Eric kıkırdadı. Caddenin ışığıyla Rebekah'ın yüzünde parlayan aydınlık gülümsemeyi yakaladı. "Yarın eşyalarımı almak için gelirim. Herkese benim yerime hoşça kal de."

Eric coşkuyla, "Ve benim yerime!" dedi.

Eric, Rebekah konuşmayı sonlandırmadan önce Bayan B'nin ayıp şeylerden oluşan bir dizi kelime sarf ettiğini duyduğuna yemin edebilirdi.

Eric, "İstediğin şeyin bu olduğuna emin misin?" diye sordu. Kızın ensesine sakinleştirici bir şekilde dokunmak için uzandı. "Annelerle ilgili pek fazla deneyimim yok, ama onları mutlu etmenin önemli bir nokta olduğunu sanıyorum."

"Keşke benim mutluluğumu düşünse. Bence, Isaac'ı desteklemekle benim için doğru olanı yaptığına inanıyor ama Isaac beni hiç mutlu etmedi. Senin yaptığın gibi değil. Sadece, benimle iyi bir şekilde ilgilendi ve ben bu yüzden ona karşı kötü davranmamam gerektiğini hissediyorum..."

"Ben hissetmiyorum."

Rebekah kahkaha attı. "Asil bir pislik gibi davranıyordun, değil mi? Neden böyle yaptığını merak ediyorum."

"Dediğim gibi, seni kendisi için istiyor."

"Bana sahip olamayacak." Eric'in dizini sıkı. "Ben seninin."

Eric'in kalbi kafesteki bir kuş gibi çırpındı. "Reb?"

"Evet."

"Tekrar birbirimize karşı dürüst olmaya başladığınıza göre..."

"Evet."

"Niçin saçının rengini değiştirdin?"

Rebekah gürlütle iç çaktı. "Sadece geçici saç boyası. Babam Noel aile fotoğrafımız için daha normal görünüp görüneyeceğimi sordu. Babama hayır diyemem."

Eric rahat bir soluk aldı. "Yeni saç renginin canımı neden bu kadar sıktığını bilmiyorum. Belki de seni ilk gördüğümde, saçlarımız aynı tonda mavi olduğu için birbirimizin kaderi olduğumuzu düşündüğündendir."

Rebekah kakhaha attı. "Gerçekten mi? Ben de sarhoş falan olduğunu düşünmüştüm. Ayakların birbirine dolaşıp duruyordu."

"Senin mükemmelliğinle aptala dönmüştüm."

Rebekah tekrar güldü. "Ne kadar da bayatsın."

"Beklemiş mi, küflenmiş mi?"

"Daha hızlı sürer misin?"

Eric, "Bunun mümkün olduğunu sanmıyorum. Daha iyi bir arabaya ihtiyacın var," dedi. "68 model bir Camaro'ya ne dersin?"

"Ne?"

"Şey, senin sayende Corvette rüya gibi gidiyor. Yani şimdi Camaro'nun üzerinde çalışabiliriz. Tamir ettiğimizde onu senin almanı istiyorum."

"Sanırım bunun çok fazla olduğunu söyleyip hediyeni geri çevirirsem, üzülüp kalbine mızrak saplamışım gibi davranacaksın."

"Öyle bir şey."

"Tamam. Camaro'yu tamir edeceğiz. Ve onu ben alacağım." Reb, koltuğunda heyecanlı bir dans figürü yaptı. "Tamir edeceğimiz bir sonraki çöpü ben satın alacağım. Buna ne dersin?"

"Bu mükemmel bir fikir. Bu şekilde epey uzun bir süre boyunca etrafımda olacağını bilirim."

"Sonsuzluk kelimesini dene."

"Evet, hadi öyle yapalım," dedi genç adam. "Hadi sonsuzluğa deneyelim."

"Ne demek istiyorsun?"

"Sanırım seninle evlenmek istiyorum."

"Niçin?"

"Bir aile sahibi olmak için."

"Ah," Rebekah fazlasıyla sessizleşti. "Sana bir aile vermeyeceğimi biliyorsun, Eric."

"Benim ailem sen olacaksın. Ve eğer istersen belki birkaç çocuk evlat edinebiliriz."

"Evlat edinmek?"

"Dışarıda iyi bir eve ihtiyacı olan bir sürü çocuk var. Biliyorum. Ben de onlardan biri idim."

"Bunu biraz düşünmeme izin ver."

Eric onun kendi çocukları olmasını hayal ettiğini biliyordu ama bu mümkün değildi. Rebekah'ya bu fikre alışması için zaman verdi.

Uzun bir aradan sonra, Rebekah, "Sana kendi çocuklarını verebilecek bir kadım hak ediyorsun," dedi.

"Dürüst olmak gerekirse, kendime ait bir çocuk istemiyorum. Evlat edinmek istiyorum."

Rebekah yeniden sessizliğe gömüldü. Eric araç yoluna döndüğünde bile hâlâ konuşmamıştı. Eric arabayı park edip ona döndü.

"Bana ne düşündüğünü söyle," dedi kıza.

Rebekah gözlerini kapatıp kafasını iki yana salladı.

"Dürüstlük. Hatırladın mı? Bizim aramızda yürüyen tek şey o."

"Kendimi çok bencil hissediyorum," dedi Rebekah.

"Niçin bencil hissediyorsun ki?"

"Çünkü sana evet demek istiyorum. Seninle evlenmek istiyorum. Benimle olabilmem için kendi çocukların olmasını da vazgeçmeni istiyorum. Ve bir sürü çocuk evlat edinip onlarınla seninle birlikte yetiştirme fikrine kesinlikle bayıldım."

"Bunun nesi bencilce?"

"Hepsi benimle ilgili."

"Bizimle," diye düzeltti kızı.

"Evlat edinme fikrini sadece bana kendimi daha iyi hissetirmek için söylüyorsun. Bunu fark etmediğimi mi sanıyorsun?"

Eric kafasını iki yana salladı. "Yanlış cevap. Dünyanın görüp görebileceği en sorunlu çocukları evlat edinmek istiyoruz. Hatalı davranan ve başını belaya sokanları. Okulda başarısız olanları. Gözlerinden bile okuyabileceğin kadar çok acısı olanları. Hiç kimsenin sevmeyeceği kadar berbat durumda olanları. Bunu o çocuk için istiyorum, çünkü hiç kimse benim için böyle bir şey istemedi. Ben o çocuktum, Rebekah. Şimdi kimin bencil olduğunu görebiliyor musun?"

Rebekah arabanın içinde uzandı ve kollarını ona doladı. "Ben de o çocuğu evlat edinmek istiyorum," dedi. Genç adamı usulca öptü. "O çocuğun dönüştüğü harika adamla evlenmek istiyorum."

"Öyle mi?"

"Öyle?"

"Anlaştığımıza sevindim. Hadi gidip soyunalım."

Rebekah kahkaha attı ve Eric'in onu sürücü kapisından dışarı sürüklemesine izin verdi. Kızı garajdan mutfığa doğru taşıdı ve masanın üzerine bıraktı.

"Sen gerçekten de az önce benimle evlenmeyi kabul mü ettin?"

"Evet."

"Annen ikimizi de öldürecek."

"Lütfen annemden bahsetme. Tamamen azgınum ve hâla çıngırım."

"Hadi şunlardan kurtulalım."

Eric'in parmakları kızın bluzunun düğmelerine yöneldi ve her seferinde bir tanesini açarak kızın tenini yavaşça hevesli gözlerinin önüne serdi. Rebekah onun kravatını gevşetip kabanının üzerinden çıkardı ve ardından gömleğinin düğmelerini açmaya başladı.

"Yanın nişan yüzüğünü seçmeliyiz," dedi Eric.

"Biraz fazla düşünüyorsun," diye cevap verdi genç kız. Eric'in kolunun altından geçip yatak odasına doğru yöneldi. Eric onu takip etti. Kızın gözlerindeki bakış Eric'in düşüncelerini çoktan çalıvermişti. Rebekah bluzunu koridora attı ve yatak odasına girmek yerine oturma odasına gitti.

"Sanırım birazcık televizyon izleyeceğim," dedi.

"Hı?"

Rebekah pantolonunu açtı ve kanepeye oturmadan önce çıkardı. Eric yanına oturunca genç kız kafasını kaldırıp konuştu, "Gidip şuradaki sandalyeye otur."

"Olaganüstü bir barışma seksi yapmaya hazırlandığınızı düşünmüştüm."

"Yapacağız. Kısa süre sonra. Şimdi o modda değilim."

Rebekah televizyonu açtı ve üzerinde sadece sutyenle külot varken arkasındaki yastıklara yaslandı. "Gidip orada otur," diye tekrarladı.

Eric inledi ve kanepenin karşısındaki sandalyeye oturmak için harekete geçti. "Gerçekten de televizyon izlemek mi istiyorsun?"

Rebekah ahlaksızca sırıttı. "Tabii ki."

Eric sandalyeye oturup dikkatini televizyona çevirir çevirmez, Rebekah külotunun üzerinden kadınlığını okşamaya başladı. Demek televizyon izlemeyi gerçekten istemiyordu.

Sadece ufak bir şov yapmak istiyordu. Gönder gelsin! Eric izlemeye dünden razıydı.

Rebekah ayaklarını kahve sehпасına dayadı ve elini külotunun içine kaydırды. Eric, onun külotunun içinde kendine neler yaptığını göremiyordu. Yalnızca parmaklarının o kaygan katlarda gezindiğini hayal edebiliyordu. Sıkı kadınlığının içinde kaybolduğunu. Eric anında sertleşti. Onu yalayıp yutmaya hazırды. Fakat sandalyesinde kalıp sadece izledi.

Rebekah'nın gözleri kapandı. Gözlerden ırakta kendine zevk vermeye devam ederken ağzını açmıştı. Göğüs uçları sütyenin dantelini itiyordu. Rebekah boştaki elini göğsüne masaj yapmak için kaldırdı ve kumaşın üzerinden göğüs ucunu çimdikledi.

"Oh, oh, oh," diye soludu. "Boşalacağım. Boşalacağım." Sırtı yay gibi gerilerek kanepeden kalktı ve sertçe ürperdi.

Eric irkildi ve çamaşırının içinde kıpırdanan aletine elini bastırdı. Neredeyse bir haftadır seks yapmamıştı ve Rebekah'nın kendini tatmin edişini izlemek onu orgazmın sınırına taşımıştı. Rebekah'nın Eric'e gücünü yeniden kazanması için yarıdım etmesi gerekecekti.

Eric nefes nefese, "Külotunu çıkar," diye rica etti.

Rebekah ona bakmak için gözlerini açtı. "Önce sen."

"Ben kadın külotu falan giymiyorum."

Rebekah güldü. "Ne demek istediğimi biliyorsun. Bana penisini göster. Sert mi?"

"Sert olmadığı bir halini gördün mü ki?"

Rebekah sırtı. "Pek sık değil."

"Pekâlâ, şu anda tipik davranışlar sergiliyor."

"Görmek istiyorum."

Eric pantolonunu açtı ve aletini özgür bırakabilmek için çamaşırını indirdi.

"Kesinlikle sert," dedi genç kız. "Kendini boşaltırsan külotunu çıkarırım."

Eric, "Külotunu çıkarırsan kendimi boşaltırım," diye karşılık verdi.

Rebekah kalçalarını kanepeden kaldırdı ve külotunu aşağıya çekti. Ondan kurtulduğunda bacaklarını genişçe açtı, böylece saklı tuttuğu şeyi Eric'e gösterebilecekti. Eric aklının fantezilere kaymasına izin verdi. Kendini, aletini onun bacaklarının arasındaki kaygan neme bastırırken hayal etti, içine kaydığını, tekrar çekildiğini... Eli sertliğinin üzerinde hareket etmeye başladı.

Rebekah, "Daha hızlı sıvazla," diye emretti.

Eric itaat etti.

"Daha sert."

Evet, daha sert.

"Daha hızlı bebeğim, daha hızlı."

"İçinde olmak istiyorum."

Rebekah bir parmağını kadınlığına kaydırды. "Böyle mi?"

"Evet."

"İçime boşalmak istiyor musun?"

Eric dudaklarını ısırıp başını sallayarak onayladı; neredeyse patlamaya hazırdı.

"Buraya gel."

Eric sandalyesinden fırladı ve kızın açık bacaklarının arasına diz çöktü.

"Al beni," diye fısıldadı Rebekah.

Eric aletini onun açıklığına sürterek kızı tahrik etti. Onu istemesini sağladı.

Eric sertliğinin başını onun sıcak bedenine kaydırduğunda genç kız soludu, "Oh."

Eric onu yüzeysel darbelerle becerirken dudağını ısıtıp kızını izledi. Tamamen geri çekilmeden önce aletinin başını yerleştiriyor, geri çekiliyor ve sonra sadece bir santim daha kaydırıyordu. Rebekah kalçalarını kıvırdı. Onu daha derinden alması için Eric'i kışkırtıyordu ama genç adam reddetti. Kızın içine birkaç santim girmeye devam ederken, bir anda derin bir şekilde girerse boşalacağını biliyordu. Rebekah elini bacaklarının arasına götürdü ve klitorisini sıvazladı. Kalçalarını kıvrarak, içine her darbe yaptığında Eric'in penisini uyanyordu.

"Aslında bu gerçekten iyi hissettiriyor," diye soludu Rebekah, "ama seni öyle feci istememe sebep oluyor ki. Ah, Tanrım, Eric, sadece biraz daha derine. Lütfen."

Eric ona bir santim daha verdi fakat aletini hâlâ her darbede tamamen dışarı çıkartıyordu.

Rebekah'nun heyecanlı çığlıkları Eric'i hayalarından yakaladı. Onu daha derine sürükledi. Kontrolünü kaybedip derine darbe yaptı. Rebekah elini yoldan çekti. Böylece Eric tekrar tekrar onun içine girerken kasığıyla onun klitorisini ovabilirdi. Rebekah çığlık attığında ve kadınlığı onun etrafında kasıldığında Eric kendini bıraktı. Boşalırken hâlâ içinde gidip geliyordu.

Eric kızın yanına yığıldı ve boynunu kokladı. "Seni seviyorum," diye fısıldadı kulağına. "Rebekah."

Bölüm 29

Ertesi günün öğleden sonrasında Rebekah, Eric'i öptü ve ona gülümsedi. Yatakta altı saat daha kalabilmek için Brian'ın evindeki öğle yemeğini atlamışlardı. Rebekah bütün günü orada geçirmek için baştan çıkmıştı fakat halletmesi gereken birkaç şey vardı. Eric'in konuştuğu her şey, ona bir nişan yüzüğü satın almakla ilgiliydi. Ve Rebekah onun her şeyi istediği gibi planlamasına izin verecekti.

"Gidip benim seçmemi mi istersin, yoksa bana yardım edecek misin?" diye sordu genç adam.

Rebekah, Eric'in alacağı devasa yüzüğü hayal dahi edemiyordu. Elinin üzerinde bir kubbeye dolaşmak zorunda kalırdı. "Eğer kendi başına seçersen abartacağından eminim. Gidip annemin evinden birkaç parça eşyayı alacağım. Seninle akşam yemeği için alışveriş merkezinde buluşsak nasıl olur? Sonrasında alışverişe gidebiliriz."

"Tamam."

Rebekah onu yeniden öptü ve dakikalarca sarıldı. Dürüst olması gerekirse, bu adamı bırakmak istemiyordu. Asla. Ama eninde sonunda genç kız kıyafete ihtiyaç duyacaktı. Ayrıca, Eric'in onun güzel bir kadın olduğunu düşündüğünün da-imi hatırlatıcısı olan kelebekli kolyesi ve bilekliğinin tenindeki ağırlığını özliyordu.

Rebekah arabasına bindi ve ona el salladıktan sonra ailesinin evine yöneldi. Annesiyle bir yüzleşme yaşayacağını biliyordu. Ve bunu dört gözle bekliyordu. Yirmi yedi yıldır hayatını yönetmeye çalışan kadının karşısında durmak. Yine

de bir parçası koruyucu kabuğunda kıvrılıp Eric'in arkasına saklanmak istiyor ve annesiyle yüzleşmeyi hiç istemiyordu.

Kendini eve attığında annesi girişte duruyordu. "Gece onunla birlikte geçirdin değil mi? O pis rock yıldızıyla."

"Herhâlde yani. Arabamda mı uyuyacaktım?" Annesinin çevresinden dolasmaya çalıştı ama kadın Rebekah'nın kollarını yakaladı.

"Isaac seni geri isterse kendini şanslı say. O adamla yaşamadın, değil mi?"

"Defalarca, anne. Biz evleniyoruz."

Annesinin gözbebekleri büyüdü. Rebekah'nın kalbi kuyula çarptı. "O adamla evlenmiyorsun. Isaac'le evlenmiyorsun. Dün gece bana, onunla evleneceğini söylediğini anlattı."

"Onu iki yıl önce söyledim. Biz ayrılmadan önce."

"Gözyaşları içindeydi."

"Gözyaşı mı?"

"Evet, gözyaşları. Hiçbir kadını seni sevdiği gibi sevmediğini ve seni kaybetme düşüncesinin içini parçaladığını söyledi."

Isaac annesinin önünde ağlamış mıydı? Sorunu neydi bu adamın?

"Onu üzmemek zorunda kaldığım için üzgünüm anne, ama onu sevmiyorum. Eric'i seviyorum."

"Kimi sevdiğin umurumda değil, sen Isaac'le evleniyorsun."

"On yedinci yüzyılda yaşamıyoruz, anne. Kimi istiyorsam onunla evlenirim. Ben yetişkin bir kadıyım. Kendi kararlarımı kendim verebilirim."

"Kötü kararlar. Sen her zaman kötü kararlar veriyorsun. Önce bir tamirci olmak istediğine karar verdin. Bir tamirci! Baban kendi kariyerini kendin seçmen gerektiğini söyledi diye meslek okuluna gitmene izin verdik. Mezun olduktan sonra ne kadar süreliğine bir garajda çalıştın? Bir ay mıydı?"

Rebekah, "Altı hafta" diye mırıktandı. "Yeni arabalar ile-
mak çalışmaktan hoşlanmıyorum. Çok fazla elektronik şey var."

"Böylece sen de ağabeyin gibi ses mühendisi olmak için
üniversiteye gitmek istediğine karar verdin. Her yaz balıkçı
tekeleri ve petrol kulelerinde çalışmak için Alaska'ya git-
tin. Niye?"

"Belki de senden uzaklaşmak içindir?"

"Bu çok hoş. Rebekah. Annenle bu şekilde konuşmayı ne-
reden öğrendin?"

"Kolumu bırak. Ben gidiyorum."

"Ve sonra ilk yılında hasta oldun. Neden hasta olduğunu
biliyor musun?"

"Çünkü kanserim vardı?"

"Çünkü Tanrı seni cezalandırıyor."

Annesinin sözleri Rebekah'da karnına yenilmiş yumruk
etkisi yarattı ve kalbi rahatsız edici bir şekilde buruldu. "Bu
doğru değil."

"Öyle. Öyle olduğunu biliyorum. Yaşamana izin verdiği
için şanslısın."

"Yaşamama O izin vermedi. Beni yaşatan şey, tıbbi teda-
viydi." Rebekah kolunu çekti. "Bırak beni."

"Çocuk yapma kabiliyetini senden aldı, Rebekah. Tanrı seni
cezalandırıyor. Kötü kararlar verdiği için seni cezalandırıyor."

"Beni cezalandırıyor mu? Bu kadar yanlış olduğunu dü-
şündüğün ne yaptım?"

"Tüm o kötü kararlar, Rebekah. Bütün hayatın. Kanser se-
nin için bir uyarı çağrısıydı."

"O benim uyarı çağrımı. Bana hayatımın her gününü
en dolu şekilde yaşamam gerektiğini hatırlattı. Bana gerçekte
yaşadığımı hissettiren tek kişi, Eric."

Rebekah annesinin parmaklarının kolunda morluklar bırakacağını umursamadan kolunu kıvrırdı. Ne kadar sert gelse çöksün annesi onu bırakmayı reddetti.

"Eric'in yanına taşınıyorum. Evleneceğiz ve çocuklar edileceğiz. İstedğim şey bu."

"Senin ne istediğin önemli değil, Rebekah. Tek önemli olan Tanrı'nın ne istediği."

"Tanrı'nın ne istediğini sen nereden biliyorsun?"

"Benimle konuştu."

"Anne," dedi. "Bence Tanrı yerine bir psikiyatristle konuşmalısın."

"Deli olduğumu mu düşünüyorsun?" Annesi kafasını öyle öyle iki yana salladı. "Senin için en iyisini istiyorum. Hasta olduğun bütün süre boyunca Isaac'ın senin yanında olduğunu biliyorsun. O iyi bir adam."

Re doğruydı. Ayrıca Eric'le arasını bozmak için de öldükleri sürece şeyler yapmıştı. "Eğer onunla konuşacağımıza söz versem, rakemden düşerek mısın?"

"Onunla evlenecek mısın?"

"Hayır."

Annesi kollarını çarm ve ardından yüzünde hüznü ifade belirdi. "Ever Isaac'le konuş. Tanrı sizi bir araya getirecek. Sana mucize var."

Rebekah oradan ayrılır ayrılmaz Isaac'le konuştuğu planladı. Ona söyleyecek her şeyi tanıyordu. Biri o lafını kullanmaya başladığı bile annesini utandırarak laflar.

Eric Rebekah'ın aklını vermediğinde buluşmak üzere sokağın kenarında oturdu. Genç kız neredeyse kırk dakika geç kalmıştı. Telefonunu cevaplamıyordu. Eric endişelenmeye başlıyordu. Restorandan çıkıp onu kaplamak istemişti ama bir şeyleri daha konuşmak istiyordu. Eric onun rahat

tepelere doğru kaçmadığına inanmak istiyordu ama bu başına kötü bir şey geldiği düşüncesinden daha iyiydi.

Bir başka on dakika daha geçti. Sonra bir tane daha. Restorana minyon bir kadın girdiğinde Eric'in kalbi çatırdadı ama gelen kişi Rebekah değildi. Daha fazla dayanamayınca kuzin ailesinin evini aradı.

Bayan B telefona cevap verdi. "Ne istiyorsun?"

"Sizin evinize uğradıktan sonra Rebekah'nın akşam yemeği için benimle buluşması gerekiyordu. Onu gördünüz mü?"

"Burada değil."

"Oraya geldi mi?"

"Evet ama çoktan ayrıldı."

"Ne kadar zaman oldu?"

"Neredeyse bir saat önce."

Bayan B'den çok kendi kendine homurdanarak "Şimdiye kadar burada olmalıydı." dedi.

"Onu bir daha göreceğini sanmıyorum. Şimdi Isaac'le birlikte."

Eric bu sözlerin ortaya çıkardığı kışkırtıcı hissetmek istemedi ama elinde değildi.

"Isaac'le mi?" diye sorguladı nefes nefese.

"Sana onların birlikte olmaları gerektiğini söyledim. Kışta da söylediği gibi Isaac'le Rebekah'ın annesi Susan'ın uğuşması dışında başka bir şekilde annesiyle karşılaşmaları mümkün değil. Rebekah'ın Susan'la bir araya gelmesi için Isaac'le Rebekah'ın görüşmesi gerekiyor. Rebekah onun karısı olacak."

"Ne?" Bu kadın inceden mi alıntı yapıyordu?

"Tanrı'nın eylemleri Rebekah'ın hayatını bağışladı onun emirlerini yerine getireceğine söz verdim. Söz verdim."

"Tanrı'nın emirleri mi?"

"Yaratılış Destanında der ki: 'İsra'el' dedi ki: 'Benim için Tanrı'nın emirleri çoktur. Benim için Tanrı'nın emirleri çoktur. Benim için Tanrı'nın emirleri çoktur. Benim için Tanrı'nın emirleri çoktur.' Bayan B sözlerinin ardından

homurdandı. Eric onun hâlâ telefonda olduğunu farkında olup olmadığını merak etti. "Kısrılığına rağmen Rebekah gebede kaldı. Isaac dua etti ve Rebekah'nun iki oğlu oldu. Hâlâ onun için umut var. Benim kızım. Benim Rebekah'm. Hâlâ umut var. O... O Isaac'le olmak zorunda. Mecbur. Böylece bebekleri olabilir. Ve Isaac onu seviyor. Isaac onu seviyor. Rebekah'yı seviyor. Bu Tanrı'nın isteği."

Eric, Bayan B'nin keçileri kaçırdığını düşünmeye başlıyordu. "Rebekah nerede?" diye sordu.

"David felç olduğunda, Isaac ve Rebekah'nın ayrılmasına izin verdiğim için Tanrı'nın beni cezalandırdığını biliyordum. Eğer David'in canını bağışlarsa, Isaac ve Rebekah'yı tekrar bir araya getireceğime söz verdim. Söz verdim. Onlar birlikte olmak zorunda, görüyorsun. Çocuklarıma başına gelen bir trajediyi daha kaldıramam. Yapamam."

"Buna cidden inanıyorsunuz, değil mi?" diye sordu Eric. Hayrete düşmüştü. "Rebekah ve David'in başına gelen kötü şeylerin, Tanrı'nın birer cezası olduğuna."

"Rebekah'yı yalnız bırak. Bir daha onunla Isaac'in arasına girmene izin vermeyeceğim. Vermeyeceğim."

"Dave'le konuşabilir miyim?"

Kadının davranışları saniyesinde şeytaniden meleksiye dönmüştü. "Dave fizik terapistiyle birlikte. Geçen gün ilk kez ayakta durduğunu biliyor muydun? Çok gururluyum. Bence yakında yürüyecek. Tanrı dualarıma cevap veriyor. Onun beklentilerini karşılamayım." Eric Bayan B'nin yeni bir ceketle ihtiyacı olduğunu düşündü. Kolları sırtına doğru bağlanan türden bir ceketle!

"Tamam, sağ olun."

Eric telefonu kapattı ve Rebekah'yı tekrar aramaya çalıştı. Annesinin ne kadar dengesiz olduğunu farkında olup olmadığını merak ediyordu.

Bölüm 30

Rebekah derin bir nefes aldı ve Isaac'ın apartmanının kapısını çaldı. Aramadan gelmemesi gerektiğini biliyordu. Evde bile olmayabilirdi. Aralarındaki havayı tam olarak şimdi düzeltmek istiyordu. Eric'le yemek yerken hiçbir şeyin aklını kurcalamasını istemiyordu. Ya da nişan yüzüklerini seçerken.

Bir dakika sonra kapı açıldı ve üzerinde saten boxer'ından başka hiçbir şey bulunmayan Trey Mills eşikte belirdi. "Selam Rebekah," dedi şeytani bir sırıltıyla. "Seni buraya hangi rüzgâr attı?"

"İm..." Trey niçin Isaac'ın dairesindeydi? Belki önceki gece Eric'le ikisi evden ayrıldıktan sonra, onlar da birlikte ayrılmıştı. Tamam. Bu mantıklıydı. Ama niçin neredeyse çıplaktı? "Acaba... Acaba I-Isaac b-burada mı?"

"Evet, burada. Niçin içeri girmiyorsun?"

Trey kenara bir adım attı ve Rebekah daireye girdi. Pişen yemeğin kokusunu alabiliyordu. Sarımsak, keklik otu, parmesan. Isaac her zaman mükemmel bir aşçı olmuştur. Özellikle İtalyan mutfağı genç adamın özel ilgi alanıydı. Trey onun arkasından kapıyı kapattı ve elini hafifçe kuzın sırtına bastırdı.

"Ona karşı çok sert olma, tamam mı?" dedi sessizce. "Isaac mutlu, ama korkuyor."

"Hangi konuda mutlu?"

"Sana kendisi söylesin."

Isaac yatak odasından dışarı çıktı, elindeki havluyla saçını kuruluşuyordu. Üzerinde gri, bol bir pantolon vardı fakat gömleği yoktu ve ayakları da çıplaktı. "Düşünüyordum da," dedi

yüzünde kocaman bir gülümsemeyle, "belki ben de dilime pier..." Rebekah'ı fark ettiğinde gülümsemesi soldu. Hay-luyu omuzlarına düşürdü.

Saatler geçmiş gibi hissettiren bir süre boyunca kocaman gözlerle birbirlerine baktılar.

"Isaac," dedi genç kız en sonunda. "Neler oluyor?"

Isaac'in gözleri Trey'e döndü. Isaac, sanki bir gediği bulur bulmaz fırlayıp kaçmaya hazır, kafeslenmiş bir hayvan gibi görünüyordu. "Ona ne söyledin?"

Trey kafasını iki yana salladı. "Hiçbir şey."

"Konuşmamız gerek," dedi Rebekah.

Isaac başını sallayarak onayladı. Arkasını dönüp odasına gitti. Rebekah onun yatak odasına gitmeyi gerçekten istemi-yordu ama Trey orada olduğuna göre gitmeliydi; raydan çı-karken onlara mahremiyet sağlayacak bir yerde olmaları ge-rekiyordu.

Rebekah onun odasına girip kapıyı kapattı. Yatağın yanındaki masada duran lamba içeriyi loş bir şekilde aydınlatı-yordu. Rebekah elinde olmadan, açık kondom paketlerini fark etti. Yani Isaac onu sevdiğini iddia ediyor, ama başka kadın-larla mı yatıyordu? Önemsediğinden değildi. Sadece Isaac'in ona son zamanlarda nasıl davrandığıyla ilgili yaşadığı kar-maşaya yeni bir unsur daha katılmıştı.

Genç adamın sırtı ona dönüktü. Başı önüne düşmüştü. Bir şey yüzünden suçlu hissettiği besbelliydi.

"Cep telefonuma ne yaptığını biliyorum," dedi genç kız.

"Ben eşcinselim," diye yumurtlayıverdi Isaac.

Rebekah kelimeleri duymuştu, ama onların ardındaki imayı kavraması zor oldu.

"Sen... nesin?"

"Eşcinsel. Homoseksüel."

Rebekah gözlerini kırptı ve kafasını hafifçe iki yana salladı. "Sen... *nesin?*" diye tekrarladı.

"Erkeklerden hoşlanıyorum, tamam mı?" Omzunun üzerinden bir bakış attı. "Ben eşcinselim. Bunu anlamak çok mu zor?"

Evet, onun için bunu anlamak çok zordu. Ama bir zamanlar birbirlerine âşıklardı. Nişanlılardı. Seks yapmışlardı. Tutkusuz, biraz da hoşnutsuzluk vermeyen türden bir seks sayılırdı ama seksti işte. Seyrek. Işıklar kapalı. Sıkıcı. Bıktırıcı seks. Ama sonuçta seksti, Tanrı aşkına.

Isaac eşcinsel.

Gerçeklik ona öyle bir çarpıtı ki, Rebekah kahkaha attı. "Sen eşcinsel misin?"

Isaac onaylarken, Rebekah'nun bakışlarından kaçındı.

Rebekah'nun gözleri şifonyerin üzerindeki açık paketlere kaydılar. "Trey'le seks mi yaptın?"

Isaac kızardı ve şu şirin göz devirme şeyini yaparak genç kıza Trey'le sadece seks yapmadığını, bunun efsanevi olduğunu söylüyordu. Huzursuz değil. Sıkıcı değil. Bıktırıcı değil. Tutkuyla dolu olmuştu. Ve ışıklar kesinlikle açıktı.

"Oturmam gerekiyor," dedi Rebekah. Yatağın kenarına oturdu ve kafasını aydınlatmak için nefes alıp verdi.

Isaac onun yanına oturdu. Bir müddet sonra kızın elini tutup iki eliyle birden kavradı. "Üzgünüm."

"Ne için?"

"Eric'le senin arana girmeye çalıştığım için. Onu sevdiğini biliyorum ama benimle evlenmene ihtiyacım vardı."

"Anladığımı söylemek istiyorum Isaac, ama dürüst olmak gerekirse anlamıyorum."

"Bir eşe ihtiyacım var," dedi Isaac. "Etrafa göstermek için. Biliyorsun, eğer babam eşcinsel olduğumu öğrenirse beni evlatlıktan reddeder. Aile kliniğine hoşça kal diyebilirim. Seninle o kadar iyi anlaşıyoruz ki. Zaten çocuğun olmuyor, yani eğer

evlat edinirsek kimse şüphelenmezdi. Sadece, birlikte olmanız mantıklı geldi işte."

"Yani sen olmadığın birisi gibi davranabilesin diye, benim mutluluk şansından vazgeçmem mi gerekiyordu?"

Isaac tek elini yüzünde dolaştırdı. "O sırada iyi bir fikir gibi göründü. Seni seviyorum, Rebekah. Seviyorum. Her zaman da sevdim. Harika bir koca olurdum. Sana iyi davranırdım. Seninle sonsuza kadar ilgilenirdim. Neyi istiyorsan veya neye ihtiyacın varsa sana verirdim. Sadece seninle seks yapma düşüncesi beni fiziksel olarak hasta ediyor."

Sanki Isaac'ın ona kendini nasıl çekicilikten uzak bir kadınmış gibi hissettirdiğini unutulabilmiş gibi. "Ama bunun sebebi benim seksi olmamam ya da bedenimin içeriden farklı bir his vermesi değildi. Sebebi..." Rebekah ilk defa, sorunun kendi bedeni olmadığının farkına vardı. Asla olmamıştı. Elini onunkinden çekti ve adama kötü kötü bakmak için ayağa fırladı. "Bunu bana nasıl yapabildin?"

"Ne yaptım?"

"Bana cinsel olarak çekici olmadığımı hissettirdin! Burada devasa bir zihin oyunundan bahsediyorum, Isaac. Eğer Eric olmasaydı, hâlâ bir erkeğe yatak odasında vaat edecek hiçbir şeyim olmadığını düşünecektim. Bende bir sorun olduğumu sandım. Bedenimin iğrenç olduğunu sandım."

"Senden bir sorun olması gerektiğini düşündüm. Senden etkilenmeyi istedim Rebekah. Ben sadece... etkilenmedim. Ve yapamadım... Ameliyattan sonra kendimi seninle seks yapmaya zorlayamadım. Denedim. Zihinsel olarak, yapmam gerektiğine kendimi ikna ettim. Fiziksel olarak? Bir ereksiyonu bile koruyamadım. Gerçekten senin ameliyatınla ilgili olduğunu düşündüm."

"Aklma sorunun bende olmadığı hiç geldi mi?"

"Senin geldi mi?" diye sordu.

Rebekah yere baktı. "Pekâlâ, aslına bakarsan, hayır. Sen her zaman çok... çok... şey, *mükemmeldin*."

"Bu etiketle yaşamak oldukça zor bir iş."

Adamın gözlerindeki telaş, Rebekah'yı korkuyla sindirdi.

Artık ona kızgın bile değildi. Gürültülü bir şekilde iç çekti. "Bu sonucu çıkarabilmek için epey çabalamış olmalısın. Ne zaman farkına vardın?"

"Dün gece."

"Sırrını bana açtığın için teşekkür ederim. Bunun kolay olmadığına eminim." Tekrar adamın yanına oturdu ve tek kolunu onun sırtına doladı. Isaac destek için ona dayandı ve uzun bir süre boyunca orada oturdular. Sessizce birbirlerine güç veriyorlardı. Rebekah hastayken Isaac bunu o kadar çok yapmıştı ki. Rebekah asla yalnız hissetmesin diye sadece varlığını sunardı kızı. Rebekah, adama karşılık olarak bu kadarlık bir rahatlık sunabildiği için mutluydu.

Genç adam, "Rebekah?" dedi sessizce. "Senden bir iyilik istemem lazım. Benim için bir şey yapar mısın?"

Rebekah tek eliyle adamın alnına dökülen gevşek bukleleri geriye taradı. "Tabii ki."

"Babam önümüzdeki hafta büyük bir yemekli parti veriyor. Klinikteki bütün doktorlar orada olacak. Tüm ekip. Özellikle söylemedi ama sanırım bana hastaneye tam zamanlı olarak katılmamı teklif edecek. Herkesin önünde." Kızın elini tutup ona asıldı. "Umuyordum ki... şey, benimle birlikte gelir misin? Şey gibi davranabiliriz..."

"Isaac..."

"Hâlâ bir çiftmişiz gibi davranabiliriz ve babam duyuruyu yaptıktan sonra ona şeyden bahsedebilirim..." Derin, titrek bir nefes aldı. "Bunu açıklamak için zamana ihtiyacım var ve eğer sen de orada olursan, o her zamanki soruları almam."

"Her zamanki sorular?"

"Ne zaman hayatını düzene koyacaksın, evlat? Hiç evlenecek misin ki? Ben senin yaşadayken iki çocuğum vardı. Bir aile sahibi olmaya başlaman gerektiğini düşünmüyordum. Babasının derin sesinin iyi bir taklidiyle konuştu. Bırlırsın. Her zamanki sorular."

Rebekah onun neden bahsettiğini gayet iyi anlıyordu ve evet demek için kışkırtılıyordu, fakat Isaac'ın kadını gibi davranıldığında Eric'in kendini nasıl hissedeceğinden emin değildi. Yalnızca bir gece için bile olsa. "Eric'e sormak zorundayım," dedi.

Isaac olduğu yere sindi. "Benden nefret ediyor. Asla izin vermez."

"Son zamanlarda göt gibi davranıyordun," dedi genç kız. "Arkadaş kalabileceğimizi düşünmediği için onu suçlayabilir misin?"

"Üzgünüm."

Rebekah şakağını öptü. "Seni affediyorum. Bu seferlik."

"Bana karşı çok iyisin, Reb. Bazen diliyorum ki... Şey, bazen erkek olmanı diliyorum," dedi.

Rebekah kahkaha attı. "Ben zaten her zaman birazcık erkek gibiydim. Belki de beni sevmenin nedeni buydu." Rebekah yatağın yanındaki radyonun saatine baktı ve kalbi çıktı. "Ah lanet, bir saat önce Eric'le buluşmam gerekiyordu. Muhtemelen endişelenmiştir."

Telefonunu çıkardı ve kapanmış halde buldu. Açmaya çalıştı ama şarjı bitmişti. "Siktir. Beni aramaya çalışmıştır. Telefonunu kullanabilir miyim?"

"Tabii ki."

Rebekah ayağa fırladı ve adamın şakağını öptü. "Ben yanıdayım, bunu bil. Tedavilerim sırasında sana ihtiyacım varken, senin benim yanımda olduğun gibi."

Isaac inledi ve kendini sırtüstü yatağa attı. "Bana karşı iyi olmayı bırak. Kendimi tamamen bir pislik gibi hissettiriyorsun."

Rebekah güldü. "İyi. Belki bir dahaki sefere bencil bir göt lalesi gibi davranmadan önce bunu hatırlarsın."

Isaac kükürdü. "Ne zaman bu kadar dobra oldun?"

"Kısa süre önce. Ve bu hoşuma gidiyor."

Rebekah kendini yatak odasından dışarı attı ve telefonu kullanmak için mutfığa yöneldi. Üzerinde hâlâ boxer'ından başka bir şey bulunmayan Trey, kahvaltı tezgâhının üstündeki bir taburede oturuyordu. Telefonunu kurcalıyordu. Başını kaldırıp baktı ve sırıttı. "Sana söyledim mi?"

"Evet."

Trey başını salladı. "İyi."

"Onun kalbini kıracak mısın?" diye sordu Rebekah.

"Kim? Ben mi?" Trey'in yüzündeki masum bakış genç kıza kandıramazdı.

"Onu çok üzme."

Trey, "Ben ne yaptığımı biliyorum," diyerek söz verdi.

Rebekah, Eric'in numarasını tuşladı ve cevaplamasını umdu. Muhtemelen arayan kişi kısmında, Isaac'ın adını görmekten hoşlanmayacaktı. Birkaç çalıştan sonra açtı. "Rebekah iyi mi?" diye sordu nefes nefese.

"Ben iyiyim," dedi genç kız. "Geciktiğim için üzgünüm. Şimdi çıkıyorum. Restorana geldiğimde neler olduğunu anlatacağım. Hâlâ orada mı bekliyorsun?"

"Evet. Sarıırım yirmi ya da otuz tane ücretsiz grisini görevi yedim. Aramaya çalıştım. Açmadın."

"Şarjım bitti. İkimize de bir şeyler ısmarla. Acele edeceğiz."

Trey arkasından sarıldığında Rebekah'nın soluğu kesildi. "Yatağa dön, Rebekah," dedi telefonun ahizesine doğru. "Isaac ve ben daha seninle işimizi bitirmedik."

Rebekah onun karnına bir dirsek attığında genç adam güldü.
"O Trey mi?" diye sordu Eric.

"Evet, komik olduğunu sanıyor."

"Ben dalış kostümüyle bu kadar ateşli görünümde komik bir taraf göremiyorum," dedi Trey. Eric'in duyduğundan emin oluyordu. Trey ahizeye yaklaşmak için eğildikçe saç tamları kızın yanağını gıcıkliyordu.

Rebekah kıkırdadı. Trey, "Sen bu kadını hiç oksijen tüpü ve paletlerle gördün mü?" diye devam etti. "Tanrı merhamet etsin. Ateşli."

"O neden bahsediyor öyle?" dedi Eric.

Rebekah ona güven verircesine, "Sadece takılıyor," dedi.

"Isaac, bana bir şnorkel ver. Dalıyorum," dedi Trey. "Uzun bir süre yukarı çıkmayacağım." Isaac tezgâhın diğer yanına yaslandı ve Trey'e doğru tek kaşını havaya kaldırdı.

Rebekah kakhaha atmamaya çalışarak homurdandı. "Kes şunu, Trey."

"Evet, kes şunu Trey." Eric'in sesi keyifsiz geliyordu. "Sen niçin Isaac'ın evindesin? Ve Trey orada ne yapıyor?"

"Restorana gelir gelmez açıklayacağım."

"En azından bir saat sürer, Sticks," dedi Trey ve Rebekah'nın ensesinden iğrenç öpücük sesleri çıkardı.

Rebekah omuzlarını çıtırdatarak tekrar kakhaha attı ve en sonunda geri çekilen Trey'e vurdu. Trey tezgâhın üzerinden uzanıp Isaac'ın bakışlarına şehvetli bir bakışla karşılık verdikten sonra, onu hassasiyetle öptü. Rebekah düşüncelerinin gittiği yönü kaybetti. Yapabildiği tek şey ağzı açık bir şekilde onlara bakmaktı, kalbi şeyle çarpıyordu... şeyle, tam olarak nasıl hissettiğini tasvir edemiyordu. Merak? Heyecan? Emin değildi ama onların öpüşmesinden hoşlanmış gibiydi.

Eric kulağından, "Rebekah?" diyerek, genç kızın dikkatini şu anda birbirini yer gibi öpmeye çalışan fazlasıyla ateşli adamlardan alıp ona yöneltmesini sağladı.

Reb, "On beş dakikada orada olacağım," diyerek söz verdi. "Seni seviyorum."

Eric, "Ben de," fısıldadı ve telefonu kapattı.

Rebekah cümbüşü bölmekten nefret ediyordu. Gerçekten tahrik olduğunda Isaac'ın nasıl tutkulu olabileceğini görmek ilginçti. Rebekah'yı hiç Trey'i öptüğü gibi öpmemişti. Im... "Isaac, Eric'le konuştuktan sonra seni partiyle ilgili ararım."

Isaac dudaklarını Trey'inkilerden ayırarak konuştu, "Teşekkürler, melek. Minnettar olurum."

"Parti mi?" dedi Trey. "Ne partisi?"

"Senin ilgini çekmez." Isaac ona güvence verirken, adamın gözleri Rebekah'nun yalnızca bariz bir korku olduğunu düşündüğü bir şekilde bürünerek irileşmişti.

"Partiler her zaman benim ilgimi çeker," dedi Trey.

Isaac vurgulayarak, "Hayır," dedi.

"Sonra görüşürüz çocuklar," dedi Rebekah.

Trey kızı yakalayıp ona sarıldı. "Beni eski erkek arkadaşınla tanıştırdığın için teşekkürler," diye mırıldandı, böylece Isaac'ın onu duymasını engellemiştir. "Becermesi çok eğlenceli. Mmm, becermek."

Zavalhı Isaac. Kendini kimin kollarına attığından hiç haberi yoktu.

Trey kızı serbest bıraktı ve ona çarpık, adi bir sırtış gönderdi. Ardından genç kıza göz kırptı. Rebekah'nın kalbi tekledi. Bir daha düşününce... Şanslı Isaac. Kendini kimin kollarına attığından hiç haberi yoktu.

"Eric'le kesinlikle kafa bulmalısın. Burada Isaac ve benimle bir şeyler yapmışsın gibi davran. Onu delirtecek."

Rebekah kafasını iki yana salladı. "Hiç yolu yok. Hâlâ barışma arifesindeyiz."

"O bunu sana yapmakta tereddüt etmezdi, biliyorsun."

Muhtemelen doğrudu ama Eric'i şimdiden bir saat bekletmişti ve zavallı adamı sefil halinden kurtarması gerekiyordu. "Hoşça kal, Isaac." Rebekah, Trey'e el sallayıp kendini apartmandan dışarı attı.

Restorana vardığında, suçluluk hissi Rebekah'ı diri diri yiyordu. Eric'in yakışıklı yüzündeki kaş çatış genç kıza kendini daha iyi hissettirmedi. Rebekah onun yanağını öptü ve karşısındaki sandalyeye oturdu. Salatısı masada bekliyordu. Eric kendininkini bitirmişti.

"Geç kaldığım için gerçekten üzgünüm."

"Sanırım bana bir açıklama borçlusun."

Rebekah ağzına bir lokma salata soktu ve çiğneyip yutar. Ken tek parmağını havaya kaldırdı. "Onunla bazı konularda yüzleşmek için Isaac'ın dairesine gittim—telefonumu yeniden programlaması bu konulardan birisiydi—ve kapıyı Trey açtı. Isaac'e bağırarak fırsatı bile bulamadım. Isaac dedi ki... Dedi ki o..." Rebekah sesini bir fısıltıya dönüştürdü ve masada eğildi, "Isaac eşcinselmış."

Eric ufakık bir şaşkınlık belirtisi bile göstermedi. "Ve bu yaptığı her şeyi yanına mı bıraktı?"

Isaac ona sırrını açar açmaz, Rebekah adamı bir bakıma görmezden gelmeye başlamıştı. "Bu onun için çok zor. Babası bunu asla kabul etmez."

"Annenin beni asla kabul etmeyeceği gibi."

Rebekah gözlerini yere indirdi. "O farklı."

"Sen cep telefonuna cevap vermeyince onunla telefonda konuştum. Bana İncil ayetlerinden alıntılar yapıyordu."

"Dur tahmin edeyim, Isaac ve Rebekah'nın hikâyesi." Rebekah ağzına daha fazla salata tıktı ve Eric'in şarap kadehinin sapıyla oynayışını izledi.

"Ashına bakarsan, evet."

"Sana kanser olma sebebimin kötü kararlar verdiğim için Tanrı'nın beni cezalandırması olduğunu söyledi mi?"

"Sana bunu mu söyledi?"

Rebekah kafasını sallayarak onayladı ve aniden onu ele geçiren duyguları bastırmak için gözlerini kapattı.

Eric masanın üzerinden uzanıp elini sıktı. "Bana, senin Isaac'le evlenmen için Tanrı'ya söz verdiğini söyledi. Aksi halde senin ve Dave'in başına berbat şeyler geleceğini düşünüyor gibi görünüyor."

Rebekah iç çekti. "Daha iyiye gittiğini sanıyorduk."

"Daha iyiye?"

"Evet, ben kemoterapi alırken zihinsel bir sorun yaşadım. Isaac'e o kadar çok bağlı olmamın bir sebebi de buydu. Annem, tedavilerimden sonra biraz daha iyiye gidiyor gibiydi. Sanırım stres onu yine ele geçirdi. Babamla bu konuda konuşacağım."

Antreleri geldiğinde Rebekah henüz salatasını bile bitirmemişti. Eric'in onun yerine de sipariş vermesine sevinmişti. Böylece buradan daha çabuk çıkabileceklerdi. "Benimle evlenmek istediğine emin misin?" diye sordu genç kız. "Geçmişimden gelen bir sürü yüküm var."

"Bu seni daha ilginç kılıyor."

Rebekah kahkaha attı. "Tamam, madem öyle düşünmek istiyorsun."

"Brian ve Myrna'nın yaptığını yapıp, nişanı atlayabiliriz."

"İstedğin bu mu?"

"Bilmiyorum. Birkaç ay öncesine kadar evlenmeyi aklımdan bile geçirmezdim. Günahkârlar domino taşları gibi

yıkılmaya başlamadan önce... Ayakta kalan son kişinin be-
leşeceğini sanmıştım."

"Teknik olarak evli olan tek kişi Brian. Eğer istiyorsan
ikinci yıkılan sen olabilirsin." Rebekah göz kırptı.

"Devasa bir kutlama, ihtişamlı bir elbise ve yığınla güveç
çömleği istemiyor musun?"

"Çatlak çömlek diyorsun yani."

"Çatlak mı çömlek?"

"Diğer bir adıyla, çatlak ailem."

Eric kahkaha attı ve gerginliğinin birazı bedeninden akıp
gitti. Kendi annesi de onun derisinin altına işlemiştı. Artık or-
tak bir noktaları daha vardı. "Sen ne istersen, ben onu isterim,
Reb. Hiçbir şeyden mahrum olmanı istemiyorum."

Reb, "Alışılmadık bir şey istiyorum," dedi. Kalbi hey-
canla çarpıyordu.

"Ne gibi?"

"Henüz bilmiyorum. Bunu düşünmeme izin ver. Beyin fırt-
nası yapacağız. Gerçekten eğlenceli ve eşsiz bir şey bulacağız."

Eric sırttı. "Seni seviyorum, bunu biliyor musun?"

"Evet, biliyorum. Bu yüzden önümüzdeki hafta, bir par-
tide Isaac'ın kız arkadaşıymışım gibi davranmama izin vere-
ceksin." Rebekah, Eric'in anlaşılabilir konu değiştirme yetene-
ğini tek ritim bile atlamadan uyguladı.

"Ne?"

"Ne zaman evlenmeye karar verdiğimiz önemli değil, hâlâ
o nişan yüzüğünü istiyorum. Yani bundan kurtulabileceğini
sanma," dedi genç kız. Onu dengesiz bir halde tutmaya çalış-
ıyordu. "Acele et ve ye."

"Ne partisi, Rebekah? Isaac'ın eşcinsel olduğunu sanmış-
tım. Niçin o..."

"Değilmiş gibi davranıyor," dedi. "Sadece bir iyilik. Daha fazlası yok. Henüz bunu ailesine açıklamaya hazır değil."

"Ama..."

"Hadi eve gidince hürsüz polis oynayalım. Ben bir mücevher hürsüzüm gibi davranabilirim, sen de beni kelepçelersin. İşlemediğim suçları itiraf edene kadar bana kanunun uzun kolunu gösterirsin."

"Konuyu değıştirmeyi kes."

Rebekah kahkaha attı. "Kafa karıştııcı, değil mi? Evde kelepçen var mı, yoksa Bonds-R-Us'a uğramamız gerekiyor mu?"

Eric çatalını düşürüp sırttı. "Kesinlikle gerekiyor. Belki giymen için bir dalgıç kostümü de alabiliriz." Eric onu yakinen izlerken kayıtsızca suyunu yudumladı.

Rebekah bu fikri düşünürken, Eric'in orada Isaac ve Trey'le gerçekten ne yaptığını öğrenmeye çalıştığını biliyordu. Bir süre sonra Rebekah kafasını iki yana salladı. "Hiç sanmıyorum. Yengeç yakalamak istemiyorum."

Eric kahkaha attı ve su soluk borusuna kaçtı. O kadar sertçe öksürüyordu ki, Rebekah onun sırtına vurmak için ayağa kalktı.

"İyi misin?"

Eric onaylarken hâlâ öksürüyordu. "Tanrım, kadın," diye soludu öksürüklerin arasında. "Güya aptal espriler yapması gereken kişi benim."

"Üzgünüm. Bundan sonra daha zekice esprilerle ortaya çıkacağım. Aptalca olanlar senin olsun."

Eric, "İşte bu yüzden iyi bir çiftiz," dedi peçetesiyle ağzını silerken. "Uzlaşma kabiliyetimiz yüzünden."

"Harika sevişmeler yüzünden olduğunu sanıyordum."

Kızın arsız yorumu, çevredeki masalardan birkaç kişinin onlara dik dik bakmasına neden oldu.

"Pekâlâ, o da var tabii," dedi Eric.

Yemekten sonra alışveriş merkezinin karşısındaki park yerine yürüdüler. Mücevher dükkânını buldular ama oraya vardıklarında metal kapısı aşağı inmiş ve ışıkları sönmüştü.

Rebekah'nın kalbi hayal kırıklığıyla sıkıştı. "Kapalı mı? Nasıl kapalı ya? Saat kaç?"

"Sekizi geçiyor," dedi Eric.

"Niçin o kadar geç?"

Eric kaşlarını havaya kaldırdı.

Rebekah öfkeli bir ses çıkardı. "İsaac kendini açmak için o kadar günün içinde bugünü buldu." Özlemle pencereden görünen tezgâha baktı. Gerçekten bir yüzük istediğinden değildi, kalbini Eric'e verdiğine dair dünyaya gösterebileceği bir kanıt istiyordu. "Zaten bunların hepsi kız yüzüğü gibi," dedi. En az bir gün daha bekleyecek olması konusunda kendini iyi hissetmeye çalışıyordu. Eric kıkır kıkır gülererek tek kolunu onun sırtına doladı ve onu yeniden park yerine doğru yönlendirdi.

Eric genç kızın kulağına, "Eminim hâlâ seni benim kadının olarak damgalayabileceğimiz, açık bir yerler vardı," diye fısıldadı.

Rebekah bayanlara hiç yakışmayacak bir ses çıkararak, "Evet, bir dövme salonu," dedi. Bu fikir aklına düştüğü anda heyecanlandı. "Eric!" Adamın kolunu tutup aniden yürümei kesti. "Adını belime dövme olarak yazdırmak istiyorum." Rebekah tişörtünün arkasını kaldırdı ve belinin alt kısmını işaret etti. "Tam şuraya. Senin adın ve iki tarafmda da müzik notaları. Belki birkaç tane de kelebek."

"Sen ciddi misin, Reb? Bu şeyler kalıcı, biliyorsun."

"Biliyorum. Yapmamı istemiyor musun?" Rebekah bir parmağını genç adamın kolundaki bir dövmede gezdirdi. Dövmede kafatasına saplanmış bir hançer vardı. Güzel bir sanat

eseriydi fakat erkeksiydi. "Seninkilerden birisine uygun bir dövme yaptırmamı mı isterdin?"

"Adımın kalıcı olarak senin seksi, küçük sırtına işlenmesine bayılırım. Şey yaparken ona bakabilirim..." Eric kızın tişörtünü kaldırıp söz konusu bölgeye bir bakış attı. "Lanet olsun..." dedi nefes nefese ve kendini hafifçe titretti. "Evet, tamam. Hadi gidelim."

Kızı kollarının arasına alıp omzuna attı ve arabasına yöneldi.

"Şimdi mi?"

"Evet. Ve ben de senin adını aletime dövme olarak yap-tıracağım."

"Yapmayacaksın!"

"Evet, yapacağım."

Rebekah, genç adam sertleştiğinde adının daha büyük görünüp görünmeyeceğini merak etti. Başka bir şeyi daha merak etti. "Bir dövmenin iyileşmesi ne kadar sürüyor?"

"Birkaç hafta."

"O zaman birkaç hafta boyunca seks yapamayacaksın."

"Haklısın. O zaman unut gitsin. Adını neremde istiyorsun?"

Rebekah bir an için düşündü. Eric'in bedeninin, aleti dışında en seksi bölgesi neresiydi? İç çamaşırının kemerinden içeriye doğru kaybolan tatlı V şeklindeki kısmı. İşte adını orada görmek istiyordu. Böylece Eric onun sırtını kendi karnına dayadığında isimleri birbirine değerci.

"Beni aşağıya indir," dedi. "Nerede istediğini göstereceğim."

Eric onu nazikçe ayaklarının üzerine bıraktı ve Rebekah onun tişörtünün önünü kaldırdı. Eric'in kot pantolonunun kemerini aşağı doğru çekti ve iç çamaşırının altındaki çıplak tene parmağını gezdirdi. "Tam burada."

Eric dişlerinin arasından bir soluk çekti. "Bu acıtacak."

"Aletinden daha mı çok acıtacak?"

Eric güldü. "İyi noktaya değindin." Aceleyle arabasına doğru yürüyüp genç kız için kapıyı açtı. "Harika bir dövmeği tanıyorum. Bütün dövmelemleri ve Jace'in ayağının üzerindeki güzel yüzölçü çizeği o yaptı."

"Jace'in ayağında bir çiçek dövmesi mi var?"

"Evet, bir gece onu zilzurna sarhoş ettim. Ya da, yargı-lama yeteneğini zayıflatım, diyelim. Normalde o kadar sarhoş birine dövme yapmazlar ama Butch'ı yıllardır tanırım. Ve Jace sızmadan önce sorun olmadığını söyledi. O gece ikimiz de göğüs ucumuzu deldirdik."

"Kızların birlikte manikür yaptırması gibi sanırım."

Eric bu çıkarımdan feci şekilde alınmış göründü. "Thhh, hayır."

Rebekah kahkaha attı. "Sen öyle diyorsan."

Eric arabayı park yerinden çıkarıp sahile doğru sürdü. "Sana yüzük alacağım için ne kadar heyecanlanmış olsam da, adımı tenine yazdırma düşüncesi beni ondan bile daha çok heyecanlandırıyor."

Rebekah gülümsedi. "Beni de. Annem benden nefret edecek"

Eric'in yüzü asıldı. "Bunun sebebi o mu? Annenden intikam almak mı?"

"Tabii ki hayır."

Dövme salonu, okyanustan birkaç blok ötedeki şirin, eski dükkân şeridinde yer ahyordu. Kıyıda soğuk rüzgârlar esiyordu. Rebekah hurka getirmiş olmayı diledi. Eric parkmetreyi çeyrekliklerle doldururken Rebekah bekledi. Eric onun elini tuttu ve Mürekkep Kuyusu'na doğru yönlendirdi. Boynundan ayak parmağına kadar dövmelemlerle kaplı bir adam, bir herifin göğsüne yaptığı dövmeden kafasını kaldırıp onlara baktı.

"Hey, Sticks. Biraz daha lekelenmek için mi döndün?" diye seslendi.

"Buna doymadığımı biliyorsun."

"Bu güzel hanım kim?"

"Kız arkadaşım, ım..." Rebekah'ya bir bakış attı. "Nişanlı?
Sana böyle diyebilir miyim?" diye fısıldadı.

"Bu parmakta bir yüzük görüyor musun?" Rebekah çıp-
lak sol elini Eric'in suratına doğru salladı.

Eric iç çekti. "Hâlâ kız arkadaşım," dedi. "Adımı dövme
yaptırmak istiyor..." Kızı çevirdi ve tişörtünü kaldırıp parma-
ğını belinde gezdirdi. "...tam buraya." Ardından kendi kar-
nının alt kısmını okşadı. "Ve ben de onun adını buraya kazı-
manı istiyorum. Bizi araya sıkıştırabilir misin?"

"Evet, işim bitmek üzere." Butch, adamın göğsünden nok-
talar halinde çıkan kırmızı sıvıyı bir havluyla sildi.

Rebekah iğnenin altındaki adamın kanadığını fark edince
irkildi.

"Acıyor mu?" diye fısıldadı Eric'e.

"Evet. Garip bir şekilde iyi de hissettiriyor. Sanki, hani ba-
zen bir kaşıntıyı yeterince kaşıyamıyormuşsun gibi hisse-
dersin ya? Bu kaşıyor. İlk önce benim yaptırmamı ister misin?"

Rebekah kafasını iki yana salladı. "Eğer beklersem ödelek-
lik yapabilirim."

"Bunu yaptırmak istediğine emin misin?"

Rebekah ona bakarken kalbi hissettiği duygularla çırpı-
nıyordu. "Evet."

Rebekah'nın iğne altına girme sırası geldiğinde, genç kız
Butch'a ne istediğini açıkladı.

"Sadece ilk adı mı? Yoksa adı ve soyadı birlikte mi?" diye
sordu Butch.

"Süslü harflerle, sadece Eric. İki tarafında da müzik nota-
ları olabilir belki. Ve daha dişil göstermek için üzerinde kü-
çük, rengârenk kelebekler."

Butch onayladı. Rebekah'nın ne istediğini aklında canlandırdığı belliydi. "Çabucak bir şablon çizeceğim. İstedğin şeyi anlayabildim mi, bir bakalım. Sonra da kalıcı olarak yapmadan önce üzerinde ayarlamalar yapabiliriz."

Rebekah'nın karnı o dişil, ufak kelebeklerden birkaçını yutmuş gibi kıpırdadı. "Tamam," diye cırladı.

"Butch'a yardım edeceğim," dedi Eric. Genç kıza Butch'in yapmış olduğu dövmelemin fotoğraflarının bulunduğu bir kitabı uzattı. "Kendini oyal."

Rebekah gergince sayfalara baktı. Butch gerçekten yetenekli bir sanatçıydı. Güvenilir ellerde olduğunu söyleyebilirdi. Bazı insan portrelerini öylesine gerçekçi işlemişti ki, sanki Rebekah insanların bedenine yapıştırılmış fotoğraflara bakıyordu. On dakika sonra Butch'la Eric geri döndü. Ona çizdiği şablonu gösterdiğinde Rebekah'nın nefesi kesildi. Mükemmeldi Rebekah, gelinlerin o özel günde giymek için gelinliklerini denerken bu şekilde hissettiklerini hayal etti. Rebekah hayatı boyunca giyeceği bir sanat eserini deniyordu.

"Ah... Bayıldım!" Aniden gözlerinde beliren yaşları uzaklaştırmak için ellerini salladı. Bu sanat eseriyle ve onun temsil ettiği adamla ömürlük bir bağlılık yapacaktı. Ya da dünyadaki tüm Eric isimli adamlarla.

Eric parmağını kendi isminin kıvrımlarına çizilmiş dalgalı müzik notalarında gezdirdi. "Eve gittiğimizde bunu senin için çalacağım," dedi.

"Bana gerçek bir şarkı mı yazdın? Sadece görünüş için olduğunu sanmıştım."

"Sadece küçük bir melodi." Genç kızın saçını kulağının arkasına sıkıştırdı ve eğilerek kulağına fısıldadı. "Anlamı seni seviyorum."

Rebekah yavaşça ilerleyen bir öpücükle genç adamın dudaklarını esir almak için başını çevirdi. "Eve gittiğimizde dünyayı öyle bir sarsacağım ki, bebeğim."

"Her zaman sarsıyorsun." Eric genç kızın poposuna hafifçe vurdu ve onu Butch'ın beklediği masaya doğru yönlendirdi.

Rebekah pantolonunu açtı ve adama çalışacağı geniş bir alan sunmak için aşağıya doğru çekti. Butch şablonu genç kızın belinin alt kısmına yerleştirdi ve Rebekah'ya bir aynayla göstererek istediği yerden emin oldu. Teninde kâğıtta olduğundan daha da iyi duruyordu.

"Çok seksi," diye mırıldandı Eric.

Butch kahkaha attı. "Bu kadın her dövmeyle seksi gösterir. Hatun afet gibi."

Rebekah ışıldadı. İltifatlardan asla bıkmazdı.

Şablon Rebekah'nın belinde kururken, Butch küçük bir tabancayı anımsatan makinenin iğnesini değiştirerek kendini oyalıyordu. Silahtan tek farkı, ucundan büyük, lanet olası bir iğnenin çıkıyor olmasıydı. Rebekah cesur olmaya çalıştı ama karnı gerginlikle çırpınıyordu.

Butch, Eric'e dönerek, "Dövmenin, onunla uyumlu olmasını ister misin?" diye sordu.

"Harflerde daha az süs ve kelebekler yerine yarasalar yapabilirsen, evet."

Butch vızıldayan iğneyi derisine deştiğinde Rebekah gerildi. Birisi onu tekrar tekrar kaşıyormuş gibi hissettiriyordu. Beklediği kadar kötü acıtmamıştı ama adrenalin durmaksızın bedenine pompalanıyordu. Eric bütün bu süre boyunca kızın elini tuttu ve ona iyi olup olmadığını sorup durdu.

Rebekah, "Niçin aklımı ondan uzaklaştırmak yerine, birisinin beni iğneyle on bir milyon kere deştigini hatırlatıyorsun?" diye sordu aksice.

"Üzgünüm."

Butch, "Kürek kemiklerinin arasına yaptığım çentikli yarık dövmesi hâlâ duruyor mu?" diye sordu.

"Evet. Üzerinde düzeltme bile yaptırmadın. Hâlâ harika görünüyor."

"Profesyonel olarak yaptığım ilk dövme oydu," dedi Butch. "O zaman kaç yaşındaydın, Eric?"

"Im, sanırım on beş."

"Evet, beni on sekiz olduğuna inandırmaya çalıştı. Yalan söylediğini fark ettim ama deneyim kazanmaya ihtiyacım vardı, o yüzden onu iğnenin altına yatırdım."

"O dövme hoşuma gidiyor," dedi Rebekah. Cehennem giden, dünya üzerindeki bir yarık gibi görünüyordu. Yangın içindeki ateşli kısımdan şeytani ellere ait parmaklar çıkıyor, sanki kaçmaya çalışıyorlarmış gibi yangın kenarına asılıyorlardı. "Ovvv." Bir başka adrenalin dalgası daha geçti bedeninden.

Butch nefesini toplamasına izin vererek durdu. "Devam etmeye hazır mısın?" diye sordu.

"Evet."

"O zamanlar soyadın Sticks bile değildi," dedi Butch. "Neydi?"

Rebekah, Eric'e bakmak için boynunu gerdi. Genç adam kaşlarını çatıyordu.

Eric, "Anderson," dedi en sonunda.

"Sticks gerçek soyadın değil mi?" diye sordu Rebekah. İğne yine omurgasından geçti.

"Ovvv."

"Evet. On sekizime bastığımda yasal olarak değiştirdim."

"Niçin?"

"Çünkü annemin lanet olası adını taşımak istemedim."

Bunun Eric'i öfkeliendiren bir konu olduğu belliydi.

"Ya sırtına yaptırmak istediği o tasarımı?" dedi Butch. "Bana, ruhunda acının kaçmasına izin veren bir çatlak olduğunu söyledi. On beş yaşındaki bir çocuk için oldukça derindi."

Eric huysuzca homurdandı, "Koca bir ağzın var, Butch."

"Bu şeylerin hiçbirini kıza söylemedin mi? Sırtına senin adını damgalatmaya niye gönüllü olduğuna şaşmamak gerek."

"Geçmiş değiştirilemez," dedi genç kız. "Gelecek tahmin edilemez. Elimizde olan tek şey şu an. O yüzden benim için hiçbir şey fark etmez."

Eric mırıldandı, "Mükemmel, değil mi?"

"Mükemmel kızı bulma zamanın gelmişti," dedi Butch ona takılarak. "Neredeyse ihtiyar bir adam oldun."

"Gelecek hafta yirmi sekiz olacağım. Oraya doğru ilerliyorum."

"Doğum günün gelecek hafta?" Rebekah tükürürcesine konuştu. "Nasıl olur da bana söylemezsin?"

"Hiç aklıma gelmedi."

"Hangi gün?"

"Üç Aralık."

Rebekah'nın ona özel bir sürpriz yapacak kadar çok zamanı yoktu. "Pekâlâ, doğum günün kutlu olsun," dedi. "Unutursam falan." Sanki unutmamış gibi!

Eric kızın elini tuttu ve parmaklarını onunkilere geçirdi. "Teşekkürler. Yirmi sekizi görecektir kadar yaşayacağımı hiç sanmıyordum. Hızlı yaşa, genç öl."

Rebekah onun elini sıktı. "Böyle şeyler söyleme."

"Tamam, tamamen bitti," dedi Butch. "Bir göz at."

Rebekah yeni dövmesine boy aynasında hayran hayran bakarken, Eric karnının alt kısmına yaptıracığı dövmenin tasarımında Butch'a yardım etti. Butch'ın asistanı tamamen iyileşene kadar dövmesiyle nasıl ilgilenmesi gerektiğini açıklarken

Rebekah'nun merhem sürmesine ve dövmenin üzerini kapatmasına yardım etti. Rebekah, Eric'in arkasından sokulduğunda bedenindeki adrenalin patlaması çekilmeye başlamıştı ve genç kız şimdiden sıradaki dövmesini nereye yaptırmak istediğini düşünüyordu.

"Buna ilk karar verdiğimizde, Eric adımı penisine yazdıracağını söyledi," dedi Rebekah. "Daha önce hiç bir erkeğin penisine dövme yaptın mı?"

"Evet, düşündüğünden daha çok."

Rebekah, Butch'ın dövmelerine bir göz attı. Yüzü ve parmaklarının çoğu haricinde, bir santim bile süslenmemiş derisi yoktu. Rebekah bir şeyi merak ediyordu...

"Sen sormadan söyleyeyim," Butch hafif bir gülümsemeyle konuştu, "Hayır, aletimde süs yok. En azından mürekkep süsü yok." Adam Rebekah'nın irileşmiş gözleri karşısında kahkaha attı.

"Piercing mi?" diye cırladı kız.

"Birkaç tane."

Of! Rebekah rengi atan Eric'e bir bakış attı. "Düşünme bile," dedi genç adam.

Rebekah piercing'li bir penisin nasıl görüneceği ve nasıl hissettireceği konusunda meraklıydı ama bunu Butch'ın önünde itiraf edecek değildi. Dikkatini dağıtmak için Butch'ın omzunun üzerinden, ince kâğıda çizdiği şablon tasarımına baktı. Eric son müzik notalarını nereye koyacağını adama gösteriyordu. Rebekah notaların, kendi dövmesindeki notalarla aynı olmadığını fark etti. "Dövmemizimizin uyumlu olacağını düşünmüştüm," dedi.

"Bu bir düet. Sana bunu piyanoda, benimle birlikte çalmayı öğreteceğim."

Ayyy, sanki Rebekah'nın kalbini bugün yeterince eritmiş gibi...

Butch, Rebekah'nın adını genç adamın etine işlerken Eric bir kez bile irkilmedi. Hatta Butch dış çeperleri yaparken güldü bile. "Gıdıklıyor!" Butch son dokunuşları eklerken Rebekah, Eric'in kulağına yaklaşıp fısıldadı. "Bunu sevdim. Çıplakken nasıl göründüğünü görmek için sabırsızlanıyorum. Aletin altında tamamen sert ve kalmken. İçime gömüldüğünde nasıl görüneceğini merak ediyorum. Hayalarına kadar gömüldüğünde okuyabilecek miyim, yoksa sadece dış çeperini mi göreceğim?"

"Aman Tanrım, kadın! Kasığının dibinde bir herif varken beni tahrik etme," dedi Eric isyan ederek.

Butch güldü. "Çoğu insan dövme yaptırırken cinsel yönden heyecanlanıyor."

"Onun hatası. Kulağıma edepsiz şeyler söylüyor. İşin bitmek üzere mi?" Eric sabırsız bir iç çekişle sordu.

"Evet, kıpırdamadan dur."

Mürekkap Kuyusu'ndan ayrıldıklarında saat gece yarısını geçmişti. Eric kemerinin yeni dövmesini rahatsız etmesini önlemek için, arabayı pantolonunun önünü iliklemeden sürdü. Bu, Rebekah'nın elini onun kucağında istediği gibi gezdirmesini sağlıyordu. Genç kız az önce paylaştıkları şeyden dolayı o kadar tahrik olmuştu ki, ellerini ondan uzak tutamıyordu.

"Birlikte dövme yaptırabilecekken düğünü kim ne yap-sın?" dedi genç adam.

Rebekah, "Dile getirilen birkaç kelimeden çok daha ka-lı," dedi ona katılarak. Nefesi kesildi. "Birbirimizin yemin-leri bedenlerimize dövme olarak yaptırabiliriz."

Eric güldü. "Bunu sevdim. Dövme yaptırmanın bağımlı-lık yarattığını bilmelisin. Sonunun Butch gibi olmasını iste-mezsın, değil mi?"

'Beyim Sadık bir tane daha istiyorum' Eri' yanına
genç adamın ayağı parantezlerinden çıktı. 'Kıymetli ve sevdiğim
tek peşkeş benim kızıdır.' 'Belki de öyle'

Eri arabeyi garajın içine alıp duvarın önündeki Arabistan
duvarını arabaya eğilmiştik. Arabistan duvarından arabayı
gören Rebekah'ın aklı ermez ama genç kız Eri'yi evi içine
doğru alıp almak yerine onu arabanın kaputuna bastırdı.

'Beklemediyorum' diyerek parantezlerini ayağına bastırarak
rakı kavanozından aşığına indirdi ve çıkararak kenara doğru
aktırdı.

Eri genç kızın içgörünü kafasından çıkardı ve yere attı.
Onu süveni alıp etti. Genç kız çığlık kıldığında Eri aklını
onun kuyumlarıyla doldurdu. Onu o kadar çok istiyor onu o
kadar çok ihtiyaç duyuyor onu öylesine çok seviyordu ki ne
fes alıyordu. Eri görmek istedi. Rebekah'ın onu sevdiğini
kanıtı. Belindeki kendi adını. Bağlılığının sembolünü.
Kendini adayışın. Rebekah, Eri'indi. Eri'ın onun olduğu
gibi. Sonsuza kadar.

Eri, o dövmenin kendisi için ne kadar anlam ifade ettiğini
konusunda Rebekah'ın bir fikri olup olmadığını merak etti.
Genç kıza doldururken o dövmeye bakmak istiyordu.

Rebekah'yı arabaya doğru çevirdi ve genç kız tereddüt et-
meden öne doğru eğildi. Eri'ın nefesi kesildi. Değerli arabasın-
nın kaputuna eğilmişken o kadar güzel görünüyordu ki Kızın
tenisi kapının yakınındaki müstemilattan gelen soluk ışığı
yakaladı. Kalçalarının yumuşak dolgunlukları davet edici bir
biçimde ona sunuluyordu. Ne yazık ki dövmenin üzerini ka-
patan plastik sargı yüzünden ismi zar zor okunuyordu. Eri
daha iyi bir şekilde görebilmek için sargıyı nazikçe çekti ve
tasarımın altıyla üstünü dikkatle okşadı. Öpmek istedi, yala-
mak, ısırarak, genç kıza orada olduğunu hatırlatmak. Fakat

onunun bir şüphesine bile basmıyacağına inanıyordu. Eric zalla-
nı beklemeyen önce iyileşene kadar bekleyecekti.

Henüz anabunun karnesinde açılan genç kız geride doğru
hızla geri ve subansız Eric'in bacaklarına sırtındı. Eric
çuvarlarından kuruluğundan sonra genç kıza sahip olabile-
ceği eskiye inene kadar bacaklarına aynı kıymetli bade-
ne girmeliğinde aynı anda ürpelerdi.

"Tanrı!" diye sordu genç kız. "Seri daha önce bu ka-
rara ismin mi biliyordum."

Eric o kadar baştan çıkışı ki ona kızlığını bile getire-
medi bile. Kızın kollarına tutunup içine darbeler yapmaya
başladı. Aledinin onun ipeki derinliklerinde kavbolup bel-
liğini izliyor, kızın belindeki adını gördü ardından hiç çıkar-
mıyordu. Rebekah onu karışlamak için geriye doğru hareket
ederek daha sert hareket etmesi için onu cesaretlendiriyordu.
Daha derine. Hayalleri her darbeyle birlikte onun kadınına
yapıyor, var olan sancıyı ve rahatlama isteğini tetikliyordu.

"Oh," diye sordu Rebekah. "Eric" Sırtı yay gibi gerildi ve
gğlık atarken kadınlığı adamın etrafında kasıldı. Eric dişlerini
birbirine kenetleyerek, genç kızın orgazmını takip etmek için
hissettiği dürtüyle savaştı. Sona ermesini istemiyordu. Onunla
olan zamanının sona ermesini asla istemiyordu. Eric eğildi ve
genç kızın sırtının ortasını hassasiyetle öptü. Genç kızın sar-
sılan bedeni rahatlayana kadar içine yumuşak darbeler yaptı.

Eric, "Hadi içeri gidelim," diye fısıldadı. "Görmeni isti-
yorum."

Rebekah omzunun üzerinden baktı. "Neyi görmemi?"

"Adını."

Kızın gülümsemesi nefesini kesti. Eric onun içinden çıkıp
elini tuttu, kızı aceleyle evin içine ve ardından üst kattaki ya-
tak odasına çekti. Işıkları açp sırtüstü yatağa uzandı. Dövmesi-
ni kaplayan sargıyı çıkardı ve kızın kendisine katılmasını
bekledi. Rebekah yatakta onun yanına kıvrıldı. Hafifçe genç

adamın tenini okşuyor, karnının alt kısımlarına hassas öpücükler konduruyordu.

"Adamın bu kadar seksi olduğunu hiç bilmiyordum," diye mınıldandı genç kız. "Çevresindeki manzaradan olmalı." Rebekah parmaklarından birini, aletin uzunluğunda gezdirdiğinde Eric ürperdi.

Rebekah bacaklarını açarak üzerine çıktı ve adamı içine aldı. Tıpkı az önce Eric'e olduğu gibi, Rebekah da adını âşığı'nın teninde görmekten etkilenmişti. Üzerinde hareket ederken ufak ellerini onun karnına bastırıyor, aksiyonun devam ettiği yere bakıyordu. Eric'in yeni dövmesinin etkisinde kaldığı barizdi.

Eric, Rebekah'nun ona sahip olmasına, onu tüketmesine izin verdi. Artık ayrı iki insan olmadıklarına ikna oluncaya dek kendini genç kıza sundu. Bir saniye daha kendini tutamayacağını anladığında bedenlerinin arasına uzanıp kızın klitorisini okşadı, böylece birlikte orgazma ulaşabilirlerdi.

Rebekah gözlerini sımsıkı kapattı. Ağzı açık kaldı. Bedeni zevke teslim olarak geriye doğru büküldü.

Eric bu kez onu takip etti. Zevk kasılmaları onu öyle sert, öyle derinden yakaladı ki, görüşü bulanıklaştı ve kendini olduğu yerde tutabilmek için iki eliyle birden örtüleri kavradı.

Rebekah zorlukla soluyarak genç adamın üzerine yığıldı. Eric en sonunda kolunu kaldırıp, kızın kafasını göğsüne dayayacak kuvveti kendinde bulabildi.

"Vay canına," diye soludu genç kız. "Dövme yaptırmanın bu kadar seksi olduğunu bana niçin söylemedin?"

"Genellikle değildir." Ve şimdi genç kızın tüm ağırlığı onun üzerindeyken, yeni dövmesinin hissettirdiği tek şey batan bir acıydı. Sanki feci bir güneş yanığı gibi. Eric genç kızın bedenini dikkatle yanına doğru hareket ettirdi ve ona arkasından sarıldı. İsimleri birbirine dayanıyordu. Birazcık rahatsız edici olsa bile, Eric bu hatırlatıcıdan hoşlanıyordu. Rebekah nerede olursa olsun, adı her zaman onun bir parçası olacaktı.

Bölüm 31

Ertesi sabah Rebekah yalnız uyandı. Kıyafetleri yatağın yanında, yerde katlı halde duruyordu. Eric'in onları garajdan aldığı belliydi. Rebekah kıyafetlerini giymeden önce dövmesine biraz daha merhem sürdü ve düşüncelerini, kalbini, bedenini, ruhunu esir alan adamı bulmak için arayışa geçti.

Rebekah onu müzikal enstrümanlarının yanında, mutfağa ya da televizyonun önünde bulamadı. Verandadaki salıncakta veya garajda da yoktu. Arabası da öyle. Nereye gideceğini söylemeden Rebekah'yı bırakıp gitmişti. Rebekah'nın arabası dün gece Eric'le bulunduğu restoranda kaldığına göre, burada tuzağa düşmüş sayılırdı. Camaro henüz çalışmaya hazır bile değildi.

Rebekah mutfağa döndü ve bir kahve demliğinin kendisini beklediğini gördü. Temiz bir fincanın altında bir not buldu.

Kısa sürede döneceğim. Kendini evinde hisset. Eric.

Rebekah hâlâ onun nereye gittiğini bilmiyordu ama şimdi daha az terk edilmiş hissediyordu. En azından ona bir not bırakacak ve kahve yapacak kadar düşünceli davranmıştı. Rebekah fincanından sert kahvesini yudumladı ve Eric'in doğum günü için yapmayı istediği şeyleri düşünmeye başladı. Eric'e hayatının en özel gününü yaşatmaya kararlıydı. Sıkılan ve biraz da yalnızlık çeken Rebekah en sonunda Camaro'yla uğraşmak için garaja gitti. Onu ne kadar erken yürütürse, o kadar erken sürebilirdi. Birkaç saat sonra Eric döndüğünde genç kız oldukça berbat bir haldeydi. Eric yüzünde kocaman bir gülümsemeyle arabadan çıktı.

"Yüzünün her tarafında motor yağı var," dedi genç kıza. Başparmağının yumuşak kenarıyla yanağını sildi.

Rebekah'nın eli motor bölmesinin derinliklerinde, bir o-
vatayı sıkıyordu. Eric genç kızın tişörtünü yukarı doğru kal-
dırıp yeni dövmesinin birkaç santim üzerine bir öpücük kon-
durdurdu. "Nasıl hissediyorsun?"

"Birazcık acıyor. Ama kötü değil. Seninki?"

"Durmaksızın seni hatırlatıyor."

Rebekah sırtı ve genç adamın çenesindeki çıkıntıyı öp-
mek için parmaklarının ucunda durdu. "O zaman harika. Ee,
bütün sabah neredeydin?"

Eric yeleğinin içine uzandı ve kalın bir parça kâğıdı cebin-
den çıkardı. "Bunu çıkarırdım," dedi ve genç kıza kısa bir
müzik partisiyonu gösterdi. Yalnızca iki dizelik bir şeydi. Bir
sırası *erkeğin*, diğer sırası *kadının* diye etiketlenmişti.

"Bunlar dövmelerimizden mi?" diye sordu Rebekah.

"Evet. Hadi gidip çalalım."

Rebekah yağlı ellerini havaya kaldırdı. "Berbat haldeyim."

"Yıkayınca çıkar." Açık motor bölmesinin içine bir göz attı.

"Camaro için hiç umut var mı?"

Rebekah gülümserken heyecanlı topuklarında yaylandı.
"Evet. Çalışacağını düşünüyorum. Bujiyi, distribütörü ve kar-
büratörü değiştirdim. Eskisindeki pisliği görmem gerektirdi
içinde bir sincap falan ölmüş sanırım."

Eric kahkaha atarken, genç kız için harap haldeki sürücü
kapısını açtı. Rebekah direksiyonun başına oturdu. Beklentisi
içinde kıvranan Rebekah gaz pedalına iki kez bastı ve anah-
tarı çevirdi. Çalışsa da motor o kadar uzun süre boşa kaldığı
için biraz duraksıyordu. Toparlandığında öylesine güçlü ve gü-
rültülü oldu ki, homurtunun altından birkaç takırtı ve uğul-
dama sesi geldi. Muhtemelen sadece birazcık hareket etmesi

gerekiyordu. Rebekah gaz pedalına bastığında araba tatmin edici bir *vruum* sesi çıkardı.

Eric motorun gürültüsü üzerinden bağırdı, "Çalıştırdığına inanamıyorum."

Rebekah ona parıldayarak baktı. "Atla, bir gezintiye çıkaralım."

"Sonra şarkıyı benimle birlikte çalacak mısın?"

"Tabii ki. Sabırsızlanıyorum."

Eric garaj kapısını açan düğmeye basıp, yolcu koltuğa geçti. Arabada onun yanına oturduğu anda Rebekah garajdan geri geri çıktı ve uzun, geniş araç yoluna doğru döndü.

Motorun gücü, üzerinde canlandırıcı bir etki bıraktı; özellikle gevşek çakıl yol üzerinde.

Rebekah gaza bastığında Eric, "Evet!" diye bağırdı. Araba sağlam bir yol tutuşu sağlamadan önce bir süre patinaj çekti.

Rebekah araç yolunun sonuna geldiğinde asfalt yolda döndü ve aracı daha hızlı kullandı. Üçüncü vitese attı ve motor sert bir şekilde titremeden önce boşa aldı.

"Şanzımana bir bakmak lazım," dedi genç kız.

Kafasını çevirdiğinde, Eric'i gözlerini dikmiş ona bakan buldu.

"Ne?"

Eric sadece gülümseyip kafasını iki yana salladı. Rebekah arabayı birinin araç yolundan çevirdi ve eve yöneldi. Henüz araç yoluna girmişti ki, gürültülü bir cırlama duyuldu ve onu bir çat sesi takip etti. "Sanırım bu fan kayıştıydı." Rebekah arabayı durdurdu.

"Sanırım henüz sokak yarışlarına hazır değil," dedi Eric.

"Henüz değil. Ama yakında olacak!" Arabayı araç yolunda bıraktılar ve eve doğru el ele yürüdüler. Mutfığa girdiklerinde

Eric genç kızın eklemlerini öptü. "Elini yüzünü yıka ve benimle piyanoda buluş."

"Günaydın öptüğü almayacak mıyım?"

"Neredeyse öğlen oldu."

"O zaman bir tane de öğlen öpücüğü alacağım."

Eric onu öptü. İki kez. İki öpücük de genç kadının endişelendiği kadar uzun ya da derin değildi. Rebekah, Eric'in bu kısa düetlerini çalma konusunda heyecanlı olduğunu fark etmişti. Rebekah da duymak konusunda heyecanlıydı.

Ellerini sıvı sabunlaya yıkayarak yağı ve kiri çıkarmak için ovaladı. Ardından suratını ekşiterek tırnaklarını inciledi. Gerçekten de manikür yaptırması gerekiyordu fakat arabayla uğraşırken tırnaklarını yine kıracaktı. Eric'in fazla dişil olmayan bir kadına âşık olduğu için pişman olup olmayacağını düşündü.

Eric'i, oturma odasında piyanonun taburesinde oturur ve sanki gözlerinden çıkardığı ateşle onu tutuşturmaya çalışıyormuş gibi önündeki müzik kâğıdına bakarken buldu. Rebekah, onun sağ yanında kalan boş kısma oturdu.

Eric onu daha yakınına çekerek bedenlerini bacaklarında omuzlarına kadar birbirine dayadı ve sağ kolunu genç kızın beline doladı. Eric genç kızın sağ elinin parmaklarını tuşlara yerleştirdi ve Rebekah'ya dizesinin nasıl olduğunu gösterdi. Küçük müzik kâğıdında otuzdan daha az nota vardı fakat müzik Rebekah'nın içinde öylesine derinden hareket etti ki genç kız zar zor nefes alabildi. Bunun garip olduğunu biliyordu ama bu müzik tıpkı ona, Rebekah'ya benziyordu. Sanki gerçekten olduğu, ancak kimsenin göremediği kişi gibi. Rebekah, Eric'in onu birkaç notayla böylesine mükemmel bir biçimde ifade edebilmesine inanamadı.

Eric, Rebekah'nın çalışına onuncu kez yardım ederken "Anladın mı?" diye sordu.

Reb, "Evet," dedi nefes nefese. "Bunu nasıl yaptın?"

"Neyi?"

"Beni bir müziğe nasıl sakladın?"

Eric omzunu silkti. "Bilmiyorum. Bir bakıma, kendi kendine geldi. Çalmaya devam et. Şimdi benimkini ekleyeceğim."

Adamın sol eli daha düşük bir oktavdan giriş yaptı ve Rebekah'nın tereddütlü çalışına farklı bir melodiyle katıldı. Rebekah'nın müziğinden tamamen farklı geliyordu kulağa. Hâlâ canlı ama birazcık daha karanlıktı. Eric gibiydi. Ve iki melodi birlikte çalındığında birbirlerini mükemmelce tamamlıyordardı.

"İşte bizim birlikte iyi olmamızın nedeni," dedi Eric. "Farklı, ama uyumluyuz."

Rebekah ona katılarak onayladı, kelimelere dökemeyecek kadar büyülenmişti. Bu adam gerçekten müzikal bir dehaydı. Konçertolar ve senfoniler yazmalıydı. Hayır, diye karar verdi Rebekah, o ait olduğu yerdeydi. Günahkârlar'ın müziğini ef-sanevi hale getirip, milyonları mutlu ediyordu.

Rebekah kendi notalarını çalmayı kesti ve uzanıp Eric'in yanğını avuçladı. Eric onun gözlerinin içine baktı. Rebekah gözlerini ona dikip bakmaktan başka bir şey yapmayınca genç adamın tek kaşı havaya kalktı. "Ne?"

"Niçin daha çok itibar almıyorsun?"

"Ne için itibar?"

"Günahkârlar'ın müziğini yazdığın için."

"Çünkü yazmıyorum. Ben sadece düzenliyorum."

"Sen olmasaydın Brian'ın kopuk soloları ve Sed'in sözle-riyle ne yapıarlardı?"

"Eminim bir şey düşünürlerdi." Eric kahkaha attı. "Muh-temelen bok gibi ses çıkarırlardı ama bir şey düşünürlerdi."

"Sen bir dâhisin bebeğim; çoğu zaman bir saf gibi dârsansan da."

"Evet, şey, kim bir dâhiyle takılmak ister ki? Sıkıcı."

"Sende sıkıcı hiçbir şey yok."

Eric, Rebekah'nın bakışından gizlenerek konuştu. "Biraz şey yazmıştım."

"Gerçekten mi? Dinleyebilir miyim?"

"Henüz hazır değiller."

"Günahkârlar'ın yeni albümü için mi?"

Eric kafasını iki yana salladı. "Hayır. Metalden daha çok alternatif rock. Günahkârlar için fazla yumuşak."

"Yine de onları dinlemek istiyorum." Reb, genç adamın elini kavradı.

Eric başını kaldırıp ona baktı ve gülümsedi. "Öyle mi?"

Rebekah hevesle onayladı. "Ne zaman hazır olursan."

Eric bakışlarını yere dikerken aniden endişeli göründü. "Muhtemelen bunu yapacağım için bana kızacaksın," dedi, "ama..."

Yeleğinin iç cebine uzandı ve küçük bir plastik baloncuk çıkardı. Şu tuhaf 'ödülleri'-nam-ı diğer Çin yapımı çöplenedolu olan şeylerdendi. Çocukların marketlerde onlardan almak için, ailelerinin peşinde dolandıkları şeylerden.

"İşte."

"Bu ne?"

"Dokuz denememi aldı ama sonunda hoşlandığım şeyi buldum," dedi Eric. "Açsana."

Rebekah ona tek kaşını kaldırarak baktı ve kabı açtı. Küçük, siyah bir örümcek eline düştü. Rebekah cırladı ve geriye doğru kaçmadan önce örümceği havaya fırlattı. Neredeyse piyanonun oturağından düşüyordu.

Eric genç kıızı keskin bir darbeden korumak için onu yaladı ve dengesini kazandıktan sonra serbest bıraktı. Genç adam plastik örümceği piyanonun tuşlarından aldı ve genç kıızı doğru uzattı. Rebekah korkuyla sindi. Rebekah bunun sahte olduğunun ve ucuz bir Cadılar Bayramı yüzüğüne bağlı olduğunun farkında olsa bile, küçük oyuncak hâlâ tüylerini diken diken ediyordu.

"Hoşuna gitmedi mi?" diye sordu Eric.

"Gitmesini mi bekliyordun?"

"Otel düşünce seni örümcekten kurtardığım zamanı hatırlattı. Hatırlıyor musun? İlk seferimizin sabahıydı. Birisinin beni ben olarak sevebileceğini düşünmeye başladığım gündü. Nişan yüzüğünün bir şekilde anlamlı bir şey olması gerektiğini düşündüm."

"Beni anlamlı bir şekilde dehşete düşürdü," dedi Rebekah. Ve ardından genç adamın kelimelerindeki kötülüğü fark etti. "Nişan yüzüğüm mü?"

Eric elini cebine daldırdı ve bir plastik kap daha çıkardı. Genç kıızın elini tutup tuhaf bir şekilde kıvrırdı. "Belki bu daha çok hoşuna gider."

Rebekah'nın kalbi gümbürdedi. Neredeyse bakmaya korkuyordu. Eğer başka bir plastik örümcek eline fırlarsa tamamen kafayı yiyecekti. Kabı hafifçe salladı ve içindeki ödül gü-rültüyle tıkrırdadı. Bu seferki biraz ağırdı.

Kabı açtı ve kalın, platin halka avucuna düştü. Tam karat prenses kesim bir elmas, yüzüğün ortasına sihirle oturtulmuş gibi görünüyordu. Rebekah hayatında hiç bu kadar benzersiz, bu kadar güzel bir yüzük görmemişti. Kız yüzüğü gibi ya da fazla erkeksi değildi. Sadece doğrudu. Reb, Eric'e bakarken şiddetle titriyordu. Böyle giderse, Eric'in oldukça yatkın olduğu suni teneffüse gereksinim duyacağından korkuyordu.

"Oh..." diye fısıldadı genç kıızı.

"Hoşuna gitti mi?"

Genç kız cümle kurmaktan yoksun bir halde kafasını sallayarak onayladı. Eric rahatlayarak bir soluk koyuverdi.

"Takacak mısın?"

Rebekah tekrar onayladı.

"Ve benimle evleneceğine söz vereceksin?"

Onayladı.

Eric yüzüğü onun elinden aldı ve sol yüzük parmağına kaydırды. Ağır hissettiriyordu. Ve soğuk. Ve yabancı. Ve önemli.

Ve gerçek.

"Yarın?"

Yarın... Rebekah neredeyse bunu da onaylayacaktı ama fikrini değiştirip kafasını iki yana salladı. "MR sonucundan sonra."

"Ne zaman demiştin?"

"On gün içinde."

"On günlük nişanlılık mükemmel olur. Seninim Brian'ın üç günlük rekoru onda kalacak."

Rebekah güldü. "Siz çocuklar her konuda rekabet ediyorsunuz, değil mi? Eğer Brian'ı yenmeyi çok istiyorsan yüzüğü geri alıp bundan sekiz gün sonra sorabilirsin."

Eric, "Yapmamayı tercih ederim," diye mırıldandı ve kız öpmek için başını eğdi. "Kabul ettiğin için öyle uçtum ki, onu hayatta geri almam."

Rebekah parmağında parıldayan yüzüğe baktı. Yüzüğün güzelliği neredeyse dikkatini tırnaklarının altındaki makine yağından bile çekip almıştı. "Tırnaklarımı yaptırmam lazım. Yüzük fazlasıyla harika, ama ellerim korkunç görünüyor."

"Senin ellerin mükemmel." Eric genç kızın eklemelerini dudaklarına doğru kaldırdı. "Mükemmel."

Eric'in dudaklarının hemen altındaki nişan yüzüğünün elması, perdelerden sızan ışıkla parladı.

Rebekah'nın nişan yüzüğü. Nişan yüzüğü.

Rebekah'nun görtüş alanı gözyaşlarıyla bulanıklaştı. Nefes alamıyordu. Kalbi kontrolden çıkmış bir şekilde, hızla atıyordu.

"Sorun ne?" diye sordu Eric soluğu kesilircesine. "Niçin ağlıyorsun?"

Ağlıyor muydu? Bu yanaklarındaki ıslaklığı ve burnunun akmasını açıklardı. Niçin adamın yüzünü ya da karışmış renklerden başka bir şeyi göremediğini. Gözlerini samsıkı kapattı.

"Rebekah?"

Kendini toplamak için bir dakikaya ihtiyacı vardı. Muhtemelen en iyi seçeneği başını dizlerinin arasına koymaktı. İleri doğru atıldı ve kafasını uyumsuz bir bam sesi eşliğinde tuşlara çarptı.

Rebekah evlenecekti! Genç kızın tamamıyla vazgeçtiği bir rüyaydı bu. Dünyadaki herhangi bir erkeğin, ona bir aile veremeyecek birisiyle evlenmek isteyeceğini hiç sanmıyordu ve işte şimdi evlenmek üzereydi. Herhangi bir adamla değil, tanıdığı en harika adamla nişanlanmıştı. Onsuz bir günü hayal bile edemeyecek kadar sevdiği adamla. Muhtemelen aklını kaybettiğini düşünen adamla.

Eric, kızın alnunu tuşlardan ayırmaya çalışırken fısıldadı. "Reb?"

Rebekah hava almaya çalıştı.

"Bak, eğer evlenmek konusunda fikrini değiştirdiyse..."

Hayır! Rebekah aniden oturdu ve Eric'in ağzını kapatmak için elini kaldırdı ama yanlışlıkla adamın burnuna vurmayı başardı. Elleri öyle sertçe titriyordu ki, yüzünü bulmuş olmasına bile şaşırdı. Kafasını şiddetle iki yana salladı. "Tabii ki f-fikrimi d-değiştirmedim. Ben s-sadece çok... çok... m-mutluyum."

Eric tereddüt etti ve kolunu genç kızın beline rahatlatıcı bir şekilde sardı. "Mutlu görünmüyorsun."

Rebekah onunla yüz yüze gelmek için oturakta döndü, kollarını boynuna doladı ve adamın ağzını aradı. Eric'in ondan daha iyi nişan alması iyi bir şeydi. Eric onu derince tuttu, kuyula öptü. Dudakları kızinkileri nazik çekişlerle emiyor, dilini onun üst dudığına sürtüyordu.

Rebekah genç adamın yeni yeni çıkmaya başlamış sakayla sertleşmiş çenesine öpücükler dizerken, "Seni seviyorum," diye fısıldadı.

"Sonsuza kadar mı?"

Rebekah, "Hayatının geri kalan süresince," dedi nefes nefese. Ve ölme olasılığı yine o çirkin yüzünü gösterdi. Ya gilmeye hazır olmadan önce Eric'i bırakmak zorunda kalırsa ne olacaktı?

Eric, kızın yanaklarındaki gözyaşlarını öptü. "Sonsuza kadar," dedi genç adam. Kızın saçlarını sınıksı yumruklarıyla tutuyordu, böylece onu öpmek için başını geriye doğru eğbiliyordu. Eric'in öpücüğü sert ve derin, neredeyse cezalandırıcıydı. "Sonsuza kadar olmak zorunda Rebekah."

"Ama, ya kanser geri gelirse ve ölürsem?" Derin, titrek bir soluk aldı. Bu şeylerden konuşmak istemiyordu ama bu gerçek olasılıklardan saklanamazlardı. İşte bu yüzden onunla evlenmek için MR sonucunu beklemek istiyordu. "Yalnız kalmanı istemiyorum, Eric."

"Sonsuza kadar, Rebekah." Eric'in kararlı bakışı bunda geri adım atmıyacağını gösteriyordu.

Rebekah nefes nefese, "Sonsuza kadar," diyerek ona kabıldı.

Eric onu göğsüne yatırdı ve ona bütün dünyası Rebekah'ın gibi sarıldı. "Sonsuza kadar."

Rebekah hıçkırarak ona tutundu. Gözyaşları adamın tişörtünü ıslatıyordu ama Eric onu bırakmadı. Rebekah onun

kendisini asla bırakmayacağını biliyordu. Kendi iyiliği için bile olsa. Rebekah korkunun kendini ele geçirmesine izin verdi. O kadar uzun zamandır korkmuyormuş gibi davranıyordu ki, hatırlamak iyi gelmişti. Yüzleşmek. Ve hatta Eric'le paylaşmak. "Korkuyorum. Yeniden hasta olacağım diye çok korkuyorum."

"Sorun yok. Ben de korkuyorum. Ama ne kadar korkarsam korkayım, kaçmayacağım."

Rebekah hastayken Isaac ona hep savaşma gücü vermişti. Ölümle başı yukarıda yüzleşmesi için. Eric ona yaşaması için güç veriyordu. Gerçek anlamda yaşaması. Ve şimdi yaşamak için bu kadar çok sebebi varken, ölümle bir kez daha yüzleşebileceğinden emin değildi.

Rebekah geriye doğru çekildi ve tişörtünün kenarıyla göz yaşlarını sildi. "Dağıldığım için üzgünüm. Benimle evlenmek istediğin için gerçekten mutluyum. Bunu kabul ederek bencilik etmiş olsam bile."

"Gidip yüzüğünü kendi başıma seçtiğim için kızdığını düşündüm. Bu sabah yanında uyandım, bir süre uyumam izledim ve bekleyemeyeceğime karar verdim. Gerçekten hoşuna gitti mi?"

"Çok sevdim. Seni. Seni seviyorum."

"Sevsen iyi edersin. O kan emici lanet şeyi karşılayabilmek için ikinci ipotek almak zorunda kaldım."

Rebekah, onu zorla tabi tuttuğu bu duygusal barajı aşabilmek için genç adamın geri çekilmeye ihtiyacı olduğunu bile rek gülümsedi. "Emmek mi?" Dudaklarını yaladı ve adamın fermuarına uzandı. "Şey, madem ısrar ediyorsun..."

Bölüm 32

Rebekah, Eric'in yanığını öptü ve arabanın kapısını açtı. Derüst olmak gerekirse akşamı Isaac'ın kız arkadaşı gibi geçirmek için pek de sabırsızlanmıyordu. Özellikle sıkıcı olacağı garanti olan bir partide.

Rebekah dışarı çıkmadan Eric onun elini kavradı. "Ka-
kaç bir pislik olup, ortalığı birbirine katmayı düşünüyor-
mu? Bunu bil de."

"Eğer kiskanılacak bir şey olsaydı buna karşı çıkmazdın."

"Ne zaman evde olacaksın?"

Reb, "Erken," diyerek söz verdi.

Eric kızın eklemelerini öpüp elini bıraktı. "Eğer herhangi
bir şeye ihtiyacın olursa beni ara."

"İyi olacağım. Isaac oradan kaçabildiğimiz anda beni eve
getireceğine söz verdi. Yarın seninle epey eğleneceğiz." Yani
Eric'in doğum gününde.

"Niye yarın?"

"Sebebi yok." Rebekah sırttı. Eric günlerdir, onun kendi-
sinden bir şeyler gizlediğini düşünüyor ve bunun ne olduğunu
öğrenmeye çalışıyordu. Eric'in ve kendinin yaşamını kutla-
mak için, onun doğum gününe özel iki düzine kadar sürprizi
bir araya getirmişti. Şey, Rebekah çoğunlukla adamın aletini
kutlayacaktı ama Eric'in buna aldıracağını düşünmüyordu.

Eric'e hoşça kal öpücüğünü verip arabadan çıktı ve her şeyin
yerli yerinde olduğundan emin olmak için elleriyle siyah lak-
teyl elbisesini düzeltti. Araba hareket edip, Eric uzaklaşırken

arkasından el salladı. Kapıyı çaldığında Isaac evin kapısını açtı. onu gördüğüne en az Rebekah kadar memnun görünüyordu.

"Hadi şu işi bitirelim," dedi Isaac.

"Ben iyiyim, sağ ol, sen nasılsın?"

"Daha iyi günlerim de olmuştu."

Isaac evin kapısını ardından kilitledi ve merdivene yöneldi. Rebekah onu takip etti, tüm gece böyle göt gibi davranacaksa, bu iyiliğini unutmaması söylemesine ramak kalmıştı.

"Sorun ne?" diye sordu Rebekah.

"Trey beni terk etti." Aniden duruverdiğinde Rebekah onun sırtına çarptı.

Rebekah adamın kolunu tuttu ve yüz yüze gelebilmek için onu kendine doğru çevirdi. Adamın alnı kııştı ve derin, titrek bir soluk aldı. Eğer ağlamaya başlarsa Rebekah'ın da ona katılacağı kesindi. "Ne? Yani kalıcı olarak mı?"

Isaac bir elini mükemmelce ayarlanmış gevşek dalgaların arasından geçirerek onları etkileyici bir şekilde karıştırdı. "Bilmüyorum. Ben kafamı toparlayana kadar ayrı kalacağımızı söyledim. Bu da ne demekse artık."

"Üzüldüm. Umarım işleri yoluna koyarsınız."

"Bu sadece bir bahane. Diğer insanlarla görüştüğünü biliyorum. Ben aramızdaki şeylerin ciddi olmasını istediğimi ima edince, o... bana olan ilgisini kaybetti."

Rebekah iç çekti. "Isaac, muhtemelen seni uyarmalıydım. Trey harikadır, ama birisine körü körüne bağlı sayılır."

"Brian?"

Şaşırarak Rebekah ağzı bir karışık açık halde ona bakakaldı. "Bunu nasıl bildin?"

"Durmaksızın o adamdan bahsediyor. İlk önce sadece iyi arkadaş olduklarını düşündüm fakat uykusunda bile onun

adını mırıldanıyordu." Isaac kızardı. "Muhtemelen bunu seninle konuşmamalıyım."

"Sorun değil. Aldırmıyorum."

"Gerçekten olağanüstü birisin." Yumuşak gri gözleri, kızın dikkatle yapılmış saçından, bantlı topuklu ayakkabısının ucundan görünen pembe tırnaklarına kadar onu inceledi. "Bu arada, heyecan verici görünüyorsun. Eğer kızlara ilgin olseydi, şu anda kesinlikle uygunsuz şeyler düşünürdüm."

Rebekah aralarındaki gerilimin azalmasına memnun olarak kahkaha attı. "Oldukça etkileyicisiniz, Dr. Crandall."

Isaac onun arabaya binmesine yardım etti ve birlikte adamın ailesinin evine doğru yola koyuldular. Isaac, babasının kliniğine ekledikleri pahalı tanı makinesinden ve ofisi nasıl son teknoloji haline getirdiğinden bahsetti. "O kliniğin bir parçası olmak için sabırsızlanıyorum. Şimdiden başa çıkabileceklerinden daha fazla hastaları var. Bu benim için harika bir fırsat."

Rebekah, "Muhteşem olacak," dedi.

"İşi berbat etmeyeceğimi varsayarsak. Bana yardım ettiğin için teşekkürler, melek."

"Arkadaşlar bunun içindir."

Oraya vardıklarında bir vale, Isaac'ın arabasını aldı ve fazlasıyla uzakta bir yere park etti. Isaac genç kızın belinin altı kısmına elini dayayarak onu Akdeniz tarzı çizgileri olan eve doğru yönlendirdi. Bir akşam yemeği partisi için Rebekah'ın beklediğinden daha çok insan vardı. Isaac onu o kadar çok insanla tanıştırmıştı ki, kızın başı dönmeye başlamıştı. Her şey iyi gidiyordu, ta ki birisi onun nişan yüzüğünü fark edene kadar.

Bir kova kızarmış tavuğun içine düşmüş gibi görünen bir centilmen, "Yüce Tanrım, Isaac, bu taş kendi maaşınla nasıl karşıladın?" diye sordu.

Isaac, Rebekah'nın sol bileğini kavradı ve gözlerini ağır yüzüğe dikti. "Devasa bir krediyle," dedi gergin bir gülüşle. "Babanın beni işe alacağını umuyorum."

Albay Sanders gibi görünen adam, Isaac'ın sırtına coşkuyula vurdu. "Bence alabilir."

Isaac göz ucuyla Rebekah'ya baktı. "Sen nişanlandın mı?"

Rebekah'nın kalbi pır pır etti ve gülümsedi. "Evet. Nasıl fark etmedin?" Sol elini havaya kaldırdı. "Oldukça bariz."

Isaac iç çekti. "Biraz dikkatim dağınıktı." Kızın eline uzandı ve yüzüğü parmağından çıkarmaya çalıştı. Rebekah elini çekip arkasına sakladı.

"Ne yapıyorsun sen?"

"Çıkarman gerekiyor. Sana o yüzüğü veremeyeceğim bariz. Onu asla karşılayamam."

"Çıkarıyorum, Isaac."

"Çıkarıyor, Isaac," dedi boğuk bir ses arkasından. Rebekah arkasını dönmeden güçlü kollarla sarıldı ve şakağına sert bir öptüçük konduruldu. "Tebrikler!" Rebekah arkasındaki sert bedene karşı çırpındı. Arkasındaki, onu hâlâ tutmakta olan adama kötü kötü bakmak için döndü... Trey?

Afallayan Rebekah'nın ağzı iki karış açıldı.

Isaac sert bir şekilde fısıldayarak konuştu. "Burada ne yapıyorsunuz?"

"Babam onunla birlikte gelmem için beni kandırdı. Genelikle bu tarz şeylerden sıyrılmaya çalışırım ama..." Omzunu silkti. "Ne kadar iyi bir aktör olduğunu görmek eğlenceli olur diye düşündüm, genç Dr. Crandall."

"Baban mı?" diye sorguladı Rebekah.

"Ünlü isimlerin ünlü ve zengin estetik cerrahı, Ethan Mills," dedi Trey. Elini bir adama doğru salladı. Adam eğer yirmi beş yıl daha genç olsaydı ve geleneksel saç kesimini

Trey'in omu onun arkası kısı saç kesimiyle değiştirmeyi.
Trey'in aklı olubukundu.

Oskar Mills kızını sahiplerini bir tavırla yuvanın gö-
kleri için kızıletti. Kahverengi sandaletleriyle dünyevi el-
santrik ve tamamen saçkın görünen sevimli bir kadına dol-
muştu. Kadının bronz yanığına pembe boya buluşmuştu ve re-
plastik bir bantla yuründen uzaklaştırılmış beline kadar uz-
nan kıvrık kahverengi saçlarıyla kestirlikle evcilleştirilme-
yen biri gibi görünüyordu. Siyah kravatlı kalabalığa ancak
Eric'in uyabileceği kadar uyuyordu. Rebekah onu anında sevd-

"Ve onun yanındaki güzellik de yeterince değer verime-
yen mimi mimi sanatçı Gwen Mills. Annem olarak da bi-
nir." Gwen birisinin onun hakkında konuştuğunu biliyor ol-
malydı çünkü kafası onların yönüne doğru çevirdi. Öğret-
mek ettiğinde tüm yüzü şık saçtı. Trey'in ebeveynleri onlara
yöneldi. Isaac kahn perdenin arkasına saklanmaya çalışıyordu.

"Konuşacak birisini buldun mu?" Dr. Mills sorusunu so-
rarken Rebekah ya doğru elini uzattı.

"Evet dünya küçük," dedi Trey. "Bu Rebekah, Günahkârların
geçici ses mühendisi. Size ondan bahsetmiştim. Dave'in kü-
çük kız kardeşi."

Dr. Mills'in ifadesi ciddileşti. "Ağabeyin nasıl?"

Rebekah onun endişesine gülümsedi ve elini sıkı. "Henüz
ayağa kalkmadı ama yavaş yavaş iyileşiyor. Onu olduğu yerde
tutabilmek için kırık bir boyundan fazlası gerekiyor sanırım."

"Ve az önce öğrendiğimize göre, ayrı zamanda da Eric'in
nişanlısı," diye ekledi Trey. "Şu koca taş bir bakın."

Gwen, Rebekah'nun boştaki elini tuttu ve şiddetle aşağı
yukarı salladı. "O çocuğun, ona bakacak iyi bir kızı ihtiyacı
var. Senin adına sevindim!"

"Ama bu akşam Isaac'ın kız arkadaşını mı gibi davranıyor?" diye ekledi Trey. "Bu yüzden sessiz olmalısın, anne. Sevgili Isaac'ı rahatsız etmek istemeyiz."

Trey, Isaac'ı kolundan yakaladı ve tüllü perdenin arkasından çıktı. Kızlarını çatan Isaac onu itti.

"Endişelenme," dedi Trey. "Onlara senin hakkındaki her şeyi anlattım."

Isaac'ın yüzü yeşile döndü. "Hakkındaki her şeyi mi?"

"Evet, şu çıkardığın küçük seksi sestten bahsetmedim, hani şey yaptığında..." Trey dudaklarını ısırды. "Boş ver."

Dr. Mills, Isaac'e dönerek, "Olmadığın birisi gibi davranmak sağlıklı değildir," dedi. Trey'in babası olduğuna göre, bu adam oldukça açık fikirli olmalıydı. Ya da olanlardan tamamen habersiz.

Isaac yine perdeye doğru kaydı.

Trey'in başı misafirlere şampanya dağıtan muhteşem kokteyl garsonunu takip etmek için döndü. "Sadece selam vermek istedim. Siz iki sözüm ona aşk kuşunu yalnız bırakacağım." Başka tek bir kelime etmeden uzaklaştı ve direkt olarak garson kızın önüne çıktı. Şaşaran garson, durmak için kayarken neredeyse elindeki içeceklerle dolu tepsiyi düşürüyordu. Trey ani bir dönüşle, nasıl olduysa tek eliyle tepsiyi yakalamayı, diğeriyle de dengesi bozulmuş kızı yakalayıp kendine bastırmayı başarmıştı.

Dizleri halsizleştirecek kadar boğuk bir sesle, "Dikkat et," dedi. Rebekah artık bu sese bağırsıklık kazanmıştı ama garson ona doğru sarsılırken gözleri açılmış, ona bakarken dudakları hafifçe aralanmıştı.

Rebekah gözlerini devirip, kafasını iki yana salladı.

"Şu oğlun yok mu..." Dr. Mills selâhunun ardından homurdandı.

"Ah tabii, kız peşinde koşunca benim oğlum olur," dedi Bayan Mills, "ama sığ müşterilerini etkilemeye çalıştığında senin olur. Senin oğlun, ünlü elektro gitarist."

"Benim oğullarım, ünlü elektro gitaristler," diye düzeltti Dr. Mills. "Senin oğulların ise kız peşinde koşan adı çıkmışlar."

"Bu huylarını benden almadılar."

Dr. Mills güldü ve kadının burnunun ucunu öptü. "Doğru insanı bulduğumda diğerlerinin peşinden koşmayı bıraktım."

Rebekah gülümsedi. Evliliklerinden otuz yıl sonra bile, Eric'le böyle bir hayatı paylaşmayı umuyordu. Isaac'ın, Trey'in düşüncesizliğini nasıl karşıladığını görmek için omzunun üzerinden baktı.

Isaac ortadan yok olmuştu. Isaac'ın favori perdesinin arkasındaki, tavandan yere kadar uzanan pencere açıktı. Gerçekten de açık pencereden dışarı mı kaçmıştı? Rebekah iç çekti ve tehdit edici bir baş ağrısını önlemek için alnını ovaladı. Şu anda bir baş ağrısına gerçekten ihtiyacı yoktu. Şimdiden eve gitmek istiyordu. Kendi hayatında uğraşması gereken yele-rince drama vardı, bir de buna hiç gerek yoktu.

Rebekah'nun yüzüne bir gölge düştü. Isaac'ın babası "İşte buradasın, Rebekah. Seni yeniden görmek ne güzel. Isaac nereye kaçtı?" diye sordu. Adamın Isaac'le uzaktan yakından ilgisi yoktu. Isaac zarif ve yakışıklıyken, Dr. Crandall fiçi gibi bir vücuda ve tek bir vahşi kaşla ayrılan cıvık bir alna sahipti. Evet, kaş. Hem de tek. Adamın daha önce cımbızla tanışmadığı aşikârdı. Dr. Crandall kırmızı, büyük burnunu çekti ve elini basık saçında gezdirdi. Isaac kesinlikle annesine çekmişti.

Rebekah, "Sanırım lavaboda," diyerek yalan söyledi.

"Döner dönmez, gelip beni bulmasını söyle. Böylece şu büyük duyuruyu yapabiliriz."

Rebekah'nun arkasındaki bir şey adamın dikkatini çekti. Adam sarı dişlerini göstererek gülümsedi. "Ah iyi, ailen de burada. Gidip onlara merhaba diyeyim."

Onun *ailesi* mi? Rebekah'nun kalbi tekledi. Korkuyla sindi ve omzunun üzerinden bir bakış attı. Kendisine iki beden küçük gelen fuşya gece elbisesinin içindekinin annesi ve tüvit kilise takımıyla, modern olamayacak kadar geniş, sarı ve mavi çizgili kravatlının da babası olduğu kesindi. Burada ne yapıyorlardı ki? Isaac'ın onlar için bir oğul gibi olduğunu varsaydı. Onun büyük haberlerini duymak istiyorlardı. Isaac'ın, onları davet ettiğini kendisine söylemiş olmasını dilerdi.

Rebekah, Trey'in ailesine dönerek, "Affedersiniz," dedi ve perdenin arkasındaki pencereden dışarı çıkarak, kayıp kaval-yesini aradı.

Isaac'ı şaha kalkmış at şeklinde budanmış bir çalıya baskarken buldu. Beline dokunduğunda genç adam ürktü.

"Baban seni arıyor," dedi. "Duyuruyu yapma zamanının geldiğini söylüyor."

Isaac hafifçe kafasını salladı ve titreyen alt dudağını ısırıldı. Rebekah'nun kalbi onun için burkuldu. Rebekah kalp acısı-nun nasıl bir his olduğunu biliyordu. Fazla uzun olmayan bir süre önce göğsündeki boş, ağırlı uçurumun tadına bakmıştı ve bunun sebebi olan adam, şimdi bambaşka biri için aynı şeyi hissediyordu.

"Trey muhtemelen seni özgür bırakmak için pislik gibi davranıyor, hayatım. Sen ona fazla bağlanmadan önce sana temiz bir ders veriyor."

"Ben özgür bırakılmak istemiyorum."

Rebekah onun sırtını ovalayıp koluna yaslandı. "Haydi, gidip bunun üstesinden gelelim, sonra gidebiliriz."

"Akşam yemeği ne olacak?"

"Hastaymışım gibi davranırım."

"Benim hastaymış gibi davranmama gerek yok."

Rebekah onun dirseğini tuttu ve adamı evin içine doğru çekti. Açık teras kapılarından girmek için pencereden uzaklaştılar. "Niçin bana ailemi davet ettiğini söylemedin?"

Isaac'ın alnı kıvrıldı. "Etmedim. Buradalar mı?"

"Evet"

"Bu çok tuhaf."

Ana salona adım attıklarında kalabalık coşkulu bir alkışla onları karşıladı. Rebekah gülümsedi. Herkes Isaac'ın aralarına katılması konusunda heyecanlı görünüyordu. Rebekah onun adına mutluydu. Ne kadar sıkı çalıştığını biliyordu.

Dr. Crandall şampanya kadehini kaldırdı ve kalabalığın üzerine bir sessizlik çöktü. "Hepinize oğlumun nişan partisine geldiğiniz için teşekkür ederim. Bu çocuğun evlenme zamanı gelmişti."

Rebekah döndü ve en az genç kız kadar kaskatı kesilmiş görünen Isaac'e kötü bir bakış attı. "Onlara nişanlandığınızı mı söyledin?" dedi öfkeli bir fısıltıyla.

Isaac kafasını iki yana salladı. "Hayır, tabii ki öyle bir şey söylemedim."

Rebekah kalabalığa döndü. "Biz nişanlamadık. Sadece arkadaşız."

"Bu doğru değil!" Rebekah'nun annesi bağırdı. "Nişanlılar. Öyleler."

Dr. Crandall, "Nişanlı değiliz demekle ne demek istiyorsun?" diye böğürdü.

"Isaac ve ben sadece arkadaşız," dedi Rebekah. "Biz ayrıldıktan sonra asla birbirimize geri dönmedik. Aslına bakarsanız, ben bir başkasıyla evleniyorum."

"Ama annen dedi ki..."

Herkes annesine bakmak için döndü. Rebekah, annesinin gözlerindeki vahşi bakıştan, onun hiç de iyi bir durumda olmadığını anladı. Eric ona söylemeye çalışmıştı ama Rebekah kendi mutluluğuna o kadar gömülmüştü ki annesine, ihtiyaç duyduğu yardımı sunamamıştı.

"Üzgünüm anne, ama ben Isaac'le evlenmiyorum. Eric'le evleniyorum."

Kalabalıktan "Eric kim?" mırıltıları yükseldi. Rebekah kalabalığın arasındaki Trey'i gördü ve genç adam onu cesaretlendirircesine kafasını salladı. Düşmanlar denizinde bir dost.

Ölüm perilerinin sesi, annesinininkinin yanında hiçbir şeydi. "Hayır! Isaac'le evlenmek zorundasın. Mecbursun! Eğer evlenmezsen, ben... Ben... Ben..." Tekrar tekrar yumruklarını sıkıp sıkıp gevşetti. Babası, kadının karşından fırlayıp, Rebekah'ya saldırmamasını önlemek için onun kolunu kavradı.

Bay Blake, "Mary," dedi. Gergince, gözlerini onlara dikmiş olan üst sınıf insanlara bakınıyordu. "Sakinleş."

"Anne, bizim ilişkimiz asla yürümez. Isaac..." Rebekah eşcinsel kelimesini kullanmadan önce kendini durdurdu ve anemik bir hayaletten daha beyaz görünen Isaac'e göz attı. "...benim için doğru kişi değil."

"Seni küçük sürtük," Annesi çığlık attı. "O pis rock yıldızıyla düşüp kalkıyorsun, değil mi? Isaac'in seni istememesine şaşmamalı."

"Hey," dedi Trey karşı çıkarak. "Ben de o pis rock yıldızlarından birisi oluyorum."

"Onun suçu değil," dedi Isaac sessizce.

"Şimdi Isaac'ten özür dile, Rebekah Esther Blake ve seni geri alması için ona yalvar. Ona yalvar!"

"Anne, Isaac'le evlenmeyeceğim. Anla artık."

"Şunu söylemeyi kes. Kes dedim!" kadın, yaşlı gözlerini Isaac'e çevirdi. "Isaac, hayatım, öyle demek istemedi. Seninle

evlenmek istiyor. Lütfen onu geri al. Lütfen! Seni yaralttığını biliyorum ama..."

"Onun suçu değil!" diye bağırdı Isaac. "Benim suçum. Ben eşcinselim. Tamam mı?" Direkt olarak Trey'e baktı ve devam etti, "Ben bir adama âşığım."

Trey kafasını hafifçe iki yana salladı ve ardından diklaktini parke zemine çevirdi.

Annesi isterik hıçkırıklarla babasının kollarına yığıldı.

"Ne?" Dr. Crandall oğlunun kolunu yakaladı. "Ne dedin sen?"

Isaac tek eliyle alnını ovaladı. "Bunu sana böyle açıklamak istemezdim. Hadi gidip bunu özel olarak konuşalım."

Rebekah, Isaac'ın tişörtünün arkasını tutarak onu biraz rahatlatacak istedi. Aynı zamanda da, kafasını onu boğmakla tehdit eden suyun üzerinde tutmaya çalışıyordu.

"Eşcinsel misin?" Dr. Crandall bağırdı. "Benim oğlum eşcinsel mi? Bu imkânsız!"

"Baba..." Isaac babasının eline uzandı ama adam ondan uzaklaştı.

"Dokunma bana!"

"Dinleyecek misin?" dedi Isaac ve elinin tersiyle akan gözyaşını sildi.

"Bu doğru değil," diye bağırdı Rebekah'nın annesi, iki avucunu da sertçe başına dayamıştı. "Doğru değil. Doğru değil!"

Dr. Crandall, "Yıkıl gözümün önünden," diye haykırdı. "Sen benim oğlum değilsin. Seni bir daha asla görmek istemiyorum."

"Baba..." Isaac babasının kıyafetinin kolunu yakaladı ama adam silkelenerek onu uzaklaştırdı.

"Sen benim oğlum değilsin."

Isaac'ın çıkardığı yaralı ses, Rebekah'nın kalbini ikiye böldü. Isaac ayakları üzerinde sendeledi ve Rebekah onun yığılmasını önlemek için kollarını etrafına sardı.

Annesi hâlâ isterik bir şekilde bağırıyordu.

Babası hâlâ kendi mütevazı tavrıyla annesini sakinleştirmeye çalışıyordu.

Isaac'ın ağırlığı aniden genç kızın üzerinden kalktı. "Gidip annene yardım et," dedi Trey sessizce. "Ben onunla ilgilenirim. Onu evine götüreceğim."

Isaac, onu ön kapıya doğru yürüten Trey'e tutundu. Rebekah, annesini yatıştırmakla ilgili tatsız görevine geri döndü.

"Onu bırakma," diyordu, tek eli Isaac'e doğru uzanmıştı. "Onun Rebekah'sız gitmesine izin verme."

"Anne," dedi Rebekah. Annesini omuzlarından yakaladı ve sertçe salladı.

Kadın, "Ah bebeğim," diye feryat etti. "Gittiği için çok üzgünüm. Seni kurtaramadığım için çok üzgünüm. Ölmek için çok gençsin."

Tanrım, bu kadın biraz fazla mı dramatikti ne? "Ölmeyeceğim, anne. Baba, gidip arabayı getir."

Annesinin bütün bedeni titriyordu. "Ölüyorsun. Öleceksin. Yakında. Tanrı seni benden alacak. Alacağını biliyorum."

Rebekah, annesinin sanrılara kapıldığını biliyordu fakat bu sözler yüzüne bir tokat gibi indi. "Hadi anne. Dışarı çıkalım, biraz temiz hava al." *Ve orada babamı bekleyelim. Ve tüm o sorgulayan bakışlardan, skandal fıstıklarından kurtulalım. Ve sana güçlü birkaç antipsikotik ilaç verelim.*

Annesi onu dışarıya kadar takip etti. Korkmuş küçük bir kız çocuğu gibi kollarını Rebekah'nın beline sarmış, başını omzuna dayamış, Rebekah'ya tutunuyordu. Rebekah, yatıştırıcısına annesinin saçlarını okşadı. "Her şey yoluna girecek, anne. Babam yardım almanı sağlayacak." Araç yolu şimdi

tamamen arabalarla kaplıydı, o yüzden annesini sokakın sonuna doğru yönlendirdi. Babası birkaç dakika sonra minibüsü döndüğünde, Rebekah annesinin araca binmesine yardım etti.

"O rock yıldızı adamla evlenme. Onunla evlenme, Rebekah." Annesi şimdi solğunun ardından homurdanıyordu. "O senin için doğru insan değil. Onunla evlenme."

Babası annesinin elini sıkı ve annesi sanki adamın orada olduğundan haberdar değilmiş gibi korktu. Babası, annesinin üzerinden eğilerek aracın dışındaki Rebekah'ya baktı. "Hayatım, anneni götürdükten sonra seni ararım. Bence ziyarete gelmeden önce, ona kendisini toplamayı için birkaç gün izin vermelisin."

Rebekah dudaklarını ısırarak onayladı, babasının haklı olduğunu biliyordu. Annesi en son böyle kafası karışık bir hale büründüğünde, kadını birkaç gün gözden uzak tutmuşlardı. Böylece bazı şeyleri kavramış ve gerçekliğe tutunmuştu. Ve sonrasında mükemmel bir şekilde iyileşmişti. Ya da o zamanlar böyle görünmüştü.

"Eve gidecek aracın var mı?"

Eric, Rebekah, ona güvenebileceğini biliyordu. Onayladı. "Beni düşünme. Git, annemle ilgilen."

Gözleri akmayan göz yaşları yüzünden karıncalanıyordu. Rebekah çantasından cep telefonunu çıkarıp Eric'i aradı.

Eric, "N'aber? Beni şimdiden özledin mi?" diye cevapladı. Rebekah onun sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordu.

"G-gelip b-beni a-alabilir misin?" Yine şu lanet olası kekeleme.

Eric tereddüt etti. "Evet, tabii ki. Neler oldu?"

"Sadece a-acele et, tamam mı? L-lütfen."

"Sen iyi misin?"

"Evet." İçine hava çekti. Eric, hayatında parçalara ayrılmayan tek şeydi ve ona ihtiyacı vardı. Çok fazla. "Hi-hayır." Daha çok hava çekti. "Bilmiyorum."

"Neredesin?"

"Hâlâ partideyim. Buraya nasıl geleceğini biliyor musun?"

"Evet." Rebekah, genç adamın onu partiye Isaac'ın arabasıyla gitmek zorunda olmadığına ikna etmeye çalıştığı sırada, adrese baktığını biliyordu. "Bana neler döndüğünü söyleyecek misin?"

Rebekah ona olan her şeyi anlattı. "Her neyse... Burada araçsız kaldım ve eğer acele edersen minnettar kalırım." Sesini fısıltıya dönüştürdü ve ağızları açık bir halde ona bakan kalabalığın toplandığı yere göz gezdirdi. "İnsanlar gözlerini dikmiş bana bakıyor..."

"Yoldayım."

Eric oraya Rebekah'nın mümkün olduğunu düşündüğünden çok daha çabuk vardı. Rebekah onu gördüğüne o kadar mutluydu ki, adama hızı konusunda kızmadı bile. Arabaya binip kollarını onun boynuna doladı ve yüzünün her santimini öptü.

"Yarın evden çıkmayı reddediyorum. Umarım doğum gününün tamamını ele geçirmeme aldırmazsın."

Eric güldü. "Yarın doğum günüm mü vardı?"

"Senin için bir sürü sürprizim var."

"Sürpriz mi? Ne tür bir sürpriz?"

"Eğer sana söylersem sürpriz olmaz."

"Doğru." Eric genç kızın elini tuttu ve cesaret verici bir şekilde sıktı. "Bu akşam olanları konuşmak ister misin?"

Rebekah, "Hayır," dedi. "Hiç olmanuş gibi davranacağım. Pazartesi günü gerçekle yüzleşirim ama hafta sonunun sadece sen, ben ve bütün fantezilerimizle dolu olmasını istiyorum."

Eric onun eklemlerini öptü ve bir virajdan dönerken arabayı yavaşlattı. "Şey, madem ısrar ediyorsun."

Bölüm 33

Ertesi sabah, Eric gözlerini parlak mavi bir kutuya doğru açtı. Rebekah'nın boş yastığında duran kutu kalın, beyaz bir kurdeleyle bağlanmıştı. Eric odaya bakmak için dikildi ve yalnız olduğunu fark edince hayal kırıklığına uğradı. Hatta dün gece yorgunluktan sızmadan önce tavanındaki vantilatörden sarkan kokteyl elbisesi bile gitmişti. Eric bağdaş kurarak yatağın ortasında oturdu ve kutuya uzandı. Üzerine, *1. Doğum Günü'nün kutlu olsun, hayatım. Hemen aç, lütfen. Rebekah* yazan küçük bir kart iliştirilmişti.

Eric gülümsedi. Daha önce hiç yastığında bir doğum günü hediyesiyle uyanmamıştı. Çocuklar bir keresinde onu, suratına doğum günü pastası yapıştırarak uyandırmışlardı. Gerçekten kaba, fakat feci lezzetli bir uyanış olmuştu.

Kurdeleyi çözüp kutunun kapağını kaldırdı. Yumuşak bir kâğıdın üzerine yerleştirilmiş seks bir şeyler görmeyi umuyordu. Onun yerine bir bebek monitörü buldu.

"Bebek monitörü mü?"

Aleti kutudan çıkardı ve kısa antenine bağlı ikinci bir net buldu. *İşaretine hazırım, doğum günü çocuğu. Düğmeye bas ve hazır olduğunda bana haber ver.*

Kalbi beklentiyle çarpan Eric, düğmeye bastı. "Rebekah?"

"Hemen yukarı çıkıyorum." Rebekah'nın sesi küçük hoparlörden geliyordu.

Eric çoktan yukarı çıkışa geçmişti bile. Konu bu kadın olduğunda, her zaman yukarı çıkıyordu zaten. Kucağına bir yastık atarak heyecanının kanıtını kapattı.

Bir dakika sonra yatak odasının kapısı açıldı ve bir tepsi yiyeceği taşıyan Rebekah içeri girdi. Fırfırlı, küçük bir önlük giyiyordu. Sadece fırfırlı, küçük bir önlük. Lanet olsun, yenecek kadar iyi görünüyordu. Eğer hâlihazırda kalkmış olmasaydı, bu ona gerekeni yapardı.

"Umarım açsındır," dedi genç kız. "Sana üç farklı çeşitte çırpılmış yumurta yaptım. Ayrıca, domuz pastırması, sosis, kurabiye ve patates mıcveri. Bir meyve kâsesi ve biraz kahve. Bir de meyve suyu."

Eric, "Olağanüstü kokuyor," diye mırıldandı. Olağanüstü göründüklerine de emindi ama kız odayı geçip, tepsiyi yataкта onun yanına yerleştirirken gözlerini genç kızın hafifçe hoplayan göğüslerinden ayıramıyordu.

Rebekah yatağın üzerinden uzandı ve genç adamın dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdu. "Birinci doğum günün kutlu olsun," dedi.

"Birinci doğum günü mü?"

"Şey, yirmi yedi tanesini kaçırdım, o yüzden bugün seninle kutlamam gereken çok fazla doğum günü var."

Eric genç kızın, hiç kimsenin onun doğum günü için özel bir şey yapmamasını ya da çocukken hiçbir doğum gününün kutlanmadığını önemseyeceğini hiç düşünmemiştir. Göğsüne bir sıcaklık yayıldı. Genç kızın düşünceli davranışının ona hissettirdiği sersemlik, Rebekah'nın onu gerçekten önemsediyini fısıldıyordu. Rebekah bir şekilde, Eric'i geçirdiği o zor zamanlara minnettar bırakmıştı. Böylece Eric, genç kıza olan zamanının kıymetini çok daha fazla anlıyordu. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum. Yemeğini ye."

Eric, "Belki de senin beni beslemeni istiyordumdur," dedi.

Rebekah yataқта onun yanına tırmandı ve çatalını aldı.

"Ne istersin?"

Eric elini kaldırdı ve genç kızın gergin göğüs ucunu okşadı. "Bunu." Öne doğru eğildi ve dilini kızın tahrik olmuş teninde kıvırdı.

"Diğer sürprizlerinde ondan yeterince alacaksın zaten," dedi genç kız. "Bence biraz yemek yemelisin, böylece gücünü koruyabilirsin."

Eric onun göğüs ucunu ağzına çekerek emdi ve sonra geri çekildi. "Yiyeceğim," dedi. "Sen onları benim için sert tut, yeter."

Eric büyümüş bir halde, onun göğüs uçlarını gündükleyişini, işaret parmağı ve başparmağının arasında döndürüp, sürtüp ve parmaklarını yalayıp ıslaklığı pembe, tırmıklandırılmış etine yayışını izledi. Yemeğini yavaşça yerken genç kızın özel yoruma seyretnerek Eric'in öylesine hoşuna gidiyordu ki bitmesini istemeydi. Rebekah'ın kendiyile oymaması izlenek, hâlâ onu hiçbir şeyin heyecanlandırmadığı kadar çok heyecanlandırmıyordu. Eric doyduğunda kahvaltılık tepsinin eteklerinden sızındı ve kızı yatağa altına sıkıyordu. Rebekah onun yatağına oturup, kızıyla inleyinceye dek göğüs uçlarını emdi.

Eric kızın trüfünü kaldırdı ve kadınlığının tıynet ve nazer aldığı keşfetti. "Tatlı vakti," dedi.

"Bunu daha önceye saklamam gerekiyordu."

"Bunun birden fazla kez tatlı yiyebileceğini bugün benim öğrendim, görün." Eric kızın bedeninde ağızyla delmiş yarı ve parmağıyla, şırıngı dudaklarını emdi. Diliyle klitorisine şekerle etti ve tatlı sıvısını tırmak için kaygan deliğe pladı.

Rebekah, "Oh, Eric," diye inledi. "Sana iştahıyorum."

Eric on parmağını kızın içine kaydırdı ve klitorisini sepiy ederken parmağını geniş çemberler çizmesine geçirdi.

Rebekah'ın sırtı gerildi. "Ah, bekle. Boşalacağım. Eric."

Genç kızın bedeni rahatsızlıkla sarsıldı. Adamın eline leyanarak gerildi, kadınlığı parmağını coşkulu kasımlarla ısıyordu. Rebekah gevşediğinde Eric parmağını çıkardı ve kızın

sevimli katlarının üzerine bir öpücük kondurdu. Böyle temiz bir şekilde tıraşlandığında ne kadar sevimli oldukları ortaya çıkmıştı. Eric kızın bedeninden yukarıya doğru çıkıp, kızarmış yüzüne gülümsedi.

"Bu senin doğum günün," dedi kız nefes nefese. "Hediyeleri alan ben olmamalıyım."

"Bu ikimiz için de bir hediye." Eric onun çenesini, boyunu, kulağını öpmek için başını eğdi.

Rebekah onun altında sindi. "Bekle! Bunu bir haftadır planlıyorum ve sen programımı karıştırıyorsun."

Eğer Eric kızın planları konusunda bu kadar meraklı olmasaydı, hiçbir şeyi umursamazdı ama merak ediyordu. Rebekah onun altından çıktı ve yataktan inip koşuşurdu. Kahraralı tepisini aldı ve bağlanmış banyoyu işaret etti. "Sıradaki sırpriizir. Orada."

Eric, genç kız koşarak odadan çıkarken, sevinçli küçük poposunun üzerinde zıplayan örnlük bağını izledi. Rebekah görünüş alanından çıkar çıkmaz dental banyoya koşurdu. Lavabonun üzerinde kocaman, sarı fiyonklu, kırmızı bir kart buldu. 2. Doğum Günü kutlu olsun, hayatım. Buna hemen aç, lütfen. Rebekah

Eric kapağı kaldırdı ve içinde beyaz bir fi buldu. Rebekahın duşa kullandığı tarzdaydı. Altında ufak bir kart vardı. Beni duşta bekle.

Tuvaleti kullandı ve ardından duşa girerek sıyrın, poplak bedenini iletmesine izin verdi. Bir dakika sonra Rebekah banyoya girdi. Basır bir beyaz tişört hancinde hiçbir şey giymiyordu. Üzerindeki tişörtle birlikte duşa ona kamıldı. Eric ilk önce nedenini anlamadı ama tişört ıslanıp da gittikçe transparan olduğunda ve kıvrımlarına sandığında, bir şekilde poplak tenden daha seksi oldu.

Eric uyumsuz bir şeyler mırıldandı ve kızın göğüslerine uzanarak tişörtün altından avuçladı. Koyu göğüs uçları trans-
paran ıslak kumaşa yapışın diye onları sıktı. Ah, Tanrım. O
göğüsleri istiyordu. Bu kıza istiyordu. Başını eğdi ve kızın bir
göğsünü emdi. Tişörtü ve göğsü olduğu gibi ağzına aldı. Re-
bekah, "Bak yine bana hediye veriyorsun," diye mırıldandı
boğuk bir sesle. "Sana verdiğim hediye nerede?"

Eric'in hiçbir fikri yoktu. Kıza bakmak için başını kaldırdı
ve gözlerini yeniden ıslak tişörtlük dikeyken Rebekah'nun ken-
disine ne sorduğunu bile hatırlayamadı. Rebekah aradığı şeyi,
onun sol elinde buldu. Genç kız duvardaki raftan sıvı sabun
şişesini almak için döndü. Eric'in bakışları genç kızın belin-
deki dövmeyle kaydı, ardından çıplak poposunun tatlı kıvrı-
mına. Rebekah tekrar döndü ve lifi genç adamın göğsüne
sürmeye başladı. Onu yavaş, hassas hareketlerle yıkarken ar-
dından köpükler bırakıyordu.

Eric ellerini onun göğüslerinden uzak tutamıyordu.

Rebekah onun omuzlarını sabunladı. Kollarını. Sırtını.
Karnını. Harika hissettiriyordu. Eric özel biri olduğunu ve se-
vildiğini hissediyordu. Ve tam anlamıyla, lanet derecede az-
mış olduğunu.

Kızın sabunlu lifi aşağılara doğru hareket etti. Rebekah,
onun kalçalarını ve bacaklarını sabunlayabilmek için çömeldi.
Aletinin başı genç kızın ufak ağzında yok oldu. Rebekah onu
nazikçe emdi. Genç kız, onun hayalarını ovalar, ovalar ve ova-
larken, Eric'in aletine zevk dalgaları gönderdi. Rebekah onu
yıkamayı bitirdiğinde Eric, tüm gezegende kendisinin kadar
temiz hayaları olan başka bir adam daha olmadığını dü-
şünüyordu. Ayrıca, dünya üzerinde aletini emerken ona hay-
ranlıkla bakan ıslak tişörtlülük bu kadından daha ateşli bir şey
olmadığından da emindi.

Kontrolünü geri kazanmalıydı.

Eric kızı kollarından kavramak için eğildi. Aleti kızın sıkı emişinden kurtulduğunda, onu ayağa kaldırdı. Onu düzmek zorundaydı. Hemen şimdi. Bir gece önceki gibi duygusal, hassas sevişme gibi değil. Hayır. Bu kirli olacaktı. Ve sert. Nazik olamayacak kadar heyecanlıydı.

Eric iki eliyle birden kızın yüzünü kavrayıp onu sertçe ve tutkuyla öptü. Rebekah karşı çıkmadı. Eric onu duvara dayayıp, göğüslerini sıkmak için ellerini hareket ettirdiğinde bile.

Rebekah başını diğer yana çevirdi. "Tişörtümü yırtarak çıkart," diye talep etti.

Eric, Hulk Hogan falan değildi. Çıplak elleriyle bir tişörtü parçalayamazdı. Ya da yapabilir miydi? Eric, kızın yakasına küçük bir çentik atmış olduğunu fark etti, yani *yırtabilirdi*. Seksi, küçük cadı bunu en başından planlamıştı. Eric kumaşı kavradı ve zıt yönlere doğru çekti. Tişört tatmin edici bir şekilde yırtıldı. Kızın göğüsleri özgür kaldığında Eric nefesini tuttu. Göğüslerini kavradı ve onlara sertçe masaj yaptı. Onun içine girmesi gerekiyordu. Onu becermesi gerekiyordu. Buna ihtiyacı vardı.

Eric kızı düşün zemininden kaldırdı ve fayans duvara dayadı. Su, genç adamın bedeninde yoğun bir dere gibi akıyordu. Eric kızın kaygan sıcaklığını arayarak ileri atıldı ama bulamadı. Dişlerini birbirine kenetleyerek sövdü ve tekrar denedi. Rebekah bedenlerinin arasına uzanıp adamın aletini yakaladı ve evine yönlendirdi. Eric, onun içine darbe yaptı.

Sertçe.

Daha sertçe.

Rebekah'nın onu hissetmesini istiyordu. Onun için Eric'i hissetmemenin imkânsız olmasını istiyordu. Heyecanı Eric'i çabucak orgazmın sınırına getirdi, fakat genç adam henüz ken-dini bırakmaya hazır değildi. Saatlerce devam etmek istiyordu.

Ne yazık ki yerçekimi aynı fikirde değildi. Gücü çekilirken Rebekah duvarda aşağıya doğru kaydı.

Eric darbe yapacak acıyı kaybettığı ve kızın içinden çıkmak zorunda kaldığı için öfkeyle homurdandı. Rebekah kendi etrafında dönüp ileri doğru eğilerek ona arkasını sundu. "Tekrar sok, Eric. Bunu o kadar feci istiyorum ki."

Eric bu kez onu kolaylıkla buldu. Arkasından hızlı ve sert bir şekilde darbeler yapıyordu. Rebekah sırtını yay gibi gerdi, böylece Eric tekrar tekrar içine gömülürken genç kızın göğüslerine tutunabilirdi.

"Oh. Oh. Oh!" Rebekah rahatlayışı bulurken çığlıkları fanyasla kaplı duvarlarda yankılandı.

Eric son saniyede içinden çıktı ve kızın beline fıskırtırken kendini izledi. Rebekah arkasına uzandı ve adamın menisini, belindeki dövmenin üzerine yaydı. Eric'in ismine.

Eric onu izlerken nefesini tuttu. Bir kadının bundan daha seksi olması mümkün müydü? Onu şu anda sevdiğinden daha çok sevebilir miydi? Eric bunun mümkün olduğunu sanıyordu.

Kızı kendine doğru çekti. Karnı onun sırtına dayanmış, parçalanmış tişörtünün kalıntıları aralarında duruyordu. Kızın göğüslerini ve karnını ovarken boynunu öptü. Eric en sonunda düşün zeminindeki lifi yerden aldı ve sırayla birbirlerini yıkadılar. Dokunuyor, öpüşüyor, biraz da ısıyorlardı. Rebekah gıcır gıcır temiz olduğunda geri adım attı.

"Sıradaki hediyen yeşil yatak odasında," diye fısıldadı ve duştan çıktı. Bir havluya uzanıp, o harika, küçük bedenine doladı. Eric suyu kapattı. Havlu almakla uğraşmadı bile. Sırlıklam bir halde, adaçayı yeşiliyle dekore edilmiş yedek yatak odasına doğru yürüdü. Yatağın üzerinde dikkörtgen bir kutu vardı; kırmızı kurdeleli, beyaz bir kutu. Etiketi okudu **3. Doğum Günün kutlu olsun, hayatım. Çay servisi istediğinde bunu aç.**

Çay servisi mi? Kutuda ne olabileceği konusunda hiçbir fikri yoktu. Çay servisi isteyip istemediğinden bile emin değildi ama merak ediyordu. Hediyeği açtı ve güzel, ipek bir sabahlık buldu. Küçük pembe çiçeklerle süslenmiş beyaz bir kuşaktan yapılmıştı. Eric sabahlığı kutudan çıkardı ve göğsüne tuttu. Üzerine giyerse kışını bile kapatmazdı. Rebekah'ın duygularını falan incitmek istemiyordu ama... İm, bu birazcık kadınsıydı. Bunu giydiğini bile hayal edemiyordu.

"Çok güzel, değil mi?" dedi Rebekah kapıdan.

"Evet. Sadece... Beni pek yansıttığını düşünmüyorum."

Rebekah kahkaha attı. "Onu giymesi gereken sen değilsin. Benim."

Eric rahatlamış bir soluk koyuverdi. "Ah, şükürler olsun, Tanrım. Beni eşcinsel gibi giydirmek istiyorsun diye endişelenmeye başlıyordum."

Rebekah sabahlığı ondan aldı. "Gidip bunu giyeceğim ve sana çay yapacağım." Rebekah şifonyerlerden birinin çekmesini açtı ve başka bir kutu daha çıkardı. "Sen de bunu aç. Dördüncü Doğum Günü'n kutlu olsun." Eric'i öptü ve odadan çıkmadan önce kutuyu ona verdi.

Bu kutu diğerlerine göre küçük, uzun ve düzdü. İçinde bir tane fan kayış ve not buldu. *Camaro'yu çalıştırır çalıştırmaz, sana bir yarış için meydan okuyorum.* Kutunun altında, yerel bir yarış pistinin bir saatlik özel kullanımı için bir hediye sertifikası buldu. "Rebekah!" diye bağırdı. "Bu çok harika!"

Eric dönüp baktığında onu güzel sabahlığı giymiş bir halde kapıda dururken buldu. Şu Japonların giydikleri şeylerden biriydi. Komodo mu neydi adı? Genç kızın belini inanılmaz kadar kadar ufak gösteren kırmızı, kalın bir kuşakla bağlanmıştı. Ayakları ve bacakları çıplaktı. Odanın içine doğru küçük adımlarla yürürken gözlerini aşağıda tutuyordu. Taşdığı

tepside bir demlik, küçük bir fincan ve içinde kırmızı bir çiçeğin olduğu beyaz bir vazo vardı.

"Vay canına," dedi Eric. Elindekini komodinin üzerine bıraktı. "Çok... narin görünüyorsun." Genç kıza şirin demek-ten son anda dönmüştü. "Hediye çeki için teşekkür ederim. Seninle yarışmak için sabırsızlanıyorum."

Rebekah başını hafifçe sallayarak onayladı ve kızardı, bakışlarını yerde tutuyordu. Eric nedeninden emin değildi ama genç kızm böyle utangaç ve çekingen davranması bir bakıma... seksiydi.

"Lütfen, otur," dedi Rebekah sessizce.

Eric oturdu. Sert tahta zemin çıplak poposunu soğuttu ama kanı o kadar sıcak akıyordu ki, kısa sürede terleyeceğinden emindi.

Rebekah tepsiyi yere koydu ve yatağın ayakucundaki raftan bir battaniye aldı. Yere yerleştirip Eric'i üstüne oturması için cesaretlendirdi. Genç adamın yanına diz çökerek, ufak fincanın içine demlikten çay doldurdu. Eric'e uzattığında, parmak uçları onunkilere değdi. Görünüşte kazayla olan bu dokunuş, Eric'in kolundan omurgasına doğru bir ürperti gönderdi. Rebekah gözlerini yerde tutarken, sanki Eric onu ürkütüyormuş gibi gergin görünüyordu. Eric, onun küçük oyununu seksi bulduğuna şaşmamalıydı. Sonuçta bu kızm yaptığı her şeyi tamamiyle tahrik edici buluyordu. Bir yudum çay aldı ve burun deliklerindeki kıllar bile yandı.

Gözleri sulanırken Eric kekeleydi ve elinin tersiyle ağzını kapattı. "Birazcık sıcakmış," diye soludu.

Rebekah başını kaldırdı, alt dudağı titriyordu. "Sizi memnun etmiyor muyum?"

Eric onun rol yapmak istediğini biliyordu ama oyun için olsa bile kızm gözlerindeki o yıkılmış bakışa katlanamıyordu. Tek parmağını kızın çenesinin altına dayadı ve hassas bir

öpücük için hareket etti. "Sen beni her zaman memnun ediyorsun. Beni memnun etmemen mümkün değil."

Rebekah rolünü bırakarak güldü. "Bence bu senaryoda sana biraz ders vermem gerekecek."

"Şimdi mi?"

"Ya da... Biraz daha hediye açmak ister misin?"

Eric tereddüt etti, ardından sırtıp hevesle onayladı.

"Başka bir gün için saklamak istediğin bir şey olursa, saklayabilirsin. Bir sürü hediyen var. Muhtemelen bir günde tadını çıkaramayacak kadar çok."

Eric heyecanlı değilmiş gibi davranamazdı. Genç kızı coşkun bir kucaklamaya yanına çekti. "Sırada ne var?"

"Sıradaki hediyen mutfakta. Gidip altına bir şort giy ve benimle aşağıda buluş. Ben sana katılana kadar gizlice bakmak yok."

Eric sıttı. "Yani bu seferkinde çıplak olmamı istemiyorsun?"

"Hediyelerinin hepsi cinsel içerikli değil."

"Heves kırıcı."

"Örneğin, yanış pisti hediye çeki."

Eric onu sıktı ve genç kız kıkırdayıp kıvranana kadar boynuna gürlültülü, ıslak öpücükler kondurdu. "O harika bir cinsel-olmayan-hediye, ama eminim birazdan, şu cinsel-olmayan-hediyelere devam edemeyecek kadar heyecanlanacağım."

"Sen her şeyi cinsel hale getirebilirsin, Eric."

"Bunu daha yeni mi fark ediyorsun?"

"Yoo. Burada neyi kutladığımı sanıyorsun?" Rebekah onu öptü ve kollarından çıktı. "Seninle aşağıda buluşuruz."

Rebekah tepsisini aldı ve ayağa kalktı. Genç kız odadan çıkar çıkmaz, Eric aceleyle yatak odasına gidip şortunu giydi ve merdivenleri ikişer ikişer indi. Geçerken oturma odasında birkaç tane hediye kutusu gördü ve uç tane de mutfaktaki

kahvalti masasında. Hepsi farklı boyutlarda ve şekillerdeydi. Bu masaya beşinci doğum günü için bir diğeri on ikinci ve üçüncüsü de vardı. Burası Eric Rebekah'ın bunları sırtına göre atıp atmayacağını merak etti. Rebekah er yaştan beri kurtuluşunda tüzeneğinde eski bir tişörtle korunduğunu vardı ve Eric beklenmeye gelmek üzereydi. Genç adam beşinci doğum günü olarak etiketlenmiş paketi kapattı. Rebekah gülmeye başladı.

"Şimdi açalım mı?"

Rebekah açtı. Eric ne bekleyeceğini biliyordu ama bu kadar saç boyası—buna platin sarısı diğeri ise mor—beklenmiyordu. "Bu da ne?"

"Bu bir kahverengi renkten kurutulmuş ve taze peki."

"Gen saçın sen ve mor olarak tercih ediyorum."

"Sarıya mora ne dersin?" Ve izin verirken senin moru da benimkine uysun diye mora boyamak istiyordum."

Eric ağır bir soluk verdi. "Tamam, zaten her iki tane içinde bir saçının rengini değiştirmeye gelineğini düşünüyordum. Sen de."

"Kursal bir şeyi mi bozuyorum?"

"Sadece aptal bir kurafe."

"Bekleyebilirsiniz."

Eric kafasını iki yana salladı. "Artık bunun bana şarsı tirdiğine inanmıyorum."

"Ama hâlâ saçının rengini değiştirmek istiyorsun, değil mi?"

"Evet. Benim alamet-i farikam gibi oldu. Saçının bir soru raki renginin ne olacağı üzerine internette bahis oynuyorlar."

"Kaç tanesi parasını mora yatırdı?"

Eric kahkaha attı. "Bannakta tanıştığım iki küçük, evsiz kız."

Eric, birbirlerinin saçlarını boyamanın ne kadar eğlenceli olduğuna şaşırdı. Rebekah kendi saçında mora boyanacak yer

Eric'in seçmesine izin verdi. Tanıştıklarında olduğu gibi alt ka-
na yapmak yerine, şimdi renkli tutamlar o sevimli yüzünü
çevreliyordu. Ayrıca Eric kendini biraz fazla kapıncı arkasında
da birkaç sıra boyamıştı. Yaptıkları her aptalca şey kendini bu
kara daha yakın hissetmesine sebep oluyordu.

Eric daha fazla hediye açtı. Shakespeare şiirlerinin yer al-
dığı bir kitapta, nur otobüsü için bir kasa sosisiye kadar. Re-
bekah Eric'in bütün hediyelerini fazlasıyla düşünerek almıştı.
Yatak odası oyunları için birkaç tane kostüm vardı: bir pon-
por, kız bir melek ve seksi bir kansen fahişesi.

Eric içinde iki kuru ağ içeren Ötümcek Adam kostümünü
aşağında bir kutuyu kapı ve genç kız erin içinde kovaladı.
Ta ki en sonunda kız kışeyle süçüştür yapıpkan: ağıru her ye-
rine sikana kadar.

Kişiyi özel bahetleri yeni bir cep şişesi ve doldurmak
için Cabo Wabo tekilası, ayrıca bir not içeren bir çift kelepe-
şesi vardı. *Benim ya da senin için, karar senin.* Eric o anda
karar veremeyecek kadar yoğun duygular içindeydi. Oturma
odasına geçtiklerinde, genç kız kucagına bir hediye daha be-
rakti ve kanepede yanına oturdu.

Eric kutuyu açarken, genç kız oesaretiendirircesine onun
dizini sıkı. Eric, paketin içinde Rebekah ve kendisinin çerçe-
velenmiş bir fotoğrafını buldu. Eric'in telefonunun ekranın-
daki fotoğrafın aynısıydı. Doğal bir şekilde birbirlerini öpüp
gülümsedikleri ve kameraya baktıkları fotoğraf. Bu, Eric'in
dünyada en sevdiği fotoğraftı. Çerçeveye aile kelimesi işlen-
mişti. Eric parmağını harflerin üzerinde gezdirirken boğazı
dügümlenir gibi oldu. Elinde değildi.

Soluksuz kalmış bir halde, "Bayıldım," dedi.

Rebekah kanepeden kalktı, ardından masanın ucundan
bir çekikle çivi aldı. "Nereye asacağız?"

İç mimarı, eğer mükemmel bir şekilde tasarladığı oturma odasına bir fotoğraf asıldığını bilseydi, düşüp bayılırdı. Fotoğrafı duvardaki Thomas Kincaid baskısının yanına astılar. İkisi de neredeyse beş dakika boyunca sırttı.

"Yakında daha çok ekleyeceğiz," dedi Rebekah.

Eric tek kolunu onun omuzlarına doladı ve kızı yanına çekti. "Evet." Kulağını ısırmak için eğildi. Şimdi ponpon kuz kostümünü bir sonraki buluşmalarına saklamayı istemiş olduğuna pişman olmuştu.

Rebekah, elini genç adamın karnına dayayarak ürperdi. "Gidip beni aile odasında bekle," dedi. "Piyanoya otur."

"Aslında, ateşli bir düzüşme için hazırım."

Rebekah ona göz kırptı. "Muhtemelen biraz alacaksınız."

"Muhtemelen mi?"

Rebekah, onu ensesindeki saçından yakaladı ve öyle bir öptü ki, Eric'in aleti taş gibi olup karnını sancılandırı.

Rebekah geriye çekilip, adamın gözlerine açıkla baktı. Eric genç kızın yüzündeki mor tutamları kenara çekti.

"On dakika içinde orada olacağım," diyerek söz vermiş genç kız.

Eric onun kaçmayı nasıl başardığından emin değildi. Onun kaçmasını istemediğinden adı gibi emindi. On dakika için bile. Eric onun seksi bir şeyler planladığını biliyordu ve bunun ne olabileceğini düşünürken yanı yanına eğleniyordu. Bir iç çekişle aile odasına gitti ve siyah piyanonun başında bekledi. Piyanonun kapağı indirilmişti ve üzerinde birkaç nesne kutu daha duruyordu. Eric, genç kızın bunları nasıl bir etki getirdiğine asla akıl sır erdiremeyecekti. Bir suç ortağı değildi. Bu kadar şeyi tek başına yapabilmesinin hüdu yoktu. Neredeyse durmaksızın birlikte vakit geçiriyorlardı.

Eric beklerken sıkılarak, piyano çalmaya başladı. Dövmeleri için yazdığı şu küçük melodi, bir şarkı olmaya doğru ilerliyordu.

Bir çift yumuşak, sıcak avuç omuzlarına yerleşti ve göğsünden aşağıya doğru kaydı. Eric'in parmakları tuşlarda hareketli kaldı. Genç kızın bir parmağı, adamın göğüs ucu hal-kasını yakaladı. Yumuşak bir çekiş, genç adamın hayallerinin kasılmasına sebep oldu. Genç kızın göğüsleri, onun sırtına dayanıyordu. Ne yazık ki, çıplak değillerdi.

"Muthu yıllar sana," Rebekah ateşli, şehvetli bir sesle kulağına şarkı söylüyordu.

Elleri genç adamın karnında daha da aşağılara kaydı.

Reb, "Muthu yıllar sana," diye devam etti.

Eric ona bakmak için döndüğünde neredeyse piyanonun oturduğundan düşüyordu. Rebekah uzun, bol bir eteği olan sıfır kollu, beyaz bir elbise giyiyordu. Yaz *Bekarı* filminde, Marilyn Monroe'nun giydiği elbisenin bir taklidiydi. Kostüm, elbiseyle sınırlı değildi. Rebekah peruk takmış, makyaj yapmıştı. Keskinlikle Temmuz cehennemi kadar ateşliydi.

Aynı seksi sesle şarkı söylemeye devam etti. "Muthu yıllar sana, Bay Eric Sticks."

Rebekah, adamın kucakına oturabilmek için onun etrafında döndü ve kollarını boynuna doladı. Ağır göz kapaklarının ardından açık bir davetle Eric'e bakıyordu.

Ah, yüce Tanrım.

"Muthu... Yıllar... Sana"

Kalbi gülm gülm atan Eric, kızın öpmek için başını eğdi. Elini pürüzsüz bacaklarından birinin üzerinden kaydırıp eteğinin altına soktu ve fark ettiği şeyden emin olana kadar daha yükseğe çıktı. Rebekah külot giymiyordu. Eric onu piyanonun üzerine kaldırdı ve kafasını eteğinin altına soktu. Kızın akan sıvılarının tadına baktı. Dili, kaygan etinin üzerinde dans ediyordu.

Rebekah kadını mükemmellikle kıvrılırken adamın parmakları onu sabit tutmak için sıkıca kalçalarını yakalamıştı.

Beklentiyle soluksuz kalmış bir halde olan Eric, eteğin altından çıktı ve sert aletini serbest bırakmak için şortunu indirdi. Kızın bedenini kendine doğru çekti ve Rebekah piyanonun kaygan kapağının üzerinden tuşlara düştü. Bu da uyumsuz bir ses çıkardı. Kızın eteğinin altından açıklığını bulan Eric, aletini dikkatle yerleştirdi ve ardından ileri doğru hamle yaptı. Kıza sabit bir ritimle sahip olurken, ona bakmak için gözlerini açtı. Kızın kafasındaki peruğu çıkardı ve parmaklarını onun yumuşak saçlarında gezdirdi. Bir başkasını canlandırırken ne kadar seksi olsa da, Eric gerçek kadını tercih ediyordu.

Onun kadını.

Bu kadın, Eric'in ihtiyaç duyduğunun çok daha fazlasıydı. Bugüne kadar ihtiyaç duyduğu her şeydi.

Eric kızın dudaklarını kendininkilerle esir aldı ve artık bir rahatlayış aramayarak hızını düşürdü. Daha fazlasını arıyordu. Aralarındaki bağı. Yalnızca Rebekah'yla birlikteyken hissettiği bağı. Eric'in elleri genç kızın çıplak sırtından aşağıya doğru kaydı ve bedenini kendine yaklaştırarak onu göğsüne bastırdı. Kalpleri kontrolsüzce çarpıyordu. Adamınki kadının, kadının ki adamın ki.

Rebekah öpüşmelerini böldü ve Eric o güzelim mavi gözlerin içine baktı. Rebekah sanki huşu içindeymiş gibi bakıyordu ona. En sonunda Eric, "Ne?" diye sormak zorunda kaldı.

Rebekah kollarının ikisini birden adamın beline dolayıp omzuna sokuldu. "Bazen birdenbire çarpıveriyor," diye fısıldadı. "Seninle olduğum için ne kadar şanslı biri olduğum düşünce."

"Şanslı olan benim."

Araç yolundaki çakıllar çatırdadı. Rebekah gerildi. "Saat kaç?"

Dışarıda bir arabanın kapısı çarptı.

Eric duvardaki sarkaçlı saati kontrol etti. "İm, neredeyse altı."

Rebekah, "O kadar oldu mu?" diye sordu. "Acele et ve boşal."

Eric, "Kimin geldiğini merak ediyorum," dedi. Uzak uçtaki duvarda bulunan pencereden, araç yolunu görmeye çalışıyordu.

Panikleymiş görünen Rebekah genç adamı sırtüstü iterek, aletinin bedeninden kaymasını sağladı. Önünde dizlerinin üzerine çöktü ve aletini ağzına alıp emdi. Rebekah'ın niyetinin onu mümkün olduğunca çabuk boşaltmak olduğu barizdi. Eric zevkin kendisini tüketmesine izin verdi. Genç kız başını aşağı yukarı hareket ettirip, onu sertçe emerken, Eric kızın saçını hassasiyetle kulağının arkasına sıkıştırdı. Genç kızın ağzına patladı, kendini bıraktığında bedeni gerilmişti.

Rebekah onun sunduklarını yuttu ve ayağı fırlayarak adamın şortunu yerine çekerken zil çaldı. "Bunu daha sonra tekrar yaparız," diye söz verdi. "O zaman canının istediği kadar uzun süre tutabilirsin."

Eric güldü. Altı hafta önce hiçbir boku tutamazdı ve şimdi Rebekah çabucak boşalmasına sebep olduğu için ondan özür diliyordu.

"Seni seviyorum, kadın."

Rebekah sırıttı. "Biliyorum, Ben de seni seviyorum. Çiğ kağıdı aç. Benim külot bulmam lazım."

Rebekah aceleyle odadan çıktı. Kapı tekrar çaldı. "Hadi ama dostum!" Eric, Brian'ın ön verandadan seslendiğini duydu. "Bu şeyler gittikçe ağırlaşıyor!"

"Şey, eğer benim bir şey taşımama izin verseydin" dedi Myrna şikâyet ederek.

"Taşıyorsun. Benim bebeğimi taşıyorsun."

Eric kapıyı açıp, çekişen çifte sınıttı. "Hey, sizi beklemiyordum."

"Ah evet," dedi Brian. Bir kolunun altında çömlekten bir tencere, diğerinde devasa bir güveç çanağı ve iki elinde sallanan bir sürü paket vardı. "Sürpriz!"

Myrna, Eric'e sarıldı. "Mutlu yılları!" Eric'in etrafından dolayıp eve girdi. Brian da onu takip etti.

"Mutlak nerede?" diye sordu Myrna. "Bunları ıstıttım lazım."

"Sana göstereyim," dedi Brian.

Eric arkalarından seslendi, "Kendinizi evinizde hissedin."

Dürüst olması gerekirse, Eric bugünün daha iyiye gidebileceğini düşünmüyordu. Fakat tam o anda, araç yoluna bir araba daha girdi. Gelen araba Sed'in Mercedes'i idi. Sed ve Jessica'nın arabadan çıkması epey vakitlerini aldı. Ön koltukla öpüşmekle meşgullerdi. Eric, birbirlerinin yüzlerini yeterince yediklerine karar verdiklerinde, onları eve davet edebilmek için sabırla verandada dikildi.

Rebekah, Eric'in yanında belirdi ve ona bir doğum günü hediyesi daha verdi.

Eric, "Şimdi mi açmalıyım?" diye sordu.

"Evet. Bütün kadınların akşam boyunca, erkeğimin güzel vücuduna bakmalarını istemiyorum."

Eric kahkaha attı. Sanki öyle bir şey olurmuş gibi. Kutuyu açtı ve içinde siyah bir tişört buldu. Önünde beyaz harflerle PİS YAŞLI HERİF yazıyordu. Güldü ve tişörtü kafasından geçirdi. Genç kızın şakağını öperek, "Daha sonra bu yaşlı adamın ne kadar pis olabileceğini sana göstereceğim," diye mırıldandı.

"Ben de ona güveniyorum zaten." Rebekah onu öpmek için parmak uçlarında yükseldi ve genç adamın saçını sevgiyle

okşadı. "Gidip Myrna'ya yardım edeceğim. Hepimiz için yemek pişirmiş olması harika."

"Hepimiz derken?"

"Göreceksin."

Eric *hepimizin* Isaac'ı içermediğini umdu.

En sonunda Sed arabadan çıktı ve Jessica'nın kapısını açmak için aracın çevresini dolaştı. Birkaç dakika daha dudaklarını birbirlerine kilitlediler ve sonra Sed bagaja yöneldi. Jessica hediye paketlerini taşıyordu ve Sed şüpheli bir şekilde doğum günü pastasına benzeyen büyük bir paketi kucaklamıştı. Tath, küçük bir yazlık elbise ve uyumlu kısa kollu ceketıyla Jessica her zamanki gibi ateşli görünüyordu. Sed'in ellerini ondan uzak tutamamasına şaşmamak gerekirdi.

Sed ve Jessica, Eric'in basamaklarda durmuş, kendilerini beklediğini aynı anda fark ettiler. "Selam," dedi Sed. "Mutlu yıllar."

Çift verandaya çıktığında Jessica tek elini kaldırdı ve Eric'in yanağına hafifçe vurdu. Tişörtüne bakıp kahkaha attı. "Pis yaşlı herif mi? Muhteşem!"

Birkaç dakika sonra Jace ve Aggie de oraya vardı. Onların yanında da bir sürü hediye ve yiyecek vardı. Jace, Eric'in kabuslarına şakacı bir yumruk attı. "Geciktığımız için üzgünüm," dedi. "Aggie hediyeni bitirmeye çalışıyordu."

Eric, kanun yüzünden çekildiğini hissetti. "Lütfen bana bir kırbaç getirdiğinizi söyleme."

Jace kahkaha attı. "Bekleyip görmen gerekecek."

Uzun, ipeksi siyah saçlarını kulaklarının arkasına sıkıstırmış olan Aggie, genç adamın yanağını öperken, "Mutlu görünüyorsun," diye yorumladı.

"Mutluyum. Yaşlı ama mutluyum."

Araç yoluna bir minibüs girdi. Bu minibüsün, Rebekah'ın ailesine ait olduğunu fark etmesi Eric'in bir dakikasını aldı.

Erkek Eric'in gülümsemesi oldu. Göle oynaya Isaac'ın dikmesine hiç şüphe yoktu. Eric'in o hemde tekmelemek için gine de hiç şüphe yoktu. Ve bu onu güldürürdü. Ancak şüphe kalmıyandı. Olan kişi Trey'di. Trey yan kapıyı açarak Dave'in tekerlekli sandalyesini yere indirdi. Minibüsten kalkmıştı. Eric rahatlayarak iç geçirdi.

Dave güldü. Yoldan ön verandaya giden kaldırıma kalktı. Sandalyesinin tekerlekleri kendi başına çevirdi. Basamakların en sonunda durdu ve başını kaldırıp Eric'e baktı. "Amerika Engeliler Yasası kapının peşine düşecek. Sticks. Bu basamakları kendi başına mı çıkartıyorsun?"

"Tembel kapı sandalyeden kalktı bakalım," dedi Eric.

Dave tekerlekli sandalyesinin ayaklıklarını kenara çıkarttı. Otururken ve kendini ayaklarının üzerine koyarken Eric şaşkın bir şekilde onları izledi.

"Tatlı mı?" diye sordu Trey.

"Evet," dedi Dave nefes nefese. Mutlaka bir çocuktur. Rahatlıkla kullanarak yavaşça verandadaki dört basamağı tırmanmış. Trey Dave'in tekerlekli sandalyesini kaldırıp basamaklardan yukarı çıkarken Eric de genç adamı kollarına bir anı sarımsına hapsedti.

"Yürüyebiliyor musun?" dedi Eric.

Çok daha küçük bir vücut. Anden bu sınıra teslim oldu. Rebekah mutluktan haklılıklara bağlanmıştı.

"Tatlı mı?" dedi Dave. "Şimdi tekrar oturmanı lazım. Ben yavru bir kedi kadar saytım. Her seferinde yalnızca bir adam izliyorum."

Oturan oturmasına yardım ettiler ve tekerlekli sandalye çıkıktan geçirip eve aktılar.

"Herkes burada mı?" diye sordu Trey.

Rebekah onayladı. "Isaac nasıl?"

"İyi olacak," dedi Trey söz vererek. "Onun için doğru adamı buluyorum." Gülüştü herkes gülmeyi dikip ona baktı. "Hayır ben değilim. Ciddi ilişkiler konusunda nasıl hissettirimi biliyorsunuz?" Taksimmiş gibi bir ifade yaptı ve Rebekah'ın kahkaha attı.

"Sen de tam bir aptal gibi davranıp seninle çıkmak istemişim," dedi genç kız. "Uzun süre boyunca sana bağlanıp kalmanış olmanı iyi bir şey. Seni kalp kırar."

Trey kah yapıştırdı. "Gösterip de veremeyen."

Dave kocer kocer güldü. "Trey'in sana bunu söylediğini duymanın beni nasıl mutlu ettiğini tahmin edemersin."

Rebekah Eric'e bir bakış attı ve kıpırmazdı.

Eric konuyu değiştirme umuduyla Dave'e "Anne'nin nasıl oldu?" diye sordu.

"Daha iyi. Yeni ilaçlar deniyorduk. Birkaç gün önce konuşduğunda sesi harika geliyordu. Onu aramıştım. Rebekah."

Rebekah onayladı. "Eric'in partisinden sonra arıyordum."

"Artık Isaac ve Rebekah halkasına sıkı sıkıya tutunmuyor."

"Buna sevindim," dedi Rebekah. Ağabeyinin sağına oksadı ve aynuna bir öpücüğe kondu. "İlla ki benden daha fazla sürü yapman gerekiyordu değil mi?"

"Hiç."

"Ben Eric'in doğum günü için bir sürü şey planlıyorum ve sen ortaya çıkıp hemen yürümeye başlıyorsun." Sanki sinirlenmiş gibi kafasını iki yana salladı. "Havali şey."

"Kardeş rekabeti gibisi yoktur," Dave genç kızı belinden yakaladı ve onu güldürmek için kucakına doğru devirdi. Rebekah kahkaha atıyor ve kıvranıyordu. En sonunda karmakarışık bir yığın halinde yere yığıldı. Eric genişçe gülümseyerek kızın yenden kalkmasına yardım etti.

Myrna'nın yemekleri ısıtmakla ve uygun bir şekilde servis etmekle meşgul olduğu mutfağa yöneltiler. Brian yardım

etmek ister gibi kadının ayağının altında dolanıyordu. Myrna en sonunda Brian'ı iki kolundan yakalayarak, sertçe sarı. "Bana yardım etmek istediğini biliyorum ama yerine oturup işimi yapmama izin verir misin? Düş yakamdan! Ben iyiyim. Bebeği olan ilk kadın ben değilim, biliyorsun!"

"Ama benim bebeğimi taşıyan ilk kadınsın."

Myrna gözlerini kocasına dikti ve sonrasında gözyaşlarına boğuldu. Adamı kendine çekerek ona sarıldı ve yüzünün her santimini öptü. "Sana bağırduğım için üzüldüğüm. Seni çok seviyorum."

Sed huysuzca, "Hormonlar," diye homurdandı. "Hey Jess. Seni hamile bıraktığımda böyle davranmayacaksın, değil mi?"

Jessica onu kaburgalarından dürttü. Sertçe. "Bunu bana bir daha sorarsan, çocuk sahibi olma yeteneğine veda edersin."

Sed korumacı bir tavırla, iki eliyle kasığını kavradı.

Yemek inanılmazdı. Myrna ev yapımı lazanya yapmış. Ayrıca, şu dışı çıtır çıtır olan ve ortası dilde eriyen İtalyan ekmeği de ev yapımıydı. Her şey mükemmeldi. Yemek. Arkadaşları. Yemek masasının altından ayaklarını ona sürten hayatının aşkı. Her şey.

Mükemmeldi.

Hep birlikte Eric'in pastasını mumlarla kapladılar ve ona üfletiler. "Bir dilek tutmayı unutma," dedi Rebekah.

Eric isteyecek ya da ihtiyaç duyacak bir şey düşünemiyordu. Ancak tam o anda, ertesi gün Rebekah'nın MR kontrolüne gideceklerini hatırlardı. Kadını için mükemmel sağlık diledi ve ardından mumları üfledi. Bir saniye sonra yüzünü pastaya gömülmüş bir halde buldu ve bunun ardından, mutfağın ortasında tam teşekküllü bir pasta savaşı patlak verdi. Rebekah'yla birlikte kahvaltı tezgâhının altında durarak çikolatalı kek ve kremalı mermilerden saklandı. Genç kız Eric'in

yüzündeki keki ve kremayı tırtıklamaya başladığında Eric gülümsedi.

"Bu çok lezzetli," dedi genç kız.

Eric kahkaha attı ve doğum günü pastasından tadabilmek için kendi yanağını genç kızınkine sürüttü. "Bu oldukça güzel," dedi genç kızın yüzünden kremayı yalarken, "ama bunlar çok daha tatlı." Rebekah'ı öptü ve onlara bakmak için tezgâhın altında sekiz çift göz belirdiğinde bile öpmeye devam etti.

"Hediyeleri açma zamanı," diye duyurdu Sed.

Eric, "Beni fazla alıştırmasanız iyi edersiniz," diye mırıldandı ve kendini tezgâhın altından çıkarmadan önce Rebekah'ı bir kez daha öptü. Rebekah'ın ayağa kalkmasına yardım etti ve arkasını döndüğünde Jessica'yı, Sed'in kaslı kollarından krema yerken buldu. Brian ve Myrna, birbirlerini parmaklarındaki pasta parçalarıyla besliyorlardı. Aggie pek de yumuşak olmayan bir şekilde Jace'in çenesini dişliyor, Jace ise hırıltılı bir şekilde soluyarak ne kadar heyecanlandığını belirtiyordu.

Trey kollarını göğsünde bağladı. "Eğer hepiniz şunu kesmezseniz, şuracıkta Dave'le öpüşmeye başlayacağım ve emin olun, kimse böyle bir şeyi görmek istemez."

"Ben isterim," dedi Aggie ve boğuk bir şekilde güldü.

Lanet olsun, bu kadın leziz derecede ahlaksızdı. Eric, onun doğum günü hediyesi olarak ne yaptığını yalnızca tahmin edebiliyordu. Hediyeenin, Rebekah için yapılmış, tek tarafında mavi kelekleri olan el yapımı siyah, deri bir korse olduğu ortaya çıktı. Eric buna kesinlikle bayılmıştı.

Sed ve Jessica, Corvette'i için özel bir plaka satın almışlardı. Plakada "*Bateristler Ritimli Yapar*" yazıyordu.

Myrna ve Brian, üzerlerinde kendilerinin onay damgası bulunan bir kutu seks oyuncuğı verdiler.

Trey hiçbir şey vermedi. Göz kırparak, "Ben sana şu harika kadını verdim," diye açıkladı.

Dave ona bateri seti için yeni bir zil verdi. Eric'in bunu acilen denemesi gerekiyordu.

Rebekah ona başka bir hediye daha verdi.

"Beni şımartıyorsun," dedi Eric. Eric paketi açıp, göğüs şeklindeki bir yastıkla karşılaşınca kahkahayı bastı.

"Böylece yollarda olduğunda sana beni hatırlatacak bir şeyin olacak. Yalnız uyurken oynayabileceğin bir şey. Ve yalnız uyuyacaksın, Eric Sticks!"

"Hayır, uyumayacak," dedi Sed.

Rebekah, "Yalnız uyumayacak derken ne demek istiyorsun?" diye bağırdı.

Eric, genç kıza endişelenecek hiçbir şey olmadığı konusunda teminat veremeden Sed araya girdi. "Sen de onunla birlikte olacaksın. Grup bununla ilgili bir toplantı yaptı ve senin kalıcı ses operatörümüz olarak aramıza katılmanı istedikimize karar verdik."

Rebekah'nın gülümsemesi cenneti aydınlatabilirdi. Ardından, ağabeyine bir bakış attı. "Dave?"

"Dave de ses operatörümüz olacak. O iş, iki kişi için bile yeterince büyük. Dave'in bir süreliğine tek başına yapamaya-çağı şeyler olacak, böylece ona yardım edebilirsin ama dürist olmak gerekirse beni asıl heyecanlandıran şey, ikiniz de iş başındayken Günahkârlar'ın herkesi kudurtacak olması." Sed, kalabalıkları çıldırtan şovmen kükreyişiyle konuştu.

Eric o kadar mutluydu ki, Sed'i öpebilirdi. Öptü de. Sevgisini yanlış gösterdiği için kafasının kenarına bir tokat yedi ama bunu umursamadı. Rebekah'dan haftalarca uzak kalmak zorunda değildi. Ya da asla. Rebekah her zaman onun yanında olacaktı.

"Ee, işi istiyor musun?" diye sordu Sed.

"Dalga mı geçiyorsun?" diye bağırdı Rebekah. "Tabii ki işi istiyorum!"

Rebekah onu öptüğünde, Sed kızın kafasının kenarını tokatlamadı ama Jessica'nın gözlerinde bir uyan işareti yandı.

Zil çaldı. Eric sorar gibi Rebekah'ya baktı.

"Yirmi sekizinci doğum günün kutlu olsun, bebeğim."

"Bana bir striptizci mi getirdin?" dedi Eric ona takılarak.

Trey kendi alnına tokadı yapıştırdı. "Ben bunu niye düşünemedim ki? O zaman benim de oynasacağım biri olurdu."

"Kapıya bak," dedi Rebekah onu zorlayarak.

Eric ona garip bir bakış attı. Tanıdığı herkes zaten buradaydı, ama yine de kapıya bakmaya gitti. Jon eşikte duruyordu. Pekâlâ, doğum günü şimdiye dek mükemmel gitmişti. Bir ayrıntının berbat gitmesi adil bir şey olurdu. Rebekah onu niçin davet etmişti ki?

Jon hafifçe gülümsedi. "Selam."

"Sana grubun seninle işinin bittiğini söyledim, Jon. Tekrar girmek için kurnazlık yapamayacaksın."

Jon kısaca onayladı. "Evet, anlıyorum. Burada olma sebepim o değil. Saçındaki de ne?"

Eric saçına dokundu ve aşağı doğru sivrilen bir pasta parçası buldu.

"Doğum günü pastası."

"Ah, evet. Mutlu yıllar."

"Sağ ol. O zaman ne istiyorsun?"

"Dışarıda konuşabilir miyiz? Biraz... kişisel sayılır."

Eric iç çekti. Niçin bu herife defol git diyemiyordu ki? Hayatından çıkmasını ve gittiği yerde kalmasını. Belki de onu bağımlı olmadan önce tanıdığı için ona karşı bu kadar zayıftı.

"Evet. Tamam." Eric dış kapıyı kapattı ve verandadaki salıncağa oturdu.

Jon yanına çöktü, ellerini kucığında birleştirdi ve başparmaklarına baktı. "Rehabilitasyon danışmanım, hayatımdaki

insanlardan özür dilersem, bunun bana yardımı dokunacağını söyledi.”

“Rehabilitasyonda mısın?”

“Hastanede yatmadan.”

“Orasını görüyorum.”

Jon güldü. “Dün seni sormak için evi aradığımda Rebekah bu akşam gelebileceğimi söyledi. Her şeyi itiraf edebileceğimi.”

Eric, Rebekah’nın bunun iyi bir doğum günü hediyesi olduğunu düşünmesinin nedenini merak etti.

“Kilitli kutudaki para konusunda yalan söylediğim için özür dilerim,” dedi Jon. “Ben aldım. Parayı bir haftalık kaliteli kokain için harcadım.” Başını kaldırdı ve Eric’in gözleriyle buluştu. “Beni affetmeni beklemiyorum. Ben olsam kendimi affetmezdim. Herkes benden yıllar önce umudunu kesti ama sen asla kesmedin.” Jon’un mağlup gülümsemesi Eric’in kalbini sızlattı. Birazcık. “Seni başka türlü nasıl hayatımda tutabileceğimi bilmiyordum Eric, böylece ben de seni, bana borçlu olduğuna inandırdım. Gerçekten tek istediğim şey seninle yeniden takılabilmektir. Tıpkı ben hayatımm içine sıçmadan önce yaptığımız gibi.”

“Benimle takılmak için grupta olmana gerek yok.”

Jon alnını ovaladı ve kusursuzca biçilmiş ön bahçeye baktı. “Bana yeni bir fırsat tanıma, Eric. Dürüst olmak gerekirse, yardımı olmuyor.”

“Eğer uyuşturucu kullanıyorsan seni etrafımda istemiyorum, ama...”

Jon ona bir bakış attı.

“Ama kendini toplayabilirsen, belki birlikte küçük bir grup kurabiliriz. Yerel barlarda konserler veririz. Bazı alternatif rock şarkıları üzerinde çalışıyordum. Sen Günahkârlar için yeterince sert değildin.”

Jon gülümsedi. “Bu harika olurdu.”

"Ama şarkıyı ben söylerim."

"Ya davul?"

"Hayır, sadece şarkı. İyi bir baterist bulman gerekiyor. Birkaç tane de gitarist. Benim zamanım yok. Feci meşgulüm, biliyorsun."

Jon'un gözleri umutla parladı. "Sen ciddi misin?"

"Evet, eğlenceli olacak. Müzik yaparız. Tabii Günahkârlar ile turnede olmadığım zamanlarda ve burnun temiz kaldığı sürece. Senin saçmalıklarınla daha fazla uğraşmam, Jon."

Jon koluna hafifçe yumruk attı. "Uğraşmanı beklemiyorum."

Eric onayladı. "İçeri gelmek ister misin?"

Jon kafasını iki yana salladı. "Yok. Yeterince zamanı harcadım. Muhtemelen birkaç gün sonra benden uzun, sıkıcı bir mektup alacaksın. Terapimin bir diğer parçası. Eğer istemiyorsan okumak zorunda değilsin."

Eric kahkaha attı. "Gerçekten burada olmanın sebebi o demek, hi? Mektubu okumamam için beni ikna etmek."

"Hayır," dedi Jon süklüm püklüm. "Artık öyle değilim."

"Her neyse dostum," dedi Eric kahkaha atarak. "Bir gecede değişmeni beklemiyorum."

Jon ayağa kalktı. "Bu terapinin tutacağından emin olduktan sonra seni arayacağım. Bu kez başarılı olmayı gerçekten istiyorum. O bokla işim bitti."

"Bitse iyi olur. Yazdığım şarkıların bazıları mükemmel ama Günahkârlar tarzı değil. Onları dinleyicilerin önünde söylemeyi çok isterim. Bu konuda sana güveniyorum."

Jon gözlerini devirdi. "Bana ihtiyacın yok, Eric. İstesene kendine on dakikada bir grup kurabilirsin. Akıllı olan her muzisyen seninle birlikte çalabilmek için sol hayasından vazgeçer."

"Ama ben sana güveniyorum." Eric, Jon'u verandanın basamaklarına doğru itti. "Şimdi git. Kadınımla yalnız zaman geçirebilmek için misafirlerimi kovalamam lazım."

"İyi bir kadın."

Eric gülümsedi. "Zaten ortada olan şeyi söylemene gerek yok."

Jon koşarak basamaklardan indi ve ardından ona bakmak için döndü. "Teşekkürler." Daha fazlasını söylemesine gerek yoktu. Eric anlıyordu. "Mutlu yıllar."

Eric kendini yeniden eve attığında Rebekah onu girişte bekliyordu. "Nasil gitti?"

Eric anlatırdı. "Bence hayatını gerçekten yoluna koyacak."

Rebekah uzanıp onun yüzünü avuçladı. "Ona bu konuda yardım edeceğimi varsayıyorum."

"Evet. Sadece onu birazcık teşvik edeceğim. Onun iyileşmesiyle ilgili konuda ellerim tamamen havada."

"Güzel," dedi genç kız, "çünkü bence ellerini benim izime koyma vakti geldi."

"Bence onun zamanı geldi de geçiyor bile."

Bölüm 34

Rebekah hangisinin daha kötü olduğunu bilmiyordu. MR çek-
tirmek mi, yoksa sonuçları beklemek mi? Doktorunun onu
çağırmasını beklerken, Eric'le birlikte telefonlarıyla kelime
oyunu oynadılar. Eric'in orada olmasına memnundu. Midesi
düğüm düğümdü.

Onu içeriye çağırdıklarında genç kız, Eric'i bekleme oda-
sında bıraktı. Eğer haberler kötüyse, parçalara ayrıldığını Eric'in
görmesini istemiyordu. Ona söylemeden önce kendini topar-
layacak birkaç dakikaya ihtiyaç duyacaktı.

Eric, "Seninle gelmemi istemediğine emin misin?" diye
sordu. tek eliyle onun parmaklarına tutunuyordu.

"Bir dakika içinde döneceğim." Rebekah adamın yanağını
öptü ve Dr. Palmer'in ofisine giden yolda hemşireyi takip etti.

Odaya girdiği anda, haberlerin iyi olmadığını anladı. Dr.
Palmer'in yalnızca iki tane yüz ifadesi vardı. Dönüşünü
sinirli ve öfkeli. Şu anda adamın yüzünde ağrı ve
kızamık vardı.

"Onun Beyan Blake."

Onun daha doğrusu tam anlamıyla sendalyere çöktü.
Bacakları ıslak enjeksiyon giriydi.

Doktor, "Kız testlerinin sonucu henüz görünmüyor. CBA
seriyeleri normal," dedi ama seslerinden bir gıcıkla
görmekle "M..."

Açıkta bir şey söyleye. İçin.

"Tetik karnesinde gördüğü bir kase var."

Siktir. Söyledi işte.

"Bir göz atmak için hemen biyopsi istedim. Yapay doku veya fazla yara dokusu olabilir. Ya da... kanser tekrarlıyor olabilir."

Rebekah konuşmaktan uzak bir biçimde gözlerini yere dikti ve hafifçe başını salladı.

"Üst katta hazırlanmanız için bir oda var. Eğer kanserse, sizi kemoterapiye ne kadar hızlı alırsak, hastalığı yeniden yenme şansınız o kadar artar."

Ama eğer geri döndüyse, hastalığı hiç yenememişler demektir. Rebekah, "Kendimi iyi hissediyorum," dedi nefes nefese. Şey, biraz önce iyi hissediyordu. Şimdi yıkılmış gibiydi. Gerçek aşkı, gerçek mutluluğu bulmuştu ve bedeni ona yenisinden ihanet ediyordu.

"Bir şey çıkmayabilir. Tedavi seçeneklerinden bahsetmeden önce biyopsiyi yapıp neyle karşı karşıya olduğumuzu görelim."

Rebekah onayladı ve bir şekilde ayağa kalkıp, adamın ofisinden çıkacak gücü buldu. Hemşire, biyopsi için nereye girmesi gerektiğini anlattı. Ardından Rebekah, Eric'i bulmak için bekleme odasına gitti. Eric de en az Rebekah kadar kötü görünüyordu.

"Sorum ne?"

Rebekah kafasını iki yana salladı. "Bir test daha yaptırمام لازم," dedi soluk soluğa. Ona nedenini söyleyemezdi. Sadece... yapamazdı işte.

"Niçin?"

Rebekah, "Çünkü," diye patladı. "Doktorlar bedenimin içine uzun, kalın iğneler batırmaktan zevk alıyorlar, işte bu yüzden!"

"Benim de bedenine batırmak istediğim uzun ve kalın bir şeyim var."

Rebekah, Eric'in onu neşelendirmeye çalıştığını biliyordu ama işe yaramıyordu. "Sadece kapa çeneni, Eric. Hiç o modda değilim."

Eric sanki Rebekah onu tokatlamış gibi göründü. "Üzgünüm."

Rebekah iki eliyle birden alnını sıktı. Tehdit edici baş ağrısını azaltmaya çalışıyordu. "Hadi azdip şunun üstesinden gelelim."

Örneklerini toplamak için kullandıkları bir makinenin yönelttiği iğneleri bedenine batırırken, Eric'i dışarıda beklettiler. Rebekah, onu yalnız bıraktıklarında, muayene masasında uzandı ve tehditkâr gözyaşlarıyla boğuşurken gözlerini tavana dikti. Biyopsi sonucunu kısa zamanda vereceklerini söylemişlerdi. Bedenine birkaç şey daha sokmaları gerekmesi ihtimaline karşı gitmesini istememişlerdi. Doktoru biyopsi sonucunun acilen işlenmesini emretmişti ve nitelikli bir patoloğ görevinin başındaydı. En azından uzun süre meraklanması gerekmeyecekti.

Kapı açıldı ve Eric eşikte belirdi. "Uygun musun?"

Rebekah, "Ne yazık ki," diye homurdandı.

Eric, "Onu benim söylemem gerekiyordu," derken yataka kızın yanına yerleşti. Rebekah'nın elini tutup eklemlerine bir öpücük kondurdu. Uzun bir süre boyunca orada sessizce oturdular. Genç adam, "İyi misin?" diye sordu en sonunda.

Rebekah kafasını iki yana sallarken gözlerini zorlukla kırıyor ve dudaklarını büzüyordu.

"Anlat bana, bebeğim. Neler olduğunu bilmemek, gerçekte olandan daha kötü."

"Kanserin geri dönmesinden daha mı kötü? Bunu bilmeyi tercih ederim."

Eric, "Döndü mü?" diye fısıldadı.

"Bilmiyorum. MR'da şüpheli bir leke buldular. O yüzden biyopsi yaptılar."

"Her şey yoluna girecek, hayatım."

Rebekah ona dik dik baktı. "Eğer kanser tekrar ederse hiçbir şey yoluna girmeyecek, Eric. Hiçbir şey."

Eric, "Ben buradayım," dedi. "Tamam mı? Bunu bir kez yendin. Bir daha yapabilirsin."

"Tekrar kemoterapi almak istemiyorum, Eric. Beni öyle yoruyor ki. Sürekli hasta ve sıksa olacağım. Saçlarımın hepsi dökülecek. Artık güzel olmayacağım." Gözlerini sımsıkı yummup yutkundu. "Ya da seksi."

Eric iki eliyle birden onun yüzünü avuçladı. Başparmakları kızın yanaklarındaki gözyaşlarını siliyordu. "Bana bak, Rebekah."

Rebekah gözlerini açılmaya zorladı.

"Dış görünüşünün mükemmel olduğunu düşündüğümü biliyorsun," dedi. "Ama senin hakkında güzel olan şey, işte burada." Tek elinin parmak uçlarını genç kızın göğsünün ortasına koyarak sızlayan kalbinin üzerine bastırdı. Diğer elini genç kızın kafasının yan tarafına doğru hareket ettirdi. "Seksi olan şey burada." Alnını öptü, sonra da şakağını. "Seni sonsuza kadar seveceğimi söyledim, bebeğim. Bu, seni hastayken yüzüstü bırakacağım anlamına gelmiyor. Eğer yataktan kalkamayacak kadar yorgun olursan, seni taşıyacağım. Eğer saçların dökülürse, ben..." Köprücük kemiğinde duran uzun, mor saç tutamını kavradı. "Bunu kesip alına yapıştıracağım."

Rebekah kel kafasının üzerine yapıştırılmış bir parça mor saçla kendini hayal ettiğinde kahkaha attı.

"Eğer hastaysan seninle ilgileneceğim. Eğer sıksaysan, hayal edebileceğin bütün baharatların bulunduğu çırpılmış yumurtalarla seni besleyeceğim."

"Tamam, işte bununla fazla ileri gittin."

"Yapmayacağım şey ise, senin pes etmene izin vermek. Seni savaşımdan gömmeyeceğim, Rebekah. Ve sen bütün o dövüşe dayanmak zorunda kalacaksın, hayatım. Güçlü olmak zorundasın. Benim tek yapabileceğim elini tutup, yanında durmak."

Eric'in arkasındaki bir hareketlenme Rebekah'nın dikkatini çekti. Annesi gözlerinde yaşlarla orada duruyordu. Bayan B, Eric'in boynunu kavradı ve kafasını gevşek koynuna doğru çekerek genç adama sıkıca sarıldı.

Rebekah, Eric'in şaşkın ifadesini görünce kahkaha attı.

Rebekah annesine, "Ne kadar zamandır oradaydın?" diye sordu.

Annesi gülümsedi. "Yeterince uzun zamandır. Doktor Palmer burada olduğunu ve sonuçlarını beklerken biraz desteğe ihtiyacın olabileceğini söyledi." Annesi Eric'i kulaklarından yakaladı ve ona bakabilmek için göğsünden uzaklaştırdı. "Kızımı ne kadar sevdiğini fark edemediğim için üzgünüm. Benim bazen... *kafam karışıyordu*. Şimdi seni olduğun gibi görabiliyorum." İki eliyle birden adamın vahşi saçlarını karıştırdı. "Sadece çılgın saçını ve dövmelelerini değil, içindekileri."

"Kan ve iç organlar?" dedi Eric.

Rebekah kahkahalarla gülerken ona yedek yastıkla vurdu.

Biraz kusacak gibi görünen Bayan B, "Şey, hayır," dedi. "Onu görmeyi pek istemem. Rebekah'yı kayıtsız şartsız sevdiğini görüyorum. Ona bakacağına inanıyorum. Bu büyük bir sorumluluk. Kızım her zaman zor bir insan oldu. Bu görevi üstlenmek istediğine emin misin?"

Eric, Rebekah'ya bir bakış atıp gülümsedi. "Eminim."

"Oo, merhaba Bayan Blake." Doktor Palmer odaya girerken konuştu. "Nasıl hissediyorsunuz?"

Rebekah'nın annesi dönüp gülümsedi. "Harika. Bu yeni reçete muhteşem bir fark yarattı. Ve kızım evleniyor!"

Doktor Palmer kıkırdadı. "Onu ben de anladım. Nişan yüzüğü devasa."

"Ve ben de düşündüme olmak istiyorum," diye ekledi. Annesi işte bu manşetlik bir haberdirdi.

Rebekah'ın kalbi ısındı. Eric ve ailesinin desteğiyle, eğer medür kalırsa bir kemoterapinin daha üstesinden gidebilirdi. Yirmi dakika önce sahip olmadığı bir güç hissiyle gözlerini doktoruna dikti. "Biyopsi sonucunu aldınız mı?" diye sordu.

Eric genç kızın elini tutup sıktı.

Doktor Palmer ışıık saçtıyordu. "Yanlış alarm. Şüpheli kitle sadece kalın bir yara dokusu ve tamamen normal fibroblastlardan oluşuyor. Kanserden hiçbir iz yok."

Eric genç kızı o kadar sıkı sarıldı ki, Rebekah bayılabileceğini düşündü.

Geri çekildiğinde genç adam, tişörtünün ucuyla gözyaşlarını kuruladı.

"Görünüşe göre senin o bir tutamcak mor saçına ihtiyacın olmayacak," dedi Rebekah.

Eric kahkaha attı. "Benim olan her şey senindir." Doktora baktı. "Şimdi gidebilir mi? Yirmi dakika içinde bir sulh haki-miyle randevumuz var."

"Öyle mi?" diye sordu Rebekah.

"Evet, arayıp randevu almama izin ver yeter." Cep telefonunu çıkardı ve internette numarayı aramaya başladı. Bir an sonra kafasını kaldırıp Rebekah'ya baktı. "Sen büyük, süslü bir düğün istemiyorsan tabii."

Rebekah bir an için düşündü. "Hayır, hızlı bir evlilik, büyük, süslü bir davet ve ömürlük bir balayı istiyorum."

Eric onu öpmek için eğilirken sınıttı. Parmak uçları genç kızın çenesindeyken dudakları onun kileri nazikçe ve eşsiz bir hassasiyetle çekiştiriyordu. Eric geri çekildiğinde, genç kıza yumuşak bir gülümseme gönderdi. "Şey, madem ısrar ediyorsun..."

Yazar Hakkında

New York Times ve USA Today'nin çok satan yazarı Olivia Cunning, edepsiz rock yıldızları ve erotik kitaplar için olan tutkusunu seks, aşk ve rock 'n' roll ile birleştirerek sıcak bir hale getirdi. Çıkış kitabı, Tutkulu Notalar, Readers Crown'un En İyi İlk Kitap ve En İyi Uzun Erotik Romans ödülleri de dâhil birçok ödül kazandı. Yazar hâlâ Teksas'ta yaşamakta.

Tutkulu Notalar

OLIVIA CUNNING

BEŞ ÇEKİCİ ADAM, BİR SEKSİ KADIN VE ATEŞLİ BİR ROMANTİZM

Müzik hiç bu kadar ateşli olmamıştı!

Sahnelerin en seksi metal grubunun baş gitaristi Brian Sinclair, yaradıcılık krizinin kaybettiğinde, bastırılmış dehasını ortaya çıkarabilmek için grubuna tutkulu dolu gecelere sürükleyecekti.

Tutkulu notaları ortaya çıkaran kadın...

Seksi psikolog Myrna Evans "Günahkârlar" ile birlikte tura çıktığında, grupla birlikte herkes onu baştan çıkarmaya çalışır ama Myrna'nın eide etmediği tek adam Brian'dır...

İki aşkın çlgun ve dizginlenemez tutkuları, onları yepyeni bir boyuta taşırken kendilerini sınırsız arzu ve günahlarla dolu bir turnede bulacaklardı...

Ve artık siz de bu ritmine siri olacaksınız!

"Ciddiden şehvetli..."

—Find the Time to Read

"Bir heavy metal grubunun sahne arkası dünyasına erotik bir bakış..."

—Fresh Fiction

Sent Back
OLIVIA CUNNING

YASUKATA DEVIAM EDITOR

REPORT OF THE INVESTIGATING PARTY.

...and the other side of the mountain...

1897

PLATE I

50 METERS of base character

Barriers to social adaptation when returning to

—Fresh Fiction

BAS GİZLİDİR. ATEŞLİ SÖZALTEŞTİYLE TANIŞMAYLA HAZİR OLUN

SEE OTHER PAGES FOR INFORMATION

THE "GREAT" OF THE "GREAT"

1. The first of these is the fact that the *Journal* is a very important source of information for the public. It is a source of information for the public in a number of ways. First, it is a source of information for the public in a number of ways. First, it is a source of information for the public in a number of ways. First, it is a source of information for the public in a number of ways.

THE BUREAU OF THE

Wanted for the following reasons: in order to be able to

1-12-1944

24 Nov 1964

CONFIDENTIAL - FOR SECURITY REASONS ONLY

SECRET

THE UNITED STATES TO THE PRESIDENT OF THE UNITED STATES

For Sale by the City of New York

DECLASSIFICATION REQUEST

SECRET SOCIETY OF THE UNITED STATES

DATE TIME CLOSING MARKET

OLYMPIA, WASH. (AP) —

PROBABLY WORKING ON
 THE NEW MACHINE WITH
 ONE OF DURING & IRE
 KNOWING OF YOURSELF
 KNOW WE DON'T HAVE
 IN THE END
 FAVOR IN FUTURE
 KNOWING DEVELOPMENT
 OF KNOWLEDGE AS
 A SOURCE OF KNOWLEDGE
 AND OF THE KNOWLEDGE
 ABOUT THE OTHER
 PARTS - THIS IS NOT
 THE ONLY WAY
 TO GET IT
 TOGETHER WITH
 OTHER PEOPLE
 TOGETHER WITH
 OTHER PEOPLE

SERT MÜZİĞİN AHLAKSIZ RİTİMLERİ SİZLERİ BEKLİYOR

Efsanevi davulcu Eric Sticks, heavy metal grubu Güngörcüler'in yeni ses operatörü Rebekah'ı görür görmez, genç kız vurulmuş ve ona sahip olmaya ant içmişti. Tabii, genç kı her gördüğünde ayaklarının birbirine dolanması ant içmekten sayılırsa!

Ancak ne yazık ki, uzun zamandır gitarist Trey Mills'e hayranlık besleyen Rebekah, yalnız kovboy Sticks'e pek fazla ilgi göstermiyordu.

Genç kız, tuhaf bir espi anlayışı ve galaksi genişliğinde bir kalbi olan uzun boylu, uçuk kaçı ve biraz da şapşal davulcuya aşk olacağını tahmin edebilir miydi?

Zaman zaman boşboğazlığa kaçan açık sözlülüğü ile genç kı kahkahalara boğan ve gösterdiği ilgiyle ona kendini çekici ve dayanılmaz bir kadın gibi hissettiren bir davulcu, eski sevgilisinin ona söylediği sözler yüzünden kadınlığına küsen Rebekah'ı yeniden hayata döndürebilir miydi?

"Biraz rock, birkaç dövme, büyük bir parça şehvet ve bolca eğlence!"

—Reading Angels

